உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பட்டினத்துப்பிள்ளையார்

பாடல், புலம்பல் மூலமும்,

பத்திரகிரியார்

புலம்பல் மூலமும்,

சித்தாந்தசரபம்-அஷ்டாவதானம்

பூவை கலியாணசுந்தர முதலியார்.

இயற்றிய

ஞானார்த்ததீபவுரையும்.

K. P. சிங்காரவேலு முதலியாரால்.

சென்னை ஜீவகாருண்யவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1908.

இதன் விலை ரூபா 1-4-0

K. M. SAWMY & CO., PRINTERS MADRAS

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பட்டினத்துப்பிள்ளையார்
மான்மிய சங்கிரகம்.

கல்யாணசுந்தரகுண சம்பன்னரான சிவபெருமான் ஒருகாலத்தில் அளகேசனாகிய தமது தோழன் வேண்டுகோளுக்கிரங்கி, அனாதிமலபெத்தர்களாகிய ஆன்மகோடிகள் உய்யுமாறு திருவுளங்கொண்டு தென்தேயநோக்கி, நித்தியமங்களசொரூபியாகிய பார்வதியாருடன் தருமவிடைமேலெழுந்தருளி, பற்பலதேவர்கள் சூழ்ந்துவரத் திருக்கைலாயத்தினைவிட்டு நீங்கி, காசிமுதலிய தமது திவ்யக்ஷேத்திரங்களைக் கடைக்கணித்துக்கொண்டு திருக்காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்குச் சமீபித்தருளினர்.

அப்பட்டினத்தில் நஞ்சமர்நீலகண்டனுக்குகந்த சைவாசாரதுல்யர்கள் நிறையப்பெற்றுச் சிவமணம்வீசிக்கொண்டிருத்தலைக் கண்டகுபேரன் அப்பட்டினத்தினைவிட்டுநீங்க மனமெழாது நினைக்கையில் அஃதுணர்ந்த கருணாநிதியாகிய கண்ணுதற்பெருமான் குபேரனைநோக்கி, "நீ இப்பட்டினத்தில் விருப்புற்றனையாகலின் நீயிவ்விடத்திற் பிறக்கக்கடவாயென்றனர்."

அக்கட்டளையைச் சிரமேற்கொண்டு திடுக்கிட்டு மனங்கலங்கிச் சிவபெருமானை வணங்கி ஐயா! அடியேன் தேவரீர் ஆஞ்ஞையின்படி இப்பட்டினத்திற் பிறந்து வளர்கையில் மேலும்மேலும் பிறவிக்கடலில் ஆழாதவண்ணம் தடுத்தாட்கொண்டருளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள பெருமான் அங்ஙனமே யாகுகவெனத் திருவாய் மலர்ந்தருளி வெள்ளியங்கிரிக்கு எழுந்தருளினர்.

பின்னர் குபேரன் அப்பட்டினத்துச் சிவநேசச்செல்வராகிய சிவநேசதுப்தருக்கும் ஞானகலை என்பவருக்கும் சற்புத்திரராக அவதாரஞ்செய்து திருவெண்காடர் என்னும் பிள்ளைத்திருநாமம் பெற்று வளர்ந்துவருகையில், தனது ஐந்தாம்வயதில் தந்தையார் சிவசாம்பிராச்சியமடையத் தாயாருடனிருந்துகொண்டு சிறுபிராயத்திற்றனே கல்வித்திறம்பெற்றுச் சிவசாஸ்திரவுணர்ச்சியுற்றுப்பிறவிக்கஞ்சிப் பெரிதும் பெருமானைச்சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கையில் ஒருநாள் கண்ணுதற்பெருமான் ஒருவேதியர்வடிவங்கொண்டு அவர்கனவிற்றேன்றி "குழந்தாய்! நாளையதினம் திருவோணநட்சத்திரமும் பிரதோஷமும்கூடிய சோமவாரச் சுபத்தினமாகவிருத்தலின் திருவெண்காட்டினையடைந்து சிவதீட்சை பெற்றுவரக்கடவா" யென்றனர். கனவினின்று நீங்கிஎழுந்து தனதுகனவினைத் தாயாருக்குத் தெரிவித்து அவ்வம்மையார் சம்மதத்துடன் அவ்வெண்காட்டினையடைந்து ஆலயத்திற் பிரவேசித்தமாத்திரத்தில் கனவிற்கண்ட வேதியரே எதிர்வந்து ஆசீர்வதித்து சிவதீட்சைசெய்து, விநாயகமூர்த்தியும், ஸ்படிகலிங்கமும் அமைந்த வெருதங்கப்பெட்டகத்தினையீந்தருளவேற்று அவ்வாசிரியர்கட்டளையின்படி அம்மூர்த்திகளைப் பூசித்து ஆன்மார்த்த மூர்த்திகளாகக்கொண்டு, எண்ணிறந்த சிவனடியார்கட்கு மாகேச்சுரபூசைசெய்வித்து அவ்வடியார்கட்கு வேண

டிய திரவியம் அபாரமாகக்கொடுத்துவரப் பின்னர் பொருளின்மையால் அக்குறிப்பைத் தனது தாயாருக்குத் தெரிவித்து வருந்துகையில், அன்றிரவு அவர்கனவில் சிவபெருமான் எழுந்தருளி "அன்ப! நும்மில்லத்தில் வேண்டியதிரவியம் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது அழைப்பித்து நின்குறையை முடிப்பிக்க" என்றமாத்திரத்தில் கனவினின்றும்நீங்கிக் களிப்புற்று அங்ஙனமே பொருளையழைப்பித்து வேண்டியவளவு சிவநேசச்செல்வர்கட்கு அளித்துக் காவிரிப்பூம்பட்டினந் திரும்பிவந்து வாழ்ந்துவருகையில், தனது பதினாறுவயதில் அப்பட்டினத்திலேயே தனது மரபினுக்கொத்த சிவசிதம்பர செட்டியாருக்கும் சிவகாமியம்மைக்கும் பிறந்த சிவகலை என்னும் பெண்மணியை விவாகம்செய்துகொண்டு இல்லறதருமத்திலிருந்து தனது குலத்தொழிலை விருத்திசெய்து பட்டினத்துச்செட்டியாரென யாருமழைக்கத்தகுந்த சிறப்புப்பெயருடன் வாழ்ந்துவருகையில் முப்பது வயதுவரையில் புத்திரசம்பத்தின்றியிருப்பதையுணர்ந்து திருவிடைமருதூர்ப் பெருமானை வணங்கிப் பலவிரத மியற்றிவருவாராயினர்.

இங்ஙனம் நிகழுகையில், திருவிடைமருதூர் நன்முலைநாயகி சமேதராகிய மருதப்பரானவர் தம்மைப் பூசிக்கும் சிவசருமசிவாச்சாரியர் தரித்திரத்தினை நீக்கியருளும்பொருட்டு அவ்வைதியர்பால் பலவற்புதங்களைக்காட்டிக் கடைசியில் அவ்வைதியர் கனவினும், அவர்மனைவி சுசீலை கனவினுந்தோன்றி, "அன்புடையீர்! நாம் இத்தலத்தின் காருண்யாமிருத தீர்த்தக்கரையில் கீழண்டை வில்வவிருட்சத்தின் குழந்தையுருகொண்டு இருப்போம் அக்குழந்தையை நீங்களெடுத்துக்கொண்டுபோய்க் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் புத்திரனின்றிப் பலதவம்செய்துகொண்டிருக்கிற திருவெண்காடரிடங்கொடுத்து அக்குழந்தை நிறையளவு பொன்பெற்று உங்கள் தரித்திரத்தி

னை நீக்கிக்கொள்வீர்களாக” எனத் திருவாய்மலர்ந்தருளினர். அங்ஙனமே மறுநாள் சிவசருமர் அக்குழந்தையினைக்கண்டு எடுத்துக்கொண்டுவந்து தனது மனைவிபால்கொடுக்க அவ்வம்மையார் ஏற்று அக்குழந்தையின் வடிவத்தினைக்கண்டு அக்குழந்தையைவிட்டுச் சிறிதும் பிறிதற்கு மனம்வராது, வருந்தியாயினும் சிவபெருமான்கட்டளைக்கஞ்சி அக்குழந்தையுடன் தானும் தனதுநாயகனுமாகக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தை நோக்கிநடந்து அவ்வூரினுக்குச் சமீபத்திலுள்ள ஒருசோலையில் தங்கியிருந்தனர்

சிவபெருமான் திருவெண்காடர் சிவகலை இவர்களிருவர் கனவினுமெழுந்தருளி “சோலையிலேவந்திருக்கும் பிராமணரிடத்துள்ள குழந்தையினைப் பெற்றுக்கொண்டு அக்குழந்தைநிறையளவு திரவியம்கொடுக்கச்சொல்லி” மறைந்தனர். கண்விழித்தெழுந்த திருவெண்காடர் தன்மனைவியுடன் சோலையிற்சென்று அவ்விருவரையும் தமதுவீட்டிற்கழைத்துக்கொண்டுவந்து பலவுபசாரம்செய்து குழந்தையைப்பெற்றுக்கொண்டு அக்குழந்தைக்குச் சரியிடையாகத் திரவியங்கொடுத்தனுப்பிவைத்தனர்.

இங்ஙனம் கிடைக்கப்பெற்ற புத்திரனுக்குத் தாய்தந்தையர்கள் மருதப்பிரான் எனத் திருநாமமிட்டுப் புத்திரோற்சவம்கொண்டாடி வளர்த்துவருவராயினர். மருதப்பிரான் தமது இளையவயதிற்றானே சகலகலாவல்லவராகிக் கண்டோர் ஆச்சரியமுறப் பலவற்புத திருவிளையாடல்களைச் செய்துவருவராயினர். பதினாறுவயது பூர்த்தியானவுடன் தமது தந்தையிடம்சென்று “ஐய! நான்தீபாந்திரங்களிற்சென்று வர்த்தகம்செய்து பொருள்சேகரிக்க விரும்புகிறேன் உத்தரவுகொடுத்திடவேண்டும்” எனக்கேட்கத் தந்தையார் தனது

புத்திரனைப்பிரிய மனமில்லையாயினும் தனது குலத்திற்குத்தக்கபடி பொருளீட்டுதல் தருமமெனவெண்ணி விடைகொடுக்கப் பெற்று, தோழர்பலருடன் கப்பலேறித் தீவாந்தரம்சென்று தாம்கொண்டு போன சரக்குகளையெல்லாம் விற்றுத் திரவியம்சேகரித்து அவற்றையெல்லாம் சிவகைங்கரியமாகச் செலவழித்துவிட்டு,எருமுட்டைகளையும், தவிட்டுமூட்டைகளையும் கப்பனிறையவேற்றிக்கொண்டு தமதுதோழருடன் திரும்பிவருகையில், பலவற்புதங்களைக் கடலினடுவிற்காட்டிக் கரைவந்துசேர்ந்தவுடன், திருவெண்காடர் எதிர்கொண்டுபோய் தனதுபுத்திரர் கப்பலில் எருமுட்டைகளும், தவிடுமூட்டைகளுமிருக்கக்கண்டு தனதுபுத்திரனுக்கு ஏதோ சித்தப்பிரமை கண்டிருப்பதாகத் தீர்மானித்து, அப்புத்திரனை ஒருகாப்பில்வைத்துவிட்டு, எருமுட்டைகளையும் தவிட்டினையும் சோதித்துப்பார்க்க முறையே மாணிக்கங்களும், பொற்றூளும் இருக்கக்கண்டு ஆச்சரியமுற்று ஓடோடியும்சென்று தன்புத்திரனைப்பார்க்கையில் அவனைக் காணாது மனம்வருந்தினின்றனர். காவலிலிருந்த மருதவாணர் திருவிடைமருதூரில் சிவசருமர்முன்தோன்றி அவரைக் குடும்பத்துடன் ஐக்கியம்செய்துகொண்டு மகாலிங்கத்திலெழுந்தருளினர்.

திருவெண்காடர் புத்திரசோகத்தால் மிகவருத்தமடைந்து கொண்டிருக்கையில், தனது மனைவியார் ஒரு சிறுபெட்டிகொண்டு வந்து முன்னர்வைத்து "இதனைத் தாங்கள்வந்தவுடன் தங்களிடம் கொடுக்கும்படி நமது புத்திரன் கொடுத்துவிட்டுப்போயினன்" என்றனர். திருவெண்காடர் அதனைத் திறந்துபார்க்க அதில் ஒருகாதற்ற ஊசியும், "காதற்றவூசியும் வாராதுகாணுங் கடைவழிக்கே" என்று எழுதியுள்ளவொருசீட்டும்இருக்கக்கண்டு,அக்கணமேதுறவடைந்து, தடுத்ததாயாருக்கும் மனைவிக்கும் பலஆறுதலைச்சொல்லிவிட்டு, தீன

து திரவியபொக்கிஷத்தினைச் சிவனடியார்கட்குச் சூறைவிடும்படி தனது கணக்கப்பிள்ளையாகிய சேந்தனாருக்குக் கட்டளையிட்டு வெளியேறி அவ்வூர் புறத்திலுள்ள பொதுமண்டபத்திலிருந்து கைப்பிச்சையேற்று உண்டு சிவஞானநிஷ்டைகூடி யிருந்தனர். சிலநாளைக்குப்பின் தனதுதாயார்தேகவியோகமடையச் சுற்றத்தினர் அவ்வம்மையாரைச் சுடுகாட்டிற்குக்கொண்டுபோகையில் திருவெண்காடர்கண்டு அச்சுற்றத்தினரைவிரட்டிவிட்டுத் தனதுதாயாரை பச்சைவாழைமட்டையிற் கிடத்திச் சிலவெண்பாக்களைப்பாடித் தகனக்கிரியைமுடித்துப் பின்னர் திருவிடைமருதூர்முதலிய பலதலங்கட்குச்சென்று பலபாக்களைபாடித் திருவாரூரடைந்து தன்னிடத்தன்புபூண்டிருந்து சந்நிபால் உயிரிழந்தவொருவனை மீண்டுயிர்பெற்றெழச்செய்து, கொங்குநாட்டினையடைந்து வாய்பேசாத மவுனவிரதத்தோடிருக்கையில் ஒருநாள் அர்த்தராத்திரியில் ஒருமூர்க்கன்வீட்டுத்தலைவாயலிலிருந்து கைதட்ட, அவன் இவரையறியாமல் கள்ளனென்றெண்ணித் தடியெடுத்தடிக்கச் சிவசிவ எனத்திரும்பி இனி.இருக்குமிடந்தேடிவந்தாலன்றி அன்னம்புசிப்பதில்லையெனத் தீர்மானித்துக்கொண்டு, வடதேயநாடி உஞ்சேனைமாகாளமடைந்து அவ்வூர்ப்புறத்திலுள்ள கணபதியாலயமடைந்து சிவஞானநிஷ்டை கூடியிருக்கையில், அவ்வூர் இராஜனான பத்திரகிரியார்வீட்டில் களவுசெய்துகொண்டுபோகும் திருடர் தாங்கள்செய்த பிரார்த்தனையின்படி ஒரு ஆரத்தினை அக்கணபதிக்குச் சாத்தவெண்ணி யிருட்டில் அக்கணபதிக்குச்சமீபத்தில் நிஷ்டைகூடியிருந்த திருவெண்காடர் கழுத்திலிட்டுச்சென்றனர். மறுநாள் காவலாளர் அரசன்வீட்டுஆபரணம் திருவெண்காடர் கழுத்திலிருக்கக்கண்டு இவர் திருடருள் ஒருவரெனத் தீர்மானித்து அரசரிடம் ஒப்புவித்துப் பலதீங்குசெய்யவும் அவர் சிவசிவ வெனநிற்க இவரைக்கழுமரத்திலேற்றும்படி அரசன்

ஆஞ்ஞாபித்தனன். இவர் கழுமரத்தினுக்குச்சமீபித்தவுடன் அதுபற்றியெறிய வரசன்கண்டு சுவாமிகள் திருவடியிற்பணிந்து துறவடைந்தனன். பின்னர் சுவாமிகள்கட்டளையின்படி பத்திரகிரியார் திருவிடைமருதூரடைந்து தான் ஒரு நாயினைவளர்த்தார். அந்நாயிறந்தபின் அது காசிராஜன்புத்திரியாகப்பிறக்க அதுகண்டு தானும் அப்பெண்ணுமாகச் சுவாமிகளைக்கண்டு வணங்கி அப்போது அவ்விடத்துண்டாகிய வொருசோதியிற்கலந்தருளினர். திருவெண்காடர் மறுபடியும் திருவெண்காடடைந்து, அவ்வூரரசனுற் சிறையிற்கிடந்த சேந்தனை அவ்வூர் விநாயகரைக்கொண்டு சிறைவிடுவித்து அவ்வூரைவிட்டுப் பலதேசயாத்திரை செந்தமிழ்ப்பாக்கள் பலபாடிக்கொண்டேயுலவிச் சோழநாடுகடந்து, தொண்டைமண்டலத்திற் பிரவேசித்துப் பலதலங்களைத்தரித்தபின்னர், திருவருட்பெருஞ்செல்வர்களாகிய மூவர் பாடல்பெற்றதும், சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுக்கும், சங்கிலிநாச்சியாருக்கும் திருமணம்நடந்தேறியதும், விண்டு, இலட்சுமி, பிரமன், சரஸ்வதி, சந்திரன், ஆதிசேடன், அகத்தியர், வான்மீகி, பாணினி, உரோமசர், வாசுகி, இலவன், தொண்டைமான் முதலியோர் பூசித்ததும், மோட்சபூமியுமாகிய திருவொற்றியூர் என்னும் திவ்விய தலத்தினையடைந்து சமுத்திரதீரமடைந்து அவ்விடத்தில் விளையாடிக்கொண்டிருந்த சிறுபிள்ளைகளுடன்கூடிச் சிலவினோதங்களைக்காட்டிக் குழியில் மறைகிறதும் மணற்குன்றின்மேல் வருகிறதுமான திருவிளையாட்டினைச் செய்துகொண்டேயிருந்து ஒருதரம் குந்தித் தன்மீது ஒருசாலைக்கவிழ்க்கச்செய்தனர். சிறிதுநேரத்திற்குப்பின் அச்சிறுபிள்ளைகள் அச்சாலையெடுத்துப்பார்க்கத் திருவெண்காடர் சிவலிங்கத் திருவுருக்கொண் டெழுந்தருளினர். அப்போது அச்சிறுவர்கள்கண்டு வியந்து இவ்வதிசயத்தினை ஊரில்உள்ளவர்க[illegible]செல்லாமறிவிக்க அவர்களெல்லாரும் திரண்டுவந்து தரிசித்து ஆன

ந்தித்தார்கள். இதற்குமுன்பே இவர்பத்தினியாராகிய சிவகலையம் மையார் இவர் திருவடியையே சிந்தித்துக்கொண்டிருந்து சிவபத மடைந்தனர். காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் உள்ள யாவரும் திருவெ ண்காடரது சிவைக்கிய நிலையைக்கேட்டு அங்குநின்றும் புறப்பட் வந்து திருவொற்றியூரினையடைந்து தரிசித்துப் பல திருத்தொண்டு செய்து திருவருட்பாங்குக் குரியவரானார்கள். சுபம்.

"ஆடியுத்தி ராட மவிர்பூம் புகார்த் திருவெண்
காடரோற்றித் த்யாகர் கவின்பதியில்—நீடுமேண
லிற்கோ லியகுகையி லேய்ந்து சிவலிங்கச்
சிற்கோல மான தினம்."

திருவெண்காடர் மான்மியசங்கிரகம்
முற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

பட்டினத்துப்பிள்ளையார்

அருளிச்செய்த

திருப்பாடற்றிரட்டும்

ஞானார்த்ததீபவுரையும்.

முதலாவது

கோயிற்றிருவகவல்.

நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

நினைமின் மனனே நினைமின் மனனே
சிவபெருமானைச் செம்பொனம் பலவனை
நினைமின் மனனே நினைமின் மனனே

(பொழிப்புரை.) மனமே! சிந்தனை செய்வாய், மனமே! சிந்தனை செய்வாய், மங்கள சொரூபமாயுள்ள முதல்வனை, செம்மையாகிய பொன்மயமாயுள்ள சபையிலுள்ளவனைச் சிந்தனை செய்வாய் மனமே! சிந்தனை செய்வாய் மனமே!

(குறிப்புரை.) நினைமின் மனனே என்பது இழிவிற் சிறப்பாகலந்த ஒருமையிற் பன்மை மயக்கம். ஈண்டுச் சிவபெருமானென்

றது நிஷ்கள சொரூபமாயுள்ள முதல்வனை. அம்பலவனை யென்றது சகள சொரூபமாயுள்ள தில்லை நடராஜ பிரபுவை.

அலகைத்தேரி னலமருகாலின்
உலகப்பொய் வாழ்க்கையை யுடலையோம் பற்க

(பொ - ரை.) பேய்த் தேரினையும், சுழலும் காற்றினையுமுறையே யொத்த பொய்யாகிய உலக வாழ்வினையும் உடம்பினையும் பாதுகாவா திருப்பாயாக.

(கு - ரை.) உலகம் என்றும் காரியப்பாட்டினையுடைத்தாயிருத்தலினாலும், உடல் அநித்திய தன்மையைப்பெற்றிருத்தலினாலும் இவ்விரண்டினிடத்து மழுந்தற்கவென்பார் ஓம்பற்கவென்றார். அருஞ்சுரத்தின் முதுவேனிலின் நண்பகற்கடுமை பற்றித்தோற்றிச் சூரியனின் கிரணம் மேகப்படலத்தின் மறைந்த வழித் தானு மறைந்து போவதாகிய பேய்த்தேர் ஒரு காரணங்காட்டி உலக காரிய முறைந்து போதற்கு உவமையாயது. உலகமித்தை யென்பது கருத்தல்ல. பொய்யென்றது காரணகாரியப்படுகிற திரிபினைநோக்கி யாம். உடலைக்கொண்டு சுற்றிச்சுற்றி யுலகத்திலலைவதால் காற்றுக்குவமையாக்கினர். உயிரை விசாரியாது உடம்பு காத்தலிலேயேகாலங் கழித்தல் கூடாதென்பார் ஓம்பற்கவென்றார். இதனால் உடலைவெறுத்து விடவேண்டுமென்பதன்று. அங்ஙனம் கூறின் "உடம்பினையானிருந் தோம்புகின்றேனே" என்றதிருமந்திரத்தோடு முரணும்.

பிறந்தன விறக்கு மிறந்தன பிறக்கும்
தோன்றின மறையு மறைந்தன தோன்றும்
பெருத்தன சிறுக்குஞ் சிறுத்தன பெருக்கும்
உணர்ந்தன மறக்கு மறந்தன வுணரும்
புணர்ந்தன பிரியும் பிரிந்தன புணரும்

அருந்தின மலமாம் புனைந்தன வழுக்காம்
உவப்பன வெறுப்பாம் வெறுப்பன வுவப்பாம்
என்றிவை யனைத்து முணர்ந்தனை யன்றியும்

(பொ - ரை.) (யோனிவாய்ப்பட்டுப்) பிறந்தனயாவும் இறந்துவிடும், இறந்தனயாவும் (மற்றொருகாலத்தில் யோனிவாய்ப்பட்டு) பிறக்கும், உற்பத்தியாவன வெல்லாம் மறைந்துவிடும், மறைந்தன வெல்லாம் மறுபடியும் உற்பத்தியாகும், தூலவடிவினையுடைய வெல்லாம் சூட்சுமரூபத்தினை யடைந்துவிடும், சூட்சுமரூபத்தினை யுடையன திரும்பத் தூலவடிவினையடையும், தெரிந்தனயாவும் மறந்துவிடும், மறந்தனயாவும் பின்புஞாபகத்தில்வரும், சேர்ந்திருந்தவைத் தூரவிலகும், தூரமாயிருந்தன பின்வந்துசேரும், உண்ட உணவனைத்தும் மலமாகின்றன, தரித்த ஆடைகளனைத்தும் அழுக்காய்விடும், விரும்பப்படுவன வெறுக்கபபடுகின்றன, வெறுக்கப்படுவன வெல்லாம் விரும்பப்படும் என்று சொல்லப்படுகின்ற இவையனைத்தும் (மனமே பிரத்தியட்சமாகத்) தெரிந்து கொண்டனை அல்லாமலும்.

(கு - ரை.) இதனால் பிரபஞ்சம் எக்காலத்தும் காரியகாரணப்பட்டுக் கொண்டேயிருக்குமேயன்றி யொருகாலத்து மழிந்து சூனியப் பொருளாவதில்லை யென்பார் மாறிமாறியாவும் வருமென்னும் பிரத்தியட்சமான அனுபவங்களை யெடுத்துக் காட்டினார், இதனால் சித்தாந்தத்தாற் பிரதிபாதிக்கப்படும் சற்காரியவாதவுண்மை தெரிவித்தவாறாயிற்று.

பிறந்தன பிறந்தன பிறவிக டோறும்
கொன்றனை யனைத்து மனைத்துநினைக் கொன்றன
தின்றனை யனைத்து மனைத்துநினைத் தின்றன
பெற்றனை யனைத்து மனைத்துநினைப் பெற்றன

ஓம்பினை யனைத்து மனைத்துநினை யோம்பின
செல்வத்துக் களித்தனை தரித்திரத் தழுங்கினை
சுவர்க்கத் திருந்தனை நரகிற் கிடந்தனை
இன்பமுந் துன்பமு மிருநிலத் தருந்தினை
ஒன்றொன் றொழியா துற்றனை யன்றியும்

(பொ-ரை.) (இதுகாறும் அடிக்கடி உலகின்கண்ணேநீ) பிறந்துள்ள பிறவிகளனைத்தினும் அனேகமான உயிர்களை நீ கொன்றாய், அவைகளும் உன்னைக்கொன்றன, அவைகளையெல்லாம் நீ தின்றாய், அவைகளும் உன்னைத்தின்றன, யாவற்றையும் நீ பெற்றாய், அவைகளு முன்னைப்பெற்றன. எல்லாவற்றையும் நீ காத்தாய், அவைகளு முனைக்காத்தன, செல்வமடைந்த காலத்து ஆனந்தமுற்றாய், தரித்திரமடைந்தகாலத்துத் துக்கமுற்றாய், (புண்ணியஞ்செய்து) தெய்வலோக மடைந்தாய், (பாவஞ்செய்து) நிரயத்திற் கிடந்தாய், சுகதுக்கங்களை இப்பெரிய வுலகிலனுபவித்தாய், (கூறியவற்றுள்) ஒவ்வொன்றினின்றும் நீங்காது அனுபவித்தாய். அல்லாமலும்.

(கு-ரை.) அநாதிதொட்டு ஆன்மகோடிகள் அவரவர்கள்கன்மத்திற்குத்தக்கபடி பிரபஞ்சத்தில் போகங்களை யனுபவிக்குந்தோறும் அப்போகங்கள் மாறிமாறிவந்து கொண்டிருந்த வியல்பென்றதாயிற்று, இருவினை யொப்பு மலபரிபாகம் விளையாதவரையில் ஆன்மாக்களுக்கு இச்சுழற்சி நீங்காதென்பதும் குறிப்பால் விளக்கியவாறாயிற்று.

புற்புதக் குரம்பை துச்சி லொதுக்கிடம்
என்னநின் றியங்கு மிருவினைக் கூட்டைக்
கல்லினும் வலிதாக் கருதினை யிதனுள்
பீளையும் நீரும் புறப்படு மொருபொறி

மீளுங் குறும்பி வெளிப்படு மொருபொறி
சளியு நீருந் தவழு மொருபொறி
உமிழ்நீர் கோழை யொழுகு மொருபொறி
வளியு மலமும் வழங்கு மொருவழி
சலமுஞ் சீயுஞ் சரியு மொருவழி
உள்ளூறத் தொடங்கி வெளிப்படநாறும்
சட்டக முடிவிற் சுட்டெலும் பாகும்
உடலுறு வாழ்க்கையை யுள்ளூறத் தேர்ந்து

(பொ - ரை.) நீர்க்குமிழினை யொத்த சிறுகுடிலை, (யாருமரு வருத்துத் துச்சிலெனவொதுக்கத்தகுந்த இடமென்னத் தங்கியிருக்கும் நல்வினை தீவினைக் கிருப்பிடமாகிய உடலைக்கருங்கல்லினைக்காட்டிலும் வலிமையினையுடையதாக நினைத்தனை. இவ்வுடலுள் (கண்ணென்னும்) ஒருபொறியில் பீளையும் நீரும்வெளிப்படும், மறுபடியும் (காதென்னும்) ஒருபொறியில் குறும்பிபுறப்படும், (மூக்கென்னும்) ஒருபொறியில் சளியும் நீரும் இழியும், (வாயென்னும்) ஒருபொறியில் உமிழ்நீரும் கோழையும் ஒழுகும், (பாயுருவென்னும்) ஒருவழியில் காற்றும் மலமும் உண்டாகும், (உபத்தமென்னும்)ஒருவழியில் சலமும் சீயும்வழியும் (இவையேயன்றி) அவ்வுடலில் உள்ளிருந்து வெளிவரைக்கும் நாற்றமெடுக்கும், கடைசியாக உடல் சுட்டெலும்பாகிவிடும் (இத்தகைய) உடலுற்ற வாழ்வினை நன்கு விசாரித்துத்தெரிந்து, (இவ்வுடற்பற்று நீங்கி).

(கு-ரை.) யாவரும் அருவருக்சத்தகுநத இத்தகைய வஸ்துக்களுடன் கூடிய உடல் மிகுந்த அசுத்தமான தெனக்குறிப்பித்தனர். திருக்கடைக்காப்பு. " என்பினாற்கழிநிரைத்திறைச்சிமண்சுவ ரெறிந்திது நமில்லம், புன்புலானாறு தோல்போர்த்துப்பொல்லாமையான்

முகடுகொண்டு, முன்பெலா மொன்பதுவாய்தலார் குரம்பையின் மூழ்கிடாதே" என்றதனாற்காண்க.

கடிமலர் கொன்றைச் சடைமுடிக் கடவுளை
ஒழிவருஞ் சிவபெரும் போகவின் பத்தை
நிழலெனக் கடவா நீர்மையொடு பொருந்தி
எனதற நினைவற விருவினை மலமற
வரவொடு செலவறமருளற விருளற
இரவொடு பகலற விகபர மறவொரு
முதல்வனைத் தில்லையுண் முளைத்தெழுஞ் சோதியை
அம்பலத் தரசனை யானந்தக் கூத்தனை
நெருப்பினி லரக்கென நெக்குநெக் குருகித்
திருச்சிற் றம்பலத் தொளிருஞ் சிவனை
நினைமின் மனனே நினைமின் மனனே
சிவபெரு மானைச் செம்பொனம் பலவனை
நினைமின் மனனே நினைமின் மனனே

(பொ - ரை.) பரிமளமிகுந்த (பிரணவாகாரமாகிய) கொன்றை மலரினைத்தரித்த சடையினைவாய்ந்த முடியோடுங்கூடிய சிவபெருமானை, நீங்காத மங்களகரமான பெரிய சிவானந்த வின்பத்தினை, (மரத்தைவிட்டு நீங்காத) நிழலைப்போல அதனை நீங்காத தன்மையுடன் தங்கி, எனதென்னுமமகாரம் நீங்க, தற்போதவெண்ணநீங்கி, நல்வினை தீவினை மும்மல நீங்க, பிறப்பு இறப்புநீங்க, மாயாமயக்க நீங்க, ஆணவவிருளற, இரவுபகலென்னுந் தோற்ற நீங்க, இம்மைமறுமைப் (பயன்களினும் ஆசை) நீங்க ஒப்பற்ற முதல்வனை, சிதம்பரத்தில்சகளீகரித்தெழுந்த (அருட்பெருஞ்) சோதியை, பொன்னம்பலத்

தின் சபாபதியை, ஆனந்தத்தாண்டவ மூர்த்தியை, அக்கினியைக் கண்ட அரக்கினைப்போல நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்துருகி, சிதாகாயமாகிய திருச்சிற்றம்பலத்திலே, விளங்குகின்ற சிவபெருமானை, மனமே சிந்தனை செய்வாய், மனமே ! சிந்தனை செய்வாய், மங்கள சொரூபமாயுள்ள முதல்வனை செம்மையாகிய பொன்மயமாயுள்ள சபையிலுள்ளவனை மனமே! சிந்தனை செய்வாய், மனமே! சிந்தனைசெய்வாய்.

(கு - ரை.) அபரஞான முன்னிட்டுச் சுட்டுப்பொருள்களினூட்ட முறும்வரையில் வாசகஞான மேயன்றி வாச்சியஞான நிகழாதாகலின் வேற்றுமையுற்ற வனைத்தினு முள்ளதற்போத நீங்கப் பரஞானத்தே நின்று அந்தஞானாதீதனாய் விளங்கும் சிவத்தினையேதரிசித்துக்கொண்டிருக்க வேண்டுமென்பார், எனதற * * * * * கினைமின்மனனே என்றனர். சிவஞான சித்தியார்.

“பரஞானத்தாற் பரத்தைத்தரி சித்தோர்பரமே
பார்த்திருப்பார் பதார்த்தங்கள் பாரார் பார்க்க,
வருஞானம் பலஞான மஞ்ஞான் விகற்பம்
வாச்சியவாசக ஞானவைந்தவத்தின் கலக்கம்,
தருஞானம் போகஞா திருஞான ஞேயந்
தங்கியஞானஞ் சங்கற்பனைஞான மாகுந்,
திருஞான மிவையெல்லாங் கடந்த சிவஞான
மாதலாற் சீவன் முத்தர்சிவமே கண்டிருப்பர்.”

என்றதனாற்காண்க.

இரண்டாவது

கோயிற்றிருவகவல்.

காதள வோடிய கலகப் பாதகக்
கண்ணியர் மருங்கிற் புண்ணுடை னுடுங்
காதலுங் கருத்துமல் லானின் னிருதாட்
பங்கயஞ் சூடப்பாக்கியஞ் செய்யாச்
சங்கடங் கூர்ந்த தமியேன் பாங்கிருந்
தங்கோ டிங்கோ டலமருங் கள்வர்
ஐவர் கலகமிட் டலைக்குங் கானகம்
சலமலப் பேழை யிருவினைப் பெட்டகம்
வாதபித்தங் கோழை குடிபுகுஞ் சீறூர்
ஊத்தைப் புன்றோ லுதிரக் கட்டளை
நாற்றப் பாண்ட நான்முழத் தொன்பது
பீற்றற் றுண்டம் பேய்ச்சுரைத் தோட்டம்
அடலைப் பெரிய சுடலைத் திடருள்
ஆசைத் கயிற்றி லாடும் பம்பரம்
ஓயா நோய்க்கிட மோடு மரக்கலம்
மாயா விகார மரணப் பஞ்சரம்
சோற்றுத் துருத்தி தூற்றும் பத்தம்
காற்றிற் பறக்குங் கானப் பட்டம்
விதிவழித் தருமன் வெட்டுங்கட்டை

குழந்தையை சுவேதாரண யனிடத்தில் கொடுத்துப் பொன்பெறுதல்.

சதுர் முகப் பாணன் றைக்குஞ்சட்டை
ஈமக் கனலி லிடுசில விருந்து
காமக் கனலிற் கருகுஞ் சருகு
கிருமி கிண்டுங் கிழங்கஞ் சருமி
பவக்கொழுந் தேறுங் கவைக்கொழு கொம்பு
மணமாய் நடக்கும் வடிவின் முடிவிற்
பிணமாய்க் கிடக்கும் பிண்டம்பிணமேல்
ஊரிற் கிடக்க வொட்டா வுபாதி
காலெதிர் குவித்த பூளை காலைக்
கதிரெதிர்ப் பட்ட கடும்பனிக் கூட்டம்
அந்தரத் தியங்கு மிந்திர சாபம்
அதிரு மேகத் துருவி னருநிழல்
நீரிற் குமிழி நீர்மே லெழுத்து
கண்டுயில் கனவிற் கண்ட கண்காட்சி
அதனினும் பொல்லா மாயக் களங்கம்
அமையு மமையும் பிரானே யமையும்
இமய வல்லி வாழியென் றேத்த
ஆனந்தத் தாண்டவங் காட்டி
ஆண்டுகொண் டருள்கை நின் னருளினுக் கழகே.

(பொ - ரை.) (உடலானது) அங்கும்இங்குமாகச்சுழலுகின்ற (பஞ்சேந்திரிய மென்னும்) ஐந்துகள்வர்கள் கலகம் விளைத்து வருத்துகின்றகாடு, மூத்திரமும்·மலமுந்தங்கியபெட்டி, நல்வினை தீவினை நிறைந்த பொய்யிடம், வாதம் பித்தம் சிலேட்டுமம் என்கிறமுப்பிணிகளும் வாசஞ்செய்கின்ற சிறியவூர்,அழுக்காகிய அற்பத்தோலில் இர

த்த நிறைந்தவச்சு, துர்நாற்றத்தை யுடையபானை, நாலுமுழநீளமும் ஒன்பது துவாரங்களு முள்ளகிழிந்த துண்டுத்துணி, (உண்பதற்கு தவாத) பேய்ச்சுரைக் கொடிபயிராகுந் தோட்டம், (உயிர்களைக்கொன்று தின்கின்றமையால்) சாம்பல் மிகுந்த விசாலமான சுடுகாட்டு மேடு, ஆசைக் கயிற்றால் ஆடுகின்ற பம்பரம், நீங்காத பலநோய்களுக்குஇடம், ஓடுகின்ற கப்பல், மாயாக் காரியங்களையுடைய அழியும் கூண்டு, சோற்றினையூற்றும் துருத்தி, தூற்றுகின்றபதர், காற்றினில் பறக்கின்றகாற்றாடி, கன்மத்திற்குத் தக்கபடி எமன்வெட்டுகின்ற கட்டை, நான்கு முகங்களுடன் கூடிய தையற்காரனால் தைக்கப்படும் அங்கி, சுடுகாட்டு நெருப்புக் கிடுகின்ற சிலகரி, காமத்தீயில் கறுகிப்போகின்ற உலர்ந்த இலை, புழுக்கள் குடையும் கிழங்குத்தோல், பாவமாகிய தளிர்படருதறகான கொழுகொம்பு, விவாகக் கோலத்துடன் சஞ்சரிக்கும் வடிவினைவாய்ந்து அந்தியத்தில் பிணமாய்ப்படுக்கும் சவவுருவம், (பிணமாயினயின்)ஊரில்தங்கவொட்டாதபடி (பலராலும் செய்யத்தகுந்த) உபத்திரவம், காற்றுக்கு முன்குவித்துவைத்தபூளைமலர், காலையிலுதிக்குச் சூரியனுக்கு முன்தோன்றிய மிகுதியாகிய நிறைந்தபனி, (மழைக்காலத்தில்)ஆகாயத்திற்றோன்றுகின்ற இந்திரவில், இடிக்கின்ற மேகத் துருவினது நுட்பமாகிய நிழல், நீரிற்றோன்றும் குமிழி, நீரின்மேலெழுதும் எழுத்து, கனவுகாலத்தில் அனுபவிக்கும் காட்சி, அக்காட்சியினும் நிலையில்லாதமாய்கையுடைய களங்கம் (இத்தகையவுடல்)வரும் (எனக்கும்) வரும்! எனதுபெருமானே! வரும், (இத்தேகம்வாராதபடி) காதுவரையில் நீண்டுகொலகத்தைச்செய்யும் பாதகத்தன்மை வாய்ந்தகண்களையுடைய மாதர்கள் சமீபத்தில் துன்பத்துடனும் ஆசையும் எண்ணமும் மல்லால் தேவரீருடைய இரண்டு திருவடித் தாமரைகளைத் தரிக்கப் புண்ணியஞ்செய்யாத சங்கடம் மிகுந்த அடியேன் பக்கத்திலிருந்து பார்வதியார் வாழ்த்துச்சொல்லித் தோத்தரிக்க சிவானந்தத் தாண்டவத்தி

னைச்செய்து (அடியேனை) தடுத்தாண்டு கொண்டருளுதல் தேவரீர் திருவருளினுக்கு அழகாகும்.

(கு - ரை.) பிரானே! பாங்கிருந்து ஆண்டுகொண்டருள்கை நின்னருளினுக்கழகே என்று அன்வயஞ்செய்து முடித்துக்கொள்ளுக. மகளிரிடத்துக்காதலும் கருத்து மமைப்பது மிகுச்சங்கடமென்பார், காதளவோடிய * * * கூர்ந்ததமியேன் என்றனர். திருமந்திரம் "கோழை யொழுக்கங் குளமூடு பாசியி, லாழநடுவாரளப் புறுவார்களைத், தாழத்துடக்கித் தடுக்ககில் லாவிடிற், பூழைநுழைந்தவர் போகின்றவாறே" என்றதனுற்காண்க. தேகமானது பலவகைப்பட்ட ஆபாசங்கட்கு இடமாயதென்பார், அங்கோடிங்கோ * * மாயக்களங்க மென்றனர், திருவாசகம் "பொத்தையூன் சுவர்புழுப் பொதிந்துளுத்த சும்பொழுகிய பொய்க்கூறை,யித்தைமெய்யெனக்கருதி நின்றிடர்க்கடற் சுழித்தலைப் படுவேனை" என்றதனுற்காண்க. இங்ஙனம் பெண்ணிடத்தும் உடலினிடத்து முண்டான பற்றொழித்து ஆனந்தத்தாண் டவத்தினையே ஆதாரமாகக் கொள்ளவேண்டுமென்பார், இமையவல்லி * * * அழகே என்றனர், திருமந்திரம், "ஒளியாம்பரமு முளதாம்பரமு,மளியார் சிவகாமியாகுஞ்சமயக், களிவார் பர்மும்கருத்துறையந்தத், தெளிவாஞ் சிவானந்த கூட்டத்தின் சித்தியே" என்றதனுற் காண்க.

மூன்றாவது
கோயிற்றிருவகவல்.

பாற்கடல் கடையப் படுங்கடு வெண்ணெயைத்
திருமிடற் றடக்கிய சிவனே யடைக்கலம்

(பொ - ரை) திருப்பாற்கடலை (முதல்வன் ஆணையின்றித் தேவர்களும் அசுரர்களும்) கடைய (அக்காலத்திலதில்) உண்டாகிய விஷமாகிய வெண்ணெயை அழகிய கண்டத்தின் கண்ணேவைத்த சிவபெருமானே அடைக்கலம்.

(கு - ரை.) அங்ஙனம் திருப்பாற் கடலிற்றோன்றிய விஷத்தாற் சர்வான் மாக்களுந்துன்புறுவகையாகத்தேவர்முனிவர் வேண்டுகோளுக்கிரங் கிப்பானஞ்செய்து அவர்கட்கு அடைக்கலந் தந்தமையின் தானுமடைக்கலமென்றார் பாகவதம் "யேஸமா மந்தரிய்ங்க வாங்பவாநீம் விசுவபாவநா, தத்விஷம்கக்துக ரேபேப்ர பாவஜ்ஞோங் வமோதத, ததாகரதலீக்ருத்ய வ்யாபிஹாலாஹலம்விஷம், அபக்ஷ யங்மகாதேவாக் ருபயாபூதபாவநா, நிசம்யகர்மபிச்சம் போர்வேதேவ தேவஸ்யமீடுஷா, ப்ரஜாதாக்ஷாயணீப்ரஹ்மாவைகுண்டஸ்சஸஸ0ஷி ரே" என்றதனாற் காண்க.

அடங்கலு மடக்கிடுங் கடுங்கொலைக் காலனைக்
காலெடுத் தடக்கிய கடவுணின் னடைக்கலம்

(பொ - ரை.) யாவற்றினையும் (தனது சாமர்த்தியத்தால்) அடக்கும் (வல்லமைவாய்ந்த) கொடியகொலையினைச் செய்யும் இயமனைத்திருவடியைத் தூக்கியெடுத்து (உதைத்து)அடக்கியகடவுள் நினது அடைக்கலம்.

(கு - ரை.) இயமனையிடது காலாலுதைத்துத் தள்ளித் தன்னைப் பூசித்துவந்த மார்க்கண்டேய முனிவரரைச் சிரஞ்சீவியாக்கி யடைக்கலந் தந்தமையின் தானுமடைக்கல மென்றனர். அரதத்தர், "காலகர்வாபஹ்ருத்வாத்தைதே யோவாஸ" எனவும், சங்கரசமுகிதை "மதத்தான் மிக்கான் மற்றிவன்மைந் தனுயிர்வவ்வப்,பதைத்தானென்றெவுன்னி வெகுண்டான் பதிமூன்றுஞ், சிதைத்தான் வாமச்சேவடிதன்னாற் சிறிதூந்தி, யுதைத்தான் கூற்றன் விண்முகில் போன்மண்ணுற வீழ்ந்தான்" எனவும் வருவனவற்றாற்காண்க.

உலகடங் கலும்படைத் துடையவன் றலைபறித்
திடக்கையி லடக்கிய விறைவ நின் னடைக்கலம்

(பொ - ரை.) உலகமனைத்தையு முண்டாக்கினவராகிய (பிரமனது) தலையினைக்கிள்ளி இடது திருக்கரத்தில் வைத்திருக்கிற இறைவனே நினது அடைக்கலம்.

(கு - ரை.) தானே பிரமமெனத் தருக்குற்ற பிரமனது ஐந்தாவது தலையினை நகநுதியாலரிந்துபின்வேண்ட அடைக்கலந்தந்தமையின் தானுமடைக்கல மென்றனர். பிரமாண்ட புராணம் "ஸஸர்வஜஸ்வாத் மநாகிஞ் சித்பைரவம் லோகதாஹகம், ஸ்வயம்ஸாக்ஷாநமகாதேவா க்ஷஞுத்வை காலபைரவா, சகர்தகரஜாக்ரேணப்ரஹ்மணாபஞ்சமம்ஸிரா" என்றதனாற் காண்க.

செய்யபொன் னம்பலச்செல்வ நின் னடைக்கலம்

(பொ - ரை.) செம்மையாகிய பொன்னம்பலத்திலே யெழுந்தருளி யிருக்கும் செல்வனே நினது அடைக்கலம்.

(கு - ரை.) சிவபெருமானொருவனே செல்வனென்பது அதர்வசிரசு "ஸர்வைஸ்வரிய ஸம்பன்னஸம்பு" எனவும்,சுவேதாசுவதரம்.

"த்மீஸ்வரணும்பரமம்மஹேஸ்வரம்" எனவும் "ஸக்வஸ்யப்ரபு மீஸநம்" எனவும் வருவனவாற் றுற்காண்க.

ஐய நின் னடைக்கல மடியநின் னடைக்கலம்

(பொ - ரை.) அழகனே உன்னுடைய அடைக்கலம் அடியேன்றினது அடைக்கலம்.

(கு - ரை.) அழகென்னும் பொருளைப் பயக்கும் ஐ என்றமொழியினடியாக ஐயன் என்றசொல் பிறந்தமையின் அழகன்எனப்பொருள் கொண்டாம். ஆரியன் என்னும்பதம் ஐயனெனத் திரிந்ததெனப் பொருள் கொள்வர் சிலர் அவர்தமிழ் நயமறியாதவராவர்.

மனவழி யலைத்திடுங் கனவெனும் வாழ்க்கையும்
விழுப்பொருளறியா வழுக்குறு மனனும்
ஆணவமலத்துதித் தளைந்ததி லுளைந்திடு
நிணவைப் புழுவென நெளித்திடு சிந்தையும்
படிறும் பாவமும் பழிப்புறு நினைப்பும்
தவறு மழுக்காறு மிவறும் பொச்சாப்பும்
கவடும் பொய்யுஞ் சுவடும் பெருஞ்சின
விகலுங் கொலையு மிழிப்புறு புன்மையும்
பகையு மச்சமுத் துணிவும் பணிப்பும்
முக்குண மடமையு நூமம்பொறி முயக்கமும்
இடும்பையும் பிணியு மிடுக்கிய வாக்கையை
உயிரெனுங் குருகுவிட் டோடுங் குரம்பையை
எலும்பொடு நரம்புகொண் டிடையிற் பிணித்துக்
கொழுந்தசை மேய்ந்து மொழுக்குவிழுங் குடிலைச்
செழும்பெழு வுதிரச் சிறுபுழுக் குரம்பையை

மலவுடற் குடத்தைப் புலவுடற்புட்டிலைத்
தொலைவிலாச் சோற்றுத் துன்பக் குழியைக்
கொலைப்படைக் கலம்பல கிடக்குங் கூட்டைச்
சலிப்புறு விளைப்பல சரக்குக் குப்பையைக்
கோட்சரக் கொழுகும் பீறற் கோணியைக்
கோபத்தீ மூட்டுங் கொல்லன் றுருத்தியை
ஐம்புலப் பறவை யடையும்பஞ் சரத்தைப்
புலராக் கவலைவிளைமரப் பொதும்பை
ஆசைக் கயிற்றி லாடும்பம் பரத்தை
காசிற் பணத்திற் சுழலுங் காற்றாடியை
மக்கள் வினையின் மயங்குந் திகிரியைக்
கடுவெளி யுருட்டிய சகடக்காலைப்
பாவச் சரக்கொடு பவக்கடல் புக்கு
காமக் காற்றெடுத் தலைப்பக்
கெடுவழிக்கரை சேர் நெடுமரக் கலத்தை
இருவினை விலங்கொடு மியங்குபுற்கலனை
நடுவன் வந்தழைத்திட நடுங்கிடும் யாக்கையைப்
பிணமெனப்படுத்தியான் புறப்படும் பொழுது நின்
னடி மலர்க்கமலத்துக் கபயநின் னடைக்கலம்
வெளியிடை யுருமிடி யிடித்தன வெறித்தெழுங்
கடுநடை வெள்விடைக் கடவுணின் னடைக்கலம்
இமையா நாட்டத் திறையே யடைக்கலம்
அடியார்க் கெளியா யடைக்கல மடைக்கலம்
மறையவர் தில்லை மன்றுணின்றாடிக்

கருணைமொண்டலையெறி கடவுளேயடைக்கலம்
தேவருமுனிவருஞ் சென்றுநின்றேத்தப்
பாசிழைக்கொடியொடு பரிந்தருள்புரியும்
எம்பெருமானின் னிணையடிக்கபயம்
அம்பலத்தரசே யடைக்கலமுனக்கே.

(பொ - ரை.) மனம்போன வழியிலேயே சென்று (என்னை) அலக்கழிக்கும் கனவினுக்கு நிகரான இப்பிரபஞ்சவாழ்வும், (திருவருளென்னும்) மேன்மையான பொருளினையறியாது குற்றமுடைய மனமும், ஆணவமலத்திற் பிறந்து அதிற்கலந்து உபத்திரவப்பட்டுக் கொழுப்பிற்புழு வென்ன அசையும் சிந்தையும், வஞ்சகமும் பாவமும் வாய்ந்த (யாவரும்) பழிக்கத் தகுந்த நினைப்பும், குற்றமும், பொறாமையும், ஆசையும், மறதியும், கபடமும்,பொய்யும், தந்திரமும், அதிக்கக்கோபத்தால் விளையும் போரும், கொலையும், இழிவாகிய சிறுமையும் விரோதமும், பயமும், திடனும், நடுக்கமும் முக்குணத்தால் விளைந்த அறியாமையும், பஞ்சேந்திரியங்களின் செயலும், இல்லாமையும், நோயும் தங்கிய தேகத்தினை, உயிரென்றழைக்கப்படும் பட்சி நீங்கியோடும் கூட்டினை, எலும்புடனே நரம்பினைக்கொண்டு (ஆங்காங்கு ஒன்றிற்கொன்று பொருந்திய)இடங்களிற்கட்டி,கொழுப்புடன் கூடிய தோலினால் மூடியொழுக்குண்டாகும் குடிசிலினை,செழிப்பில் மிகுந்த உதிரத்துடன் கூடிய சிறு புழுக்கள் தங்கிய கூண்டினை,மலப்பொருள் நிறைந்த பாண்டத்தினை, ஊனிறைந்த கூடையினை, நீங்காத சோற்றினை (யடைக்கும்) துன்பமயமானபள்ளத்தினை, கொலை செய்யத்தகுந்த ஆயுதங்கள் எண்ணில விருக்கும் தூணியினை, வெறுக்கத்தருந்த பலவினைகளென்னும் பண்டங்களாகிய குப்பையினை,பழிமொழிகளாகிய சரக்குகள் சிந்தும் கந்தற்கோணியை, கோபாக்கினியையுண்டாக்கும் கொல்லனுடையதுருத்தியினை, பஞ்சேந்திரியப்

பட்சிகள் அடைத்திருக்கும்கூண்டினை, நீங்காத கிலேசங்கள்வளரும் மரப்பொந்தினை, ஆசைக்கயிற்றாற்சுழலும்பம்பரத்தினை, காசு (சம்பாதிப்பதிலும்) பணம் (சம்பாதிப்பதிலும்) சுழன்று திரிகின்ற காற்றாடியினை, ஆன்மாக்கள் செய்யும் கன்மத்திற்குத்தக்கபடி மயங்கி (எக்காலமும்) சுற்றிவரும் சக்கரத்தினை, (பிரபஞ்சமாகிய) வெட்டவெளியில்யுருட்டிவிட்டதேர்ச்சக்கரத்தினை, பாவமாகியபண்டங்களையேற்றிக்கொண்டு பிறப்பாகிய கடலிற்புகுந்து, காமமென்னுங்காற்றுமோதியலைக்க, தீயவழியென்னும் கரையிற்போய்ச் சேர்ந்து கெடுகின்ற கப்பலை, இரண்டுவினைகளாகிய விலங்குடன் சஞ்சரிக்கும் உடலினை, இயமன் வந்து அழைத்திட நடுக்கங்கொள்ளும் தேகத்தினை சவமாகக் கிடத்திவிட்டு (ஆன்மாவாகிய) யான் வெளிப்படுகையில், தேவரீரது திருவடித்தாமரையினிடத்து அபயமாக அடைக்கலம் (புகுந்தேன்). ஆகாயத்தில் அச்சத்துடன் இடியிடித்தாலென்ன ஆவேசத்துடன் எழுகின்ற வேகமான நடையினைவாய்ந்த வெள்ளை இடபத்தின்மேல் எழுந்தருளும் கடவுளே தேவரீருக்கு அடைக்கலம். இமைகொட்டாத திருநேத்திரங்களையுடைய இறைவனே அடைக்கலம். அன்பர்கட்கு எளியவனே யடைக்கலம் அடைக்கலம் தீட்சித பிராமணர்கள் வாழுகின்றதில்லையம்பதியில் கனகவம்பலத்திலெழுந்தருளி ஆனந்தநிர்த்தனஞ்செய்து, திருவருளினை முகந்து வீசுகின்ற கடவுளே யடைக்கலம், தேவர்களும் முனிவர்களும் தினஞ்சென்றிருந்து தோத்தரிக்க, பசுமையாகிய ஆபரணங்களை தரித்த கொடிபோன்ற சிவகாமியுடன் விரைந்து அருள்புரியும் எமதுபெருமானே தேவரீரது இரண்டு திருவடிகட்கபயம். பொன்னம்பலத்துச்சபாபதியே தேவரீருக்கே யடைக்கலம்.

(கு - ரை.) உடலையுற்று நோக்கிவிசாரிக்கின்ற காலத்து எவ்வகையினும் பிரயோசனப் படுவதாகத் தோன்றுவதற்கேது இன்மையின் இவ்வுடற்பற்றைவிட்டு அம்பலத்தரசனையேயடையவே

லுடுவேதத்துக்குதியெனக்குறிப்பித்தனர். திருக்கடைக்காப்பு. "நிணக் குடர்தோனரம்பென்பு சேராக்கைதானிலாயதன்றாற், குணங்களார் க்கல்லது குற்ற நீங்காதெனக்குலுங்கினையே,வணங்குவார் வானவர் தானவர் வைகலு மணங்கொண்டேத்து, மணஞ்சேரி தொழுதுய் யலாமையல் கொண்டஞ்சனெஞ்சே." என்றதனாற் காண்க.

நான்காவது
கோயிற்றிருவகவல்.

திருமால்பயந்த திசைமுகனமைத்து
வருமேழ்பிறவியு மானிடத்துதித்து
மலைமகள் கோமான் மலரடியிறைஞ்சிக்
குலவியசிவபதங் குறுகாதவமே
மாதரைமகிழ்ந்து காதல்கொண்டாடும்
மானுடர்க்கெல்லாம் யானெடுத்துரைப்பேன்
விளிவெளிமாக்க டெளிவுறக்கேண்மின்.

(பொ - ரை.) நாராயண மூர்த்தியானவர் பெற்ற சதுர்முகப் பிரமன்படைத்துவரும் ஏழுபிறவிகளிலும் மனிதசென்மமாகப்பிறந்து,பார்வதியாருடைய தலைவனாகிய சிவபெருமானது தாமரை மலரைப்போன்ற திருவடியினை வணங்கி விளங்குகின்ற சிவபதவியினை யடையாமல் வீணாக மாதர்களை (எண்ணிச்) சந்தோஷித்து ஆசை பூண்டு கொண்டாடுகின்ற மாந்தர்களுக்கெல்லாம் நான் (சில உண்மைகள்) எடுத்துச்சொல்வேன்! சாதலுக்குரிய எளிமையினைவாய்ந்த மாந்தர்கள் தெளிவடையக்கேளுங்கள் (அவையென்னவெனில் வெளிவா)

(ப-ரை.) பூர்வசென்மத்தில் மாடு முதலியவைகளாயிருந்து புண்ணியமிகுதியால் அடுத்தசன்மமனிதப் பிறவி யெடுத்தவர்கட்கு அதுநேல்இரண்டொருசென்மம்வரையில்மலத்தடிப்பு அதிகமாகை யால் அவர்களறிவிற்குச் சிவபெருமானுண்மைவிளங்கா து என்பது சகஜ. ஏழுதரம் மனிதர்களாகப்பிறந்தவர்கட்கு அம்மலத்தடிப்பிரா தாகின் இத்தகையினரும் சிவபெருமான் உண்மைதெரியாதிருக்க அவாலிரங்கி, எழ்பிறவியும் * * * குறுகாது என்றனர், எடிகள் மூன்றில் மண், பொன் இரண்டினையும் விட்டு 'மாதரை ...ந்து' என்று பெண்களைமாத்திரங் குறித்ததென்னையோவெ னில் பொன்னைவிரும்புவதும் மண்ணைவிரும்புவதும்காதல்கொண் ள்ளபெண்ணினைப்பற்றியேயாகலானென்க, இங்ஙனம் முதல்வனை மறந்து மாதர்மயலில் மயங்குவார் மிருகத்தினை யொத்தாரென்பார் மக்கனென்றது மாக்களென்றார்.

முள்ளுங்கல்லு முயன்றுநடக்கும்
உள்ளங்காலைப் பஞ்செனவுரைத்தும்
வெள்ளெலும்பாலே மேவியகணைக்கால்
துள்ளும்வராலெனச் சொல்லித்துதித்தும்
தசையுமெலும்புந் தக்கபுன்குறங்கை
இசையுங்கதலித் தண்டெனவியம்பியும்
நெடுமுடலுங்கி நின்றிடுமிடையைத்
துடிபிடியென்று சொல்லித்துதித்தும்
மலமுஞ்சலமும் வழும்புந்திரையும்
அலையும்வயிற்றை யாலிலையென்றும்
சிலந்திபோலக் கிளைத்துமுன்னெழுந்து
திரண்டுவிம்மிச் சீப்பாய்ந்தேறி

உலராற்கீற வுலர்ந்துள்ளுருகி
நகுவார்க்கிடமாய் நான்றுவற்றும்
முலையைப் பார்த்து முளரிமொட்டென்றும்
குலையுங்காமக் குருடர்க்குரைப்பேன்.

(பொ - ரை) முள்ளினும் கல்லினும் முயற்சித்து நடக்கும் உள்ளங்காலினைச் செம்பஞ்சென்னச் சொல்லியும், வெண்மையான எலும்புகளினாலே பொருத்தப்பட்டிருக்கின்ற கணைக்காலினைத் துள்ளுகின்றவரால் மீனென்னப் புகழ்ந்தும், மாமிசமும் எலும்புமே பொருத்தமாகவுள்ள அற்பத்துடையினை யிசைவாகிய வாழைத்தண்டென உரைத்தும், நீண்ட உடலினைச் சுமந்துகொண்டிருக்கும் இடையினை உடுக்கைபோன்றதென்றும், பிடியளவானதென்றும் கூறிப்புகழ்ந்தும், மலமும் நீரும் கொழுப்பும்மடிப்பும் அலைந்துகொண்டிருக்கின்ற வயிற்றினை ஆலிலையென்றும், சிலந்திப்புற்றினைப் போலக் கிளம்பி முன்வளர்ந்து உருண்டு புடைத்துச்சீவடிந்து நிகத்தால்கிள்ள உலர்ந்து உள்ளுருகிச்(சிலகாலத்திற்குப்பின்) கண்டவர் சிரிப்பதற்கேற்றதாய் தொங்கிவற்றிப்போகும் தனத்தினைநோக்கித் தாமரைமொக்கென்றும் (நாய்போன்று) குலைக்கும்மோசாந்தகாரத்தில் முழுகிக்கிடக்கும் அந்தகர்கட்குச் சொல்லுவேன்.

(கு - ரை.) நாயினது பசையற்றஎலும்பினைக்கடித்துக்கொண்டிருந்து ஓயாது குலைத்துக்கொண்டிருப்பதுபோல மாந்தர் பிரயோசனமற்ற மாதரையனுபவித்துக்கொண்டு காலமனைத்தும் புகழ்ந்துகொண்டே யிருப்பவரென்பார் குலையும் என்றனர். குருடர் என்றதனால் அறிவாகிய கண்ணைக்கொண்டு சிவத்தினையறியாதுகாமாந்தாகரத்தில் மூழ்கி யறிவுமயங்கிக் கிடப்பாரை. அன்றியும், வயதினாலும், உணவினாலும், கழுவுதலினாலும், ஆபரணங்கள் அணிதலினாலும், ஆடை உடுத்தலினாலும், மாதர்கள் அவயவங்கள் மேனோக்கில்

கண்களுக்கு ரம்மியமாகத் தோன்றிக் காமுகர்களைக் கவரச் செய்யி னும், அறிஞர்கள் உற்று நோக்கில் அவையனைத்தும் மிகஅருவருக் கத்தகுந்தவைகளால்ஆகியதெனவும், நாற்றமடிக்கத்தகுந்தவைசோத் தக்கனவு மாயிருப்பனவற்றை உவமானவாயிலாக வாயாரப் புகழ் ந்து காலங்கழித்த லென்னப்பிரயோசன மென்பார், 'காமக்குருடர் என்றனர்.

நீட்டவுமுடக்கவு நெடும்பொருள்வாங்கவும்
ஊட்டவும்பிசையவு முதவியிங்கியற்றும்
அங்கையைப்பார்த்துக் காந்தளென்றுரைத்தும்
வேர்வையுமழுக்கு மேவியகழுத்தைப்
பாரினிலினிய கமுகெனப்பகர்ந்தும்
வெப்புமூத்தையு மேவியவாயைத்
துப்புமுருக்கின் றாய்மலரென்றும்
அன்னமுங்கறியு மசைவிட்டிறக்கும்
முன்னியபல்லை முத்தெனமொழிந்தும்
நீருஞ்சளியு நின்றுநின்றொழுகும்
கூரியமூக்கைக் குமிழெனக்கூறியும்
தண்ணீர்பீளை தவிராதொழுகும்
கண்ணைப்பார்த்துக் கழுநீரென்றும்
உள்ளுங்குறும்பி யொழுகுங்காதை
வள்ளைத்தண்டின் வளமெனவாழ்த்தியும்
கையுமெண்ணெயுங் கலவாதொழியில்
வெய்யவதரும் பேனும்விளையத்
தக்கதலையோட்டின்முளைத்தெழுந்த

சிக்கின்மயிரைத் திரண்முகிலென் றும்
சொற்பலபேசித் துதித்துநீங்கள்
நச்சிச்செல்லு நரகவாசல்

(பொ - ரை.) (ஒருபொருளையெடுக்க) நீட்டுதற்கும், (எடுத்த பின்) முடக்குதற்கும், மிகுந்த திரவியத்தினைவாங்குதற்கும், (உணவுமுதலியவற்றை) ஊட்டுதற்கும், (யாதாமொன்றை) பிசைவதற்கும், உபகாரங்களை யிவ்விடத்துச்செய்யாநின்ற உள்ளங்கையினை நோக்கிக்காந்தள் புட்பமென்று கூறியும், வியர்வினையும் அழுக்கினையும் பொருந்திய கழுத்தினை உலகினிலினிமையான பாக்குமரமெனச் சொல்லியும், வெப்புநாற்றத்தினையும் ஊத்தையினையும் பொருந்திய வாயினைச்சிவந்த முருக்கமரத்தின் சுத்தமான புட்பமென்றும் சாதத்தினையும் பதார்த்தத்தினையும் மென்று மென்று (வயிற்றில்) இறக்குகின்ற முன்னேயுள்ள பல்லினை முத்தெனவியம்பியும், ஜலமும் சளியும் தங்கியிருந்து ஒழுகும் குவிந்த மூக்கினைக் குமிழம்பூவென்று வியம்பியும், தண்ணீரும் பீளையும் நீங்காது ஓடிவரும் கண்ணினை நோக்கிச் செங்கழுநீர் புட்பமென்றும், உள்ளே குறும்பி தங்கி வழிகின்ற காதினை வள்ளைத்தண்டினழகினையொத்ததெனப் புகழ்ந்தும், கையினால் எண்ணெயைக்கொண்டு தடவாதிருக்கின் கொடியபுழுதியும் பேனுமுண்டாகத் திரண்டமேகமென்றும், பலமொழிகளைப் பேசிப்புகழ்ந்து (மாந்தர்களாகிய) நீங்கள் விரும்பிப் போகின்றநரகவாசல் (எத்தகையதென்னில் இயம்புதும்.) (3)

* (கு - ரை.) "வையமிசை மாரிபெய் கொண்டலோபசியசைவலமோகருங்குழல், நுதல்வளரிளம் பிறையோமதனன் கைச்சிலையோ, மதர்த்துமான்மருள் மிகுந்து மையணிந்தையரி படர்ந்தகண் கடிகாவிலலர்த்தடத்தில் வளரிளஞ்சேலோவாடவர்மனஞ்சூறைகொள்ளும், உணவு செய்யபவளக்கடிகை யோவிதழிலங்கு நகைசெப்பு

* ஆடை உடுத்த...

வெண்டரளவடமோ, தீஞ்சொல்மாங் குயிலோசையோகிள்ளை மொழியோ தெவிட்டாத தெள்ளமுதமோ, திகழ்வதன மோராயிரந் திங்களொளியினைச்சேர்த்தேயமைத்திட்டதோ, செம்பொனஞ்சிறையனங்குலவுதேன் வாவியிற் செழித்தகம்போதிகழ்களம், துய்யமணி மார்பிடங்கொண்டு பூரித்துச்சுணங்கு பூத்தொளிமிகுங்கத், தூரிகுங் குமசந்தனச்சாந்தணிந்திலகு துணைமுலைவெண்முளரிமுகையோ சூதோ கடற்குமிழியோ கூவிளங்களோ சொல்லரியவிமயகிரியோ சொர்ணகிண்ணங்க ளோகும் பமோ சிற்றிடைதூய மலர்வாளியென்மேல் எய்யுமதனே, விண்ணிடைத் தோன்றுமின்னலோவிதழ்வில் பூங்கொடி யோமதன், இல்லெனச்சொல்லு நல்லல்குலரவோ தொடையிலங்கு மிளவாழையோபொன், இணையிலடிபங்கயப் போதோமற்றேதோவியம் புதற்கயனனந்தன், இவர்கட்கு மரிதென்னிலன்னமே நின்னழகையாவருரை செய்வர்மாதோ" எனப்புலவர்வியந்து "பாடுவதுவழக்க மாகலின் "சொற்பலபேசித்துதித்து" என்றனர்.

தோலுமிறைச்சியுந் துதைந்துசிப்பாயும்
காமப்பாழி கருவிளைகழனி
தூமைக்கடைவழி தொளைபெறுவாசல்
எண்சாணுடம்பு மிழியும்பெருவழி
மண்பாற் காமங் கழிக்கு மறைவிடம்
நச்சிக்காமுக ஞய்த்தானென்றும்
இச்சித்திருக்கு மிடைகழிவாயில்
திங்கட்சடையோன் றிருவருளில்லார்
தங்கித்திரியுஞ்சவலைப்பெருவழி
புண்ணிதுவென்றுபுடைவையமூடி

உண்ணீர்பாயு மோசைச்செழும்புண்
மால்கொண்டறியா மாந்தர்புகும்வழி
நோய்கொண்டொழியா நுண்ணியர்போம்வழி
தருக்கியகாமுகர் சாரும்படுகுழி
செருக்கியகாமுகர் சேருஞ்சிறுகுழி
பெண்ணுமாணும் பிறக்கும்பெருவழி
மலஞ்சொரிந்திழியும் வாசற்கருகே
சலஞ்சொரிந்திழியுந் தண்ணீர்வாசல்

(பொ - ரை.) தோலும், மாமிசமும் நெருங்கிச்சீவடிகின்றக மக்குகையாம் கருவோற்பத்தியாகும் கழனியாம், சூதகம் வழிகின் துவாரத்தினையுடைய வாயலாம்,எட்டுச்சாணுடனிருக்கும் உடல்வெ ளிவரும் பெரியவழியாம், உலகத்தில் (ஆண்மக்களின்) இத்திரிய கினையொழித்தற்கேற்ற மறைந்த இடமாம், அத்தகைய இடத்தினை விரும்பிக்காமாந்தகாரனாய் தானெக்காலத்தும் ஆசைகொண்டிரு கும் உடலின் மத்தியிலுள்ள பெரியவாசலாம், சந்திரனைச்சடாபார திலுடைய பெருமான் திருவருளினையடையாதவர் இருந்து தி கின்ற மெலிவான பெரியவழியாம், இது புண்ணுக்குச் சமானமெ ன்று புடவையைக் கொண்டுமூடியும்,உள்ளேயிருந்து நீரினையூற்று ஓசையுடன் கூடிய சிவந்தபுண்ணும், காமவாசைகொண்டு (சிவபெ மான் திருவருளினை) யறியாத மாந்தர்கள் நுழைகின்ற வழியாகு காமநோய்பெற்று அதுநீங்காத வற்பர்கள் போகும் வழியாகும், க வம் கொண்டகாமிகள் நெருங்கும் படுகுழியாம், செருக்கினையுடை காமிகள் சேருகின்ற சிறியகுழியாம், பெண்ணும் ஆணும் பிறப்ப ற்கே துவாகிய பெரியவழியாம், மலமானது வழிந்து இறங்குந்த ணீர் வாசலாம்.

காதற்றஊசியைக்கண்டசுவேதாரணியர் துறவியாய்ப் போதல்.

இத்தைநீங்க ளினிதெனவேண்டா
பச்சிலையிடினும் பத்தர்க்கிரங்கி
மெச்சிச்சிவபத வீடருள்பவனை
முத்திநாதனை மூவாமுதல்வனை
அண்டரண்டமு மனைத்துளபுவனமுங்
கண்டவண்ணலைக் கச்சியிற்கடவுளை
ஏகநாதனை யிணையடியிறைஞ்சுமின்
போகமாதரைப் போற்றுதலொழிந்தே.

(பொ - ரை-) இத்தகைய (நிதம்பத்தினை) நீங்கள் சுகமான தென்று விரும்பாமல், பொதுமகளிரைப் புகழ்தலினின்று நீங்கி (வெறும்) பச்சிலையிடினும் அடியார்களுக்கு (மனம்) இறங்கி வியந்து பாராட்டித் (தமது) சிவபதவியாகியமோட்சவீட்டினைப் பாலிக்கின்ற பெருமானை மோட்சத்தினுக்குத் தலைவனை, நித்தியமாயுள்ள முதல்வனை அண்டபகிரண்டங்களையும் பதினன்கு புவனங்களையும் காரியப்படுத்திய தலைவனை, காஞ்சிமாநகரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனை, தன்னந்தனியனை, (அவனது) இரண்டுதிருவடிகளையும் தொழுமின்கள்.

(கு - ரை.) இதுகாறுமெடுத்துக் கூறியதக்கவர்களாலே யருவருக்கத்தகுந்த அங்கத்தினுக்காசைப்படாதிருக்கவேண்டுமென்பார் 'இனிதெனவேண்டா' என்றனர். வெறும்பச்சிலையினைப்பறித்துப்பரமனையருச்சிக்கினும்பத்தருக்குப்பரிந்தருள், செய்வானென்பார், 'பச்சிலையிடினும்பத்தர்க்கிரங்கி "என்றனர். தாயுமானவர், "கல்லாலெறிந்துங் கைவில்லாலடித்துங் கனிமதுரச், சொல்லாற்றுதித்து நற்பச்சிலைதூவியுந்தொண்டரின, மெல்லாம்பிழைத்தனரன் பற்றநானினியேது செய்வேன், கொல்லாவிரதியர் நேர்நின்றமுக்கட்குருமணியே

யே.'' என்றதனுற்காண்க. போகமாதரென்றது விலைமகளிரை. இவர்கள் பெயரைக்குறித்துச்சொல்லவே, இல்லறத்திலிருந்துகற்புடையமனைவியுடன்வாழ்ந்து இல்லறநெறிதவருது, சிவசிந்தனையுடனிருக்கின் றவநில்லையெனவேற்பட்டது. பின்னும்திருவெண்காட்டடிகள் மாதரையடிக்கடி வைவது பொருட்டுபெண்டிரை நோக்கியேயாம்.

திருவேகம்பமாலை.

அறந்தா னியற்று மவனிலுங் கோடி யதிகமில்லந்
துறந்தா னவனிற்சதகோடி யுள்ளத்துறவுடையோன்
மறந்தா னறக்கற் றறிவோ டிருந்திரு வாதனைபற்
றிறந்தான்பெருமையையென்சொல்லுவேன்கச்சியேகம்பனே.

(பொ - ரை.) காஞ்சீபுரத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனே! தருமஞ்செய்பவனைப்பார்க்கிலும் வீட்டைநீங்கிய துறவியானவன் கோடிபங்கு உயர்ந்தவன், இத்துறவியினைப் பார்க்கினும் மனத்துறவு அடைந்தவன் நூறு கோடிபங்கு உயர்ந்தவன், கோபமுழுவதனையு நீங்கி அறிவுமயமா யிருந்து சகலகேவல மற்றுத்தற்பேதமொழிந்தவன் பெருமையினை நான் என்னவென்றுசொல்லி (மதிப்பேன்.)

(கு - ரை.) அறமியற்றுபவன் இல்லறத்தான்; இல்லந்துறந்தான் வானப்பிரஸ்தன, உள்ளத்துறவுடையோன் சந்நியாசி, இருவாதனையற்றிறந்தான் ஞானி. பிரபஞ்சமுகமாகச் செல்லும் வாசனையை யொடுக்கிக்கொண்டு சிவமயமாயிருந்து பிறவிக்கேதுவாகி

யதற்போத மொழிந்தவனேபெரியோ னென்பார் 'என்சொல்லு வேன்' என்றனர். பதிபசுபாசவிளக்கம். "அறிவிலறிஞாய கண்டித மாயநந்தாநந்த மயமாகிச் செறியும்பரம சிவந்தன்னைத்தன்னுட்கண்டு தியானித்துக், கறவையருந்தப்பால் சுரக்குங்காலமேனுங்கடைப் பிடிப்போர், பிறவிக்கடலைக் கடந்தோர்க ளவரேயுலகிற் பெரியோ ரே" என்றதனாற் காண்க.

கட்டி யணைத்திடும் பெண்டிரு மக்களுங் காலத்தச்சன்
வெட்டி முறிக்கு மரம்போற்சரீரத்தை வீழ்த்திவிட்டாற்
கொட்டிமுழக்கி யழுவார்மயானங் குறுகியப்பா
லெட்டியடி வைப்பரோ விறைவா கச்சி யேகம்பனே.

(பொ - ரை.) இறைவனே! காஞ்சீபுரத்திலெழுந்தருளியிருக் கும் ஏகாம்பரநாதனே! (ஆசைமிகுதியினாலே இருகரங்களால்) சேர்த்து, (மார்புடனே) யணைக்கத்தகுந்தமனைவியரும் புத்திரரும், தச்ச னாகிய இயமன் (மரம்போன்ற) சரீரத்தினை வெட்டிமுறித்துக்கீழே மரம்போலத்தள்ளிவிட்டால் அவர்கள் சாப்பறையடிப்பித்து வாத் தியமுழக்குவித்துப்புலம்புவார் சுடுகாடுவரையில் வந்து (திருப்பிவ ந்துவிடுவோர்) அப்புறத்தில் ஓரடியாயினு வைப்பாரோ (வையார்-)

(கு - ரை.) பெண்டிரைக் கட்டியணைத்தல் காமமிகுதியால், மக்களைக்கட்டியணைத்தல் அன்புமிகுதியால், ஆன்மாக்களின் காலவ ரையறையுணர்ந்துவருபவனாகலின் இயமன்காலனென்னப்பட்டான், தச்சன் மரங்களை வெட்டிக்கீழே தள்ளுதல்போல இயமனும் உடலை க்கீழேதள்ளுபவனாகையால் தச்சனென்றார்,மனைவியரும்புத்திரரும் மயானத்திற்கு அப்புறம் வாரரெனவே, செய்துள்ள புண்ணியபாவ ங்கள் சூக்குமவுடல் செல்லு முலகத்திற்கும் வருமென்பதாயிற்று.

கைப்பிடிநாயகன் றூங்கையிலேயவன் கையையெடுத்
தப்புறந்தன்னி லசையாமன் முன்வைத் தயன்வளவி
லொப்புடன்சென்று துயினீத்துப்பின்வந்துறங்குவளை
யெப்படிநானம்புவே னிறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ - ரை.) இறைவனே! காஞ்சீபுரத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனே! (விவாககாலத்தில் பலரறிய) கைப்பிடித்தகணவன்கையினை (மெள்ளத்தூக்கி அப்புறத்தில் சிறிது மசையாதபடி முன்னேவைத்துவிட்டு வேறு வீட்டிற்குத் தன்சம்மதத்துடன் சென்று தூக்கமின்றி (அன்னிய நாயகனொருவனுடன் சுகித்திருந்து) திரும்பிவந்து (தனது சொந்த நாயகன் பக்கத்தில் பழையபடி "த்திரை செய்பவளை (இவ்வுலகத்தில்) எவ்வாறு நம்புவேன்.

(கு - ரை.) 'கைப்பிடிநாயகன்' என்றது விலைமகளிரேயன்றி குலமகளிரும் இன்ன நடவடிக்கை யுடையாரெனக் குறித்தற்கு. எப்படி நம்புவேன் என்றதனல் மாதர்கள் உள்ளத்தினை யறிவது கஷ்டமென்பதாயிற்று. "அத்திமலருமருங்காக்கை வெண்ணிறமுங் கத்துபுனல்மீன்பாதங்கண்டாலும் - பித்தரே, காணுறிவுடையோர்க்கடவுருளங்காண்பரோ, மாணுர் விழியார் மனம்" என்றதனுற் காண்க-

நன்னாரிற்பூட்டிய சூத்திரப்பாவை நன்னார் தப்பினுற்
றன்னாலுமாடிச் சலித்திடுமோவந்தத் தன்மையைப்போ
லுன்னாலியானுந் திரிவதல்லான் மற்றுனைப்பிரிந்தா
லென்னாலிங் காவதுண்டோ விறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ - ரை-) இறைவனே! காஞ்சீபுரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனே; நல்ல நாரினால்கட்டப்பட்டிருக்கிற சூத்திர

நூல்க(கு - ரை.) யாவருக்கும் நல்லவனாயும், தருமவழியில் நடப்பவ னில்லா, இந்திரியங்களின் வழியே மனத்தினைவிடாதவனாயும், குற்றமற்ற நூல்களைக்கற்றவனாயும், சிவனடியார் கூட்டுறவினையுடையவ யறியா, சத்தியவிரதனாயும், சிவநேசமுடையவனாயு மிருப்பவனே உலகருள் தல்பிறந்ததனாலடைய வேண்டிய பெரும் பிரயோசனத் தை யடைவ னென்பதாம்.

பிறக்கும்பொழுது கொடுவந்த தில்லைப்பிறந்து மண்மே
லிறக்கும் பொழுது கொடுபோவ தில்லை யிடைநடுவிற்
குறிக்குமிச்செல்வஞ் சிவன்றந்ததென்று கொடுக்கறியா
திறக்குங்குலாமருக் கென்சொல்லுவேன் கச்சியேகம்பனே.

(பொ - ரை.) காஞ்சீபுரத்திலெழுந்தருளி யிருக்கும் ஏகாம்பர நாதனே! (ஒருவன் உலகத்தில்) பிறக்கின்றகாலத்து (யாதொன் றையும் தன்னுடன்) கொண்டுவந்ததில்லை. பிறந்து (வாழ்ந்து) உலகில் இறக்குங்காலத்து (தானிதுகாறுஞ்சம்பாதித்தபொருள், திக்களிலொன்றினையும்) கொண்டுபோவதில்லை, (பிறப்பிற்கும் இறப்பிற்கும்) மத்தியகாலத்தில் (அதாவது உலகில்வாழுங் காலத்தில் கிடைக்குஞ் செல்வம்சிவபெருமானமக்குக்கொடுத்ததென்று எண்ணி (இறப்பவர்க்குக்) கொடுக்காமல் இறந்துபோகும்பிரபஞ்ச அடிமைகட்கு நான் என்னவென்றெடுத்துரைப்பேன்.

(கு - ரை.) பூர்வசென்மத்திற் புண்ணியபலனுக்குத் தக்கபடி இச்சென்மத்தில் சிவபெருமான்வேண்டிய செல்வங்கொடுத்திருக்க இச்செல்வத்தினைக்கொண்டு இப்போது தானதருமங்களைச்செய்து அடுத்தசென்மத்திலு மிங்ஙனமே செல்வனாக வாழவேண்டுமென்று கருதாது சிறிதும் செலவழியாமலிருக்கும் உலோபர்கட்கு எடுத்துச்சொல்லியும் கேளாரென்பார், 'என்சொல்வேன்' என்றனர்.

(கு - ரை.) கன்மத்தினை எங்ஙனமாயினும் அனுபவித்தேதீர வேண்டுமாதலினால் மாயாகாரியங்களிடத்துப்பற்றும்ஆணவமலத்தடிப்பும் நீங்கவே இதுகாறுமலத்துடன் விரவியிருந்த திரோதானசத்தி அருட்சத்தியாக விளங்க அவ்வருட்சத்தி மூலமாக முதல்வனுடனிரண்டறத்தியானிக்கும் சமயத்தில் திருவருட்டோற்றம் முனைந்து தோன்றுதாகலின் அந்தநிலையே நிர்விகற்ப சிவராஜயோக சமாதியென்றனர்.

வரிக்கோலவேல்விழி யாரனுராக மயக்கிற்சென்று
சரிக்கோதுவேனெழுத் தஞ்சுஞ்சொலேன் றமியேனுடலை
நரிக்கோகழுகு பருந்தினுக்கோவெய்ய நாய்தனக்கோ
வெரிக்கோவிரை யெதுக்கோ விறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ - ரை.) இறைவனே காஞ்சீபுரத்திலெழுந்தருளி யிருக்கின்ற ஏகாம்பரநாதனே! செவ்வண்டினையொத்த அழகியவேலாயுதம் போன்றமாதர்களுடைய ஆசையென்னும் மயக்கிற்சிக்கி (அவர்கள்) அழகினைவர்ணித்துக்கொண்டிருப்பேன். பஞ்சாக்கரமகாமந்திரத்தினைச்செபியேன்(இத்தகையனுடைய) உடல்நரியினுக்கோ,கழுகினுக்கோ, பருந்தினுக்கோ, கொடியநாயினுக்கோ, அக்கினிக்கோ, மற்றெவற்றிற்கோ இரையாய் விடும்.

(கு - ரை.) வேதவிருதயமாய் மந்திரத்தினமாக விளங்கும்பஞ்சாட்சரதியானத்தினைக்கை விட்டுமாதர்மயக்கிற் கட்டுப்பட்டிருப்பவர்கள் உருவசித்தி, அருவசித்தி, அருவுருவசித்தி மூன்றிலொன்றையடையாது தங்கள் தேகத்தினை நரிமுதலியவற்றிற்கு இரையாகும்படிச் செய்வார்கள்.

காதென்று மூக்கென்று கண்ணென்று காட்டியென் கண்ணெ
மாதென்றுசொல்லி வருமாயைதன்னை மறலிவிட்ட [தூ
தாதென்றெண்ணமற் சுகமென்று நாடுமித் துர்ப்புத்தியை
யாதென்றெடுத்துரைப்பே னிறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ - ரை.) இறைவனே! காஞ்சீபுரத்திலெழுந்தருளி யிருக்கும் ஏகாம்பர நாதனே! காதுகளெனவும், மூக்கெனவும், கண்களெனவும் என்கண்முன்னேகாட்டி (இவையனைத்தையுமுடைய) பெண்ணென்று சொல்லிவருகின்ற மாயையாகிய வடிவினை எமன் என்முன்னனுப்பியதென்று நினையாமல் இன்பங்கொடுக்கத்தகுந்த உருவமென விரும்புமெணந்தண்டாகி யிருக்கும் கெடுதலையான புத்தியின்றன்மையை யென்னவென் றெடுத்துரைப்பேன்.

(கு - ரை.) பேரின்பத்தினையடை வதற்கேதுவாயுள்ளவிடயங்களில் மனத்தினைச்சிறிதுஞ் செலுத்தாமல், சிற்றின்பத்தினையடைவதற்கேதுவாயுள்ள மாதரிடத்துப் புத்தியினைச் செலுத்தியதிலழுந்தி கிடக்கின் இயமன் தூதுவர் அஞ்சாதுவந்து இலேசாக அழைத்துக் கொண்டுபோய்விடுவ ரென்பதாம்.

ஊருஞ்சதமல்ல வுற்றார் சதமல்ல வுற்றுப்பெற்ற
பேருஞ்சதமல்ல பெண்டீர்சதமல்ல பிள்ளைகளுஞ்
சீருஞ்சதமல்ல செல்வஞ்சதமல்ல தேசத்திலே
யாருஞ்சதமல்ல நின்றாள் சதங்கச்சி யேகம்பனே.

(பொ - ரை.) காஞ்சிபுரத்திலெழுந்தருளி யிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனே! ஊரும் நித்தியமன்று, சுற்றத்தாருநித்தியமன்று, விரும்பிப்பெற்றெடுத்ததாய் தந்தையரும்நித்தியமன்று, மனைவியருநித்திய

மன்று, புத்திரர்களும் உலகத்திலனுபவிக்கும் சிறப்புகளும் நித்திய மன்று, திரவியமும் நித்தியமன்று இவ்வுலகிலே எத்தகையருநித்தியமன்று (எல்லாமனித்தியமே) தேவரீர் திருவடியே நித்திய மானது.

(கு - ரை.) ஈண்டுகுறித்தவற்றுள் ஆன்மாக்களியாரும் இறப்பிலும் பிறப்பிலும் கட்டுப்பட்டுக்கிடத்தலினாலும், பதார்த்தங்கள்யாவும் மாயாகாரியங்களா யிருத்தலினாலும் இவையெல்லாம் சதமல்லவென்றார். இறப்பினும் பிறப்பினுங்கட்டுப்படாது என்று நித்தியனாயுள்ளவன் சிவபெருமானொருவனே யாகலின் அவன் திருவடியே சதமென்றனர்.

சிறும்வினையது பெண்ணுருவாகித்திரண்டுருண்டு
டூறுமுலையு மிறைச்சியுமாகிக் கொடுமையினால்
பீறுமலமு முதிரமுஞ்சாயும் பெருங்குழிவிட்
டேறுங்கரைகண்டிலே னிறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ - ரை.) இறைவனே! காஞ்சீபுரத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனே! கொடுமையினை விளைவிக்கும் வினையானது ஒரு பெண்ணின்வடிவினையெடுத்து (அப்பெண்ணினிடம்) திரண்டு உருண்டுகுவிந்த நுனியும் மாமிசத்திரட்சியினாலு (மமைந்ததனத்தின்) கொடுமையினையும், மலம்வரும் (குதத்தினுக்குச் சமீபத்தில்) உதிரம்வழியும் (அல்குலாகிய) பெரியகுழியினையும்விட்டுநீங்கியடையும் கரையொன்றினையும் கண்டேனில்லை.

(கு - ரை.) பிரபஞ்சமுகமாக மனத்தினைச் செலுத்தியுள்ள எத்தகையினரையும், மாதர்கள் அங்கங்களுக்குள் சிறந்துவிளங்கித் தம் வயமாக விழுத்துத்தங்களிடத்து மயங்கச்செய்வன தனமும் அல்

குலுமேயா யிருத்தலினால் அவையிரண்டினையு மாத்திரங்குறித் தனர்.

௫
பொருளுடை யோரை செயலினும் வீரரைப் போர்க்களத்துந்
தெருளுடையோரை முகத்தினுந்தேர்ந்து தெளிவதுபோ
லருளுடையோரைத் தவத்திற்குணத்தி லருளிலன்பி
லிருளறுசொல்லினுங் காணத்தகுங்கச்சி யேகம்பனே.

(பொ - ரை.) காஞ்சீபுரத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பர நாதனே! செல்வமுடையவர்களை அவர்களுடைய (தருமச்) செய்கைளாலும், வீரமுடையவர்களை அவர்களுடைய (தீர)யுத்தத்தினாலும் அறிவுடையோர்களை அவர்களுடைய (நல்ல) முகக்குறியினாலும்தே ர்ந்து தெளிந்து கொள்வது போல, திருவருளுடைய பெரியோர்க ளை அவர்கள்தவத்தினாலும், குணத்தினாலும், கிருபையினாலும், அன் பினாலும், குற்றமற்ற வசனத்தாலும் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

(கு - ரை.) உலகில் ஒவ்வொருவரும் தாங்கள் தாங்கள் செய்யுங் காரியங்களைக் கண்டு அக்காரியங் கட்குக்காரணமாயுள்ளகருத் தாக்களின்உண்மைத்தன்மையை கண்டு தெரிந்துகொள்ளலாம்என் றனர்.

பருத்திப் பொதியினைப் போலேவயிறுபருக்கத்தங்க
டிருத்திக்கறுசுவை போடுகின்றார் துறந்தோர்தமக்கு
வருத்தியமுதிடமாட்டா ரவரையிம் மாநிலத்தி
லிருத்திக்கொண்டே னிருந்தாயிறைவா கச்சி யேகம்பனே.

(பொ - ரை.) இறைவனே! காஞ்சீபுரத்திலெழுந்தருளி யிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனே!பஞ்சின் மூட்டையினைப்போலுள்ளவயிறுநா

ளுக்கு நாள்தோப்பை யிட்டு அதிகப்பட (ஒவ்வொருவரும்) தங்கள் தோற்பைக்குஅறு சுவையுடன் கூடியபண்டங்களை யிடுகின்றார் (இங்ஙன மின்றி,) துறவிகட்கு (அன்புடன்வலிய) வரவழைத்துஅன்னம் படைக்கமாட்டார் அத்தகைய உலோபர்களை இப்பெரிய பூமியில் என்வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றனை.

(கு - ரை.) "இல்வாழ்வானென்பானியல் புடைய மூவர்க்கு நல்லாற்றினின்ற துணை" என்றதருமநூலுக்கு விரோதமாக நடக்கின்றவன் உலகிலிருந்தால் அவன்பழக்கத்தால் பலருங்கெடுவாராகலின் அத்தகையினரைச்சீக்கிரம் இவ்வுலகத்தினின்றும்அப்புறப்படுத்தவேண்டுமென்றனர்.

பொல்லாவிருளகற் றுங்கதிர்கூகையென் புட்கண்ணினுக்
கல்லாயிருந்திடு மாறொக்குமே யறிவோருளத்தில்
வல்லார றிவா ரறியார்தமக்கு மயக்கங்கண்டா
யெல்லாம்விழிமயக்கே யிறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ - ரை.) இறைவனே! காஞ்சீபுரத்திலெழுந்தருளி யிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனே! அதிகமான இருளையகற்றும்சூரியன்கிரணம் கூகையென்றுசொல்லப்படுகின்றபட்சியின்கண்ணுக்கு இருளாகவேயிருந்திடுந்தன்மையினையொக்கும். அறிவாளிகள் தமது உள்ளத்தில்அகவிழிகொண்டு பார்க்கவல்லவராகலின் அவர்கள்தம் கண்ணால் (ஞானசூரியனை) அறிவதும் அறியாதவர் கட்கு(அறியாமையாகிய) மயக்கம்காரணமாயிருப்பதும்(ஆலோசிக்குமிடத்து) இவையனைத்தும்கண் மயக்கேயாம்.

(கு - ரை.) பூதசூரியன் எல்லார்கண் களுக்கும்உபயோகமாகவிருக்கினும் கூகையின்கண்களுக்கு உபயோகப்படுமாறில்லை போல ஞானசூரியன்எல்லார் உள்ளங்களினும்பிரகாசிக்கினும்அறியாமைவச

ய்ந்தார் உள்ளத்தில் பிரகாசியா னென்பதாம்.

வாதுக்குச்சண்டைக்குப் போவார்வருவர் வழூக்குரைப்பர்
தீதுக்குதவியுஞ் செய்திடுவர் தினந்தேடியொன்று
மாதுக்களித்து மயங்கிடுவார் விதிமாளுமட்டு
மேதுக்கிவர்பிறந்தா ரிறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ - ரை.) இறைவனே ! காஞ்சீபுரத்திலெழுந்தருளி யிரு க்கும்ஏகாம்பரநாதனே! (இவ்வுலகினர்) தங்கள்ஆயுள்நாள்பரியத்தம் வீண்தருக்கம் புரியவும், போர்புரியவும் போவது வருவதுமா யிருப் பர்கள் (வீண்) வழக்குத் தொடுப்பார் தீமையானகாரியங் கட்குவே ண்டிய உதவி புரிவார்கள்' பிரதிதினமு மலைந்து (திரவியஞ் சேகரி த்து) ஒரு பெண்ணுக்குத் கொடுத்து மயங்கியிருந்திடுவர், எதன் பொருட்டு இவ்வுலகிலிவர் பிறந்தார்.

(கு - ரை.) சாகிறவரைக்கும்பகிர்முகமாயுள்ளவிவகாரங்களிற்பி ரவேசித்து வீணாள்கழித்து ஒரு பயனையுமடையாது போகின்றன ரேயன்றி அந்தர்முகமாக விருந்து மறுமைக்கடைய வேண்டிய புண் ணிய சாதனங்களி லொன்றையம் சேகரித்துக் கொண்டாரில்லையெ ன்றனர்.

ஓயாமற்பொய்சொல்வர் நல்லோரை நிந்திப்ப ருற்றுப்பெற்ற
தாயாரைவைவர் சதியாயிரஞ்செய்வர் சாத்திரங்க
ளாயார்பிறர்க்குப காரஞ்செயார் தம்மையண்டினர்க்கொன்
றீயாரிருந்தென்ன போயென்னகாண் கச்சியேகம்பனே.

(பொ - ரை.) காஞ்சீபுரத்திலெழுந்தருளி யிருக்கும்ஏகாம்ப நாதனே ! (உலகத்திற் பெரும்பாலோர்) எப்போதும் பொய்பேசிஉ

கொண்டேயிருப்பர், நல்லவர்களை தூஷிப்பர், (அனேகதவங்களைச்) செய்து பெற்றெடுத்ததாயினை நிந்தை செய்வர், அனேகமானவஞ்சகங்களைச் செய்வர், உண்மைச் சாத்திரங்களை ஆராயார், அந்நியர்கட்கு பகாரம் செய்யார், தம்மையடுத்து யாசித்தவர்கட்கு ஒருசிறிது மீயார், (இத்தகையினர்) உலகத்தில் வாழ்ந்தென்ன (இறந்தென்ன (இரண்டு மொன்றே.)

(கு - ரை.) தாங்கள் தீமையினைச் செய்து கொண்டிருப்பதன்றி, தங்கட்குயாதொருசம்பந்த மில்லாரையுருவதலும், பலபிரகாரத்தாலும்தமக்குநன்மை செய்தாரைநிந்தித்தலும், தாமடையவேண்டியவற்றை யடையாமலும் இப்பிரகாரமாக எவ்விதத்திலு நன்மை செய்யாது தீமையினையே செய்து கொண்டிருப்பவர் உலகிலிருந்து வாழ்தலிலும் இறத்தலே நன்றென்றார்.

அப்பென் றும் வெண்மையா தாயினுமாங்கந் நிலத்தியல்பால்
தப்பின் றியேகுண வேற்றுமைதான்பல சார்தலினாற்
செப்பிலபக்குவம் பக்குவமாயுள்ள சீவனிலு
மிப்படியேநிற்ப னெந்தைபிரான் கச்சியேகம்பனே

(பொ - ரை.) எமது தந்தையாகிய பெருமானும்! காஞ்சீபுரத்திலெழுந்தருளி யிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனுமானவனே நீரானது(எக்காலத்தும்) வெண்மை நிறத்தினையுடைய தாயினும் உலகில் பூமியின்சம்பந்தத்தால் தன்னிடத்திலே குற்றமின்றி (அடுத்தநிலத்தின்சார்பால்) பலநிறத்தினைப் பெறுதலைப்போல, ஆராயுங்கால் பக்குவம் அபக்குவமான வேற்றுமையுள்ள சீவன்களிடத்தும் அவ்வாறே யிருப்பன்.

(கு - ரை.) சிவபெருமான் சர்வவியாபகனும் ஆன்மாக்களோடும் இரண்டறக்கலந்து எக்காலத்து மிருக்குந் தன்மையுடையனுயி

னும், அவன் திருவருள் பக்குவரிடத்து வெளிப்பட்டும், அபக்குவரிடத்து மறைந்தும் சீவத்தன்மைகளுக்குத் தக்கவாறு விளங்குவனென்றனர்.

நாயாய்ப்பிறந்திடி னல்வேட்டையாடி நயம்புரியுந்
தாயார்வயிற்றி னரராய்ப்பிறந்துபின் சம்பன்னராய்க்
காயாமரமும் வறளாங்குளமுங் கல்லாவுமென்ன
வீயாமனிதரை யேன்படைத்தாய் கச்சியேகம்பனே.

(பொ - ரை.) காஞ்சீபுரத்திலெழுந்தருளி யிருக்கும்ஏகாம்பரநாதனே ! நாய்ச்சென்மமாகப் பிறந்திட்டால் தக்கவேட்டையினைச் செய்து (தன் எசமானனுக்கு) நன்மையினைசெய்யும், தாயினதுவயிற்றில் மனிதர்களாகப் பிறந்து பிறகு செல்வர்களாய் (வாழ்ந்து) காய்காய்க் காதமரத்தினைப் போலவும், சலம்வற்றிய குளத்தினைப்போலவும், கல்லினாற் செய்தபசு வினைப்போலவும், (தன்னையடுத்தவர்க்கு ஒன்று) கொடாதாரை யேனுண்டாக்கினை.

(கு - ரை.) காயாமரமும், வறண்டகுளமும், கல்லாவும் யாருக்கு முபயோகமில்லாதவாறுஉலோபிகளாலியாதும் பிரயோசனமில்லையென்பதாம். திருமந்திரம். "எட்டிபழுத்த விருங்கனிவீழ்ந்தனவொட்டிய நல்லறம் செய்யாதவர் செல்வம், வட்டி கொண்டாட்டியே மண்ணின் முகந்திடும், பட்டப் பதகா பயனறியாரே" என்றதனுற் காண்க, உலோபிகள் ஏழைகள் வந்தால் நாய்போலக் குலைப்பரென்பார் நாயினைக்குறிப்பாற் கூறினர்.

ஆற்றிற்கறைத்த புளியாக்கிடாமலென் னன்பையெல்லாம்
போற்றித்திருவுளம் பற்றுமையா புரமூன்றெரித்துக்
கூற்றைப்பணிகொளுந் தாளுடையாய்குன்ற வில்லுடையாய்
யேற்றுக்கொடியுடையா யிறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ - ரை.) இறைவனே ! காஞ்சிபுரத்திலெழுந்தருளி யிருக்கும் ஏகாம்பர நாதனே ! திரிபுரங்களையும் தகித்தும், இயமனையடிமை கொளும் திருவடிகளை யுடையானே! மேருமலையினைவில்லாகவுடையானே! இடபக்கொடியை யுடையவனே ! (தேவீர் இடத்து அடியேன்வைத்திருக்கும்) அன்பினைத்தையும் ஆற்றிலேகரைத்து விட்டபுளியினைப்போலச்செய்திடாமல்காத்து (அடிமையாக்கிக்கொள்ள) சித்தம்வைக்க வேண்டு மைய்யனே.

(கு - ரை.) ஆற்றிலேகரைத்த புளியினால் நீருக்குயாதொரு பிரயோசன மில்லாதவாறு போல, தேவரீர் திருவருளாகிய நதியிற் கலக்கும் அடியே னன்புபிரயோசன மற்றுப் போகாதபடி அன்பிற்குத்தகுந்தஅருள் செய்யும்படி கருணைவைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

பெண்ணாகிவந்தொரு மாயப்பிசாசம் பிடித்திட்டென்னைக்
கண்ணால் வெருட்டி முலையான்மயக்கிக் கடிதடத்துப்
புண்ணாங்குழியிடைத் தள்ளியென்போ தப்பொருள்பறிக்க
வெண்ணாதுனைமறந்தே னிறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ - ரை.) இறைவனே ! காஞ்சீபுரத்திலெழுந்தருளி யிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனே ! மாயை யென்று சொல்லப்படுகின்ற பேயானது பெண்ணுரு வெடுத்துவந்து என்னைப் பிடித்துக் கொண்டு அதன்கண்களினாலே மருளச் செய்து, தனங்களால் மயங்கச் செய்து, மிகவிசாலமான புண்ணென்று சொல்லும் படியான (அல்குல்) என்னும் பள்ளத்தில் தள்ளிஎன்னுடைய அறிவினைக் கிரகித்துக் கொள்ளத்தேவரீரை நினையாது மறந்து விட்டேன்.

(கு - ரை.) மாதர்கள் மையலாகிய மருளிலே மயக்குண்டார்சி ந்தைதெளிவதில்லையாகலின் 'உனைமறந்தேன்' என்றனர் திருமந்தி ரம் "பொருள் கொண்டகண்டனும் போதகையாரும், மிருள்கொண் டமின்வெளிகொண் டிநின் றோரு, மருள்கொண்டமாதர்மயலுறுவார் கள், மருள்கொண்ட சிந்தையை மாற்றகில்லாரே." எனறதனுற்கா ண்க.

நாவார வேண்டும் விதஞ்சொல்லுவாருனை நான்பிரிந்தாற்
சாவேனென்றேயிருந் தொக்கவுண்பார்கள் கைதான்வரண்
போய்வாருமென்று நடுத்தலைக்கேகுட்டும் பூவையருக் [டாற்
கீவார்தலைவிதியோ விறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ - ரை.) இறைவனே! காஞ்சீபுரத்திலெழுந்தருளி யிரு க்கும், ஏகாம்பர நாதனே! (ஒருவனிடத்தில் செல்வமிருக்கும் பொ ழுது விலைமாதர்கள்) நாவினல் நல்லவார்த்தைகளனைத்தையும்சொ ல்லுவார்கள் உன்னை விட்டுப் பிரிந்து விடின் உடனே இறந்து விடு வேனென்று உடனிருந்து கலந்துண்பார்கள், செல்வம்குறைந்துவி ட இவ்விடம்விட்டுப்போய் வாருமெனச் சிரசிற்குட்டியனுப்பும் மாதர்கட்குத் (திரவியம்) கொடுப்பது அவர்கட்குத் தலைவிதியோ? (அறியேன்.)

(கு - ரை.) விலைமாதர்கள் சொல்வதனைத்தும் பொருள்பறிக் கின்றவார்த்தை யென்பார் 'குட்டும் பூவையர்' என்றனர் 'வெம்பு வாள் விழுவாள் பொய்யே மேல்விழுந்தழுவாள் பொய்யே, தம்பலம் தின்பாள் பொய்யே சாகிறேனென்பாள் பொய்யே, அம்பினுங் கொ டியகண்ணாளா யிரஞ்சிந்தையாளை, நம்பினபேர்களெல்லா நாயினுங் கடையாவாரே." என்றதனுற் காண்க.

கல்லார்சிவகதை நல்லோர் தமக்குக் கனவிலுமெய்
சொல்லார்பசித்தவர்க் கன்னங்கொடார் குருசொன்னபடி
நில்லாரறத்தை நினையார் நின்னும நினைவிற்சற்று
மில்லாரிருந்தென் னிறந்தென் புகல்கச்சி யேகம்பனே.

(பொ - ரை.) காஞ்சீபுரத்திலெழுந்தருளி யிருக்கும் ஏகாம்பர நாதனே! சிவபெருமான் சரித்திரங்களைப்படியார், நல்லவர்தமக்குக்கனவினிடத்தும் உண்மையினைப் பேசார், பட்டினி கிடப்பார்க்கு அன்னங்கொடார், ஆசாரியர் சொன்னபடி நில்லார், தருமஞ்செய்ய எண்ணார், தேவரீருடைய திருநாமத்தினை நெஞ்சினினையார்(இத்தகையினர் உலகில்) இருந்தென்ன இறந்தென்ன.

(கு - ரை.) சிவபுராணங்களைப் படித்தலும், சிவனடியாரிடத்துஉண்மை பேசுதலும், சிவனடியார்க்கன்ன மிடுதலும், சிவதருமங்களைச் செய்தலும், சிவநாமங்களையுச்சரித்தலும், ஆசாரியர்கட்டளையிற் கட்டுப்படுதலும் மனிதசென்ம மெடுத்தலினாலுண்டாம்பிரயோசனமென்றனர்.

வானமுதத்தின் சுவையறியாதவர் வண்கனியின்
றானமுதத்தின் சுவையெண்ணல்போலத் தனித்தனியே
தேனமுதத்தின் றெளிவாயஞானஞ் சிறிதுமில்லார்க்
கீனமுதச்சுவை நன்றல்லவோ கச்சியேகம்பனே.

(பொ - ரை.) காஞ்சீபுரத்திலெழுந்தருளி யிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனே! தேவாமிர்தத்தின் சுவையினைத் தெரியாதவர்கள் வண்மைபொருந்திய பழத்தினுடைய சுவையினை நாடுதல்போல், தனித்தனியாகத்தேன்சுவையினும் பாலின் சுவையினும் மிகுந்துள்ள (சிவ)ஞானச் சுவையினைச்சிறிது மறியாதவர்க்கு (கடல்) ஈந்த அமுதச்சுவை நன்றாகத் தோன்றுமல்லவா.?

(கு - ரை.) நரைதிரையினைப் போக்கடிக்கத்தகுந்ததேவாமிர்த த்தினைநாடாதுசிலர்பழங்களை நாடித்திருப்தியடைதல் போல, முத ல்வனுடன் இரண்டறக்கலந்து அனுபவிக்கும் சிவானந்தத்தினை நா டாதவர் தேவாமிர்தத்தினை நாடஎண்ணுவர். எனவே கனியினைநோ க்க அமுதஞ்சிறந்த தாயினும், ஞானத்தினை நோக்க அமுதம் தாழ்ந் ததேயாம்.

ஊற்றைச்சரீரத்தை யாபாசக்கொட்டிலை யூன்பொதிந்த
பீற்றற்றுருத்தியைச் சோறிடுந்தோற்பையைப் பேசரிய
காற்றிற்பொதிந்த நிலையற்றபாண்டத்தைக் காதல்செய்தே
யேற்றுத்திரிந்துவிட்டே னிறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ - ரை.) இறைவனே! காஞ்சிபுரத்திலெழுந்தருளி யிரு க்கும் ஏகாம்பரநாதனே! நாறுகின்ற உடலினை, பொய்நிறைந்தஒது க்கிடத்தினை, மாமிசம்தங்கிய கிழிந்துள்ள துருத்தியினை,சாதத்தினை யடைக்கும் தோற்பையினை, சொல்லற்கரியகாற்றுநிறைந்துள்ளநிலை யில்லாப்பாண்டத்தினை விருப்பங்கொண்டேதாங்கியுலவினேன்.

(கு - ரை.) எவ்விதத்தும் சிறிதுங்கௌரவமில்லாத உடலினை த்தாங்கி வாழுதலிலென்ன பிரயோசன மென்றனர். "ஒன்றுமலச் செடிலொன்பது பீறலவ்வொன்பதிலு, நின்றுமலச் செடில் வீசுமெ ந்நேர முநீர்வட்டன்றைக் கன்றுதுடைப்பினும் போகாது பாழ்த்தவ ருவருப்பை, யென்றுதுடைப்பனுல கோரகமிதிலு நன்றே" என்றத னாற் காண்க.

சொல்லால்வருங்குற்றஞ் சிந்தனையால்வருந்தோடஞ்செய்த
பொல்லாததீவினை பார்வையிற்பாவங்கள் புண்ணியநூ

லல்லாதகேள் வியைக் கேட்டிடுந்தீங்குகளையவுமற்
றெல்லாப்பிழையும் பொறுத்தருள்வாய்கச்சி யேகம்பனே.

(பொ - ரை.) காஞ்சீபுரத்திலெழுந்தருளி யிருக்கும் ஏகாம்ப ரநாதனே! நான்வார்த்தை சொல்லும் போதுசொற்களால் நேரிடுங் குற்றங்களையும், எண்ணும்போது மனத்தால் நேரிடுங் குற்றங்களை யும், உடலாற்காரியங்களைச்செய்யும்போது விளைந்த குற்றங்களையும், கண்ணால்விளைந்த குற்றங்களையும், பாபநூல்கள் படித்தலினால் வருங்குற்றங்களையும் முதலியவற்றோடும், மற்றும்பற்பல வகையால் நேரிடுங்குற்றங்களையும் பொறுத்தருள் வேண்டும்.

(கு - ரை.) சொல், சிந்தனை, தீவினை என்றதனால் மனம் வாக் குக்காயங்களால்நேரிடுங்குற்றங்கள். புண்ணியநூலென்றது பதிநூலி னை. அல்லாதகேள்வியென்றது பசுபாசநூல்களை, குற்றங்கள் அறிந்து ம்அறியாமலும் செய்வது ஆன்ம சுபாவமாகலின் பொறுத்தருள வே ண்டு மென்றனர்.

முட்டற்றமஞ்சளை யெண்ணெயிற்கூட்டி முகமினுக்கி
மெட்டிட்டுப்பொட்டிட்டுப் பித்தளையோலை விளக்கியிட்டுப்
பட்டப்பகலில் வெளிமயக்கேசெயும் பாவையர்மே
லிட்டத்தைத்தவிர்ப்பா யிறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ - ரை.) இறைவனே! காஞ்சீபுரத்திலெழுந்தருளி யிரு க்கும் ஏகாம்பரநாதனே! நல்லமஞ்சளினை நல்லெண்ணெயுடன் கல ந்து முகத்திற் பூசிக்கொண்டு மினுக்கி (கால் களிலென்றும்) மேட்டிரந்தரித்து, (முகத்தில்) திலதமிட்டு, (காதில்) பித்தளைச்சுரு ளைத் துலக்கிப்பூண்டு, பகற்காலத்திலேயேவெளிமயக்கத்தையுண்டா

கீக்கும் மாதர்கள்மேல்வைத்திருக்கும்ஆசையினைத் தேவரீர்தவிர்த்தரு ளிவேண்டும்.

(கு - ரை.) பெண்ணேஞருத்திகுருபியாக விருந்திடினும் தன் னையலங்கரித்துக் கொண்டு அவ்வேடத்தால் பகற்காலத்திலேயேவி டநாயகர்களை மயக்குவதுண்மையின் அவர்பால் நேசம்வைத்தல்தகா தென்பார், 'இட்டத்தை நீதவிர்ப்பா யென்றனர்.

பிறந்துமண்மீதிப் பிணியேகுடிகொண்டு பேரின்பத்தை
மறந்துசிற்றின்பத்தின் மேன்மயலாகிப்புன் மாதருக்குட்
மறந்துழன்றேதடு மாறிப்பொன்றேடியப் பாவையர்க்கீந்
திறந்திடவோ பணித்தாயிறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ - ரை.) இறைவனே! காஞ்சீபுரத்திலெழுந்தருளி யிரு க்கும் ஏகாம் பரநாதனே! இவ்வுலகில் பிறந்துபல நோய்களையு மனு பவித்துப் பேரானந்தத்தை மறந்து, சிற்றின்பத்தில்மயக்குண்டுஅற் பமாதர் கூட்டத்திற் சென்றுதிரிந்துதடுமாறி அவர்பொருட்டுத்திர வியம் சம்பாதித்து அம்மாதர் கட்குக்கொடுத்து (வீணாக) இறந்துவி டத்தானோ கட்டளை யிட்டனை.

(கு - ரை.) பிறந்தநாள் முதலாக இறக்குநாள்வரையில் அனு பவமாக அனுபவித்தயாவும்சிறிது பிரயோசனமுடையனவாகாமலும், இவற்றைக் கொண்டு அடையும்பலனு மொன்றுமில்லா திருத்தலினு லும்இத்தகையவற்றில்காலத்தைவீணாகக்கழித்தேனென்பார், 'இற ந்திடவோபணித்தாய்' என்றனர்.

பூதங்களற்றுப் பொறியற்றுச்சாலம் புலன்களற்றுப் [க்
பேதங்குணமற்றுப் பேராசைதானற்றுப் பின்முனற்று

காதங்கரணங் களுமற்றவானந்தக் காட்சியிலே
யேதங்களைந்திருப்பே னிறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ - ரை.) இறைவனே ! காஞ்சீபுரத்திலெழுந்தருளி யிருக்கும் எகாம்பரநாதனே ! ஐம்பொறிநீங்கி, பொருந்திய ஐம்புலன்கள் நீங்கி, மாறுபட்ட குணங்கள்நீங்கி, பேரவா நீங்கி, கேவலசகலம் நீங்கி, மயக்கும் அந்தக்கரணங்கள் நீங்கி முடிவில் தோன்றும் சிவானந்ததரி சனத்தில் குற்றமின்றி வாழ்வேன்.

(கு - ரை.) பூதமுதலியவற்றுஎன்றதனால் அவ்வவ்தத்து வங்கள்பிரபஞ்சமுகமாகச் செலுத்தும் காரியங்களினின்றும்ஒடுங்கியென்பதாம், பின் முன்என்றதுமறைப்புநினைப்பாகிய சகலகேவலத்தினை, ஏதங்களென்றது மலகாரியக்களை, தத்துவச்சேஷ்டைகளொடுங்கிர அவசரத்து அகமுதத்திலே விளைவது சிவானந்தமாகலின் ஆனந்தக் காட்சிஎன்றனர்.

நல்லாயெனக்கு மனுவொன்றுதந்தருண் ஞானமிலாப்
பொல்லாவெனைக்கொன்றுபோடும்பொழுதியல்பூசைசெபஞ்
சொல்லார்நற்கோயி னியமம்பலவகைத் தோத்திரமு
மெல்லாமுடிந்தபின் கொல்லுகண்டாய்கச்சி யேகம்பனே.

(பொ - ரை.) காஞ்சீபுரத்திலெழுந்தருளி யிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனே ! நல்லதாய்போன்றவரே! எனக்குவிண்ணப்பமொன்றுளது அது கொடுத்தருளவேண்டும் (அதாவது) ஞானமின்மையால்பொல்லாத வனாயிருக்கின்றஅடியேனைக் (கன்மத்திற்குத்தகுந்தபடி)கொல்லும்போது அழகிய சிவபூசை, பஞ்சாட்சரசெபம், புகழ்வாய்ந்தநல்ல சிவாலயத்தில் தெய்வவழிபாடு, பலவகையான தோத்திரங்கள்யாவு முடிவாயின பின்னர் கொல்லுதல் வேண்டும்.

(கு - ரை.) பலவகைத் தோத்திரமாயின பன்னிரு திருமுறைகளிலுள்ளவை. பூசையாதி தொழில்கள் விவகாரத்திற் கன்றிப் பாரமார்த்திகத்தில் வேண்டுவதில்லை யென்பாரை மறுத்து, எக்காலத்தும் வேண்டுமென்பார் சர்வசங்கம் பரித்தியாக முற்ற பரமஞானியாகிய திருவெண்காடரே 'எல்லாமுடிந்தபின் சொல்லுகண்டாய்,என்றதனால் சாம்பரியந்தம் சிவசாதனங்களை விடப்படாதென்பதாயிற்று.

சடக்கடத்துக்கிரை தேடிப்பலவுயிர் தன்னைக்கொன்று
விடக்கடித்துக்கொண் டிறுமாந்திருந்து மிகமெலிந்து
படக்கடித்தின் றுழல் வார்கடமைக்கரம் பற்றிநம
னிடக்கடிக்கும்பொழு தேதுசெய்வார்கச்சி யேகம்பனே.

(பொ - ரை.) காஞ்சீபுரத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனே! உடலாகிய பாண்டத்திற்கு ஆகாரம் தேடிப்பற்பல உயிர்களைக்கொன்று (அவற்றின் மாமிசங்களை அன்னத்துடன்) பதார்த்தமாகக் கொண்டு கருவித்து வாயில்வைத்த மாமிசம் மிருதுவாகும்படி (பற்களினால்) கடித்துத்(தின்று) இக்காலத்தில் அலைகின்றவர்களின் கைகளைப் பிடித்துக்கொண்டு இயமன் முரட்டுத்தனமாக அடிக்கும்போது என்னசெய்வர்.(பாவம்.)

(கு - ரை.) உயிரைக்கொன்று தின்னும் பாவிகளை அவசியம் இயமன் கட்டாயமாக வந்து பிடித்துத் தண்டிப்பானென்பார் 'கரம்பற்றிநமனிடக்கடிக்கும்' என்றனர். எத்தகையபாவஞ்செய்வாரைக் காட்டிலும், புலாலுண்பாரைமாத்திரம் அதிகமாகத் துன்பம்செய்வானென்பார் 'இடக்கடிக்கும்' என்றனர். சிவஞானதீபம். "எவ்வுயிருநம் முயிராமென்றுநோக்கி இரங்காது கொன்றருந்து மிழிவினோ

ரை, வவ்வியமாருந் தண்டஞ்செய்து வல்லிரும்பையுருக்கி யவர்வாயி ல்லூர்த்துச், செவ்விய தீயெழுநரகில் வீழ்த்தி மாறுவேதனைகள் செய்வரென வேதமோதும்" என்றதனாற்காண்க.

நாறுமுடலை நரிப்பொதிச்சோற்றினை நான்றினமுஞ்
சோறுங்கறியு நிரப்பியபாண்டத்தைத் தோகையர்தங்
கூறுமலமு மிரத்தமுஞ்சேருங் குழியில்விழா
தேறும்படியருள்வா யிறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ - ரை.) இறைவனே ! காஞ்சீபுரத்திலெழுந்தருளியிரு க்கும் ஏகாம்பரநாதனே! நாற்றமெடுக்கின்ற தேகத்தை, நரியுண்ண த்தகுந்த மிகுதியான சோறடைக்கத்தகுந்ததனை ! நான் தினந்தோ றும் சோற்றினையும் பதார்த்தத்தினையும் போட்டு அடைத்தபாண் டத்தினை, மாதர்களுடைய மலமும் இரத்தமும் சேர்தற்கேதுவான பள்ளத்தில் விழுந்திடாதமல் (முத்தியங்கரை) ஏறும்படி கிருபை செய்வாய்.

(கு - ரை.) "தோழியென்பாய்ச்சீக் குழியையன்று சிறுநீரா ழியென்பவருக் கென்னேருதியே" என்றதற்கேற்பமாதர் சிதப்ப த்தினைக்குழியென்றனர்.

சொக்கிட்டரமனைப்புக்குட்டிருடிய துட்டர்வந்து
இக்குற்றமன்னனைக் கேட்பதுபோற்சிவ நிந்தைசெய்து
மிக்குக்குருலிங்க சங்கமநிந்தித்து வீடிச்சிக்கு
மெக்குப்பெருத்தவர்க்கென்சொல்லுவேன் கச்சியேகம்பனே.

(பொ - ரை.) காஞ்சீபுரத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பர நாதனே! அரசன் அரண்மனைப்புகுந்து மயக்கமிட்டுத் திருடியதுஷ்

டார்கள் (மறுபடியும்) எட்டுத்திக்கும் கீர்த்திபெற்ற அரசரையாசகங்கேட்பதுபோல, சிவபெருமானை நிந்தித்து! அறிவிற்சிறந்த குருலிங்க சங்கமர்களைவைது பின்னர்மோட்சவீட்டிற்கும் இச்சிக்கும் வயிறுபெருத்தவர்க்கு என்னவென்று சொல்லுவேன்.

(கு - ரை.) சிவபெருமானை ஆன்மாவாகிய தானேயென்றும் குருலிங்க சங்கமங்கள் விவகாரத்தில் மாத்திரம் வழிபடத்தக்கவர்களென்று கூறித்திரிந்து மறுபடியும்சிவாலயத்திற் சென்றுமோட்சமடைய விரும்புவாரடையுங்கதி நரகமாகலின் 'அவர்க்கென்சொல்கேன்' என்றனர்.

விருந்தாகவந்தவர் தங்களுக்கன்ன மிகக்கொடுக்கப் [நிந்த
பொருந்தார்வளம்பெற வாழ்வார் நின்னுமத்தைப் போற்றி
மருந்தாமுலைபங்க ரென்னரப்பாதக ரப்புவியி
லிருந்தாவதேதுகண்டா யிறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ - ரை.) இறைவனே! காஞ்சீபுரத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனே! வீடுதேடி அதிதியாகவந்தவர்களுக்கு அன்னம் வேண்டிய அளவுகொடுக்க மனங்கொள்ளார், (தாங்கள்மாத்திரம்) செல்வமிகவுண்டாக வாழ்ந்துவருவர், தேவரீர் திருப்பெயரினைச்சொல்லி உண்ணாமுலைப்பாகத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் அண்ணாமலையானே என்னார் அத்தகைய பாவிகள் உலகத்தில் வாழ்ந்துவருதலினாலென்ன பிரயோசனம்.

(கு - ரை.) திருக்குறள். "விருந்துபுறத்ததாத் தானுண்டல்சாவா மருந்தெனினும்வேண்டற்பாற்றன்று" திருமந்திரம். "சிவசிவவென்கிலர் தீவினையாளர்" என்றவற்றிற்குமாறுப்பாவிகள் விருந்தினையுமோம்பார் சிவநாமமுஞ் சரியார் இத்தகையினர் தங்களும் பிரயோசன

மடையாது உலகிற்கு முபயோக மல்லாதிருப்பராகலின் 'அம்புவியி லிருந்தாவ தேதுகண்டாய், என்றனர்.

எல்லாமறிந்து படித்தேயிருந்தெமக் குள்ளபடி
வல்லானறிந்துள னென்றுணராது மதிமயங்கிச்
சொல்லான்மலைந்துறு சூழ்விதியின்படி துக்கித்துப்பி
னெல்லாஞ்சிவன்செயலே யென்பர்காண்கச்சி யேகம்பனே

(பொ - ரை.) காஞ்சீபுரத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனே ! எல்லா நூல்களையும் தெரிந்துபடித்தேயிருந்தும்நமக்கேற்பட்டிருக்கின்ற அளவினை எல்லாம் வல்ல சிவபெருமான் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறானென்பதனை யறியாது புத்திகெட்டு, இலவுகைச் சொற்களால் மருண்டு, உற்றவிதியின்படி துக்கமடைந்து பின்னர் எல்லாம் சிவன் செயலென்று தேர்வர் (இஃதென்ன அறியாமை.)

(கு - ரை.) எவ்வளவு கற்றவர்களாயிருக்கினும் அவரவர்கள் கன்மத்திற்குத் தகுந்தபடியச் சிவபெருமான் கூட்டிவைப்பதல்லது நமதுமுயற்சியாலியாது நடப்பதன்றெனத்தேராது செல்வச் செருக்கால்மறந்துவாழ்ந்து, தரித்திரமுற்றபின்யாவும் சிவன் செயலாலே வருமெனவறிவர்.

பொன்னை நினைந்து வெகுவாகத்தேடுவர் பூவையன்ன
டன்னைநினைந்து வெகுவாயுருகுவர் தாரணியி
லுன்னைநினைந்திங் குனைப்பூசியாத வுலுத்தரெல்லா
மென்னையிருந்துகண்டா யிறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ - ரை.) இறைவனே! காஞ்சீபுரத்திலெழுந்தளியிருக்கு மேகாம்பரநாதனே! திரவியத்தின்மேலாசையை வைத்து அதைத்

சேகரிக்கப் பெருமுயற்சிசெய்து சம்பாதிப்பர், இலக்குமிக்குச்சமான வாழ்க்கைவாய்ந்த பெண்ணினை எண்ணி அதிகமாக மனமுருகுவர்பூமியின்கண்ணே தேவரீரைத் தியானித்துத்தேவரீரைப்பூசியாத இலோபிகளாகிய இவரெல்லா உலகிலிருந்து என்னபிரயோசனம்.

(கு - ரை.) உலகத்தில் பகிர்முகமாக அனுபவிக்கவேண்டிய இன்பங்கட்கேதுவாயுள்ள அநித்திய சாதனங்களில் நாட்டங்கொண்டிருக்கிறார்களேயன்றி அந்தர்முகமாக அனுபவிக்கவேண்டியபேரின்பத்திற்குக் கேதுவாகவுள்ள நித்தியசாதனங்களில் நாட்டங்கொண்டிலரென்பதாம்.

கடுஞ்சொலின்வம்பரை யீனரைக்குண்டரைக் காமுகரைக்
கொடும்பவமேசெயு நிர்மூடர்தம்மைக் குவலயத்து
நெடும்பனைபோல வளர்ந்துநல்லோர்த நெறியறியா
விடும்பரையேன்வகுத் தா யிறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ - ரை.) இறைவனே! காஞ்சீபுரத்திலெழுந்தருளியிருக்கும்ஏகாம்பரநாதனே! (எந்நேரமும்) கடிந்துபேசுகின்றவம்புவார்த்தையுடையவரை சீலம் சிறிது மில்லாரை, கோட்சொல்பவரை, காமாந்தகாரரை, கொடியபாவச் செயல்களையே செய்யும் புத்தியில்லாதவரை (இந்தகையரை)) இவ்வுலகில் நீண்ட பனைமரம்போல் வளர்ந்து நல்லவர்களுடைய நன்னெறியினைச்சிறிது மறியாத செருக்கினரையேன்மனிதவகுப்பிலுண்டாக்கினை.

(கு - ரை.) மனிதசென்மமெடுத்து நீதிநூல்களிற் கூறியவைத்தநன்னெறியிற் சிறிதும் நடவாது முற்றுமாறாக நடந்து தன்னையடுத்த அனேகருக்குத்தீங்குகளையேவிளைவிப்பவர் உலகத்தில்யாதொருபிரயோசனமுமில்லை யென்பார், இடும்பரையேன் வகுத்தாய் என்றனர்.

கொன்றேனனேகமுயிரையெல்லாம்பின்புகொன்றுகொன்று
தின்றேனதன்றியுந் தீங்குசெய்தேனது தீர்கவென்றே
நின்றேனின் சன்னிதிக் கெயதனாற்குற்ற நீபொறுப்பா
யென்றேயுனைநம்பினே னிறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ - ரை.) இறைவனே! காஞ்சீபுரத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனே ! எண்ணிலாவுயிர்களை (ஆகாரத்தின்பொருட்டுக்) கொன்றேன், அவற்றையெல்லாம் இம்சைசெய்து இம்சை செய்து புசித்தேன், அல்லாமலும் (அனேகவுயிர்கட்குத்) தீங்குசெய்தேன், இப்பாவமனைத்தனையும் போக்கடித்துக் கொள்ளவேண்டித் தேவரீர் சன்னிதானித்திலிருந்தேன் ஆகலின் தேவரீர் எனது குற்றங்களைப் பொறுத்தருள்வாயென்றெண்ணித் தேவரீரை நம்பினேன்.

(கு - ரை.) கொல்லுதலினாலேயும் அவற்றைத்தின்னுதலினாலேயும் பெரும்பாவம் விளையுமெனஅறியாக்காலத்திலெல்லாம் இங்ஙனம் செய்துவந்தேன். நூலாராய்ச்சியாலும் நல்லோர் சார்பாலும் பாவமெனவறிந்தபின் தேவரீர் கோயிலையடைந்தேன், பாவத்தினைப் போக்கியாளவேண்டுமென்பதாம்.

ஊரிருந்தென்ன நல்லோரிருந்தென் னுபகாரமுள்ள
பேரிருந்தென்பெற்றதாயிருந்தென்மடப் பெண்கொடியாள்
சீரிருந்தென்னநற் சிறப்பிருந்தென்ன வித்தேயத்தினி
லேரிருந்தென்னவல்லவா விறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ - ரை.) இறைவனே! காஞ்சீபுரத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனே! இவ்வுலகில் ஒரு ஊர் சொந்தமாகவிருந்தென்ன, நல்லவர்களிருந்தென்ன உபசரிக்கும் பேரிருந்தென்ன, என்

றதாயிருந்தென்ன, அழகினைவாய்ந்த கொடிபோன்ற பெண்ணும் அவர் கொண்டுவந்த சீதனமிருந்தென்ன, நல்லபுகழ்ச்சி யிருந்தென்ன, அழகுமிருந்தென்ன, எல்லாம்வல்லவனே (தேவரீர்அருள்சிறிதுமில்லையே.)

(கு - ரை, உலகின்கண்ணே யனுபவிக்கவேண்டிய போகங்கட்குரித்தான சுகமனைத்தும் ஏராளமாயிருக்கினும் சிவபெருமான் திருவருளில்லாதபோது ஒன்றும் பிரயோசனமில்லையென்பதாம்.

வில்லாலடிக்கச் செருப்பாலுதைக்க வெகுண்டொருவன்
கல்லாலெறியப் பிரம்பாலடிக்கக் களிவண்டுகூர்ந்
தல்லார்பொழிற்றில்லை யம்பலவாணர்க்கோ ரன்னைபிதா
வில்லாததாலல்லவோ விறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ - ரை.) இறைவனே! காஞ்சீபுரத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனே! ஒருவன் வில்லினால் அடிக்கவும், ஒருவன் செருப்பினாலுதைக்கவும், ஒருவன் கோபித்துக் கல்லாலெறியவும், ஒருவன்பிரம்பினாலடிக்கவும் (நேர்ந்ததெல்லாம்) மதுவையுண்ணும் வண்டுகள் தங்கி, மேகங்கள் தவழப்பெற்ற சோலைசூழ்ந்த திருத்தில்லையம்பதியிலே கனகசபையிலே நிர்த்தனம் பண்ணும் பெருமானுக்குத் தாய்தந்தை மாரிருந்து கேளாததினாலல்லவா.

(கு - ரை.) வில்லாலடித்தவன் அருச்சுனன், செருப்பாலுதைத்தவன் கண்ணப்பநாயனார், கல்லாலெறிந்தவன், சாக்கியநாயனார், பிரம்பாலடித்தவன் அரிமர்த்தனபாண்டியன், சிவபெருமான் தாய்தந்தையரில்லாது நித்தியனாயுள்ள வகையின் இங்ஙனம் அடியார்க்கெளியனாயிருந்து இங்ஙனம் பாடுபட்டு அடியார்களையாட்கொண்டு

மது சர்வஞ்ஞத்துவத்தை நிறுத்தினர். தாய்தந்தையரை வாய்ந்தமற்றையதேவர்களிங்ஙனம் செய்யாரென்பதாம்.

எண்சீர்விருத்தம்.

அன்னையெத்தனை யெத்தனை யன்னையோ
  வப்பனெத்தனை யெத்தனை யப்பனோ
பின்னையெத்தனை யெத்தனை பெண்டிரோ
  பிள்ளையெத்தனை யெத்தனை பிள்ளையோ
முன்னையெத்தனை யெத்தனை சென்மமோ
  மூடனாயடியேனு மறிந்திலே
னின்னமெத்தனை யெத்தனை சென்மமோ
  வென்செய்வேன் கச்சி யேகம்பநாதனே.

(பொ - ரை.) காஞ்சிபுரத்திலெழுந்தருளி யிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனே! (இதுகாறுமெடுத்த கோடானகோடி சென்மங்களில்வாய்ந்த) தாய்மார்கள் எத்தனை பெயர்களோ, தந்தையர்கள் எத்தனை பெயர்களோ, மனைவிமார்கள் எத்தனை பெயர்களோ, புத்திரர்கள்புத்திரிகள் எத்தனை பெயரோ, இதற்கு முன்போந்த சென்மங்களெத்தனையோ, மூடனாகிய சிறியேனுந்தெரிந்தேனில்லை, இனிமேல்வரும் சென்மங்கள் எத்தனையோ. இவற்றை யொழித்தற் கென்னஉபாயஞ் செய்வேன்.

(கு - ரை.) இதுகாறு மெடுத்துள்ள எண்ணில்லாத சென்மங்களினும், இனியெடுக்கும் அளவில்லா சென்மங்களினு மேற்படுஞ்சுற்றத்தினர்கட்கு இவ்வளவெனத்தொகை தெரிந்து கொள்வதுகூடாதாகலின் எத்தனை எத்தனை யென்றனர். இனியேனுமொருதாய்வயிற்றிற் பிறவாதபடி செய்தருள வேண்டுமென்பது குறிப்பு.

திருத்தில்லை.

காம்பிணக்கும்பணைத் தோளார்க்கும்
பொன்னுக்குங் காசினிக்குந்
தாம்பிணக்கும்பல வாசையும்விட்டுத்
தனித்துச் செத்துப்
போம்பிணந்தன்னைத் திரளாகக்கூடிப்
புரண்டினிமேற்
சாம்பிணங் கத்துதையோ
வென்செய்வேன் றில்லைச்சங்கரனே.

(பொ - ரை.) திருத்தில்லையில் எழுந்தருளியிருக்கும் சங்கரனே! மூங்கிலினை யொத்த பெருத்த தோளையுடைய மாதர்கட்கும், பூமிக்கும் தாம்நெருங்கும் பற்பல அவாவினையும் நீங்கித்தனியாக இறந்து போகின்ற பிணந்தன்னைச் (சூழ்ந்து) கூட்டமாகச்சேர்ந்து மேல்விழுந்து புரண்டு இனிமேல்சாகப்போகிற பிணங்கள்புலம்புகின்றன அந்தோ இந்த (வறியாமைக்) கென்செய்வேன்,

(கு - ரை.) மரணம் நிச்சயமாகலினாலும், இறந்து பட்டவர்கள் போலவே நாமும் சிற்சிலநாளி லிறக்கவேண்டியது திண்ணமாகலினாலும், ஆண்டாடுதோறு மழுதுபுரண்டாலு மாண்டார்வருவாரல்லவாகலாலும் அறியாமையால் வீணே கூக்குரலிடுவதினாலென்னபயன் என்று இரங்கிக்கூறுவார் 'என்செய்வேன்' என்றனர்.

சோறிடுநாடு துணிதருங்குப்பை தொண்டன்பரைக்கண்
டேறிடுங்கைக ளிறங்கிடுந் தீவினை யெப்பொழுது

நீறிடுமேனியர் சிற்றம்பலவர் நிருத்தங்கண்டா
லூறிடுங்கண்க ளுருகிடுநெஞ்சமென் னுள்ளமுமே.

(பொ - ரை) எக்காலத்தும் திருநீறுபூத்த திருமேனியராய் சிற்றம்பலத்திலே செய்தருளும் ஆனந்த நிர்த்தனத்தினைத் தரிசித்தால், உலகத்தினர் அன்னமளிப்பர், குப்பைவள் திரங் கொடுக்கும், சிவத்தொண்டு செய்யும் அடியாரைக்கண்டு இரண்டு கரங்களும் கூம்பும், தீவினைகளொழியும், கண்களினின்றும் (ஆனந்தக்) கண்ணீர் ஊற்றெடுக்கும், என்னெஞ்சமும் உள்ளமும் நைந்துருகும்.

(கு - ரை.) தில்லைச் சிற்றம்பலத்திலேஆனந்த நிர்த்தனமிடும் நடராஜப்பிரபுவினைத்தரிசித்த மாத்திரத்தில் உடலினுக்கு வேண்டியன பிறர்தாட்சன்னியமின்றிக் கிடைப்பதுடன் சிவபத்திவிளைவதற்கேது வாகிய சாதனங்களும் நிகழுமென்பதாம்.

அழலுக்குள்வெண்ணெ யெனவேயுருகிப் பொன்னம்பலத்
நிழலுக்குணின்று தவமுஞற்றுமனிட்டேரமின்னர் [தார்
குழலுக்கிசைந்த வகைமாலைகொண்டு குற்றேவல்செய்து
விழலுக்குமுத்துலை யிட்டிறைத்தேனென் விதிவசமே.

(பொ - ரை.) பொன்னம்பலத்தி லேதாண்டவம் செய்தருளும்பெருமானாரது திருவருணிழல் பரவும்சிதம்பராலயத்திலேஇருந்து அக்கினியிற்பட்டவெண்ணெயெனமனமுருகித் (திருத்தொண்டாகிய)தவத்தினைச்செய்யாமல்,கொடுமைவார்த்தைகளைப்பேசும்பெண்களின் கூந்தலுக்குப் பொருந்திய விதமான புட்பமாலைதந்து அவர்கட்கு வேண்டிய சிறிய வேலைகளைச்செய்து, விழற்புல்விளைவதற்கு மூன்று துலா வைத்துச் சலமிறைத்தவனை நிகர்த்தேன் என்தலைவிதியே.

(கு-ரை.) மோட்சவீட்டிற்கு வேண்டியபேரின்பத்தையனுபவித்தற்கேதுவகாவுள்ள சிவாலயத்தொண்டினைச் செய்து காலத்தைவீணாய்க்கழித்தே னென்பார் 'விழலுக்குமுத்துலை யிட்டிறைத்தேன்' என்றனர்.

ஓடாமற்பாழுக் குழையாமலோர முறைப்பவர்பாற்
கூடாமனல்லவர் கூட்டம்விடாமல் வெங்கோபநெஞ்சி
னூடாமனன்மை வழுவாமலின்றைக்கு நாளைக்கென்று
தேடாமற்செல்வந் தருவாய்சிதம்பர தேசிகனே.

(பொ - ரை.) சிதம்பரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற (ஆசாரியமூர்த்தியாகிய) பெருமானே! (வயிற்றினிமித்தம் அங்குமிங்கும்) ஓடாமல், பிரயோசனமற்ற காரியங்கட்கு உழைக்காமல், வஞ்சகவார்த்தைப் பேசுபவர்பால் நேசியாமல், அடியார்க்கூட்டம் பிரியாமல், கொடிய கோபத்தினைமனத்தில் வையாமல், நன்மைகளைச்செய்யாமல், இன்றைக்கென்செய்வது நாளைக் கென்செய்வதென்று (துக்கித்துத்) திரவியம்தேடாமல் (நினது திருவருட்) செல்வம்தந்தருளுவாயாக.

(கு - ரை.) உலகத்தின்கண்ணே உடலைக்காத்தலின் பொருட்டு எத்தனை யோவிதமாக முயற்சிசெய்யவேண்டி யிருக்கின்றது. செய்யாம லிருத்தற்கும் கூடவில்லை. தேவரீர் திருவருட் செல்வம் படைத்துவிடும்பட்சத்தில் இம்முயற்சி யனைத்தும் தாமேநழுவிவிடுமென்பதாம்.

பாரா மலேற்பவர்க் கில்லையென்னமற் பழுதுசொல்லி
வாராமற்பாவங்கள் வஞ்சனுகாமன் மனமயர்ந்து

பேராமற்சேவை பிரியாமலன்பு பெருதவரைச்
சேராமற்செல்வந் தருவாய்சிதம்பர தேசிகனே.

(பொ - ரை.) சிதம்பரத்திலெழுந்தருளி யிருக்கும் (ஆசாரிய மூர்த்தியாகிய) பெருமானே! உயர்வுதாழ்வு பாராமல், பிச்சையெனவந்தவர்கட்கு இல்லை யென்று சொல்லாமல், பிறருக்குக் குற்றஞ் சொல்லித்திரியாமல், பாவத்துக்கேதுவான செயல்கள் செய்யாமல், மனமானது (நல்லமுயற்சியில்) சோர்வடைந்து பிறழாமல், சிவதரிசனம் விடாமல், சிவத்தினிடத்து அன்பில்லாதவரைச் சேராமல் இருக்கும்படியான திருவருட் செல்வத்தினை தந்தருளுவாய்.

(கு - ரை.) பிரபஞ்சத்தில் திரவியம் சேகரித்துச் செலவு செய்யாதிருக்கவேண்டிய முயற்சியில் மனமெவ்வெவ்வகையிற்போமோ அவைகளை யெல்லாந்தடுத்து, திருவடிச்செல்வம் அடைய வேண்டியமுயற்சிலேயே யிருக்கவேண்டு மென்பதாம்.

கொல்லாமற் கொன்றதைத்தின்னுமற் குத்திரங்கோள்களவு
கல்லாமற் கைதவரோடிணங்காமற் கனவிலும்பொய்
சொல்லாமற்சொற்களைக் கேளாமற்றோகையர் மாயையிலே
செல்லாமற்செல்வந் தருவாய்சிதம்பர தேசிகனே.

(பொ - ரை.) சிதம்பரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் (ஆசாரிய மூர்த்தியாகிய) பெருமானே! (ஒருவுயிரையும்) கொல்லாமல் (அங்ஙனம்) கொன்றதனைப் புசியாமல், வஞ்சனை, புறங்கூறல், திருட்டிக்கற்றுக் கொள்ளாமல், வஞ்சகருடன் கூடாமல், மனதிலேனும்பொய் சொல்லாமல் (பிறர்ப்பொய்ச் சொற்களைக்) கேளாமல், மயில்போன்ற சாயையுடைய மாதர்கள் மயக்கத்திலே சிக்காமல் (தேவரீர்திருவருட்) செல்வந்தந்தருள வேண்டும்.

(கு - ரை.) இவ்வுலகில் தீமையானகாரியங்கள் எவ்வளவோ அவ்வளவு மென்னைவிட்டு விலகவேண்டுமாயின் தேவரீரது திருவரு ட்செல்வம் கிடைத்தாலல்லது வேறுவழி யினிங்காதாகலின் திருவரு ருள் புரிய வேண்டுமென்றனர்.

முடிசார்ந்தமன்னரு மற்றுமுள்ளோரு முடிவிலொரு
பிடிசாம்பராய்வெந் தமண்ணாவதுங்கண்டு பின்னுமிந்தப்
படிசார்ந்தவாழ்வை நினைப்பதல்லாற்பொன்னி னம்பலவ
ரடிசார்ந்துநாமுய்ய வேண்டுமென்றேயறி வாரில்லையே.

(பொ - ரை.) முடிதரித்த அரசர்களும், மற்று மனேகமான உயர்ந்தபதவி யிலுள்ள அவர்களும் (இறந்து சுடுகாட்டி லெறிகிற போது) ஒருகைப்பிடி சாம்பலாகி வெந்து பின்னர் மண்ணாய் (பிரத் தியட்சமாகப்) பார்த்திருந்தும் மேலும் இவ்வுலகத்தின் வாழ்வினை யேநாடு வதல்லாமல பொன்மயமாகிய அம்பலத்திலெழுந்தருளியிரு க்கும் பெருமான் திருவடியினையடைந்து நாமனைவரும் பிழைக்கவே ண்டுமென்று தெரிந்து கொள்ளுவாரில்லை.

(கு - ரை.) இவ்வுலகில் எத்தகையினரும் முடிவில் சாம்ப லாகி விடுவதனைப் பிரத்தியட்சமாகத் தெரிந்திருந்தும் அங்ஙனமே யழிதற்கேது வாகவுள்ள பிரபஞ்சவாழ்வினை நாடியலை கின்றனரே யன்றிச் சாம்பலாகாது வாழநின் திருவடியை நாடுகின்றார்களில்லை யே என்செய்வ னென்பதாம்.

காலையுபாதி மலஞ்சலமாமன் றிக் கட்டுச்சியிற்
சாலவுபாதி பசிதாகமாமுற் சஞ்சிதமா
மாலையுபாதி துயில்காமமாமிவை மாற்றிவிட்டே
யாலமுகந்தரு ளம்பலவாவென்னை யாண்டருளே.

(பொ - ரை.) ஆலகாலவிஷத்தினைவிரும்பிவுண்டாருளியபொ ன்னம் பலநாதனே ! (ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொருநாளும்) சாலை யிலுண்டாகின்ற உபத்திரவம் மலசலப்பிரவர்த்தியாம், அல்லாமல் நடுப்பகலில் மிகுந்த உபத்திரவம் பசியெடுத்தலும் தாகம் வேண்டுத லுமாம், மாலைக்காலத்தின் உபத்திரவம் பூர்வவினைக்குத்த குந்தபடி தூக்கமும் பெண்போகமுமாம். இவற்றை நீக்கியாண்டருள் வேண் டும்.

(கு - ரை.) எழுந்ததுமுதல் தூங்கும் வரையில் பற்பல இன் றியமையாததுன் பங்களிற் கட்டுப்பட்டிருத்தலினால் இவற்றினின் றுநீங்கி நிருவிகற்பசமாதியிலிருந்து நித்தியானந்த சுகமனுபவிக்கும் தன்மையை யளித்தருளவேண்டு மென்பதாம்.

ஆயுப்புகழ்த்தில்லை யம்பலவாண ருகிற்சென்றாற்
பாயுமிடபங் கடிக்குமரவம்பின் பற்றிச்சென்றாற
பேயுங்கணமும் பெருந்தலைப்பூதமும் பின்றொடர
போயென்செய்வாய்மனமே பிணக்காடவர் போமிடமே.

(பொ - ரை) மனமே! (எவராலும் ஆராயப்படுகின்றபுகழினை வாய்ந்த திருத்தில்லை யம்பலநாதர் சமீபத்திலடைந்தால் மாடொன் றுமுட்டவரும், பாம்புகடிக்கவரும், பின்பாகத்திற் சென்றாலோபே யும் வேதாளமும், பெரியதலையினையுடைய பூதமுமாகின்று பின்னே தொடர்ந்து (மருட்டும்) அவர்போகும் இடமெல்லாம் பிணங்கள்நி றைந்தகாடாக விருக்கும் (அத்தகையரிடத்து) நீபோயென்ன செய் குவை.

(கு ரை.) இத்திருச்செய்யுள் நிந்தாத்துதி மாடுதருமசொரூப மெனவும், பாம்பு மாயை சொரூபமெனவும், பேய்முதலிய தெய்வ

சொரூபங்களெனவும், பிணக்காடு சர்வசங்காரகாலத்திலுலக மிருக்குந்தன்மையெனவும் உணரப்பெறாத அறிவிலிகட்குச் சாமான்யமாடு போலவும் பாம்புபோலவும், பேய்முதலியபோலவும் இடுகாடுபோலவுந் தோன்றுமாகலின் இத்தகையினர்கோயிலிற் சூச் சென்றுள்ளனபிரயோசன மென்பார், 'போயென்செய்வாய்' என்றனர்.

ஓடுமெடுத்தத ளாடையுஞ்சுற்றி யுலாவிமெள்ள
வீடுகடோறும் பலிவாங்கியேவிதி யற்றவர்போ
லாடுமருட்கொண்டிங் கம்பலத்தேநிற்கு மாண்டிதன்னைத்
தேடுங்கணக்கென்ன காண்சிவகாம சவுந்தரியே.

(பொ-ரை.) (சிதம்பரத்திலெழுந்தருளி யிருக்கும்) சிவகாம சவுந்தரியே! (பிச்சையெடுக்கும்பொருட்டு) ஓடும்தாங்கி, (மேற்போர்வைக்கு) தோலாடையும் பூண்டு, இங்குமங்குந்திரிந்து மெதுவாக வீடுகள் தோறும் பிச்சைவாங்கி, திக்கற்றவர்போல மருட்சிவாய்ந்து வெட்டவெளியினிற்கும் ஆண்டியினைநாடும்விதம் மென்னமோ (அறிகிலேன்.)

(கு-ரை.) சிவபெருமான் ஓடு எடுத்தது பிரமன்சிரச் சேதனத்தையும், தோலாடைகொண்டது, கஜயுத்தத்தையும், பிச்சைவாங்கியது, தாருவனக்கிரீடா விலாசத்தையும், அம்பலத்தே நிற்பதுசதாநிருத்தத்தினையுமாகலின் இவ்வுண்மை சிவகாமசௌந்தரியே யறிவாளாகலின், 'தேடுங்கணக்கென்னகாண்' என்றனர்.

ஊளாட்டு விப்பானு முறங்குவிப் பானு மிங்கொன்றேடொன்
மூட்டு விப்பானு முயங்குவிப் பானு முயன்றவினை [றை
காட்டு விப்பானு மருவினைப்பாசக் கயிற்றின்வழி
யாட்டு விப்பானு மொருவனுண்டே தில்லையம்பலத்தே.

(பொ - ரை.) (ஆன்மகோடிகளை) உண்பிக்கின்றவனும், தூங்குவிக்கின்றவனும், ஒருபொருளுடன்மற்றொரு பொருளைக்சேர்ப்பிக்கின்றவனும், தொழில்செய்விப்பவனும், அதன்பிரயோசனத்தைக்காட்டு விப்பவனும், பாசக்கயிற்றின்வழியாட்டு விப்பவனும் தில்லைச்சிற்றம்பலத்தே சிவபெருமானொருவனுண்டு.

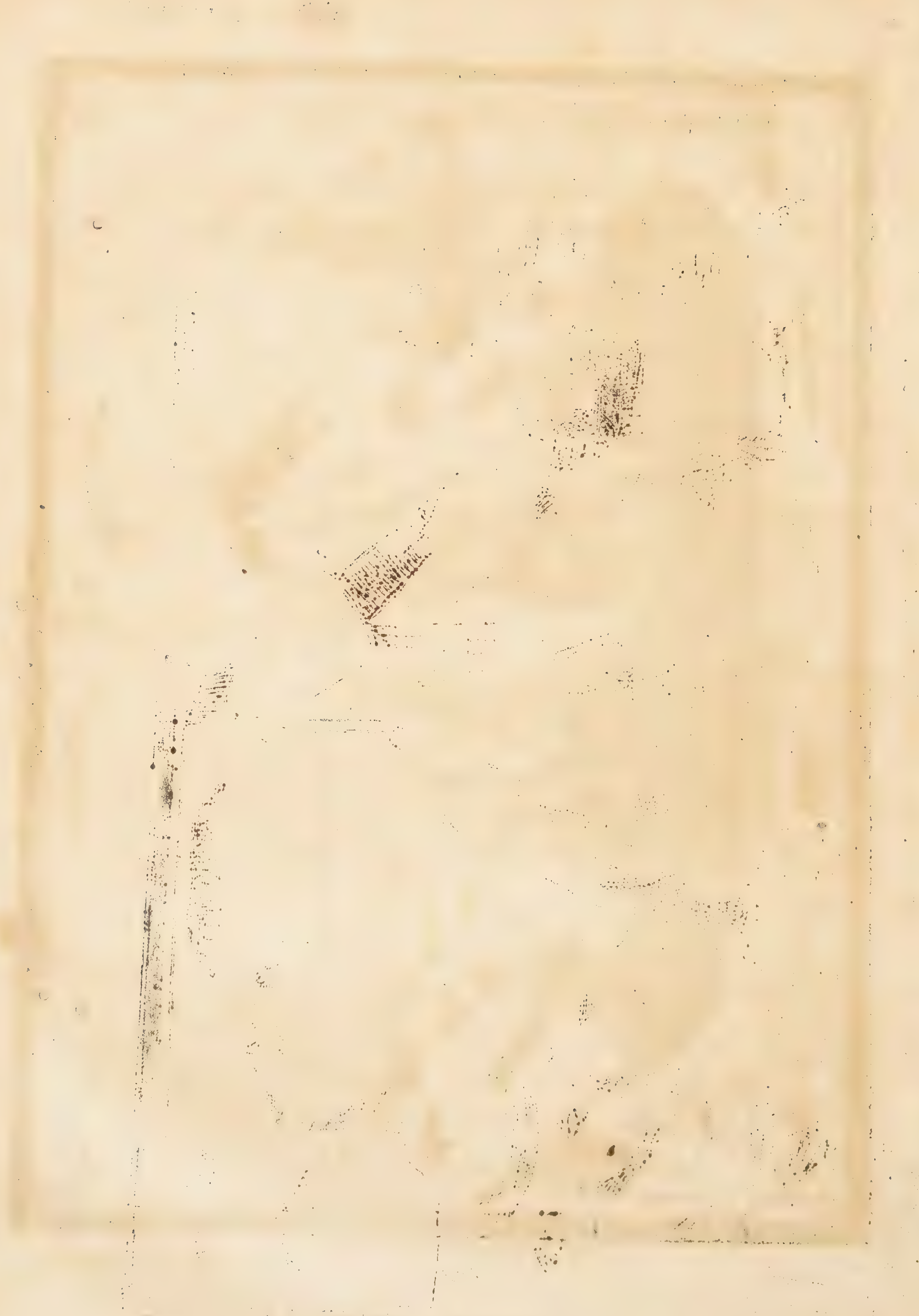
(கு - ரை.) ஆன்மாக்கள் சுதந்தர வீனராகலின்தாங்களேபாசத்தைப்பற்றாராகலினாலும், பாசம்சடமாகலின்தானே ஆன்மாக்களைச் சேராவாகலினானும், ஆனால் கன்மத்திற்குத்தக்கபடி ஆன்மாக்கள்பாசத்தினையனுபவிக்கவேண்டியது அவசியமாகலினாலும்பசுபாசங்களைக்கடந்த வொருபதியாகிய சுதந்தரன் சந்நிதானத்திலேயேயாவும்நிகழுமாகலின், 'ஒருவனுண்டே' என்றனர். தில்லையம்பலமென்றுகுறித்ததனால் அவ்வம்பலத்தில்நடராஜப்பிரபு ஆடப்பிரபஞ்சமனைத்தும் போகத்தில் ஆடும் என்பதாயிற்று, திருமந்திரம், "தத்துவமாடச் சதாசிவந்தானாட, சித்தமுமாடச்சிவசத்திதானாட, வைத்தசாரசரமாடமறையாட, வத்தனு மாடினானந்தக்கூத்தே" என்றதனாற்காண்க.

அடியார்க்கெளியவ ரம்பலவாண ரடிபணிந்தால்
மடியாமற்செல்வ வரம்பெறலாம்வைய மேழளந்த
நெடியோனும் வேதனுங் காணாதநித்த நிமலனருட்
குடிகாணுநாங்க ளவர்காணுமெங்கள் குலதெய்வமே.

(பொ ரை.) (சிவபெருமான்) சிவனடியார்கட்கு எளியத்தன்மை வாய்ந்தவர், பொன்னம்பலத்திலே நடனஞ் செய்பவர், அவர்திருவடியைப் பணிந்தால் அழியாமல் திருவருட்செல்வமனுபவிக்கும் படியானவரத்தினைப் பெறலாம், ஏழுலகத்தினையும் திருவடியா

மாருகப்பிரான்வாணிபஞ்செய்ய கப்பலிற்செல்லல்

லளந்த நெடுமாலும் பிரமாவும் கண்டறியாத நித்தியனாகிய நின்மலனுடைய திருவருளையனுபவிக்கும் நாம் அவர்க்கு அடிமையாகிய குடிகள், அவர் எங்கட்கு ஆண்டானாகிய குலதெய்வமாம்.

(கு—ரை.) தங்கட்கெனவொரு சுதந்தரமில்லாது உடல் பொருள் ஆவி மூன்றினையும் ஆசாரியனிட மொப்புவித்த சிவனடியார்கள் வேண்டியவற்றைச் சிவபெருமான் வலியவந்தளித்து ஆட்கொள்வனென்பார், 'அடியார்க்கெளியவர்.' என்றனர். "அடியார்க்கெளியவன் சிற்றம்பலவன்" என்றதனாற் காண்க. திருவடியால் வரம்பெறலாமென்பது "திருவடிஞானமேதிண் சித்திமுத்தியே" எனுந்திருமந்திரத்தாலும், ஆண்டானடிமையென்பது "எல்லாமுன்னடிமையே எல்லாமுன்னுடைமையே எல்லாமுனதுசெயலே" எனும்தாயுமானவர் திருவாக்கானுமறிக.

தெய்வச்சிதம்பர தேவாவுன்சித்தந் திரும்பிவிட்டாற்
பொய்வைத்தசொப்பன மாமன்னர்வாழ்வும் புவியுமெங்கே
மெய்வைத்த செல்வமெங்கே மண்டலீகர்தம்மேடையெங்கே
கைவைத்தநாடக சாலையெங்கேயிது கண்மயக்கே.

(பொ - ரை) தெய்வத்தன்மைவாய்ந்த சிதம்பரத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் தேவனே! தேவரீர்மனமானது ஆன்மாக்களிடத்திராது சிறிதுதிரும்பிவிடில் நிலையில்லாததும் கனவுபோன்றதுமான அரசர்கள் வாழ்வும் அவர்ஆளும்பூமியும் என்னவாகும், உண்மையென்று நம்பியுள்ள செல்வமென்னவாகும், சக்கிரவர்த்திகளின் உபபரிகையென்னவாகும், அலங்கரித்துள்ள நடனசாலைகள்என்னவாகும் இவையனைத்தும் கண்களுக்குண்டாகும் காட்சியேயாகும்.

(கு - ரை.) சிதம்பரேசன் பிரபஞ்சமுகமாகச்சிருஷ்டி, திதி, திரோபவம், அனுக்கிரகமென்னும் நான்கு கிருத்தியங்களை நடத்துகிறகாலத்தில் மாத்திரம் பிரபஞ்சவாழ்வனைத்தும் உண்டு போலத் தோன்றுமேயன்றிச் சங்காரமுகமாகத் திரும்புகிறகாலத்தில் வாழ்வனைத்தும் கண்மயக்காக முடியுமேயல்லது வேறில்லையென்பதாம்.

உடுப்பானும்பாலன மூண்பானுமுய்வித் தொருவர்தம்மைக்
கெடுப்பானுமேதென்று கேள்விசெய்வானுங் கெதியடங்கக்
கொடுப்பானுந்தேகியென் றேற்பானுமேற்கக்கொடாமனின்
தடுப்பானுநீயல்லையோ தில்லையானந்தத் தாண்டவனே. [79

(பொ - ரை.) தில்லைச்சிற்றம்பலத்தின்கண்ணேஆனந்தத்தாண்டவம்புரிந்தருளுபவனே! ஆடை யுடுப்பவனும் பாலுடன் அன்னங்கலந்து உண்பவனும், பிழைப்பித்துஒருவரைக் கெடுப்பவனும் என்னவென்று வினவுபவனும், திருப்தியாய்க்கொடுப்பவனும் இல்லையெனயாசிப்பவனும், யாசிக்கக்கொடுக்க வொட்டாமல் தடுப்பவனுந் தேவரீரேயல்லவோ?

(கு - ரை.) ஆன்மாக்களின் உள்ளும் புறம்புமாகக்கலந்து அத்துவிதமாகவிருந்து அவரவர்கள் கன்மத்திற்குத்தக்கபடி பிரேரிப்பவன்சிவபெருமானேயாகலின் 'நீயல்லையோ' வென்றனர். காரைக்காலம்மையார் "அறிவானுந்தானே யறிவிப்பான்றானே, யறிவாயறிகின்றான்றானே — யறிகின்ற, மெய்ப்பொருளுந்தானே விரிசுடர்பாராகாச, மப்பொருளுந்தானேயவன்" என்றதனாற்காண்க.

வித்தாரம்பேசினுஞ் சோங்கேறினுங்கம்ப மீதிருந்து
தத்தாவென்றோதிப் பவுரிகொண்டாடினுந் தமமுன்றம்பி

யொத்தாசைபேசினு மாவதுண்டோதில்லை யுண்ணிறைந்த
கர்த்தாவின்சொற்படி யல்லாதுவேறில்லை கன்மங்களே.

(பொ - ரை.) மகாவிற்பன்னமாகப் பேசினும், மரக்கலமே றினும், மூங்கிலின்மீதிருந்து தாதாவெனக்கூறிக்கூத்தாடினும், தம்முடையதமையன் தம்பி துணையாகப்பேசினும், ஏதாவதுண்டாகுமோ, சிதம்பரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கிற நடராஜப்பிரபு செய்விக்கும் செயற்படியல்லாது செயல்களொன்றுமில்லை.

(கு - ரை.) ஆன்மாக்கள்தங்கள் சுதந்தரங்கொண்டு எவ்வகை முயற்சிசெய்யினும் அதுகூடிவருவது சிவபெருமான் திருவருளிருந்தாலல்லது காலத்திரயத்தும் கூடிவராதென்பார், 'சொற்படியல்லாது வேறில்லை' என்றனர் "அவரவருக்குள்ளபடி யீசனருளாலே யவரவரைக்கொண்டியற்று மாறு - லவரவரை, நல்லார் பொல்லாரென்று நாடுவதேனெஞ்சமே, யெல்லாஞ்சிவன் செயலென்றெண்" என்றதனாற்காண்க தாதாவென்றது எதுகைநோக்கித்தத்தாவென்றாயது.

பிறவாதிருக்க வரந்தரல் வேண்டும் பிறந்துவிட்டா
லிறவாதிருக்க மருந்துண்டுகாணிது வெப்படியோ
வறமார்புகழ்த்தில்லை யம்பலவாண ரடிக்கமல
மறவாதிருமனமே யதுகாணன் மருந்துனக்கே.

(பொ - ரை.) மனமே! உலகத்திலே பிறவாதிருக்கும்படி சிவபெருமான் வரமளித்தல் வேண்டும் அங்ஙனம்பெறாது உலகில் பிறந்துவிடில் மறுபடிபிறவாதபடி யிருக்கமருந்தொன்றுண்டு அது எப்படியோவெனில் தருமம்வளராநின்ற புகழோடுங்கூடியதில்லை

யம்பலத்திலே வாழ்கின்ற நடராஜப்பிரபுவின் திருவடிக்கமலத்தினை மறவாமலிரு அதுவேநல்லமருந்து உன்றனக்காம்.

(கு - ரை) சிவபெருமான் திருவடியே மருந்தாகி ஆன்மாக்களுக்குண்டாகும் பிறவிப்பிணியைத்தீர்க்கத் தகுந்ததாகலின் 'அது காணன்மருந்துனக்கே' என்றனர். தேவாரம் "மருந்தாய்ப்பிணி தீர்க்கவல்லவடி" என்றதனுற்காண்க.

தவியா திருநெஞ்சமே தில்லைமேவிய சங்கரனைப்
புவியார்ந்திருக்கின்ற ஞானகரனைப்புராந்தகனை
யவியாவிளக்கைப்பொன் னம்பலத்தாடியை யைந்தெழுத்
செவியாமனிசெவித்தாற் பிறவாமுத்தி சித்திக்குமே. [தாற்

(பொ - ரை.) மனமே! அலையாமலிரு, சிதம்பரத்திலெழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவபெருமானை, உலகமுழுவதும் வியாபித்திருக்கின்ற ஞானசொரூபனை, திரிபுரமெரித்தவனை, என்றுங்கெடாத தீபம்போன்றவனை, பொன்னம்பலத்திலே நிர்த்தனம்பண்ணுபவனை பஞ்சாட்சரமந்திரத்தினல் வாயால் செபியாதபடி மனத்தாலாவது செபித்துவந்தால் பிறவாத முத்தியானது உண்டாகும்.

(கு - ரை) ஒவ்வொருவரின் பிறப்பினை யொழித்தற்கேதுவாகவிருப்பது பஞ்சாக்கரமகாமந்திரமானதால் 'பிறவாமுத்திசித்திக்குமே' என்றனர். திருக்கடைக்காப்பு "வீடுபிறப்பைவறுத்து மெச்சினர், பீடைகெடுப்பன பின்னைநாடொறு, மாடுகொடுப்பன மன்னுமாடை, மாடியுகப்பனவஞ் செழுத்துமே," என்றதனுற் காண்க. செபியாமற் செபித்தலாவது தற்போதமுன்னிட்டுச் செபிக்காமல் அருட்போதமுன்னிட்டுச் செபிக்கவேண்டுமென்பது மொன்று.

நாலின்மறைப்பொரு ளம்பலவாணரை நம்பியவர்
பாலிலொருதரஞ் சேவிக்கொணாதிருப் பார்கருங்கல்
மேலிலெடுத்தவர் கைவிலங்கைத்தைப்பர் மீண்டுமொரு
காலினிறுத்துவர் கிட்டியுந்தாம்வந்து கட்டுவரே.

(பொ - ரை.) நான்குவேதங்களிலும் உட்பொருளாய் விளங்கும்பொன்னம் பலத்திலே எழுந்தருளியிருக்கும் நடராஜபிரபுவை [அவரே தெய்வமென] நம்பி அவர் சந்நிதானத்தில் ஒருதரமாகிலும் வணங்காதிருப்பவர்கட்கு (என்னகதியெனில்) கருங்கல்லினையவர்மேல்வைத்து இருகரங்கட்கும் விலங்கிடுவர், மறுபடியும ஒற்றைக்காலினிற்கும்படி செய்வர், மறுபடியும் நெருங்கியவர் மற்றையுறுப்புக்களையும் கட்டிடுவார்.

(கு - ரை.) சிவபெருமானைத்தமது ஆயுட்குள்ஒருதரமாகிலும் வணங்காது இறந்தவர்களை எமலோகத்தில் பலவகையாகப் பல துன்பங்களினைச்செய்வர். எனவேசிவநாமங்களை ஏகதேசம் ஒருதரம்சொல்லினும் ஒருதரம்தரிசிக்கினும் புண்ணியமுண்டென்பதாம்.

ஆற்றோடு தும்பை யணிந்தாடு மம்பல வாணர்தம்மைப்
போற்றாதவர்க்கடை யாளமுண்டேயிந்தப் பூதலத்திற்
சோற்றாவியற்றுச் சுகமற்றுச்சுற்றத் துணியுமற்றே
யேற்றாலும்பிச்சை கிடையாமலேக்கற் றிருப்பர்களே.

(பொ - ரை.) கங்காநதியுடனே தும்பைமலரினைத் தரித்து நிர்த்தனஞ்செய்யும் பொன்னம்பலவாணரைத்தோத்திரம்செய்யாதவர்கட்கு அடையாளங்களுண்டு அவையென்னவென்றால் இவ்வுலகிலே சோறுவாசனையுங்கிடையாமல், நன்மைகளையிழந்து, உடுக்கவ

ஸ்திரமின்றி, வீடுந்தோறும் போய் கையேற்றாலும் பிச்சையிடுவாரி ன்றித்தாழ்ந்திருப்பார்கள்.

(கு - ரை) ஆன்மாக்களுக்கு வேண்டிய போகங்களனைத்தை யும் கூட்டிவைப்பவன் சிவபெருமானேயென்று நன்றியினைநினை ந்து அவனைவணங்கி வாழ்பவர்க்கே சோறுமுதலிய எல்லாநலனு ந்தடையின்றி இம்மையிலும் அனுபவிக்கநேரிடுமென்பதாம். திருப்பா ட்டு "இம்மையேதரும் சோறும் கூறையுமேத்தலாந் துயர்கெடலு மாம்" என்றதனாற்காண்க.

அத்தனைமுப்பத்து முக்கோடிதேவர்க் கதிபதியை
நித்தனையம்மை சிவகாமசுந்தரி நேசனையெங்
கத்தனைப்பொன்னம் பலத்தாடுமையனைக் காணக்கண்க
ளெத்தனைகோடி யுகமோதவஞ்செய் திருக்கின்றவே.

(பொ - ரை) நமது தந்தையை, முப்பத்து முக்கோடிதேவ ர்கட்குந்தலைவனுயமகாதேவனை, நித்தியமாயுள்ளவனை, நமது தா யாகியசிவகாம சுந்தரியினிடத்தில் நேசமுடையவனை, எம்முடைய கருத்தனை, பொன்னம்பலத்தில் நிர்த்தனம் செய்யுமையனைத்தரி சிக்க (நம்முடைய) நேத்திரங்கள் எண்ணிலாதகாலம் தவம்செய்திரு க்கின்றன.

(கு - ரை.) அனேக ஜென்மாந்தரங்களில் செய்த புண்ணி யத்தாலன்றி நடராஜதரிசனம் கிடையாதாகலினாலும், கண்களாற் காண்டற்குரியபலன் அவன்திருவடிதரிசனமே யாகலினாலும், "கா ணக்கண்களெத்தனையோ கோடியுகமோ தவஞ்செய்திருக்கின்ற னவே" என்றனர் தேவாரம் "பொருவிடையொன்றுடைப் புண் ணியமூர்த்தி புலியதளு னுருவுடையம்மலை மங்கைமணாளனுலகுக்

கெல்லாந், திருவுடையந்தணர் வாழ்கின்றதில்லைச் சிற்றம்பலன், திருவடியைக்கண்ட கண்கொண்டு மற்றினிக் காண்பதென்றே' என்றதனாற் காண்க.

திருச்செங்காடு.

நெருப்பானமேனியர் செங்காட்டி லாத்தி நிழலருகே
யிருப்பார்திருவுள மெப்படியோவின்ன மென்னையன்னைக்
கருப்பாசயக்குழிக் கேதள்ளுமோகண்ணனுங் காணரிய
திருப்பாதமேதருமோ தெரியாது சிவன்செயலே.

(பொ - ரை.) அக்கினிப் பிழம்புபோன்ற திருமேனியினையுடையவர், திருச்செங்கோடென்னுந்தலத்தில் ஆத்திமரத்தினீழலில் எழுந்தருளியிருப்பவர் (இவர்) திருவுளப்பாங்கு எத்தன்மைத்தோ? இனிமேலும் அடியேனை யொருதாயின் வயிற்றினிடைத்தள்ளுவரோ (அல்லது) நாரணன் காண்டற்கரிய திருவடியினையே தந்துவிடுமோ அறியேன் (எல்லாம்) சிவன்செயலேயாம்.

(கு - ரை.) பிறப்பதும் மோட்சமடைவதும் ஆன்மாக்களின் இச்சைவழியல்லவாகையாலும், அவரவர்கள் கன்மத்தின்வழி நடக்குமாகையாலும், அக்கன்மத்தை யூட்டுவிப்பவன் கடவுளேயாகையாலும் 'சிவன்செயலே' என்றனர். தாயுமானவரும் "சிவன்செயலாலே யாதும் வருமெனத்தேரேன் நாளும்" என்றனர்.

திருவொற்றியூர்.

ஐயந்தொடர்ந்து விழியுஞ்சொருகி யறிவழிந்து [யான்
மெய்யும்பொய்யாகி விடுகின்றபோதொன்று வேண்டுவன்

செய்யுந்திருவொற்றி யூருடையீர்திரு நீறுமிட்டுக்
கையுந்தொழப்பண்ணி யைந்தெழுத்தோதவுங் கற்பியுமே.

(பொ - ரை.) எல்லாஞ்செய்யவல்ல திருவொற்றியூரிலெழுந்தருளியிருக்கும் பெருமானே! சிலேட்டுமமேலிட்டு, கண், விழிகள் உள்ளடங்கி, அறிவுகெட்டு, மெய்யாகியதேகம் பொய்யென்று சொல்லும்படியான நிலையினையடைந்தபோது யான் ஒரு காரியத்தை விரும்புகிறேன் (அஃதென்னவெனில்) (என்னுடைய நெற்றியின் கண்ணே) விபூதிதரித்து, இரண்டு கரங்களும் அஞ்சலியாக விருக்கப் பண்ணி, பஞ்சாட்சரத்தைச் செபிக்கவும் செய்வித்தருளவேண்டும்.

(கு - ரை.) தேகத்தைவிடுகிற காலத்தில் சிவசாதனங்களும் சிவத்தியானமும் கொண்டிருக்கவேண்டுமென்பதாம். பற்றற்ற பரமஞானியாகிய பட்டினத்தடிகள் தான் சிவலிங்கவடிவாக விளங்கும் திருவருளைப் பூரணமாகவடைந்திருந்தும் உலகத்தினைவிட்டு மறையுமளவும் திருநீறு முதலிய சாதனங்களுடனிருக்க வேண்டுமென விரும்புவாராயின், தற்காலத்துச் சிலர் தாங்கள் ஞானிகளாய் விட்டோம் விபூதி முதலிய வேண்டியதில்லையெனப்பேசி யுள்றித்திரிபவர்களுடையுங்கதி யென்னமோ அறியகில்லோம்.

சுடப்படுவாரறிவார் புரமூன்றையுஞ் சுட்டபிரான்
றிடப்படுமாமதிற் றென்னொற்றியூரன் றெருப்பரப்பி
னடப்பவர்பொற்பத நந்தலைமேற்பட நன்குருண்டு
கிடப்பதுகாண்மனமே விதியேட்டைக் கிழிப்பதுவே.

(பொ - ரை.) மனமே! முப்புரங்களையும் எரித்தபெருமானுகியவலிமை பொருந்திய பெரியமதில்களாற் சூழப்பட்ட அழகிய

பத்திரகிரியார் சேவகர் பட்டினத்தாரை திருடனெனக்கட்டிப்போதல்

திருவொற்றியூரானுடைய விசாலமான வீதியில் நடப்பவர்களது அழகியதிருவடி நம்முடைய தலையின்மேற்படும்படி நல்லபடியுருண்டு கிடப்பதுவே, பிரமனால் எழுதப்பட்டு (நமக்கெனவேற்பட்டுள்ள) எட்டினைக்கிழிக்கத்தக்கதாம். (எரிக்கப்பட்டுப்போகும் சாமான்னியர்களிவ்வுண்மை யறியார்.)

(கு - ரை.) திருவொற்றியூர் மோட்சபூமியாகலின் அத்தலத்தினை நாடிவந்து அவ்வீதியிலுலவும் உத்தமச்சிவனடியார்கள் திருவடிப்பரிசத்தால் மோட்சமுண்டாமென்றார். திருவொற்றியூர் வீதி சிறந்ததென்பது "ஆதிமாலகழ்ந்து மண்ணையறிவரும் செய்யதாளாற், நீதிலாவொற்றியூரிற் றீண்டுதற்கரிய பெம்மான், ஓதிநேரிழைபாற் றூதங்குலகுய்ய நடந்தாலந்த, வீதியின் பெருமைதன்னை யாவர் தாம் விளம்பவல்லார்" என்றதனாற் காண்க.

திருவிடை மருதூர்.

காடேதிரிந்தென்ன காற்றைப்புசித்தென்ன கந்தைசுற்றி
யோடேயெடுத்தென்ன வுள்ளன்பிலாதவரோங்குவிண்ணோ
நாடேயிடைமருதீசர்க்குமெய்யன்பர் நாரியர்பால் [ர்
வீடேயிருப்பினு மெய்ஞ்ஞானவீட்டின்ப மேவுவரே.

(பொ - ரை.) (சிவபெருமானிடத்து உள்ளபடி) அன்பிலாதவர்கள் காட்டினிடத்தேசஞ்சாரம் செய்தென்ன, காற்றினையுணவாக்கொண்டென்ன, கந்தற்றுணிகளைத்தரித்து ஓடுகொண்டு பிச்சையெடுத்தென்ன, ஒரு பிரயோசனமுமில்லை. ஓங்கிய தேவர்கள் நாட்டினையொத்த திருவிடைமருதூர் பெருமானுக்கு மெய்யன்பையுடையார் மாதர்களுடன் வீட்டிலேயேயிருந்து கொண்டிருந்தாலும் உண்மை ஞானத்தால் விளையும் மோட்சானந்தம் அடைகுவர்.

(கு - ரை.) இல்லறத்திருக்கினும், துறவறமடையினும் அன்புகாரணமாகத் திருவருளுண்டாமன்றி வேறு ஆசிரமங்களால் பிரயோசனமில்லையென்பார், 'அன்பர் மேவுவரே' என்றனர். தாயுமானவர். "மத்தமதகரிமுகிற் குலமென்ன நின்றிலகுவாயிலுடன் மதியகடுதோய், மாடகூடச்சிகரமொய்த்த சந்திரகாந்த மணிமேடையுச்சிமீது, முத்தமிழ் முழக்கமுடன் முத்தநகையார்களொடு முத்து முத்தாய்க்குலாவி, மோகத்திருந்து மென்யோகத்தினிலை நின்று மூச்சைப்பிடித்தடைத்துக், கைத்தலநகம்படை விரித்தபுலி சிங்கமொடு காடிநுழை நூழைகொண்ட, கானமலையுச்சியிற் குகையூடிருந்து மென்கரதலாமலகமென்னச், சத்தமறமோன நிலைபெற்றவர்களுய்வர்காண் சனகாதிதுணிவிதன்றோ, சர்வபரிபூரண வகண்டசச்சிதானந்தசிவமே." என்றதனாற் காண்க.

தாயும்பகைகொண்ட பெண்டிர்பெரும்பகை தன்னுடைய
சேயும்பகையுற வோரும்பகையிச் செகமும்பகை
யாயும்பொழுதி லருஞ்செல்வநீங்கிலிங் காதலினாற்
றேயுநெஞ்சேமரு தீசர்பொற்பாதஞ் சுதந்தரமே.

(பொ - ரை.) பிரபஞ்சத்திலழுந்திக்கிடக்கும் மனமே! ஆராயுங்காலத்தில் அருமையான செல்வம் நம்மைவிட்டு நீங்கிவிடில், அருமையாகப் பெற்றெடுத்த அன்னையும் பகையாவள், விவாகஞ்செய்து கொண்டமனைவியும் பெரிய பகையாவள், தனது பிள்ளைகளும் பகையாவர், சுற்றத்தினரும் பகையாவர், இவ்வுலகத்தினரும் பகையாவர் ஆகையால் இவ்விடத்தில் திருவிடைமருதூர் பரமசிவன் அழகிய திருவடியே நமக்குச் சுதந்தரமாகும்.

(கு - ரை.) செல்வமுற்றகாலத்தில் உடனிருந்து சகல நன்மைகளையும் அனுபவித்து வாழ்ந்தார் எத்தகையினரும் அச்செல்

வம் நீங்கிய காலத்தில் நெருங்கி வாழ்தலின்றிப் பகையினையும் கொள்வார் என்பார் யாரும் பகை என்றார், ஔவையார். "கல்லானேயாயிடினுங் கைப்பொருளொன்றுண்டாயின், எல்லாருஞ் சென்றங்கெதிர்கொள்வர் - இல்லானை, இல்லாளும் வேண்டாளீன்றெடுத்ததாய் வேண்டாள், செல்லாதவன் வாயிற்சொல்." என்றதனாற் காண்க.

திருக்கழுக்குன்றம்.

காடோ செடியோ கடற்புறமோ கனமேமிகுந்த
நாடோநகரோ நகர்நடுவோநல மேமிகுந்த
வீடோபுறந்திண்ணையோ தமியேனுடல் வீழுமிட
நீடோய்கழுக்குன்றி லீசாவுயிர்த்துணை நின்பதமே.

(பொ - ரை.) உயர்ந்திருக்கின்ற திருக்கழுக்குன்றத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் வேதாசலனே! அடியேனது தேகம் விழுமிடம் வனத்திலோ, மரத்தடியிலோ, சமுத்திரதீரத்திலோ, மேகக்தவழும் நாட்டினிலோ, பட்டினத்திலோ, அப்பட்டினத்தின் மத்தியிலோ நன்மைமிகுந்த வீட்டிலோ, வெளித்திண்ணையிலோ (அறியேன்) தேவரீர் திருப்பதமே (அக்காலத்தில்) என்னுயிருக்குத் துணையாகவிருத்தல் வேண்டும்.

(கு - ரை.) மரணமடைவது நிச்சயம் அது இன்னகாலத்தில் இன்னவிடத்திலென அறியவாராதாகலின் அக்காலத்தில் அறிவுநிலை இங்ஙனமிருக்குமென அறிதலில்லை ஆகையினால் அவ்வமயம் என்மனத்தின் கண்ணே தேவரீர் திருவடிக்காட்சிக் கொடுத்தருள வேண்டுமென்பதாம்.

திருக்காளத்தி.

பத்தும்புகுந்து பிறந்துவளர்ந்து பட்டாடைசுற்றி
முத்தும்பவளமும் பூண்டோடியாடி முடிந்தபின்பு
செத்துக்கிடக்கும் பிணத்தருகேயினிச் சாம்பிணங்கள்
கத்துங்கணக்கென்ன காண்கயிலாபுரிக் காளத்தியே.

(பொ - ரை.) கயிலையென்று சொல்லும்படியான காளத்தியி லெழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானே! (தாயின்வயிற்றில்) பத்து மாதம் வரையிலிருந்து, உலகில் வெளிவந்து, வயதடைந்து, பட்டு முதலியவஸ்திரங்கள் உடுத்து, முத்தாபரணங்களும் பவளமாலைகளும் தரித்து அங்குமிங்கு மோடி விளையாடி (உலக அனுபவமுழுதும்) அனுபவித்த பின்பு இறந்து பூமியில் கிடக்கும் சவத்தின் சமீபத் திலே இனி இறக்கும் பிணங்கள் சூழ்ந்துகொண்டு அழும் காரண மென்னையோ.

(கு - ரை.) தம்முளொருவனுக விருந்தான்மாண்டு பிரத்தி யட்சமாகக் கிடப்பதைக்கண்டு தாமுமிவ்வாறு மாளவேண்டியது நிச் சயமாகலின் இனியடையவேண்டியவற்றை யடைவதற்குப்பிரயத்த னம் செய்வோமென எண்ணுது வாளாசூழ்ந்து அழுதலின்பிரயோ சனமென்னவென்பார் 'கத்துங்கணக்கென்னகாண்' என்றனர். ஔவையார். "ஆண்டாண்டுதோறு மழுதுபுரண்டாலு, மாண்டார் வருவரோ மானிலத்தில்—வேண்டாம், நமக்குமதுவழியே நாம் போமளவும், எமக்கென்றிட்டுண்டிரு" என்றதனுற்காண்க.

பொன்னுற்பிரயோஜனம் பொன்படைத்தார்க்குண்டு
பொன்படைத்தோன்

பட்டணத்தார் கழுமரம் பற்றச்செய்தல் அரசனை புனிதனுக்குதல்

தன்னாற்பிரயோசனம் பொன்னுக்கங்கேதுண்டத்
  தன்மையைப்போ
லுன்னாற்பிரயோசனம் வேணதெல்லாமுண்
  டெனைப்பணியு
மென்னாற்பிரயோசன மேதுண்டுகாளத்தி
  யீச்சுரனே.

(பொ—ரை.) காளத்தியிலெழுந் தருளியிருக்கும் சிவபெருமானே! பொன்னினாலடைய வேண்டியபிரயோசனம் பொன்னினையுடையாருக்குண்டு, பொன்தன்மையினைப்போல, தேவரீரால் பிரயோசனம் அடியேனுக்கு அனேகமாகவுண்டு, தேவரீரைவணங்கும் அடியேனால் பிரயோசனம் தேவரீருக்கென்னவுண்டு (ஒன்றுமில்லை.)

(கு - ரை.) பொன்னினை யொருவன்போற்றி வருவானேயானால் அப்பொன்னினால் அவனுக்கு இன்மையிலனுபவிக்க வேண்டியபோகமனைத்துக்கும் எதுவாகவிருந்து வெகுபுகழினையும் உண்டாக்கும் அப்பொன்னுக்கு அவனாலனுபவிக்க வேண்டியதொன்றுமில்லையதுபோல திருவருளினை யொருவன்போற்றி வருவானேயானால் அத்திருவருளினால்அவனுக்கு மறுமையிலனுபவிக்க வேண்டிய சிவபோக மனைத்திற்கும் எதுவாகமோட்சத்தினைப்பயப்பிக்கும் அத்திருவருளினுக்கு அவனாற்செய்யவேண்டிய தொன்றுமில்லை என்பதாம்

௨

வாளான்மகவரிந் தூட்டவல்லேனல்லன் மாதுசொன்ன
சூளாலிளமை துறக்கவல்லேனல்லன் றொண்டுசெய்து

நாளாறிக்கண்ணிடந் தப்பவல்லேனல்ல னினிச்சென்
றாளாவதெப்படியோ திருக்காளத்தி யப்பருக்கே.

(பொ - ரை.) வாளைக்கொண்டு (தாயுந்தந்தையும் சம்மதித்துத்தமது) பிள்ளை யினையறுத்துப் படைத்ததுபோல செய்வேனல்லேன், மனைவிசொன்ன ஆணையிற்கட்டுப்பட்டு யௌவனபருவத்தைக்கழித்ததுபோல செய்வேனல்லேன், சிவப்பணிஆறுநாள் வரையிற்செய்து கண்ணையகழ்ந்து அப்பியதுபோலச செய்வேனல்லேன் இத்தகையயான் திருக்காளத்திப் பெருமானுக்கு அடிமையாகும் விதம் எப்படி.

(கு - ரை.) வாளான்மகவரிந்தவர் சிறுத்தொண்டநாயனார், இளமைதுறந்த வர்திருநீலகண்டநாயனார், கண்ணிடந்தப்பியவர் கண்ணப்பநாயனார். செயற்கரிய செயல்களைச்செய்து முத்தியைப்பெற்ற நாயன்மார்களிலொருவரை யொத்துவாழாத நான் கடைத்தேறுவதெப்படி யென்பார் ஆளாவதெப்படியோ என்றனர்.

முப்போதுமன்னம்புசிக்கவுந்தூங்கவு மோகத்தினாற்
செப்போதிளமுலை யாருடன்சேரவுஞ் சீவன்விடு
மப்போதுகண்கலக் கப்படவும்மமைத் தாயையனே
யெப்போதுகாணவல்லேன் றிருக்காளத்தி யீச்சுரனே.

(பொ - ரை.) திருக்காளத்தியி லெழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானே! ஒரு நாளைக்கு மூன்றுவேளைச் சாப்பிடவும், பின்பு தூங்கவும், பின் காமவிச்சையால் செப்புக்கிண்ணத்தினை யொத்த சிறுதனத்தியருடன் அணையவும் (காலங்கழித்து) உயிர்விடுந்தருணத்தில் கண் கலங்கியழவும் செய்தனை (இத்தகையயான்) ஐயனே! எக்காலத்திலுனைத்தரிசிக்க வல்லவனாவேன்.

(கு - ரை.) பிரபஞ்ச போகமே நித்தியமெனவெண்ணி உண்ணுவதிலேயும், உறங்குவதிலேயும், ஊடலிலேயும் மரணத்தருவாயிலில் அந்தோ வாணுளை வீணுகக்கழித்து விட்டோமேயென ஊளையிடுதலிலேயுமாகவிருக்கும்படி எனக்குக் கன்மத்தினை யூட்டிவைப்பாயேல், தேவரீரைத்தரிசித்து உய்யும்வண்ணம் எங்ஙனம் என்பார் 'எப்போது காணவல்லேன்' என்றனர்.

இரைக்கேயிரவும் பகலுந்திரிந்திங் கிளைத்துமின்னு
ரைக்கேயவலக் குழியருகே யசும்பார்தொழுகும்
புரைக்கேயுழலுந் தமியேனையாண்டருள் பொன்முகலிக்
கரைக்கேகல்லா நிழற்கீழமர்ந்தருள் காளத்தியே.

(பொ - ரை.) பொன்முகலி நதிதீரத்திலும், கல்லாலவிருட்சத்தின் நிழலிலும் எழுந்தருளியிருக்கும் திருக்காளத்தி நாதனே! ஆகாரத்தின் பொருட்டே இரவுகாலத்திலேயும் பகற்காலத்திலேயும் அலைந்துவாடி மின்னற்கொடிபோன்ற மாதர் அரையினிடத்து அப்பிரயோசனமான பள்ளத்தின் சமீபத்தில் வழுக்கு நிலம்போன்ற இடத்தினின்று (நீர் முதலிய) வடியும் குழிப்புண்ணுக்கே (நாடித்) திரியும் அடியேனைத் தடுத்தாண்டருளவேண்டும்.

(கு—ரை.) பகற்காலமாத்திரமேயன்றி இரவுகாலத்திலேயும் வயிற்றினிமித்தம் ஓடியுழன்று அதனுல் தேகமிளைத்தும், மாதர்கள் நிதம்பத்திலேயே நாட்டத்தையுமுடையவனுகிப் பிரபஞ்சமுகமாகவிருக்கின்றவென்னை, குருமூர்த்தியாக எழுந்தருளி அனேகரை முத்தியகாலத்திலாண்டு கொண்டதுபோல அடியேனையும் தடுத்தாண்டு கொண்டருளவேண்டுமென்பார், 'ஆண்டருள் கல்லா நிழற் கீழமர்ந்தருள் காளத்தியே' என்றனர்.

நாறுங்குருதிச் சலதாரை தோட்புரை நாடொறுஞ்சீ
ழூறுமலக்குழி காமத்துவார மொளித்திடும்புண்
டேறுந்தசைப்பிளப் பந்தரங்கத்துள் சிற்றின்பம்விட்
டேறும்பதந்தருவாய் திருக்காளத்தி யீச்சுரனே.

(பொ—ரை.) திருக்காளத்தியி லெழுந்தருளியிருக்கும் நாதனே! நாற்றத்தினை வாய்ந்த இரத்தம் ஓடிக்கொண்டிருக்கிற நீர்க்கால், தோலால் அமைந்த புண்குழி, பிரதிதினமும் சீழ்ததும்பும் மல நிறைந்தபள்ளம், ஆசைவழி (புடைவையில்) மறைந்திருக்கும் இரணம், மதர்த்ததசையுடன் கூடியபிளப்பு, இரகசியமாக வனுபவிக்க வேண்டிய அற்பஇன்பம் இத்தகையதனை நீங்கிமுத்தியடைதற்கேதுவுள்ள திருவடியினைத் தந்தருளுவாய்.

(கு—ரை.) விரும்புதற்கேதுவான ஒரு சிறிது நன்மையின்றி முற்றும் அருவருக்கத் தகுந்த நிலையுடன்கூடிய அல்குல் ஆகிய கடலில் தடுமாறுமடியேன் முத்தியென்னுங் கரையினையடைய தேவரீர் திருவடியாகிய புணையைத்தந்தருள வேண்டுமென்பார்

கைலாசம்.

கான்சாயும் வெள்ளிமலைக்கர சேநின்கழனம்பினே
னூன்சாயுஞ் சென்மமொழித்திடுவாய் சுரவூரனுக்காய்
மான்சாயச் சொல்கைமருவலஞ்சாய வனைந்தகொன்றைத்
தேன்சாயநல்ல திருமேனிசாய்த்த இவர்கொழுந்தே.

(பொ—ரை.) சிவமணம் வீசும் வெள்ளிமலையிலெழுந்தருளியிருக்கும் தலைவனே! மாமிசம் பொருந்திய (அடியேன்) பிறவியினை

நீக்கிவொய், திருக்கரவூர்ச் சிவசருமரின் பொருட்டு அழகிய இடது கரத்திலுள்ள மான்சாயவும், வலதுகரத்திலுள்ள மழுசாயவும்பிர ணவம்போலும் வளைந்தகொன்றையிலுள்ள தேன்சொட்டவும் அழ கியதிருமேனிசாய்த்த சிவக்கொழுந்தே.

(கு—ரை.) கரவூர் என்பது திருவிருஞ்சீபுரம் அத்தலத்தில் திருமஞ்சனம் செய்கையில் திருமுடிஎட்டாததுபற்றிக் குந்திக் குந் தி வருந்திய சிவசருமரென்னும் ஆதிசைவச் சிறுவர்க்காக சிவபெரு மான் திருமுடியை வளைத்தருளினர். இவ்வருமைச்சரித்திரம் திரு விரிஞ்சைத்தலபுராணத்தில் பாலனுக்குத் திருமுடிவளைத்த சருக்கா த்தாலுணர்க. (க)

இல்லந்துறந்து பசிவந்தபோதங் கிரந்துதின்று
பல்லுங் கறையற்று வெள்வாயு மாயொன்றிற்பற்றுமின்றிச்
சொல்லும் பொருளு மிழந்து சுகானந்தத்தூக்கத்திலே
யல்லும் பகலுமிருப்பதென்றோ கயிலாயத்தனே.

(பொ—ரை.) திருக்கையிலையிலெழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெ ருமானே! இல்லறத்திலிருந்து நீங்கி, பசியெடுத்தகாலத்தில் பிச்சை யெடுத்துப் புசித்துப்பல்லுகளில் தாம்பூலந்தரித்தலாலுண்டாகிய) கறையின்றி வெண்மையானவாயாகி ஒருபதார்த்தத்திலும் பற்று மில்லாமல், சொல்லினும் அச்சொல்லின் பொருளினும் விசாரமில் லாமல் சுகத்தினையே கொடுப்பதான சிவானந்த நித்திரையிலே எக்காலமும் தங்கிவாழ்தலெக்காலமோ (அறியகிலேன்.)

(கு—ரை.) தேகமுள்ளளவும் பசிப்பிணியுண்டாகுமாகலின் அ ப்பிணியை நிவிர்த்திசெய்வதற்கு மாத்திரம் வேண்டியவொரு சிறிய முயற்சிசெய்து கொண்டுமற்றைய வெத்தகைய விவகாரங்களிலும்

செல்லாது சுகத்தினையனுபவித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்பதாம். (உ)

சினந்தனை யற்றுப் பிரியமுந் தானற்றுச் செய்கையற்று
நினைந்தது மற்றுநினையா மையுமற்று நிர்ச்சிந்தனாய்த்
தனந்தனியேயிருந்தானந்த நித்திரை தங்குகின்ற
வனந்தலி லென்றிருப் பேனத்த னேகயிலாயத்தனே.

(பொ—ரை.) தந்தையே! திருக்கைலேயி லெழுந்தருளியிருப்பவனே! கோபநீங்கி, ஆசைநீங்கி, செயல்நீங்கி, நினைவுநீங்கி, மறைவுநீங்கி, யாதொருஎண்ணமு மில்லாமல், தனித்தவிடத்திலே தங்கி சிவானந்தநித்திரை யாகிய உறக்கத்திலே வாழ்ந்து கொண்டிருப்பேன்.

(கு—ரை.) அனர்த்தத்திற்கு எதுவாகவுள்ள எந்த விஷயங்களிலும் மனத்தினைச்செலுத்தாமல் ஏகாந்தஸ்தானத்திலிருந்து கொண்டு சிவானுபவமாக விருந்து கொண்டிருப்பனென்பதாம். (ங)

கையாரவேற்றுநின் றங்ஙனந் தின்றுகரித்துணியைத்
தையாது டுத்துநின் சந்நிதிக் கேவந்து சந்ததமு
மெய்யார நிற்பணிந்துள்ளே யுரோமம்விதிவிதிர்ப்ப
வையாவென்றோல மிடுவதென் றேகயிலாயத்தனே.

(பொ—ரை.) திருக்கைலேயி லெழுந்தருளியிருப்பவனே! கையினைநீட்டிப் பிச்சையெடுத்து அப்படியேபுசித்துக் (குப்பையிற்கிடக்கும்) கரித்துணியிலுள்ள (கிழித்தலேத்) தையாது தரித்துச் சிலையத்தையடைந்து எப்போதும், தேகம்பூமியிற்படும் படிப்பணிந்து

மனத்துள்ளே (விளையுமானந்தத்தினாலே) மயிர்க்குச்செறிய ஐய னே! என்றேயழுது கூப்பிடுவதெந்நாளோ.

(கு—ரை.) அன்னத்திற்கும் ஆடைக்கும் பிரயாசையெடா து ஐயமேற்றும் அருமிச்சியாத யாடையுடுத்தும் வாழுநிலையினை யடைந்திடினும் சிவாலயம் செல்லுதலிலும் சாஷ்டாங்கமாகப்பணி தலிலும், ஆனந்தமுறுதலிலும், தோத்திரம் செய்தலிலும் நீங்கக்கூ டாதென்றனர். (ச)

நீறார்த்தமேனி யுரோமஞ் சிலிர்த்துள நெக்குநெக்குச்
சேறாய்க் கசிந்து கசிந்தே யுருகிநின்சீரடிக்கே
யாறாத்தியானமுற் றானந்தமேற்கொண்டு மார்பிற்கண்ணீ
ராறாய்ப்பெருகக் கிடப்பதென்றோ கயிலாயத்தனே.

(பொ—ரை.) திருக்கைலையி லெழுந்தருளி யிருப்பவனே! வி பூதிசண்ணிக்கப்பட்ட தேகமானது மயிர்க்கூச்செறியவும், மனம் நெகிழ்ந்து சேற்றினைப்போல வுருகித்தளர்ந்து தேவரீர் திருவடி யிலேமாறுபடாத தியானம்வைத்துச் சிவானந்தமேற்கொண்டு மார் பினிடத்தேகண்களினின்றும் ஆற்றினைப்போல வெள்ளம்பெருக்கெ டுப்பது எந்நாளோ.

(கு—ரை.) விபூதிபூசிக்கண்ணீருங் கம்பலையுமாகநின்று சிவ த்தியானமுடன் வாழும் பத்திநிலையே சிறந்ததென்பார் 'கிடப்ப தென்றோ' என்றனர். (ரு)

செல்வரைப்பின்சென்று சங்கடம்பேசித் தினந்தினமும்
பல்லினைக்காட்டிப் பரிதவியாமற் பரானந்தத்தி
னெல்லையிற்புக்கிட வேகாந்தமாயெனக் காமிடத்தே
யல்லலற்றென் றிருப்பே னத்தனேகயி லாயத்தனே.

(பொ—ரை.) தந்தையே! திருக்கைலயி லெழுந்தருளி யிருப்பவனே! திரவியமுடையார் பின்றாலே போய்த்தனக்குண்டாயிருக்கும் கஷ்டங்களை யெடுத்துச்சொல்லிப் பிரதிதினமும் பல்தெரியும்படிக் கெஞ்சித்தவியாதபடிச் சிவானந்த மனுபவிக்குமிடத்தில் புகுந்து தன்னந்தனியனாய் எனக்குரிய இடத்திலே கவலையற்று என்றிருப்பேன்.

(கு—ரை.) வயிற்றினிமித்தம் பிறர் பாற்சென்று அவதிப்படாமல் அந்தர்முகமாகவிருந்தானந்தங் கொண்டிருப்பதெந்நாளென்றனர். (கூ)

மந்திக்குருளையொத் தேனில்லைநாயேன் வழக்கறிந்துஞ்
சிந்திக்குஞ்சிந்தையை யானென்செய்வேனெனைத் தீதகற்றிப்
புந்திப்பரிவிற் குருளையையேந்திய பூசையைப்போ
லெந்தைக்குரியவன் காணத்தனேகயி லாயத்தனே.

(பொ—ரை.) தந்தையே! திருக்கைலயிலெழுந்தருளியிருப்பவனே! யான், தாயாகிய குரங்கினைவலிய அதன்மடியைத் தாவிப் பிடித்துக்கொள்ளும் அதன் குட்டியினை யொத்திருப்பேனல்லன், நாயினேன் அப்பியாசத்தினைத் தெரிந்திருந்தும் (வாகியமான) விஷயங்களையே யெண்ணிக்கொண்டிருக்கும் மனத்தினைத் (தடுக்க) யான் என்னசெய்திடுவேன் அடியேனைத் தீமையினின்று நீக்கி எனது புத்தியானது ஆசையினால் தனது குட்டியினை வலியத்தாவுகின்ற பூனையினைப்போல வாட்கொள்ள என்றந்தையாகிய நினக்கு உரியவனாக விருக்கின்றேன்.

(கு—ரை.) மர்க்கட நியாயத்தின்படி நானே தேவரீரை வந்துபற்றிக் கொள்வதற்குச் சத்தனல்லனாகலினாலே, மார்ச்சால நியா

யப்படி தேவரீரே வலியவந்து என்னைத் தடுத்தாட்கொள்ளவேண்டும் என்றனர். (எ)

வருந்தேன்பிறந்து மிறந்துமயக்கும் புலன்வழிபோய்ப்
பொருந்தேனரகிற் புகுகின்றிலேன் புகழ்வாரிடத்தி
லிருந்தேனினியவர் கூட்டம்விடேனிய லஞ்செழுத்தா
மருந்தேனருந்துவ னின்னருளாற்கயி லாயத்தனே.

(பொ—ரை.) திருக்கைலாசமலையிலெழுந்தருளி யிருப்பவனே! தேவரீர் திருவருளினாலே இனிஇறப்பினிலும் பிறப்பினிலும் வருந்தமாட்டேன், மயங்குகின்ற பஞ்சேந்திரியங்களின் வழியாகத்தங்கேன், நரகினிற்சேரேன், தேவரீரையே தோத்தரிப்பாரிடத்தில் சேர்ந்தேன் அத்தகையார் கூட்டத்தினின்றும் விலகேன், அழகு பொருந்திய பஞ்சாட்சரமாகிய அரியதேனினையுண்பேன்.

(கு—ரை.) திருவருளினை வாய்க்கப்பெற்றார்க்குச் சனனமரணமும். பஞ்சேந்திரிய சேட்டையும், நிரயத்துன்பமும் நீங்கப்பெற்றுச்சிவனடியார்க் கூட்டுறவும் பஞ்சாட்சரத்தியானமும் உண்டாமென்பதாம். (அ)

மதுரை.

விடப்படுமோவிப் பிரபஞ்சவாழ்க்கையை விட்டுமனந்
திடப்படுமோநின் னருளின்றியேதினமேயலையக்
கடப்படுமோவற்புர் வாயிலிற்சென்று கண்ணீர்ததும்பிப்
படப்படுமோசொக்க நாதாசவுந்தர பாண்டியனே.

(பொ—ரை.) சொக்கலிங்கப்பெருமானே! சோமசுந்தரப்பாண்டியனே தேவரீருடைய திருவருளினை யடைதலில்லாமலே, இவ்

வுலகவாழ்க்கையானது என்றால்நீங்கமுடியுமோ, அங்ஙனம்விடினும் மனந்தானுறுதிப் படுமோ இல்லை. ஆகலின்நான்) எந்நாளும் அங் குமிங்குமலைதலையின்றி நீங்குவனே, அறிவில்லார்தெருவாயலிலே சென்று கண்ணீர்வடியத்துன்ப மனுபவிக்க முடியுமோ (முடியாது ஆட்கொள்ளுவாயாக.)

(கு—ரை.) சிவபெருமானுடைய திருவருள் கிடைத்தாலல் லாமல் பிரபஞ்சவாசனை நீங்காது, மனமொருவழிப்படாது அதுகி டையாதலினாலே வயிற்றினிமித்தம் கண்ணீர்த்ததும்ப அற்பர்கள் வீடுதோறும் சென்று கெஞ்சிப்பிழைக்க வேண்டுமென்பதாயிற்று. ()

பொது.

உடைகோவணமுண் டுறங்கப்புறந்திண்ணை யுண்டுணவிங்
கடைகாயிலையுண் டருந்தத்தண்ணீருண் டருந்துணைக்கே
விடையேறுமீசர் திருநாமமுண்டிந்தமேதினியில் [றைக்கே.
வடகோடுயர்ந்தென்ன தென்கோடு சாய்ந்தென்ன வான்பி

(பொ—ரை.) இவ்வுலகிலே, உடுத்தற்குக்கவுபீனமுளது, நித் திரைசெய்ய வெளித்திண்ணைகளுளது உண்ணுவதற்கு இலேசாக அடையத்தகுந்த காய்இலையுள குடிக்கத்தண்ணீருளது அரியமோ ட்சவழிக்குச்சாதனமாக இடபவாகனத்தின் மேலெழுந்தருளும் சிவ பெருமான் திருப்பெயருளது (ஆகலின்) ஆகாயத்திலுலாவும் சந்திர னுக்கு வடக்குமுனை உயர்ந்தென்ன தென்முனைசாய்ந்தென்ன (இரண்டு மொன்றே.)

(கு—ரை.) உலகத்தின்கண்ணே யின்றியமையாது ஒருவன் அனுபவிக்கவேண்டியன மானத்தைக்காத்தலும், நித்திரைசெய்த

லும், ஆகாரமுண்ணுதலுமாகலின் இவற்றின்பொருட்டு விலையுய ர்ந்த பீதாம்பரமுதலிய வாடைகளையும், பஞ்சணையிட்டமஞ்சமும் கிருதகுள பாயசான்னமும் நாடாமல் ஒருகோவணத்துண்டும், தெருத்திண்ணையும், சருகுமுதலியவும் போதுமென்றனர் "சிவசிவவென்னச்சிவகதிதாமே" எனத்திருமந்திரங்கூறுதலினால் துணைக்கே திருநாமமுண்டு என்றனர். சந்திரனுனிவடதிசையுயரின் உலகத்திலுக்குக்ஷேமமும், தென்றிசைதாழின் உலகத்திலுக்குக்க்ஷாமமுமாம். உலகத்தினைக்கருதாதார்க்கு அக்குறிஎன்னபிரயோசனமென்றனர். மணிவாசகர். "எங்கெழிலென் ஞாயிறெமக்கேலோரெம்பாவாய்" என்றதுமிக்கருத்துக் கொண்டேயாம். (௯)

வீடுநமக்குத் திருவாலங்காடு விமலர்தந்த
வோடுநமக்குண்டு வற்றாதபாத்திர மோங்குசெல்வ
நாடுநமக்குண்டு கேட்டதெல்லாந்தர நன்னெஞ்சமே
யிடுநமக்குச் சொலவேயொருவரு மிங்கில்லையே.

(பொ—ரை.) நல்லமனதே! நமக்குமோட்சவீடு திருவாலங்காட்டுத்தலம், என்றுங்குறைவுபடாத பாத்திரம்சிவபெருமான் தந்தஓடு, விரும்பினவற்றையெல்லாம் கொடுக்கச்செல்வ மிகுந்தபட்டினமுமுண்டு, நமக்குச்சமுத்தவமான வரைச்சொல்லஇவ்வுலகி லொருவரில்லை.

(கு—ரை.) ஒருவன் அத்தியாவசியமாக அனுபவிக்கவேண்டியபலன்கள் மறுமைக்குச்சிவபோகமும், இம்மைக்குச்சீவபோகமுமாம். சிவபோகத்திற்குக்காடும், சீவபோகத்திற்கு ஓடும் நாடும் பிரத்தியட்சமாகவும் இலேசாகவும் இருத்தலின் அவற்றையே நாடியிருப்பவர் தன்னைவிட வேறொருவரில்லையாகலின் 'ஒருவரும் மில்லை' யென்றனர். மோட்சவீடாகத் திருவாலங்காட்டினைக்குறித்த

(து—ரை.) சகலசம்பத்துடன் ஒருவன்வாழ்ந்தாலும் அவனை இயமன்கொண்டு போம்போது செய்துகொண்ட புண்ணியபாவங்களையல்லாமல் மேற்குறித்த செல்வங்கள் வருவதில்லையாம். (௬)

கற்கட்டுமோதிரநற் கடுக்கனரைஞாண்பூண்டு
திக்கெட்டும்போற்ற திசைக்கொருத்தரானாலும்
பற்கிட்டவேமனுயிர் பந்தாடும்வேளையிலே
கைச்சட்டங்கூடவரக் காண்கிலமேநெஞ்சமே.

(பொ—ரை.) மனமே! இரத்தினகற்களால் கட்டியமோதிரங்களும்நல்லகடுக்கன்களும், அரைஞாணும்தரித்து எட்டுத்திக்கினரும் புகழ, எல்லாத்திசையினருக்கும் மேற்பட்டஒருவனானாலும், மரணகாலத்தில் பல்கிட்டிக்கொள்ளும்சமயத்தில் உயிரினை இயமன்பந்தினையாடுவதுபோல இலேசாகக்கொண்டு போகும்சமயத்தில் கையிலுள்ளவையெல்லாம் உடன்வரக்கண்டோமில்லையே.

(து—ரை.) எவ்வளவுவிலையுயர்ந்த ஆபரணங்களைக் கையாடினாலும் அவையனைத்தையும் இவ்விடம்வைத்துவிட வேண்டுமேயொழிய ஒருசிறிதும்கொண்டுபோவதில்லை. கொண்டுபோவதாகது புண்ணியபாவங்களேயாம்.) (௭)

முன்னநீசெய்ததவ முப்பாலுஞ்சேருமன்றிப்
பொன்னும்பணிதிகளும் பூவையுமங்கேவருமோ
தன்னைச்சதமாகச் சற்குருவைப்போற்றாமல்
கண்ணற்றவந்தகன்போற் காட்சியற்றாய்நெஞ்சமே.

(பொ—ரை.) மனமே!பூர்வசென்மத்திற்செய்ததவமானதுமறுசென்மத்திலும் பொருந்துமல்லாமல் பொன்னும்ஆபரணங்களும், மாதரும்அங்கே உடன்வருமோ (வாராது) அவற்றைநிலையுடைய பொ

ருளாகவெண்ணி நல்லஆசாரியமூர்த்தியைப் போற்ருமல் கண்கெட்டகுருடனைப்போலப் பார்வையில்லாதவனுயினை.

(கு—ரை.) ஒருசென்மத்திற்செய்துகொண்ட புண்ணியம் மூன்றுசென்மம்வரையில் தொடர்ந்துகொண்டுவருவதால் ஒவ்வொருசென்மத்திலும் புண்ணியம்செய்துவந்தால் எச்சென்மங்களினும் சுகமனுபவிக்கலாம் அங்ஙனம்செய்யாமலும், அப்புண்ணியம் விளைவதற்கேதுவாகிய ஆசாரியனைவணங்காமலும் இருப்பது அந்தகனுக்குச்சமானமென்பதாம். (அ)

பையரவம்பூண்ட பரமர்திருப்பொற்றளைத்
துய்யமலர்பரித்துத் தொழுதுவணங்காமல்
கையிலணிவளையுங் காலிலிடுப்பாடசமும்
மெய்யென்றிறுமாந்து விட்டனையேநெஞ்சமே.

(பொ—ரை.) மனமே! படத்துடன்கூடிய பாம்பினை ஆபரணமாகத்தரித்த சிவபெருமான் அழகியதிருவடியினைப்பரிசுத்தம் பொருந்திய புட்பங்களை பரித்துச்சாத்திஞ் தோத்தரித்து வணங்காமல், கரத்தின்கண்ணே வளையல்களையும், கால்களிலேபாடகமும் (தரித்த மாதரைச்) சத்தியமென்றுகருவித்து விட்டாயே.

(கு—ரை.) சிவபெருமானைப்பூசித்துவரும் திருப்பணியொன்றே சென்மங்கடோறும் உதவிபுரிந்து மோட்சசாம்பிராச்சியத்தினைத் தருவதாதலால் அதனைவிட்டுமாதர்போகமே மெய்யென்றநம்பிவாழ்ந்து இறுமாப்புற்றிருத்தல் (அழிவினுக்குக்கே டென்பதாம்.)

மாதுக்கொருபாகம் வைத்தவரன்பொற்றளைப்
போதுக்கொருபோதும் போற்றிவருந்தாமல

கண்ணுண்டுகாணக் கருத்துண்டுநோக்கக் கசிந்துருகிப்
பண்ணுண்டுபாடச் செவியுண்டுகேட்கப் பல்பச்சிலையா
லெண்ணுண்டுசாத்த வெதிர்நிற்கவீச னிருக்கையிலே
மண்ணுண்டுபோகுதையோ கெடுவீரிந்த மானிடமே.

(பொ—ரை.) (செகத்தீரே! சிவாலயத்திலெழுந்தருளி யிருக்கும் சிவலிங்கப்பெருமானைத்) தரிசனஞ்செய்திடற்குக் கண்ணுண்டு, தியானிக்கமனமுண்டு, (தேவாரதிருவாசகங்களை) மனமுருகிப்பாடப்பண்களுண்டு, அவற்றைக்கேட்கச் செவிகளுண்டு, அப்பெருமான் திருவடியிலருச்சிக்கப் பச்சிலைகளுண்டு, (இவ்வவளவும் செய்யச்சந்தோஷித்தும்) பிரத்தியட்சமாகச் சிவபெருமானிருந்துகொண்டிருக்கையில் (இவற்றிலொரு காரியமும் செய்யாமல்) இந்தத்தேகம் (மடிந்து) மண்ணாகிப்போகின்றது ஐயோ! கெட்டுப்போவீர்கள்.

(கு—ரை.) மானிடப்பிறப்பு வாய்ந்தார்க்கு இந்திரியங்களனைத்தும் சுகமாகவிருக்கவும், பூசைக்கு எற்றசாதனங்கள் இலேசாகக்கிடைக்கத்தக்கனவை களாகவிருக்கவும் இவற்றைக்கொண்டு சிவபூசைசெய்யப் பிரத்தியட்சமாகப்பெருமானைத்தரிசியாது வீணாகமடிந்து போகின்றார்களென்பார் 'மண்ணுண்டு போகுதையோ' என்றனர். தேவாரம் "புண்ணியஞ்செய்வார்க்குப் பூவுண்டு நீருண்டு அண்ணலாரதுகண்டருள் செய்யாநிற்கும், எண்ணிலிபாவிகளீதுணராமலே நண்ணிவீணாக நமுவுகின்றாரே" என்றதனாற்காண்க. ()

சொல்லினுஞ்சொல்லின் முடிவிலும்வேதச் சுருதியினு
மல்லினுமாசற்ற வாகாயந்தன்னினு மாய்ந்துவிட்டோ
ரில்லினுமன்ப ரிடத்திலுமீச னிருக்குமிடங்
கல்லினுஞ்செம்பினுமோ விருப்பானெங்கள் கண்ணுதலே.

(பொ—ரை.) எம்முடைய திரிநேத்திர தாரியாகிய சிவபெரு மான் சிலையினும். விக்கிரகத்திலுமாத்திரந்தானோ எழுந்தருளியிருப் பான் (அங்ஙனமன்று அவற்றில் மாத்திரமேயல்லாமல்) மந்திர மொழியிலும், அம்மந்திரமொழியின் சித்தியிலும், வேதங்களிலும், (ஆணவமலத்தினைக்காரியப்படுத்தலின்) அவ்வாணவமாகிய இருளி லேயும், (சுத்தமாயையினைக் காரியப்படுத்தலின்) மாயாகாரியமா கிய வாகாயவெளியிலும், (மெய்கண்டசாத்திரங்களை) ஆராய்ந்து (பிரபஞ்சப்பற்றினை) நீங்கினோர் வீட்டிலும், அடியாரிருதயத்திலும் சிவபெருமானிருக்கும் இடங்களாகும்.

(கு—ரை.) ஒகாரஇடைச்சொற்குரிய எட்டுவகைப்பொருள் களில் ஈண்டு வினாவுதற்பொருளைத் தந்தது. முதல்வன் உருவமே யெனச்சாதிப்பாரையும் அருவமேயெனச் சாதிப்பாரையும் மறுத்து அருவமாயும் உருவமாயுமிருப்பனென்றும் உண்மையினை வித்திரு ச்செய்யுள்விளக்கியது. சிலர் இத்திருச்செய்யுளைக்கொண்டு விக்கிர கவாராதனையை மறுக்கமுன்வருவர் அந்தோ! அவர்கள் நெற்றியி லேகண்ணினையுடைய திருவுருவத்தினைத்தெரிவிக்கும் கண்ணுதல் என்னும் அரியபெரிய பிரயோகத்தினை யறியாதவரேயாவர். இத்த கையர் பொருட்டேயன்றே ஆசிரியர் அத்தகைய பிரயோகம் செய் துவைத்தனர். அன்றியும் அவர்கள்முன்னுள்ளனவும் பின்னுள்ள னவுமாகிய செய்யுள் சம்பந்தங்களை யாராயாது வீடாவீட நியாய மாகப் பேசிச்சருவ வியாபகலட்சணந் தேராதவராவர். (கூ)

வினைப்போகமேயொரு தேகங்கண்டாய்வினை தானொழிந்தா
றினைப்போதளவுநில் லாதுகண்டாய்சிவன் பாதநினை [ற்
நிலைப்போரைமேவு நிலையாரைநீங்கிந் நெறியினின்று
னுனைப்போலொருவருண்டோ மனமேயெனக்குற்றவரே.

(பொ—ரை.) மனமே! இத்தேகமானது (கன்ம) வினையின் காரியத்தாலாகியது அக்கன்மத்தினையனுபவித்து ஒழிந்தால் பின்னர் அத்தேகம் ஒருசிறிது நேரமுமிராது (இங்ஙனமானதால்) சிவபெருமானினுடைய திருவடியினைத் தியானம்செய், அங்ஙனம் செய்வாருடன் கூடியிரு, அங்ஙனம்செய்யாரை விட்டுவிலகு, (இச்சன்மார்க்க) வழியில் நடப்பையேல் எனக்குரியத்துணையாவார் உன்னைப்போலொருவ ரெனக்குக் கிடைப்பரோ? (கிடையார்.)

(கு—ரை.) பிராரத்துவவினையினை யனுபவிப்பதற்கே இத்தேகமோருருவாகி வந்திருக்கின்றது அவ்வினை யனுபவித்து முடியின் தேகம் நழுவிவிடும் அங்ஙனநழுவுதற்கு முந்தியே அடுத்தசெனனத்திற்குப் பிராரத்துவமாகவரும் ஆகாமியமேறுதபடி சிவத்தியானமும் சிவனடியார் கூட்டுறவுங் கிடைக்கப் பெறின் மறுசெனனமுண்டாகாதென்பதாம். (எ)

பட்டைக்கிழித்துப் பருவூசிதன்னைப் பரிந்தெடுத்து
முட்டச்சுருட்டியென் மொய்குழலாள்கையில்முன்கொடுத்[துக்]
கட்டியிருந்த கனமாயக்காரிதன் காமமெல்லாம்
விட்டுப்பிரியவென்றோ விங்ஙனேசிவன் மீண்டதுவே.

(பொ—ரை.) பட்டுவஸ்திரத்தினைக் கிழித்து (அதிலொருதுண்டெடுத்துக்கொண்டு) ஒருபெரிய ஊசியினையாவலுடனெடுத்து (அத்துண்டினில்) பொருந்தச்சுருட்டி என்னுடைய நெருங்கிய கூந்தலினையுடைய (மனைவியின்) கரத்திலேதந்து, சம்பந்தித்திருந்த பெருத்தமாயாசத்தியின் இச்சையினைத்தும் என்னைவிட்டு நீங்கவேண்டுமென்றோ இப்பிரகாரம் சிவபெருமான் எழுந்தருளிவந்தது,

(கு—ரை.) மருதவாணர் திருவெண்காட்டடிகட்குப் புத்திரராகவிருந்து வளர்ந்துவருகையில் அவருடைய பரிபக்குவம் கண்டு

அவர் துறவடையும்படிக் குறிப்பாகத்தெரிவிக்கும் பொருட்டுக் காத ற்றவூசியினைப்பட்டிற் சுருட்டிக்கொடுத்து மறைந்தபோது திருவா ய்மலர்ந்தருளிய திருச்செய்யுளீது. (அ)

சூதற்றகொங்கையு மானார்கலவியுஞ் சூழ்பொருளும்
போதற்றபூசலுக் கென்செயலாஞ்செய்த புண்ணியத்தாற்
றீதற்றமன்னவன் சிந்தையினின்று தெளிவதற்கோ
காதற்றவூசியும் தந்துவிட்டானென்றன் கைதனிலே,

(பொ—ரை.) சொக்கட்டான் காயையினையொத்த தனமும், பெண்களுடைய ஆலிங்கனமும், சூழ்ந்துள்ள (பிரபஞ்ச) பதார்த்தங் களும் எப்போதும் செய்துகொண்டிருக்கிற துன்பத்திற்கு என்ன செய்வது? (பூர்வசென்மத்திற்செய்த புண்ணியவசத்தினால் மாசற்ற மருதவாணன் (எனது) மனதினின்றும் (உண்மை) தெரிந்துகொ ள்ளும் பொருட்டோ காதொடிந்த ஊசியினையெனது கரத்தினில் கொடுத்து விட்டனன்.

(கு—ரை.) சொல்கேட்டான் என்னும் பதங்கள்சொக்கட்டா னெனத்திரிந்து வழங்குகிறது. காதற்றவூசியானது நாலினைக்கொ ண்டு ஆடையைத் தைப்பதற்கு உபயோகப்படாததுபோல மாயா காரியமாகிய பிரபஞ்சப்பொருளும் அப்பொருளால்வரும் போகமும் ஒருநன்மையினையு மடையப்பிரயோசனப் படாதென்பதாயிற்று. ()

வாதற்றதிண்புய ரண்ணுமலையர் மலர்ப்பதத்தைப்
போதற்றெப்போதும் புகலுநெஞ்சேயிந்தப் பூதலத்திற்
றீதற்றசெல்வமென் றேடிப்புதைத்த திரவியமென்
காதற்றவூசியும் வாராதுகாணுங் கடைவழிக்கே.

(பொ—ரை.) யுத்தம்செய்யத்தகுந்த வலிமைபொருந்திய புயத்தினைவாய்ந்த திருவண்ணுமலைக்கடவுள் தாமரைப்போன்ற திருவடியினைப்புட்பங்களைக் கொண்டருச்சித்து எக்காலமும் தோத்தரிக்கும்மனமே! இவ்வுலகினில் குற்றமுறுதற்கேதுவாகிய செல்வத்தினுலென்ன பிரயோசனம்? அச்செல்வத்தினைச் சம்பாதித்துப் புதைத்துவைத்துப் பிரயோசனமென்ன? சாகிறகாலத்திலே காதுடைந்த ஒருஊசியும் உடன்வாராது.

(கு—ரை.) தனக்கென எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டுத்தேடும் திரவியமும் அப்படித்தேடிய திரவியத்தைப் பத்திரப்படுத்தவேண்டுமெனும் பாதுகாப்பும் ஆகியமுயர்சியனைத்தும் அப்பிரயோசனமாகி இறந்துபோகும் காலத்தில் ஒருசிறிதும் கொண்டுபோவதற்கு அச்செல்வத்தி லுபயோகப்படா தென்பதாம். (கஸ)

வேதத்தினுட்பொருண் மண்ணுசைமங்கையை விட்டுவிடப்
போதித்தவன்மொழி கேட்டிலையோசெய்த புண்ணியத்தா
லாதித்தன்சந்திரன் போலேவெளிச்சம தாம்பொழுது
காதற்றவூசியும் வாராதுகாணுங் கடைவழிக்கே.

(பொ—ரை.) பூமியில்வைத்த விருப்பமும், பெண்களின்மீது வைத்தவிருப்பமும் ஒழித்துவிடுதலே வேதத்தினுட்கருத்தென்ன உபதேசஞ்செய்த ஆச்சாரியமூர்த்தியின் வார்த்தையினைக் கேட்டறில்லையோ? பூர்வத்திற்செய்த புண்ணியவிசேஷத்தால் சூரியப்பிரகாசத்தினையும் ஒத்து உயிர்விளங்குகிற கிரணகாலத்தில் காதுமுறிந்தஊசியும் உடன்வராது.

(கு—ரை.) மண்பெண்ணுதிய பற்றிலுள்ள மோகத்தினையொழித்தாலன்றிப் புண்ணியஞ் சித்தியாதென வுபதேசித்த ஆசாரியமூ

ர்த்தியின் வார்த்தையிற்கட்டுப்படின் தேகம்நீங்கியகாலத்தில் ஆதர வாகவிருப்பது தருமமேயன்றிப் பிரபஞ்சபதார்த்தத்திலொரு சிறிது மில்லையென்பதாம். இருளிலும் ஒளியிலும் கட்டுப்பட்டுக்கிடந்த ஆன்மாத்தேகத்தினின்று நீங்குகிறகாலத்தில் மாறுதலின்றியோரே வெளிச்சமாகத்தோன்றுவது சுபாவசித்தமாகலின் 'ஆதித்தன் சந்தி ரன்போலே வெளிச்சம்' என்றனர். புண்ணியத்தாலென்றதனால் இத்தகையவெளிச்சம் புண்ணியம்செய்து வாழ்ந்தாருக்கேயன்றிப் பாவம்புரிந்து வாழ்ந்தார்க்குத் தோன்றாதென்பதுமாம். (கக)

மனையாளுமக்களும் வாழ்வுந்தனமுந்தன் வாசன்மட்டே
யினமானசுற்ற மயானமட்டேவழிக் கேதுதுணை
தினையாமளவெள் ளளவாகினுமுன்பு செய்ததவந்
தனையாளவென்றும் பரலோகஞ்சித்திக்குஞ் சத்தியமே.

(பொ—ரை.) (இறந்தபின் தேகத்தைப் பிறர்தாங்கிச் செல்கின்ற காலத்தில்) மனைவியும், புத்திரர்களும், போகமும், செல்வமும் தன்னுடைய வீட்டிலேயேயிருந்துவிடும், இனமாகிய சுற்றத்தினர்கள் மயானம் வரையில் வருவர், உயிர்போம் வழிக்கு என்ன துணையுண்டு (ஒன்றுமில்லை) ஒரு தினையளவாவது ஒரு எள்ளளவாவது பூர்வம்செய்த தவத்தினையனுபவிக்க அது சிவலோகத்தையடைய கைவல்யமாம் இது சரதமாம்.

(கு—ரை.) மனைவியும், புத்திரரும், போகமும், செல்வமும் உடனுக்கு ஆனந்த்தினை விளைவித்துக்கொண்டு அதற்குபகாரமாக விருந்தனவேயன்றி ஆன்மாவிற்கன்று ஆன்மாவினுக்கு உற்றதுணையாகவிருந்து புண்ணியத்தினை யூட்டுவித்துப் பெரும்பிரயோசனத்தினை விளைவிப்பது தவமொன்றேயாகும். (கஉ)

அத்தமும்வாழ்வு மகத்துமட்டேவிழி யம்பொழுக
மெத்தியமாதரும் வீதிமட்டேவிம்மி விம்மியிரு
கைத்தலமேல்வைத் தழுமைந்தருஞ் சுடு காடுமட்டே
பற்றித்தொடரு மிருவினைப்புண்ணிய பாவமுமே.

(பொ—ரை.) திரவியமும்,போகமும் வீட்டளவிலேயே,கண்களினின்றும் நீர்சிந்த புலம்பும் மெல்லியமாதர் தெருவாயற்படியிலேயே, தேம்பித்தேம்பி இரண்டு கரங்களையும் தலைமேல் வைத்துக்கொண்டு துக்கிக்கும் புத்திரர்கள் சுடுகாட்டு வரையிலேயே (நின்றுவிடுவர்) துணையாகவருவது இரண்டு வினைகளாகிய புண்ணியமும் பாவமுமாம்.

(கு—ரை.) ஒருவன் இவ்வுலகில் புண்ணியஞ்செய்து கொண்டிருப்பானாயின் அவனிறந்தபின் அப்புண்ணியம் அவனுயிருடன் சென்று தெய்வலோகத்தில் சேர்க்கும், பாவஞ்செய்து கொண்டிருப்பானாயின் அப்பாவம் அவனுயிருடன்சென்று நரகலோகத்தில் சேர்க்கும் இவ்விரண்டிற்கு அன்னியமாக விசுவாசித்திருந்தயாவும் வீட்டளவு சிலவும், வீதியளவு சிலவும், சுடுகாட்டளவு சிலவும் தங்கிவிடும். (கஉ)

சீயுங்குருதிச் செழுநீர்வழும்புஞ் செறிந்தெழுந்து
பாயும்புடவையொன் றில்லாதபோது பகலிரவா
யீயுமெறும்பும் புகுகின்றயோனிக் கிரவுபகல்
மாயுமனிதரை மாயாமல்வைக்க மருந்தில்லையே.

(பொ—ரை.) (மாதர்கட்குப்) புடவை மாத்திரமில்லாதிருக்கின் சீயும், இரத்தமும், நிறைந்த மூத்திரத்துடன் அழுக்கும் தங்கி வழிந்து ஓடவும், எப்போதும் (அவற்றின் துர்நாற்றத்தினைக்கண்டு)

ஈயும் எறும்பும் நுழைகின்ற நிதம்பத்திற்குச் சதாகாலமும் (மோகம் வைத்து) மாளும் மனிதர்களை (அங்ஙனம்) மாயாமல்வைக்க மருந் தொன்றில்லையே.

(கு—ரை.) சிவபெருமான் திருவருளாகிய அவிழ்தங்கிடைத் தாலன்றி மாதர்மயக்கம் தீராதென்பதாம். மாதரை ஆசிரியர் இங்ஙனமிழித்துக் கூறியது என்னையோவெனின்? சாத்திர ஆராய்ச்சி சிறிதுமில்லாத சிலமந்தமதிகள் இதுபோன்ற திருச்செய்யுள்களைப் படித்தபின்னராயினும் சிறிது ஆலோசித்து மாதர்களின் அங்கங்களில் வைத்திருக்கும் மயக்கத்தினின்று நீங்குவரென்னும் காருண்ணியத் தினாலேயாம். (கசு)

சீதப்பனிக்குண்டு சிக்கெனக்கந்தை தினமிரந்து
நீதுய்க்கச்சோறு மனைதோறுமுண்டு நினைவெழுந்தால்
வீதிக்குணல்ல விலைமாதருண்டிந்த மேதினியி
லேதுக்குச்சலித்தாய் மனமேயென்றும் புண்படவே.

(பொ—ரை.) நெஞ்சமே! குளிர்ந்தபனியினை (நீக்கிக்கொள்ளுவதற்கு) இலேசாகக் கந்தையுண்டு, பிரதிதினம்யாசித்து நீ சாப்பிட சாதம் வீடுதோறுமுண்டு, காமவிச்சை எழுந்தால் தெருவில் நல்ல பொதுமகளிருண்டு, (ஆகையால்) இவ்வுலகில் எதன்பொருட்டு மனம் புண்படும்படிச் சலிக்கின்றனை.

(கு—ரை.) குளிருக்குக் கந்தையும், வயிற்றிற்குச்சோறும் காமவிச்சைக்கு மாதரும் இலேசாககிடைக்கக்கூடியவைகளாக விருக்கக் கவலையெற்றுக் கென்பதாம். தேகமுள்ள அளவும் அத்தேகத்தின் இந்திரியங்கட்குச் சுபாவமாக அமைந்துள்ள அழுக்கினை நீக்கிக்கொள்ள வேண்டுவது தருமமாகவிருத்தலினால், கண்ணினின்றும் பீளையினை

யும், காதினின்றும் குறும்பினையும், மூக்கினின்று சளியினையும், வாயினின்று எச்சிலையும், குறியினின்று நீரினையும், குதத்தினின்று மலத்தினையும் நீக்கிக்கொள்ளுதல்போல சுக்கிலத்தினையுமொழித்துக் கொள்ளவேண்டுமென்பார் விலைமாதருண்டு என்றார். இம்மாதர்கள் ஒருவர் சுதந்திரத்தி லில்லாமல் யாவருக்கும் பொதுவாகவிருந்து விலைக்குத்தகுந்தபடிப் பிறர் சுக்கில உபத்திரவத்தை யொழிப்பவர்களாகலின் அம்மாதரைக் குறிப்பித்தார், நல்லவிலைமாதர் என்றது வேசிகளினின்றும் பிரிக்க, துறவிக்கு இங்ஙன நிகழ்ச்சியுண்டாதல் தருமமோவெனின் இந்நிகழ்வுமாதரைப் புணர்ந்து இன்பம் அனுபவிக்கவேண்டுமென்னும் கருத்துக்கொண்டன்று. தேகத்தியற்கையாக வுண்டாகும் சேஷ்டையினை நிவிர்த்தித்துக்கொண்டு நிஷ்டைக்குப் பங்கம்வராதிருக்கவேண்டு மென்பதே, மாதரைக்கொண்டேயன்றி வேறுவகையாக நிவிர்த்திசெய்துகொள்ளக்கூடாதோ வெனின், பெரியோர் சுக்கிலம் அப்பிரயோசனமாகப்படாதென்பது தருமம். துறவிக்ட்கு இங்ஙனம் இச்சைநிகழ்தலில்லை, ஒருக்கால் தேக தருமமாத்திரமாக நிகழின் இங்ஙனம் பரிகரித்துக்கொள்ளலா மென்பதாயிற்று. (சு௫)

ஆறுண்டுதோப்புண் டணிவீதியம்பலந் தானுமுண்டு
நீறுண்டுகந்தை நெடுங்கோவணமுண்டு நித்தநித்த
மாறுண்டுலாவி மயங்குநெஞ்சேமனை தோறுஞ்சென்று
சோறுண்டுதூங்கிப்பின் சும்மாவிருக்கச் சுகமுமுண்டே.

(பொ—ரை.) பிரதிதினமும் விகாரங்கொண்டு சஞ்சரித்து மயங்குகின்ற மனமே! (குளிக்க) நதியுண்டு, (விடாய்தீர) தோப்புண்டு, (தங்கியிருக்க) அழகியதெருக்களில் பொதுஇடமுண்டு, (தரித்துக் கொள்ள) விபூதியுண்டு, (உடுக்க) நீண்டகந்தையாகிய கவுபீனமுண்டு,

(புசிக்க) வீடுகள்தோறும் சோறுண்டு, இவ்வளவும் அனுபவித்த பின் தூங்கியெழுந்துபின் நிஷ்டைகூடியிருக்கச் சுகமுமுண்டே.

(கு—ரை.) இன்றியமையாது வேண்டிய தேகசுகத்திற்குப் பல வற்றை வருந்தித்தேடாமல் இலேசாக யாவற்றையும் அனுபவிக்க லாமென்பதாயிற்று. யாவற்றையுமனுபவித்தபின்னர் தன்னந்தனி யாகவிருந்து சிவயோகநிஷ்டையிலும் கூடிச்சுகமனுபவிக்கலாமென் பார் 'சும்மாவிருக்கச் சுகமுமுண்டே' என்றனர். சிவபோகசாரம். "அருளறிந்து தானு மறிவறிந்தே யாங்குப்,பொருளறிந்து தானடங் கிப் போத—விருளகல, விம்மாதிருந்து விகற்பமற வொன்றாகிச், சும்மாவிருக்கச் சுகம்" என்றதனாற் காண்க. இத்திருச்செய்யுள் சர் வசங்கப்பரித்தியாகமுற்ற சந்நியாசியாயினும் திருநீற்றினை விடப்ப டாதெனவும், ஞானிக்கு விபூதிவேண்டுவதில்லையென்னும் ஏகான்ம வாதியரை மறுத்துக்கூறிற்று. (௪௧)

உடுக்கக்கவிக்கக் குளிர்காற்றுவெய்யி லொடுங்கிவந்தாற்
றடுக்கப்பழைய வொருவேட்டியுண்டு சகமுழுதும்
படுக்கப்புறந்திண்ணை யெங்கெங்குமுண்டு பசித்துவந்தாற்
கொடுக்கச்சிவனுண்டு நெஞ்சேநமக்குக் குறைவில்லையே.

(பொ—ரை.) மனமே! தரித்துக்கொள்ளவதற்கும், போர்த்து க்கொள்வதற்கும், குளிர்ந்த காற்றினுக்கும் வெய்யிலினுக்கும் வருந்தி வந்தால் அவற்றை நீக்கிக்கொள்ள பழமையான ஒருவஸ்திரமுள து. படுத்துக்கொள்ளவேண்டுமானால் உலகமுழுவதும் வெளித்திண் ணைகள் எவ்வெவ்விடங்களிலுமுண்டு, பசியுடன்வந்திடில் சோறு கொடுப்பிக்கச் சிவபெருமானுண்டு, நமக்கு வேறுவிதமான குறை யொன்றுமில்லையே.

எதன்பொருட்டு வெள்ளெலும் பிணைப்போல இளைத்து, எற்றியகழு விலிதங்கிய சவத்திற்குச்சமானமானமாயினேன்.

(கு—ரை.) திருக்கைலாயத்தின் கண்ணேயுள்ள சிவபெருமானைத்தியானித்தலினாலேயே முத்தியுண்டாம், வேறுபட்டபொருள்களாகிய தேவர்கள்பால் சிந்தைவைக்கின் கழுவேறியபிணத்தின் நிலையினையொக்குமென்பதாம். (உஎ)

நிலைவிட்டுடலையுயிர் நீங்கியகலுமுன்னே
சிலைதொட்டவேடனெச்சிற் றின்றானைச்சேராமல்
வலைபட்டுழலுகின்ற மான்போற்பரதவித்துத்
தலைகெட்டநூலதுபோற் றட்டழிந்தாய்நெஞ்சமே.

(பொ—ரை.) தேகத்தின் நிலையினைப்பிரிந்து உயிர்நீங்குமுன்னர், வில்லினைக்கரத்திலேந்திய வேடராகியகண்ணப்பர் எச்சிலையுண்டபரமசிவனையடையாமல், வலையிற்சிக்குண்ட மானினைப்போலவும், நுனியகப்படாதநூலினைப்போலவும் மாறிகெட்டேன் என்றனர்.

(கு—ரை.) சிவபெருமானைவணங்காது வேறுபட்டமனத்தசியாவரும் வலையிற்சிக்குண்டமான் கஷ்டப்பட்டதுபோலவும், நுனிகாணாத நூல்சிக்குண்ணுவதுபோலவும் மானினையொத்துத்தான் துன்பப்படுவதன்றி, நூற்சிக்கினைப்போலப் பிறருக்குத்துன்பங் கொடுப்பரென்பதாம். (உஅ)

முடிக்குமயிர்ப்பொல்லா முழுக்குரம்பையின்னாரின்
இடைக்குடைக்கு மிதங்கொண்டவார்த்தைசொல்லி

அடிக்கொண்டதில்லைவனத் தையனைநாயனையேன்
விடக்கையிழந்த மிருகமதுவானேனே.

(பொ—ளை.) புட்பங்களைமுடிக்கும் கூந்தலினைவாய்ந்து, தீமையாகிய தேகத்தினையெடுத்துள்ள மாதர்களின்இடுப்பினுக்கும், நடையினுக்கும் (உவமித்த) இதமாகியவார்த்தையினைப்பேசி அன்பரின்பொருட்டுத் திருவடியினைவாய்ந்ததில்லை வனத்தின்கண்ணே யெழுந்தருளியிருக்கும் ஐயனை மாமிசத்தையிழந்தமிருகத்தையொத்த வனுயினேன்.

(கு—ளை.) மாதர்களின் அங்கங்களுக்கு உவமானம் சொலியிருக்கிறவார்த்தைகளையெடுத்துக் கூறி அவர்கட்குச்சந்தோஷம் விளைவித்துக் குஞ்சிதபாதத்தினையுடைய பெருமான்றிருவடியைமறந்திருப்பது தனக்குஉணவாகக்கிட்டிய மாமிசத்தினையிழந்த மிருகத்தினுக் கொப்பென்பதாம். (உக)

பூவாணர்போற்றும் புகழ்மதுரைச்சொக்கரது
சீர்பாதப்போற்றிச் சிவலோகஞ்சேராமல்
தாவாரந்தோறுந் தலைபுகுந்தநாய்போல
ஆகாதநெஞ்சமே யலைந்துதிரிந்தாயே.

(பொ—ளை) பிராமணர்வணங்கிக்கும் புகழினைவாய்ந்த மதுரையிலெழுந்தருளியிருக்கும் சொக்கலிங்கப்பெருமானது சிறப்புப்பொருந்தியதிருவடியினைத்தோத்தரித்துச சிவபதவியடையாமல் வீட்டின்தாவாரம்தோறு மோடிப்பிரவேசித்து (யாவராலும்மொத்துண்ணும்) நாயினைப்போல (ஒன்றினுக்கும்) உபயோகப்படாதமனமே வீணேயலைந்துதிரிந்தனையே.

(கு—ளை.) மதுரைச்சொக்கலிங்கப் பெருமானைத்தோத்தரித்து அடையவேண்டிய நற்பதவியினையடையாமல் கண்டகண்டவுனை

• (பொ—ரை.) மனமே! தெய்வமானது ஒன்றெனவேயெண்ணியிரு, அத்தெய்வம் எந்நாளுமுண்டெனவேயெண்ணியிரு, மிகுந்த செல்வமனைத்தும் நிலையற்றதென வெண்ணியிரு, பசித்துவந்தவர் முகத்தைப்பார்த்து (அன்னமிடு) நல்லதருமமும், சினேகமும் நன்மையெனவெண்ணியிரு, நடுவுநிலைமையினின்றுங் கோணாமல் நமக்குப் (பூர்வசென்மத்தில்) விதித்தபடிக் (கிடைக்கு) மென்றிரு, இதுவேயுனக்கு உபதேசமாம்.

(கு—ரை.) திருவாசகம். "தெய்வமென்பதோர் சித்தமுண்டாகி" என்றபடி தெய்வமென்பதுண்டு எனக்கொள்வது துல்லபமாகலின் 'தெய்வமுண்டென்றிரு' எனவும், அங்ஙனம் கொள்ளினும் இரண்டுமூன்று தெய்வங்களென்னாது, "ஏகோருத்ரோநத்வீதியா" என்ற அதர்வசிகோபநிடதத்தின்படி ஒரேதெய்வமெனக்கொள்வது அதிகத்துல்லபமாகலின், 'ஒன்றென்றிரு' எனவும், "வாழ்வாவது மாயமது மண்ணாவது திண்ண" மென்றபடி, "உயர்செல்வமெல்லா மன்றென்றிரு" எனவும், "ஐயமிட்டுண்" என்றபடி, 'பசித்தோர்முகம்பார்' எனவும், "அறஞ்செய விரும்பு" "பெரியாரைத் துணைக்கொள்" என்றபடி, 'நல்லறமுநட்பு நன்றென்றிரு' எனவும், "ஓரஞ்சொல்லேல்" என்றபடி, 'நடுநீங்காமலே' எனவும், சென்மாந்தரவினையை யனுபவிக்கவேண்டுவது சட்டாயமாகலின்! நமக்கிட்டபடியென்றென்றிரு' எனவும் கூறிப்போந்தனர். (உ0)

நாட்டமென்றேயிரு சற்குருபாதத்தை நம்புபொம்மலாட்டமென்றேயிரு பொல்லாவுடலை யடர்ந்தசந்தைக்
கூட்டமென்றேயிரு சுற்றத்தைவாழ்வைக் குடங்கவிழ்நீ
ரோட்டமென்றேயிரு நெஞ்சேயுனக் குபதேசமிதே.

(பொ—ரை.) மனமே! சற்குருவின்றிருவருளடைவதற் கிலக் கென்றிரு, உபயோகமற்றதேகத்தை வீணாகம்புகின்ற பொம்மைக் கூத்தென்றிரு, சுற்றத்தினரை நெருங்கிய சந்தைக்காலத்தில்மாத்தி ரம்கூடி பிரிந்துபோய்விடும் கூட்டமெனவிரு, (பிரபஞ்ச) வாழ்வினை நீர்ப்பாண்டம் கவிழ்தலால் ஓடுகின்ற நீரோட்டமெனவிரு இதுவே யுனக்குபதேசமாகும்.

(கு—ரை.) உபதேசகாண்டம். "மக்களை நிதியைப்பேதை மங் கினை மருங்குசூழ்ந்த, வொக்கலைநோக்கி யேமாந்துறுகதிநோக்கலா ராய், மிக்கிழிநரகத்தாழ்வார் மென்சிறு பறவைகண்டந்தோ, கக்க வெஞ்சுழனுக் கண்டைகொண்டு விண்டுயலாதென்றே." என்றதற் கேற்ப, உடல், சுற்றம், வாழ்வுயாவும் நிலையல்லனவென்றார். திருமந் திரம். "குருவே சிவமெனக்கூறினநந்தி, குருவே சிவமென்பது குறி த்ததோரார், குருவே சிவனுமாய்க் கோனுமாய்நிற்கும், குருவே யுரை யுணர்வற்றதோர்கோவே." என்தனுல், 'நாட்டமென்றேயிரு சற் குருபாதத்தை' என்றனர். (உக)

என்செயலாவ தியாதொன்றுமில்லை யினித்தெய்வமே
யுன்செயலேயென் றுணரப்பெற்றேனிந்த வூனெடுத்த
பின்செய்ததீவினை யாதொன்றுமில்லைப் பிறப்பதற்கு
முன்செய்ததீவினையோ விங்ஙனேவந்து மூண்டதுவே.

(பொ—ரை.) (இவ்வுலகில்) சுதந்தரமாக என்செயலினாலே கா ரியம்விளைவது சிறிதுமில்லை, இனிமேல் கடவுளே! (எல்லாம்விளை வது) தேவரீர்செயலினாலேயே என்றுதெரிந்துகொண்டேன், இந் தந்தேகம் எடுத்தபிற்பாடு (இவ்வுலகில் நான்) செய்த பொல்லா வினையாதொன்றுங்கிடையா (தென்பதனை நானறிவேன்), பிறப்ப

ரம் ஆறாவன.— மூலாதாரம், சுவாதிட்டானம், மணிபூரகம், அநாக தம், விசுத்தி, ஆஞ்ஞை. அவத்தை ஐந்தாவன.—சாக்கிரம், சொப்ப னம், சுழுத்தி, துரியம், துரியாதீதம். இவற்றைக்கடந்தோர் திருவ ருண்மயமாகச் சிவராஜயோக நிஷ்டையிலிருந்துகொண்டு ஞானா மிர்தமுண்டிருப்பரென்பதாம். (உரு)

எரியெனக்கென்னும் புழுவோவெனக்கெனு மிந்தமண்ணுஞ்
சரியெனக்கென்னும் பருந்தோவெனக்கெனுந் தான்புசிக்க
நரியெனக்கென்னும் புன்னாயெனக்கென்னு மிந்நாறுடலைப்
பிரியமுடன்வளர்த்தே னிதனாலென்ன பேறெனக்கே.

(பொ—ரை.) (உயிரினின்று நீங்கியவுடனே) நாற்றத்திற்கேது வாயுள்ள இச்சரீரத்தினை நெருப்புக்கொளுத்திவிடும், புழுக்களுண் டாகிமேயும், மண்தின்றுவிடும், பருந்துகொத்தும், நரிபிடுங்கும், அற்பநாய்கடிக்கும் (இவையனைத்தும் தனதெனப் பாராட்டும் இத்த கையதனை) அன்புடன்காத்துவந்தேன் இதனால் நானடைந்த இலா பமென்னையோ? (ஒன்றுமில்லை.)

(கு—ரை.) திருமந்திரம். "உடலாரழியி லுயிராரழிவர் திடம் படுஞானம்சேரவுமாட்டார்." என்றபடி ஆன்மா ஞானமடைதற்குத் தேகமு மொருசாதனமாகவிருக்க இங்ஙனம் இழித்துச்சொற்றதெ ன்னையோவெனின்? தேகமெடுத்ததலினால் அடையவேண்டிய இலா பத்தினையடையாதார் உடலினைக்குறித்துக் கூறியபடியேயாம். அங் ஙனமாயின் தன்மேலேற்றிக் கூறியதென்னையெனின்? இது சிவ ஞானிகள் வழக்கு. (உசு)

அண்ணறன்வீதி யரசிருப்பாகு மணிபடையோர்
நண்ணெருநாலொன்ப தாமவரேவலு நண்ணுமிவ்வூர்

துண்மெனன்பசிக்கு மடைப்பள்ளியான சுகமுமெல்லா
மெண்ணிலிகால மவமேவிடுத்தன மெண்ணரிதே.

(பொ—ரை.) பொருந்திய (உடலாகிய) இவ்வூரில் ஆன்மாவாகிய அரசன் (இருதயத்தினை) அரசிருக்கையாகப்பெற்று (மூலாதார முதல் ஆஞ்ஞைவரையில் உலவும்) வீதியாகக்கொள்ள முப்பத்தாறு தத்துவங்களும் எவற்படைகளாக விருக்கக்கொண்டது, (அன்றியும் ஆன்மாவினுக்குப்) பசியுண்டானகாலத்து அதை நிவிர்த்திக்கத்தகுந்த சமையல்வீடு. இச்சுகங்களைநோக்கி அளவற்றகாலம் வீணே கழித்தனன் அவற்றையெல்லாம் திரும்பவும் நினைத்துப்பார்க்க வருமையாகும்.

(கு—ரை.) ஆன்மவனுபவித்தற் கேதுவாயுள்ள சுகங்களைப்பெரிதாகவெண்ணி யவற்றிலேயே யழுந்திக்கிடந்ததன்றி ஆன்மவனுபவத்திற் கன்னியமாக வோர்சிவானுபவத்தில் இலேசமும் பெற்றேனில்லை யென்பார் 'எண்ணிலிகாலமவமே விடுத்தனம்' என்றனர்.

என்பெற்றதாயாரு மென்னைப் பிணமென் றிகழ்ந்துவிட்டார்
பொன்பெற்றமாதரும்போவென் றுசொல்லிப்புலம்பிவிட்டார்
கொன்பெற்றமைந்தரும் பின்வலம்வந்து குடமுடைத்தா
ருன்பற்றொழியவொருபற்று மில்லை யுடையவனே.

(பொ—ரை.) என்னை (யருமையாகப்) பெற்றெடுத்ததாய்மாரும் என்னை (யாதொருவுபயோகத்திற்கும் வாராத) சவமென நீக்கிவிட்டனர். (இதுகாறும்) திரவியம் (என்று) லனுபவித்துவந்த பெண்டிரும் விலகிப்போவெனக் கூறியழுதுவிட்டார், வலிமையுடைய புத்திரர்களும் பின்புசுற்றிவந்து நீர்க்குடமுடைத்துவிட்டனர். இனி

றமெடுக்கும், அன்றியும் அதில் சுரோணிதம் சிதறியோடி நாற்ற றமெடுக்கும் இத்தகைய அங்கங்களைவாய்ந்த மாதர்களிடத்திலேயோ 'அடியேன்' மனமானது இச்சைகொண்டது.

(கு—ரை.) புபூட்சுக்கள் பகிர்முக நோக்கமுடையார். முமூட்சுக்கள் அகமுகநோக்குடையார் ஆகலின் மாதர்கள்மேல்கொண்ட அலங்காரத்தால் மயங்கி அவர்பாலாசையுற்று வேறுசிந்தையின்றி மயங்கிக்கிடக்கின்றனர் புபூட்சுகள். அகமுகவிசாரணையில் வேடத்தால் மயங்காது அவ்வேடத்தினைக்கொண்டிருக்கிற தேகத்தின் அங்கங்களொன்றினையும் விசாரித்து அவற்றிலுள்ள குற்றங்களைநாடி வெறுப்பர்கள் முமூட்சுகள். ஆகவே 'மங்கையர்க்கோவிங்ஙனே மனம் பற்றியதே.' என்றனர். (௩.௧)

உரைக்கைக்குநல்ல திருவெழுத்தைந் துண் டுரைப்படியே
செருக்கித்தரிக்கத் திருநீறுமுண்டு தெருக்குப்பையிற்
றரிக்கக்கரித்துணி யாடையுமுண்டெந்தச் சாதியிலு
மிரக்கத்துணிந்துகொண்டேன்குறைவேதுமெனக்கில்லையே.

(பொ—ரை.) வாயாரச்செபித்தற்கு நன்மையான மகாபஞ்சாக்கர மந்திரமுளது, வேதத்திற்சொல்லியபடியே சங்சோதித்துத் தரித்துக்கொள்ள திருநீறுளது, தரித்துக்கொள்ள வீதிக்குப்பைகளில் அழுக்குத்துண்டான ஆடையுண்டு, எத்தகையசாதியினும் யாசிக்க தைரியங்கொண்டேன் இனி யாதொருகுறைவுமில்லை எனக்கு.

(கு—ரை.) ஒவ்வொருவரும் மனோவாக்குக்காயங்களைச் சுத்தி செய்துகொண்டால் அடையவேண்டிய சிவசாம்பிராச்சிய மாகிய திருவருளினையடைந்துவிடலாம். அங்ஙனம் சுத்திசெய்வதற்கு இரண்டரிய பதார்த்தங்களைத்தெரிவித்தனர். மந்திரநாயகமாகிய பஞ்

சாட்சர மகாமந்திரத்தினை மனத்தாலெண்ணி வாக்கால்செபிக்கவே மனமும் வாக்கும் சுத்தியாய்விட்டன. காயத்தில் வேதபடிதமாயுள்ள விபூதிதரிக்கவே காயம்சுத்தியாய்விட்டது. ஆகவே 'திருவெழுத்தைந்துண்டு,' 'திருநீறுமுண்டு' என்றனர். இன்றியமையாது தரிக்கவேண்டிய கௌபீனத்திற்குக் கரித்துணியைக் குறிப்பித்தனர். "சாதியிரண்டொழிய வேறில்லை" என்ற பூலோகசரஸ்வதியின் வாக்கியத்தினை மேற்கொண்டு 'எந்தச்சாதியிலு மிரக்கத்துணிந்துகொண்டேன்' என்றனர். (கூஉ)

ஏதப்பட்டாயினி மேற்பாட்டைப்பி தென்றறிந்து
போதப்பட்டாயில்லை நல்லோரிடஞ்சென்று புல்லறிவால்
வாதைப்பட்டாய்மட மாதர்க்கலவி மயக்கத்திலே
பேதைப்பட்டாய்நெஞ்சமே யுனைப்போலில்லை பித்தருமே.

(பொ—ரை.) மனமே ! உலகத் துன்பினையடைந்தாய், பெரியோரிடம் காடி இனிமேலடையப்போகும் துன்பங்களை யின்னதெனத்தெரிந்துகொண்டு அறிவிற்கொண்டாயில்லை. அற்பவறிவினால் துக்க மடைந்தனை, அறியாமையினையுடைய மாதர்கள் சையோகமயக்கத்தினாலே பேதையாயினை பித்தர்களுள் உன்னைப்போலொருவனுமில்லை.

(கு—ரை.) அறியாமையால் இதுகாறும் அனுபவித்த துன்பங்களைத்தனையும் போக இனிமேலாகிலும் துன்பங்களடையாதிருக்க வேண்டியதற்காகப் பரிகாரம் பெரியோரையடுத்துத் தெரிந்துகொள்ளாமல் இன்னமும் மாதர்மயலில் மடக்குண்டுகிடக்கின்றாயாகலின் 'உனைப்போலில்லை பித்தருமே' என்றனர். (கூ௩

சுரப்பற்றுவல்வினை சுற்றமுமற்றுத் தொழில்களற்றுக்
கரப்பற்றுமங்கையர் கையிணக்கற்றுக் கவலையற்று
வரப்பற்றுநாதனை வாயாரவாழ்த்தி மடமடங்கப்
பரப்பற்றிருப்பதன்றோ பரமாபர மானந்தமே.

(பொ—ரை.) பெருமானே! (நானிவ்வுலகில்) வீண்வார்த்தை பேசுதலில்லாமல், தீயவினைகளடைதலில்லாமல், உறவினர் (நெருக்கம்) இல்லாமல், வஞ்சகமில்லாமல், மாதர்கள் சிநேகமில்லாமல், சஞ்சலமில்லாமல், அளவுகடந்து சிவபெருமானை வாய்நிரம்பவாழ்த்துதலைச்செய்து மனமொடுங்கி அவாவில்லாமல் இருக்குந்தன்மையல்லவோ விசேஷ ஆனந்தநிலை.

(கு—ரை.) மாயாகாரிய ரூபமாகிய போகமனைத்தும் பிரபஞ்சத்தில் நழுவவிட்டாலன்றிச் சிவபெருமானை வாயாரவாழ்த்தி ஏத்துதற்கு அனுக்கூலமுண்டாகாதெனவும் அங்ஙனம் ஏத்துதலினாலேதான் பெருமானந்தமுண்டாமெனவும் விளக்கினாராயிற்று. (௫௬).

பேய்போற்றிரிந்து பிணம்போற்கிடந்திட்ட பிச்சையெல்லா
நாய்போலருந்தி நரிபோலுழன்றுநன் மங்கையரைத்
தாய்போற்கருதித் தமர்போலனைவர்க்குந் தாழ்மைசொல்லிச்
சேய்போலிருப்பர்கண்டீ ருண்மைஞானந் தெளிந்தவரே.

(பொ—ரை.) மெய்ஞ்ஞானம் உணர்ந்தவர்கள் பேய்பிடியுண்டவனைப்போலச் சஞ்சரித்து, சவம்போல அசைவின்றிகிடந்து, அன்னியர்கொடுக்கும் பிச்சையினை நாயினைப்போலுண்டு, நரியினைப்போல வலைந்து, கற்புடையமாதர்களை யன்னையர்போலெண்ணி, சுற்றத்தினரைப்போல எவருக்குமிதம்பேசி, புத்திரனைப்போலவிருந்துக்கொண்டிருப்பர்.

(கு—ரை.) தனக்கென் ஒருபயனைநாடாதபெரியோர் கண்ட கண்டவிடங்களிற் றிரியினுந்திரிவர், அசைவற்றிருப்பினுமிருப்பர், உண்ணினும்உண்பர், உண்ணுதிருப்பினு மிருப்பர், பேசினும் பேசுவர் பேசாதிருப்பினுமிருப்பர், பிதாவைப்போலிருப்பினு மிருப்பர் புத்திரனைப்போலிருப்பினுமிருப்பரென்பதாம். (ஒருதன்மைகூறவே அதற்கினமான வேறுதன்மையினையும் கூட்டியுரைத்தல் சம்பிரதாயமாம். (௬௫)

விடக்கேபருந்தின் விருந்தேகமண்டல வீணனிட்ட
முடக்கேபுழுவந் துறையிடமேநல முற்றுமிலாச்
சடக்கேகருவி தளர்ந்துவிட்டாற்பெற்ற தாயுந்தொடாத்
தொடக்கேயுனைச்சுமந்தே னின்னினேது சுகமெனக்கே.

(பொ—ரை.) மாமிசபிண்டமே! பருந்துண்பதற்கேற்ற விருந்தே! கமண்டலத்தினையேந்திய வீணனாகியபிரமன் சிருட்டித்தவனே! கிருமிகள்வாசஞ் செய்யுமிடமே! நன்மையென்பது சிறிதுமில்லாதவுடலே! நரம்புதளர்ந்து பிணமாய் விடில் ஈன்றெடுத்த அன்னையும் நெருங்காதசம்பந்தமுடையபொருளே! உன்னையிதுகாறுந்தாங்கினேன் உன்னாலேது சுகமெனக்குண்டு

(கு—ரை.) உலகிலொவ்வொருவரும் ஒருபொருளைப்பரிப்பது அப்பொருளால் பின்னொருகாலத்தில் ஒரு நன்மையினையடையலாமெனக்கருதியேயாம். உடலாகிய நீ உனக்குரியமனம் வாக்குகாயங்களால் இன்றியமையாது செய்யவேண்டிய சிவத்தியானமும் சிவதோத்திரமும் சிவபூஜையுமுறையேசெய்யாது வாழ்ந்தாயாகலின் உன்னைச்சுமந்துதிரிந்ததலினாலே என்னப்பிரயோசனங் கண்டேனென்பார், "இன்னினேது சுகமெனக்கே" என்றனர். (௬௬)

அழுதாற்பயனென்ன நொந்தாற்பயனென்ன வாவதில்லை
தொழுதாற்பயனென்ன நின்னையொருவர் சுடவுரைத்த
பழுதாற்பயனென்ன னன்மையுந்தீமையும் பங்கயத்தோ
னெழுதாப்படிவருமோ சலியாதிரென் னேழைனெஞ்சே.

(பொ—ரை.) அறியாமையினையுடையமனமே! (ஒருதுன்பம்வந்தடைந்தகாலத்தில்) அழுதலினாலே என்னப்பிரயோசனம், அப்போதுதுதித்தலினாலே யென்னப்பிரயோசனம், உன்னைவேறொருவர்மனநோகச்சொல்லினும் குற்றத்தைச்சிந்திப்பதிலென்ன இவற்றாலாவது ஒன்றுமில்லை. பிரமனெழுதிய தலைவிதிப்படியல்லாது விளையுமோ இவற்றிலொன்றினுக்கும் சலியவேண்டுவதில்லை.

(கு—ரை.) அவரவர்கள் பூர்வகன்மத்திற்குத்தக்கபடி, சிவாஞ்ஞையைமேற்கொண்டு பிரமன் விதித்தவற்றையநுபவித்துத் தீரவேண்டுமேயன்றி அதுபற்றிவிசனமுதலிய அடைதலினால் சிறிதும்பிரயோசனமில்லையென்பார் 'ஆவதில்லை' என்றனர். (௬௭).

ஊரீருமக்கோ ருபதேசங்கேளு முடம்படங்கப்
போரீர்சமணைக் கழுவேற்றுநீற்றைப் புறந்திண்ணையிற்
சாரீரனந்தலைச் சுற்றத்தைநீங்கிச் சகநகைக்க
வேரீருமக்கவர் தாமேதருவ ரிணையடியே.

(பொ—ரை.) (ஓஊரிலுள்ளவர்களே! உங்கட்கொரு உபதேசம் செய்கிறேன் (கவனமாய்க்) கேளுங்கள், (உங்களுடைய) தேகமுழுவதும்(மதுரையின்கண்ணே)சமணர்களைக்கழுவினிலேற்றிய திருநீற்றினைப்பூசிக் கொள்ளுங்கள், உங்களுடைய) சுற்றத்தினர்களின்றும் பிரிந்து (பொதுவாயுள்ள) வெளித்திண்ணைகளில் சிவயோகநித்

திரைசெய்து கொண்டிருப்பீர், உலகம்சிரிக்கச் சிவவேடமாகிய அழகினைக்கொள்வீர் (இங்ஙனம்செய்யின்) அப்பரசிவமே அவருடைய இரண்டுதிருவடிகளைத்தந்திடுவர்.

(கு—ரை.) திருவெண்காடர்தாமனுபவித்துவரும் சாதனத்தினை உலகத்தாருக்கு தெரிந்து உய்யும்பொருட்டுக்கருணை மிகுதியால் உபதேசித்தருளினர். மதுரையின்கண்ணே கூன்பாண்டியனுக்குச் சுரநோயுண்டாக அது அப்பாண்டியன் ஆசிரியர்களாகிய சமணமுனிவர்கள் பெரும்பிரயத்தனத்தால் தீராதிருக்க, திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள்எழுந்தருளி "மந்திரமாவதுநீறு" என்றதிருப் பதிகத்தைப்பாடி விபூதியிட்டு அச்சுரநோயைத்தீர்த்து அப்பாண்டியனையும் சைவனுக்கினர்தோல்வியடைந்த சமணர்களைப்பாண்டியன்கழுவேற்றினன். அக்குறிப்பினைவிளக்கி விபூதியின்மகிமையினை விளக்குவான் 'சமணைக்கழுவேற்றுநீற்றை' என்றனர். (௩௮)

நீற்றைப்புனைந்தென்ன நீராடப்போயென்ன நீமனமே
மாற்றிப்பிறக்க வகையறிந்தாயில்லை மாமறைநூ
லேற்றிக்கிடக்கு மெழுகோடிமந்திர மென்னகண்டா
யாற் ற்கிடந்துந் துறையறியாம லலைகின்றதே.

(பொ—ரை.) மனமே! விபூதியினைத்தரித்தென்ன, (கங்கை முதலிய ஆறுகளில்) தீர்த்தமாடுதற்குப்போயென்ன, (எடுத்தவுடலை) மாற்றிஞானவானைப்பிறக்க நல்லவகைத்தெரிந்து கொண்டாயில்லை பெரியவேதங்களில் எழுதிக்கிடக்கும் அனேககோடானகோடிமந்திரங்களின் (உண்மையினை) என்னவென்றுதெரிந்தாய், (பிரபஞ்ச) நதியிலேவிழுந்து (திருவருளின்) துறைதெரிந்து கொள்ளாமல் அலைகின்றனை.

(பொ—ரை.) எங்குநிறைகின்றபொருளே! தாய்மார்கள் எண்ணிலர்கள் என்னைப்பெற்று அலுத்துவிட்டார்கள், அடியேனும்பிறந்தலுத்துவிட்டேன் (இனியாகிலும்) தேவரீர் அழகிய இரண்டுதிருவடிகளைத்தந்தருளி அடைக்கலந்தந்தருளாய்.

(கு—ரை.) பெற்றெடுத்த தாய்மார்கட்கும், பிறப்பெடுத்ததற்கும் இவ்வளவென எண்ணற்குக்கூடாமையின் 'அலுத்தாள் அலுத்தேன்' என்றனர். இனியாகிலும் தடுத்தாண்டுகொள்ள வேண்டுமென்பார் 'புகலருள்வாய்' என்றனர். (உஎ)

உற்றாரழுதலுத்தா ருறன்முறையார்சுட்டலுத்தார்
பெற்றலுத்தாள் தாயார் பிறந்தலுத்தேன் பூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்குநிறைகின்றபொருளே! சுற்றத்தினர் அழுது அலுத்துப் போய்விட்டனர், உறவினர்தீயிலிட்டு அலுத்துப்போய் விட்டனர், தாய்மார்பெற்றலுத்து விட்டனர்கள், அடியேன்பிறந்தலுத்துவிட்டனன்.

(கு—ரை.) எடுத்தசென்மங்களிலே பெற்றதாய்மார்கட்கும், இறந்தபோதழுதசுற்றத்தினர்கட்கும் சுடுக்காட்டிற்கொண்டுபோய் கொளுத்தினவர்களுக்கும் கணக்கில்லையெனவும் அங்ஙனமேஅடியேனும் அலுத்துப்போனேன் எடுத்தசென்மங்களால் எனவுங்கூறினர்.

பிரமன்படைத்தலுத்தான் பிறந்திறந்துநானலுத்தேன்
உரமுடையவக்கினிதா னுண்டலுத்தான் பூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்குநிறைகின்றபொருளே! பிரமதேவனேஉண்டாக்கிவருந்தினான், அடியேனேபிறப்பினும் இறப்பினும் துன்புற்றேன், வலிபொருந்திய நெருப்புகொளுத்தியலுத்திப்போய்விட்டது.

(கு—ரை.) அடிக்கடிபிறந்தும், அடிக்கடிஇறந்தும் வருகிற காலத்தில் முறையேபிரமன்படைக்கவும், அக்கினிகொளுத்தவும் வேண்டியிருத்தலினால் அவர்கள் அலுத்தனரெனவும் அவரால் காணுமங்களமே அலுத்தேனெனவும் கூறினர். (உ௯)

எண்பத்துநான்கு நூறாயிரஞ்செனனமுஞ்செனித்துப்
புண்பட்டோனும் புலம்பினேன்பூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்குநிறைகின்ற பொருளே! எண்பத்துநான்கு நூறாயிரம்சென்மங்களிலும்பிறந்து துன்பமுற்றுத்துக்கமடைந்தேன் யான்.

(கு—ரை.) கன்மத்திற்குத்தக்கபடி பற்பலசென்மங்களிலும்கட்டுப்பட்டிருக்க வேண்டுமென்பது நிச்சயமாகலின் எண்பத்துநான்கு நூறாயிரம்சென்மமென்றனர். (௩0)

என்னையறியாம லெனக்குள்ளேநீயிருக்க
உன்னையறியாம லுடலிழந்தேன்பூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்குநிறைகின்றபொருளே! காணறிந்துகொள்ளாதபடி என்னிடத்துத்தேவரீர் எழுந்தருளியிருக்கத் தேவரீரையறிந்துகொள்ளமாட்டாமல் தேகத்தைவிட்டு நீங்கினேன்.

(கு—ரை. சிவபெருமான் ஆன்மாக்கள்தோறும் அத்துவிதமாகக்கலந்திருந்தும் மலத்தடிப்பால் தெரிந்துகொள்ளாமலே இறத்தல் சகஜமாகலின் 'உடலிழந்தேன்' என்றனர். (௩௧)

கருவாயுருவாய்க் கலந்துலகெலாநீயாய்
அருவாகிநின்ற தறிகிலேன்பூரணமே.

பார் 'நமனைவெல்லவாய்க்குண்டுமந்திர பஞ்சாட்சர' மென்றனர் சா ட்சிமார்க்கண்டேயர்ஔவையர்.''சிவாயநமவென்றுசிந்தித்திருப்போர்க்கு, அபாயமொருநாளுமில்லை—உபாயம், இதுவேமதியாகுமல்லாதவெல்லாம்,விதியேமதியாய்விடும்''என்றதனாற்காண்க எத்தகையசமயத்தினரும் பேயாற்பிடியுண்டார்க்கு விபூதிப்பிரயோகமே செய்யவேண்டுமென்பார் 'பேய்க்குண்டுநீறு' என்றனர் எனவே சிவனடியார்கட்குப் பேய்ப்பிடிப்பும் இயமபயமு மிராதென்பதாயிற்று. (சங)

நேமங்கணிட்டைகள் வேதங்களாகம நீதிநெறி
யோமங்கடர்ப்பணஞ் சந்திசெபமந்திர யோகநிலை
நாமங்கள்சந்தனம் வெண்ணீறுபூசி நலமுடனே
சாமங்கடோறு மிவர்செய்யும்பூசைகள் சர்ப்பனையே.

(பொ—ரை.)நியமங்களை யனுஷ்டித்தல்களும், தியானம்கூடுதலும், வேதங்களைப்பாராயணம்செய்தலும், ஆகமங்களையோதுதலும், (இந்நூல்கள்சொன்னபடி) நியாயவழியிலிருத்தலும், ஓமங்கள்வளர்த்தலும், தர்ப்பணம்புரிதலும், சாந்திநடத்தலும், செபம்பண்ணுதலும், மந்திரம்செபித்தலும், யோகநிலைகூடுதலும்,தெய்வப்பெயர்களைச் சொல்லுதலும், சந்தனம் விபூதிதரித்தலும், நன்மையாகவே நாள் முழுவதும் இத்தகையர்புரியும் பூசைகளும் வஞ்சனையாகவே முடியும்.

(கு—ரை.) மனத்தினையொருவழிப்படுத்திவேறு சிந்தனைச்சிறிதுமின்றிமேற்சொன்னவற்றைச்செய்யின் பலனுண்டாமேயன்றிமனத்தினைப்பலவழியிலலையவிட்டு என்ன செய்யினும் சிறிதும்பிரயோசனமில்லை யென்பார் 'சர்ப்பனையே' என்றனர். இவ்வாசிரியரே 'கையொன்றுசெய்யவிழியொன்றுநாடக்கருத்தொன்றெண்ணப், பொய்யொன்றுவஞ்சகநா வொன்றுபேசப்புலால்கமழும், மொன்றுசார்செவி

யொன்றுமெய்கேட்க விரும்புகியான், செய்கின்றபூஜை யெவ்வாறு கொள்வாய்வினை தீர்த்தவனே' என்றதனுற்காண்க. ௩௭

நானெத்தனை புத்தி சொன்னாலுங்கேட்டிலை நன்னெஞ்சமே
யேனிப்படிக்கெட் டுழலுகின்றாயினி யேதுமிலா
வானத்தின்மீனுக்கு வன்றூண்டிலிட்ட வகையதுபோற்
போனத்தைமீள நினைக்கின்றனையென்ன புத்தியிதே.

(பொ—ரை) நல்லமனமே! நான்எத்தனை அறிவுகளைச் சொல்லிடினும் கேட்டுத்தெரிந்தாயில்லை, காரணமென்ன? இவ்வகையாக விபரீதப்பட்டுப் (பிரபஞ்ச) விடயங்களில் திரிகிறாய், ஆகாயத்திலுள்ள விண்மீனாகிய நட்சத்திரங்கட்கு தூண்டில்எறிந்த (அறிவில்லாத) வகையைப்போல இனியாதொருசம்பந்தமு மில்லாமல் நீங்கியபொருளினை விரும்புகின்றனை இது எவ்வகையான அறிவு.

(கு—ரை.) உலகிலொருவன்,சென்றவிஷயங்களைப்பற்றி மறுபடியும் எண்ணி எண்ணித்துக்கித்தல் ஆகாயத்திலுள்ள விண்மீனைப் பிடிக்கவேண்டுமெனக்கருதிப் பூமியிலிருந்தபடி தூண்டிலுள்ளைப் போடக் கருதும் அறிவீனத்தினையொக்குமென்பதம். (௩௮)

அஞ்சக்கரமெனுங் கோடாலிகொண்டிந்த வைம்புலனும்
வஞ்சப்புலக்கட்டை வேரறவெட்டி வளங்கள்செய்து
விஞ்சத்திருத்திச் சதாசிவமென்கின்ற வித்தையிட்டுப்
புன்செய்க்களைபறித்தேன் வள்ர்த்தேன்சிவ போகத்தையே.

(பொ—ரை.) பஞ்சாட்சரமென்று சொல்லப்படும் கோடாலியினால் இவ்வைம்புலன்களுந் தோன்றுகிறவஞ்சகத்தையுடைய கட்டை

யைமுதலறும்படிவெட்டி அந்நிலத்தினைக்கொழுமையாக்கி அதிகமாகத்திருத்தஞ்செய்து சதாசிவம் என்றுசொல்லப்படுகின்ற விதையைகட்டுக்கூட்டமாகியகளைகளைப்பறித்தேனுகிச்சிவபோக மென்னும்பயிரைவளர்த்தேன்.

(கு—ரை.) ஒருவனுக்குப் பஞ்சாட்சரத்தியானமந்திரம் இருந்துகொண்டிருக்குமாகில் ஐம்புலசேட்டைகள் ஒடுங்கிப்போகும் அவையொடுங்கவே மனநிலையுறும், நிலையுறவே சதாசிவத்தியானத்திற்கேதுவாகும், ஏதுவாகவேசிவபோகம் விளையுமென்பதாம். (சசு)

தாயாருஞ்சுற்றமும் பெண்டிருங்கைவிட்டுத் தாழ்ந்திடுநா
ணீயாருநானு ரெனப்பகர்வாரந்த நேரத்திலே
நோயாரும்வந்து குடிகொள்வரேகொண்ட நோயுமொரு
பாயாருநீயுமல்லா ற் பின்னேயேதுநட் பாமுடலே.

(பொ—ரை.) உடம்பே! (உன்னைவருந்திப்பெற்றெடுத்த) தாயாரும், உனைச்சூழ்ந்துகொண்டிருந்த (உறவினரும், உன்பால்நேசம்வைத்திருந்த) மனைவியரும் (உனக்கெனவொரு) செயலில்லாமலிருக்கும் மரணகாலத்தில் நீயார் நானுர் எனப்பேசுவார்கள், அக்காலத்திலே வியாதியும்வந்து தலையெடுக்கும் (கடைசியாக) நிலையுற்றநோயும் படுத்தபாயும் நியுமல்லாது வேறு எந்தபொருளு வுன்றேடுபிரியாசினேகமாயிருக்கும்.

(கு—ரை.) சகலசம்பத்துடன் சௌக்கியமாகச் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கின்ற காலத்தில் எல்லாரும்வலியவந்து உறவாகுவர் (நோயும்பாயுமாகக்கிடக்கிற) மரணகாலத்தில் ஒருவருநெருங்கார்.

ஆயுப்பொழுது மயிர்க்கால்கடோறு மருங்கிருமி
தோயுமலக்குட்டை யாகியகாயத்தைச் சுட்டுவிட்டாற்

பேயுநடன மிடுங்கடமாமென்று பேசுவதை
நீயுமறிந்திலேயோ பொருடேட நினைந்தனையே.

(பொ—ரை.) (ஓ மனமே) ஆராயுங்காலத்தில் ஒவ்வொருமயிர்க்காலினும் மிகச்சிறியபுழுக்கள் படிந்துள்ள மலநிறைந்தகுட்டையாகிய இத்தேகத்தைச் சுட்டால் பேய்களும் (மேலேறிக்) கூத்தாடுகின்ற (இத்தேகமானது) குடமாகும் (இங்ஙனமென) அறிவுடையோர் பேசுவதை நீயும்கேட்டு அறிந்தாயில்லையோ (இந்நிலையைக்கருதாது) பொருளைத்தேடநினைத்தாயே இது ஆச்சரியம்.

(கு—ரை.) இவ்வுடலின் நிலையாமையினைப்பற்றி அறிஞர்கள் நன்குசொல்லியிருந்தும் அதனைச்சிறிதும் கவனியாது அவ்வுடலினைப்போற்றிவளர்க்கப் பொருளைத் தேடியலைதல் அறியாமையென்பதாம்.

பூணும்பணிக்கல்ல பொன்னுக்குத்தானல்ல பூமிதனைக்
காணும்படிக்கல்ல மங்கையர்க்கல்லநற் காட்சிக்கல்ல
சேணுங்கடந்த சிவனடிக்கல்லவென் சிந்தைகெட்டுச்
சாணும்வளர்க்க வடியேன் படுந்துயர் சற்றல்லவே.

(பொ—ரை.) தரித்துக்கொள்ளும் ஆபரணங்களைக் குறித்தல்ல, பொன்னினைக்குறித்தல்ல, நிலத்தினைக்கண்டுசந்தோஷிக்கும்படியல்ல, மாதர்கள்நிமித்தமல்ல, நன்மையாகிய சிறப்பினைநினைத்தல்ல, ஆகாயத்தினையும்கடந்தசிவபெருமானுடையதிருவடிக்கல்ல, என் மனமானது தன்னிலையினின்றும் கெட்டு வயிறாகியசாணுறுப்பினையும் பசியாறச்செய்ய அடியேன்அனுபவிக்கும் துன்பம்சிறிதல்ல அபாரம்.

(கு—ரை.) திருவெண்காட்டடிகள் கொங்குதேயத்தில் வாசம் செய்துகொண்டிருக்கும் காலத்தில் மவுனநிலையுற்றிருந்தாராகலின் ஒருநாள் ஒருவீட்டின் தலைவாயனின்று கைதட்டிப் பிச்சையேற்க அவ்வீட்டுளோடன் அவரைக் கள்வனெனவுன்னிப் புடைக்குஞ்சமயத் தி லயலாரோடிவந்து கண்டு சிவயோகியென்றுணர்ந்து வேண்டிய உபசாரஞ்செய்தபோது பாடியதிருச்செய்யுளீது. பசிநோய்யாவற்றி னும் கொடியதென்பார் 'படுந்துயர் சற்றல்லவே' என்றனர் ஔவை யார். "மானங்குலங்கல்வி வண்மையறிவுடைமை, தானந்தவமுயற்சி தாளாண்மை—தேனின், கசிவந்தசொல்லியர்மேற் காமுறுதல் பத் தும், பசிவந்திடப்பறந்துபோம்." என்றதனாற்காண்க.

வெட்டாதசக்கரம் பேசாதமந்திரம் வேறொருவர்க்
கெட்டாதபுட்ப மிறையாததீர்த்த மினிமுடிந்து
கட்டாதலிங்கங் கருதாதநெஞ்சங் கருத்தினுள்ளே
முட்டாதபூசையன்றோ குருநாதன் மொழிந்ததுவே.

(பொ—ரை.) செப்புத்தகட்டிலே செதுக்காதயந்திரமும், வாயி னாலே செபியாத மந்திரமும், மற்றவர்கட்கு எட்டியறுக்கக்கூடாத மலரும், தருப்பணஞ்செய்யாத தீர்த்தம், பெட்டகத்தில் கட்டிவை யாத லிங்கமும், 'தற்போதமுன்னிட்டு' நினையாதமனமும், உள்ளத் தில் காலவரையல்லாத பூசை அல்லவோ ஆசாரியனுபதேசித்தது.

(கு—ரை.) புறப்பூசைகட்கு இடம்பொருளேவல் இன்றியமை யாது வேண்டியிருத்தலினாலும், ஒவ்வொருகாலத்தில் அவைகட்கு முட்டுப்பாடு வருமானபடியாலும், அங்ஙன நேர்ந்தகாலத்தில் திரு வுளக்கேடு உண்டாமாகலினாலும் இத்தகையபூசை இல்லறத்தினர்க ட்கே யனுகூலமாகவிருக்குமானபடியாலும், துறவியாகிய தனக்கு

அந்தகையசாதனம் நீக்கி அந்தர்முகபூசை எக்காலத்தும் இடையூறி ன்றி நடத்தும்படி தனதாசிரியர் உபதேசித்தருளினாரென்பார்; 'குரு நாதன்மொழிந்ததுவே' என்றனர். (௩0)

எருமுட்டைபிட்கி னுதிர்ந்திடுஞ்செல்லுக் கெவரழுவார்
கருமுட்டைபுக்குக் கழலகன்றீர்கண துக்கமதாய்ப்
பெருமுட்டுப்பட்டவர் போலழும்பேதையிர் பேதுகிறீ
ரொருமுட்டும்வீட்டு மரனாமமென்றைக்கு மோதுமினே.

(பொ—ரை.) 'ஜெகத்தீரே!' தாயினுடைய கருப்பமாகிய முட் டையுள்ளே பிரவேசித்துச் 'சிவபெருமானுடைய' திருவடிகளை நீங் கினீர்,இந்நீக்கத்துக்காகத் துக்கப்படாமல்இவ்வுடல்நீங்கியதின்பொ ருட்டு மிகுந்ததுன்பமுடையவர்களாய் பெரிய இடரையடைந்தவர் போல அழுகின்றமூடர்களே! 'என்' கலக்கம்கொள்ளுகிறீர், ஒரு குறைவும்வாராதபடிசெய்யும் பரமசிவன் திருநாமங்களை எக்காலமும் தோத்திரம்செய்யுங்கள். எருமுட்டையினைப் பிதிர்த்தால் அதிலிரு ந்து உதிர்கின்ற செல்லுக்கு எவர்அழுபவர்கள் (ஒருவரும் அழார்.)

(கு—ரை.) இறந்துபட்ட பலதேகங்கள் எருமுட்டைப் புழு க்களுக்குச் சமானமாகும் ஆகலின் சென்றபிறப்புகளை எண்ணி எண் ணித் துன்பப்படுதலில் சிறிதும்பிரயோசனமில்லை, சிவபெருமானை திருவடியினை மறந்தோமேயென வேக்கங்கொண்டிருக்கின் அதனால் பெரும் பிரயோசனம் விளையுமென்பதாம். (௩௧)

மையாடுகண்ணியு மைந்தரும்வாழ்வு மனையுஞ்செந்தீ
யையாநின்மாயை யுருவெளித்தோற்ற மகிலத்துள்ளே
மெய்யாயிருந்தது நாட்செலநாட்செல வெட்டவெறும்
பொய்யாய்பழங்கதையாய்க் கனவாய் மெல்லப்போனதுவே.

(பொ—ரை.) சிவந்ததீயினைக்கரத்திலேந்திய ஐயனே! மையினைத்தீட்டிய கண்களைவாய்ந்த மனைவியும், புத்திரரும், பிரபஞ்ச வாழ்வும், வாழ்க்கைவீடும் தேவரீருடைய மாயாகாரியங்களாம், இவ்வுலகிலே முதலில் சத்தியாகத் தோன்றியது காலங்கழியக் கழிய முழுவதும் பொய்யாகிப் பழமையானக் கட்டுக்கதைகளாய் கனவு கண்டதுபோலாகி மெதுவாகநீங்கியது.

(கு—ரை.) பிரபஞ்சசோதனைபண்ணுது பகிர்முகநாட்டத்துடனே வாழுகிறகாலத்தில் எல்லாம் நிலையுள்ள சத்தியப்பொருளாகவே தோன்றின. நாளுக்குநாள் தத்துவசோதனைப்பண்ணிக்கொண்டுவருகிறகாலத்தில் அவரவர்கள் சன்மத்தினுக்குத் தக்கபடி சிவபெருமான் மாயையினின்றும் காரியப்படுத்திவைத்த பதார்த்தங்களாகவே தோன்றுதலும் அவற்றினிடத்துப் பற்றுநீங்கவே அவை மறுபடியும் சத்தியமாகத்தோன்றுதலில்லையாகலின் 'மெல்லப்போனதுவே' என்றனர். (௩௨)

ஆயாய்பலகலை யாய்ந்திடுந்தூய வருந்தவர்பாற்
போயாகிலுமுண்மை யைத்தெரிந்தாயில்லை பூதலத்தில்
வேயார்ந்ததோளியர் காமவிகாரத்தில் வீழ்ந்தழுந்திப்
பேயாய்விழிசகின் றனை மனமேயென்ன பித்துனக்கே.

(பொ—ரை.) மனமே! பலவாகிய சாஸ்திரங்களைவிசாரியாய், விசாரித்தறிந்த பரிசுத்தம்பொருந்திய தவத்தில் மிகுந்தவரிடத்துச் சென்றாயினும் உண்மையின்னதெனத் தெரிந்துகொண்டாயில்லை, உலகின்கண்ணே மூங்கிலினையொத்த தோளைவாய்ந்த மாதர்களின் காமவிகாரமாகிய சமுத்திரத்தில் விழுந்தமுழுகிப் பேய்போலவிழிக்கின்றனை, உனச்சென்னபித்தநோயிது.

(கு—ரை.) மெய்கண்ட சாத்திரங்கள் பலவற்றைக்கற்றலும் கேட்டலுமாகிய இருஞானம்கிடைக்கப்பெறின் தெளிதலும் நிட்டைகூடுதலுமாகிய இருஞானம் இலேசாகக்கிடைக்குமாகலின் முன்னிரண்டினை மாத்திரம் குறித்தனர். மெய்கண்ட செல்வரிடம்போய் அடுத்தே கேட்கவேண்டுமென்பார் போயாகிலுமென்றனர். மாதர் மயக்கிற்பட்டார்கட்குச் சாஸ்திரஆராய்ச்சி கிட்டாதென்பார். 'என்னைப்பித்துனக்கே' என்றனர். ஈண்டு உண்மையென்றது ஆன்மாவின் பெத்தநிலையாகிய பொதுவினை விசாரியாது ஆன்மதரிசனம் சிவதரிசனமாகவுள்ள விசேடங்களையறிகை. பொதுஇலக்கணம்கூறுவது வேதம் உண்மையாகிய சிறப்பு இலக்கணங்களைக்கூறுவது ஆகமம் ஆகவே ஆகமங்களைவிசாரித்தாயில்லையென்பார் 'உண்மையைத்தெரிந்தாயில்லையென்றனர், சிவஞானசித்தியார். "ஆரணநூற் பொதுச்சைவமருஞ் சிறப்புநூலாம்." என்றதனுற்காண்க. (௯௩)

அடியாருறவு மரன்பூசைநேசமு மன்புமன்றிப்
படிமீதில்வேறு பயனுளதோபங் கயன்வகுத்த
குடியானசுற்றமுந் தாரமும்வாழ்வுங் குயக்கலங்கள்
தடியாலடியுண்ட வாறொக்குமென்றினஞ் சார்ந்திலரே.

(பொ—ரை.) சிவனடியார்கள் சிநேகமும், சிவபூசையில்விருப்பமும், பத்தியுமில்லாமல் இவ்வுலகில் (ஒருவனுக்குப்) பயன்கொடுக்கும் செயல்வேறுண்டாமோ, பிரமன்சிருஷ்டித்த குடியிற்பிறந்த உறவினரும், மனைவியும், பிரபஞ்சவாழ்க்கையும், குயவனாற்செய்யப்பட்ட பாண்டங்கள் தடியினலடிபட்டவகையாக ஒத்திருக்குமென்னவெண்ணி (மேற்படி) சிவனடியாராகிய இனத்தினைச் சார்ந்தாரில்லையே.

(கு—ரை.) ஒருவன் இன்றியமையாது அனுபவிக்கவேண்டிய பெரும்பயன் அடியார்உறவும், அரன்பூசையும், அன்பும் ஆகிய இவற்றாலன்றி வேறுவிதத்தால் முடியாதென்பார். 'வேறுபயனுளதோ' என்றனர். சிவபெருமான்தொண்டர்களிடத்தும் சிவலிங்கத்தினிடத்தும் எழுந்தருளியிருப்பது சத்தியமாகலின் 'அடியாருறவும் அரன் பூசையும்' வேண்டுமென்றனர். அந்நேசமும் பூசையும் மனங்கசியச் செய்யவேண்டுமென்பார் அன்பும் என்றனர். சிவப்பிரகாசம் "தொண்டர்களிடத்தும் வானோர்தொழுந்திரு மேனிதானும், மண்டருங் கண்டிலாத வண்ணலேயெனவணங்கி, வெண்டரளங்கள்சிந்த வழி மொழி குழறிமெய்யே, கண்டுகொண்டிருப்பர்ஞானக் கடலமுதருந்தினோரே." என்றதனாற்காண்க. (௯௪)

ஆங்காரப்பொக்கிஷங் கோபங்களஞ்சிய மாணவத்தா
னீங்காவரண்மனை பொய்வைத்த கூடம்விண் ணீடிவளர்
தேங்கார் பெருமதிற் காமவிலாசமித் தேகந்தல்
பாங்காயுனைப்பணிந் தெப்படிஞானம் பலிப்பதுவெ.

(பொ—ரை.) அசங்காரத்தினுக்கு ஒருபொக்கிஷமாயும், கோபத்தினுக்கு ஒருகளஞ்சியமாகவும், ஆணவமானதுஎன்று மொழியாத காவல்வீடாயும், பொய்அமைந்துள்ள கூடமாயும், ஆகாயத்தினையோங்கி வளர்ந்து நிறைந்துள்ள பெரிய மதில்சூழ்ந்த காமசபையாயும், (உள்ள) நவத்துவாரங்களமைந்த தேகக்கந்தலே! பக்குவமாக வுன்னைஉபசரித்துவந்தால் எந்தவிதமாக ஞானங் கைகூடி வரும்.

(கு—ரை.) அகங்காரம், கோபம், ஆணவம், பொய், காமம் ஆகியவற்றிற்கு இடமாயுள்ள தேகத்தினைப் போஷித்துவருதலிலேயே

காலத்தைக்கழித்தவரின் ஞானம் சித்தியாதென்பார் 'எப்படி ஞான ம்பலிப்பதுவே' என்றனர். இதனால் அகங்காராதிகளை யொழிக்கி லே ஞானமடைதற்குத் தேகம்சாதனமாகவிருக்குமாகலின் அப் போது உடலைப்பேணிவருதலினால் கெடுதலில்லை யென்பதாம்.

ஒழியாப்பிறவி யெடுத்தேங்கியேங்கி யுழன்றநெஞ்சே
யழியாப்பதவிக் கவுடதங்கேட்டிய னாதியனை
மழுமான்கரத்தனை மால்விடையானை மனத்திலுன்னி
விழியாற்புனல்சிந்தி விம்மியழுநன்மை வேண்டுமென்றே.

(பொ—ரை.) நீங்குதலில்லாத எண்ணிலாத சென்மங்களையெ டுத்து அழுதுஅழுது அலைந்தமனமே! எக்காலத்திலும் அழியாத மோட்சவீட்டிற்கு மருந்து (சொல்வேன்) கேட்பாயாக, என்றுமுள் ளவனை, மழுவினையும் மானினையும்ஏந்திய கரங்களையுடையானை, பெருமாள்மாட்டையுடையானை, அழியாத பதவிவேண்டுமென்று மனத்தேதியானித்து கண்களில் ஆனந்தக்கண்ணீர் சிந்தித் தேம்பி யழு (இதுவே மருந்தாம்.)

(கு—ரை.) அழியாதபதவிக்கு அழியாததெய்வத்தை வணங்க வேண்டுமென்பார் அழியாப்பதவி, அநாதியனை என்றனர். கண்ணீ ரும் கம்பலையுமாக நின்றவர்க்கே நன்மையுண்டாகுமாகலின் 'விம்மி யழு என்றனர். திருவாசகம் "மெய்தானரும்பி விதிர்விதிர்த்துன் விரையார்கழற்கென், கைதான்றலைவைத்துக் கண்ணீர்ததும்பிவெது ம்பி," எனவும், "அழுதாலுன்னைப்பெறலாமே" எனவும் வருவன வற்றாற் காண்க. (௬௩)

நாய்க்கொருகூறு மதற்கோர் மருத்துவ நாட்டிலுண்டோ
பேய்க்கொருஞானம் பிடிபடுமோபெருங் காஞ்சிரங்கா

யாக்குவரார தருந்துவரா ரதுபோலுடம்பு
தீக்கிரையாவதல்லா லேதுக்காமிதைச் செப்புமினே.

(பொ—ள.) நாயினுக்கு ஒருகருப்பமும் அக்கருப்பத்தினுக்கு ஒருவைத்தியமும் இவ்வுலகிலுளதோ, பேயினுக்கு ஒருஞானம் பற்றுமோ, பெரியஎட்டிக்காயை வளர்ப்பவர்யாவர், அக்காயினையுண்பவர்யாவர், அதுபோல இத்தேகம் நெருப்பினுக்கு இரையாய்விடுவதல்லாமல் எதற்குப் பிரயோசனம் சொல்லுங்கள்,

(கு—ரை.) பத்திரகிரியார் தன்னைவணங்கிநின்றபோது அவர்க்கோருறுதியுண்டாம்படி அருளிச்செய்த திருச்செய்யுளீது. நாயினுக்கு மருத்துவம்செய்ய யாரும்எற்படார்போலப் பேய்போல அலைபவனுக்கு ஞானம்போதியாரெனவும், காஞ்சிரங்காயாருக்கும் உபயோகப்படாததுபோலத் தேகமும் பிரயோசனமில்லையென்றனர். இதனால் கயப்பினைத்தரும் மரத்தினைநீக்கி உரிசியைத்தரும் மரத்தினைவளர்த்துவருதல் வழக்கத்திலிருத்தல்போல, பாவத்தினுக்கேதுவாகிய உடலினைப்போஷிபாது புண்ணியத்திற்கேதுவான உடலினைப் போஷித்தல் நலமெனவேற்பட்டது. (கள)

கச்சிற்கிடக்குங் கனதனத்திற்கடைக் கண்கள்பட்டே
யிச்சித்திருக்கின்ற வேழைநெஞ்சே யிமவான்பயந்த
பச்சைப்பசுங்கொடி யுண்ணுமுலைபங்கர் பாதத்திலே
தைத்சுக்கிடமனமே யொருகாலுந் தவறில்லையே.

(பொ—ள.) இறுக்கிக்கட்டிய கச்சியினுக்குள் தங்கியிருக்கும் பெருத்ததனங்களிலே உன்னுடைய கடைக்கண்பார்வை பட்டதினாலே, அத்தனத்தினைவாய்ந்த மாதர்களிடத்து ஆசைவைத்துக்கிடக்கின்ற அறியாமையுடைய மனமே! மலையரசன்பெற்றெடுத்த மிகவும் பசுமையாகிய பூங்கொடியை ஒத்தவளாகிய உண்ணுமுலைத் தே

வியினை வாமபாகத்தில் உடையாரது திருவடிகளிலே ஊன்றியிரு மனமே ஒருகாலத்தினும் எனக்குத்தவறுதல் உண்டாகாது (சிவகதி கிடைக்கும்.)

(கு—ணா.) மாதர்கள் தன்மயலில் மாந்தர்கள்சிக்குண்டு கிடப்பது சகசமாகலின் 'தனத்தில்—இச்சித்திருக்கின்ற வேளைநெஞ்சே' என்றனர். பழையாதரப்பத்து, "மைந்தர்கள் மனஞ்சூறையிட்டு" என்றதனாற்காண்க. திருவடிஞானமே சிவகதிக்கு ஏதுவாகலின் 'பாதத்திலே தைச்சுக்கிட' என்றனர். திருமந்திரம். "திருவடியே சிவமாவதுதேரிற், றிருவடியே சிவலோகஞ்சிந்திக்கிற், றிருவடியே செல்கதியதுசெப்பிற், றிருவடியே தஞ்சமுட்டெளிவார்க்கே" என்றதனாற் காண்க. (நிஅ)

மானார்விழியைக் கடந்தேறிவந்தனன் வாழ்குருவுங்
கோனாகியென்னைக் குடியேற்றிக்கொண்டனன் குற்றமில்லை
போனாலும் பேறிருந் தாலுநற்பேறிது பொய்யன்றுகா
ணானாலிந்த வுடம்போடிருப்ப தருவருப்பே.

(பொ—ணா.) மாதர்களுடைய கண்ணாகிய வலையினைக்கடந்துவந்தனன், சிவானந்தத்தில் வாழ்கின்ற ஆச்சாரியனும் நாயகனாகி அடியேனைத் தனதுதிருவருட் பூமியில்குடியாக ஏற்றுக்கொண்டனன் இனியெனக்குயாதொருகுற்றமில்லை, (இனி) இவ்வுடல் நீங்கினாலும் இலாபமுண்டு, உலகிலேயே வாழ்ந்தாலும் நல்லஇலாபமேயாது இதுசத்தியம், ஆனாலும் இந்தஉடலுடனிருப்பதுமாத்திரம் அருவருக்கத்தக்கதாகும்.

(கு—ணா.) அதிகத்துன்பத்திற் கேதுவாகிய மாதர்கள்மோகத்தினின்று நீங்கியடையவேண்டிய குருகடாட்சம் யடைந்துவிட்ட

படியால் இனி உடல்இருக்கினும் இறக்கினும் நன்மையேயாம். ஆயி னும் திருவருட்பெறுதவனாயில் உடற்பற்றுற் யாதொருபிரயோசன முமில்லையென்பார். 'உடம்போடிருப்ப தருவருப்பே' என்றனர்.

சற்றுகிலுந்தனைத் தானறியாய்தன்னை யாய்ந்தவரை
யுற்றுகிலுமுரைக் கப்பொருந்தாயுனக் கானநிலை
பற்றுய்குருவைப் பணியாய்பரத்தையர் பாலிற்சென்றேன்
பெற்றுய்மடநெஞ்சமே யுனைப்போலில்லை பித்தனுமே.

(பொ—ரை.) சிறிதேனும் உன்னிலைமையினை நீயறியமாட்டா ய், தன்னைவிசாரித்துத் தேர்ந்தவரை அடைந்தாயினும் அவர்கள் (நல்லவிஷயங்களையெடுத்துச்) சொல்ல (அவற்றைக்கேட்கப்) பொ ருந்தமாட்டாய், உனக்குத்தகுந்த நிலையானது இன்னதெனக்கைக் கொள்வாய், ஆசாரியனை வணங்காய், வேசிகளிடத்தில்போய் என்ன இலாபமடைந்தாய் அறியாமையினைவாய்ந்தமனமே! உன்னைப்போல வொருபித்தன் (இவ்வுலகில்) இல்லை.

(கு—ரை.) தன்னைத்தானறிதலாவது ஆன்மா சுதந்தரனல்ல னென்றும், எந்நாளும் ஆண்டவனுக்கு அடிமையென்றும், கன்மத் திற்குத்தக்கபடி முதல்வனறிவித்தாலன்றி யொன்றையுமறியாதென் றும் தெரிந்துகொள்ளுதல். தனையாய்ந்தவர் என்பது ஆன்மவிசாரம் செய்தவர், உனக்கானநிலைஎன்பது திருவருளைப்பற்றிக்கிடத்தல், குருவைப்பணியாய் என்றது இவையனைத்தும் தேர்தற்குக்காரண மாயிருப்பது ஆச்சாரியவழிபாடு என்பதாம். (௬0)

உளியிட்டகல்லையு மொப்பிட்டசாந்தையு மூத்தையறப்
புளியிட்டசெம்பையும் போற்றுகிலேனுயர் பொன்னெனவே

யொளியிட்டதாளிரண் டுள்ளேயிருத்துவ துண்மையென்று
வெளியிட்டடைத்துவைத்தே னினிமேலொன்றும் வேண்டிலனே.

(பொ—ரை.) இரும்புஉளியினால் செதுக்கப்பட்ட கற்சிலையினையும், அங்கங்கள் ஒழுங்குறவமைந்த சுன்னச்சாந்தினாற் செய்யப்பட்ட உருவத்தையும், புளியிட்டுத்துலக்கிய செம்புவிக்கிரகத்தையும் துதித்து வணங்கேன், உயர்ந்தபொன்னுக்குச் சமானமெனவே பிரகாசியாநின்ற (சிவபெருமானுடைய) இரண்டு திருவடிகளை மனத்தினுள்ளே வைப்பது (கூடுமான) நன்னிலையென்றுசொல்லித் தியானத்தில்வைத்துக்கொண்டேன் இனிமேலென்றைக்கும் ஒருபொருளும் வேண்டியதில்லை.

(கு—ரை.) பகிர்முகத்தில் கற்சிலையினையும், சாந்துருவத்தினையும், பொற்சிலையினையும் தரிசிக்கிறகாலத்தில் அவ்வவ்வுருவங்களாகத் தோன்றுவதேயன்றித் தெய்வவடிவாகக் கிரகிப்பதற்குப் பக்குவமில்லேனுகலின் அப்பாவனையால் அபசாரப்படாது, அந்தர்முகத்தில் சிவபெருமான் திருவடிகளைத் தியானித்துய்வேனென்றனர். விக்கிரகங்களைத் தெய்வமாகப்பாவியாது தெய்வத்தை விக்கிரமாகப் பார்க்கவேண்டுமாகலினாலும், அது அதிதீவிரப் பக்குவமுடையார்க்கே விளங்குமாகலினாலும், அங்ஙனப்பக்குவம் விளையாதவழி மனத்தியானத்திலேயே திருப்தியடையவேண்டியதாகலினானும், 'இனிமேலொன்றும் வேண்டிலனே' என்றனர். இங்ஙனம் பொருள்கொள்ளாது சிலர் ஆசிரியர் விக்கிரகாராதனையை மறுத்துக்கூறினரென்பார். அந்தோ அவர்கள் 'தாளிரண்டு' எனத் திருவடியைக்குறித்த உண்மையைத் தேராதவராவர், 'தாள்' உருவத்திற்கன்றி அருவத்திற்கின்றென்பது யாருமறிந்ததே, 'தாள்' என்பதற்கு வேறு பொருள்கூறி இடர்ப்படுவோருமுளர். அவர்கள் வீடாவீடுநியாயமாக உரைகொள்பவரேயாம். (கக)

கல்லாலெறியுண்டுங் காலாலுதையுண்டுங் காளைகையில்
வில்லாலடியுண்டு முன்னாள்விடமுண்டு மேலிளித்துப்
பல்லாற்புரமெரி யேகம்பவாணர் பதாம்புயதுதின்
சொல்லார்செவியினிற் கேளாதிருந்ததென் றொல்வினையே.

(பொ—ள.) கல்லினாலே யெறிபட்டும், காலினால் உதைபட்டும், (ஒரு) ஆண்மகன்கை வில்லாலடியுண்டும், பூர்வத்தில் விஷத்தினையுட்கொண்டும் அதற்குமேல் சிரித்துப் பல்லினால் திரிபுரத்தினையெரித்த ஏகாம்பரநாதர் திருவடித்தாமரையின் தோத்திரத்தினை (என்) காதாரக்கொள்ளாதிருந்ததற்குக் காரணம் என்னுடைய பண்டையவினையேயாம்.

(கு—ரை.) கல்லாலெறிந்தவர் சாக்கியநாயனார், காலினாலுதைத்தவர் கண்ணப்பநாயனார், வில்லாலடித்தவர் அருச்சுனன், விஷம் சாப்பிட்டது தேவர்கள்க்ஷேமார்த்தம், திரிபுரமெரித்தது சிவபூசையினின்றும் வழுவிடனிமித்தம். காஞ்சி ஏகாம்பரநாதன் பெரும்புகழ் தனதுகாதினுக்கெட்டாதிருந்தது 'தொல்வினையே' காரணமென்றனர். (கூஉ)

ஒருநான்குசாதிக்கு மூவகைத்தேவர்க்கு மும்பருக்குந்
திருநாளுந்தீர்த்தமும் வேறுளதோவத் திசைமுகனால்
வருநாளில்வந்திடு மந்தக்கண்ணுளன் வகுப்பொழியக்
குருநாதனுணைகண்டூர் பின்னையேதிக் குவலயத்தே.

(பொ—ள.) (உலகில் நிகழும்) ஒருநான்காகப் பிரிந்துள்ள சாதியில் (வந்தபெரியோர்கட்கும்) மூன்றுவகைப்பட்ட தேவர்கட்கும் தேவர்களுக்கும் (உண்டாயிருக்கிற) திருவிழாக்களும், தீர்த்தங்களும், (சிவபெருமானுக்கு அன்னியமாக) வேறுமுண்டோ (இல்லை)

நான்முகனால் வகுக்கப்பட்டநாள்களில் (வருவன) வந்துவிளையும், அந்தத்தலைவனாகிய பிரமன் (விதித்த) இரமங்களையனுபவித்தொழிந்தால் ஆசாரியன் கட்டளையுண்டாம் (இவ்விரண்டினுக்கும்) வேறு ஏதுண்டு இவ்வுலகின்கண்ணே.

(கு—ரை.) சிவானுக்கிரகம்பெற்றவரையே உலகம்கொண்டாடி மகிழுமாகலின் அப்பெருமானுக் கன்னியமாக வேறொன்றுமில்லையென்பார். 'வேறுளதோ' என்றனர். அவரவர்கள் கன்மத்திற்குத் தகுந்தபடி பிரமன் விதித்துள்ள போகங்களை யனுபவித்தொழிந்த பின்னரே திருவருள்பதியக் குருகடாட்சமுண்டாகலின் பிரபஞ்சானுபவத்தில் திருவருளனுபவமும், திருவருளனுபவத்தில் பிரபஞ்சானுபவமும் விளையாதென்பதாம். (கரு)

எண்சீர் விருத்தம்.

நாப்பிளக்கப்பொய்யுரைத்து நவநிதியந்தேடி
நலமொன்றுமறியாத நாரியரைக்கூடிப்
பூப்பிளக்கவருகின்ற புற்றீசல்போலப்
புலபுலெனக்கலகலெனப் புதல்வர்களைப்பெறுவீர்
காப்பதற்கும்வகையறியீர் கைவிடவுமாட்டீர்
கவட்டுத்தொல்மரத்துளையிற் கானுழைத்துக்கொண்
ஆப்பதனையசைத்துவிட்ட குரங்கதனைப்போல [டே
வகப்பட்டீர் கிடந்துழல வகப்பட்டீரே.

(பொ—ரை.) நாவானது பிளந்துபோகும்படிப் பொய்வார்த்தைகளைப்பேசி நல்லதிரவியத்தைச் சம்பாதனைசெய்து நன்மை

வாதசைவர், சிவாத்துவிதசைவர் ஆம். உட்சமயமாவது சுத்தாத்துவித சித்தாந்தவைதிக சைவம். (எ௩)

முப்பத்திரண்டுறுப்பாய் மூன்றுபடைத்துள்ளிருந்த
செப்படிவித்தை திறமறியேன் பூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்குநிறைகின்றபொருளே! முப்பத்திரண்டு அங்கங்களுடன் கூடிய ஒருஉடலினையுண்டாக்கி அவ்வுடலிலிருந்துகொண்டு செய்யுங்காலத்தின் சாமர்த்தியத்தினையறியேன்.

(கு—ரை.) ஒருவனுக்கு கேசாதிபாதம்வரையிலுள்ள உறுப்புகள் முப்பத்திரண்டு இவ்வளவுமமைந்த ஒருவன்உயிருக் குயிராயிருந்து அவரவர்கள் கன்மத்திற்குத்தக்கபடிக் கூட்டிவைப்பவனென்பார் 'செப்படிவித்தை' என்றனர். (எ௪)

என்னதான்கற்றாலென் னெப்பொருளும்பெற்றாலென்
உன்னையறியாதா ருய்வரோபூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்குநிறைகின்றபெருளே! எவ்வளவுசாஸ்திரங்களைப்படித்திருந்தும் என்ன? எவ்வளவுசெல்வ மடைந்திருந்து மென்ன? தேவரீரைத்தெரிந்து கொள்ளாதவர் உச்சீவிப்பரோ

(கு—ரை.) தெய்வவுண்மை தேராதவர்கள் எவ்வளவுபடித்தாலும், எவ்வளவு செல்வமடைந்தாலும் சிறிதுபிரயோசனமில்லை யென்பதாம் (எ௫)

கற்றறிவோமென்பார் காணார்களுன்பதத்தைப்
பெற்றறியார்தங்களுக்குப் பிறப்பறுமோபூரணமே.

(பொ—ள.) எங்கு நிறைகின்றபொருளே! கல்வி கற்றுத்தெரிந்து கொள்வமென்பார் (கற்றபின்) கின்பதத்தைக் காணார்கள்; உன்னருளைப்பெற்றறியாதவர் கட்குப்பிறப்பு நீங்குமோ.

(கு—ள.) மெய்கண்டசாஸ்திர வாராய்ச்சியின்றி இலக்கியஇலக்கண நூல்கள் எவ்வளவுகற்றாலும் சிவபெருமான்உண்மை யினைத் தேராரீர் அவனருளையின்றிச் சனன மரணமுநீங்கார். (எசு)

வானென்பாரண்டமென்பார் வாய்ஞானமேபேசித்
தானென்பார்வீணர் தனையறியார்பூரணமே

(பொ—ள.) எங்குநிறைகின்றபொருளே! ஆகாயமேவிருப்பிடமென்பர், அண்டத்திலுள்ள (பதங்க) ளென்பர் வாசாகைங்கரியப் பேசித்தானே (தெய்வ) மென்பர் (இவரனைவரும்) தன்னையார்ச்சி செய்யாதவர்யாவர்.

(கு—ள.) ஆன்மவிசாரணையில்லாதசிலர் சிவபெருமானுக்கும் பலஇடங்களைக் கற்பிப்பர். சிலர்தானே பிரமமெனப்பிதற்றிவாய் ஞானம்பேசித்திரிவர் என்பதாம். (எஎ)

ஆதியென்பாரந்தமென்பா ரதற்குநடுவாயிருந்த
சோதியென்பார்நாதத் தொழிலறியார்பூரணமே.

(பொ—ள.) எங்குநிறைகின்றபொருளே! உற்பத்திசொல்லுவர், முடிவுசொல்லுவர், அவற்றிற்கு நடுவேயுள்ள சோதிசொருபமென்பர் நாதசொருபமாக விருக்கிறகாரியத்தை யறியார்.

(கு—ள.) முப்பத்தைந்து தத்துவங்களையுங் கடந்த நாதசொருபமாயுள்ள சிவத்தினுண்மையறியாதவர் பலவடிவமாகமுடிவுகட்டிக் கூறுவர் தங்கள்தங்கள் தெய்வத்திற்கென்பதாம். (எஅ)

(கு—ரை.) ஒருவன் தனது பிரசவக்காலத்தில் எவ்வளவு துன்பமடைந்து மூர்ச்சித்திருக்கினும் பிறர் பிறந்தது ஆண்குழந்தையென்றமாத்திரத்து அத்துன்பமனைத்தையும் ஒருபொருட்டாக மதியாது அப்பிள்ளையினிடத்து மிக அன்புபாராட்டுவாளென்பதாம். பெண்குழந்தையினிடது அவ்வளவு அன்புநிகழாது என்பது குறிப்பால் விளங்குகிறது. (க)

முந்தித்தவங்கிடந்து முந்நூறு நாட்சுமந்தே
யந்திபகலாச்சிவனை யாதரித்துத்—தொந்தி
சரியச்சுமந்துபெற்ற தாயார்தமக்கோ
வெரியத் தழன்மூட்டுவேன்.

(பொ—ரை.) (கருப்பம்வாய்ப்பதற்கு) முன்னே அனேகமான விரதங்களையெல்லாம் அனுஷ்டித்து, (கருப்பம்வாய்ந்தபிறகு) முந்நூறுநாள்கள்வரையில் இரவும்பகலும் (தனதுகருப்பத்திலுக்கு யாதொரு பங்கமும்வாராதபடி) சிவபெருமானைவழிபட்டு வயிறுசரியச் சுமந்தீன்ற (என்னுடைய) தாயினுக்கோ நெருப்பெரியமூள்விப்பேன்.

(கு—ரை.) தனது அன்னைஇறந்தவுடன் தனதுசுற்றத்தினர் சுடுகாட்டிற்குத் தூக்கிக்கொண்டுவர அவர்களைக் கல்லாலெறிந்து துரத்திவிட்டுத் தானே தன்தாயினை யெடுத்துக்கொண்டுபோய் பச்சைவாழை மரங்களின்மீது வளர்த்தித் துன்பமுற்றுப்பாடிய திருச்செய்யுள்கள் முந்தியது முதல்பின்னேழும். (உ)

வட்டிலிலுந் தொட்டிலிலு மார்மேலுந் தோண்மேலுங்
கட்டிலிலும் வைத்தென்னைக் காதலித்து—முட்டச்

பட்டினத்தார் தாயாரின் தகனகிரியைகளை முடித்தல்

சிறகிலிட்டுக் காப்பாற்றிச் சீராட்டுந்தாய்க்கோ
விறகிலிட்டுத் தீமூட்டுவேன்.

(பொ—ள்) வஸ்திரத்தினாற் செய்யப்பட்ட ஏணையிலும், மரத்தொட்டிலிலும், தனதுமாரின்மீதும், தோளின்மீதும், மஞ்சத்திலும், என்னைவளர்த்தி விரும்பி முழுதும் இடுப்பில்வைத்துக் காப்பாற்றிச் சிறப்புச்செய்யும் தாயாளையோ விறகின்மீதிட்டு நெருப்பை மூள்விப்பேன்.

(கு—ள்.) குழந்தைகள் அழுகிறகாலத்தில் அக்குழந்தைகளின் நோக்கத்தினைத் தெரிந்துகொள்வதற்குக் கூடாமல் அவ்வழுகையினைமாற்றவும், சுகமாக நித்திரைசெய்விக்கவும் பலவிடங்களில் வைத்துவைத்துச் சுகப்படுத்துவது தாய்மார்வழக்கமென்பதாம். (௬.)

நொந்து சுமந்து பெற்று நோவாமலேந்திமுலை
தந்துவளர்த் தெடுத்துத் தாழாமே—யந்திபகல்
கையிலே கொண்டென்னைக் காப்பாற்றுந் தாய்தனக்கோ
மெய்யிலேத் தீமூட்டு வேன்.

(பொ—ள்.) (அதிகப்) பிரயாசையுடன் வயிற்றில் (பத்துமாதம்வரையில்) தாங்கிப் பின்பெற்றெடுத்து வளர்த்து விருத்தியடைவித்து (எனைத்தனியே) விட்டுத் தங்கியிராமல் இரவும்பகலும் தனது கையினிடத்தே யேந்திக்கொண்டு என்னைக் காப்பாற்றினதாயினுக்கோ உடம்பின்கண்ணே நெருப்பைமூட்டுவிப்பேன்.

(கு—ள்.) தான் எனதுநிமித்தம் எவ்வளவுதுன்பமடையினும் அதனைப்பாராட்டாது எனக்கொரு சிறிதுதுன்பமும் வாராதபடி பாதுகாத்துவந்த அருமைத்தாயின் உடலில் அக்கினிபடும்படி எங்ஙனம் மனந்துணிவேனென்றனர். (௭)

அரிசியோநானிடுவே னாத்தா டனக்கு
வரிசையிட்டுப் பார்த்துமகிழாம—லுருசியுள்ள
தேனே யமிர்தமே செலவத் திரவியப்பூ
மானே யெனவழைத்த வாய்க்கு.

(பொ-ரை) அன்னையினுக்குவரிசைவைத்துப்பார்த்துச் சந்தோஷிக்காமல் சுவைவாய்ந்ததேனே, தேவாமிர்தமே, செல்வச்சம்பத்தினைவாய்ந்த மகனே, என (அன்புடனே) அழைத்துவந்தவாயினுக்கு நான் அரிசியினையோ போடுவேன்.

(கு-ரை.) பற்பலஇனிய சொற்களினால் அன்புடனே எனையழைத்துவந்த எனது அன்னையின்வாயினுக்கு அத்தகைய இனிமையான பதார்த்தங்களைக்கொடுத்து சன்மானிக்காமல் அவ்வாயில் வாய்க்கரிசியோடும்படி நேரிட்டது என்தலைவிதியோ வென்றனர். ()

அள்ளியிடுவ தரிசியோ தாய்தலைமேற்
கொள்ளிதனை வைப்பேனோ கூசாமல்—மெள்ள
முகமேன் முகம்வைத்து முத்தாடியென்றன்
மகனே யெனவழைத்த வாய்க்கு.

(பொ-ரை.) (ஆசைமிகுதியாய்) மிருதுவாக என்முகத்தின் மீது தன்முகத்தினைவைத்து முத்தமிட்டு எனதுமகனே யென்றழைத்த வாயினுக்கு வாய்க்கரிசியையோ அள்ளிப்போடுவது தாயினுடையசிரசின்மேலே கைகூசாமல் கொள்ளியினையிடுவேனோ.

(கு-ரை.) பேரானந்தத்துடனணைத்து முத்தமிட்ட எனது அன்னையின்சிரசில் அக்கினியையும், மிகுந்த உரக்கமுடன் என்மகனே என்றழைத்த வாயினுக்கு வாய்க்கரிசியும் போடும்படி நேரிட்டுவிட்டதும் கன்மமேயெனத்துக்கிதபடியாம். (ரு)

கலிவிருத்தம்.

முன்னையிட்டதீ முப்புரத்திலே
பின்னையிட்டதீ தென்னிலங்கையி
லன்னையிட்டதீ யடிவயிற்றிலே
யானுமிட்டதீ மூள்கமூள்கவே.

(பொ-ரை.) முதலில் (சிவபெருமானால்) இடப்பட்ட நெருப்பு முப்புரத்தின்கண்ணே (மூண்டெரிந்தது) பிற்பாடு (அநுமனால்) இடப்பட்ட நெருப்பு தென்னிலங்கைநகரில் (மூண்டெரிந்தது) (இப்போது) என்தாயாரால் இடப்பட்டநெருப்பு என்னுடைய அடிவயிற்றில் (மூண்டெறிகின்றது) (அங்ஙனமாக) யானும் தாயாருடம்பில் இட்டநெருப்பு மூண்டெரிக மூண்டெரிக.

(கு-ரை.) பெருநெருப்பு விஷயமாகப் பிரஸ்தாபிப்பது முப்புரத்திலேயும் இலங்கையிலேயுமாகலின் அவ்விரண்டினையும் கூறினர் முப்புரத்திலேயுண்டானதுபோல என்வயிற்றிலுண்டாயதென்னும், அநுமார்மூட்டியதுபோல நான்மூட்டினேனென்றும் குறிப்பித்தனர். அதாவது தனக்குண்டாயதுக்கம் இவ்வளவிற்றெனக் கூறமுடியாதெனவும் தாலிடவேண்டியது இன்றியமையாத செயலெனவும் தெரிந்தனர். (எ)

வெண்பா.

வேகுதே தீயதனில் வெந்துபொடிசாம்ப
லாகுதே பாவியேனையகோ—மாகக்
குருவிபறவாமற் கோதாட்டி யென்னைக்
கருதி வளர்த்தெடுத்த கை.

(பொ-ரை.) ஆகாயத்தில் பறக்கின்ற பறவைகள் (எனக்குநேரா கமேலே) பரவாதபடி என்னைப்பாராட்டி (மனத்திலேஅன்புடனே)

எண்ணிவளர்த் தெடுத்தகையானது நெருப்பில்வேகா நிற்தேகிற,வெ ந்து துண்ணியசாம்பலாகிறதே ஐயகோதீவினையேன் எங்ஙனம்பார் த்துக்கொண்டிருப்பேன்.

(கு-ரை.) ஆகாயத்தில் சஞ்சரிக்கும் பட்சிகட்குநேரே காலை மாலைகளில் சிறுகுழந்தைகள் நேர்படில் பட்சிதோடமுண்டாமென் பது சாஸ்திரவழக்காசலின் 'குருவிபாராமல்' என்றனர். இம்மைக் க்குவேண்டியவற்றையெல்லாம் உதவி, மறுமையில்புத்தென்னுமநரக த்திற்கும் போகாதபடிநடத்து மோட்சத்தையடைதற்கு வேண்டிய வைதீக சாதனங்களையும் நடத்திவருவானென்று தாயெண்ணியிரு தாளாதலால் 'கருதி' என்றனர். (அ)

வெந்தாளோ சோணகிரி வித்தகா நின்பதத்தில்
வந்தாளோவென்னை மறந்தாளோ—சந்ததமு
முன்னியே நோக்கி யுகந்துவரங் கிடந்தென்
றன்னையே யீன்றெடுத்த தாய்.

(பொ-ரை) திருவண்ணாமலையி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற ஞான வடிவானவனே!எப்போதும் தேவரீரையேநாடி மகிழ்ச்சியுடன்வரம் பெறவேண்டித்தங்கி என்னைப்பெற்றெடுத்த தாயானவள் வெந்து போயினளோ, உன்திருவடியில்வந்து சேர்ந்தனளோ என்னைமறந் துவிட்டனளோ.

(கு-ரை.) திருவெண்காடரைப்போன்ற சற்புத்திரனைப்பெறுதற் குச்சிவபெருமானை நோக்கி அரியதலங்கிடந்திருந்தாலன்றிப் பலியா தாகலின்,'வரங்கிடந்து'என்றனர்.சர்வசங்கப்பரித்தியாக மடையத்த க்கஒரு புத்திரனைப்பெற்றவள் உடனேமோட்ச மடைவள் என்பது சாஸ்திரநிச்சயமாகலின் 'நின்பதத்தில்வந்தாளோ' என்றனர். (கூ)

வீற்றிருந்தாளன்னை வீதிதனி லிருந்தாள்
நேற்றிருந்தா ளின்றுவெந்து நீறானாள் — பாற்றெளிக்க
வெல்லீரும் வாருங்க ளேதென் றிரங்காம
லெல்லாஞ் சிவமயமே யாம்.

(பொ-ரை.) (எனது) தாயானவள் (சுகமாக) விருந்துகொண் டிருந்தாள் வீதியிலு (மூலவிக்) கொண்டிருந்தாள், நேற்று (சீவதிசையுட) னிருந்தாள் இன்றையதினம் (நெருப்பில்) வெந்து சாம்பலாயினாள், இதென்ன ஆச்சரியமென்று (மனம்) இரங்காமல் பால் தெளிக்கும் பொருட்டு நீ விரெல்லோரும் வாருங்கள் எல்லாம் சிவமயமேயாகும்.

(கு-ரை.) தனதுதாயார் தகனக்கிரியையின் முன்னிலையாக உலகநிலையாமையினைக்குறிப்பித்தனர். இத்தகையசெயல்பிரபஞ்சத்தில் நிகழ்வது சகசமாய்என்பர் 'ஏதென்றிரங்காமல்' என்றனர்: தோன்றுதலும், வாழ்த்தலும், இறத்தலும் நமது விருப்பத்தின்படி சிறிதும் நடவாது பூர்வகன்மத்திற்குத் தக்கபடி சிவன்கூட்டிவைப்பானென்பார் 'எல்லாம் சிவமயமே' என்றனர். (௫0)

திருவிடமருதூர்.

மென்று விழுங்கி விடாய்கழிக்க நீர்தேட
லென்று விடியுமெனக் கென்கோவே — நன்றி
கருதார் புரமூன்றுங் கட்டழலாற் செற்ற
மருதாவுன் சந்நிதிக்கே வந்து.

(பொ—ரை.) என்தலைவனே! நன்மையினை நினையாதவர்களுடைய மூப்புரங்களையும் பெருநெருப்பினால் சாம்பலாக்கின திருவிட

மருதூர்ப்பிரானே! தேவரீருடைய சந்நிதியிலேவந்து ஆகாரத்தினை மென்று உட்கொண்டு தாகவிடாய் தணித்துக்கொள்ளும்பொருட்டு நீரினைத்தேடுந்தொழிலானது எக்காலத்தில் எனக்குமுடிவுபெறும்.

(கு—ரை.) திருவருண்மயமாகவிளங்கும் சிவாலயத்திலேயே யிருந்துகொண்டு, பசியின்பொருட்டுப் பிறனைநாடி ஆகாரத்திற்கு வேண்டியவற்றைக் கொள்ளாதிருக்கும் நாள் எக்காலம் சித்திக்குமென்பார் 'என்றுவிடியும்' என்றனர். (க)

திருவொற்றியூர்.

கண்டங் கரியதாங் கண்மூன் றுடையதா
மண்டத்தைப் போல வழகியதாந்—தொண்ட
ருடலுருகத் தித்திக்கு மோங்குபுக ழொற்றிக்
கடலருகே நிற்குங் கரும்பு.

(பொ—ரை.) புகழானது ஓங்கியதிருவொற்றியூரின் சமுத்திரத் தீரத்திலேயிருக்கும் கரும்பானது கண்டம்கருமையானதாம், மூன்று நேத்திரங்களையுடையதாம், ஆகாயத்தினைப்போல அழகினையுடையதாம், சிவனடியார்கள் திருமேனியானந்திக்கத் தித்தித்துக்கொண்டிருக்கும்.

(கு—ரை.) சிவனடியார்கள் திருவொற்றியூர்ப் படம்பக்கநாதரைத் தியானிக்குந்தோறும் அவர்கள்மனத்தில் பேரானந்தசுவை விளைந்துகொண்டிருக்குமாகலின் அந்நாதரைக் கரும்புஎன்றனர். (உ)

ஓடு விழுந்து சீப்பாயு மொன்பதுவாய் புண்ணுக்
கிடு மருந்தை யானறிந்து கொண்டேன்—கடுவருந்து

தேவாதி தேவன் றிருவொற்றி யூர்த்தெருவிற்
போவா ரடியிற் பொடி.

(பொ—ரை.) கட்டிகள் உண்டாகிச் சீப்பாயாநின்ற ஒன்பது துவாரங்களுள்ள உடலினுக்கு இட்டு அதனைப்பரிகரிக்கத்தகுந்த அவுடதத்தினை நான்தெரிந்துகொண்டேன் அதென்னெனின் நஞ்சினையுண்ட தேவாதிதேவனுடைய திருவொற்றியூர்த் தெருவின்கண்ணே நடப்பவர்களுடைய திருவடியின் தூகளேயாம்.

(கு—ரை.) சிவனடியார்கள் நெருங்கி எக்காலத்துமுலவும் திருவொற்றியூர் மாடவீதியிலுள்ள மண்ணிற் சிறிதினையொருவன் சிரசிற்றரித்துக்கொள்ளுவானேல் அவன் பிறப்புஎடுத்தற்கேற்ற வினையானது நீங்கிவிடுமென்பதாம். இது முத்திக்ஷேத்திரமாகலின் - இவ்வுண்மை நமது திருவெண்காடர் தெரிந்தன்றோ, பற்றற்றமூர்த்தியாகிய அவர் உலகத்தின்கண்ணே பற்பலக்ஷேத்திரங்களையும் விரும்பாது இத்தலத்தினையடைந்து ஞானசமாதிகொலுவிருந்து வீற்றிருந்தருளினர். (௩.)

வாவி யெல்லாந் தீர்த்த மணலெல்லாம் வெண்ணீறு
காவணங்க ளெல்லாம் கணநாதர்—பூவுலகி
லீது சிவலோக மென்றென்றே மெய்த்தவத்தோ
ரோதும் திருவொற்றி யூர்.

(பொ—ரை.) இது இவ்வுலகத்திலுள்ள சிவலோகமாகும் என்று பலதரம்தோத்தரித்து மெய்கண்டதவத்தினையுடையவர்கள் புகழ்ந்துகொண்டிருக்கும் திருவொற்றியூரிலுள்ள தடாகங்களியாவும் புண்ணியதீர்த்தங்களாம், மணல் முழுவதும் திருவெண்ணீறும், சோலைகளெல்லாம் சிவகணங்களாம்,

(கு—ரை) திருவொற்றியூர்ப் பூலோககைலாசமென்னச் சிவ ஞானிகள் சொல்லுவதால் உண்மைச் சிவனடியார்கட்கு அத்தலத் துத் தடாகங்கள் புண்ணியதீர்த்தமாகவும், மணல் விபூதியாகவும் விருட்சங்கள் சிவகணங்களாகவும் தோன்றுமென்பதாம். ஆகவே திருவெண்காடர் தாம்கண்ட அனுபவ உண்மையை யிங்ஙனம் கூறினர். (

திருவாரூர்.

ஆரூரரிங்கிருக்க வவ்வூர்த் திருநாளென்
றூரூர்க டோறு முழலுவீர்—நேரே
யுளக்குறிப்பை நாடாத வூமர்களா னீவிர்
விளக்கிருக்கத் தீத்தேடு வீர்.

(பொ—ரை.) திருவாரூருடையார் இவ்விடத்திலிருக்க (இத்தலத் தினைக் கடந்து) அந்தவூரில் திருநாளென்றும், எல்லாவூர்களிலும் சென்று அலைபவர்களே நேராக மனக்கருத்தையறியாத மூங்கைக ளே! நீங்கள் தீபம் இருக்க நெருப்பைத்தேடுவீர்கள்.

(கு—ரை.) "புகழுமூலரி லுருத்திரமூர்த்தி பொங்கொளியிற், றிசழுஞாயிறு வகைகளிற் செம்பொனஞ்சிலம்பு, பகருமந்திரத் தஞ் செழுத் தென்னவே பலவா, நகரின்மேன்மைபெற் றதுகமலாலய நகரம்." என்றபடி இத்தலத்தில் திருவிழாவைத் தரித்தபின் வேறு தலத்தின் திருவிழாவைத் தரிசிக்க மனம்வாராததாகலின், ஊரூர் டோறு முழலுவீர், என்றனர். (ரு)

திருவையாறு.

எருவாய்க் கிருவிரண்மே லேறுண் டிருக்குங்
கருவாய்க்கோ கண்கலக்கப் பட்டாய்—திருவாரூர்த்

தேரோடும் வீதியிலே செத்துக் கிடக்கின்றாய்
நீரோடும் தாரைக்கே நீ.

(பொ—ரை.) மலத்துவாரத்திற்கு இரண்டங்குலத்திற்கு மேலே ...ிய புழுக்கூடாகிய பிறப்பிடத்திற்குக் கண்கலங்கினை, திருவாரூரி ...க்கண் தேரோடும் திருவீதியில் நீ நீரோடும்வழியின்பொருட்டு மா ...ங்கிடந்தாயே.

(கு—ரை.) தன்னையடுத்திருந்த ஒருநல்லடியார் தன்கட்டளைப் ...படி விவாகம்செய்து வாழ்ந்துகொண்டிருக்கையில் பெண்சம்பந்த ...மான சுகசன்னிகண்டு மாண்டுபோக அதுதெரிந்து அவனைச்சமீபித் ...து இத்திருச்செய்யுளைப்பாடி எழுப்பிவிட்டனர். (ரு)

திருக்காளத்தி.

பொய்யை யொழியாய் புலாலைவிடாய் காளத்தி
யையரேயென்று யறஞ்செய்யாய்—வெய்ய
சினமே யொழியாய் திருவெழுத்தைந் தோதாய்
மனமே யுனக்கென்ன மாண்பு.

(பொ—ரை.) மனமே! பொய்பேசாதிராய், புலாலுண்ணுதலினி ...ன்றும் நீங்காய், திருக்காளத்திநாதனை நினைக்கமாட்டாய், சிவதரும ...த்தினைச்செய்யாய், கொடியகோபத்தினை நீங்காய், அழகிய பஞ்சாட் ...ரத்தினைசெபியாய்,உனக்கென்ன பெருமை யுண்டாகப்போகிறது.

(கு—ரை.) ஒருவன் மனிதப்பிறப்பையெடுத்து அதனாலடைய ...வேண்டிய அரியபாக்கியத்தையடையவேண்டுமாயின் நீக்கவேண்டு ...வன் சில, கொள்ளவேண்டுவன சில, அவையாவன பொய், புலால்,

கோபம் இவற்றையொழித்தல்வேண்டும். சிவசிந்தனை, சிவதருமசி
ந்தனை, பஞ்சாட்சரதியானம் இவற்றைப்பெறவேண்டும். (சு

திருக்காஞ்சி.

எத்தனையூ ரெத்தனைவீ டெத்தனைதாய் பெற்றவர்கள்
எத்தனைபே ரிட்டழைக்க வேனென்றே—னித்தம்
எனக்குக் களையாற்ற யேகம்பா கம்பா
உனக்குத் திருவிளையாட் டோ.

(பொ—ரை.) திருவேகம்பமுடையானே! கம்பாநதியுடைய
னே! எத்தனை ஊர்கள், எத்தனை வீடுகள், எத்தனை தாய்மார்கள்
ஈன்றோர்கள், எத்தனைபேர்வைத்தழைக்க ஏன் என்றுவிடைகொ
த்தேன், நாள்தோறும் அடியேனுக்கு விடாய்தணியாய் தேவரீருக்
இது ஒருதிருவிளையாட்டாயிருக்கிறதோ.

(கு—ரை.) எடுத்த சனனங்கட்கு எண்ணிக்கை இவ்வளவெ
க்கணக்கிட முடியாதாகலினாலும், அந்தந்தச் செனமங்கள்தோறும்
அனுபவித்த துன்பங்கட்கு அளவில்லையாகலினாலும் அதனால்வி
யற்றிருக்குமெனக்கு இச்செனமத்திலாவது அக்கவலைதீர்த்து இ
செனமமெடாதபடி செய்வாயென்பார் 'களையாற்றாய்' என்றன
'திருவிளையாட்டோ' எனச் சந்தேகித்ததனால் திருவிளையாட்டன்
எனது கன்மமென்றபடியாம். (அ

திருவிருப்பையூர்.

மாதாவுடல்சலித்தாள் வல்வினையேன் கால்சலித்தேன்
வேதாவுங் கைசலித்துவிட்டானே—நாதா
விருப்பையூர் வாழ்சிவனே யின்னமோ ரன்னை
கருப்பையூர் வாராமற் கா.

(பொ—ள.) (என்னைப்பெற்ற) தாயானவள் உடம்புதளர்ந்தாள், வலியவினையையுடைய நான்கால் ஓய்ந்துவிட்டேன், பிரமனும் கைதளர்ந்துவிட்டான், தலைவனே திருவிருப்பையூரில் வாழ்கின்ற சிவபெருமானே இனிமேலும் ஒருதாயினுடைய கருப்பையாகிய ஊரில் வருந்துபொருந்தாமல் என்னைக்காத்தருள்வாயாக.

(கு—ள.) எடுத்தசன்மங்கட்கு அளவில்லையாகலின் அவ்வளவு சென்மங்களிலும் என்னைப்பெற்ற தாய்மாரும், சிருட்டித்தபிரமனும், கொன்ற இயமனும் சலித்துவிட்டனர்களாகலின் இனியவர்கட்குச் சிறிது ஆறுதலுண்டாம்படி என்னைப்படையாதிருக்கவேண்டுமென்றனர். (கூ)

திருக்காரோணம்.

அத்திமுத லெறும்பீ றானவுயி ரத்தனைக்குஞ்
சித்தமகிழ்ந்தளிக்குந் தேசிகா—மெத்தப்
பசிக்குதையா பாவியென் பாழ்வயிற்றைப்பற்றி
யிசிக்குதையா காரோணரே.

(பொ—ள.) யானைமுதலாக எறும்பு ஈறாகவுள்ள எல்லாஉயிர்கட்கும் மனமகிழ்ந்து அவைகள்வேண்டியவற்றைக் கொடுக்கின்ற ஆசாரியனே! மிகவும் பசிக்கின்றது ஐயனே! பாவியாகிய என்னுடைய பாழாகிய உதரத்தைப்பற்றி இழுக்கின்றது கடவுளே திருக்காரோணத்திலிருப்பவரே!

(கு—ள.) ஆன்மகோடிகட்கெல்லாம் அவரவர்கள் கன்மத்திற்குத்தக்கபடி உணவுஊட்டிக் காத்துவருபவன் நீயேயாகலின் அவ்வான்மகோடிகளுள் ஒருவனாகிய நான்மாத்திரம் இங்ஙனம் பசியால் துக்கப்படலாமோ உடனே தணிக்கவேண்டுமென்றனர். (கο)

திருக்குற்றாலம்.

காலன் வருமுன்னே கண்பஞ் சடைமுன்னே
பாலுண் கடைவாய் படுமுன்னே—மேல்விழுந்தே
யுற்றா ரழுமுன்னே யூரார் சுடுமுன்னே
குற்றாலத் தானையே கூறு.

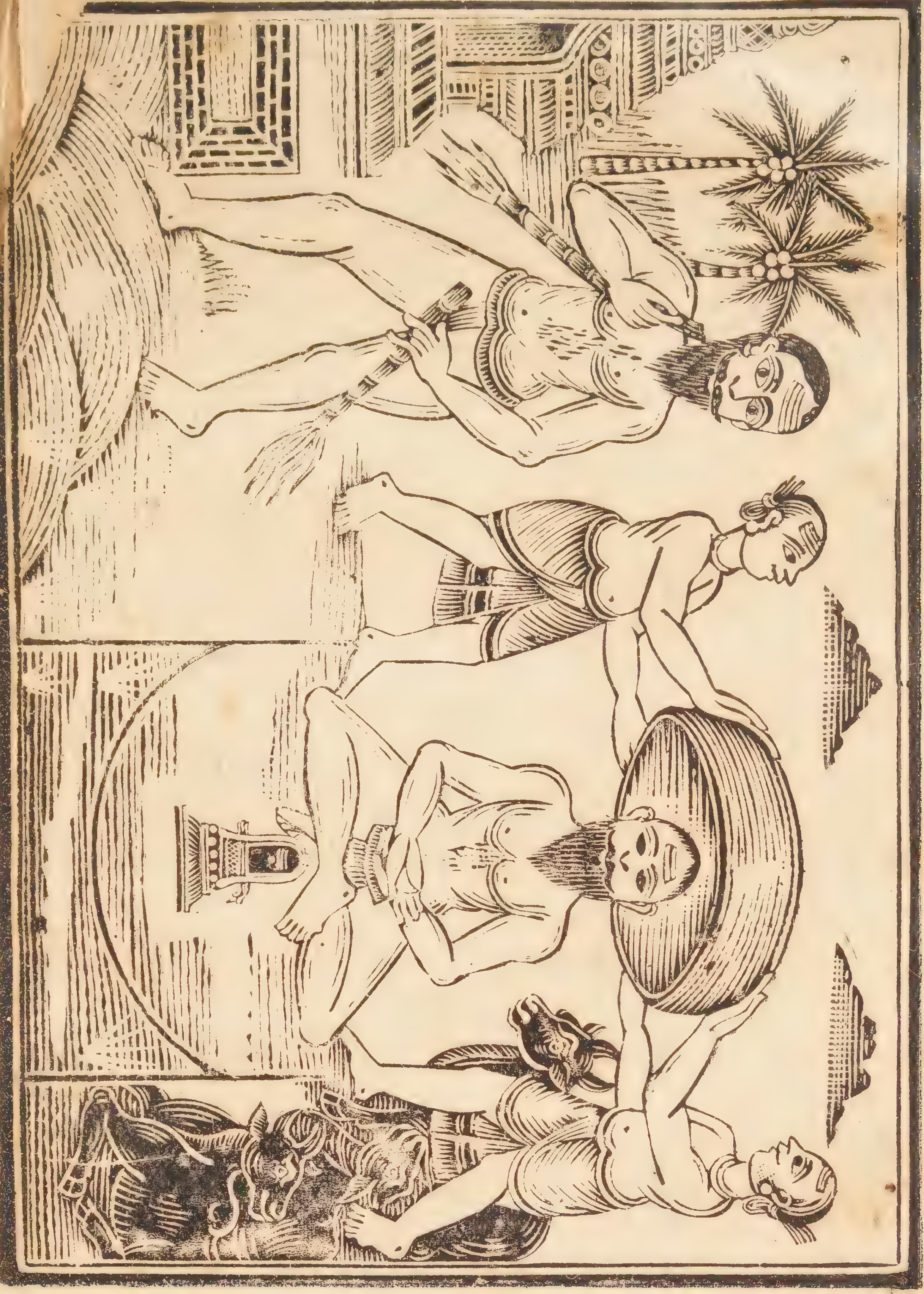
(பொ—ரை.) எமன்நெருங்குதற்கு முந்தியே, கண்பஞ்சடைவதற்கு முந்தியே, பாலுண்ட கடைவாய்ப்பல் விழுவதற்குமுந்தியே, உறவினர்மேலே விழுந்து அழுவதற்குமுந்தியே, ஊரிலுள்ளார் மயானத்திற்குக்கொண்டுபோய் சுடுவதற்குமுந்தியே, திருக்குற்றாலத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானைத் துதிப்பாயாக.

(கு—ரை.) மரணத்தருவாயில் இந்திரியங்கள் கலங்கிவிடுமாகலின் அச்சமயத்தில் நினைத்தற்கேதுவாகிய கரணங்களும் அங்ஙனமேயாகும் ஆகலின் அறிவானது தெளிவாகவிருக்கிறகாலத்திலேயே சிவத்தியானம்பண்ணுதல் வேண்டுமென்றனர். (கஉ)

திருவையாறு.

மண்ணுந் தணலாற வானும் புகையாற
வெண்ணரிய தாயு மிளைப்பாறப்—பண்ணுமயன்
கையாறவும்மடியேன் காலாறவுங் கண்பா
ரையா திருவை யாறா.

(பொ—ரை.) என்தந்தையே! திருவையாற்றிலெழுந்தருளியிருப்பவனே! பூமியானது (தன்னுடைய) அனல் அடங்கும்படியாகவும், ஆகாயமானது (தன்னுடைய) புகையடங்கும்படியாகவும் (என்னை சனனங்கள்தோறும் பெற்றெடுத்த) அனேக தாய்மார்கள் இளைப்பா

றும்படியாகவும், சிருஷ்டிசெய்யும் பிரமன்கையாறும்படியாகவும்-அடியேனுடையகால்கள் ஆறும்படியாகவும் திருநோக்கம்வைத்தருளவேண்டும்.

(கு—ரை.) எடுத்தசனனங்கட்குக் கணக்கில்லையாகலின் அவ்வவ் செனனங்கடோறும் மரணகாலத்தில் கொளுத்தியபோதுஉண்டாகிய நெருப்பும்புகையும், பிறந்தகாலத்தில் தாய்மார்க்குண்டாகிய நோயும், பிரபஞ்சபோகத்தினை யனுபவிக்கும்படி பிரமன் எழுதி வந்தவையும், அங்ஙனம்போகங்களை யனுபவிக்கிறகாலத்தில் உலக மெங்குந் திரிந்தலுத்தகாலும் இளைப்பாற ஒருநிலை ஆதலால் இனிச் சென்மம்வாராதபடி திருவடியிற் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டு மென்பதாம். (கஉ)

சிதம்பரம்.

சிற்றம்பலமுஞ் சிவனு மருகிருக்க
வெற்றம்ப லந்தேடி விட்டோமே—நித்தம்
பிறந்திடத்தைத் தேடுதே பேதைமட நெஞ்சே
கறந்திடத்தை நாடுதே கண்.

(பொ—ரை.) திருச்சிற்றம்பலமும் (அவ்வம்பலத்தில் ஆனந்தநிர்த்தஞ்செய்தருளும்) நடராஜப்பிரபுவும் சமீபத்திலிருக்க வெறுமையாகிய அம்பலத்தைத்தேடிக்கொண்டோமே (என்னெனின்) அறியாமையினையும் மடமையினையும் வாய்ந்த மனமானது எக்காலும் தான் பிறந்தவிடத்தினையே தேடாநின்றதே, கண்ணானது தான் (பால்) உண்ட இடத்தினையே நாடாநின்றதே.

(கு—ரை.) பிறப்புதற்கிடமாயுள்ள நிதம்பமும் பாலுண்பதற்கு இடமாயுள்ள தனமும் ஒவ்வொருவனையும் மயக்கிக் காமத்தையூட்டுவதற் கேதுவாகப் பிரபஞ்சத்திலிருந்துகொண்டிருத்தலினால், அம்

மயக்கிற் சிக்காது உலகத்திலுள்ள மாதரனைவரையும் தாய்மார்களா கப் பாவித்து வாழவேண்டுமென்பதாம். (கரு)

பொது.

தோடவிழும் பூங்கோதைத் தோகையுனை யிப்போது
தேடினவர் போய்விட்டார் தேறியிரு—நாடிநீ
என்னை நினைத்தா லிடுப்பி லுதைப்பேனுன்
உன்னை நினைத்தா லுதை.

(பொ—ரை.) இதழானது விரியாநின்ற புட்பமாலையினைத்தரித்த பெண்ணே, உன்னை இப்போதுதேடினவர்போய்விட்டார், மனந்தெளிந்திரு, நீ என்னைவிரும்பி நினைந்தனையாயின், நானுன்னை இடுப்பிலுதைப்பேன், உன்னை நினைந்தேனாயின் நீயென்னை உதை.

(கு—ரை.) அனேககோடி சன்மாந்தரங்களினும் மாதருடன் கலந்து கலந்து மயங்கிக்கிடந்த மனமானது ஒரோவழிதன்னையறியாது எதிரிட்டமாதொருவள்பால் நாடி அவளைவசியம்செய்துவிட உடனே தன்மனதைத் தன்வழித்திருப்பிக்கொண்டு அம்மாதினை நிக்கிரகித்தபடியாம். சாமான்னியர் மனத்தின்வழி அறிவினைவிட்டு மயங்குவர், அறிஞர் அம்மனத்தினை அறிவால் தன்வயப்படுத்திடுவர் எத்தகையினராயினும் பிராரத்துவத்தை யனுபவித்தேதீரவேண்டும், ஆனால் அபக்குவர்கட்கு அனுபவமாயும் பக்குவர்கட்கு வாசனைமாத்திரமாயும் நிகழும், ஈண்டுச்சுவாமிகள்பால் நேர்ந்தது பூர்வவாசனையேயாம். (க)

வாசற் படிகடந்து வாராத பிச்சைக்கிங்
காசைப் படுவதில்லை யண்ணலே—யாசைதனைப்

பட்டிறந்த காலமெலாம் போதும் பரமேட்டி
சுட்டிறந்த ஞானத்தைச் சொல்.

(பொ—ரை.) பெருமையிற்சிறந்த பெருமானே! நான்வாசற்படியைக்கடந்து தாண்டிக்கொண்டுவந்து இடாதபிச்சையினுக்கு இப்போது ஆசைப்படுவதில்லை (அங்ஙனம்) அப்பிச்சையினுக்கு ஆசைகொண்டிருந்து கழிந்தகாலமனைத்தும் போதும், இனிக்குறித்துச் சொல்லுதற்கேலாத ஞானோபதேசம்செய்தருளுவாய்.

(கு—ரை.) ஒன்றினைச்சுட்டில் சுட்டுவானாகிய ஞாதுருவும், மனமாகிய ஞானமும், சுட்டப்படும்பொருளாகிய ஞேயமும் மூன்றுந் தோன்றுமாகலின், சுட்டிறந்த ஞானவேண்டும் என்றனர். ஞானமணமாலை. "என்னுனை மாணவகா வீதென்று சுட்டாதே, பன்னுமுண்மைதனைப் பாராதே—நின்னாலே, யொன்றலது வொன்றாதங் குன்னுனை யொன்றாயே, லொன்றுமிரண்டல்லாதவொன்று" என்றதனாற்காண்க. (௨)

நச்சரவம் பூண்டானை நன்றாய்த் தொழுவதுவு
மிச்சையிலே தானங் கிருப்பதுவு—பிச்சைனை
வாங்குவது முண்பதவும் வந்துதிரு வாயிலிலே
தூங்குவதுந் தானே சுகம்.

(பொ—ரை.) விஷத்தினையுடைய பாம்பினைத்தரித்த பரமசிவனை நன்றாக வணங்குவதும், தன்னிஷ்டபடி யிருந்துகொண்டிருப்பதும், பிச்சையெடுப்பதும், சாப்பிடுவதும், வந்து சிவாலயவாயற்படியிலே நித்திரைசெய்வதும்தானே இன்பமாகும்.

(கு—ரை.) இன்றியமையா துண்டாகும் பசியினை மாத்திரம் தணிந்தற்குப் பிச்சையேற்றுண்டு சிவாலயதரிசனம்செய்தபின் அக்

கோயில் வாயற்படியிற் கிடத்தலே சுகமென்றனர். அதனால் எத்த கையினர்கட்கும் சிவாலய வழிபாடொன்றே மோட்சந்தருமென்ப தாம். இதுபற்றியன்றோ, "திருக்கோயிலில்லாத திருவில்லூரும்" எனவும், "ஆலயம்தொழுவது சாலவுநன்று" எனவும், "கோயிலில் லாதவூரில் குடியிருக்கவேண்டாமெனவும்" பெரியோர் பணித்து ள்ளார். (ரு)

இருக்கு மிடந்தேடி யென்பசிக்கே யன்ன
முருக்கமுடன் கொண்டுவந்தா லுண்பேன்—பெருக்க
வழைத்தாலும் போகே னரனே யென்றேக
மிளைத்தாலும் போகே னினி.

(பொ—ரை.) சிவபெருமானே! நானிருக்கும் இடத்தினைத்தேடி என்பசியினைத்தணித்திடற்கு அன்னத்தினைப் பரிவுடனேகொண்டு வந்தால் புசிப்பேன் அங்ஙனம் செய்யாமல் மிகவும் வருந்தியழைத் தாலும் போகமாட்டேன் எனதுதேகமெலிந்தாலும் இனிப்போக மாட்டேன்.

(கு—ரை.) பசியைத்தணித்தலின்பொருட்டு அன்னத்திற்கெ னவெளிவரின் வீதிகடோறும் ஒவ்வொருவீட்டிலும் செல்லவேண்டி யிருக்கிறது, அவ்வவ்வீட்டிலுள்ளசாமான்யரையெல்லாம் கெஞ்சவே ண்டியுமிருக்கிறது, அவ்வமயம் மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவிமுத லியவற்றிற்குப் பிரபஞ்சவேடிக்கை விளைகின்றது, அவ்விளைவின்வழி யே மனம்செல்லுகிறது, செல்லவே இச்சைவிளைகின்றது இச்சைவி ளையவே அவ்விச்சையினை யனுபவிக்க முயற்சியுண்டாகின்றது, அம் முயற்சியில் இன்பதுன்பம் விளைகின்றன, அவை புண்ணியபாவங் கட்கிடமாய்ப் பிறப்பினுக்கேது உண்டாகின்ற இத்தகைய விபரீ தங்கட்கிடம்கொடாதபடி யிருந்தவிடத்திலே யிருத்தலே நலமென் பார் "போகேனினி" என்றனர். (சு)

விட்டுவிடப் போகுதுயிர் விட்டவுடனே யுடலைச்
சுட்டுவிடப் போகின்றார் சுற்றத்தார்—பட்டதுபட்
டெந்நேர முஞ்சிவனை யேத்துங்கள் போற்றுங்கள்
சொன்னே னதுவே சுகம்.

(பொ-ரை.) ஜகத்தீரே! உயிரானது உடலைவிட்டுநீங்கப்போகிறது விட்டவுடன் சரீரத்தினை உறவினர் சுட்டுவிடப்போகின்றார், ஆகையால் என்னபாடுபட்டாயினும் எப்பொழுதும் சிவபெருமானைத் துதியுங்கள் வணங்குங்கள் சொல்லிவிட்டேன் அதுவேசுகமாவது.

(கு—ரை.) உலகத்திலே ஒருவன் நற்கதியினையடையவேண்டியதற்கேற்ற சாதனங்கள் உடலுடன் உடல்கூடியிருக்கும் காலத்திலேயே சம்பாதித்துக்கொள்ளவேண்டும். அடலோ அருத்தகணம் நமதுவசத்திலிருப்பது துல்லபம் ஆகலின் உடலோடிருக்கும் காலமெல்லாம் ஒவ்வொரு கணந்தோறும் சிவசிந்தனையுடனிருக்க வேண்டுமென்பார் 'எந்நேரமும் சிவனையேத்துங்கள்' என்றனர். (ரு)

ஆவியொடு காய மழிந்தாலு மேதினியிற்
பாவியென்று நாமம் படையாதே—மேவியசீர்
வித்தார முங்கடம்பும் வேண்டா மடநெஞ்சே
செத்தாரைப் போலே திரி.

(பொ—ரை) அறியாமைவாய்ந்த மனமே! உயிருடன்கூடிய சரீரமானது அழிந்துபோனாலும் உலகத்திலே பாவியென்ற பேரினைப் படைக்காதே, பொருந்தியசிறப்பினைவாய்ந்த விஸ்தாரவார்த்தையும் உலகவுறவும் உனக்குவேண்டாம் மாண்டவர்போலத் திரிவாயாக.

(கு—ரை.) உலகத்தில் விவகாரமுள்ளவரையில் நன்மைதீமைகட்கேதுவாகிய விஷயங்களுள் சிக்குண்ணவரும். அங்ஙனம்சிக்கவே

மேலாம்பதங்களெல்லாம் விட்டுவிட்டாராய்ந்து
நாலாம்பதத்திலடைந்தனையேநெஞ்சமே.

(பொ—ரை.) மனமே! மேற்பட்டுள்ள (மும்மூர்த்திகளின்) பதங்களையெல்லாம் (விசாரித்து) நீங்கி (உண்மை) தேர்ந்துநாலாவது பதவியினைநாடிச்சேர்ந்தனை.

(கு—ரை.) நாலாம்பதமாவது பிரமனுலகு, விண்டுலகு, உருத்திரனுலகு மூன்றையுங்கடந்த துரியமூர்த்தியாகிய சிவபெருமான் சிதாகாயவுலகாம். (உ0)

கடங்கடங்கடோறுங் கதிரவனுமாடி
யடங்குமிடந்தானறிந் தன்புற்றாய்நெஞ்சமே.

(பொ—ரை.) மனமே! ஒவ்வொருபாண்டத்திலும் சூரியன்பிரதிம்பித்திருந்து கடமுடைந்தவழி பிரதிபிம்பம் சூரியனிற்சாரும் என்னுமுண்மைதெரிந்து விருப்பமுற்றனை.

(கு—ரை.) சூரியன்பாண்டங்கள்தோறும் தோன்றிப்பாண்டமுடைந்தவழிபிரதிபிம்பம் சூரியனைச்சாருமாறுபோல, மாயையானது உடல்தோறும் காரியப்பட்டிருந்து உடல்நீங்கிய காலத்துக் காரியமாயை காரணமாயையி லொடுங்குமென்பதாம். இப்பிரதிபிம்பத்தினைப் பிரமத்தின்மேலேற்றிக்கூறுவர் ஏகான்மவாதிகள். பிரமத்தின்கன்னியமாகவெல்லாம் சூனியமெனுமவரைப் பிரமம்பிரதி பிம்பிக்கவேறுவஸ்து எதுஎனக்கேட்டு அவரைமறுக்க. (உக)

கற்றவனுய்க்கேட்டவனுய்க் காணுனைக்காண்பவனுய்
உற்றவனுய்நின்றதிலே யொன்றுபட்டாய்நெஞ்சமே.

(பொ—ரை.) மனமே! (எல்லாம்) கற்றவனாகவும், எல்லார் (பிரார்த்தனையும்) கேட்டவனாகவும், (ஒருவருக்கும்) காணுதவனாகவும்

(அடியார்கட்கு) காண்பவனாகவும் (எல்லாரிடத்தும்) கலந்தவனாகவு முள்ள அவனிடத்தேகலந்தனை.

(கு—ரை.) ஆன்மாக்கள் சிவபெருமானையறியாதவர்களாக விருக்கினும் சிவபெருமான் தன்வியாபகத்து ளடங்கிய ஆன்மாக்களின் செயலினைத்தையும் தெரிந்துகொள்ளுவனென்பதாம். (உஉ)

நாலுவகைக்கரண நல்குபுலனைந்துமொன்றாய்ச்
சீலமுற்று நின்றநிலை சேர்ந்தனையேநெஞ்சமே.

(பொ—ரை.) மனமே! நான்குவகைப்பட்ட அந்தக்கரணங்களும், (விஷயங்களைக்) கொடுக்கும் ஐம்புலன்களும் ஒற்றுமைப்பட்டுச் சுத்தமான அவசரத்திலே கலந்தனை.

(கு—ரை.) கரணங்களும், புலன்களும் பிரபஞ்சமுகமான சேஷ்டைகளினின்று நீங்கியந்தர்முகமாக நடக்கும்அவசரத்தேகலந்தனையென்பார் 'சேர்ந்தனை' என்றனர். (உ௩)

விட்டிடமும்தொட்டிடமும் விண்ணிடமுமண்ணிடமுங்
கட்டுமொருதன்மையெனக் கண்ணுற்றாய்நெஞ்சமே.

(பொ—ரை.) மனமே! நீங்கியஇடமும் அடைந்தஇடமும், ஆகாயமும், பூமியும்சேர்ந்த ஒரேதன்மையுடையதெனப் பார்த்தனை.

(கு—ரை.) விட்டிடம்மண்ணிடம், தொட்டிடம் விண்ணிடம் இவற்றுள்விண் உயர்ந்தநிலையெனவும், மண் தாழ்ந்தநிலையெனவும் பேதங்கருதினையில்லை யென்பார் 'கண்ணுற்றாய்' என்றனர். (உ௪)

எந்தெந்தநாளு மிருந்தபடியேயிருக்க
அந்தச்சுகாதீத மாக்கினையேநெஞ்சமே.

இன்னம்பிறக்க விசைவையோ நெஞ்சமே
மன்னரிவ ரென்றிருந்து வாழ்ந்தவரை—முன்ன
மெரிந்தகட்டைமீது துணைக்கோ வணத்தை
யுரிந்துருட்டிப் போட்டது கண்டு.

(பொ—ரை.) மனமே! அரசர்கள் இவர்என்றுசொல்லப்பட்டிருந்து வாழ்ந்தாரை முன்னம் (வேறொருபிணம்) எரிந்தமேட்டின்பேரில் ஆண்மைக்குத் துணையாகவிருந்த கௌபீனத்தையும் உரிந்துகொண்டு எருமுட்டைகளின்மேல் வளர்த்திவிட்டதைப்பார்த்தும் இனிமேலும் பிறப்பதற்கு இணங்குவையோ.

(கு—ரை.) பிறருக்கு எவ்விதத்தும் பிரயோசனப்படாத அல்பத்துண்டாகிய கௌபீனத்தினையும், தன்னுடன்வைத்துக்கொளுத்துதற்கு இயலாதிருக்க அருமையென நாம்பாராட்டி யனுபவித்துவந்த பொருள்களுக்கு நமக்குமென்ன சம்பந்தமுண்டென்பதையாலோசித்து அவற்றிற்பற்றுவையாது பிறப்பினுக்கும் ஏதுவுண்டாக்கிக்கொள்ளாதிருக்கவேண்டுமென்பதாம். (௧௦)

முதற்சங் கமுதூட்டு மொய்குழலார் தம்மை
நடுச்சங்க நல்விலங்கு பூட்டுங்—கடைச்சங்க
மாய்போத தூதூது மம்மட்டோ விம்மட்டோ
நாம்பூமி வாழ்ந்த நலம்.

(பொ—ரை.) முதலிலுண்டாகிய சங்குபாலை யூட்டும், மாதர்களுடைய ஆக்ஞாசாரணமாக உண்டாகிற நடுச்சங்கமானது உறுதியான விலங்குபூணும்படி செய்யும், கடைசிகாலத்தில் உண்டாகிற சங்கானது இறந்துபோகும்காலத்தினுக்குரியதாகி ஊதப்படும், நாம்உலகத்தில்வாழ்ந்த சுகம் அவ்வளவோ இவ்வளவோ அறியேம்.

(கு—ரை.) குழந்தைப்பருவத்தில் பாலூட்ட உபயோகப்படு த்துவது முதற்சங்கு (பாலாடை.) விவாக மஹோற்சவ காலத்தில் ஊதுவது நடுச்சங்கு, மயானத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டுபோம்போது ஊதுவது கடைச்சங்கு. (கக)

எத்தனைநாள் கூடியெடுத்த சரீரமிவை
யத்தனையு மண்டின்ப தல்லவோ—வித்தகனார்
காலைப் பிடித்துமெள்ளக் கங்குல்பகலற்றிடத்தே
மேலைக் குடியிருப் போமே.

(பொ—ரை:) இவைகள் எத்தனைநாள்சேர்த்தெடுத்த உடம்புகள் அவ்வளவும் மண்ணுண்பதல்லவோ கடவுளின் திருவடியினை மெல் லப்பற்றி இராப்பகலற்ற இடத்திலே மேன்மைக் குடியாகவிருப் போம்.

(கு—ரை.) புல்லாய்ப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாய் மிருகமாய் பறவையாய் பாம்பாய் கல்லாய் மனிதராய் என்றபடி எத்தனையோ சன்மங்களெடுத்தபின்னர் மனிதப்பிறப்பை யெடுக்கப்பெற்றும் அம் மனிதப்பிறப்பை மண்ணுக்கு வீணாகக்கொடுக்காமல் அப்பிறப்பிலே யே சிவபெருமான் திருவடித்தியானம்செய்து மோட்சவீடடைதலே தகுதியென்றனர். (கஉ)

எச்சிலென்று சொல்லி யிதமகிதம் பேசாதே
யெச்சி லிருக்கு மிடமறிநீ—ரெச்சிறனை
யுய்த்திருந்து பார்த்தா லொருமை வெளிப்படும்பின்
சித்த நிராமய மாமே

(பொ—ரை.) சிற்சிலவஸ்துக்களை எச்சிலென்று இகழ்ந்துரைத்து நன்மைதீமைகள் பேசவேண்டாம், எச்சிலிருக்குமிடந்தனைத் தெரி

ந்தீ ரில்லை, எச்சிலை யூகித்திருந்துபார்த்தால் ஒற்றுமைவெளியாகும் பிறகு மனத்துன்பமற்றதாகும்.

(கு—ரை.) ஒருவஸ்துவினை எச்சிலென்று நீக்கில் எச்சிலில்லாத ஒன்றில் விருப்பமுண்டாம், ஆகவே ஒன்றில்விருப்பும் ஒன்றில் வெறுப்பு நிகழும் அது ஏதுவாக சுகதுக்கம் விளைந்து புண்ணியபாவங்கட்குட்பட்டுச் சனனமரணங்களில் அலைதல்வேண்டிவரும், ஆகலின் உலகிலுள்ள எல்லாப்பதார்த்தங்களினிடத்தும் சமபுத்திபாராட்டி இருவினையற்றிருக்கவேண்டு மென்பார் 'இதமகிதம்பேசாதே' என்றனர். எச்சிலுண்டாமிடத்திலேயே எச்சிலில்லாததும் உண்டாகுமென்பதனைத் தேர்ந்தீரில்லை யென்பார் 'இடமறியீர்' என்றனர். ஈண்டு எச்சிலென்றது வாய்நீரையன்று நிக்கிரஷ்டவஸ்துக்களை.

எத்தனைபேர் நட்டகுழி யெத்தனைபேர் தொட்டமுலை
யெத்தனைபேர் பற்றி யிழுத்தவிதழ்—நித்தநித்தம்
பொய்யடாபேசும் புவியின்மட மாதரைவிட்
டுய்யடா வுய்யடா வுய்.

(பொ—ரை.) எத்தனைபேர் தங்கள்தங்கள் கோசத்தினை நாட்டிய பள்ளம், எத்தனைபேர் தங்கள்தங்கள் கரங்களினால் பிடித்த தனம், எத்தனைபேர் தங்கள்தங்கள் பற்களால் கடித்து இழுத்த கீழுதடு, ஆகையால் அடா தினந்தோறும் பொய்யினையேபேசுகின்ற உலகிலுள்ள அறியாமையுடன்கூட்டிய மாதர்களினின்று நீங்கிப் பிழையேடா பிழையேடா பிழை.

(கு—ரை.) ஈண்டு மாதரெனப் பொதுப்படக்கூறினும் வேசிகளையே குறித்ததென்றும். நாளொன்றுக்குப் பற்பல ஆடவர்களை யணைந்து அவ்வவர்கட்குத் தக்கபடி அவரவர்கள் நம்புமாறு உண்

மையானவார்த்தைகளைப்போலவே இதமாகப் பொய்ப்பேசிப் பொரு ளைக்கவர்ந்துகொண்டு அவர்களைவிலகிவிடுவோர்களாகலின் அத்தகை யர் கூட்டுறவு எக்காலத்தும் கூடாதென்பார். 'உய்யடா' வெனப் பலதரம் வற்புறுத்திக்கூறினர். (சச)

இருப்பதுபொய் போவதுமெய் யென்றெண்ணி நெஞ்சே
யொருத்தருக்குந் தீங்கினையுன்னாதே—பருத்ததொந்தி
நம்மதென்று நாமிருக்க நாய்நரிகள் பேய்க் கழுகு
தம்மதென்று தாமிருக்குந் தான்.

(பொ—ரை.) மனமே! உலகிலிருப்பது பொய் இறந்துபோவது மெய் என்று ஆலோசித்து ஒருவர்க்காயினும் கெடுதியினைநினையா தே, பெருத்தவயிறானது நம்முடையதென்று நாமிருக்க, நாயும் நரி யும் பேயும் கழுகும் தம்முடையதென்று தாமிருக்கும்.

(கு—ரை) உலகின்கண்ணே யிறந்துவிடுவது பிரத்தியட்ச சர் ட்சியாகலின் அதனையடிக்கடி நினைந்துகொண்டு எவர்பாலும் தீங்கு செய்யாதிருந்தால் நாயாதிகளுக்கு இரையாகாமல் மோட்சமடைய லாம், தீங்குசெய்யின் நாயாதிகட்கு இரையாகவேண்டுவது நிச்சய மென்றனர். (சரு)

எத்தொழிலைச் செய்தாலு மேதவத்தை பட்டாலு
முத்தர்மனமிருக்கு மோனத்தே—வித்தகமாய்
காதிவிளை யாடியிரு கைவீசி வந்தாலுந்
தாதிமன நீர்க்குடத்தே தான்.

(பொ—ரை.) அதிஉல்லாசமாக அசைந்து விளையாடிக்கொண்டு இரண்டுகைகளை வீசிவரினும் பெண்ணின் மனமானது தன்தலையின் மீதுள்ள நீர்க்குடத்தின்கண்ணதேயாகும். அதுபோலஎந்தத்தொழி

லைச் செய்யினும் எந்த அவஸ்தையனுபவித்தாலும் முத்தர்களுடைய மனமானது மவுனநிலையிலேயேயிருக்கும்.

(கு—ரை.) பெரியோர்கள் உலகத்திலே ஆடுவாரோடாடியும், பாடுவாரோடுபாடியும், பெண்டு பிள்ளை சுற்றத்தினர் மத்தியிலிருந்தும், பகிர்முக விவகாரங்கள் எவ்வளவுசெய்யினும் அந்தர்முகத்தியானத்தினை ஒரு இம்மிநேரமும்விட்டு நீங்கார், இதுவே சிவராஜயோக நிலையாம். (கசு)

மாலைப் பொழுதினறு மஞ்சளரைத்தே குளித்து
வேலை மினுக்கிட்டு விழித்திருந்து—சூலாகிப்
பெற்றாள் வளர்த்தாள் பெயரிட்டாள் பெற்றபிள்ளை
பித்தானா லென்செய்வாள் பின்.

(பொ—ரை.) மாலைக்காலத்திலே மணத்துடன்கூடிய மஞ்சளினையரைத்துப் பூசிக் குளித்து வேலைமெனக்கிட்டுக் கண்விழித்திருந்து கர்ப்பமாகி (ஒருபிள்ளையினை) யீன்றெடுத்தாள் பெயருமிட்டாள் அங்ஙனம் பெற்றபிள்ளையானது பித்தனாகிவிட்டால் பிறகு அவள் யாது செய்வாள்.

(கு—ரை.) உலகில் ஒருவன் ஒருகாரியத்தைப் பலவகையாக வெகுபிரயாசையுடன் முடிக்க எத்தனிக்கினும் அது அவனிஷ்டப்படி வாராது வேறுவிதமாக முடியினுமுடியும். ஆகலின் அவரவர்கள் கன்மத்திற்குத் தக்கபடி திருவருள் கூட்டிவைக்குமேயல்லது தற்சுதந்தரத்தாலொன்றும் நடவாதென்பதாம். (கஎ)

பட்டினத்துப்பிள்ளையார் பாடலும்
ஞானார்த்ததீபவுரையும்
முற்றுப்பெற்றது.

உடற்கூற்றுவண்ணம்.

தனதனதான தனதனதான
தந்ததனந்தன தந்ததனந்த
தனனதனந்த தனனதனந்த
தானனதானன தானனதந்த—
தந்ததனதான தனதானனு.

ஒருமடமாது மொருவனுமாகி யின்பசுகந்தரு
மன்புபொருந்தி யுணர்வுகலங்கி யொழுகியவிந்து
வூறுசுரோணித மீதுகலந்து—

(பொ—ரை.) ஒரு அழகியபெண்ணும், ஒரு வாலிபனும் கூடி இன்பமாகிய சுகத்தினைக்கொடுத்தற்கேதுவாகிய அன்பினையடைந்து (கலவியில்) அவசமாகியபோது வெளிப்பட்ட சுக்கிலம் பெண்ணிடத்துதித்த சுரோணிதத்துடன் கலந்து;

பனியிலொர்பாதி சிறுதுளிமாது பண்டியில்வந்துபு
குந்துதிரண்டு பதுமவரும்பு கமடமிதென்று
பார்வைமெய்வாய்செவி கால்கைகளென்ற—

(பொ—ரை.) பனித்துளியில் பாதித் துளி யளவாகி மாதினுடையவயிற்றிற் பிரவேசித்துத்திரட்சியாகித் தாமரைமொக்கினை நிகர்த்து ஆமைவுருவெனவாகிக் கண், உடல், வாய், காது, கால், கைகளென்று சொல்லத்தகுந்த;

உருவமுமாகி யுயிர்வளர்மாத மொன்பதுமொன்றுநி
றைந்துமடந்தை யுதரமகன்று புவியில்விழுந்து
யோகமும்வாரமு நாளுமறிந்து—

(பொ—ளை.) உருவத்தினையுமடைந்து உயிர்விருத்தியாதற்குப் பத்துமாதங்கள் பூர்த்தியாகி அம்மாதின்வயிற்றினின்று வெளிவந்து பூமியில்விழுந்து (அச்சமயம் இன்ன) யோகம் இன்னவாரம் இன்ன நட்சத்திரமெனத் தேர்ந்து;

மகளிர்கள்சேனை தரவணையாடை மண்படவுந்தியு
தைந்துகவிழ்ந்து மடமயில்கொங்கை யமுதமருந்தி
யோரறிவீரறி வாகிவளர்ந்து—

(பொ—ளை.) மகளிர்கூட்டம் எணையில் வளர்த்த (அவ்வேளை யிலிருந்தும்) பூமியில் தாவியும் காலையுதைத்துக்கொண்டு கவிழ்ந்து மயில்போன்றசாயலையுடைய (தனது தாயின்) முலைப்பாலைக்குடித்து சிறிது சிறிதாக அறிவு வளர வளர்ந்து;

ஒளிநகையூற லிதழ்மடவாரு வந்துமுகந்திட
வந்துதவழ்ந்து மடியிலிருந்து மழலைமொழிந்து
வாவிருபோவென நாமம்விளம்ப—

(பொ—ளை.) பிரகாசிக்கின்ற பற்களுடன் ஊறும் உதட்டினை யுடைய மாதர்வந்து முத்தமிடத்தவழ்ந்து தாயின்மடியிலிருந்துகொண்டு குதலைவார்த்தைகளைச்சொல்லி வா போவென இரண்டொரு சொற்களைக்கூறி;

உடைமணியாடை யரைவடமாட வுண்பவர்தின்பவர்
தங்களொடுண்டு தெருவிலிருந்து புழுதியளைந்து
தேடியபாலரொ டோடிநடந்து—
அஞ்சுவயதாகி விளையாடியே—

(பொ—ளை.) உடுக்கத்தகுந்த ஆபரணங்களும் வஸ்திரத்துடன் அனைஞாண் அசைய (அன்னம்) சாப்பிடுவோருடனும் (பலகாரம்) தின்பவருடனும் புசித்து வீதிக்குவந்து புழுதியினைப்பூசிக்கொண்டு காடிவரும் மற்றையபிள்ளைகளுடன் ஓடி நடந்து ஐந்துவயதுவரையில் இங்ஙனம் விளையாடியே; (¼)

உயர்தருஞான குருவுபதேச முந்தமிழின்கலை
யுங்கரைகண்டு வளர்பிறையென்று பலருங்விளம்ப
வாழ்பதினாறு பிராயமும்வந்து—

(பொ—ளை.) உயர்வாகிய ஞானாசிரியரிடம் உபதேசமும், தமிழ்ச்சாத்திரங்களில் அளவுந்தெரிந்து வளர்பிறையென்று யாரும் சொல்லப்பதினாறுவயதடைந்து;

மயிர்முடிகோதி யறுபதநீல வண்டிமிர்தண்டொடை
கொண்டைபுனைந்து மணிபொனிலங்கு பணிகளணிந்து
மாகதர்போகதர் கூடிவணங்க—

(பொ—ளை.) தலைமயிர் கோதிமுடித்து, வண்டுகள் தங்கிப் பாடும் குளிர்ச்சிபொருந்திய மாலைகளைத் தலையிற்றரித்து இரத்தினங்களிழைத்த பொன்னாற்செய்த ஆபரணங்கள் பூண்டு மாகதர் போகதர் ஆய பாடகர்கள்சேர்ந்து புகழ்ந்து வணங்க;

மதனசொரூப னிவனெனமோக மங்கையர்கண்டும
ருண்டுதிரண்டு வரிவிழிகொண்டு சுழியவெறிந்து
மாமயில்போலவர் போவதுகண்டு—

(பொ—ளை.) மன்மதன் போன்ற வடிவனிவனென்ன காமமாதர்கள் பார்த்து மனமருண்டுகூடி வண்டுகளையொத்த விழிகளினால் மருட்ட அழகிய அவர்மயிலன்னசாயலுடன் நடப்பதனைப்பார்த்து;

மனதுபொறும லவர்பிறகோடி மங்கலசெங்கல
சந்திகழ்கொங்கை மருவமயங்கி யிதழமுதுண்டு
தேடியமாமுதல் சேரவழங்கி—

(பொ—ளா.) மனந்தாளாது அம்மாதர்பின்னுலோடி மங்கலமான செவ்விய கலசத்தினையொத்த தனங்களையணைத்து மயங்கி அதரபாணம்பண்ணித் தாம்சம்பாதித்த செல்வமுழுவதையும் யொருங்கேகொடுத்து;

ஒருமுதலாகி முதுபொருளாயி ருந்ததனங்களும்
வம்பிலிழந்து மதனசுகந்த விதனமிதென்று
வாலிபகோலமும் வேறுபிரிந்து—

(பொ—ளா.) ஒருமுதற் பொருளாகவும் அபாரமாகவுமிருந்த செல்வமுழுவதும் வீணுச்செலவழித்து மதனலீலை விசனத்திற்கேதுவென்று வாலிபபருவத்தினின்றும் வேறுபட்டு;

வளமையுமாறி யிளமையுமாறி வன்பல்விழுந்திரு
கண்களிருண்டு வயதுமுதிர்ந்து நரைதிரைவந்து
வாதவிரோத குரோதமடைந்து—
செங்கையினிலோர் தடியுமாகியே—

(பொ—ளா.) அழகுகெட்டு, இளமைகெட்டு, வலியபற்கள்உதிர்ந்து, இரண்டுநேத்திரங்களும் மறைந்து, மூப்படைந்து நரையும் திரையும், அதிகப்பட வாதநோயும்,யாவரையும் விரோதிக்கும்கோபமும் பெற்று செவ்வியகரத்தினிடத்தில் ஒருதடிபிடித்துமே. ($\frac{1}{2}$)

வருவதுபோவதொருமுதுகூனு மந்தியெனும்படி
குந்திநடந்து மதியுமழிந்து செவிதிமிர்வந்து
வாயறியாமல் விடாமன்மொழிந்து—

(பொ—ரை.) ஒருமுதுகு கூனுடன் வருவதும் போவதுமாகி
நாங்கிளைப்போலக் குந்திக்குந்திநடந்து அறிவுகெட்டுச் செவிடு
பட்டு இன்னதுசொல்வதென்றறியாமல் எந்நேரமும்பேசி;

துயில்வருநேர மிருமல்பொருது தொண்டையுனெஞ்சுமு
லர்ந்துவறண்டு துகிலுமிழந்து சுணையுமழிந்து
தோகையர்பாலர்கள் கோரணிகொண்டு—

(பொ—ரை.) தூங்குகின்ற சமயத்தில் இருமல் சகிக்கமுடியா
மல் தொண்டையும் மார்பும் உலர்ந்து வறண்டு இடுப்பிலுள்ள வஸ்
திரம் நழுவச் சுரணையின்றி மாதரும் பிள்ளைகளும் கோளாறுசெய்ய
ப்பெற்று;

கலியுகமீதி லிவர்மரியாதை கண்டிடுமென்பவர்
சஞ்சலமிஞ்ச கலகலவென்று மலசலம்வந்து
கால்வழிமேல்வழி சாரநடந்து—

(பொ—ரை.) இக்கலியிலே இவர்தன்மையினைப் பாருமெனச்
சொல்பவர்கட்குத் துன்பமதிகரிக்கக் கலகல என மலமும் சலமூா
பெருகிக் கால்வழியாகவும் தேகமேலும் பொருந்த வழிந்து;

தெளிவுமிராம லுரைதடுமாறி சிந்தையுநெஞ்சமு
லைந்துமருண்டு திடமுமுலைந்து மிகவுமலைந்து
தேறிநலாதர வேதனநொந்து—

(பொ—ளை.) மனத்தெளிவின்றிக் குளறுபடிவார்த்தையடைந்து மனமும் எண்ணமும்அலைந்து நல்ல ஆதரவு (இக்காலத்திலேது மில்லையென) வருந்தி;

மறையவன்வேத னெழுதியவாறு வந்ததுகண்டமு
மென்றுதெளிந்து இனியெனகண்ட மினியெனதொந்த
மேதினிவாழ்வுநி லாதினி நின்ற—

(பொ—ளை.) வேதங்களுக்குரிய பிரமன் தலையில் எழுதியவிதி நெருங்கிவிட்டது, இனி மரணகண்டமெனத் தெரிந்து இதைக்காட்டிலும் வேறு கண்டமேது இனியெனச்சம்பந்தமுளது, இனி உலகவாழ்வு நில்லாது பாக்கியாகவிருக்கும்;

கடன்முறைபேசு மெனவுறைநாவு றங்கிவிழுந்துகை
கொண்டுமொழிந்து கடைவழிகஞ்சி யொழுகிடவந்து
பூதமுநாலுசு வாசமுநின்று—
நெஞ்சுதடுமாறி வருநேரமே—

(பொ—ளை.) கடன்முதலியவற்றைப்பற்றி ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமெனின் பேசுவீரென்று சொல்லிக்கொண்டிருந்த நாவானது குளறி யிழுத்துக்கொள்ள, கைகளினுலே சாடைகாட்டி வாயில்வார்க்கும் கஞ்சி பக்கங்களின் ஒழுகிவிட பஞ்சபூதங்களும் விடுகின்ற பிராணவாயுவும் குறைய மனத்தடுமாற்றமுண்டான காலத்தே. $(\frac{3}{4})$

வளர்பிறைபோல வெயிறுமுரோம முஞ்சடையுஞ் சிறு
குஞ்சியும்விஞ்ச மனதுமிருண்ட வடிவுமிலங்க
மாமலைபோல்யம தூதர்கள்வந்து—

(பொ—ளா.) வளர்கின்ற சந்திரனது காலயினைப்போலப் பற்களும் மயிரும் சடையும் சிறுகுடுமியும் காண கடினமனதும் இருண்ட உருவமும் தோன்ற பெரியமலையினைப்போல யமதூதுவர்கள் வந்து;

வலைகொடுவீசி யுயிர்கொடுபோக மைந்தரும்வந்துகு
ளிர்ந்தழநொந்து மடியில்விழுந்து மனைவிபுலம்ப
மாழ்கினரேயிவர் காலமறிந்து—

(பொ—ளா.) வலையினைவிசிறி உயிரைப் பிடித்துக்கொண்டு போகவே புத்திரரும் ஓடிவந்து குளிர்ந்து துக்கப்பட வருத்தமாக மடிமேல்விழுந்து மனைவிபுலம்ப இறந்துவிட்டனரே;

பிழையவர்காணு மெனுமயலார்கள் பஞ்சுபறந்திட
கின்றவர்பந்த ரிடுமெனவந்து பறையிடமுந்த
வேபிணம்வேக விசாரியுமென்று—

(பொ—ளா.) இக்காலத்தினைக்கேட்டு இவர் மிகவயோதிகரெனநினைத்து அயலார்கள் உடனே யோடிவந்து பந்தர்முதலிய இட்டுச்செய்து மேளமுதலிய அடிப்பித்துப் பிணத்தினைக்கொண்டுபோக விசாரியுங்களென்று;

பலரையுமேவி முதியவர்தாமி ருந்தசவங்கழு
வுஞ்சிலரென்று பணிதுகிலொண்கல் களபமணிந்து
பாவகமேசெய்து நாறுமுடம்பை—

(பொ—ளா.) பலரையுமனுப்பிக்கேட்டுப்பெரியார்சிலரைக்கொண்டு பிணத்தினையலம்பச்செய்து ஆபரணம், வஸ்திரம், மாலை,வாசனை தரித்துத் தோற்றமாகச்செய்து துர்வாசனையுடைய தேகத்தை;

வரிசைகெடாம லெடுமெனவோடி வந்திளமைந்தர்கு
னிந்துசுமந்து கடுகிநடந்து சுடலையடைந்து
மானிடவாழ்வென வாழ்வெனநொந்து—

(பொ—ள.) கிரமமாகத்தூக்குமென யாரும்ஓடிவந்து இளமையானபிள்ளைகள் குனிந்து தாங்கிச் சீக்கிரம்நடந்து சுடுகாட்டை நெருங்கி இவ்வளவுதானோ மனிதவாழ்வென வருந்தி;

விறகிடமூடி யழல்கொடுபோட வெந்துவிழுந்துமு
றிந்துநிணங்க ளுருகியெலும்பு கருகியடங்கி
யோர்பிடிநீறுமி லாதவுடம்பை—

நம்புமடியேனை யினியாளுமே.

(பொ—ள.) விறகு அடுக்கிமூடி நெருப்புமூட்டிவிட்ட பிணம் வெந்து விழுந்து முறிந்து கொழுப்புஉருகி எலும்புகறுத்துத் தீயடங்கி ஒருகைப்பிடிசாம்பலுக்கு ஆகாத தேகத்தினை நம்பிகிடக்கின்ற அடியேனை ஆட்கொள்ளவேண்டும்.

(கு—ள.) பிறப்பு, பாலியம், யௌவனம், மூப்பு, மரணம் முதலிய நிச்சயமாகலினாலும், பிரத்தியட்சமாகலினானும், இத்தகைய அவஸ்தைகள் இனியுண்டாகாதபடி இப்பிறப்பிலேயே உண்மை விசாரித்து திருவருளினைத்தேர்ந்து பெருமானுடன் இரண்டறக்கலந்துவாழும் பாக்கியத்தையடையவேண்டுமே யொழிய இவ்வுடலினை நம்பி வாழுதல் அப்பிரயோசனமென்பார் 'நம்புமடியேனை யினியாளுமே' என்றனர். (1)

பட்டினத்துப்பிள்ளையார் உடற்கூற்றுவண்ணமும்

ஞானார்த்ததீபவுரையும்

முற்றியது.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பட்டினத்துப் பிள்ளையார்

அருட்புலம்பலும்

ஞானர்த்ததீபவுரையும்.

முதல்வன் முறையீடு.

(கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா.)

(பொ—ரை.) கன்னிவனமென்று சொல்லப்படுகின்ற மதுரை மாநகரில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானே!

(கு—ரை.) பாண்டிநாட்டு மலயத்துவஜபாண்டியற்கும் காஞ்சனமாலைக்கும் பார்வதி புத்திரியாக அவதாரம்செய்து தனது கன்னிப்பருவத்தே தான் அரசாட்சிசெய்த நாடானதால் கன்னிநாடு என மதுரைக்கு ஒருபெயராயது.

மூலமறியேன் முடியுமுடிவறியேன்
ஞாலத்துட்பட்டதுயர் நாடநடக்குதடா.

(பொ—ரை.) உற்பத்தியறியேன், அவ்வுற்பத்தியந்தமாகும் நிர்மாணமறியேன், உலகத்தில்சேர்ந்த துன்பம் எனைச்சார நடத்துவருகிறது.

(கு—ை.) வினையுற்பத்திக்கும் அவ்வினையைப் போக்கடித்துக்கொள்ளற்கும் தக்கவிசாரம்செய்து தெரிந்துகொள்ளாததால் அவ்வினையாலனுபவிக்கவேண்டிய துன்பம் பீடிக்கிறதென்பதாம். (க)

அறியாமையாமலத்தா லறிவுமுதற்கெட்டனடா
பிரியாவினைப்பயனுற் பித்துப்பிடித்தனடா.

(பொ—ை.) அறியாமையினைச்செய்கின்ற மலத்தினுல் எனது அறிவுமயங்கினேன், தேகமுள்ளளவும் பிரிதற்கேலாத வினையினுல் பயித்தியங்கொண்டவன்போலாயினேன்.

(கு—ை.) ஆன்மாக்களுக்கு அறியாமையினைச்செய்வது ஆணவவினை, பிரியாதிருப்பது பிராரத்துவவினை, ஆணவமலத்தினைத் திருவருளைக்கொண்டு நீக்கிக்கொள்ளினும், பிராரத்துவம் அனுபவித்தே தீரவேண்டுமாகலால் இதனைப் 'பிரியாவினை' என்றனர். (உ)

தனுவாதியநான்குந் தானுய்மயங்கினண்டா
மனுவாதிசத்தி வலையிலகப்பட்டனடா.

(பொ—ை.) தேகமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட நான்கினிலும் அம்மயமாகவேயிருந்து மயங்கினேன், முதன்மையான திரோதான சத்தியாகிய வலையில் அகப்பட்டேன்.

(கு—ை.) தனுவாதியாவன—தேகம், கரணம், புவனம், போகம். ஆன்மா இவற்றிற் கட்டுப்பட்டு மயங்கி இவற்றிற்கு அன்னியமாகத் தானிருப்பதாகத் தெரிந்துகொள்ளாதிருத்தலின் 'தானுய் மயங்கினன்' என்றனர். உண்மையினைவிசாரிக்கவொட்டாது அடிக்கடி மறைவுஉண்டாவது திரோதானசத்தியாலாகலின் 'சத்திவலையிலகப்பட்டேன்' என்றனர். (௩)

மாமாயையென்னும் வனத்திலலைகிறண்டா
தாமாயுலகனைத்துந் தாநுகலங்கிறண்டா.

(பொ—ா.) பெரியமாயையென்று சொல்லப்படுகின்ற காட்டில் அலைகின்றனன். தாமாகப் பிரபஞ்சத்தில் மனக்கலக்கமுற்றிருக்கின்றேன்.

(கு—ா.) உலகமனைத்தும் மாயாகாரியப்பாடாகலின் அக்காரியத்திற் சிக்குண்டார் அம்மாயையைக்கடத்தல் அசாத்தியமாகலின் உலகினை வனமென்றனர். (௲)

(கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா.)

(பொ—ா.) கன்னிவனமென்று சொல்லப்படுகிற மதுரையம் பெருமானே.

மண்ணாசைபட்டேனை மண்ணுண்டுபோட்டதடா
பொன்னாசைபெண்ணாசைபோகேனேயென்குதே.

(பொ—ா.) பூமியினிடத்தில் ஆசைவைத்திருந்த என்னை அப்பூமியே சாப்பிட்டுவிட்டது. பொன்னாகிய விருப்பமும் பெண்ணாகிய விருப்பமும் நீங்கக்கூடவில்லை.

(கு—ா.) மண்ணிலதிக விருப்பத்தைவைத்திருத்தலின் அவ்வுடல் மூவகைச்சித்தியொன்றை யடையாமல் மண்ணில்புதைக்கும்படியான தன்மையையடைகிறது, மற்றைய பொன்மோகமும் பெண்மோகமும் தேகமுள்ளவும் தாக்குமென்பதாம். (௫)

மக்கள்சுற்றத்தாசை மறக்கேனேயென்குதே
திக்கரசாமாசையது தீரேனேயென்குதே.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

—*—

பத்திரகிரியார்

மெய்ஞ்ஞானப்புலம்பலும்

ஞானார்த்ததீபவுரையும்.

விநாயகர் வணக்கம்.

முத்திதரும்ஞான மொழியாம்புலம்பல்சொல்ல
அத்திமுகவன்றன் அருள்பெறுவதெக்காலம்.

(பொழிப்புரை.) (ஆன்மகோடிகளின் மோட்சத்திற் கேதுவான) ஞானசம்பந்தமாகிய (அனுபவ) வார்த்தைகளால் (மெய்ஞ்ஞானப்) புலம்பலைப் பாட (அந்நூல் இடையூறின்றி முடிதற் பொருட்டு) யானை முகத்துடன் கூடிய (மூத்த பிள்ளையாரின்) திருவருளினை அடைதல் எக்காலம். என்றவாறு.

நூல்.

ஆங்காரமுள்ளடக்கி ஐம்புலனைச்சுட்டறுத்துத்
தூங்காமற்றூங்கிச் சுகம்பெறுவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (என்னோடொப்பாரில்லையென அகந்தைப்படுதற்கு காரணமாயுள்ள) ஆங்காரத் தத்துவம் (காரியப்படாதபடி) அடங்கச் செய்து (தைசத அகங்காரத்தினின்றுந் தோன்றும் மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவியென்னும் ஞானேந்திரியங்களாகிய) பஞ்சேந்திரியங்களைக் (காரியப்பட வொட்டாமல்) கெடுத்து (நித்திய சுழுத்தியினைப் போல வொன்றுந் தோன்றாதபடி) தூங்காமல் (திருவருளினை முன்னிட்டு அறிவுமயமாக விருந்து) தூங்கிச் சிவானந்த மடைவதெக்காலம், எ-று. (1)

ஐந்துபுலனு மடங்கேனேயென்குதே
சிந்தைதவிக்கிறதுந் தேறேனேயென்குதே.

(பொ—ை.) பஞ்சேந்திரிய வுணர்ச்சி யடங்கினபாடில்லை, மன மூமொடுங்கினபாடில்லை.

(கு—ை.) சத்தம், பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம் என்னும் ஐம் புலன்களும் தாம்செய்யும் சேட்டைகளினின்று நீங்கினாலன்றி மன வியாபாரம் குறையாதென்பார் 'அடங்கேனே' 'தேறேனே' என்ற னர். (கக)

காமக்குரோதங் கடக்கேனேயென்குதே
நாமேயரசென்று நாடோறுமெண்ணுதே.

(பொ—ை.) காமமும் கோபமும்விட்டு நீங்குவதில்லை, நாமே தலைமைபெற்றிருக்கவேண்டுமென எந்நாளும் தோன்றுகிறது.

(கு—ை.) காமம், குரோதம், லோபம், மோகம், மதம், மாற் சரியம் ஆகிய இவைகள் நீங்கினாலன்றி அடியார்க்கடிமையாதல் இல்லை. அங்ஙனம் ஆகாதிருக்கவே தலைமைவாய்ந்திருக்கவேண்டுமென் கிற இறுமாப்புண்டாம் என்பார். 'கடக்கேனே' எனவும் 'எண்ணு தே' எனவும் கூறினர். (கஉ)

அச்சமாங்கார மடங்கேனேயென்குதே
கைச்சுமின்னுமானங் கழலேனேயென்குதே.

(பொ—ை.) அச்சமும், அகங்காரமும் அடங்கினதில்லை, உலக த்தினை வெறுத்தும் பின்னும் மானமானது நீங்கினதில்லை.

(கு—ை.) உலகர் தாட்சண்ணியத்தின் பொருட்டு அச்சங் கொள்ளுதலும், கருவித்திருத்தலும் சன்மார்க்கநடைக்கு இடையூ

ருதலாலும், மாணத்தைவிட்டாலன்றிப்பிரபஞ்சவாசைநீங்காதாகலி
னுலும் 'அடங்கேனே' எனவும் 'கழலேனே' எனவுங்கூறினர். (௧௩)

நீர்க்குமிழியாமுடலை நித்தியமாயெண்ணுதே
ஆர்க்குமுயராசை யழியேனேயென்குதே.

(பொ—ரை.) நீரினிடத்தே தோன்றி உடனே மாறும் குமிழினை
யொத்த தேகத்தை நித்தியமெனவும், எத்தகையினர்க்கும் விருத்தி
யாகின்ற அவா நீங்காமலுமிருந்துகொண்டிருக்கிறது.

(கு—ரை.) பசுபாச விசாரணை தக்கபடி சாஸ்திரமூலமாக விசா
ரியாத குறைவினுல் உடல்நித்தியமெனவும், அது சம்பந்தமான
ஆசைநீங்காமலும் இருக்க நினைவுவிளைகிறதென்பதாம். (௧௪)

கண்ணுக்குக்கண்ணெதிரே கட்டையில்வேகக்கண்டும்
எண்ணுந்திரமா யிருப்போமென்றெண்ணுதே.

(பொ—ரை.) பிரத்தியட்சமாக உடலானது கட்டையின்மேலிரு
ந்து எரிவதனைக்கண்டும் நெடுநாளைக்கிருப்போமெனவே எண்ணம்
விளைகின்றது.

(கு—ரை.) நித்தியம் தன்கண்முன்னே பலவயதுடன்கூடிய
வுடல்கள் சுடுகாட்டில்வேகக்கண்டும் அங்ஙனம் தனக்கும் எண்ணுத
நேரத்தில் உண்டாகுமென்பதை யாலோசிப்பதில்லை. (௧௫)

அநித்தியத்தைநித்தியமென் றுதரவாயெண்ணுதே
தனித்திருக்கேனென்குதே தனைமறக்கேனென்குதே.

(பொ—ரை.) அனித்தியமாக வுள்ளவற்றை நித்தியமாகவிருக்கு
மென்றெண்ணி யவற்றினிடத்தில் ஆசையுண்டாகிறது. ஏகாந்தமாக
விருக்கவும் தன்னைமறந்திருக்கவும் கூடவில்லை.

(கு—ரை.) உலகம் மாயாகாரியமாகலினாலும் அக்காரியமொரு காலத்து மாறிவிடுமாகலினாலும் அத்தகையவற்றிலவாவைத்தல் அப்பிரயோசனமென்பார் 'ஆதரவாயெண்ணுதே' என்றனர். தனித்திருத்தல் பிரபஞ்சபோகம் அனுபவியாதிருத்தலாவது, தனை மறத்தலாவது சிவராஜயோக நிஷ்டைகூடியிருத்தல். (கசு)

நரகக்குழியுமின்னு நான்புசிப்பேனென்குதே
உரகப்படத்தல்கு லுனைக்கெடுப்பேனென்குதே.

(பொ—ரை.) நரகக்குழியானது எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது பாம்பின்படம்போன்ற நிதம்பம் தன்வசப்படுத்துகிறது.

(கு—ரை.) நரகத்திற்கேதுவான பாவத்தொழில்களே மேலும் மேலும் விளைந்துகொண்டிருக்கின்றன. மாதர் ஆசையும் நீங்கினதில்லை யென்பதாம். (கஎ)

குரும்பைமுலையுங் குடிகெடுப்பேனென்குதே
அரும்புவிழியுமெந்த னுவியுண்பேனென்குதே.

(பொ—ரை.) தென்னங்குரும்பையொத்த தனம் மயக்குகின்றது, நீலோர்பலத்தினையொத்த நேத்திரம் உயிரைவிழுங்குகின்றது.

(கு—ரை.) மாதர்கள் கண்களும் தனங்களும் கண்டு மருண்டார் மறுபடியும் அவர் மீளுதல் அசாத்தியமாகலின் 'ஆவியுண்பேன்' 'குடிகெடுப்பேன்' என்கிறதென்றனர். (கஅ)

மாதருருக்கொண்டு மறலிவஞ்சமெண்ணுதே
ஆதரவுமற்றிங் கரக்காயுருகிறண்டா.

(பொ—ரை.) இயமனானவன் பெண்ணுருவாய்வந்து வஞ்சிக்கின்றது. அதனால் யாதொரு ஆதாரமில்லாம் நெருப்பிலிட்ட அரக்கினைப்போல வுருகுகின்றேன்.

(கு—ரை.) "வீடுகள்தோறும் பெண்களைப் படைத்து எமனை ...யென்செயப் படைத்தாய்" என்றபடி எமனே பெண்களாய் மாறி ...புள்ளாரெனவும் அவரினின்றும் தப்பித்துக்கொள்ளுதற்கேற்ற சிவ ...ாதனமான ஆதாரவொன்றும் தேடிக்கொள்ள வில்லை யெனவும் ...கூறினர். (கக)

கந்தனையின் றருளுங் கன்னிவனநாதா
எந்தவிதத்தினு னேறிப்படருவண்டா.

(பொ—ரை.) கந்தப்பெருமானைப் பெற்றெடுத்த மதுரைப்பெரு ...மானே! எந்தவகையினல் (தேவரீர் திருவடியினை) யடைந்து வாழு ...வேன்.

(கு—ரை.) திருவடியினையடைதற்கேற்ற சிவசாதனங்களிலொ ...ன்றைக் கைக்கொண்டு இதுகாறும் பழகியறியேனாகலின் எங்ஙனம் ...ஏறிப்படருவேன்' என்றனர். (உ0)

புல்லாகிப்பூண்டாய்ப் புலர்ந்தநாள்போதாதோ
கல்லாய்மரமாய்க் கழிந்தநாள்போதாதோ.

(பொ—ரை.) புல்லாகியும், பூண்டாகியுமிருந்து பலநாள் கழிந்த ...தும் கல்லாய் மரமாயுமிருந்து பலநாள் கழிந்ததும் போதாதோ.

(கு—ரை.) சன்மத்திற்குத் தருக்கபடி எடுத்தசனனங்களில் ...பல்காலம் ஓரறிவுயிராகி வாழ்ந்ததுமுண்டென்பதாம். (உக)

கீரியாய்க்கீடமாய்க் கெட்டநாள்போதாதோ
•நரியாயூர்வனவாய் நின்றநாள்போதாதோ.

(பொ—ரை.) கிரிப்பிள்ளையாகியும் புழுவாகியும் (அறிவு) கெட்டிருந்த நாள்களும், நீர்வாழ்வனவாயும், ஊர்கின்ற பாம்புமுதலிய செந்துக்களாயும் வாழ்ந்தநாளும் போதாதோ.

(கு—ரை.) எடுத்த அளவில்லாத சனனங்களுள் மூவறியுயிரான செந்துக்களாகச் சிலகாலம் வாழ்ந்ததுமுண்டென்பதாம். (உஉ)

பூதமொடுதேவருமாய்ப் போனநாள்போதாதோ
வேதனைசெய்தானவராய் வீழ்ந்தநாள்போதாதோ.

(பொ—ரை.) பூதங்களுடனே தேவர்களுமாகி வாழ்ந்தநாள்களுடன், துன்பத்தினைச்செய்கின்ற அசுரர்களாய் தங்கியநாள்கள் போதாதோ.

(கு—ரை.) உயர்ந்த பிறப்புக்களுள் ஐயறிவுடன்கூடிய சென்மங்களாய்ப் பிறந்து வாழ்ந்தநாள்களும் பலவுண்டென்பதாம். (உங)

அன்னைவயிற்றி லழிந்தநாள்போதாதோ
மன்னவனாய்வாழ்ந்து மரித்தநாள்போதாதோ.

(பொ—ரை.) தாயின்வயிற்றி லுற்பத்தியாகி யழிந்தநாள்களுடன் அரசனாகவாழ்ந்து இறந்தநாள்கள் போதாதோ.

(கு—ரை.) கர்ப்பத்திலுற்பத்தியாகி வெளிவருதற்கு முந்தியுள் பத்துமாதங்களுள் ஒருநாளிலே இறந்தும், பிறந்தபின் அரசனாயிருக்கும் வாழ்வைப்பெற்றும் மரணமடைதற் கேதுவுண்டென்பதாம்.

தாயாகித்தாரமாய்த் தாழ்ந்தநாள்போதாதோ
சேயாய்ப்புருடனுமாய்ச் சென்றநாள்போதாதோ.

(பொ—ளை.) ஒருவருக்குத் தாயாகியும், ஒருவனுக்கு மனைவியாகியும் தங்கிவாழ்ந்த நாள்களுடன் ஒருவனுக்குக் குழந்தையாம், ஒருவனுக்குப் புருஷனையும் தங்கியநாள் போதாதோ.

(கு—ளை.) எடுத்தப்பிறப்புகளில் கன்மத்திற்குத்தக்கபடி ஆணாகியும் பெண்ணாகியும் மாறிமாறிப் பிறந்தநாள்களு முண்டென்பதாம். (உரு)

நோயுண்ணவேமெலிந்து நொந்தநாள்போதாதோ
பேயுண்ணப்பேயாய்ப் பிறந்தநாள்போதாதோ.

(பொ—ளை.) பலநோய்கள்உண்டாக அதனால் மெலிவடைந்து துன்பமனுபவித்தநாள்களுடன் அறியாமைவாய்ந்த பேயாய்ப்பிறந்த நாள்கள்போதாதோ.

(கு—ளை.) எடுத்தசனனங்கள்தோறும்வந்துதாக்க அனுபவித்த பிணிகளுக்கோ அளவில்லை. யாவரும் வெறுக்கத்தகுந்த பேயாய்பிறந்ததுமுண்டென்பதாம். (உசா)

ஊனவுடல்கூன்குருடாய் யுற்றநாள்போதாதோ
ஈனப்பொசிப்பி லிளைத்தநாள்போதாதோ.

(பொ—ளை.) மாமிசவுடலில் கூனும், குருடும் அடைந்தநாளுடன் அற்பஉணவினிமித்தம் தேடியலைந்தநாள் போதாதோ.

(கு—ளை.) மனிதசென்னமெடுக்கத்தக்க புண்ணியம்பெற்றும் அச்செனமங்களில் அங்கவீன மடைந்ததுடன், வயிற்றினிமித்தம் பிறரைத்தேடியலைந்து அதனால் தேகம்வாடியதுமுண்டென்பதாம்.

பட்டகளையும் பரதவிப்பும்போதாதோ
கெட்டநாள்கெட்டேனென்று கேளாதும்போதாதோ.

(பொ—ரை.) எண்ணில்லாத ஜெனனங்களால் உண்டாகிய இளைப்பும் பரதவிப்புமுண்டானதுடன் வீணுகக்கழிந்தநாள் கழிந்துவிட்டது. இனியேனும் பிறர்வார்த்தை கேட்கவேண்டுமென்று, கேளாதிருந்ததும் போதாதோ.

(கு—ரை.) எடுத்தசனனங்கள் எண்ணிலவற்றுள் மொத்துண்டதனுல் விளைந்த இளைப்புடன் உண்மைசேராது காலங்கழித்தது போகப் பின்னராவது உண்மையறிந்தாரையடைந்து உண்மையைத் தெரிந்துகொள்ளவில்லை யென்பதாம். (உஅ)

நில்லாமைக்கேயழுது நின்றநாள்போதாதோ
எல்லாருமென்பார மெடுத்தநாள்போதாதோ.

(பொ—ரை.) உலகம் நிலையற்றதாகவிருக்கிறதேயென்று வியசனப்பட்டதுடன், என்தேகத்தைச் சனனங்கடோறும் பலதாய்மார் சுமந்ததுபோதாதோ.

(கு—ரை.) தேகம் இறந்துவிடுமே என்று துக்கமனுபவித்ததேயன்றி அது நிலைபெறச்செய்துகொண்டேனில்லை, ஒவ்வொருதாய்மார்கள் கர்ப்பத்திலுமிருந்து அவர்கட்குச் சிரமங் கொடுத்ததிலும் கணக்கில்லையாம். (உகூ)

காமன்கணையாற் கடைபட்டல்போதாதோ
ஏமன்கரத்தா லிடியுண்டல்போதாதோ.

(பொ—ரை.) மன்மதன்பாணத்தால் துன்பமடைந்ததுடன் இயமன்கையினுல் இடிபட்டதும்போதாதோ.

(கு—ரை.) சனனந்தோறும் காமாந்தகாரனுயிருந்து அந்தந்தச் ஜென்மங்களினும் இயமனுலுந் துன்பமடையநேர்ந்ததென்பதாம்.

நான்முகன்பட்டோலை நறுக்குண்டல்போதாதோ
தேன்றுளபத்தானேமி தேக்குண்டல்போதாதோ.

(பொ—ரை.) நான்முகக்கடவுள் விதி யேட்டினைகிழித்ததும் தேன்ததும்பும் துளபமாலையுடைய விஷ்ணுவின் ஆஞ்ஞாசக்கரத்தின் கீழலைப்புண்டது போதாதோ.

(கு—ரை.) ஒவ்வொருசன்மத்திலும் இறக்கும்போது பிரமன் தான் விதித்திருந்த ஏட்டினைக்கிழித்துவிடுவான் என்பார். 'நறுக்குண்டல்' எனவும், விஷ்ணுமூர்த்தியின் இரட்சிப்பிலடக்கி புணவுக்குத்திண்டாடினதுண்டென்பார். 'தேக்குண்டல்' என்றனர். (௧௧)

உருத்திரனார்சங்காரத் துற்றநாள்போதாதோ
வருத்தமறிந்தையிலை வாவென்றழைத்தையிலை.

(பொ—ரை.) உருத்திரமூர்த்தியின் சங்காரத்தில் பொருந்திய நாள்போதாதோ, என்னுடைய துன்பத்தையறிந்தாயில்லை, என்னை வாவென்றுமழைத்தாயிலை.

(கு—ரை.) சிருட்டியிலும், திதியிலும், சங்காரத்திலும் கட்டுப்பட்டலைந்து அளவில்லாத துன்பத்தினையடைந்த வென்னை யருகழைத்து அனுக்கிரகம்செய்தாயில்லையே யென்றர். (௧௨)

(கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா.)

(பொ—ரை.) கன்னிவனமென்று சொல்லப்படுகிற மதுரையில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானே!

பிறப்பைத்தவிர்த்தையிலை பின்னாகக்கொண்டையிலை
இறப்பைத்தவிர்த்தையிலை யென்னென்றுகேட்டையிலை.

(பொ—ரை.) பிறப்பினை நீக்கினாயில்லை, பின்பு ஆட்கொண்டாயில்லை, இறப்பினை நீக்கினாயில்லை, என்னவெனவிசாரித்தாயில்லை.

(கு—ரை.) இறப்பினின்றும் பிறப்பினின்றும் நீக்கி இனிச் ஜென்மம்வாராதபடிசெய்து திருவருள்புரிந் தனுக்கிரகிக்கவேண்டு மென்பதாம். (௩௩)

பாசமெரித்தையிலை பரதவிப்பைத்தீர்த்தையிலை
பூசியநீற்றைப் புனையென்றளித்தையிலை.

(பொ—ரை.) மலத்தினையொழித்தாயிலை, துன்பத்தினை நீக்கினாயில்லை, அணியத்தகுந்த விபூதியினைத் தரித்துக்கொள்ள யீந்தாயில்லை.

(கு—ரை.) ஈண்டு எரித்தாயென்றதனால் பாசமென்றது சஞ்சிதத்தினை ஆசாரியன் ஞானாக்கினியால் சஞ்சிதத்தையெரித்தாலன்றிப் பிறப்புநீங்காதாகலின் அங்ஙனகூறினர். விபூதியானது பவரோக நின்மூல அருமருந்தாகலின் 'அளித்தையிலை' என்றார். (௩௪)

அடிமையென்றுசொன்னையிலை யக்குமணிதந்தையிலை
விடுமுலகம்போக்கியுன்றன் வேடமளித்தையிலை.

(பொ—ரை.) (அடியேன் தேவரீருக்கு) அடிமையென்று சொன்னாயில்லை, உருத்திராக்கக்கண்டிகையளித்தாயிலை, நீங்கத்தகுந்த பிரபஞ்சவாழ்க்கையினை நீக்கித் தேவரீர் திருவேடத்தினைத் தந்தாயிலை.

(கு—ரை.) ஆசாரியகோலங்கொண்டுவந்து அடிமையாக்கிக்கொண்டு சிவமாங்கல்யம் தரித்து சிவவேடம் பொலியச்செய்யவில்லையென்பார். 'தந்தையிலை' 'அளித்தையிலை' என்றனர். (௩௫)

உன்னிலழைத்தையிலை யொன்றாகிக்கொண்டையிலை
நின்னடியார்கூட்டத்தி னீயழைத்துவைத்தையிலை.

(பொ—ள.) தேவரீருக்குச் சமீபத்தில் அழைத்தாயில்லை, இரண்டறக்கலந்து வாழச்செய்தாயில்லை. அல்லது தேவரீருடைய அடியார்கள் கூட்டத்திலொருவனாகவிருக்கச் செய்தாயில்லை.

(கு—ரை.) 'உன்னிலழைத்தையிலை' என்பது சிவசாரூபத்தினையும், 'ஒன்றாகிக்கொண்டையிலை' என்பது சிவசாயுச்சியத்தினையும் குறித்தபடியாம். அந்நிலையடையப் பக்குவமிலையேல் அந்நிலையினையடைதற்கேதுவாகிய சிவனடியார்க்கூட்டுறவினையாகிலும் செய்வாயென்பார். 'அழைத்துவைத்தையிலை' என்றார். (௧௬)

ஓங்குபரத்துளொளித்தவடியார்க்கடியான்
ஈங்கோரடியானெமக்கென்றுரைத்தையிலை.

(பொ—ள.) ஓங்கிய சிவபரத்துள் பிரகாசிக்கின்ற சிவனடியார்களுக்கு அடியானாகிய இவனும் இவ்வுலகில் ஒருஅடிமைத் தேவரீருக்குஎன்று திருவாய்மலர்ந்தருளினீரில்லை.

(கு—ரை.) சிவசாம்பிராச்சிய திருவருளடைந்துள்ள சிவனடியார்கள் திருக்கூட்டத்தி லொருவன் என்னும் பக்குவமடையவும் அப்பக்குவமடைந்தனனெனத் தேவரீர் கடைக்கணிக்கவும் உண்டாவதென்றோ வென்பார். 'உரைத்தையிலை' என்றனர். (௧௭)

நாமந்தரித்தையிலை நாளொழியநின்றையிலை
சேமவருளிலென்னைச் சிந்தித்தழைத்தையில்லை,

(பொ—ரை.) சிவனடியானென்னும் பெயரை யளித்தாயில்லை, நான் என்னும் ஆங்காரம் நீங்காச்செய்தாயில்லை, திருவருட்போக்கி ஷத்தை அடியேனுமனுபவிக்கும்படி நினைத்தாயில்லை.

(கு—ரை.) சிவனடியான்என்னும் பெயருக்கு இலக்கானாலன்றி அகங்காரமடங்குவது கூடாதாகலினாலும் அது அடங்கினாலன்றித் திருவருளடைய முடியாதாகலினானும், மூன்றையும் முறையே கூறி வைத்தனர். (௩அ)

முத்தியளித்தையிலை மோனங்கொடுத்தையிலை
சித்தியளித்தையிலை சீராட்டிக்கொண்டையிலை.

(பொ—ரை.) சிவசாம்பிராச்சியம் அளித்தாயில்லை, மவுனநிலை யினில் வைத்தாயில்லை, அருட்சித்தியினைக்கொடுத்தாயில்லை, அன்ப னாகக்கொண்டாயில்லை.

(கு—ரை.) அன்பினால் திருவருளும், திருவருளினால் மவுன நிலையும், மவுனநிலையினால் சிவசாயுச்சியமும் உண்டாகுமாகலின் முறையே கூறினர். (௩௯)

தவிப்பைத்தவிர்த்தையிலை தானாக்கிக்கொண்டையிலை
அவிப்பரியத்தீயாமென் னாசைத்தவிர்த்தையிலை.

(பொ—ரை.) 'எனக்குண்டாயிருக்கும்' பரிதவிர்ப்பினை நீக்கினா யில்லை, சிவமாந்தன்மை செய்தாயில்லை, கெடுத்தற்கரிய நெருப்பினை யொத்த அவாவினையொழித்தாயில்லை.

(கு—ரை.) தவிப்பாவது திருவருள் என்று கிடைக்குமோவெ ன்ற பெரியஏக்கமாம். தானாக்கிக்கொள்ளுதலாவது அத்துவித நிலை கூடிநிற்றலாம். இவ்வளவுமடைதற்குத் தடையாயிருப்பது பிரபஞ்ச

ஆசை. இவ்வாசையினின்றும் விலகுவது அசாத்தியமென்பார். 'அவிப்டரியதீயாமென்றாசை' என்றனர். (௨௦)

நின்றநிலையி னிறுத்தியெனைவைத்தையிலை
துன்றுங்கரணமொடு தொக்கழியப்பார்த்தையிலை.

(பொ—ரை.) (திருவருளைப்பற்றாகக்கொண்டு) நின்றிருக்கும் நிலையினிலேயே சலனப்படாதபடி அடியேனை நிறுத்திவைத்தா யில்லை, பொருந்திய அந்தக்கரணம் புறக்கரணங்களுடன் கூடிய கூட்டத்தினை நீக்கத் திருவ்ஷடித்தாயில்லை.

(கு—ரை.) ஒரோவழி திருவருள்கிட்டியகாலத்தும் பூர்வ சென்மாந்தரவினையால் மாயாசாலங்கள் வந்து மயக்குமாகலின் அங்ஙன மயங்காதபடி செய்யவேண்டுமென்பார் 'வைத்தையிலை' என்றார். 'கரணமொடுதொக்கு' என்றது தத்துவக்கூட்டத்தினை. (௨௧)

கட்டவுலகக்காட்சிக் கட்டொழியப்பார்த்தையிலை
நிட்டையிலேநில்லென்று நீநிறுத்திக்கொண்டையிலை.

(பொ—ரை.) (வினையினிற்) கட்டத்தகுந்த பிரபஞ்சமாயாக்காட்சிகளின் சம்பந்தம்நீங்க தீட்சித்தாயில்லை, சிவராஜயோக சமாதியில் நிறுத்தினாயில்லை.

(கு—ரை.) திருநோக்கால் தீட்சைசெய்தா லல்லாமல் பிரபஞ்சமுகமாயுள்ள பார்வை நீங்காதென்பார் 'பார்த்தையிலை' என்றனர். அல்லதூஉம் சிவஞானயோக நிட்டையிலேனும் நிலைபெறச்செய்வாயென்பார் 'நிறுத்திக்கொண்டையிலை' என்றனர். (௨௨)

(கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா.)

(பொ—ரை.) கன்னிவனமென்று சொல்லப்படுகின்ற மதுரையம்பெருமானே!

கடைக்கணருள்தாடா கன்னிவனநாதா
கெடுக்குமலமொருக்கிக் கிட்டிவரப்பாரேடா.

(பொ—ரை.) மதுரையம்பெருமானே! திருக்கடைக்கண்ணால் திருவருளைத் தருக, அழிந்தற்கேதுவாயுள்ள ஆணவத்தைக் குறைத்துத் தேவரீர்சமீபத்தில் வருதற் கேதுவினைச்செய்க.

(கு—ரை.) திருவருட்சந்நிதானத்தினை யடைதற்குத் தடையாயிருப்பது ஆணவமலமேயாகலினாலும் அம்மலம் பெருமான் திருவருள்நோக்காலன்றித் தீராதாகலினாலும், 'தா' 'வரப்பார்' என்றனர்.

காதல்தணியேனோ கண்டுமகிழேனோ
சாதல்தவிரேனோ சங்கடந்தான்தீரேனோ.

(பொ—ரை.) பெருமானே! தேவரீர்திருவருள் அடியேனுக்குக் கிடைக்கில்) பிரபஞ்ச ஆசையை நீக்கிக்கொள்ளேனோ, தேவரீரைத்தரிசித்துச் சந்தோஷியேனோ, இறப்பினின்றும் நீங்கேனோ, துன்பத்தினின்றும் நீங்கேனோ.

(கு—ரை.) பிரபஞ்சபற்றையொழித்தற்கும், சிவதரிசனம்செய்தற்கும் மரணத்தை நீக்கிக்கொள்ளற்கும், துன்பம்நீங்கற்கும் திருவருளேவேண்டுமென்பதாம். (சச)

உன்னைத்துதியேனோ வூர்நாடிவாரேனோ
பொன்னடியைப்பாரேனோ பூரித்துநில்லேனோ.

(பொ—ரை.) (தேவரீர் திருவருள்கிடைக்கின்) தேவரீரைப் புகழ்ந்து பாடேனோ! சிவத்தலங்கள்தோறும் வாரேனோ, திருநடதரிசனம் செய்யேனோ, சிவானந்தமடையேனோ.

(கு—ரை.) சிவாலயங்கள்தோறும் செல்லுதலும், சிவபெருமா ன் திருவடியினைத் தரிசித்தலும், வாயாரப்பாடித் தோத்தரித்தலும், சிவானந்தத்துத் திளைத்தலுமே சிறப்பென்றனர். (சுரு)

ஓங்காரப்பொற்சிலம்பி னுல்லாசம்பாரேனே
பாங்கானதண்டை பலபணியும்பாரேனே.

(பொ—ரை.) ஓங்காரமே சொரூபமாகிய அழகான சிலம்பின து அழகினையும், அலங்காரமான தண்டையுடன்கூடிய பலதிருவடி யின் ஆபரணங்களையும் தரிசியேனே.

(கு—ரை.) பரமேஸ்வரனுக்கு வேதமே சிலம்பாய்க்கிடந்து நாதவொலியைச் செய்துகொண்டிருத்தலின் 'ஓங்காரப் பொற்சில ம்பு' என்றனர். ஈண்டு பிரணவம் வேதத்தைக்குறித்து நின்றது.

வீரகண்டாமணியின் வெற்றிதனைப்பாரேனே
சூரர்கண்டுபோற்றுமந்தச் சுந்தரத்தைப்பாரேனே.

(பொ—ரை.) ஜெயத்தைக்குறிக்கும் வீரகண்டாமணி யென் னும் ஆபரணத்தினையும், அதிபராக்கிரமசாலிகள் தோத்தரிக்கும் திருமேனியின் அழகினையும் தரிசியேனே.

(கு—ரை.) பிரமமுதல் பிபீலிகைபரியந்தமுள்ள ஆன்மகோடி களையெல்லாம் ஜெயித்துவரும் இயமனை எட்டியுதைத்த திருவடி யில்பூண்ட ஆபரணத்தினை வீரகண்டாமணியென்றனர். (சஎ)

இடையில்புலித்தோ லிருந்தகலம்பாரேனே
விடையிலெழுந்தருளும் வெற்றிதனைப்பாரேனே.

(பொ—ரை.) அரையிலே புலித்தோலினையணிந்த அழகினையும் இடபவாகனத்தின்மே லெழுந்தருளும் செயத்தினையும் தரிசியேனே.

(கு—ரை.) புலித்தோலையுடுத்த அவசரமாவது, தாருவனமுனிவர்செய்த அபிசாரவோமத்தினின்றும் வெளிவந்து தன்னையெதிர்ந்த புலியினது சருமத்தினையுரித்துத் தரித்த சார்த்தூல அரமூர்த்தியானது. (சஅ)

ஆனையுரிபோர்த்த வழகுதனைப்பாரேனே
மானைப்பிடித்தேந்து மலர்க்கரத்தைப்பாரேனே.

(பொ—ரை.) ஆனையினது தோலினைப்போர்த்துக்கொண் டுள்ள அழகினையும், மானைத்திருக்கரத்திலேந்திய தனையும் தரிசியேனே.

(கு—ரை.) ஆனையின்தோல்தரித்த அவசரமாவது கயாசுரனாகிய யானையைத் தேவர்மானவர் துயர்தீர்த்தற்பொருட்டுப் போர்புரிந்து சங்கரித்துக் கஜயுத்தமூர்த்தியானது. மானையேந்தியது தாருவனத்தர் ஏவியதாம். (சகூ)

மாண்டார்தலைப்பூண்ட மார்பழகைப்பாரேனே
ஆண்டார்நமக்கென் றறைந்துதிரியேனே.

(பொ—ரை.) இறந்ததேவர்களின் தலைகளை மாலையாகத்தரித்த மார்பினுடைய அழகினையும், சிவபெருமானே நம்மையடிமையாக ஆட்கொண்ட ஆண்டவரென்று சொல்லித்திரியேனே.

(கு—ரை.) சர்வசங்காரகாலத்தில் இறந்துபோன பிரமாதி தேவர்களின் தலைமாலைகளைத்தரிப்பது மறுசிருஷ்டியில் வரும் பிரமாதி

தேவர்கள் அம்மாலையினைக்கண்டு செருக்கடையாது வாழுகிமித்த மாம். (௫0)

கண்டங்கறுத்துநின்ற காரணத்தைப்பாரேனோ
தொண்டர்குழுவினின்ற தோற்றமதைப்பாரேனோ.

(பொ—ளை.) கண்டமானது கருமைநிறத்துடன் கூடியிருந்த காரணத்தையும், சிவனடியார்களெல்லாம் ஒருங்குகூடியிருந்தகாட்சியினையும் காணேனோ.

(கு—ளை.) திருப்பாற்கடலிலுண்டாகிய விஷயத்தினால் தேவர்கள் இறந்துபோகாதபடி அவ்விடத்தினைக் கண்டத்திலடக்கி விஷாப அரணமூர்த்தியாய் எழுந்தருளினமையின் 'கண்டங்கறுந்து நின்ற' என்றனர். (௫௧)

அருள்பழுத்தமாமதியா மானனத்தைப்பாரேனோ[னோ
திருநயனச்சடையொளிருஞ் செழுங்கொழுமைப் பாரே

(பொ—ளை.) திருவருள் ததும்பிய சந்திரனைப்போன்ற திருமுகத்தினையும், அழகியநேத்திரங்களின் அருட்பிரகாசமாகிய செவ்விய வளமையினையும் தரிசியேனோ.

(கு—ளை.) தன்னையடுத்த சிவனடியார்பால் குளிர்ச்சியாகியகருணையெங்நேரமும் ததும்பிக்கொண்டிருக்கு முகமென்பார் 'மதியானனம்' எனவும், கிருபையுடனே நோக்கும் விழியென்பார் 'நயனக்கடை' எனவும் கூறினர். (௫௨)

செங்குமிழின்றுண்டம்வளர் சிங்காரம்பாரேனோ
அங்கனியைவென்ற வதரத்தைப்பாரேனோ.

(பொ—ரை.) செவ்விய குமிழம்பூவினையொத்த நாசியிலுண்டான அழகினையும், அழகிய கொவ்வைப்பழத்தினைக்காட்டிலு மழகினைவாய்ந்த அதரத்தினையும் தரிசியேனே.

(கு—ரை.) பெருமான் அங்கங்கள் உவமையற்றதாயினும் உலகநடைநோக்கி அலங்காரஞ்செய்யும்பொருட்டு உவமித்துக்கூறினர்.

முல்லைநிலவெறிக்கு மூரலொளிபாரேனே
அல்லார்புருவத் தழகுதனைப்பாரேனே.

(பொ—ரை.) முல்லைமொக்கின் அழகினையொத்த பற்களின் பிரகாசத்தினையும், இருண்டபுருவத்தின் அழகினையும் தரிசியேனே.

(கு—ரை.) புருவத்திலுள்ள உரோமம் அதிகநெருக்கங்கொண்டு கருமைவாய்ந்திருக்குமாகலின் 'அல்லார்' என்றனர். மூரலைப் பல்லெனக்கொண்டமையின் அதற்கேற்பமுல்லைமொக்கு எனக்கூறப்பட்டது. (௫௪)

மகரங்கிடந்தொளிரும் வண்மைதனைப்பாரேனே
சிகரமுடியழகுஞ் செஞ்சடையும்பாரேனே.

(பொ—ரை.) மகரமானது தங்கிப்பிரகாசிக்கும் அழகுதனையும், சிரசின் முடியழகினையும் செஞ்சடையினையும் தரிசியேனே.

(கு—ரை.) மகரமென்றது முதலைவடிவாய்ச் செய்து காதிலிடும் ஆபரணம். சிகரமெனினும் முடியெனினும் ஒன்றேயாயினும் சிகரமென்பதற்குச் சிரசெனவும் முடி யென்பதற்கு மயிர்முடிச்செனவும் கொளவேண்டும். (௫௫)

கங்கையொடுதிங்கணின்ற காட்சிதனைப்பாரேனே
பொங்கரவைத்தான்சடையில் பூண்டவிதம்பாரேனே.

(பொ—ள.) கங்காநதியுடனே சந்திரன்றங்கிய அழகினையும், மிகுதியான சர்ப்பங்களைச் சடாபாரத்தில் தரித்த தன்மையினையும் தரிசியேனே.

(கு—ள.) கங்கைநதியேயாயினும் அக்கங்கை இமயமலையரசன் பத்தினியாகிய மேனைக்கு இரண்டாவது புத்திரியே கங்கைவடிவாய் விளங்கியதனால் அக்கங்கையை வொருபெண்ணாகச் சொல்வது முண்டு. (௩௬)

சரக்கொன்றைபூத்த சடைக்காட்டைப்பாரேனோ
எருக்கறுகூமத்தையணி யேகாந்தம்பாரேனோ.

(பொ—ள.) தொங்குகின்ற கொன்றைமலர்கள் பூத்துள்ள சடைக்காட்டினையும், எருக்கு, ஊமத்தை, அறுகுதரித்துள்ள தனிக்கோலத்தினையும் தரிசியேனே.

(கு—ள.) கொன்றையென்பது பிரணவாகாரமாயுள்ள வொரு சிறந்த புட்பமாகலின் அது பெருமானுக்கு அதிக உரித்தாகியது. சடையின் அதிகநெருக்கத்தினை நோக்கிக்காடென்றனர். (௩௭)

கொக்கிறகுசூடிநின்ற கொண்டாட்டம்பாரேனோ
அக்கினியையேந்திநின்ற வானந்தம்பாரேனோ.

(பொ—ள.) கொக்கின் இறகுகளைத்தரித்திருக்கும் சந்தோஷத்தையும், மழுவினையேந்தியுள்ள களிப்பினையும் தரிசியேனே.

(கு—ள.) அற்பபட்சியாகிய கொக்கினையாட்கொள்ளும்பொருட்டு அதன் இறகினையும், கரத்தால் ஏந்தக்கூடாத அக்கினியையும்தரித்த அருமையினைப்பற்றி 'ஆனந்தம்' என்றனர். (௩௮)

தூக்கியகாலுந் துடியடியும்பாரேனே
தாக்குமுயலகன்மேற் றாண்டவத்தைப்பாரேனே.

(பொ—ரை.) மேலேயெடுத்த திருவடியும், கரத்திற்றாங்கிய துடியின் ஓசையையும், முயலகன்மேல்வைத்துள்ள நடனத்தையும் தரிசியேனோ.

(கு—ரை.) தூக்கியகால் குஞ்சிதபாதம், துடியடி வலக்கையிலுள்ள உடுக்கையிற்பிறக்கும்நாதவொலி, தாண்டவம் சிற்சபையில் செய்யும் ஆனந்தத்தாண்டவம். ரு௯

வீசுகரமும் விகசிதமும்பாரேனே
ஆசையளிக்கு மபயகரம்பாரேனே.

(பொ—ரை.) வீசுகின்ற கரத்தினையும், மந்தகாசத்தையும், ஆசையினையுண்டாக்கும் அபயாஸ்தத்தினையும் தரிசியேனோ.

(கு—ரை.) வீசியகரமாவது திருவடியைக்காட்டிக்கொண்டிருக்கும் திருக்கரம், அபயகரமாவது ஆட்கொள்வேனெனும் குறிப்பினைக்காட்டும் திருக்கரம், மந்தகாசமாவது திருமுகத்துவாயில் உண்டாகும் குஞ்சிரிப்பு. ௬0

அரிபிரமர்போற்ற வமரர்சயசயெனப்
பெரியம்மைபாகம்வளர் பேரழகைப்பாரேனே.

(பொ—ரை.) விண்டுவும், பிரமனும் ஏத்த தேவர்கள் சயசய என்ன அம்பாள் இடதுபாகத்தி லெழுந்தருளியிருக்க உண்டாகுமழகினைத் தரிசியேனோ.

(கு—ரை.) அரிபிரமர் போற்றவென்றது நடராஜப்பிரபுவின் ஆனந்தத்தாண்டவகாலத்தில் அரிமத்தளம்போடவும் பிரமன் தாளக்

தட்டவுமாய் நின்றதன்மை பெரியம்மை யென்றது சிவகாமித்தாயிளை. (சுக)

சுந்தரநீற்றின் சொகுசுதனைப்பாரேனோ
சந்திரசேகரனைத் தயவுசெய்தல்பாரேனோ.

(பொ—ள.) அழகியவிபூதியின் விநோதத்தினையும், சந்திரசூடனையெழுந்தருளிக் காட்சிசெய்தலையும் தரிசியேனோ.

(கு—ள.) 'பூசப்பூசப் பொன்னிறம்' என்றதற்கேற்ப விபூதி திருமேனியில் அழகைக்கொடுக்குந் தன்மையால் 'சுந்தரநீறு' என்றனர். திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகளும் 'சுந்தரமாவது நீறு' என்றனர். தட்சனால் சாபமேற்று அடைக்கலம்புகுந்த சந்திரனையாட்கொண்ட அவசரம் சந்திரசேகரமூர்த்தி. (சுஉ)

(கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா.)

(பொ—ள.) கன்னிவனமென்று சொல்லப்படுகிற மதுனாயம் பெருமானே!

கெட்டநாள்கெட்டாலுங் கிருபையினிப்பாரேடா
பட்டநாள்பட்டாலும் பதமெனக்குக்கிட்டாதோ.

(பொ—ள.) தேவரீரைத்துதியாது கெட்டுப்போன நாள்கள் கெட்டுப்போனாலும் இனியேனும் கருணைச்செய்யப்பாராய், துன்பம்அடைந்தநாள்கள் பலவுண்டானாலும் இனியேனும் தேவரீர் திருவடி யெனக்குக்கிடையாதோ,

(கு—ள.) அறியாமை யேலீட்டினால் இதுகாறும் துதியாது கெட்டேன் அதனால் பலதுன்பங்களையனுபவித்தேன் இனியங்கு

னம் நேராதபடி கருணைசெய்து திருவடிதந்தருளவேண்டு மென்றனன். (கங)

நற்பருவமாக்குமந்த நாளெனக்குக்கிட்டாதோ
எப்பருவமுங்கழன்ற வேகாந்தங்கிட்டாதோ.

(பொ—ரை.) தேவரீரையடைதற்கேற்ற பரிபக்குவகாலம் எனக்குண்டாகாதோ, எத்தகைய பக்குவங்களையும் கடந்த ஏகாந்தநிலையுண்டாகாதோ.

(கு—ரை.) பக்குவகாலமாவது மலத்தடிப்புகுறைந்த அவசரம் ஏகாந்தமாவது தனியேயிருந்து சிவராஜயோகநிஷ்டை கூடும்நிலை, 'தனியேயிருப்பதற்கெண்ணினேன் சாமிநீயறியாததோ' என்றனர் தாயுமானவரும். (கச)

வாக்கிறந்துநின்ற மவுனமதுகிட்டாதோ
தாக்கிறந்துநிற்குமந்தத் தற்சுத்திகிட்டாதோ.

(பொ—ரை.) பேச்சற்றநிலையாகிய மவுனநிஷ்டை உண்டாகாதோ, பிரபஞ்ச சம்பந்தமில்லாதுநிற்கும் ஒப்பற்ற சுத்தமாந்தன்மை உண்டாகாதோ.

(கு—ரை.) மனோவாக்குக்காயங்களால் உண்டாகும் பிரபஞ்ச சேஷ்டைகளைக் கடந்து அந்தர்முகமாகவிருந்துசெய்யும் தியானம் மவுனநிலை. விவகாரத்திசையிலேயே சதாகாலமிருக்கினும் அதிற்பற்றின்றியிருக்குந்தன்மை தற்சுத்தி. (கரு)

வெந்துயரைத்தீர்க்குமந்த வெட்டவெளிகிட்டாதோ
சிந்தையையுந்தீர்க்குமந்தத் தேறலதுகிட்டாதோ.

(பொ—ள.) கொடியதுன்பத்தினை நீக்குமந்தச்சிதாகாயமுண்டாகாதோ, எண்ணிய எண்ணத்தை முடிக்குமந்த திருவருட்டேன் உண்டாகாதோ.

(கு—ள.) வெட்டவெளியாவது சிதம்பரகசியம். அது தரிசித்தார்க்கு வெந்துயர் நீங்குமென்பதாம். சிவனடியார்கள் சிந்தையில் திருவருள்தேன்போலினிக்குமாகலின் 'தேறல்' என்றனர். (௬௬)

ஆனவடியார்க் கடிமைகொளக்கிட்டாதோ
ஊனமறவென்னை யுணர்த்துவித்தல்கிட்டாதோ.

(பொ—ள.) தேவரீருக்கான சிவனடியார்கட்கு அடிமைபூண்டு வாழும்படி உண்டாகாதோ. குற்றமற அடியேற்குத் திருவருளைத் தெரிவித்தல் உண்டாகாதோ.

(கு—ள.) அடியார்கடிமையாய் வாழ்தலோர்சிறந்த சாதனமானதால் 'அடிமைகொள' என்றார். 'அறிவித்தாலன்றி அறியாவுளங்கள்' என்றதற்கேற்பத் திருவருளைக் கூட்டிவைக்கவேண்டுமென்பார். 'உணர்த்துவித்தல்' என்றனர். (௬௭)

என்னென்றுசொல்லுவண்டா வென்குருவேகேளடா
பின்னையெனக்குநீ யல்லாற்பிறிதில்லையே.

(பொ—ள.) அடியேனையடிமையாக வாட்கொண்ட ஆசாரியனே (எனது துன்பமனைத்தினையும்) என்னவெனவெடுத்து விவரிப்பேன், தேவரீரையல்லாமல் வேறு எனக்குத்துணை ஏது

(கு—ள.) அனுபவிக்கும் துன்பம் சிறிதாகவிருக்கின் சந்நிதானத்தில் விண்ணப்பிக்கக்கூடும், அளவில்லாத துன்பத்திற் கட்டுப்பட்டுக் கிடத்தலின் 'என்னென்று சொல்லுவன்' என்றனர். தே

ஸரீர் சந்நிதானத்தில் விண்ணப்பித்தால் பரிகாரமுண்டேயன்றி வேறொருவரிடத்திற் சொல்லியதிற் பிரயோசனமென்னவென்பார். 'நீயல்லாற் பிறிதில்லையே' என்றனர். (௬அ)

(கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா.)

(பொ—ரை.) கன்னிவனமென்று சொல்லப்படுகின்ற மதுரையின்கண்ணே எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானே!

அன்னவிசாரமது வற்றவிடங்கிட்டாதோ
சொன்னவிசாரந் தொலைந்தவிடங்கிட்டாதோ.

(பொ—ரை.) ஆகாரவிஷயமாக விளைக்கின்ற விசாரமொழிந்த நிலையும், பொன்னைத்தேடியலைகின்ற விசாரமொழிந்தநிலையும் எனக்கு வாராதோ.

(கு—ரை.) இன்றியமையாதுவிளையும் பசியும் அதனைப்பரிகரிக்கப்பொன்னும் தேடியலைகின்றதாகிய முயற்சியுமற்ற நிலையே வேண்டுமென்பதாம். (௬௯)

உலகவிசார மொழிந்தவிடங்கிட்டாதோ
மலக்குழுவின்மின்னார் வசியாதுங்கிட்டாதோ.

(பொ—ரை.) பிரபஞ்சமூகமாக விளையும் விசாரம்நீங்கியநிலையும், மலக்கூட்டத்தினையொத்த மாதர்களினின்று நீங்கியநிலையும் வாராதோ.

(கு—ரை.) உலகசம்பந்தமாகவலையும் முயற்சியும், மாதர்கள் சாவகாசமும் நீங்கின் மவுனநிலையும் பேரின்பவிச்சையும் உண்டாம். (எ0)

ஒப்புவமைபற்றோ டொழிந்தவிடங்கிட்டாதோ
செப்புதற்குமெட்டாத் தெளிந்தவிடங்கிட்டாதோ.

(பொ—ள.) சமானம், திருட்டாந்தம், பந்தம் இவைநீங்கிய நிலையும், வாக்கினாற்சொல்லுதற் கரிதாகிய சந்தேகமற்ற நிலையும் வாராதோ.

(கு—ள.) திருவருளினுக்குச்சமானமுதலிய எந்தவகையினும் இல்லையென்பார் 'ஒப்புவமைபற்றோ டொழிந்தவிடம்' எனவும், வைகரிவாக்கிற்கெட்டாததென்பார் 'செப்புதற்குமெட்டா' எனவும் கூறினர். (எக)

வாக்குமனாதீத வகோசரத்திற்செல்லவெனைத்
தாக்குமருட்குருவேநின் றாளிணைக்கேயான்போற்றி.

(பொ—ள.) வாக்கினுக்கும் மனதினுக்கும் எட்டாதவிடத்தில் அடையும்படி அடியேனைக்கூட்டிவைத்த திருவருட்சொரூபமாகிய ஆசாரியனே தேவரீர் இரண்டுதிருவடிக்கே துதிசெய்கின்றேன்.

(கு—ள.) சிவபோகநிலையானது ஆசாரியன்திருவருளை முன்னிட்டே யடைத்ததொன்றாகவினாலும், அத்திருவருளினிலையானது வைகரிவாக்கினாலும், தற்போதமனத்தினாலும் சொல்லுதற்கூடாதாகையினாலும் அவ்வரியநிலையைக் கூட்டிவைத்தார்க்கு நன்றிகாட்டுவார் 'போற்றி' என்றனர். (எஉ)

பட்டினத்தார் முதல்வன்முறையீடு

முற்றிற்று.

பட்டினத்துப்பிள்ளையார்
மகடூஉ முன்னிலையாகத் திருவாய்மலர்ந்த
அருட் புலம்பல்.

ஐங்கரனைத்தெண்டனிட்டே னருளடையவேண்டுமென்று
தங்காமல்வந்தொருவன் றற்சொரூபங்காட்டியெனைக்,

(பொ—ரை.) திருவருளினைப்பெறவேண்டுமென்று ஐந்துதிருக்கரங்களுடன் கூடிய விநாயகக்கடவுளை வணங்கினேன். தாமதியாமல் 'முதல்வன்' எழுந்தருளிவந்து தனது சொருபத்தினைத் தரிசிப்பித்து அடியேனை.

(கு—ரை.) திருவருளினையடைதற்குப் [illegible]ஞ்சமுகமாக விக்கினம்வாராதபடி [illegible] வணங்கியவுடன் முதல்வன்றரிசனம் கிடைத்[illegible]தனபார் 'சொரூபங்காட்டி' என்றனர். (க)

கொள்ளைப்பிறப்பறுக்கக் கொண்டான்குருவடிவம்
கள்ளப்புலனறுக்கக் காரணமாய்வந்தாண்டி.

(பொ—ரை.) கூட்டமாகிய சென்மங்களையொழிக்க ஆசாரியமூர்த்தங்கொண்டு வஞ்சகமாயுள்ளபுலன்களை வெல்லுதற்கேதுவாய் வந்தனன்.

(கு—ரை.) முந்தியெடுத்துள்ள பிறப்புகட்கு அளவிலவென்பார் 'கொள்ளைப்பிறப்பு' என்றனர். ஆசாரியர்தரிசனத்தால் இந்திரியங்களின்சேஷ்டையொடுங்குமென்பார். 'கள்ளப்புலனறுக்க' என்றனர். (உ)

ஆதாரமோராறு மைம்பத்தோரக்ஷரமும்
சூதானகோட்டையெல்லாஞ் சுட்டான்றுரிசறவே.

(பொ—ரை.) ஆறுதாரங்களையும், அவ்வாராதாரங்களிலுள்ள ஐம்பத்தோரெழுத்துக்களையும் அவ்வாதார கோணங்களையும் ஆகிய எல்லாவற்றையும் ஆசாரியன் தனதுநேத்திரத்தால் ஒழித்தனன்.

(கு—ரை.) ஆறுதாரமாவன.— மூலாதாரம், சுவாதிட்டானம், மணிபூரகம், அநாகதம், விசுத்தி. ஐம்பத்தோரட்சரமாவன—அவ்வவ்வாதாரங்களிலுள்ள எழுத்துக்கள். கோட்டையாவன—அவ்வாதாரங்களின் கோணங்கள். (௩)

மெத்தவிகாரம் விளைக்கும்பலபலவாம்
தத்துவங்களெல்லாந் தலைகெட்டுவந்ததடி.

(பொ—ரை.) ஆசாரியன் அனுக்கிரகித்ததனுல் பற்பலவிகாரங்களைச்செய்யும் பற்பலவாம் தத்துவங்களெல்லாம்யொடுங்கிவிட்டன.

(கு—ரை.) ஆசாரியர் உபதேசத்தெளிவினுல் தத்துவங்களின் உண்மையினை விசாரிக்க அவை சடமெனநிச்சயித்தவுடன் அவற்றுல்விளைந்த காரியப்பாடின்றுவிட்டன என்பார் 'தலைகெட்டுவந்தது' என்றனர். (௪)

என்னேடுடன்பிறந்தா ரெல்லாரும்பட்டார்கள்
தன்னந்தனியே தரித்திருக்கமாட்டேண்டி.

(பொ—ரை.) அடியேனுடன் பிறந்தவர்களாகிய தத்துவங்கள் எல்லாரும் நீங்கினர்கள் இனி நான் தனித்திருந்து வாழேன்.

(கு—ரை.) ஆன்மா தேகமெடுத்தபோழ்தே தத்துவங்கூடினவாகலின் 'உடன்பிறந்தார்' என்றனர். ஆசாரியரனுக்கிரகத்தால் தத்

துவங்களின்சேஷ்டை யொழிந்ததென்பார் எல்லாரும் பட்டார்கள் என்றனர். (ரு)

எல்லாரும்பட்டகள மென்றுதொலையுமடி
சொல்லியழுதாற் றுயரமெனக்காறுமடி.

(பொ—ரை.) எல்லாத்தத்துவங்களும் ஒடுங்கியஇடம் எந்நாளில் நீங்கும், எனதுதுன்பங்களை வாயாரச்சொல்லியழுதால் என்றுயரமொழியும்.

(கு—ரை.) தத்துவங்கள் காரியப்படாமல் நிற்க வாய்ந்தஉடலைக் 'களம்' என்றனர். அவ்வுடல் அங்ஙனமேயிருக்கின் ஒருக்கால் மறுபடியும் அவ்வுடல் ஏதுவாகத் தத்துவங்கள் காரியப்படுமென்பார் 'களமென்றுதொலையும்' என்றனர். (சு)

மண்முதலாமைம்பூத மாண்டுவிழக்கண்டேண்டி
விண்முதலாமைம்பொறிகள் வெந்துவிழக்கண்டேண்டி.

(பொ—ரை.) மண், நீர், தீ, காற்று, வெளி யனைத்துமாகிய பூதங்கள் தம்காரியங்களிற் குறையவும், சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் ஆகிய புலன்களின்சேட்டைகளொடுங்கவும் தரிசித்தனன்.

(கு—ரை.) ஆசாரியர் எதிரிட்டு அனுக்கிரகித்த உபதேசத்தினால் பஞ்சபூதங்களின் விகாரமும், ஐம்புலன்களின் சேட்டையும் நீங்கினவென்பார், 'மாண்டுவிழ' 'வெந்துவிழ' என்றனர். (எ)

நீக்காப்புலன்களைந்து நீறாகவெந்ததடி
வாக்காதியைவரையு மாண்டுவிழக்கண்டேண்டி.

(பொ—ரை.) எக்காலத்தும் நீங்குதற்கரிய மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி ஆகிய ஞானேந்திரியங்களும், வாக்கு, பாதம், பாணி,

பாயுரு, உபத்தம் ஆகிய கன்மேந்திரியங்களும் 'தத்தம் தொழில்களி னின்றும்' நீங்கின.

(கு—ரை.) ஆசாரிய ரனுக்கிரகத்தால் விசாரித்தகாலத்து இந் திரியங்களின் செயலனைத்தும் நீங்கினஎன்பார். 'நீருக' மாண்டுவிழ என்றனர். (அ)

மனக்கரணமத்தனையும் வகைவகையேபட்டழிய
இனக்கரணத்தோடே யெரிந்துவிழக்கண்டேண்டி.

(பொ—ரை.) மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் அவ்வளவும் கிரமமாக ஒழியவும், இவைகட்கு உபகரணமாகவிருந்தனவும் அழி ந்துவிடத் தரிசித்தேன்.

(கு—ரை.) அந்தக்கரணங்களும் அவைவிளைதற்கேதுவாகிய வாக்கு, காயங்களும் தத்தம்தொழிலற்றுக்கிடந்தனவென்பார், 'பட் டழிய' 'விழ' என்றனர். (கூ)

ஆத்துமதத்துவங்கள் அடுக்கழியவெந்ததடி
போற்றும்வகையெப்படியோ போதமிழந்தானே.

(பொ—ரை.) ஆன்மதத்துவங்கள் இருபத்துநான்கும் தமது வரிசையழிந்தன. இனித் தற்போதத்திற்கெட்டாத சிவபெருமானை எத்தும்வித மெங்ஙனமோ அறிகிலேன்.

(கு—ரை.) ஆன்மதத்துவங்களாவன— ஞானேந்திரியமைந்து, கன்மேந்திரியமைந்து, அந்தக்கரணம் நான்கு, தன்மாத்திரை ஐந்து, பூதமைந்து. (க0)

வித்தியாதத்துவங்கள் வெந்துவிழக்கண்டேண்டி
சுத்தவித்தையைந்தினையுஞ் சுட்டான்றரிசறவே

(பொ—ரை.) வித்தியாதத்துவங்கள் ஏழும் வெந்துவிடவும் சுத்ததத்துவம் ஐந்தும் அங்ஙனமேயாகவும் ஆசாரியமூர்த்தி (தீட்சையினால்) எறித்தனன்.

(கு—ரை.) வித்தியாதத்துவமாவன— கலை, காலம், நியதி, வித்தை, அராகம், புருடன், மாயை. சுத்ததத்துவமாவன—சுத்தவித்தை, ஈச்சுரம், சாதாக்கியம், சத்தி, சிவம். (கக)

மூன்றுவகைக்கிளையு முப்பத்தறுவரையும்
கான்றுவிழச்சுட்டுக் கருவேரறுத்தாண்டி.

(பொ—ரை.) மூவிதபாகுபாடமைந்த முப்பத்தாறுதத்துவங்களும் முற்றும் செயலற நாசமாக்கினன் ஆசாரியன்.

(கு—ரை.) மூவகையாவன—ஆன்மதத்துவம், வித்தியாதத்துவம், சுத்ததத்துவம், இவையினியொருக்காலுந் தலையெடாதபடி அனைத்தையும் அடியோடே ஆசாரியன் களைந்துவிட்டனனென்பார் 'கருவேரறுத்தான்' என்றனர். (கஉ)

குருவாகிவந்தானே குலமறுக்கவந்தானே
உருவாகிவந்தானே வுருவழிக்கவந்தானே.

(பொ—ரை.) ஞானாசிரியனாகி எழுந்தருளினனே, குலப்பற்றினையொழிக்க வெழுந்தருளினனே, சகளவடிவங்கொண்டெழுந்தருளினனே, எனது உடற்றடிப்பையொழிக்க வெழுந்தருளினனே அறியேன்.

(கு—ரை.) நிஷ்களமாகிய சிவம் சகளவடிவங்கொண்டு எழுந்தருளின் குலத்தின்கண்ணே விளையும் பெரும்பற்றும், தூலதேகச்செயலும் ஒழியுமென்பதாம். (கங)

கேடுவருமென்றறியேன் கெடுமதிகண்டோற்றாமல்
பாடுவருமென்றறியேன் பதியாண்டிருந்தேண்டி.

(பொ—ரை.) அறிவீனத்தினால் நான் சிந்தியாதிருந்ததலினால் இனி வருகின்ற கெடுதியினைப்பற்றித் தேர்ந்தேனில்லை. பூமியினை நம்பி அதனையனுபவித்திருந்தேனே யல்லாமல் துன்பம்வருமென நினைத்தேனில்லை.

(கு—ரை.) அவ்வவ்வமயம் எனக்குஉண்டாயிருந்த செல்வச் செருக்கினால் பின்னால்வரும் துன்பத்தினைப்பற்றிச் சிறிதுஞ்சிந்தித் தேனில்லை என்பார்'கெடுமதிகண்ணுக்குத்தோற்றாது' என்னும்பழமொழியை யுபயோகப்படுத்தினர். (சச)

எல்லாரும்பட்டகள மின்னவிடமென்றறியேன்
பொல்லாங்குதீர்க்கும் பொறியிலியைக்கண்டேண்டி.

(பொ—ரை.) எல்லாத்தத்துவங்களும் ஒடுங்கிய உடலானது இன்னவிதமாயிற்றென்பதனை யறியேன், வினையினையொழிக்கும் சிவபெருமானைத்தரிசித்தேன்.

(கு—ரை.) தத்துவங்களனைத்தும் ஒடுங்கிய அவசரத்திலே உடலானது தோன்றாது சிவபெருமானே தோன்றினனென்பார் பொறியிலியைக் கண்டேன் என்றனர். (சரு)

உட்கோட்டைக்குள்ளிருந்தா ரொக்கமடிந்தார்கள்
அக்கோட்டைக்குள்ளிருந்தா ரறுபதுபேர்பட்டார்கள்.

(பொ—ரை.) உள்கோட்டையாகிய தேகத்தினுள்ளேயிருந்தார்கள் எல்லாருமொழிந்தார்கள் (அன்றியும்) அத்தேகத்திலேயே வாழ்ந்த அறுபதுபேர்களுமிறந்து பட்டனர்.

(கு—ரை.) உட்கோட்டைக்குள்ளிருந்தார் முப்பத்தாறு தத்துவங்கள் அத்தத்துவங்களுடனேயிருந்தார் மற்றைய அறுபதுதத்துவங்கள். முப்பத்தாறும் காரணதத்துவங்கள். அறுபதும் காரியதத்துவங்கள். ஆகத் தொண்ணூற்றாறு. (கசு)

ஒக்கமடிந்ததடி யூடுருவவெந்ததடி
கற்கோட்டையெல்லாங் கரிக்கோட்டையாச்சுதடி.

(பொ—ரை.) தத்துவங்களனைத்தும்ஒன்றுசேரமடிந்தது அவை யாவும் சாம்பலாயின், இங்ஙனமாகவே கருங்கல் கோட்டையினை யொத்திருந்ததும், கரிக்கோட்டைக்குச்சமானமாயது.

(கு—ரை.) தேகமானது தொண்ணூற்றாறுதத்துவங்களுடனே கூடி விளங்கிப் பலமானகோட்டைபோன்றிருந்தது. அத்தத்துவங்களழியவே அத்தேகம் அற்பமாய்விளங்கியதென்பார் 'கற்கோட்டை' 'கரிக்கோட்டை' என்றனர். (கஎ)

தொண்ணூற்றறுவரையுஞ் சுட்டான்றுரிசறவே
கண்ணீறுபட்டதடி கருவேரருத்தாண்டி.

(பொ—ரை.) தொண்ணூற்றாறு தத்துவங்களையும் குற்றமற எறித்தான் (அதனால்) நீறாகிவிட்டது இனியுண்டாதற்கும் ஏதுவில்லாமற்செய்தனன்.

(கு—ரை.) ஆசாரியன், பிறப்பினுக்கேதுவாகிய தொண்ணூற்றாறு தத்துவங்களின் காரியப்பாட்டினை யழிக்கவே இனி வேறு உடலெடாதிருப்பதற்கும் ஏதுவாயிற்றென்பதாம். (கஅ)

ஓங்காரங்கெட்டதடி வுள்ளதெல்லாம்போச்சுதடி.
ஆங்காரங்கெட்டதடி யடியோடறுத்தாண்டி.

(பொ—ள.) ஓங்காரசத்தத்திற்கேதுவாகிய நாதமானதுகுறைந்தது அந்நாதத்தின் சம்பந்தமான எல்லாத்தத்துவங்களும் போயின. (அன்றியும்) ஆங்காரதத்துவமும் ஒழிந்தது அதற்காதாரமாயதும் நீக்கினன்.

(கு—ள.) பிரபஞ்சவிவகாரங்கட்கு முக்கியவாதாரமாகிய சத்தத்திற்கு உற்பத்தியோங்கார சொரூபமாகிய நாததத்துவமாகலின் அது கெட்டதென்றும், அச்சத்த சம்பந்தமாக அபரகலைஞான விவகாரநீங்கியதென்பார் 'உள்ளதெல்லாம்போச்சு' எனவும், விபரீத குணங்கட் கேதுவாயது ஆங்காரதத்துவமாகலின் அது கெட்டதெனவும் கூறினர். (கக)

தரையாங்குடிலேமுதல் தட்டுருவவெந்ததடி
இரையுமனத்திடும்பை யெல்லாமறுத்தாண்டி.

(பொ—ள.) பூமியினைப்போல எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமாகிய சுத்தமாயை முதலாகிய தத்துவமனைத்தும் ஒடுங்கியது, விகாரம் செய்துகொண்டேயிருக்கும் மனத்துன்பமனைத்தும் நீங்கியது.

(கு—ள.) சகலதத்துவக் காரியப்பாட்டிற்கும் ஆதாரமாயிருப்பது மாயையாகலின் அதனை 'தரை' என்றனர். பிரபஞ்சமுகமாகப் பேசுவதனைத்திற்கும் காரணமனமாகலின் 'இரையுமனம்' என்றனர். (உ0)

முன்னைவினையெல்லா முழுதுமறுத்தாண்டி
தன்னையறியவே தானொருத்தியானேண்டி.

(பொ—ள.) பூர்வசென்மவினை யனைத்தினையும் நீக்கினேன் பின்னர் ஆன்மாவாகியவென்னை நான் தெரிந்துகொள்ளவே நான் தனித்திருந்தனன்.

(கு—ரை.) ஆசாரியன் முன்னைவினையாகிய சஞ்சிதத்தினை யொழிக்கவே இச்சென்மத்திலனுபவிக்கவேண்டிய வினையொன்று மின்றி ஆன்மாவாகிய நான் தனித்துவிட்டேன் என்பார் 'ஒருத்தியானேன்' என்றனர். ஒருத்தியென்றது சிவபெருமானை நாயகனாகக் கொண்ட அவசரத்தில். (உக)

என்னையேநானறிய விருவினையு மீடழித்துத்
தன்னையறியத் தலமெனக்குச்சொன்னாண்டி.

(பொ—ரை.) ஆன்மாவாகிய என்னையே நான்தெரிந்துகொள்ள நல்வினையினையும் தீவினையினையும் கெடுத்துச் சிவபெருமானைத் தெரிந்துகொள்ளுமிடமெனக்கு உபதேசித்தான்.

(கு—ரை.) ஆசாரியன் வினைக்கட்டறுத்து ஆன்மாவாகிய என்னையும் பரமான்மாவாகிய முதல்வனையும் அறிந்துகொள்ளும்படி அனுக்கிரகித்தருளினன். (உஉ)

தன்னையறிந்தேண்டி தனிக்குமரியானேனண்டி
தன்னந்தனியே தனியிருக்கும்பக்குவமோ.

(பொ—ரை.) சிவபெருமானாகிய ஆன்மநாயகனைத் தெரிந்தேன் உடனேயவனையனுபவிக்கும் பக்குவமடைந்தேன் இனி நான் தனித்திருக்கும் பக்குவமுண்டானதுபோலும்.

(கு—ரை.) கன்னிப்பருவமுடையபோது எல்லாருடனும் கூடி ஆடிக்கொண்டிருந்த பெண், பக்குவமடைந்து நாயகனையெதிர்கொண்டபின் யாரொடுங்கலவாது தனித்திடுவாள்போல, அறியாமை மேலிட்டகாலத்து பலதெய்வ வழிபாடுகொண்டிருந்து அறிவடைந்

து சிவபெருமானைத்தரிசித்தபின் தனியே நிஷ்டைகூடினனென்பார் 'தனியிருக்கும்பக்குவமோ' என்றனர். (உரு)

வீட்டிலொருவரில்லை வெட்டவெளியானேனண்டி
காட்டுக்கெறிந்தநிலா கனவாச்சேகண்டதெல்லாம்.

(பொ—ரை.) வீடாகிய உடலில் ஒருதத்துவமுமில்லையாகி வெறுவெளியாயினமையின், 'பிரபஞ்சமுழுவதும்' காட்டின கண்ணே எரித்தநிலவினையொத்தும், நித்திரையிற்கண்ட கனவினையொத்தும் விளங்கியது.

(கு—ரை.) பிரபஞ்சமுகமாகவிருந்து அனுபவித்த போகமனைத்தும், தத்துவங்களின் சேஷ்டையொடுங்கவே யாவும்பொய்யாகத் தோன்றினவென்பார். 'காட்டுநிலாவாகவும்' 'கனவாகவும்' ஆயிற்றென்றார். (உச)

நகையாரோகண்டவர்கள் நாட்டுக்குப்பாட்டலவோ
பகையாரோகண்டவர்கள் பார்த்தாருக்கேச்சலவோ.

(பொ—ரை.) என்னுடைய துறவினைக்கண்டவர்கள் 'சிலர்' சிரியாரோ, நாடனைத்தும்பேச்சாக முடியாதோ, சிலர் பகைகொள்ளார்களா, நேரேபார்த்தவர்கட்குப் பழிப்பாகமுடியாதோ.

(கு—ரை.) திடீலென அபாரசெல்வத்தினைவிட்டு துறவடைந்தமாத்திரத்தில் துறவினருமையினையறியாச் சாமானியர் சிலர் நகைக்கவும், சிலர் வாயில்வந்தவாறு பேசவும், சிலர்பகைகொள்ளவும், சிலர் ஏசவும் இடமுண்டாயிற்றென்பதாம். (உ௫)

இந்நிலைமைகண்டாண்டி யெங்குமிருந்தாண்டி
கன்னியழித்தாண்டி கற்பைக்குலைத்தாண்டி.

(பொ—ரை.) இப்பக்குவநிலைமையினை யுணர்ந்து, சர்வவியாபகமாயிருந்த முதல்வன் (நாயகனாகஎழுந்தருளிவந்து) கன்னிப்பருவத்தைக்கெடுத்துக் கற்பினை நீக்கினன்.

(கு—ரை.) கன்னிகழித்தலாவது ஆன்மநாயகியுடன் சிவபெருமானாகிய நாயகன்கலந்து சிவானந்த இன்பத்தினைவிளைவித்தலாம்.

கற்பைக்குலைத்தலாவது ஏகதேசஅறிவுடனிருந்து பாசத்திற்கட்டுப்பட்டுக்கிடந்த தன்மையைநீக்கிப் பொதுவான அறிவுத்தன்மைத்தந்து எல்லாவற்றையும் சிவமாகப் பாவிக்கும் நிலையினைக்கூட்டிவைத்தலாம். (உசு)

கற்புகுலைத்தமையுங் கருவேரறுத்தமையும்
பொற்புகுலைத்தமையும் போதமிழந்தமையும்.

(பொ—ரை.) கற்பினைநீக்கினமையும், பிறப்பினையொழித்தமையும், அழகைக்கெடுத்தமையும், அறிவினையிழந்தமையும்.

(கு—ரை.) ஆசாரியரனுக்கிரகத்தினால் ஏகதேச அறிவு பொது அறிவாக விளங்கியது, இனிச்சென்மமெடாதபடி செய்தது, இலவுகீக கோலமாறியது, சற்போதமிழந்தது என்பதாம். (உஎ)

என்னைவினைவருமோ வின்னமெனக்கென்றறியேன்
சொன்னசொல்லெல்லாம் பலித்ததடிசோர்வறவே.

(பொ—ரை.) நடந்ததுபோக இனிமேலும் என்னென்னதுன்பம் உண்டாகுமோ நானறியகில்லேன், 'ஆனாலும்' என்து ஆசாரி

யன் சொன்னசொல்லெல்லாம் தவறாமல் பலித்துவருதலினால், வினைவாராதென்று நம்பிக்கையுண்டு.

(கு—ரை.) ஒருக்கால் ஏதாவது இனி துன்பம்விளையுமோவெனச் சந்தேகிக்கினும், ஆசாரியர் அனுக்கிரகவார்த்தை இதுகாறும் பிரத்தியட்சமாகப் பலித்துவருதலினால் அவர்வாக்கின்படி யாதொரு வினையும் வாராதென்றே தீர்மானிக்கின்றேனென்பதாம். (உஅ)

கங்குல்பகலற்றிடத்தே காட்டிக்கொடுத்தாண்டி
பங்கமழித்தாண்டி பார்த்தானைப்பார்த்திருந்தேன்.

(பொ—ரை.) இரவும்பகலுமில்லாத இடத்திலே என்னைச்சேர்ப்பித்தான், மலத்தினையொழித்தான், இங்ஙனஞ்செய்யவே என்னைப்பார்த்துக்கொண்டிருந்த சிவபெருமானையே நானிப்போது பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன்.

(கு—ரை.) கங்குல் பகலற்றஇடமாவது கேவல சகலமற்றவிடம், காட்டிக்கொடுத்தல் திருவருளைக்கூட்டிவைத்தல், பங்கமழித்தல் ஆணவத்தைநீக்கல், பார்த்தானைப்பார்த்தலாவது மலத்தடிப்பால் தனக்குநேரே பிரத்தியட்சமாகக் காணாது தன்னில்மறைந்து பார்த்துக்கொண்டிருந்த சிவபெருமானை இப்போது மலமொழியப் பெற்று நேரேதெரிசித்தலாம். (உகூ)

சாதியிற்கூட்டுவரோ சாத்திரத்திற்குள்ளாமோ
ஓதியுணர்ந்ததெல்லா முள்ளபடியாச்சுதடி.

(பொ—ரை.) இனிக்குலத்தினில் கூட்டிக்கொள்ளுவார்களோ, இப்போது ஏற்பட்டநடக்கை சாத்திரத்திற் சொல்லப்பட்டதுதானோ, படித்துத் தெரிந்தவையெல்லாம் உண்மையாக விளங்கியது.

(கு—ரை.) எல்லார்வீட்டினிலும் இறக்கத் துணிந்துகொண்டமையின் சாதியில்கூட்டுவரோ எனவும், நன்மைதீமையிழந்து நடக்கின்றவொழுக்கம் சாத்திரசம்மதமாமோவெனவும், முந்தியே படித்துஅறிந்த யாவும் அனுபவத்தில் விளங்கியது என்பதாம். (௩௦)

என்னகுற்றஞ்செய்தேனோ எல்லாருங்காணாமல்
அன்னைசுற்றமெல்லா மறியாரோவம்புவியில்.

(பொ—ரை.) நான் உலகின்கண்ணே யாவருமறியாதபடி என்ன தீமைகள்செய்திட்டேனோ அத்தீமைகள் என்னுடனிருந்த தாய் முதலிய உறவினரெல்லாமறிந்திரரோ.

(கு—ரை.) நான் இல்லறத்திலே சட்டுப்பட்டிருந்தகாலத்தில் பிரபஞ்ச போகவிச்சையால் செய்திருந்தபாவங்கட்கு அளவில்லை என்பதைத் தெரிந்தசுற்றத்தினர் இப்போது எடுத்துத்தூற்ற முன்வருவர்என்பதைக் குறிப்பாகவிளக்கினர். (௩௧)

கொன்றாரைதின்றேனோ தின்றாரைகொன்றேனோ
எண்ணதெல்லாமெண்ணு மிச்சைமறந்தேனோ.

(பொ—ரை.) என்னைக்கொன்றவரை நாளொருக்கால் புசித்தேனோ, என்னைப்புசித்தவரை நாளொருக்கால் கொன்றேனோ, செய்த தீமைகளை யெண்ணியெண்ணி வருந்தும்தன்மையைச்செய்யாதவனாயினேனோ.

(கு—ரை.) எந்தச்சீவன் ஒருகாலத்தில் என்னைக்கொன்றதோ அந்தச்சீவனை நானும் ஒருகாலத்தில் கொன்றுதின்றிருப்பேன், எந்தச்சீவன் என்னையொருகாலத்தில் தின்றதோ அந்தச்சீவனை நான்

கொன்றிருப்பேன் இங்ஙனம்செய்தபின்னர் இத்தீமைக்காக விரங்கி. னே னுமில்லை யென்பதாம். (௩௨)

சாதியிற்கூட்டுவரோ சமயத்தோரென்ணுவரோ
பேதித்துவாழ்ந்ததெல்லாம் பேச்சுக்கிடமாச்சுதடி.

(பொ—ரை.) யாதாமொருசாதியி லென்னை யேற்றுக்கொள்ளு வரோ, யாதாமொருசமயத்தினனென வென்னைக் கொள்ளுவரோ, இன்னசமயம் இன்னசாதியென்று பாராட்டி யனுபவித்ததெல்லாம் பேச்சுக்கிடமாயதே யொழிய வேறுபிரயோசனமில்லை.

(கு—ரை.) எல்லாச்சாதியாரினும் நானுயர்ந்தசாதி யெனவும், மற்றைபச் சமயத்தினரைக்காட்டிலு நானுண்மைச்சமயத்தவனென வும் ஏகதேசப்படுத்தி வாழ்ந்தவாழ்வனைத்தும் பெரியோர்கள் இழி வாகப்பேசுதற்கு இடமாயதேயன்றி யாதொருபிரயோசனமும்விளை ந்ததில்லையென்பதாம். (௩௩)

கண்டார்க்குப்பெண்ணலவோ காணார்க்குங்காமட்டி
உண்டார்களுண்டதெலா மூணல்லாதுண்பர்களோ.

(பொ—ரை.) உண்மையினைக் கண்டவர்க்கு உண்மையினைக் காணுதநான் பெண்டன்மையலவோ, அனுபவியாதவர்கட்கே இச் சையுண்டாகும், அனுபவிப்பவர்கள் அனுபவிப்பதெல்லாம் பிராரத் துவ உணவல்லாது வேறுவகையில் அனுபவிப்பவரோ.

(கு—ரை.) உண்மையினை விசாரித்துத்தேர்ந்த பெரியோரே ஆண்பிள்ளையெனவும், அங்ஙனம் விசாரியாதார் ஆணுயிலும் பெண் மைத்தன்மையுடையரே யெனவும், மாதர்சுகமனுபவியாதவர்கட்கே

இன்பமதிகரிக்கு மாறுபோல, திருவருளினை யடையாதவர்கட்கே மோட்சதாகமாகிய விச்சையதிகமாமெனவும், உலகத்திலொவ்வொருவரு மனுபவிப்பது பிராரத்துவத்திற்குத் தக்கபடியேயல்லது வேறில்லையெனவும் கூறியபடியாம். (௩௪)

கொண்டார்கள்கொண்டதெல்லாங் கொள்ளாதார்கொள்ளுவ
விண்டவர்கள்கண்டவரோ கண்டவர்கள்விண்டவரோ. (ரோ

(பொ—ரை.) ஆசாரியனிடத்துப்பெற்றவர்கள் பெற்றபேறனைத்தும் அங்ஙனம் பெறார்கள் பெறும்பேறுமோ, பேசுபவர்கள் உண்மையறிந்தவரோ, உண்மையறிந்தவர்கள் வாய்விட்டுப்பேசுவரோ.

(கு—ரை.) நேரே ஆசாரியனிடத்தையடைந்து அவர்பால்பெற்ற அனுக்கிரகத்தை மற்றையர் எவ்விதத்தினும் அடையார்கள். பூரணத்திருவருளினிற்றிளைத்தவர்கள் மவுனமுற்றிருப்பார்கள், பெறுதார்பெற்றவரைப்போலப் பேசித்திரிவரென்பதாம். "கண்டவர் விண்டிலர் விண்டவர் கண்டிலர்" என்னும் பழமொழியைக்காண்க.

பண்டாயநான்மறைகள் பாடும்பரிசலவோ
தொண்டாயதொண்டருளந் தோற்றியொடுங்குவதோ.

(பொ—ரை.) பழமையாகிய நான்குவேதங்கள்பாடுந் தன்மையுடையதன்றோ, அடிமைபூண்ட அடியார்கள்மனத்தின்கண்ணே தோன்றி அம்மனத்திலேயே யொடுங்கத்தக்கதன்றோ.

(கு—ரை.) சிவபெருமானை வேதங்கள்எக்காலமும் புகழ்ந்து பாடிக்கொண்டேயிருப்பதே யதன்சுபாவமென்பார் 'பாடும்பரிசலவோ' எனவும், அப்பெருமான் சிவனடியார்கள் இருதயத்திலேயே

தோன்றி அவரிடமே தங்கியிருப்பானென்பார் 'தோற்றியொடுங்கும தோ' என்றனர். (௩௬)

ஓதவரிதோ வொருவருணர்வரிதோ
பேதமறவெங்கும் விளங்கும்பெருமையன்காண்.

(பொ—ரை.) வாக்காலெடுத்துச் சொல்லுதற்கரிதானவனே, ஒருவர்உணர்ந்துகொள்ளுவதற்கு அருமையானவனே, அபேதமாக சர்வவியாபகமாகப் பிரகாசிக்கும் பெருமையினையுடையவன் 'சிவ பெருமான்'

(கு—ரை.) எவ்விடத்தும் தோய்வறச் சர்வவியாபியாய் நின்ற பெருமானைத் தற்போதமுனைவுகொண்டு ஒருவர்சொல்லவும், ஒருவர் அறியவும்கூடாதென்பதாம். (௩௭)

வாச்குமனமுங் கடந்தமனோலயன்காண்
நோக்கவரியவன்கா ணுண்ணரியனுண்ணியன்காண்.

(பொ—ரை.) வாக்கினுக்கு மனத்தினுக்குமெட்டாது அடியார்கள் மனத்திலேலயப்பட்டு இருப்பவன். பிரத்தியட்சகாட்சியினுக் காணப்படாதவன், நுட்பமாயறிபவர்பாலும் நுண்மையாகவிளங்கு பவன்.

(கு—ரை.) தற்போதமுன்னிட்ட வாக்கினுக்கு மனத்தினுக்கு மெட்டாதவனாயினும், திருவருளைமுன்னிட்டறிய மனத்தில்விளங்குபவன். அஞ்ஞானிகள் பார்ப்பதற்குக்கூடாதவன், கூர்ந்துவிசாரிக்க அதிநுட்பமாகவிளங்குபவன் சிவபெருமானென்பதாம். (௩௮)

சொல்லுக்கடங்கான்காண் சொல்லிறந்துநின்றவன்காண்
கல்லுளிருந்தகனலொளிபோ னின்றவன்காண்.

(பொ—ரை.) சொல்லினிற் கட்டுப்படாதவன், சொல்லைத் துங்கடந்தவன், கல்லினுக்குள்ளே பிரகாசிக்கும் அக்கினிப்பிழம்பாய் நின்றவன்.

(கு—ரை.) சிவபெருமான் பாசசாலமாகிய சொற்களினுலே பிரதிபாதிக்கவும் தீர்மானிக்கவும் முடியாதிருந்தவன், எனவே ஞானிகளுடைய சுயம்புலிங்கமாகவும் ஆங்காங்குவிளங்கியிருப்பவன். (௩௯)

சுட்டிறந்தபாழதனிற் சுகித்திருக்கச்சொன்னவன்காண்
ஏட்டிலெழுத்தோ எழுதினவன்கைப்பிழையோ.

(பொ—ரை.) ஏகதேசவறிவினுல் காணுதற்கரிய சிதாகாயத்தில் சுகமாகவாழும்படி கட்டளையிட்டனன். ஆனுல் ஏகதேசவறிவினுல் காணலாமெனச் சிலநூல்கள் கூறுவது சாமானியர் சிலரெழுதிவைத்த சுவடியின்வார்த்தையோ, உண்மையினையே யெழுதும்போது பிழைபட்டுபோய்விட்டதோ, அறியேம்.

(கு—ரை.) சிதாகாயமானது எல்லாவற்றையுழ் விழுங்கிகொண்டு வியாபகமாக விருத்தலின் சுட்டறிவிற்கெட்டாதென்றனர். அவ்வாகாய அருள்வெளியில் கலந்துகொள்ளவேண்டுமென்பார் 'சொன்னவன்காண்' என்றனர். இத்தகையவஸ்து சுட்டுக்கடங்குமெனக் கூறும்நூல் பிரயோசனமில்லையென்பார் 'எழுத்தோ' 'பிழையோ' என்றனர். (௪0)

சும்மாவிருக்கவைத்தான் சூத்திரத்தைநானறியே
அம்மாபொருளிதென வடையவிழுங்கினண்டி.

(பொ—ரை.) சும்மாவிருக்கும்படிக் கட்டளையிட்டானுடைய தந்திரத்தினை யின்னதென நானறியேன். அங்ஙனம் சும்மாவிருக்க

வைத்த உண்மையினைத் தெரிந்துகொண்டமாத்திரத்தில் என்னைத் தானாக்கிக்கொண்டனன் இதுஆச்சரியம்.

(கு—ரை.) ஆசாரியன் மவுனநிலையிலிருக்கும்படி கட்டளையிட்டதனை நான் முதலில்தெரிந்துகொண்டே னில்லையாயினும் அதனை அனுபவத்தில் கொண்டுவந்துண்மையறிகையில் திருவருள்மயமாக நின்றனனென வியந்துபாராட்டினர். (௬௧)

பார்த்தவிடமெல்லாம் பரமாகக்கண்டேண்டி
கோத்தநிலைகுலைத்த கொள்கையறியேண்டி.

(பொ—ரை) தரிசித்தவிடமனைத்தும் சிவமயமாகவிருந்தது. தத்துவங்களால் கட்டப்பட்டிருந்த உடனிலைகலைந்த வகையறிந்தேனில்லை.

(கு—ரை.) 'எங்கும் சிவமொழிய வில்லையவன்றன்னானே' என்றதற்கேட்ப ஞானிகட்குப்பிரபஞ்சமுழுவதும் சிவமாந்தன்மையாகத் தரிசனமுண்டாகுமாகலின் 'பரமாகக்கண்டேன்' என்றனர். ஆச்சாரியன் அனுக்கிரகத்தால் தத்துவக்கூட்டத்தின் செயல் இன்னவழியாகப்போயினதென வறியவாராமையின் 'கொள்கையறியேன்' என்றனர். (௬௨)

மஞ்சனமாட்டி மலர்பறித்துச்சாத்தாமல்
நெஞ்சுவெறும்பாழானே னின்றனிலைகாணேண்டி.

(பொ—ரை.) அபிடேகம்செய்து புட்பத்தினைப்பறித்து அருச்சிக்காமல் மனத்தினை வீண்பாழாக்கினன், ஆகையினால் பெருமான் எழுந்தருளிய 'உண்மை' நிலையினைக்காணுதவனாயினேன்.

(கு—ரை.) சிவாலயத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் சிவலிங்கப்பெருமானுக்கு மகாபிஷேகம்செய்து நன்மலர்களைக்கொண்டருச்சித்து

வணங்கினர்க்கே மனம் சுத்தமாக மெய்மையாகிய நிலைமையறிய வேதுஉண்டென்பதாம். (சரு)

பாடிப்படித்திருந்தும் பன்மலர்கள்சாத்தாமல்
ஓடித்திரியாம லுருக்கெட்டுவிட்டேண்டி.

(பொ—ரை.) பாடவும் படிக்கவும் தெரிந்திருந்தும் நூல்களிற் குறித்தபடி பலபுட்பங்களைக்கொண்டு சிவபெருமானை யர்ச்சிக்காம லும், திவ்யதலங்களுக்கு யாத்திரைசெய்யாமலும் தேகத்தை வீணாக் கினேன்.

(கு—ரை.) சாத்திரங்களைக் கற்றுக் கல்விமானாக விளங்கியும் அச்சாத்திரங்களைக் குறித்தபடி சிவபூசைபண்ணாமலும், புண்ணிய தலங்களுக்குச்சென்று தரிசியாமலும் வீணாயினனென்பார்'கெட்டு விட்டேன்' என்றனர். "மூர்த்திதலந்தீர்த்தம் முறையாற்றொடங் கினர்க்கோர், வார்த்தைசொலச் சற்குருவும் வாய்க்கும் பராபரமே" என்றதனாற்காண்க. (சசு)

மாணிக்கத்துள்ளொளிபோல் மருவியிருந்தாண்டி
பேணித்தொழுமடியார் பேசாப்பெருமையன்காண்.

(பொ—ரை.) மாணிக்கத்தின்கண்ணே பிரகாசிக்கும் ஒளியினைப்போல சத்தியிற்றிருமேனிகொண்டு விளங்கினன். அவனைவிரும்பி வணங்கும் அடியார்கள் வேறுபிரித்துக்கூறுதற்குக் கூடாத மேன்மைநிலையினையுடையவன்.

(கு—ரை.) மணியும் அதினின்றும் வேறுபிரிக்கக்கூடாத ஒளியும்போலச் சிவசத்தியாகிய திருமேனிகொண்டு விளங்குபவன் என் பார். 'மாணிக்கத்துள்ளொளி' என்றனர். உண்மைச்சிவனடியார்கள்

மவுனநிலையிலிருந்து அனுபவிக்கக்கூடிய பதார்த்தம் பரமசிவமென் பார் 'பேசாப்பெருமையன்காண்' என்றனர். (சரு)

அன்றுமுதலின்றளவு மரியாப்பருவமதில்
என்றும்பொதுவா யிருந்தநிராமயன்காண்.

(பொ—ள.) பிறந்தநாள்முதல் இன்றையவரையில் என்னை நானறியாதகாலமுழுவதும் 'சிவபெருமான்' என்னிடத்து அத்துவிதமாகயிருந்த நிராமயனவன்.

(கு—ள.) ஆன்மாவுடன் பரமான்மா எந்நாளும் அத்துவிதமாகவிருந்துகொண்டிருப்பானெனவும், அங்ஙனமிருக்கினும் அப்பெருமான் அவரவர்கள்கன்மத்திற்குத் தக்கபடி பக்குவாபக்குவங்களை நோக்கித் தோன்றியுமறைதலுமாக விருப்பனென்பதாம். (சசு)

சித்தவிகாரத்தாலே சின்மயனைக்காணமல்
புத்திகலங்கிப் புகுந்தேன்பொறிவழியே.

(பொ—ள.) மனமயக்கத்தாலே ஞானமயனாகிய சிவபெருமானைத் தரிசியாமல் அறிவுமயங்கி ஐம்பொறிவழியே யலைந்தேன்.

(கு—ள.) மெய்கண்ட சாத்திரங்களைவாசித்து உண்மையினைத்தேராததன்மையினால் மனம்கலங்கியதெனவும் அதுகாரணமாகவே பெருமானையறிதற்கேதுவில்லாமல் போயிற்றெனவும் அங்ஙனம்போகவே மனமானது பிரபஞ்சமுகமாக ஐம்பொறிவழியே சென்றதென்பார் 'புகுந்தேன் பொறிவழியே' என்றனர். (சஎ)

பத்தியறியாமற் பாழிற்கவிழ்ந்தேனடி
ஒத்தவிடநித்திரையென் றொத்துமிருந்தேனடி.

(பொ—ரை.) சிவபக்தி யின்னதெனவறியாமல் மாயாகாரியமாகிய பாழினிலழிந்துகிடந்தேன், சௌக்கியமானவிடத்தில் நித்திரையேசுகமென்று தங்கிவாழ்ந்தேன்.

(கு—ரை.) 'பத்திவலையிற்படுவோன்காண்க' என்றதனால் பத்தியில்லாதவர்கள் ஒருபிரயோசனத்தையுமடையாமல் நரகத்திலாழ்வர் என்பார். 'பாழிற்கவிழ்ந்தேன்' என்றனர். இடம்சுகமாகவாய்ந்த காலத்தில் நித்திரைசெய்தேனேயல்லது நிஷ்டைகூடினேனில்லையென்பார் 'நித்திரையென்றொருத்துமிருந்தேன்' என்றனர். (சஅ)

செத்தாரையொத்தேனடி சிந்தைதெளிந்தேனடி
மற்றொருமில்லையடி மறுமாற்றங்காணேனடி,

(பொ—ரை.) இறந்தபிணத்தினையொத்திருந்தேன் சிந்தைதெளிவுகண்டேன், சுட்டியறிதற்கொருவருமில்லை, வார்த்தைசொல்லவரும் வேறுகிடையாது.

(கு—ரை.) தத்துவங்களின் சேஷ்டைகள் பிரபஞ்சமுகமாகச் சிறிதும் செல்லுதலில்லையாகையால் 'செத்தாரையொத்தேன்' என்றனர். ஆசாரியன்பால் கேட்டவற்றையெல்லாம் நன்குசிந்தித்து உண்மைதெளிந்துகொண்டேனென்பார். 'தெளிந்தேன்' என்றனர் மவுனநிலையோடு தங்கினதால் எனக்கன்னியரும், அன்னியவார்த்தைகளும் கண்டேனில்லையென்றனர். (சகூ)

கல்வியல்லகேள்வியல்ல கைகாட்டுங்காரணங்காண்
எல்லையளவற்றதடி யெங்குநிறைந்ததடி.

(பொ—ரை.) 'எனக்கேற்பட்ட மவுனநிலை' கல்வியினாலேனும் கேள்வியினாலேனும் கிடைத்ததல்ல அது குறிப்பாற்றெரிவித்தகி

ஞலே இட்டியது அவ்வுண்மை அளவுபட்டதன்று எங்கும்பரிபூரண நிலையினையுடையது.

(கு—ரை.) ஆசாரியமூர்த்தியின் சின்முத்திரையுபதேசத்தாலேயே உண்மைநிலைவிளங்கிவிட்டமையின் 'கைகாட்டுங்காரணங்காண்' எனவும், அவ்வுபதேசத்தால் விளைந்த திருவருள் வியாபகமானது பூரணத்தன்மைவாய்ந்ததெனவும் கூறினர். (௫0)

வாசாமகோசரத்தை மருவியிடங்கொண்டாண்டி
ஆசூசமில்லாண்டி யறிவுக்கறிவாண்டி.

(பொ—ரை.) வாக்குக்கு எட்டாதயிடத்தினைப்பொருந்தியிருப்பவன் பெருமான் ஆன்மாக்களின் அறிவினுக்குஅறிவாகி எவரிடத்தும் அசூயையில்லாதிருப்பவன்.

(கு—ரை.) பெருமான் ஆன்மாக்களின் வைகரிவாக்கினுக்கு எட்டாத சிதம்பராகாயத்தில் இருப்பவனெனவும், ஆன்மாக்களின் சிற்றறிவினையதிட்டித்துக்கொண்டு அவர்கள் கன்மத்திற்குத் தக்கபடி பிரேரேபித்துத்தான் தாக்கற்றுவிளங்குபவனாகலின் 'இடங்கொண்டான்' 'ஆசூசுமில்லான்' எனவுங்கூறினர். (௫க)

பத்துத்திசைக்கு மடங்காப்பருவமடி
எத்திசைக்குமெங்கு மிடைவிடாதேகமடி.

(பொ—ரை.) பத்துத்திக்குக்களிலும்அடங்காதநிலையினையுடையன் ஆகலினனும் எவ்விடத்தினும் சிறிதுஇடமில்லாது ஒன்றாயிருப்பவன்.

(கு—ரை.) பெருமான் பரிபூரணவிலக்கணம்வாய்ந்தவன் ஆகலினனும் யனைத்தும் அவன்பால் வியாப்பியமுற்று விளங்கலானும் அவனில்லாதவிடம் சிறிதும்கிடையாது என்றனர். (௫உ)

தித்திக்கவூறுமடி சித்தமுடையார்க்குப்
பத்திக்கடலுட் பதித்தபரஞ்சோதியடி.

(பொ—ரை.) பெருமானிடத்து மனமுடையவர்கட்கு அவர் இருதயத்தில் சுவைப்பொருளாய் விளங்குவன், அடியார்களுடைய பத்தியென்னும் சமுத்திரத்தில் திளைக்கும் அருட்பெருஞ்சோதி.

(கு—ரை.) சிவத்தியானத்தி லுறைந்தவர்கள் மனத்தின்கண்ணே இன்பசுவையுடன் விளங்கிக்கொண்டிருப்பவனென்பார் 'தித்திக்கவூருமடி' என்றனர். விசேஷபக்தியுடையார்மாட்டு நீங்காது எந்நாளுமுறைபவன் என்பார் 'பத்திக்கடலுட்பரந்த' என்றனர்.

உள்ளுணர்வாய்நின்றவர்த முணர்வுக்குணர்வாண்டி
எள்ளளவுமுள்ளதிலே யேறிக்குறையாண்டி.

(பொ—ரை.) அதோமுகவறிவு வியாபாரத்துடன் கூடியவர்கள் அறிவிலே அறியப்படுவேன், அன்பர்கள் மனத்தில் ஒரேபடித்தாகவிருப்பவன்.

(கு—ரை.) பிரபஞ்சமுகமாக விஷயங்களைச்செலுத்திப் போகானுபவமுடையவவாயில் தோன்றாது உண்முகநாட்டம்பெற்றவளவில் நன்குவிளங்குவனென்பார் 'உணர்வுக்குஉணர்வான்' என்றனர். ஆன்மாக்கள் மனத்தில் சிவவிளக்கம் தோன்றுவதும் மறைவதும் போல அவரவர்கள் கன்மத்திற்குத் தக்கபடி விளங்கினும் அப்பெருமான் எக்காலத்தும் ஒரேதன்மையாகவிருப்பானென்பார். 'யேறிக்குறையான்' என்றனர். (௩௪)

தூருந்தலையுமிலான் றோற்றமொடுக்கமிலான்
ஆருமறியாம லகண்டமாய்நின்றாண்டி.

(பொ—ரை.) அடியும் முடியுமில்லாதவன், உற்பத்தியும் நாசமுமில்லாதவன், ஒருவராலுமறியப்படாது வியாபகமாகவிருப்பவன்.

(கு—ரை.) அகண்டிதஞானபடியால் அடிமுடிகாணுவது அரிது நித்தியஞானபடியால் தோற்றமொடுக்கமில்லை, சர்வவியாபகனாகலின் ஏகதேசவுணர்வாலறியப்படாதவனென்பதாம். (ருரு)

எத்தனையோவண்டத் திருந்தவர்களெத்தனைபேர்
அத்தனைபேருண்டாலும் அணுவுங்குறையாண்டி.

(பொ—ரை.) அளவில்லாத அண்டங்களில் வாழ்கின்ற ஆன்மாக்கள் எத்தனையோகணக்கிலடங்காதவராவர் அவ்வளவு ஆன்மாக்களும் புசித்தாலும் சிறிதும்குறையாது.

(கு—ரை.) சிவபெருமானுடைய கிருபாசமுத்திரமானது அளவுபடா நித்தியத்தன்மையுடையது, இவ்வளவெனக்கணக்கிலடங்கக்கூடாத ஆன்மகோடிகள் அக்கிருபாசமுத்திரத்திற்படிந்து திருவருளையனுபவித்தாலும் பரமாணுஅளவும் அது வற்றாது. “பூரணம் குறையுமோ” என்றனர் தாயுமானவர். (ருசா)

வாக்குமனமும் வடிவுமிலான்பொருள்காண்
போக்கும்வரவுமிலான் பொருவரியபூரணன்காண்.

(பொ—ரை.) வாக்கும், மனதும், உருவமும் இல்லாதவொரு பொருளா யுள்ளவன், போக்குவரத்தில்லாதவன், ஒப்பற்ற பரிபூரணன்.

(கு—ரை.) தனக்கெனவடிவொன்றில்லாத நிட்களனாய் விளங்குபவன் சிவபெருமானாகலின் வாக்குமுதலியவில்லான் என்றனர். எங்குமொருபடித்தாய் சர்வவியாபகனாகலின் ஏகதேசப் பொருளினைப்போலப் போக்குவரத்தற்றவனென்றனன். (௬எ)

காட்சிக்கெளியான்காண் கண்டாலுங்காணான்காண்
மாட்டிமனம்வைத்தாற்குமாணிக்கத்துள்ளொளிகாண்.

(பொ—ரை.) திருவருட்காட்சியினுக்கு இலேசாக எட்டக்கூடியவன், அங்ஙனம் திருவருளைக்கொண்டு கண்டாலும் பிரத்தியட்சமாக வூனக்கண்ணினுக்குக்காணாதவன், பெருமைபொருந்திய மனத்தின்கண்ணே தியானித்தார்க்கு மாணிக்கவொளிபோல் பிரகாசிப்பவன்.

(கு—ரை.) திருவருளைக்கொண்டு விசாரிக்கின்ற அடியவர்கட்குமாத்திரம் வெளிப்பட்டுச் சிவபெருமான் காட்சியளித்தருளுவனன்றி மற்றப்படி தரிசனங்கொடானென்பார் 'காணான்காண்' என்றனர். அன்பர்மனத்தின்கண்ணே மணிவொளிபோற் விளங்குவானென்பார் 'உள்ளொளிகாண்' என்றனர். (௬அ)

வாழ்த்தியவனை வழிபட்டால்மன்னுயிர்கள்
தோற்றவரியான்காண் சொல்லிறந்தசோதியன்காண்.

(பொ—ரை.) சற்போதமுனைவால் சொற்களைக்கொண்டு வாழ்த்துதல்செய்து வணங்கினால் ஆன்மகோடிகட்குப் பிரத்தியட்சமாகத்தோற்ற அருமையானவன், பாசசால சொற்களுக்குமெட்டாத சோதிசொரூபமானவன்.

கு—ரை. திருவருளை முன்னிட்டு அன்பின்மயமாகவிருந்து வாழ்ந்துபவர்க்கே காட்சிகொடுத்தருளுவனெனவும், சிவகரணங்களையடைந்த மெய்ஞ்ஞானிகள் வாக்கின்கண்ணெழுந்த சுத்தவைந்தவ சொற்களுக்கே செவிகொடுப்பவனெனவும் கூறுவாராயினர். (௫௯)

ஐயமறுத்தவனை யாராய்வாருண்டானால்
வையகத்தேவந்து மலர்பாதம்வைத்திடுவான்.

(பொ—ரை.) ஆன்மாக்கட்கு உண்டாகிய சந்தேகத்தினை நீக்கினவனை விசாரித்துணர்வாராகில் சிவபெருமான் பூமியிலேயெழுந்தருளி அவர்கட்கு அவனுடைய திருவடியைச் சிரசில்தரித்தருளுவன்.

(கு—ரை) மெய்கண்டநூல்களைப்படித்துப்பதியிலக்கணந்தேர்ந்து உண்மைவிசாரிப்பவர்பால் பெருமான் ஆசாரியகோலங்கொண்டெழுந்தருளித் திருவடிதீட்சை செய்தருளுவனென்பார். 'பாதம்வைத்திடுவான்' என்றனர் (௬0)

அணுவுக்குமேருவுக்கு மகமபுறமாய்நின்றான்காண்
கணுமுற்றுஞானக் கரும்பின்றெளிவான்காண.

(பொ—ரை.) அணுவினிடத்தும், மேருவினிடத்தும் உள்ளும்புறம்புமாக வியாபகமாய் எழுந்தருளியவன், கணுமுற்றியுள்ள ஞானமாகிய கரும்பின் தெளிவாகவிளங்கும் சாற்றின்சுவையையொத்தவன்.

(கு—ரை.) பரமாணுரூபமாய் அதிசூட்சமான பொருளாயிருக்கினும் மேருமலையினைப்போலப் பெரியவடிவான பொருளாயிருக்கி

அத்துவிதம்போலுமென்ற னுத்தமத்தினுள்ளிருந்து
முத்திதரநின்ற முறையறிவதெக்காலம்.

(பொ-ரை) ஒன்று இரண்டென்னப் பிரித்தறிதற்கு வாராததாகிய அத்துவிதத் தன்மைபோல என்றனுடைய ஆன்மாவின்கண்ணே கலந்திருந்து மோட்சத்தை யான் அடைய பரிபக்குவ காலத்தினை நோக்கிக் கொண்டிருக்கிற தன்மையினை யறிந்துகொள்வது எக்காலம். எ-று. (201)

நானின்றபாசமதி னுனிருந்துமாளாமல்
நீநின்றகோலமதில் நிறைவிநிற்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) நானழுந்திக்கிடக்கிற மலத்திலேயே நான் தங்கியிருந்து அழியாமல் தேவரீர் வியாபகமாகவுள்ள திருவருள் மயத்தில் கலந்து இருப்பதெக்காலம். எ-று. (202)

எள்ளுங்கரும்பு மெழுமலரும்காயமும்போல்
உள்ளும்புறம்புநின்ற துற்றறிவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) எள்ளில் எண்ணெயைப்போலவும், கரும்பில் இரசம் போலவும், புட்பிக்கின்ற புட்பத்தில் வாசனைபோலவும், உடலில் உயிரைப்போலவும் எனது அகத்தும் புறத்தும் கலந்த தன்மையினைச் சூழ்ந்து தெரிந்துகொள்ளுந லெக்காலம்-எ-று. (203)

அன்னம்புனலை வகுத்தமிர்தையுண்டதுபோல்
என்னைவகுத்துன்னை யினிக்காண்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) அன்னபட்சியானது நீரினின்றும் பாலினைப் பிரித்து உண்ணுமாறுபோல (நானே நீயென்னும் பசுஞானத்தினின்று நீங்கி) அடியேனை (ஆண்டானாகிய) உனக்கு வேறாக (அடிமையெனக்) கண்ட பதிஞானத்தால் தேவரீரைத் தரிசிப்பதெக்காலம்-எ-று (204)

அந்தரத்தினீர்பூத் தலர்ந்தெழுந்ததாமரைபோல்
சிந்தைவைத்துக்கண்டு தெரிசிப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) ஆகாய கங்கையிலிருந்து பூத்துமலர்ந்த தாமரைப் புட்பத்தனைப்போல, திருவருட்பெருக்கத்தில் மனம் நாட்டி இருதய தாமரை மலரக்கண்டு தரிசிப்பதெக்காலமோ. எ-று. (205)

பிறப்புமிறப்புமற்றுப் பேச்சுமற்றுமூச்சுமற்று
மறப்புநினைப்புமற்று மாண்டிருப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) பிறப்பதற்கும் இறப்பதற்கு மேதுவாயுள்ள சுகதுக்கங்களையொழித்து, மவுனமோடிருந்து, பிராணவாயு வியங்கவொட்டாமல் தடுத்துக்கொண்டு, சகல கேவலங்கடந்து தற்போதங் கெட்டிருப்பது எக்காலம். எ-று. (206)

மன்னும்பரவெளியை மனவெளியிலடைத்தறிவை
என்னுமொருநினைவை யெழிப்பிநிற்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) நிலைபெற்ற சிதாகாய வெளியினை மனவிருதயாகாயத்திலடக்கி அறிவினைப் (பிரபஞ்சமுகமாகப் பலவழியிலும் விடாது திருவருளையே சிந்திக்குப்) ஒரு நினைவிலேயே தூண்டிநிற்பது எக்காலம். எ-று. (207)

ஆசைகொண்டமாத ரடைகனவுநீக்கியுன்மேல்
ஓசைகொண்டுநானு மொடுங்குவதுமெக்காலம்.

(பொ-ரை.) மோகத்தினை வாய்ந்த மாதர்களைக் காண்கின்ற கனவதனை வரவொட்டாமல் நீக்கித் தேவரீர்தன்மீது தியானம் வைத்து அடியேனும் ஒடுங்கியிருப்பது மெக்காலம். எ-று. (208)

(கு—ரை.) அனேகமான சிவனடியார்கள் கண்டுகொண்டிருக்கச் சகலத்தில் சிதம்பரசிதாகாயத்தில் கலந்துகொண்டானென்பதாம். (௬௬)

வாழ்வானவாழ்வெனக்கு வந்ததடிவாழாமல்
தாழாமற்றாழ்ந்தேண்டி சற்றுங்குறையாமல்.

(பொ—ரை.) நல்லவாழ்வான வொருவாழ்வானது எனக்குக் கிடைத்தது, அதனால் பாசத்தில்தாழாமல் திருவருளிற்றாழ்ந்தேன் சிறிதும் குறைவுஅடையாதபடி.

(கு—ரை.) வாழ்வானவாழ்வு என்பது பிரபஞ்சவாழ்வினின்று நீங்கிய திருவருள்வாழ்வு. தாழாமல் தாழ்வது தற்போதமுன்னிட்டுத் தாழாமல் திருவருளைமுன்னிட்டு தாழ்வது. இங்ஙனம் திருவருள்முன்னிட்டு எவற்றினுநடந்துகொண்டு அத்திருவருள்வியாபகத்தில் கட்டுப்பட்டிருப்பார்க்கு யாதொருகுறையும் வாராதென்பார் 'சற்றுங்குறையாமல்' என்றனர். (௬௭)

பொய்யானவாழ்வெனக்குப் போதுமெனக்காணேண்டி
மெய்யானவாழ்வெனக்கு வெறும்பாழாய்விட்டதடி.

(பொ—ரை.) நிலையுறுதலில்லாத பிரபஞ்சவாழ்வானது எனக்குப்போதுமென வெறுப்படைந்தேன் இல்லை, (இங்ஙனம்வெறுப்படையாததால்) உண்மையான திருவருள்வாழ்வு எனக்குக்கிட்டாமல் பொய்த்துப்போய்விட்டது.

(கு—ரை.) அனேகசென்மாந்தரங்களாகப் பிரபஞ்சத்திலழுந்திக் கிடக்கின்றனமையின் அதில் வெறுப்புக்காணேனென்பார் 'போதுமெனக்காணேன்' என்றனர். பிரபஞ்சத்திலழுந்திக் கிடக்குமளவு

உண்மையான சிவஞானவாழ்வு கிட்டாதென்பார். 'வெறும்பாழாய் விட்டது' என்றனர். (கூஅ)

கன்னியழித்தவனைக் கண்ணாரக்கண்டேண்டி
என்னியல்புநானறியே னீதென்ன மாயமடி.

(பொ—ரை.) எனது கன்னிப்பருவத்தினைக் கெடுத்தவனைப் பிரத்தியட்சமாகத் தரிசித்தேன் அதனால் என்னுடைய உண்மைத் தன்மையினை நானறிந்தேனில்லை ஈதென்ன சாலமோ 'அறியகில்லேன்.'

(கு—ரை.) கன்னிப்பருவமாவது மலத்தில்கட்டுப்பட்டிருக்கும் காலமளவும். கன்னிப்பருவமழிதலாவது அம்மலநீங்கச் சிவபெருமான் கலந்தஅவசரம். அங்ஙனம்கலந்தபின் இதுகாறும் இருந்த சுதந்தரமிழக்கச்செய்தனர் இது வியப்பேஎன்பார் 'ஈதென்ன மாயம்' என்றனர். (கூகூ)

சொல்லாலேசொல்லுதற்குச் சொல்லவாயில்லையடி
எல்லாருங்கண்டிருந்து மிப்போதறியார்கள்.

(பொ—ரை.) பெருமான் தன்மையினை சொற்களினாலே எடுத்துச்சூறித் தீர்மானித்துப்பேசுதற்கு வாயெழவில்லை. இவ்வுண்மையினை எல்லாருமறிந்திருந்தும் மலத்தடிப்பாலீதுணரவில்லை.

(கு—ரை.) அன்பின்மயமாகவிருந்து தோத்திரஞ்செய்தலினாலே சிவபெருமான் உண்மையறிதற்கேதுவென எல்லோருமறிந்திருந்தும் அங்ஙனம்செய்யாது வாளாதோத்திரஞ்செய்து அவலமாகின்றாரென்பார் 'இப்போதறியார்கள்' என்றனர். (எ0)

கண்மாயமிட்டாண்டி கருத்துமிழந்தேண்டி
யுண்மாயமிட்டவனை யுருவழியக்கண்டேண்டி.

(பொ—ரை.) ஆசாரியன் தனதுகண்ணினாலே தந்திரஞ்செய்தான் உடனே என்னெஞ்சமிழந்தேன், அங்ஙனம் தந்திரஞ்செய்தானை அருபமாகத்தரிசித்தேன்.

(கு—ரை.) ஆசாரியன் எழுந்தருளிவந்து நயனதீட்சைசெய்தமாத்திரத்தில் என்போதத்தினையொழித்துவிட்டேனென்பார் 'இழந்தேன்' என்றனர். அத்தீட்சையடைந்தபின் அத்தீட்சாபரனாகிய ஆசாரியமூர்த்தியானவரை நிஷ்களசிவமாகத் தரிசித்தேன் என்பார் 'உருவழியக்கண்டேன்' என்றனர். (எக)

என்னசொல்லப்போரேனே யிந்தவதிசயத்தைக்
கன்னியிளங்கமுகு காய்த்ததடிகண்ணாரே.

(பொ—ரை.) என்னவென வெடுத்துச் சொல்லுவேன் என்முன்விளைந்த இவ்வதிசயத்தினை, சிறிய இளமையான பாக்குமரமானது பிரத்தியட்சமாகக் குலைவிட்டது.

(கு—ரை.) இளமைமரமொன்றிலே காய்க்காய்த்ததுபோன்று எனது இளமைவயதிலேயே எனது ஆணவமலத்தினைநீக்கித் திருவருள்விளையும்படி ஆசாரியன் அனுக்கிரகித்தனன். இது எதிர்பாராதுவந்த விளைவாகலின் 'இந்த அதிசயம்' என்றனர். (எஉ)

ஆர்ந்தவிடமத்தனையு மருளாயிருக்குமடி
சார்ந்தவிடமெல்லாம் சுவ்வாதுமணக்குதடி.

(பொ—ரை.) தங்கியவிடமனைத்தும் திருவருண்மயமாயிருக்கின்றது; அடைந்தவிடமெல்லாம் சவ்வாதுபரிமளம் வீசுகின்றது.

(கு—ரை.) திருவருளிற்றிளைத்த பெரியோர்க்கு எங்கும்திருவருளே தோன்றுமாகலின் 'அருளாயிருக்கும்' என்றனர். சிவஞானிகள் தேகத்தின் சுகந்தவாசமே வீசுமென்பார் 'சவ்வாதுமணக்கும்' என்றனர். (எங)

இந்தமணமெங்கு மியற்கைமணமென்றறிந்து
அந்தச்சுகாதீதத் தருட்கடலில்மூழ்கினண்டி.

(பொ—ரை.) இங்ஙனம் வீசுகின்ற மணமானது இயற்கையிலேயேதோன்றியதெனத் தேர்ந்து அந்த ஆனந்தாதீத கிருபாசமுத்திரத்தில் முழுகினன்.

(கு—ரை.) சீவகரணமுற்றவர்கட்குச் செயற்கைமணமும், சிவகரணமுற்றவர்க்கு இயற்கைமணமும் உண்டாதல் அனுபவசித்தமாகலின் 'இயற்கைமணமென்றறிந்து' என்றனர். அத்தகைய இயற்கை மணத்தின் உண்மையுணர்ந்தாரே திருவருளிற் றிளைப்பாரென்பார் 'மூழ்கினன்' என்றனர். (எச)

இரும்பினுறைநீர்போலவென்னைவிழுங்கிக்கொண்டாண்டி
அரும்பிலுறைவாசனைபோ லன்றேயிருந்தாண்டி.

(பொ—ரை.) புட்பத்தின் அரும்பினிடத்தே அடங்கியிருந்த மணம்போல அநாதியிலேயே ஆன்மாவுடன் கலந்திருந்தவன் இப்போது இரும்புண்டநீரினைப்போல என்னைக்கவர்ந்துகொண்டனன்.

(கு—ரை.) அரும்பினிடத்தே வாசனையடங்கியிருந்து அது மலர்ந்தகாலத்து வெளிப்படல்போல, ஆன்மா மலத்திற்கட்டுப்பட்டிருந்தகாலத்து அவனிடத்தில் மறைந்திருந்த சிவபெருமான் மலநீங்கியகாலத்து வெளிப்பட்டுத்தோன்றுவானென்பார் 'அன்றேயிரு

ந்தான்' என்றனர். நெருப்பிற்காய்ந்து அக்கினிமயமாயுள்ள இரும்பினை நீரிற்றோய்த்தால் அந்நீரினை இரும்பு கிரகித்தல்போல, ஞானமயமாயுள்ள சிவபெருமானிடத்து ஆன்மா அத்துவிதமாயது என்பார் 'விழுங்கிக்கொண்டான்' என்றனர். (எரு)

அக்கினிகற்பூரத்தை யறவிழுங்கிக்கொண்டாப்போல்
மக்கினம்பட்டுள்ளே மருவியிருந்தாண்டி.

(பொ—ரை.) அக்கினியானது கற்பூரத்தினை முற்றும் தன்மயமாக்கிக்கொண்டதுபோல, நான்மறைந்துவிட என்னுள்ளே யெழுந்தருளியிருந்தனன்.

(கு—ரை.) அக்கினிக்குமுன்னே கற்பூரத்தின்தடிப்பு மறைந்ததுபோல பெருமான் திருவருளின்முன்னர் சிவகரணமுற்ற ஆன்மா அத்திருவருள்மயமாவானென்பார் 'கற்பூரத்தையறவிழுங்கிக்கொண்டாப்போல' என்றனர். "கற்பூரமலைபடு தீப்பட்டவிந்தையெண" என்றார் தாயுமானவரும். இது ஏகதேசஉவமை. (எசு)

கடல்நீருமாறும்போற் கலந்துகரைகாணேண்டி
உடலுமுயிரும்போ லுட்கலந்துநின்றாண்டி.

(பொ—ரை.) சமுத்திரஜலமும் நதிசலமும்போலக் கலந்தகாலத்து வரம்புகாணாததுபோல உடலுமுயிரும் ஒற்றுமைபட்டதுபோலவும், சிவபெருமான் உயிருடன் அபேதமாகநின்றனன்.

(கு—ரை.) சமுத்திரநீருடன் ஆற்றுநீர்கலந்தபோது வேற்றுமைதோன்றாததுபோலப் பரமான்மாவுடன் ஆன்மா இரண்டறக்கலந்தகாலத்து வேறுபட்டுத் தோன்றானென்பதாம். இது ஏகதேசவுவமையாம்:- உயிரானது உடலெனத்தானென வேற்றுமையின்றி அபேத

மாய்நிற்றல்போலச் சிவபெருமான் ஆன்மாவுடன் அபேதமாய் ஒட்டி நிற்பானென்பார் 'உடலுமுயிரும்' என்றார். இது முற்றுவமை.

பொன்னுமுரைமாற்றும்போற் பொருவரியபூரணன்காண்
மன்னுமனுபூதியடி மாணிக்கத்துள்ளொளிபோல்.

(பொ—ள.) பொன்னும் அதனையுரைத்துத் தெரிந்துகொள்ளுமாற்றுபோலவும், மாணிக்கமுமதனுள் விளங்குமொளியைப்போலவும் எங்கும்பரிபூரணனைப்பிரித்து வறியக்கூடாத நிலைபெற்ற அனுபூதித்தன்மையன்காண்.

(கு—ரை.) பொன்னினின்று மாற்றினையும், மணியினின்று ஒளியினையும் பிரித்து அறியக்கூடாதவாறுபோலப் பிரபஞ்சசராசரப் பொருள்களினின்றும் பெருமானைப்பிரித்து அறியக்கூடாதெனவும் இது சிவானுபூதியடைந்தகாலத்திலேயே விளங்குமென்பதாம்.(எஅ)

கங்குகரையில்லாண்டி கரைகாணுக்கப்பலடி
எங்குமளவில்லாண்டி யேகமாய்நின்றாண்டி.

(பொ—ள.) ஓர் அளவுகாணப்படாதவன், ஒரு துறையினைச் சாராத நாவாய்போன்றவன், இவ்வளவென அளவிடப்படாதவன் ஒருபொருளாயிருந்தவன்.

(கு—ரை.) அண்டபகிரண்டங்களில் உள்ளும்புறம்பும் கலந்து அப்பாற்பட்டு எல்லையறவிளங்கும் சர்வபரிபூரணனென்பதாம்.

தீவகம்போலென்னைச் சேர்ந்தபரசின்மயன்காண்
பாவமொன்றில்லாண்டி பார்த்திடமெல்லாம்பரங்காண்.

உ (பொ—ரை.) தீபம்போல விளங்கி அடியேனிடமிருந்து விளக்கம்செய்துகொண்டிருக்கும் ஞானமயன், பலமென்பது இல்லான் நோக்குமிடந்தோறும் சிவமாகவிளங்குபவன்.

(கு—ரை.) வீட்டின்கண்ணே விளக்கிருந்து அவ்விட்டிருளையோட்டி யாவுந்தோன்றும்படி செய்யுமாறு, உடலின்கண்ணே பெருமானிருந்து மலவிருளையொழித்துத் திருவருள்தோற்றுமாறு செய்வானென்பார் 'தீவகம்போல்' என்றனர். சிவமாந்தன்மையடைந்தார் சிவமேகண்டிருப்பராகலின் 'எல்லாம் பரங்காண்' என்றனர்.

உள்ளார்க்குமுள்ளாண்டி யூருமில்லான்பேருமில்லான்
கள்ளப்புலனறுக்கக் காரணமாய்வந்தாண்டி.

(பொ—ரை.) உண்டென்று கொண்டு உள்ளபொருளாய் விளங்குபவன், அவனுக்கென வொருஇடமும், பெயரும் இல்லாதவன், ஆயினும் ஆன்மாக்களின் வஞ்சப்புலன்களின் சேஷ்டைகளையொழிக்க (ஊரும்பேருங்கொண்டு) ஆசாரியவடிவமாய் வந்தனன்.

(கு—ரை.) தெய்வம் உண்டு என்பார்க்கு அனுக்கிரகம் புரிந்தும் இல்லையென்பார்க்குச் சும்மாவிருந்துகொண்டுமிருப்பவன். அவன் தனக்கென ஊரும்பேருமில்லாதவனாகவிருந்தாலும் ஊரும்பேருங்கொண்டுவாழும் ஆன்மாக்களின் ஆட்கொள்ளுநிமித்தம் ஊரும்பேருங்கொண்டெழுந்தருளி வருவனென்பதாம். (அக)

அப்பிறப்புக்கெல்லாம் அருளாயமர்ந்தாண்டி
இப்பிறப்பில்வந்தா னிவனுகுமெய்ப்பொருள்காண்.

(பொ—ரை.) முன்பிறப்புக்களனைத்திலும் திருவருளைக்கூட்டிவந்தான் இச்சென்மத்தில் ஆசாரியகோலங் கொண்டெழுந்தருளி வந்தான் இவனே உண்மைப்பொருளாகும்.

(கு—ரை.) இப்பிறப்பில் ஆசாரியனாகவந்து ஆட்கொள்வதற்கு ஏற்ற திருவருள் பூர்வசென்மங்களிலில்லாவிட்டால் இச்சென்மத்திலித்தகையபேறு கிட்டாதென்பார் 'அருளாயமர்ந்தான்' என்றனர். (அஉ)

நீரொளிபோலெங்கு நிறைந்தநிர்மலன்காண்
பாரொளிபோலெங்கும் பரந்தபராபரன்காண்.

(பொ—ரை.) நீரினது ஒளியானது அந்நீரிலேயே கலந்திருந்தற்போல உலகமெங்கும் இரண்டறக்கலந்துள்ள மலநோயற்றவன். பூமியிற் சூரியப்பிரகாசம் எங்கும்வியாபித்திருத்தல்போல உலகெங்கும்பரவிய பராபரன்.

(கு—ரை.) நீரினிடத்து ஒளியானது விளங்கத்தோன்றாதவாறுபோல சராசரங்களிடத்துப் பெருமான் தோன்றாது கலந்திருப்பனெனவும் சூரியப்பிரகாசம் எங்குமொருபடித்தாய் வியாபித்திருப்பதுபோலப் பெருமான் பூரணனாயிருப்பனெனவும் கூறினாராயினர்.

நூலாலுணர்வரிய நுண்மையினுநுண்மையன்காண்
பாலாறுசர்க்கரைபோற் பரந்தபரிபூரணன்காண்.

(பொ—ரை.) சாத்திரங்களினாலே அறிதற்கரிய நுட்பத்தினுமதிநுட்பமாய் விளங்குபவன். பாலும் சர்க்கரையும்போலப் பரவிய பரிபூரணன்.

(கு—ரை.) 'பாசமாம் ஞானத்தாலும் படர்பசு ஞானத்தாலுமீசனையறியவொண்ணாது' என்றபடி பாசசாத்திரங்களினாலும் பசுசாஸ்திரங்களினாலும் தெரியாதவனாகிப் பதிநூல்களாலேயே யறியப்படுவானென்பார் 'நுண்மையன்காண்' என்றனர். பால்குணம்போ

ன்ற அன்பரிடத்து எல்லாம் சர்க்கரையின் சுவையினைப்போல அவர் பால் விரவிநிற்பனென்பார் 'பூரணன்' என்றனர். (அச)

உளக்கண்ணுக்கல்லா தூண்கண்ணாலோருமதோ
விளக்குச்சுடரொளிபோல் மேவியிருந்தாண்டி.

(பொ—ரை.) ஒரு அகலைப்பற்றிக்கொண்டிருக்கிற பிரகாசத்தினைப்போல் பொருந்தியிருந்தவன் மனக்கண்ணுக்குப் புலப்படுவானல்லது ஊனநேத்திரத்தினால் தெரியத்தக்கதோ.

(கு—ரை.) தீபம் தனித்துநில்லாது ஒன்றினைப்பற்றிக்கொண்டே யுலகத்தினுக்கு உபகரிப்பதுபோல, பெருமான் குருலிங்கசங்கமங்களை யதிட்டித்துக்கொண்டே ஆன்மாக்கட்கு அனுக்கிரகம் செய்வனென்பார் 'மேவியிருந்தான்' என்றனர். அப்பெருமான் திருவருளை முன்னிட்டுப் பார்ப்பார்க்கன்றித் தரிசனந்தரானென்பரா் 'ஓருமதோ' என்றனர். (அரு)

கல்லுளிருந்த கனலொளிபோற்காரணமாய்ப்
புல்லியிருந்தும் பொருவரியபூரணன்காண்.

(பொ—ரை.) கல்லினுள்ளே அக்கினி சம்பந்தமான பிரகாசமானது கலந்திருத்தாற்போல எல்லாவற்றிலும் சம்பந்தப்பட்டிருந்தும் ஒப்பற்றபரிபூரணன்.

(கு—ரை.) பெருமான் எங்கும் பரிபூரணமாகவிருந்தும் கல்லுட்கலந்த அக்கினிபோல யாவருக்குந்தோன்றாதபடி யிருப்பனென்பதாம். கல்லிலக்கினியுண்டென்பதைக் கல்லுடன்கல்மோதிய காலத்திலுண்டாம் நெருப்பாற்காணலாம். (அசு)

பொற்பூவும்வாசனைபோற் போதம்பிறந்தார்க்குக்
கற்பூவும்வாசனைபோற் காணுக்கயவருக்கு.

(பொ—ணா.) ஞானமுடையாருக்கு அழகியபூவினுதித்த மணம் போலவும், அஞ்ஞானிகட்குக் கல்லாற்செய்யப்பட்ட பூவின்வாசனை தோன்றாதவாறுபோலவு மிருப்பன்.

(கு—ணா.) சிவபெருமான்ஞானிகட்கு நன்குவெளிப்பட்டு அநுகிரகம்செய்தருளி வருவன் அஞ்ஞானிகட்கு எவ்விதத்தும் தோன்றாது தெய்வமேயில்லையென்று சொல்லும்படியிருந்திடுவ னென்பதாம். (அஎ)

மைக்குழம்புமுத்துப்போல் மருவிமறவாதவர்க்குக்
கைக்குட்கனியாகுங் கருவறுத்தகாரணர்க்குப்.

(பொ—ணா.) தன்னைமறவாது வாழ்பவர்கட்கு மைக்குழம்பினையும் முத்தினையுமொத்து விளங்கி, பிறப்பினையொழித்த பெரியோர்கட்கு உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியெனக் காணுவன்.

(கு—ணா.) பிறப்பிலே கட்டுப்பட்டுப் பெருமானை மறவாது தியானஞ்செய்துவருபவர்கட்குக் கருமையிலே வெண்மைபிரகாசிப்பதுபோல ஒருவாறு விளங்குவன். பிறப்பற்றவர்கட்குப் பிரத்தியட்சமாகச் சந்தேகமின்றி உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியெனப் பிரகாசிப்பன். (அஅ)

பளிங்கிற்பவளமடி பற்றற்றபாவலர்க்குக்
கிளிஞ்சியைவெள்ளியென்பார் கிட்டாதார்கிட்டுவரோ.

(பொ—ணா.) பிரபஞ்சப்பற்று இல்லாதவித்துவான்கட்குப்பளிங்கினுடன் பதித்தபவளம்போல விளங்குவன், கிளிஞ்சிலைக்கண்டு வெள்ளியெனமயங்குவார்பால், ஒருவருக்கும் கிடையாதவர் இவர்கட்குக்கிடைப்பரோ.

(கு—ணா.) கிளிஞ்சலை வெள்ளியென்று மயங்குதலாவது மாயாகாரியமாகிய பிரபஞ்சத்தினைக்கண்டு இக்காரியம் உண்மையென

மயங்கல், உண்மைவிசாரித்தவழி கிளிஞ்சலையன்று வெள்ளியில்லா தறுபோல மாயையன்றிப் பிரபஞ்சமில்லையாம். (அக)

ஏட்டுக்கடங்காண்டி யெழுத்திற்பிறவாண்டி
நாட்டினரிகளெல்லா நற்புரவிசெய்தாண்டி.

(பொ—ரை.) பெருமான் ஏட்டினுக்கடங்காதவன், எழுத்துக்களாற் பிரதிபாதிக்கப்படாதவன், நாட்டினையடுத்த காட்டிலுள்ள நரிகளனைத்தையும் நல்லகுதிரைகளாகச் செய்தனன்.

(கு—ரை.) பெருமான் இத்தகையனென அனுபூதியாற்றெரிந்துகொள்ளத்தக்கவனேயன்றி எழுத்தாலும் ஏட்டாலுந் தெரிந்து கொள்ளத்தக்குவனல்ல அன்றியும் திருவாதவூர்மாணிக்கவாச சுவாமிகளின் பொருட்டு மதுரையின்கண்ணே நரிகளைக் குதிரைகளாக்கிய திருவிளையாட்டினைச் செய்தவன். (கூ0)

பஞ்சப்பிரளயத்து மிஞ்சியிருப்பாண்டி
நஞ்சுபொதிமிடற்று னயனத்தழல்விழியான்.

(பொ—ரை.) ஐவகைப்பிரளயத்திினுக்கும் அப்பாற்பட்டவன், விடந்தங்கியகண்டத்தினன், அக்கினிக்கண்ணினையுடையவன்.

(கு—ரை.) ஐவகைப்பிரளயமாவன பஞ்சபூதங்கள் முறையே லயித்துவருவன அவ்வவ்பூதங்கள் லயிக்கும்போது அப்பூதத்தலைவரும்லயிப்பர் பெருமான் அவ்வைவகைத்தேவரையும் கடந்தவராகலின் 'மிஞ்சியிருப்பான்' என்றனர். (கூக)

அகங்காக்கும்புறங்காக்கும் அளவிலாவண்டமுதல்
செகங்காக்குங்காணுத் திசைபத்துங்காக்குமடி.

(பொ—ரை.) உள்ளும் புறம்புங் கலந்துகாக்கும் இவ்வளவெ
ன வளவிடக்கூடாத அண்டமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட செகந்தி
னையுங்காக்கும் எட்டாததூரத்துப் பத்துத்திசையினையுங்காக்கும்.

(கு—ரை.) பிருதிவிமுதல் நாதமீறாகவுள்ள தத்துவங்களிலு
ள்ள எண்ணிறந்த அண்டங்களனைத்தினிலும் உள்ளும்புறம்புமாக
விருந்து காத்துவருபவன் பெருமானென்பதாம். (௬௨)

பேசாப்பிரமமடி பேச்சிறந்தபேரொளிகாண்
ஆசாபசாசங்கள் அணுகாதபேரொளிகாண்.

(பொ—ரை.) ஒருவராலும் இன்னபடித்தெனப் பேசக்கூடாத
பிரமமாயுள்ளவன், வார்த்தைக்கடங்காத பெருஞ்சோதியாக விள
ங்குபவன் 'மாயாகாரியமான' ஆசைமுதலியவற்றால் நெருங்காத பெ
ரியசோதியாகவிளங்குபவன்.

(கு—ரை.) சிற்றறிவினராகிய ஆன்மாக்களின் பேச்சினுக்கு
அடங்காது அப்பாற்பட்டவனும், அராகதத்துவத்தில் கட்டுப்படா
தவனுமாகிய அருட்பெருஞ்சோதிசொருபனாக விளங்குபவனென்
பார் 'பேரொளி' என்றனர். (௬௩)

தேசமிறந்தவன்காண் திசையிறந்ததென்கடல்காண்
ஊசிமுனையூன்ற வில்லாவுறுபொருள்காண்.

(பொ—ரை.) தேயமிறந்தவன், திக்கினைக்கடந்த இனிமை
யான சமுத்திரம்போன்றவன். ஊசிமுனையளவும் நாட்டுதற்கும் இட
மில்லாதபடி பரவியவன்.

(கு—ரை.) தனக்கெனவொருதேசமும் தனக்கெனவொருதிசை யும் இல்லாமல் கடல்போல்பரவித் தானில்லாதவிடமில்லையெனச் சொல்லும்படியிருப்பவன் பெருமானென்றபடியாம். (கச)

சிப்பியில்முத்தொளிகாண் சின்மயநோக்கில்லார்க்கு
அப்பிலொளிபோ லமர்ந்தவரும்பொருள்காண்.

(பொ—ரை.) ஞானமயமான பார்வையுடையாருக்கு சிப்பியினிடத்துத் தோன்றுகிற முத்துப்போன்றவனும், ஞானமயமான பார்வையில்லார்க்கு நீரினிடத்துத் தோன்றாது விளங்கும் ஒளிபோலமர்ந்தவன்.

(கு—ரை.) ஞானவிசாரணையுடைய ஞானிகட்குச் சிவபெருமான் பிரத்தியட்சமாக நன்குவிளங்கிப் பிரகாசிப்பன். ஞானவிசாரணையில்லார்க்குச் சிறிதுந் தோன்றானென்றபடியாம். (கரு)

ஆலாவிருட்சமடி யளவிலாச்சாகையடி
மேலாம்பதங்கள்விசும் பூடுருவுமெய்ப்பொருள்காண்.

(பொ—ரை.) எண்ணில்லாத கிளைகளுடன்கூடிய பெரிய ஆலவிருட்சம்போன்று அனேகமான உலகங்களையாய்ந்த ஆகாயவெளியில் ஊடுருவி வியாபித்துவிளங்குபவன்.

(கு—ரை.) விருட்சங்களிற் சிறந்த ஆலானது அதிவிலாசமாகத் தழைத்து வியாபித்திருப்பதுபோலப் பெருமான் ஆகாயவெளியெங்கணும் வியாபித்திருப்பவனென்றார். இது ஏகதேசஉவமானம்.

வங்கிஷமெல்லாங்கடந்து வருமாமலர்ப்பதங்காண்
அங்கிஷமாயெங்கும் அமர்ந்தவரும்பொருள்காண்.

(பொ—ரை) பரம்பரையெல்லா வற்றையுங்கடந்து வருந்தாமரைபோன்றதிருவடியினையுடையன் நுணுக்கமாயாய்ந்து அறியத்தக்க அரியபொருளானவன்.

(கு—ரை.) மற்றைய தேவர்களைப்போலப் பரம்பரைபெறாது தன்னேரற்றுத்தனக்குத்தானே தனியாய்விளங்குபவன் சிவபெருமானென்பார் 'வங்கிஷெமெலாங்கடந்து' என்றனர் ஞானத்தால் தீட்சண்யமடைந்த நுண்மையறிவுகொண்டே ஆராயத்தக்கபொருளாகலின் 'அரும்பொருள், என்றனர். (கஎ)

நாமகட்டமானதடி நவிலவிடமில்லையடி
காமனைக்கண்ணுலெரிக்கக் கனல்விழித்தகாரணன்காண்

(பொ—ரை.) யாவரும் அஞ்சத்தகுந்த ஆனந்தநிர்த்தனம் செய்பவன், அவனின்மை இன்னபடித் தெனச்சொல்லுதற்கு இடமில்லாதவன். மன்மதனை நேத்திரத்தினால் எரிக்கும்படி விழித்துப்பார்த்த வெல்லையுடையன்.

(கு—ரை.) நாமகட்டமென்னது சர்வசங்காரகாலத்தில் தன்னந்தனியேயிருந்து செய்யும் திருக்கூத்து நவிலவிடமில்லையென்றது வாக்கினுக்கெட்டாதவ னென்றபடியாம். காமனையெரித்தது தன்காமத்தில் கட்டுப்படாதவனென்ற குறிப்பினைத் தெரிவித்தபடியாம். (கஅ)

கொட்டாதசெம்பொனடி குளியாத்தரளமடி
எட்டாதகொம்பிலடி யீப்புகாத்தேனமுதம்.

(பொ—ரை.) வேலைசெய்யாதசுத்த செம்பொன்னையும், சமுத்திரத்தில் முழுகியெடுக்கக்கூடாதமுத்தினையும், ஒருவருக்கு மெட்டாதகிளையிற்கட்டியுள்ள ஈமொய்க்காத தேனையும் ஒத்தவன்

(கு—ரை.) லோகங்களில் உயர்ந்தது பொன்னும், மணிகளிற் சிறந்தது முத்தும், சுவையிற்சிறந்தது தேனுமாகலின் ஒருபுடையுவமானமாகவைத்து உபசாரமாகப் பெருமானைச்சிறப்பித்தனர். ()

காணிப்பொன்னுணியுடன் கல்லுரைமாத்தின்னதென்
ஆணியுடன்கூட்டியடங்கலிட்டுக் கொண்டாண்டி. [மே

(பொ—ரை.) (யாவருக்கும்) உரிமையாகிய பொன்கட்டையுடன் அது உரைக்கப்பட்ட மாற்று இன்னதெனத்தெரிந்து பொற்கட்டையின் றன்மைதெரிந்து கொள்ளுதல்போல, ஆன்மாவனைத்தையும் தெரிந்துகொண்டான்.

(கு—ரை.) உரைமாற்றினைக்கொண்டு பொன்மாற்றினைத்தெரிந்துகொண்டு அதனைக்கொள்ளுதல்போல, ஆன்மாக்களின் சாதனைச்செயல்களைக்கண்டு அவர்கள்பக்குவநிலையுணர்ந்து தன்னடியாரிற் கூட்டிக்கொள்ளுவன். (கூகூ)

அளவிறந்தவண்டத்தா ரத்தனைபேருண்டாலும்
பிளவளவுந்தான்சற்றும் பேசாப்பிரமமடி.

(பொ—ரை.) அளவில்லாத அண்டத்தினர்கள் அவ்வளவுபேரும் புசித்திடினும் ஒருசிறிதும் குறையாதபடி மவுனமாகவிருக்கும் பிரமம்.

(கு—ரை.) கணக்கிலடங்காத அண்டங்கள் கணக்கில்லாத காலம் பெருமான்திருவருளினை யனுபவித்துவந்தாலும் தமது திருவருளில் ஒருசிறிதுகுறைந்ததாகக் கூறாது விருந்தவன்னமவுனமுற்று இருக்கும் சிவமென்பதாம். (௧00)

கன்னெஞ்சினுள்ளே கழுநீலம்பூத்தாப்போல்
என்னெஞ்சினுள்ளே யிணையடிகள்வைத்தாண்டி.

(பொ—ரை.) கருங்கல்லினையொத்த மனதினுள்ளே நீலோற்பலம் பூசித்தவிதம்போல அடியேன் இருதயத்தின்கண்ணே பெருமானது இரண்டுதிருவடிகளையும் மலர்ந்தருளச்செய்தான்.

(கு—ரை.) நீர்நிறைந்தசடாகத்தில் புஷ்பிக்கவேண்டிய மலர்கருங் கல்லிற்றோன்றியதுபோல, பக்குவான்மாக்களின் இருதயத்தில் தோன்றவேண்டிய திருவடி, மலத்தடிப்பிளைவாய்ந்த அபக்குவத்திலையுடையவன்பால் தோன்றியதுவியப்பென்பார் 'அடிகள்வைத்தாண்டி' என்றனர். (௪௱௧)

வேதப்புறவியடி விரைந்தோடியும்மறியார்
காதற்றஞானமடி காண்பார்கருத்துடையோர்.

(பொ—ரை.) மறைகளையே குதிரையாகவுடையவன், அதிவேகமாகத்தேடித்திரியினும் அறியப்படாதவன், மௌனஞானத்தில் வெளிப்படுபவன் தரிசிப்பார்மனதில் விளங்குவான்.

(கு—ரை.) பெருமான்மகிமைகளைத்தாங்கி உலகமுழுவதும்உலாவிவருவது வேதமாகலின் அவற்றைப்புறவியென்றனர், பிரமாதிதேவர்கட்கும் எட்டுதற்கரியனென்பார் 'அறியார்' என்றனர், பிரபஞ்சஅசத்தமாயாகாரிய வொலிகளாமலிருப்பதே மௌனமென்பார் 'காதற்றஞான' மென்றனர், அருட்போதமுன்னிட்டறிவார்கள் மனத்துவிளங்குபவனென்பார் 'கருத்துடையோர்' எனறனர். (௪௱௨)

பாசவினையைப் படப்பார்த்தபார்வையுடன்
நேசத்தைகாட்டியடி நில்லென்றுசொன்னாண்டி.

(பொ—ரை.) பாசமாகியவினை யொழியத்தீட்சித்த நேத்திரத்தையுடையவன், அன்பினைக்காட்டிக் குறிப்பினில் லென்றருளினன்.

(கு—ரை.) பெருமான் ஆசாரியகோலம் கொண்டெழுந்தருளி நயனதீட்சைசெய்து சஞ்சிதத்தை யொழித்தனனெனவும், திருவருளிற்பிணைத்து ஞானநாட்டத்தில் நிறுத்தினனெனவும், கூறுவாராயினார் (௧0௫)

ஓசையொடுங்குமிட மோங்காரத்துள்ளொளிகாண்
பேசாதிருக்கும் பிரமமிதுவென்றாண்டி.

(பொ—ரை.) நாததத்துவம் ஒடுங்கியஇடம், பிரணவத்தினுள்ளேபிரகாசரூபமானவன், மவுனநிலையினர்கட்குத் தோன்றும்பிரமம்.

(கு—ரை.) நாததத்துவத்தினைக்கடந்து பிரணவத்தினொளியாகிமவுனமுனிவர்கள் காணும் பிரமமாக விளங்கத்தகுந்தது பரப்பிரமமென்றனர். (௧0௬)

சின்மயநன்னோக்காற் சிற்சுரூபங்காட்டியெனைத்
தன்மயமாயாக்கியே தானவனாய்நின்றாண்டி.

(பொ—ரை.) ஞானமயமாகிய பார்வையினால் ஞானசொரூபத்தினைத்தரிசிப்பித்து அடியேனையும் ஞானமயமாக்கி ஞானவடிவுமாத்திரமாயிருந்தவன்.

(கு—ரை.) ஆச்சாரியனெழுந்தருளி நயனதீட்சை செய்தருளித் தன்திருவருளினைத்தரிசனம் செய்யும்படிசெய்து அங்ஙனம் செய்வித்தமாத்திரத்தில் திருவருள்மயமாக்கி என்னைத்தோன்றாதபடித் தான்மாத்திரனின்றான் என்பதாம். (௧0௭)

தானென்னைப்பார்த்தாண்டி தன்னைத்தானல்லாமல்
நானென்னசொல்லுவண்டி நவிலவிடமில்லையடி.

(பொ—ரை.) தானென்னைத் திருஷ்டித்துப் பார்த்தான் (அங்ஙனம் பார்க்கவே) தன்னைத்தவிர நானொருவன் அவனுக்குவேறாக விருப்பதாய்ச் சொல்லுதற்கிடமில்லை அவ்வருமைபாட்டினை நானென்னவென்று சொல்லுவன்.

(கு—ரை.) ஆசாரியன் தீட்சானுக்கிரகத்தினால் நான்திருவருண்மயமாய்நின்ற அவசரத்து பெருமான்தோற்றமே யல்லாமல் என் தோற்றமென்பதில்லை இதுவொருவியப்பாகமுடிந்தது. (௪0௬)

இன்றிருந்துநாளைக் கிறக்கிறபேரெல்லோரும்
என்றுபரிபூரணத்தி லினிதிருக்கச்சொன்னாண்டி.

(பொ—ரை.) இன்றுவாழ்ந்து நாளையதினம் இறந்துபோகத்தக்கவர்களெல்லாம் எக்காலமும் திருவருள்வியாபகத்தில் நன்றாகவாழச் சொல்லினான்.

(கு—ரை.) அநித்தியவாழ்வையுடைய மாந்தரெல்லாரும் நித்தியமாகவாழ்ந்து வரும்படியாகத்திருவருளிற்கலப்பித்தனன் 'இன்றைக்கிருப்பாரை நாளைக்கிருப்பரென்றெண்ணவுந் திடமில்லையே' என்றனர் தாயுமானவர். (௪0௭)

பார்க்கிலெளிதலவோ பற்றற்றபற்றலவோ
ஆர்க்குமிடங்காட்ட வவனிதனில்வந்தாண்டி.

(பொ—ரை.) (அன்பர்களுடைய) பார்வைக்கு எளிமையடையவனன்றோ, பற்றற்றார்கட்குப்பற்றாக விளங்குபவனல்லவோ, எத்தனையினர்கட்கும் மோட்சமாகிய இடத்தினைக்காட்டபூமியில் ஆச்சாரிய கோலம் கொண்டெழுந்தருளினன்.

(கு—ரை.) 'அடியார்க்கெளியன் சிற்றம்பலவன்' என்பார் 'பார்க்கிலெளிதலவோ' என்றனர், வெளிமுகப்பற்றினை விட்டார்பால்

அந்தர்முகப்பற்ருக விளங்குபவனென்பார் 'பற்றலவோ' என்றனர், ஆசாரியமுகூர்த்தங்கொண் டெழுந்தருளிவந்து காட்டினலன்றி எத் தகையினர்கட்கும் திருவருணிலை தெரியாதென்பார் 'காட்டவந்தான்' என்றனர். (௧0அ)

இத்தனைகாலமடி யிறந்துபிறந்ததெல்லாம்
இத்தனையுமில்லையடி யிரும்பினுறைநீரானேன்.

(பொ—ரை.) இதுவரையில் செனனப்பட்டதும், மரணப்பட்டதும் மான இவ்வளவும் இனியில்லையென்று சொல்லும்படியாக நீருண்ட இரும்புபோலானேன்.

(கு—ரை.) நெருப்பிற்காய்ந்த இரும்பானது தன்முன்னேர்ந்த நீரினைக்கிரகித்து விடுமாறு, ஆசாரியன்முன்னர் அவன்திருவருளிற் றிளைத்தவுடனே அனேகசன்மங்களி லனுபவித்துவந்த சரணமரண மற்றுப்போய்விட்டது. (௧0௯)

எக்காலம்பட்டதடி யிறந்ததுபிறந்ததெல்லாம்
அக்காலமெல்லாம் அழுந்தினேனுனரகில்.

(பொ—ரை.) எக்காலமுதல்நான் இறந்து பிறந்துவருகின்றேனே அக்காலமனைத்தினிலும் நரகத்திலனுபவிப்பதற் கேதுவாகினேன்.

(கு—ரை.) நான் ஒருசன்மத்திலும் புண்ணியத்திலுக் கேதுவாகியதனைச்செய்து மறுபடியும் பிறப்புவாராதபடி செய்துகொள்ளவில்லையென்பார் 'அழுந்தினேன்' என்றனர், (௧௧0)

காலங்கழிந்ததடி கர்மமெல்லாம்போச்சுதடி
நாலுவகைக்கருவு நாமநட்டமாச்சுதடி.

(பொ—ள.) எண்ணிலாதகாலம் கழிந்துவிட்டன, கன்மம னைத்துநீங்கியது, நான்குவகைப்பட்ட பிறபுக்களும்அற்றது.

(கு—ள.) எடுத்தஅனேகமான சன்மங்கள்தோறும் செய்துவந்தபுண்ணியவிசேடத்தால் இனிச்சென்மமெடுப்பதற்கேதுவாயிருந்த கன்மநீங்கியது, அண்டசம், சுவேதசம், உற்பீசம், சராயுசம் என்னும் நால்வகைகளிலென்றிற்பிறந்து ஒருபெயரைப் பெறேன்என்பார் நட்டமாச்சு' என்றனர். (கககூ)

மூப்பாழுக்கப்பால் முதற்பாழ்முழுமுதலாய்
இப்போதுவந்தான்காண் என்னைவிழுங்கிக்கொண்டான்காண்.

(பொ—ள.) மூன்றுபாழினுக்கும் அப்பாற்பட்ட சூனியமாக விளங்குமிடத்தில் முழுமுதலாயுள்ளசிலம் இப்போது ஆச்சாரியமூர்த்தியாகவந்தான் அடியேனைக்கிரகித்துக்கொண்டான்.

(கு—ள.) பிரகிருதிப்பாழ் அசுத்தமாயைப்பாழ், சுத்தமாயைப்பாழ் இப்பாழ்களைக்கடந்த சிதம்பராகாயத்தில் விளங்கும் சிவபெருமான் சகளீகரித்துவந்து தனது திருவருளில் முழுகுவித்தான்என்பார் 'விழுங்கிக்கொண்டார்' என்றனர். (ககஉ)

பாலின்கணெய்யிருந்தாற் போலப்பரஞ்சோதி
ஆலிங்கனஞ்செய் தறவிழுங்கிக்கொண்டாண்டி.

(பொ—ள.) பாலினிடத்திலே நெய்பிரகாசித்ததுபோல அருட்பெருஞ்சோதி எனைக்கலந்து தன்னுள்மறையைச் செய்தனன்.

(கு—ள.) பாலில் மறைந்துகிடந்த நெய்யினைப்போல, என்னுள்மறைந்திருந்தே என்னுடன்அத்துவிதமாகித்தனது திருவருளினில் முழுகுவித்தனன். (ககங)

தெத்தபடமானேனண்டி தீயிரும்பிநீரானேன்
ஒத்தவிடநித்திரையென் றேதுமுணர்வறிந்தேன்.

(பொ—ள.) நெருப்பில்வெந்த வஸ்திரமாயினேன், அக்கினிமயமான இரும்புகிரகித்த நீர்போலானேன், வினையொத்தவிடத்தில் சிவயோகநித்திரை செய்யவேண்டுமென அறிவினையும் தெரிந்தேன்.

(கு—ள.) அக்கினிபட்டதுணி உருவமாத்திரமாய் விளங்குவதுபோல சீவன்முத்தநிலை. இரும்புண்டநீராவது திருவருளில் பதிந்துவாழ்தல், ஒத்தவிடத்துநித்திரையாவது சிவயோகசமாதி. (௧௧௪

ஒப்புவமையுமற் றேதவரிதாயபொருள்
இப்பூவினிற்குருவே யென்னவந்தோன்றாள்வாழி.

(பொ—ள.) சமுத்துவமும், உவமானமும் அல்லாதுசொல்லுதற்கரியபெருமான் உலகின்கண்ணே ஆசாரியமூர்த்தியாகவந்தான் திருவடிவாழக்கடவது.

(கு—ள.) சமானமும் உவமானமுமின்றி விளங்கும் ஒருபெருமானே என்பொருட்டுத்திருவுருக் கொண்டெழுந்தருளி வந்தனனாகலின் அவன் திருவடிவாழக்கடவதென்றனர். (௧௧௫)

ஒப்பாரிசொல்லிடினு முவமைபிழைத்திடினும்
மெப்பாமுங்கற்றுணர்ந்தோர் முன்னோர்பொறுத்தருளே.

(பொ—ள.) நான்ஒப்புச்சொல்லிப்பாடிய புலம்பலிலே உவமை (ஏகதேசம்) தவறின் மும்மாயையின் சொரூபத்தினை தெரிந்தோராகியபெரியர் பொறுத்தருளவேண்டும்.

(கு—ரை.) ஒப்பாரிஎன்பது புலம்பற்செய்யுள். இந்நடையில்திரு வருட்சம்பந்தமாகப்பாடியபாக்களில் எடுத்துக்கொண்ட உவமானம் முறதன்படிடில்தக்கோர் கவனியாதிருக்கவேண்டுமென்பார் அவையடக் கம் கூறினாராயிற்று. (கக௬)

அருட்புலம்பல் முற்றியது.

பட்டினத்துப் பிள்ளையார்

இரந்தகாலத்திரங்கல்.

வார்த்தைத்திரமில்லா மனிதருக்குப்புன்சொல்லாஞ்
சாத்திரங்கள்சொல்லிச் சதிரிழந்துகெட்டேனே.

(பொ—ரை.) பேசும்வார்த்தைகளில் உறுதியில்லாத மனிதர் கள்பால் அற்பசொல்லாகிய சாஸ்திரங்களையெடுத்துப்பேசி எனது சாமர்த்தயத்தினை யிழந்துகெடுதியையடைந்தேன்.

(கு—ரை.) அசத்தியவார்தையுடையாரே வார்த்தைத்திரமில் லாதவராவர், புன்சொல்லாவது, பிரயோசனமற்றசொற்கள், சாஸ் திரமாவது பசுசாஸ்திரங்களும் பாசசாஸ்திரங்களுமாம். (க)

மெத்தமெத்தச்செல்வாக்கில வேறுமருளடுத்துத்
தத்தித்தலைகீழாய்த் தானடந்துங்கெட்டேனே.

(பொ—ரை.) அபாரமாகிய செல்வத்தில் மருளினையடைந்து ஒழுங்கீனமாகநடந்துகொண்டு கெடுதியையடைந்தேன்.

(கு—ரை.) பொருட்செல்வம் அபாரமாகஅனுபவிக்கும் சமயத் தில் அச்செருக்கினால் ஒழுக்கம்தவறிவாழ்ந்து வந்தனன். (உ)

வழக்கத்தலங்களினு மண்பெண்பொன்னுசையினும்
பழக்கந்தவிராமற் பதியிழந்துகெட்டேனே.

(பொ—ள்.) வழக்கமாகிய ஊர்களினும், மண்ணினிடத்தும் பெண்ணிடத்தும் பொன்னிடத்தும்வைத்த அவாவினுல் பழக்கத்தினைவிடாமல் முதல்வனையிழந்து கெடுதியையிழந்தேன்.

(கு—ள்.) பழகியபதார்த்தங்களில் விட்டுப்பிரிதல் எந்தவகையினும் கஷ்டமாகலின் 'பழக்கம்தவிராமல்' எனவும், அங்ஙனம் அவற்றைப்பிரியாததினுலேயே பெருமான்தன்மையை யறிதற்கு நேரமில்லாமற்போயிற்றுஎன்பார் 'பதியிழந்து' என்றனர். (கூ)

ஆணிபொருந்து மரும்பூமியத்தனையுங்
காணிநமதென்று கனம்பேசிக்கெட்டேனே.

(பொ—ள்.) முதன்மைவாய்ந்த அரியபூமியெல்லாம் நமக்கேயுரியதென்று கௌரவம்பேசிக் கெடுதியையடைந்தேன்.

(கு—ள்.) ஈஷணுத்திரயங்களில் முதற்பற்றினையுடையதுபூமியேயாகலின் 'ஆணிபொருந்து' என்றனர் தனக்குச்சொந்தமாகவாய்ந்தநிலங்கள்யாவும் தனக்குச்சொந்தமாகவிருக்குமென்றசெருக்கினுல் கருவங்கொண்டிருந்தேனென்பார் 'கனம்பேசி' என்றனர். (ச)

ஆசாரமில்லா வரசருடன்கூடிப்
பாசாங்குபேசிப் பதியிழந்துகெட்டேனே.

(பொ—ள்.) ஒழுக்கமில்லாத அரசர்களுடன்சினேகித்துத்தந்திரவார்த்தைகளைப்பேசித்தலைவனையிழந்து கெடுதியையடைந்தேன்.

(கு—ள்.) கொடுங்கோலரசன் சினேகம்கொள்ளும்படி அவருடன்கூடி அவர்களிஷ்டப்படுரும்பொருட்டு அவர்வார்த்தைகட்குக் கட்டு

ண்டவன் போனடித்துவாழ்ந்தசனால் பதிவிசாரனையிழந்தேன் என்பார் 'பதியிழந்து' என்றனர். (௫)

குருமார்க்கமில்லாக் குருடருடன்கூடிக்
கருமார்க்கத்துள்ளே கருத்தழிந்துகெட்டேனே.

(பொ—ள்.) குருவினைவழிபட்டு நடவாதமனக்குருடருடன் கலந்துசனனமுண்டாதற்கேதுவாகிய வழியிலேகட்டுப்பட்டு மனந்தடுமாறிக் கெடுதியையடைந்தேன்.

(கு—ரை.) இரண்டுபுறநேத்திரங்களிருந்தும் ஆசாரியர் சொற்றவழியிலே நடவாதவர் அகக்கண்ணில்லாதவரேயென்பார் 'குருடர்' என்றனர். அவர்சினேகம் பிறப்பினுக்கேதுவாகமுடிந்தது என்பார் 'கருமார்க்கத்துள்ளே' என்றனர். (௬)

ஆலமருந்து மரன்பெருமையெண்ணாமல்
பாலர்பெண்டீர் மெய்யென்றுபதியிழந்துகெட்டேனே.

(பொ—ள்.) ஆலகாலத்தினையுண்ட சிவபெருமான் மகிமையினைச்சிந்தியாமல் புத்திரர், மனைவியர், சத்தியமென்னத்தேர்ந்து தலைவனையிழந்து கெடுதியையடைந்தேன்.

(கு—ரை.) தன்னைச்சூழ்ந்து கொண்டிருந்த புத்திரபாக்கியத்தினையும், மனைவியர்பாக்கியத்தினையும் உண்மையெனவெண்ணிக் கொண்டிருந்தமையின் நீலகண்டத்தனை மறந்தேனென்பார் 'பதியிழந்து' என்றனர். (௭)

பிணவாசமுற்ற பெருங்காயமெய்யென்று
பணவாசையாலே பதியிழந்துகெட்டேனே.

(பொ—ரை.) முடைநாற்றம் வீசாநின்றபெரிய தேகத்தினைச் சத்தியமென்று திரவியவாசையாலே தலைவனையிழந்து கெடுதியை யடைந்தேன்.

(கு—ரை.) தேகத்தினையே சத்தியமெனவெண்ணி அத்தேகத்தினைப் பேணுநிமித்தம் திரவியஞ்சேகரிக்கலிலேயே காலங்கழித்தமையின் தலைவனைவிசாரியாதவனாயினேன் என்பார் 'பதியிழந்து' என்றனர். (அ)

கண்டபுலவர் கனக்கவேதான்புகழ
உண்டவுடம்பெல்லா முப்பரித்துக்கெட்டேனே.

(பொ—ரை.) எதிரிட்டபுலவர்கள் மிகவாகப்புகழுதற்கு நன்கு உணவுஊட்டிவளர்த்துவந்த தேகம்தளர்ந்து விடக்கெடுதியையடைந்தேன்.

(கு—ரை.) கவிஞர்கள்புகழ்ந்து பாடுதற்கேற்றபடி நன்றாய்ப்புசித்து உடலைஓம்பிப்புஷ்டியாக வைத்துக்கொண்டிருந்தும் அதுஉப்பிட்டபாண்டம்போலத்தளர்ச்சியடையப்பெற்றேன் என்றனர்.

எண்ணிறந்தசென்ம மெடுத்துச்சிவபூசை
பண்ணிப்பிழையாமற் பதியிழந்துகெட்டேனே.

(பொ—ரை.) அனேகமான பிறவுக்களினையெடுத்தும் அச்சென்மங்களால் சிவபூசையைச்செய்து பிறப்புவாராதபடி செய்துகொள்ளாது தலைவனையிழந்து கெடுதியையடைந்தேன்.

(கு—ரை.) யாதாமொருபிறப்பினில் சிவபூசைசெய்து இருப்பனேல் மேலுஞ்சென்ம மெடாதிருப்பேன் அங்ஙனம் செய்யாததால் அனேகசென்மத்திற் கிடமுண்டாகத் தலைவனைவிசாரியாதவனாயினேன்என்பார் 'பதியிழந்து' என்றனர். (க0)

சிற்றெறும்புசற்றுந் தீண்டப்பொறாவுடம்பை
உற்றுருக்கவுஞ்சுடவு மொப்பித்துமாண்டேனே.

(பொ—ரை.) சிறியஎறும்புஒன்றுகடிக்கினும் சகியாதிருந்தஉட லை அக்கினியிலிட்டு உருக்கவும் சுடவும் ஒப்பித்துவாழ்தற்கேதுவாக இறந்துபட்டவனாயினேன்.

(கு—ரை.) ஒரு அற்பதுன்பமும்சகியாது சுகத்தினைவாய்ந்து வாழ்ந்தஉடலானது அக்கினியில்வேகும்படி செய்துகொள்ளுதற்கே துவினை வித்துக்கொண்டேன்என்பார் 'ஒப்பித்துமாண்டேன்' என் றனர். (கக)

தன்னுடம்புதானே தனக்குப்பகையாமென்
றெண்ணுமுணர்வில்லாம லின்பமென்றுமாண்டேனே.

(பொ—ரை.) தன்னுடைய தேகந்தானேதனக்குச் சத்துருவா குமென்னும் அறிவில்லாமல் இன்பத்தினை யெண்ணியேமாண்டவ னாயினேன்.

(கு—ரை.) சகலதீமை விளைவதற்குக்காரணம் இவ்வுடலேயல் லாமல்வேறில்லையென்று தேர்ந்து அதற்குதக்கபடி நடந்துகொள் ளாதேபோயினேனென்பார் 'மாண்டேனே, என்றனர். (கஉ)

தோலெலும்புமாங்கிஷமுந் தொல்லன்னத்தால்வளரு
மேலெலும்புசுற்றமென்று விரும்பாய்மாண்டேனே.

(பொ—ரை.) தோலும், எலும்பும், மாமிசமும், எல்லாம் பழை மையான அன்னத்தால்வளரும் உடலும் சுத்தமானவையென்றுகரு வித்துமாண்டவனாயினேன்.

(கு—ரை.) சகலஅருவருப்புக்கும் இடமாயுள்ள பலஉறுப்புகளை வாய்ந்த உடலை அதிகச்சுகத்துடனிருப்பது எனவீணேகாலம் கழித்

துவந்ததனால் மாண்டவனுக்குச் சாமானமானவனாயினேன் என்றனர். (கங)

போக்குவரத்தும் போருள்வரத்துங்காணமல்
வாக்கழிவுசொல்லி மனமறுக்கிகெட்டேனே.

(பொ—ரை.) இறப்பும், பிறப்பும், உண்மைப்பொருளின் அனுக்கிரகமும் ஆராயாமல் வீண்வார்த்தைப்பேசி மனமயக்கமடைந்து கெடுதியுடையவனாயினேன்.

(கு—ரை.) இறப்பினுக்கும் பிறப்பினுக்கும் காரணம்விசாரியாமலும், உண்மைப்பொருளையடைதற்கு ஏதுதெரிந்து கொள்ளாமலும் வாழ்ந்ததனால் மனத்தின்கண்ணேகலக்கம் கொண்டேனென்பார் 'மனமறுக்கி' என்றனர். (கச)

இறந்தகாலத்திரங்கல்முற்றிற்று.

பட்டினத்துப்பிள்ளையார்

நெஞ்சொடுபுலம்பல்.

மண்காட்டிப்பொன்காட்டி மாயவிருள்காட்டிச்
செங்காட்டிலாடுகின்ற தேசிகனைப்போற்றாமல்
கண்காட்டும்வேசியர்தங் கண்வலையிற்சிக்கிமிக
அங்காடிநாய்போ லலைந்தனையேநெஞ்சமே.

(பொ—ரை.) மனமே! மண்ணைக்காட்டியும், பொன்னைக்காட்டியும், மாயவிருளுக்குச்சமானமான (பெண்ணைக்) காட்டியும் திருச்செங்காட்டிலே கீர்த்தனம்செய்கின்ற சிவபெருமானைத்தோத்தரியாமல் கண்களினாற் சாடைகாட்டியழைக்கும் வேசிகளின்ஆசை வலை

யிற்சிக்குண்டுநாளும் கடைவீதிநாயினைப்போல அலைந்தனையே (இது வுனக்குத்தகுமோ.)

(கு—ரை.) ஆன்மாக்களின் கன்மத்திற்குத்தகுந்தபடி உலகிலே ஈஷணாத்திரயங்களைக் கூட்டிவைத்து அவற்றைச் சுகமாயனுபவித்துக்கொண்டு இல்லறத்தினில் கிரமமாகவாழ்ந்திருக்கக்கடவையென ப்பெருமான்விதித்தும், அவ்வொழுக்கத்தினின்று மீறிக்கெடுதியினை விளைவிப்பதற்கேதுவாயுள்ள விலைமகளிரை நாடிக்கண்டவர்கள் கல்லாலடித்து ஓட்டத்தகுந்த நிலையினையுடையகடைத்தெருநாயானது என்னையோ என்றனர். (க)

புட்பாசனவணையிற் பொற்பட்டுமெத்தையின்மேல்
ஒப்பாவணிந்தபணி யோடாணிநீங்காமல்
இப்பாய்க்கிடத்தி யியமனுயிர்கொள்ளுமுன்னே
முப்பாழைப்போற்ற முயங்கிலையேநெஞ்சமே.

(பெர்—ரை.) மனமே? புட்பம்பரப்பப்பெற்ற அழகியபட்டுப் மெத்தினைக்கட்டிலிலிட்டு அதன்மேன்படுத்தும், அழகாக அணிந்திருந்த ஆபரணங்களைபூண்டும் (யிருந்தநிலை நீங்காத உடலினை) பாய்மீது படுக்கவைத்து இயமன்உயிரினைக் கொண்டுபோவதற்குமுந்தியே முப்பாழைக் (கடந்தஒன்றை) போற்றுதற்கு முயற்சித்தாயில்லையே.

(கு—ரை.) மிகுந்தஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பெற்று கட்டிலின்மேல் உறங்கத்தகுந்தஉடலைப் பூமியின்பாய்மேலே கிடத்த உயிர்நீங்குமுன் பிரகிருதிப்பாழ், அசுத்தமாயைப்பாழ், சுத்தமாயைப் பாழ் மூன்றையுங்கடந்த பெருமானைத்தியானம்பண்ணுவாயாக. ()

முப்பாழும்பாழாய் முதற்பாழ்வேறும்பாழாய்
அப்பாழுக்கப்பானின் றுடுமதைப்போற்றாமல்

இப்பாழாம்வாழ்வைநம்பி யேற்றவர்க்கொன்றீயாமல்
துப்பாழாய்வந்தவினை சூழ்ந்தனையேநெஞ்சமே.

(பொ—ரை.) முப்பாழுஞ்சூனியமாய் அவற்றைக்கடந்த முதற் பாழானது வெட்டவெளியாய் அவ்வெளியினைக்கடந்து நிர்த்தனம் செய்யும்நடராஜப் பிரபுவினைப்போற்றாமல் இங்குஅழிந்துபோகத்த குந்த பிரபஞ்சவாழ்வினைநம்பி அடைந்துயாசித்தவர்கட் குதவிசெய் யாமல் பாழாகியவினைவந்து சூழ்ந்துகொள்ளும்படி செய்துகொண் டனையே.

(கு—ரை.) முப்பாழாவது மேற்செய்யுளின் குறிப்புரையிலுரை த்தமூன்றுபாழ், அதற்குமேற்பட்டபாழ் அருட்பாழ், அதற்குமேற் பட்டஇடம்ஆனந்தவெளி அதைக்கடந்துநின்றது சிதாகாயம் அங் கேநிர்த்தனம் பண்ணத்தகுந்தவன் பெருமான்என்றபடியாம். (௩)

அன்னம்பகிர்ந்திங் கலைந்தோர்க்குதவிசெயுஞ்
சென்மமெடுத்துஞ் சிவனருளைப்போற்றாமல்
பொன்னுமனையுமெழிற் பூவையரும்வாழ்வுநிலை
இன்னுஞ்சதமாக வெண்ணினையேநெஞ்சமே.

(பொ—ரை.) மனமே? அன்னத்தினைபங்கிட்டுப்பசியினால் அலை யவர்கட்கு உபகரிக்கும் மனிதசென்மத்தினையெடுத்தும் சிவபெருமா னைப்போற்றாமல் பொன்னினையும், மண்ணினையும், அழகியபெண் ணினையும் ஆகியஇவைஎன்று நிலையாகவிருப்பதாக வெண்ணியிட்ட னையே.

(கு—ரை.) பிறர்பசியைத்தணிவிக்கும் உயர்ந்தபிறப்பாகியமனி தப்பிறப்பினையெடுத்தும் அப்பிறப்பினாலடையவேண்டிய பெரும் பேற்றினைப்பெறுதற்கேதுவாய்ச் சிவதரிசனமாதிசெய்யாது அழிதற் கேதுவாயவற்றினைநாடிவாழுதலிலென்ன பிரயோசனமென்றனர்.

முற்றொடர்பிற்செய்த முறைமையால்வந்தசெல்வம்
இற்றைநாட்போற்றேமென் றெண்ணதுபாழ்மனமே
அற்றவர்க்குமீயாம லரன்பூசையோராமல்
கற்றவர்க்குமீயாமற் கண்மறந்துவிட்டனையே.

(பொ—ரை.) பாழாகியமனமே? முன்சென்மத்தில் செய்தபுண்ணியத்தினால் சேர்ந்தசெல்வம் இச்சென்மத்தில் வாய்க்கப்பெற்றோம்என்று சிந்தியாது தரித்திரற்கட்குக் கொடாமல், சிவபூசை செய்யாமல், வித்துவான்களுக்கு உதவிபுரியாமல் கண்மறந்து கிடக்கின்றனை.

(கு—ரை.) ஒருவன் இச்சென்மத்தில் செல்வமனுபவிப்பதும் தரித்திரமனுபவிப்பதும் பூர்வஜென்மத்தில் ஆர்ச்சித்துகொண்டவையாகலின் மறுசென்மத்தில்செல்வந்தனாய் வாழவேண்டின் இச்சென்மத்தில் சிவபூசையும் தானதருமங்களும் இன்றியமையாது செய்யவேண்டுமென்பதாம். (ரு)

மாணிக்கமுத்து வயிரப்பணிபூண்டு
ஆணிப்பொன்சிங்கா தனத்திலிருந்தாலும்
காணித்துடலைநமன் கட்டியேகைப்பிடித்தால்
காணிப்பொன்கூடவரக் காண்கிலமேநெஞ்சமே.

(பொ—ரை.) மனமே? மாணிக்கங்களாலும், முத்துகளாலும் வயிரக்கற்களாலும் ஆகிய ஆபரணங்களைத்தரித்து உயர்ந்தபொன்னாற்செய்யப்பட்ட சிங்காதனத்தின்மேல் வீற்றிருந்தாலும், இலட்சியம்வைத்து உடலை இயமன்கயிற்றாற்கட்டித் தன்கைவசம்கொண்டால் (அவ்வமயம்) மண், பொன்உடன் வரக்கண்டோமில்லை.

(கு—ரை.) சகலசம்பத்துடன் ஒருவன்வாழ்ந்தாலும் அவனை இப மன்கொண்டு போம்போது செய்துகொண்ட புண்ணியபாவங்களை யல்லாமல் மேற்குறித்த செல்வங்கள் வருவதில்லையாம். (௬)

கற்கட்டுமோதிரநற் கடுக்கனரைஞாண்பூண்டு
திக்கெட்டும்போற்ற திசைக்கொருத்தரானாலும்
பற்கிட்டவேமனுயிர் பந்தாடும்வேளையிலே
கைச்சட்டங்கூடவரக் காண்கிலமே நெஞ்சமே.

(பொ—ரை.) மனமே? இரத்தினகற்களால் கட்டியமோதிரங் களும்நல்லகடுக்கன்களும், அரைஞாணும்தரித்து எட்டுத்திக்கினரும் புகழ, எல்லாத்திசையினருக்கும் மேற்பட்டஒருவனானாலும், மரண காலத்தில் பல்கிட்டிக்கொள்ளும்சமயத்தில் உயிரினை இயமன்பந்தி னையாடுவதுபோல இலேசாகக்கொண்டு போகும்சமயத்தில் கையிலு ள்ளவையெல்லாம் உடன்வரக்கண்டோமில்லையே.

(கு—ரை.) எவ்வளவுவிலையுயர்ந்த ஆபரணங்களைக் கையாடிவந் தாலும் அவையனைத்தையும் இவ்விடம்வைத்துவிட வேண்டுமேயொ ழிய ஒருசிறிதும்கொண்டுபோவதில்லை (கொண்டுபோவதக்கது புண் ணியபாவங்களேயாம்.) (௭)

முன்னநீசெய்ததவ முப்பாலுஞ்சேருமன்றிப்
பொன்னும்பணிதிகளும் பூவையுமங்கேவருமோ
தன்னைச்சதமாகச் சற்குருவைப்போற்றாமல்
கண்ணற்றவந்தகன்போற் காட்சியற்றாய்நெஞ்சமே.

(பொ—ரை.) மனமே!பூர்வசென்மத்திற்செய்ததவமானது மூன் றுசென்மத்திலும் பொருந்துமல்லாமல் பொன்னும்ஆபரணங்களும், மாதரும்அங்கே உடன்வருமோ (வராது) அவற்றைநிலையுடைய பொ

ருளாகவெண்ணி நல்லஆசாரியமூர்த்தியைப் போற்றுமல் கண்கெட்டகுருடனைப்போலப் பார்வையில்லாதவனாயினை.

(கு—ணா.) ஒருசென்மத்திற்செய்துகொண்ட புண்ணியம் மூன்றுசென்மம்வரையில் தொடர்ந்துகொண்டுவருவதால் ஒவ்வொருசென்மத்திலும் புண்ணியம்செய்துவந்தால் எச்சென்மங்களினும் சுகமனுபவிக்கலாம் அங்ஙனம்செய்யாமலும், அப்புண்ணியம் விளைவதற்கேதுவாகிய ஆசாரியனைவணங்காமலும் இருப்பது அந்தகனுக்குச் சமானமென்பதாம். (அ)

பையரவம்பூண்ட பரமர்திருப்பொற்றுளைத்
துய்யமலர்பரித்துத் தொழுதுவணங்காமல்
கையிலணிவளையுங் காலிடுப்பாடகமும்
மெய்யென்றிறுமாந்து விட்டனையேநெஞ்சமே.

(பொ—ணா.) மனமே! படத்துடன்கூடிய பாம்பினை ஆபரணமாகத்தரித்த சிவபெருமான் அழகியதிருவடியினைப்பரிசுத்தம் பொருந்திய புட்பங்களைபரித்துச்சாத்தித் தோத்தரித்து வணங்காமல், கரத்தின்கண்ணே வளையல்களையும, கால்களிலேபாடகமும் (தரித்தமாதரைச்) சத்தியமென்றுகருவித்து விட்டாயே.

(கு—ணா.) சிவபெருமானைப்பூசித்துவரும் திருப்பணியொன்றே சென்மங்கடோறும் உதவிபுரிந்து மோட்சசாம்பிராச்சியத்தினைத் தருவதாதலால் அதனைவிட்டுமாதர்போகமே மெய்யென்றுநம்பிவாழ்ந்து இறுமாப்புற்றிருத்தல் (அழிவினுக்குக்கேதுவென்பதாம்.)

மாதுக்கொருபாகம் வைத்தவரன்பொற்றுளைப்
போதுக்கொருபோதும் போற்றிவருந்தாமல

வாதுக்குத்தேடிபிந்த மண்ணிற்புதைத்துவைத்தே
ஏதுக்குப்போகநீ எண்ணினையேநெஞ்சமே

(பொ—ரை.) மனமே! பார்வதியாருக்கு ஒருபாகத்தினையளித்த சிவபெருமான் திருத்தாளினை ஒருநாளைக்கு ஒருபொழுதாயினும் தோத்தரித்துக்கசியாமல் வம்பாகச்சம்பாதித்து இப்பூமியிலே மறைத்துவைத்துவிட்டு (என்னகாரியத்திற்காக அங்ஙனம்செய்து) நீஇறந்தனை.

(கு—ரை.) உடன்கொண்டு போவதாகவிருந்தால் எந்தவிதமானவம்புகளையும் உலகினிற்செய்து திரவியம்சேகரித்து அதுபிறர்கிரகியாதபடி சேமித்துவைக்கவேண்டியதுதான். அங்ஙனமேலாதபோது என்ன உத்தேசம்கொண்டு புதைத்துவைத்தனை (அந்தோ இது வீணானகாரியமாம்.) (௪0)

அஞ்சருளைப்போற்றி யைந்துபுலனைத்துறக்க
நெஞ்சேயுனக்கு நினைவுநான்சொல்லுகிறேன்
வஞ்சகத்தைநீக்கி மறுநினைவுவாராமல்
செஞ்சரணத்தானைச் சிந்தைசெய்வாய்நெஞ்சமே.

(பொ—ரை.) மனமே! அஞ்சத்தகுந்த திருவருளினையாதரித்துப் பஞ்சேந்திரிய சேஷ்டையினையொழிக்க உன்றனக்கு ஞாபகமூட்டுகின்றேன், வஞ்சகத்தையொழித்து வேறுசிந்தனைசெய்யாமல் செவ்வியதிருவடியுடைய (சிவபெருமானைத்) தியானிப்பாயாக.

(கு—ரை.) உலகில்வரும் அனர்த்தங்களெல்லாம் பஞ்சேந்திரியங்களின்சேஷ்டையினாலல்லாமல் வேறில்லை. அத்தகையசேஷ்டைகளை யொழித்துக்கொள்ளவேண்டுமென்றால், சிவபெருமான்திருவடிசிந்தனையொன்றினையே செய்யவேண்டுமென்பதாம். (௪௧)

அற்புதமாயிந்தவுட லாவியடங்குமுன்னே
சற்குருவைபோற்றித் தவம்பெற்றுவாழாமல்
உற்பத்திசெம்பொன் உடைமைபெருவாழ்வைநம்பிச்
சற்பத்தின்வாயிற் றவளைபோலானேனே.

(பொ—ரை.) மனமே! ஆச்சரியமாக இந்தத்தேகத்தினின்றும் உயிரானது வெளிப்படுமுன்னரே, நல்லஆசாரியனைத் தோத்தரித்துத்தவத்தினையடைந்துவாழாமல் உண்டாகின்றசெவ்விய பொன்னினையும், ஆபரணங்களையும் பெருத்தவாழ்வினையும் நிலையெனநம்பிப் பாம்பின்வாயகப்பட்டதவளையினைப் போலாயினன்.

(கு—ரை.) உடலினின்றும் உயிர்நீங்குகிறகாலத்தில் எத்தனை பெயர் அதிசாக்கிரதையாகச் சூழ்ந்துகொண்டிருக்கினும் தெரிந்து கொள்ளுவதற்குக் கூடாமையாகவிருத்தலின் 'அற்புதம்' என்றனர், பாம்பின்வாய்ப்பட்ட தவளைமறுபடியுமீளுதல் எக்காலத்திலுமில்லை போலப்பிரபஞ்ச வாழ்விற்பட்டயான் மீளுதலில்லையென்பார் 'தவளைபோலானேன்' என்றனர். (௪௨)

உற்றார்பெற்றோரா ருடன்பிறப்பார்பிள்ளைகளார்
மற்றாரிருந்தாலென் மாளும்போதுதவுவரோ
சற்றுவிழுந்தவிளங் கன்றதுபோலேயுருகிச்
சிற்றின்பஞ் சேர்ந்தனையேநெஞ்சமே.

(பொ—ரை.) மனமே! உறவினர்களியார், பெற்றவரியார், உடன்பிறந்தாரியார், புத்திரர்களியார், மற்றவரியார் இவர்களிருந்து என்னபிரயோசனம் இறந்துவிடும்போது உதவிசெய்வாரா, பசுவினைவிட்டுப்பிரிந்த இளமையாளகன்றினைப்போலே யுள்ளமுருகி சிறுமையினையடைந்து அற்பப்பிரபஞ்ச இன்பத்தினையடைந்தனையே.

(கு—ரை.) "தந்தையார் தாயார் தாரமார் உடன்பிறந்தாரார் தாந்தாமாறே வந்தவாறெங்ஙனே போமாறேதோ" என்றபடி இவர்க்கும்நமக்குஞ்சம்பந்தமில்லை நம்மைநெருங்கியிருந்தார் ஒவ்வொருவரும் முயிரைத்தடுத்தாண்டு கொள்வாரில்லை. ஆகலின்இத்தகையவரின்பொருட்டு இரங்குவதிலென்னபிரயோசனமென்றனர். (கரு)

விடிருக்கத்தாயிருக்க வேண்டுமனையாளிருக்கப்
பீடிருக்கவூணிருக்கப் பிள்ளைகளுந்தாமிருக்க
மாடிருக்கக்கண்ணிருக்க வைத்தபொருளிருக்க
கூடிருக்கநீபோன கோலமென்னகோலமே.

(பொ—ரை.) வீடிருக்கவும், பெற்றதாயிருக்கவும், மிகவேண்டியமனைவியிருக்கவும், பெருமையிருக்கவும், உணவிருக்கவும், புத்திரர்களிருக்கவும், மாடுகளிருக்கவும், கன்றுகளிருக்கவும், இருப்பாயுள்ள செல்வமிருக்கவும், உடலிருக்கவும் (ஆன்மாவாகிய) நீ பிரிந்துபோன மாய்கை யென்னமாய்கையே.

(கு—ரை.) சகலசம்பத்துடன் பிரபஞ்சத்தில் யாதொருகுறைவின்றி நெடுநாள்வாழ்ந்துகொண்டிருந்தும் இவையனைத்திலும் சிறிதும் விசுவாசமின்றிஅனைத்தையும் திடீலெனப்பிரிந்து உயிர்நீங்கியது அதிசயமென்பார் 'கோலமென்னகோலமே' என்றனர். (சo)

சந்தனமுங்குங்குமமுஞ் சாந்தும்பரிமளமும்
விந்தைகளாய்ப்பூசிமிகு வேடிக்கையொய்யாரக்
கந்தமலர்சூடுகின்ற கன்னியருந்தாமிருக்க
எந்தவகைபோனாயென் றெண்ணிலையேநெஞ்சமே.

(பொ—ரை.) மனமே! சந்தனத்தையும், குங்குமத்தினையும், கூட்டுவர்க்கத்தினையும் (இன்னுமனேகமான) வாசனைத்திரவியங்க

ளையும் விநோதமாகபூசிக்கொண்டு மிகவேடிக்கையாகவும், ஒழுங்காக வும் வாசனையுடன்கூடியபுட்பங்களைத்தரித்த மனைவியரும் சமீபத்திருக்க எந்தவகையாகப்போயிற்றென்று எண்ணிப்பார்த்தாயிலையே.

(கு—ரை.) எல்லாப்பதார்த்தங்களிலும் உயர்வாயும் அந்தியந்த பிரியமாயும் உடனுயிர்விடத்தகுந்த தன்மைவாய்ந்தவராயு மிருக்கத் தகுந்தவர் மனைவியர் அத்தகையினரும் எமாந்துநிற்க உயிர்நீங்குந் தன்மையைப்பற்றிச்சிறிதும் சிந்தித்தாயில்லையென்பார் 'எண்ணிலையே' என்றனர். (கூ)

காற்றுத்துருத்தி கடியவினைக்குள்ளான
ஊற்றைச்சடலத்தை யுண்டென்றிறுமாந்து
பார்த்திரங்கியன்னம் பசித்தோருக்கீயாமல்
ஆற்றுவெள்ளம்போல வளாவினையேநெஞ்சமே.

(பொ—ரை.) மனமே! காற்றினையடைத்துவைத்திரும் தோல் துருத்தினையொத்து கொடுமையானவினையிற்கட்டுப்பட்ட நாற்றமாகிய உடலினை என்றுநிலையாக விருக்குமெனக்கருவித்து எளியவரைக் கண்டுமனமிரங்கி அன்னத்தினைப் பசித்தோருக்குக் கொடுக்காமல் நதியின்நீர்ப்பெருக்கினைப்போலப் பரதவிக்கின்றனையே.

(கு—ரை.) நிலையற்றதாகிய உடலினைப்பற்றிவிசாரியாது அதனை நிலையெனவெண்ணி அதனாற்செருக்குற்று எளியவர்கட்காகமன மிரங்கியவர்களை யாதரிக்காமல் விசாலமானவாழ்வில் புத்தியைவிட்டதனாலென்ன பிரயோசனமென்பார் 'அளாவினையே' என்றனர். ()

நீர்க்குமிழிவாழ்வைநம்பி; நிச்சயமென்றேயெண்ணிப்
பாக்களவாயன்னம் பசித்தோர்க்களியாமல்

போர்க்குளொமதூதன் பிடித்திழுக்குமப்போது
ஆர்ப்படுவரென்று யறிந்திலேயேநெஞ்சமே.

(பொ—ரை.) மனமே! நீரினிடத்துண்டாகும் குமிழினையொத்த வாழ்வதனைச்சத்தியமெனத் தீர்மானித்து, ஒருபாக்கு அளவேனும்அன்னம் பசித்தவர்கட்களியாது சிலேட்டுமம்போரில் இயமனுடையதூதன் கூட்டிக்கொண்டு போம்போது யார்உதவிசெய்ய வருவரென்று தெரிந்துகொண்டாயில்லையே.

(கு—ரை.) இயமன்பிடித்துக் கட்டிக்கொண்டு போம்போது எளியவர்கட்கன்னமிட்ட தருமந்துணையாகவருவதல்லது நிச்சயமெனநம்பியிருந்த உடலானது உதவாதென்பார் 'அறிந்திலையே' என்றனர். (கஎ)

சின்னஞ்சிறுநுதலாள் செய்தபலவினையான்
முன்னந்தமார்பில் முளைத்தசிலந்திவிம்மி
வன்னந்தளதளப்ப மயங்கிவலைக்குள்ளாகி
அன்னம்பகிர்ந்துண்ண வறிந்திலேயேநெஞ்சமே.

(பொ—ரை.) மனமே!(மூன்றுவிரற்கடையுள்ள) அதிகசிறியநெற்றியினையுள்ளவன் பூர்வத்திற்செய்த வினைக்குத்தக்கபடி முன்னர் அவளுடையமார்பினிடத்தே யுண்டாகியகட்டிபோன்ற தனமானது பெருத்து நிறந்தளதளப்பாய் பிரகாசிக்கக்கண்டு மயங்கிமோகத்திற்பட்டு அடியார்கட்கன்னமளித்துண்ணத் தெரிந்தாயில்லை.

(கு—ரை.) பெண்களில்சிறந்த அங்கமாகப்பாவிப்பது தனம் அது தன்னுடையஅழகியஉருவத்தால் எத்தகையினரையும்மயங்கச் செய்வது சகசம். அவ்வுருவத்தினைச்சிறிது ஆராய்ந்துஅது இரத்தம் மாமிசத்தாலாகிய ஒருகட்டிபோன்றதெனத் தீர்மானித்து அதன்

மோகத்தினின்றுநீங்கி அடியார்கட்கன்னமளித்துண்டுவாழ்வதேசிறந்ததென்றனர்- (கஅ)

ஓட்டைத்துருத்தியை யுடையும்புழுக்கூட்டை
ஆட்டுஞ்சிவசித்த ரருளைமிகப்போற்றியே
வீட்டைத்திறந்து வெளியையொளியாலழைத்துக்
காட்டும்பொருளிதென்று கருதிலையேநெஞ்சமே.

(பொ—ரை.) மனமே! துவாரமுடையதோல் துருத்தியினை, அழியும்புழுக்கணிறைந்தகூண்டினை (ஒத்தஇவ்வுடலை) ஆட்டுவிக்கும் சிவசித்தராய் சுவாமியின் திருவருளைமிகவாகநாடியே ஆணவக்கபாடந் திறந்து இருதயசிதாகாயவெளியினை ஞானத்தால் அழைத்துநிறுத்தி ஆண்மாவிற்குக் காட்டுவிக்கும் பொருளின்னதென நினைத்தாயில்லையே.

(கு—ரை.) ஆணவமலத்தடிப்பால் சிதாகாயத்தின்கண்ணே மறைந்துகிடக்கும் முதல்வனை ஞானத்தாற்கண்டு தெரிந்துகொள்ளவில்லையேஎன்பார் 'கருதிலையே' என்றனர். உயிருக்குயிராக விருந்து கன்மத்திற்குத் தக்கபடி உடலினையாட்டுபவன் பெருமானாகலின், ஆட்டுஞ்சிவசித்தர்' என்றனர். (கக)

ஊன்பொதிந்தகாய முளைந்தபுழுக்கூட்டைத்
தான்சுமந்ததல்லால்நீ சற்குருவைப்போற்றாமல்
கான்பரந்தவெள்ளங் கரைபுரளக்கண்டேகி
மீன்பறந்தாற்போலே விசாரமுற்றாய்நெஞ்சமே.

(பொ—ரை.) மனமே! தசைகொழுத்ததேகத்தினைப் புழுக்கள்நிறைந்தகூட்டினை (ப்பலவருடங்களாகச்)சுமந்து(வாழ்ந்த)தல்லாமல் நீ உண்மையான ஆசாரியமூர்த்தியைப்போற்றாமல், காட்டினிடத்

தேபரவியநீர்வெள்ளமான இருகரையினும் புரண்டுபாய்தலைக்கண்டு சென்றுமீன்களும்சென்று பரவியதுபோல துன்பமுற்றனையே.

(கு—ரை.) ஆற்றிலேவெள்ள மதிகரித்து இருகரையுங்கடந்து பூமியிற்பரவியபோது மீன்களும்வெள்ளத்திற்சென்று பூமியிற்பரவியிருக்கும் சமயத்தில் பூமிநீர்வற்றிவிட மீன்கள்பூமியிலே தங்கிநீரின்றிப்பரிதபிக்கும்அதுபோல உடல்வழியாகஎல்லாப் பிரபஞ்சகாரியங்களிற்சென்று விஷயானுபோகங்களையனுபவித்து வரும்சமயத்துத்தேகமழிய உயிர்தவிக்குமென்பார் 'விசாரமுற்றாய்' என்றனர். ()

உடக்கையொறுக்கி யுயிரையடைத்துவைத்த
சடக்கைச்சதமென்று சார்ந்தங்கிறுமாந்தை
உடக்கைதகர்ந்தே யுயிரையமன்கொள்கையிலே
யடக்கமாய்வைத்தபொரு ளங்குவரமாட்டாதே.

(பொ—ரை.) (மனமே! வாயுவாகியவொரு) சுள்ளாணியை மூறுக்கி யுயிரையடைத்துவைத்த தேகத்தினைநித்தியமென்று பொருந்திக்கர்வித்திருந்தனை, (வாயுவாகிய) சுள்ளாணிகழற்றியுயிரைஎமன்பிடித்துக் கொண்டுபோகையிலே நீ சேகரித்துவைத்த திரவியம் உன்னுடன்வாராது.

(கு—ரை.) உயிரினைத்தேகத்தினிலடைத்து அதுவெளிவாரதபடி ஒரு ஆணியாகவாயு பூரிக்கப்பட்டிருக்கிறது, அவ்வாயுவெளிப்படின் உயிர்வெளிப்பட்டுவிடுமாகையால் வாயுவை 'உடக்கை' என்றுவமித்தார். (௨௪)

தித்திக்குந்தேனைத் தெவிட்டாதவெள்ளமுதை
முத்திக்குவித்தான முப்பாழைப்போற்றாமல்

பற்றிப்பிடித்தியமன் பாசத்தாற்கட்டும்வண்ணம்
சுற்றியிருக்கும்வினை சூழ்ந்தனையேநெஞ்சமே.

(பொ—ரை.) மனமே! சுவைவாய்ந்ததேனை, (உண்ணஉண்ண) வெறுக்காததெள்ளியஅமுதினை, முத்திக்குக்காரணமாயுள்ள முப்பாழினைக்கடந்த பொருளைப்போற்றாமல் நெருங்கிப்பிடித்து இயமன் கயிற்றால் பிணிக்கும்படியாகச் சூழ்ந்திருக்கும்வினைகளினிற்கூடினையே.

(கு—ரை.) வினைசப்பந்தமாக விருக்கும்வரையில் இயமன்கட்டிற்குட்படவேண்டியது வினைநீங்கிஇயமன்கட்டினின்றும் நீங்கவேண்டுமாயின் முப்பாழினைவிசாரித்து அதற்கப்பாற்பட்ட முதல்வனைத்தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதாம். (உஉ)

அஞ்செழுத்தாயெட்டெழுத்தா யைம்பத்தோரட்சரமாய்
பிஞ்செழுத்தாய்நின்ற பெருமானைப்போற்றாமல்
வஞ்சகமாயுற்றமுலை மாதர்வலைக்குள்ளாகிப்
பஞ்சரித்துத்தேடிப் பாழுக்கிறைத்தோமே.

(பொ—ரை.) பஞ்சாட்சரமாகியும், அஷ்டாட்சரமாகியும், ஐம்பத்தோரெழுத்தாகியும், பிஞ்செழுத்தாகியும் எழுந்தளிருயசிவபெருமானைப்போற்றாது வஞ்சகம்வாய்ந்ததனத்துடன் கூடியபெண்களின்வலையிற்பட்டுக் கெஞ்சிபேசி அவரைத்தொடர்ந்து.நாடிப்பாழினிற்காலத்தைக்கழித்தோமே.

(கு—ரை.) ஈண்டுஎட்டெழுத்தென்றது ஓம்-ஆம்-அவ்வும்-சிவாயநமஎன்றதாம். பிஞ்செழுத்தென்பது சத்தியட்சரமாகிய வகரமாம் மற்றிவற்றின் விபரங்களனைத்தையும் சுத்தாத்துவித சித்தாந்தவைதிக சைவசன்மார்க்கரையடுத்து உபதேசக்கிரமமாகத் தெளிந்துகொள்ளவேண்டும். (உங)

அக்கறுகுகொன்றைதும்பை யம்புலியுஞ்சூடுகின்ற
சொக்கர்திருத்தாளைத் தொழுதுவணங்காமல்
மக்கள்பெண்டீர்சுற்றமுடன் வாழ்வைமிகநம்பியன்பாய்
எக்காலமுமுண்டென் றெண்ணினையேநெஞ்சமே.

(பொ—ரை.) மனமே! உருத்திராட்சத்தினையும், அறுகம்புல்லி னையும், கொன்றைப்புட்பத்தினையும், தும்பைமலரினையும், சந்திரனை யுந்தரிக்கின்ற சொக்கலிங்கப்பெருமான் அழகியசரணங்களைத்தொழுதுவணங்காமல், புத்திரர், மனைவியர், சுற்றத்தினர் இவர்களுடன் கூடிவாழுதலையை அதிகமாகநம்பி ஆசையாய்எக்காலமும் சத்தியமாயிருக்குமென்று நினைத்துவிட்டனையே.

(கு—ரை.) என்றும்சத்தியமாயுள்ள சிவபெருமான்திருத்தாளை வணங்காதுஎன்றும் அசத்தியமாயுள்ள வாழ்வினைநம்பியிருத்தலிற் கண்டபயனென்னை யென்பதாம். (உச)

ஆண்டகுருவி னருளைமிகப்போற்றி
வேண்டுங்கயிலாய வீட்டுவழிபாராமல்
பூண்டகுழன்மாதுநல்லார் பொய்மாய்கைக்குள்ளாகி
தூண்டிலகப்பட்டுத் துடிகெண்டையானேனே.

(பொ—ரை.) மனமே! அடிமையாகஆட்கொண்ட ஆசாரியனின்திருவருளை அதிகமாகவாதரித்து அத்தியாவசியமாக வடையவேண்டும் திருக்கயிலாயவழியினை யெதிர்ப்பாராமல், (புட்பத்தினைத்) தரித்தகூந்தலையுடைய மாதர்களின் பொய்யாகியவஞ்சனையிற்சிக்கி, தூண்டினிலகப்பட்டுத்துடிக்கின்றகெண்டைமீனுக்கு ஒப்பானேன்

(கு—ரை.) ஆசாரியமூர்த்தியின் அனுக்கிரகத் தன்மையினையடைந்தால் கயிலாயமடைதல் திண்ணமாகலின் அங்ஙனம்செய்யாது

தூண்டிலகப்பட்டமீனினைப்போல மாதர்மயலிற்சிக்குண்டு துன்பமடைவதிலென்ன பிரயோசனமென்றனர். (உரு)

ஏணிப்பழுவா மிருளையறுத்தாளமுற்றும்
பேணித்தொழுங்கயிலை பேறுபெறமாட்டாமல்
காணவரும்பொருளாய்க் கண்கலக்கப்பட்டடியேன்
ஆணியற்றமாமரம்போ லாகினனேநெஞ்சமே.

(பொ—ள.) மனமே! ஏணிபழுவாகிய ஆணவவிருளையொழித்து ஆட்கொள்ளமிகவும் வந்தித்துதொழத்தகுந்த திருக்கயிலையின்பாக்கியத்தையடையமாட்டாது, காண்டற்கரியதாயுள்ள நிஷ்களப்பொருளைநாடி வீண்சஞ்சலமுற்று அடியேன் ஆதாரமற்றவொருமாமரத்தினையொத்தேன்.

(கு—ள.) சகளரூபகமாயுள்ள திருக்கயிலாயத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீகண்டபரசிவப்பொருளின் திருவடியையடையமுயற்சிசெய்யாது நிஷ்களமாயுள்ள வொருபொருளிருப்ப தாகவெண்ணிச் சிந்தித்துச்சூனியமேகண்ட பொருளாகிமுடிந்ததால் 'கண்கலக்கப்பட்டேன்' என்றனர். (உசு)

கோத்துப்பிரகாசங் கொண்டுருகியண்டமெல்லாம்
காத்தபடியே கயிலாயஞ்சேராமல்
வேற்றுருவப்பட்டடியேன் வெள்ளம்போலுள்ளுருகி
ஏற்றுங்கழுவி லிருந்தபிணமானேனே.

(பொ—ள.) கலந்துசிவப்பிரகாசமடைந்து மனமுருகி உலகமனைத்தும் திருவருளிற்றிளைத்துக் காத்தவண்ணமே திருக்கயிலையினையடையாமல், வேறுஇடங்களிலுல்ல தேவர்கள்பால்மனம்வைத்து

எதன்பொருட்டு வெள்ளெலும் பிணைப்போல இளைத்து, எற்றியகழு வில்தங்கிய சவத்திற்குச்சமானமானமாயினேன்.

(கு—ரை.) திருக்கைலாயத்தின் கண்ணேயுள்ள சிவபெருமானைத்தியானித்தலினாலேயே முத்தியுண்டாம், வேறுபட்டபொருள்களாகிய தேவர்கள்பால் சிந்தைவைக்கின் கழுவேறியபிணத்தின் நிலையினையொக்குமென்பதாம். (௨௭)

நிலைவிட்டுடலையுயிர் நீங்கியகாலுமுன்னே
சிலைதொட்டவேடனெச்சிற் றின்றானைச்சேராமல்
வலைபட்டுழலுகின்ற மான்போற்பரதவித்துத்
தலைகெட்டநூலதுபோற் றட்டழிந்தாய்நெஞ்சமே.

(பொ—ரை.) தேகத்தின் நிலையினைப்பிரிந்து உயிர்நீங்குமுன்னர், வில்லினைக்கரத்திலேந்திய வேடராகியகண்ணப்பர் எச்சிலையுண்டபரமசிவனையடையாமல், வலையிற்சிக்குண்ட மானினைப்போலவும், நுனியகப்படாதநூலினைப்போலவும் மாறிகெட்டேன் என்றனர்.

(கு—ரை.) சிவபெருமானைவணங்காது வேறுபட்டமனத்தசியாவரும் வலையிற்சிக்குண்டமான் கஷ்டப்பட்டதுபோலவும், நுனிகாணாத நூல்சிக்குண்ணுவதுபோலவும் மானினையொத்துத்தான் துன்பப்படுவதன்றி, நூற்சிக்கினைப்போலப் பிறருக்குத்துன்பங் கொடுப்பரென்பதாம். (௨௮)

முடிக்குமயிர்ப்பொல்லா முழுக்குரம்பைமின்னாரின்
இடைக்குநடைக்கு மிதங்கொண்டவார்த்தைசொல்லி

அடிக்கொண்டதில்லைவனத் தையனைநாயனையேன்
விடக்கையிழந்த மிருகமதுவானேனே.

(பொ—ரை.) புட்பங்களைமுடிக்கும் கூந்தலினைவாய்ந்து, தீமையாகிய தேகத்தினையெடுத்துள்ள மாதர்களின்இடுப்பினுக்கும், கடையினுக்கும் (உவமித்த) இதமாகியவார்த்தையினைப்பேசி அன்பரின்பொருட்டுத் திருவடியினைவாய்ந்ததில்லை வனத்தின்கண்ணே யெழுந்தருளியிருக்கும் ஐயனைமாமிசத்தையிழந்தமிருகத்தையொத்த வனாயினேன்.

(கு—ரை.) மாதர்களின் அங்கங்களுக்கு உவமானம் சொலியிருக்கிறவார்த்தைகளையெடுத்துக் கூறிஅவர்கட்குச்சந்தோஷம் விளைவித்துக் குஞ்சிதபாதத்தினையுடைய பெருமான்றிருவடியைமறந்திருப்பது தனக்குஉணவாகக்கிட்டிய மாமிசத்தினையிழந்த மிருகத்தினுக்கொப்பென்பதாம். (உக)

பூவாணர்போற்றும் புகழ்மதுரைச்சொக்கரது
சீர்பாதம்போற்றிச் சிவலோகஞ்சேராமல்
தாவாரந்தோறுந் தலைபுகுந்தநாய்போல
ஆராதநெஞ்சமே யலைந்துதிரிந்தாயே.

(பொ—ரை.) பிராமணர்வணங்கும் புகழினைவாய்ந்த மதுரையிலெழுந்தருளியிருக்கும் சொக்கலிங்கப்பெருமானது சிறப்புப்பொருந்திய திருவடியினைத்தோத்தரித்துச் சிவபதவியடையாமல் வீட்டின்தாவாரம்தோறு மோடிபிப்பிரவேசித்து (யாவராலும்மொத்துண்ணும்) நாயினைப்போல (ஒன்றினுக்கும்) உபயோகப்படாதமனமே வீணேயலைந்துதிரிந்தனையே.

(கு—ரை.) மதுரைச்சொக்கலிங்கப் பெருமானைத்தோத்தரித்து அடையவேண்டிய நற்பதவியினையடையாமல் கண்டகண்டவூரை

நாடித்திரிதல் வீடுகள்தோறு நுழைந்து எல்லாராலும்மொத்துண்ணு ம்நாயினிலைக்கு ஒத்திருக்குமென்பதாம். (௯௦)

பத்தெட்டாயோரைந்தாய்ப் பதின்மூன்றையுங்கடந்த
ஒத்திட்டுநின்றதோ ரோவியத்தைப்போற்றாமல்
தெத்திட்டுநின்ற திரிகண்ணிக்குள்ளாகி
வித்திட்டாய்நெஞ்சே விடவுமறியாயே.

(பொ—ரை.) மனமே! பத்து, எட்டு, ஐந்து, பதிமூன்று ஆக முப்பத்தாறு தத்துவங்களையுங்கடந்து ஒத்துஎழுந்தருளிய சொரூபத்தினை வணங்காமல் அலைந்துநின்ற சுழலுநேத்திரத்தினுக் குட்பட்டு ஆதாரமானாய் நீங்கவுமறியாய்.

(கு—ரை.) தத்துவாதீதனாகவிலங்கும் பெருமானைவணங்காது கண்ணால்மயக்கி யலைகின்றமாதர்பால் சிக்குண்டனை யினிமீளவறியாய். (௯௧)

அஞ்சுடனேழாகி மைமூன்றுமெட்டுமொன்றாய்
மிஞ்சியிருந்த விளக்கொளியைப்போற்றாமல்
பஞ்சிலிடுவன்னியைப்போற் பற்றிப்பிடியாமல்
நஞ்சுண்டகெண்டையைப்போல் நானலைந்துகெட்டேனே.

(பொ—ரை.) ஐந்து, ஏழு, பதினைந்து, எட்டு, ஒன்று ஆகிய (முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும்) கடந்திருந்த அருட்சோதியைப் போற்றாமல் பஞ்சிலிட்ட அக்கினியைப்போலத் தாவிப்பிடியாமல் விஷமுண்டமீனைப்போல நானலைந்துகெட்டேனே.

(கு—ரை.) தத்துவாதீதனாகவிளங்கும் பெருமானைப்போற்றாம லும், பஞ்சியில் அக்கினி யதிசீக்கிரம்பற்றுதல்போல அதிவிரைவில் தாவாமலும் விடமுண்டமீனையொத்துத் துடிக்கின்றேனென்பதாம்.

ஊனமுடனே யுடையும்புழுக்கூட்டை
மானமுடனேசுமந்து மண்ணுலகில்மாளாமல்
ஆனதொருபஞ்சவர்க ளாண்டிருந்ததேசம்விட்டுப்
போனதுபோலேநாம் போய்ப்பிழைத்தோமில்லையே.

(பொ—ளை.) மனமே! குற்றத்துடனே அழிந்துபோகும்புழுக் கள்நிறைந்த கூண்டினையொத்த உடலைக்கௌரவத்துடனே தாங்கிப் பூமியிலே சாகாமல்பஞ்சபாண்டவர்கள் அரசாட்சிசெய்துகொண்டி ருந்தசுதேசத்தைநீங்கிக் காட்டிற்சென்றதுபோல நாம்சென்று உய்ந் தோ மில்லை.

(கு—ளை.) பஞ்சபாண்டவர்கள் சுதேசத்தி லிருந்துகொண்டு பங்காளிகள் உபத்திரவம்சகியாமல் அவர்களைவிட்டுநீங்கிக்காட்டிற் சென்று பெரியோர்கூட்டத்திலிருந்து வாழ்ந்ததுபோல, இல்லறத் தின்கண்ணே யிருந்துகொண்டிருந்து அனேகயானசச்சரவுகளுடன் சஞ்சலப்படாது வெளியேறித்தவம் செய்தோமில்லையேயென்றனர். (இது ஏகதேசவுவமானம்.) (கூகூ)

ஊறைப்பிறைக்கின்ற வுப்பிருந்தபாண்டத்தை
நாறுமல்நாறி நழுவும்புழுக்கூட்டை
வீறுப்புரத்தை விரும்புகின்றதெப்படியென்
றூறுதநாட்டி லகன்றிருந்தேனில்லையே.

(பொ—ளை.) சலமலாதிகளை யிறைக்கின்ற உப்படைத்தபாண் டத்திற்கொத்ததனை, நாற்றமெடாததுபோல் தோன்றிநாறிக்கொண் டிருந்து ஒருகாலத்தில்அழிபடும் புழுநிறைந்தகூட்டினை, இருமாப்பு வாய்ந்தஉடலை விரும்புகின்றதெவ் வண்ணம்என்னு அழிவில்லாத பூமியில் சென்றிருந்தேனில்லை.

(கு—ரை.) எந்தவிதத்திலும்சிறிதும் சுகமென்பதுகிடையாத உடலினைநம்பி சுத்தபூமியில்போய்வாழும் பாக்கியத்தினைப்பெற்றேனில்லையே. (கூ௬)

அரியவரிதேடி யறியாவொருமுதலை
பரிவுடனேபோற்றும் பரஞ்சுடரைப்போற்றமல்
கரியபெருவாழ்வைநம்பிக் காமத்தழுந்தியே
அரிவாயிற்பட்ட கரியதுபோலானேனே.

(பொ—ரை.) அருமையானவிஷ்ணுமூர்த்தி தேடிஅறிந்துகொள்ளக்கூடாத ஒப்பற்றமுதல்வனை ஆசையுடன்போற்றும் சிவபரஞ்சுடரைத்தோத்தரியாமல் கரிந்துபோகத்தகுந்த பெரியவாழ்வினைநம்பிகொண்டு காமாந்தகாரத்திலழுந்தியே சிஙகத்தின்வாயிலகப்பட்டயானையைப்போல வாயினேன்.

(கு—ரை.) பிரபஞ்சவாழ்வானது அதியற்பவாழ்வென்று சித்தியாதுமறந்துபெருவாழ்வாக நினைத்திருக்கின்றாரென்பார் பெருவாழ்வுஎன்றனர். இவ்வாழ்வைநம்பின் சிங்கத்தின்வாய்ப்பட்டயானையின் கதியேயாமென்றனர். (கூ௭)

தந்திரத்தையுன்னி தவத்தைமிகநிறுத்தாது
மந்திரத்தையுன்னி மயங்கித்தடுமாறி
விந்துருகிநாதமா மேலொளியைக்காணுமல்
அந்தரத்தேகோலெறிந்த அந்தகன்போலானேனே.

(பொ—ரை.) சிவாகமங்களைப்படித்துதவத்தினை நிலையுறச்செய்யாது, சாமான்னிய மந்திரங்களைச்சபித்து அதில்மயங்கித்தடுமாறி விந்துநாதங்களைக்கடந்தசோதி சொருபத்தினைத் தரிசியாமல் ஆகாயத்தில் கைக்கோலைவீசிவிட்ட குருடனையொத்தேன்.

(கு—ரை.) சிவாகமங்களிற்குறித்த மகாமந்திரங்களைச்சிந்தியாது, பசுமந்திரங்களைச்சிந்தித்து மோட்சமடையக்கருதுதல் தனக்காதாரமாக விருந்த கையிலுள்ள கோலினை ஆகாயத்திலெறிந்துவிட்டு வழிதெரியாது மயங்கிவிழும் குருடனுக்குச்சமமாம். (௯௯)

வில்லையாகிப்பாணனுக்கு வீறடிமைபட்டதுபின்
சில்லையார்கைவேடனெச்சிற் றின்றானைப்போற்றாமல்
அலைவாய்த்துரும்பதுபோ லாணவத்தினலைமூழ்கி
புலைவாய்மெழுகதுபோ லுருகினையேநெஞ்சமே.

(பொ—ரை.) மனமே! பாணபத்திரனுக்கு அடிமையாக வெழுந்தருளியவரும், கைவில்லேந்திய கண்ணப்பநாயனார் எச்சில்தின்றவருமாகிய பெருமானைத்தோத்தரியாமல், சமுத்திரவலையிற் சிக்குண்டதுரும்பினைப்போல, ஆணவமலத்திலே கட்டுப்பட்டுவுலையிலுருகும்மெழுகினைப்போல உருகினையே.

(கு—ரை.) சிவபெருமான்திருவடிகளைப்போற்றியுய்யாது, பிரபஞ்சபோகத்தின்கண்ணே உலைவாய்மெழுகாயுருகுவதனால், அலையிலகப்பட்ட சிறுதுரும்பு கரையினுஞ்சேராமல் கடலினும் புகாமலலைவதுபோன்ற நிலையடைந்தனையென்பதாம். (௱)

நெஞ்சொடுபுலம்பல் முற்றிற்று.

பட்டினத்துப் பிள்ளையார்

பூரணமாலை.

மூலத்துதித்தெழுந்த முக்கோணச்சக்கரத்துள்
வாலைதனைப்போற்றாமல் மதிமறந்தேன்பூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்குநிறைகின்றபொருளே! மூலாதாரத்திலேயுதித்தமுக்கோணவடிவமாயுள்ள சக்கிரத்தின்கண்ணே யெழுந்தருளியிருக்கும் வாலாம்பிகைத்தாயைத் தோத்தரியாமல் புத்திகெட்டேன்.

(கு—ரை.) மூலாதாரமாவது காலெலும்பும் இரண்டுகதிரெலும்புங்கூடிய இடம்குய்யம். குய்யத்திர்கும் குதத்திற்கும் நடுவேகுண்டலிவட்டமாய் அந்தவட்டத்திற்கு நடுவேநாலிதழுடைய ஒருபுட்பவட்டமாய் கடப்பம்பூப்போன்றிருக்கும். அந்தப்புட்பத்திற்குநடுவில் ஓங்காரவெழுத்துநிற்கும். அந்த ஓங்காரத்திற்கு நடுவில்விக்கினேஸ்வரனும், வல்லபைசத்தியும் எழுந்தருளியிருப்பார்கள். (க)

உந்திக்கமலத் துதித்துநின்றபிர்மாவைச்
சந்தித்துக்காணாமற் றட்டழிந்தேன்பூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்குநிறைகின்றபொருளே! உந்தியாகியகமலத்திலேதோன்றியிராநின்ற பிரமனை நெருங்கித்தரிசியாமல் தடுமாறினேன்.

(கு—ரை.) இதுசுவாத்திட்டானம் மூலாதாரத்திற்குஇரண்டுவிரற்கடைமேலிருப்பது நாற்சதுரமும் அச்சதுரத்தினடுவே ஆறிதழ்களையுடைய ஒருபுட்பவட்டமும் அதன்மத்தியிலேலிங்கபீடமும் வீணைத்தண்டினடியுமாயிலங்கி அதனடுமத்தியிலே நகாரஎழுத்துநிற்கும். அந்நகாரத்தினடுவில் பிரமாவும் சரஸ்வதியும் வீற்றிருப்பர். (உ)

நாவிக்கமல நடுநெடுமால்காணுமல்
ஆவிகெட்டியானு மறிவழிந்தேன்பூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்குநிறைகின்றபொருளே! உந்தியின்கமலமாகி யநடுவிலேவிண்டு மூர்த்தியைத்தரிசியாமல் உயிரிழந்து அடியேனும் புத்திகெட்டேன்.

(கு—ரை.) இதுமணிபூரகம். சுவாதிஷ்டானத்திற்கு எட்டுவிரற் பிரமாணத்திற்குமேல்இருப்பது. இது அண்டம்போல ஆயிரத்தெட்டு நரம்புநாடிகளும் சூழநாடிக்கெல்லாம்வேருள்ளது. இதுஉந்திக்குநேரி ல்அப்புத்தானத்தில்எழாம்பிறைக்கிணங்கியிருக்கும் இதநடுவேபத்து இதழையுடைய ஒருபுட்பம் வட்டமாயிருக்கும், அந்தப்புட்பத்தினடு வில் மகாரவெழுத்துநிற்கும். அம்மகாரத்திற்குநடுவில் மகாவிஷ்ணு வும் இலட்சுமியும் எழுந்தருளியிருப்பர். (ரு)

உருத்திரனையிருதயத்தி லுண்மையுடன்பாராமல்
கருத்தழிந்துநானுங் கலங்கினேன்பூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்கும்நிறைகின்றபொருளே! உருத்திரமூர்த்தி யையிருதயத்திலே பிரத்தியட்சமாகத்தரிசியாமல் மனங்கெட்டுஅடி யேனுங்கலங்கினேன்.

(கு—ரை.) இது அனாகதம். மணிபூரகத்திற்குமேல் பத்துவிரற் கடைபிரமாணமுள்ள இடத்திற்குமேலுள்ளது, இதுஇருதயகமல மாம் இத்தேயுத்தானத்தில் மூக்கோணமாயிருக்கும். அம்மூக்கோண த்தினடுவில் பனிரண்டிதழையுடைய ஒருபுட்பவட்டமாயிருக்கும். அப்புட்பத்தினடுவில் சிகாரவெழுத்துநிற்கும்அச்சிகாரத்திநடுவில்உரு த்திரனும்பார்வதியும் எழுந்தருளியிருப்பர். (சு)

விசுத்திமயேசுரனை விழிதிறந்துபாராமல்
பசித்துருகிநெஞ்சம் பதறினேன்பூரணமே.

(பொ—ளை.) எங்குநிறைகின்றபொருளே! விசுத்தியிலேமகேஸ்வரனைவிழித்துக்கொண்டிருந்து தரிசியாமல்பசியால் வருந்திமனம் பதைத்தேன்.

(கு—ளை.) இதுவிசுத்தி. அநாகதத்திற்குமேல் பத்துவிரற்கடை பிரமாணமுள்ள இடத்திலிருப்பது. இதுகண்டஸ்தானத்திலேவாயுஸ்தானத்திலுள்ளது. அறுகோணமாயிருக்கும் அக்கோணத்தினடுவில் பதினாறிதழையுடைய ஒருபுஷ்பவட்டமாயிருக்கும் அப்புட்பத்தினடுவேவகாரவெழுத்துநிற்கும் அதனடுவில் மகேஸ்வரனுமகேஸ்வரியும் எழுந்தருளியிருப்பர். (௬)

நெற்றிவிழியுடைய நிர்மலசதாசிவத்தைப்
புத்தியுடன்பாராமற் பொறியழிந்தேன்பூரணமே.

(பொ—ளை.) எங்குநிறைகின்றபொருளே! நெற்றியின்கண்ணே நேத்திரத்தையுடைய மலரகிதராயுள்ள சதாசிவத்தினை அறிவுடனே தரிசியாமல் ஞானமிழந்தேன்.

(கு—ளை.) இது ஆஞ்ஞை. விசுத்திற்குப்பனிரண்டு விரற்கடை பிரமாணமுள்ள ஸ்தானத்திற்குமேலிருப்பது. விரைத்தண்டின் முடியுமாய் ஊடுருவிப்பொன்போன்ற வடிவமுற்றுநிற்கும். நெற்றிப்புருவத்தின்வெளியாய் ஆகாயதானத்தில் மூன்றிதழையுடைய ஒருபுட்பத்தினடுவே யகாரவெழுத்தோடிணங்கியிருக்கும். அவ்வெழுத்திற்கு நடுவே சதாசிவமும்மனோன்மணியும் எழுந்தருளியிருப்பர். (௭)

நாதவிந்துதன்னை நயமுடனேபாராமல்
போதமயங்கிப் பொறியழிந்தேன்பூரணமே.

(பொ—ளை.) எங்குநிறைகின்றபொருளே! நாதத்தத்துவத்தினையும் விந்துத்தத்துவத்தினையும், விருப்பமுடனே தரிசியாமல் அறிவுகெட்டு
[illegible]

(கு—ா.) நாததத்துவம் விந்துதத்துவமிரண்டும் சதாசிவதத்துவத்தைக்கடந்ததத்துவங்கள். சிவதத்துவத்திற்கும் சத்திதத்துவத்திற்கும் கீழ்பட்டன. (எ)

உச்சிவெளியை யுறுதியுடன்பாராமல்
அச்சமுடனானு மறிவழிந்தேன்பூரணமே.

(பொ—ா.) எங்குமிநிறைகின்ற பொருளே! உச்சியிலேயிருக்கும் வெளியினைநிலையாகத் தரிசியாமல்பயத்துடன் அடியேனும் அறிவிழந்தனன்.

(கு—ா.) உச்சிவெளியாவது விந்துநாதமாகியதத்துவங்களைக் கடந்த சிதாகாயசிதம்பரவெளியாம். (அ)

மூக்குமுனையை முழித்திருந்துபாராமல்
ஆக்கைகெட்டுநானு மறிவழிந்தேன்பூரணமே.

(பொ—ா.) எங்குநிறைகின்றபொருளே! மூக்கின்னுனியாகிய இடத்தினைக்கண்விழித்திருந்து தரிசியாமல்உடல்கெட்டுஅடியேனும் அறிவழியப்பெற்றேன்.

(கு—ா.) மூக்கினுனியாவது சுழுமுனைஸ்தானம் அவ்விடத்தில் பார்வையினைநாட்டித் தியானம்செய்வது ஒருமுறை. (கூ)

இடைபிங்கலையி னியல்பறியமாட்டாமல்
தடையுடனேயானுந் தயங்கினேன்பூரணமே.

(பொ—ா.) எங்குநிறைகின்றபொருளே! இடைகலை, பிங்கலைகளின் தன்மையினை உணரமாட்டாமல் தடையுற்று அடியேனும் தத்தளித்தேன்.

(கு—ரை.) இடைகலையாவது மூக்கின் இடது துவாரத்தின் வழியாகவரும் பிராணவாயுவாகியசுவாசம். இதனைச் சந்திரகலையென்பர். பிங்கலைமூக்கின் வலத்துவாரத்தின்வழியாகவரும் பிராணவாயுவாகிய சுவாசம் இதனைச்சூரியகலையென்பர். (௧0)

ஊனுக்குணீ நின் றுலாவினதைக்காணாமல்
நானென விருந்து நலமழிந்தேன் பூரணமே.

(பொ—ரை.) பரிபூரணப்பொருளே! உடலுக்குள்ளே தேவரீர் (ஆன்மாவிற்கு ஆன்மாவாகவிருந்து) உலாவிக்கொண்டிருப்பதனைத் தெரிந்துகொள்ளாமல் நானே அப்பரமான்மாவென விருந்துநலமனைத்தையுமிழந்தேன்.

(கு—ரை.) இது, "யாக்களேகடவுளென்றிடு பாதகத்தவரை" குறித்தது. (௧௧)

மெய்வாழ்வைநம்பி விரும்பிமிகவாழாமல்
பொய்வாழ்வைநம்பிப் புலம்பினேன்பூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்கும்நிறைகின்றபொருளே! உண்மையானவாழ்வதனைச் சத்தியமென நம்பிக்கைக்கொண்டு ஆசைப்பட்டுவாழாது, பொய்மையான வாழ்வதனைச் சத்தியமென நம்பிவியசனமடைந்தேன்.

(கு—ரை.) மெய்வாழ்வாவது சிவபெருமானுடன் இரண்டறக் கலந்துவாழ்வது. பொய்வாழ்வாவது பிரபஞ்சத்தினைச் சத்தியமென எண்ணிவாழ்வது. (௧௨)

பெண்டுபிள்ளை தந்தைதாய் பிறவியுடன்சுற்றமிவை
யுண்டென்றுநம்பி யுடலழிந்தேன்பூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்குநிறைந்தபொருளே! மனைவி, புத்திரர், பிதா, அன்னை, சோதரருடன் உறவினர் ஆகியஇவர்களெல்லாம் எந்நாளுமிருப்பரென வெண்ணித்தேகமழியப் பெற்றேன்.

(கு—ரை.) இவர்களனைவரும் எந்நாளுமிருந்து தனக்குஉதவி புரிவார்களெனநம்பி அவர்களுக்காக்கும்பொருட்டு உழைத்துஉழைத்து உடலினைத்தேனேயொழியத்தனக்கென வொன்றுஞ்சம்பாதித், துக்கொண்டே னில்லையென்பார் 'உடலிழந்தேன்' என்றனர். ()

தண்டிகைப்பல்லாக்குடனே சகலசம்பத்துகளும்
உண்டென்றுநம்பி யுணர்வழிந்தேன்பூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்குநிறைந்தபொருளே! தண்டிகை, பல்லக்கு மற்றையசெல்வங்கள் ஆகியஇவைகளெல்லாம் எந்நாளுமிருக்குமென நம்பி அறிவழிந்தேன்.

(கு—ரை.) தனது ஆயுள்பரியந்தம் தானனுபவித்துவரும் போகங்கள் தனக்கு உபகாரமாகவிருக்குமெனநம்பி மோசம்போயினேனென்பர் 'உணர்வழிந்தேன்' என்றனர். (௧௫)

இந்தவுடலுயிரை யெப்போதுந்தான்சதமாய்ப்
பந்தமுற்றுநானும் பதமழிந்தேன்பூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்குநிறைந்தபொருளே! இவ்வுடலிலே உயிரானது எக்காலத்தும் நிலையுற்றிருக்குமெனப் பந்தப்பட்டவனாகி அடியேனும்பக்குவத்தையிழந்தனன்.

(கு—ரை.) உலகிலேஎந்நாளும் சீவித்திருப்பனென நம்பிக்கொண்டு அடையவேண்டியவற்றையடையாது இழந்தேன் என்பார் 'பதமிழந்தேன்' என்றனர். (௧௬)

மாதர்பிரபஞ்ச மயக்கத்திலேவிழுந்து
போதமயங்கிப் பொறியழிந்தேன்பூரணமே.

(பொ—ை) எங்குநிறைந்தபொருளே! மாதர்களென்னும் பிரபஞ்சமோகத்திலேயழுந்தி அறிவுகெட்டுமயங்கி மதிகெட்டனன்.

(கு—ை.) ஒருவன் மயக்கமடைவதற் கேதுவாகிய போகப் பொருள்கள் உலகத்திலே எண்ணிலவாயிருப்பினும் அவற்றுள்மாதரேசிறந்தவாராய் எத்தகையினரையு மயக்கத்தக்கப் பொருளாயிருத்தலின் 'மாதர்பிரபஞ்சம்' என்றனர். (சகூ)

சரியைகிரியாயோகந் தான்ஞானம்பாராமல்
பரிதிகண்டமதியதுபோற் பயனழிந்தேன்பூரணமே.

(பொ—ை.) எங்குநிறைந்தபொருளே! சரியை, கிரியை, யோகம் ஞானமுதலியவற்றி லொன்றினையும்நாடாமல், சூரியனைக்கண்ட சந்திரன்போலப் பிரயோசனமிழந்தேன்.

(கு—ை.) நான்குவகைப்பட்ட சாதனங்களுளொன்றைக்கைபற்றிவாழின் அதற்குத்தக்க பிரயோசனமடைதல் நிச்சயமாகலின் அங்ஙனம்செய்யாது அப்பிரயோசனஞகாநின்றேனென்பார் 'பயனழிந்தேன்' என்றனர். (கஎ)

மண்பெண்பொன்னுசை மயக்கத்திலேவிழுந்து
கண்கெட்டமாடதுபோற் கலங்கினேன்பூரணமே.

(பொ—ை.) எங்கும்நிறைந்தபொருளே! மண்ணுசை, பெண்ணுசை, பொன்னுசை யென்கிறமயக்கத்திலே சிக்குண்டுகண்ணில்லாதவொரு மாட்டினைப்போலக்கலக்கமுற்றேன்.

(கு—ரை.) ஈஷணாத்திரயங்களிற் சிக்குண்டு அவற்றின்வழிபட்டோர்க்குச் சிவபெருமானுண்மை எவ்விதத்தினும் தோன்றாது என்பார் 'கண்கெட்டமாடு' என்றனர். (கஅ)

தனிமுதலைப்பார்த்துத் தனித்திருந்துவாழாமல்
அனியாயமாய்ப்பிறந்திங் கலைந்துநின்றேன்பூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்குநிறைகின்றபொருளே! ஒப்பற்றமுதல்வனாகிய (சிவபெருமானை) த்தரிசித்துச் (சுகமாக) விருந்துவாழுதலையடையாமல் அனியாயமாக இறத்தலிலும், பிறத்தலிலும் மொத்துண்டு இவ்வுலகில்அலைந்துதிரிந்தேன்.

(கு—ரை.) யாரொருவர் சிவபெருமானைத்தரிசிக்கும் புண்ணியத்திலேயடைகின்றனரோ அவரேஇறப்பினும் பிறப்பினும் வாராரென்பது நிச்சயமாகலின் அங்ஙனம்தரிசியாததலினால் சனனமரணங்களிற் கட்டுண்டேனென்பார் 'அலைந்துநின்றேன்' என்றனர். (கக)

ஈராறுதன்கலைக்குளிருந்துகூத்தாடினதை
ஆராய்ந்துபாராம லறிவழிந்தேன்பூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்குநிறைகின்றபொருளே! துவாதசாந்ததலத்திலிருந்துகொண்டு ஞானநடனம்செய்தருளினதை விசாரித்துத்தரிசனம்செய்யாமல் மதிகெட்டேன்.

(கு—ரை.) சிவயோகம்புரிந்து அவ்வியோகசமாதியில் துவாதசாந்தத்திலே யுள்ளபெருமானைத்தரிசியாது வாழ்ந்ததலினாலே 'மதிகெட்டேன்' என்றனர். (உ0)

வாசிதனைப்பார்த்து மகிழ்ந்துனைத்தான்போற்றாமல்
காசிவரைபோய்த்திரிந்து காலலுத்தேன்பூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்குநிறைகின்றபொருளே! பிராணவாயுவினைக் கண்டு சந்தோஷித்துத் தேவரீரைத்தோத்தரியாமல் காசித்தலம் வரையிற்சென்று அலைந்துகால்நொந்தேன்.

(கு—ரை.) சிவயோகசமாதிகூடிப் பிராணவாயுவினையடக்கியங்கு அந்தர் முகத்திலேதரிசியாது உலகம்சுற்றியலைந்தேனென்பாரி 'காலலுத்தேன்' என்றனர். பெருமான்உள்ளும்புறம்பும் வியாபித்துள்ள உண்மையினைத்தெரிந்து கொள்ளாதுவெளிமுக நாட்டத்திலேமாத்திரம் கருத்தினைவைத்துக் காசிமுதலியதலங்கட்கு யாத்திரைசெய்வதிற் பிரயோசனமில்லை யென்றபடியாம். (உக)

கருவிகடொண்ணூற்ருறிற் கலந்துவிளையாடினதை
இருவிழியாற்பாராம லிடழிநதேன்பூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்கும்நிறைகின்றபொருளே! தத்துவங்களாகிய தொண்ணூற்ருறிலும் இறண்டறக்கலந்து நடித்ததை இருநேத்திரங்களாலும் தரிசியாமல்கெட்டேன்.

(கு—ரை.) அவரவர்கள் கன்மத்திற்குத்தக்கபடி அவரவர்கள் தத்துவங்களை சேட்டிப்பிப்பவன் சிவபெருமானென்ற உண்மையினைத்தெரிந்து கொள்ளவில்லையென்பார் 'ஈடழிந்தேன்' என்றனர்.

உடலுக்குள்நீநின் றுலாவினதைக்காணமல்
கடமலைதோறுந்திரிந்து காலலுத்தேன்பூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்குநிறைகின்றபொருளே! தேகத்திற்குள்ளே தேவரீர் எழுந்தருளியிருந்து சஞ்சரித்ததைத் தரிசியாமல் காடுமலைகளிற்சென்று திரிந்துகால்நொந்தேன்.

(கு—ரை.) உயிருக்குஉயிராயிருந்து உயிரைச் சேட்டிப்பிக்கும் தன்மையை விசாரித்துத்தேராது அன்னியமாகக்காணும்பொருட்டு

வனாந்தரங்களிற் சென்று அலைதல் பிரயோசனமில்லையென்பார் 'காலலுற்றேன்' என்றனர். (உச)

எத்தேசகாலமுநா மிறவாதிருப்பமென்று
உற்றுனைத்தான்பாராம லுருவழிந்தேன்பூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்குநிறைகின்றபொருளே! எக்காலமும் நான் சாகாமலே யிருந்துகொண்டிருப்பேனென்று (தீர்மானித்துத்)தேகரீரைப்பற்றிவிசாரியாது நான்கெட்டேன்.

(கு—ரை.) தேகம்அநித்தியமெனும் உண்மையினைத் தேர்ந்து அது அழிபடுமுன்னேநித்தியனாகிய சிவபெருமானைவிசாரித்துச் சுகப்பேறடையாது அஞ்ஞானத்தினாலேகெடுநாளைக்கிருப்பமெனவெண்ணிவிசாரியாது கெட்டேன்என்பார் 'உருவழிந்தேன்' என்றனர்.

எத்தனை தாய்தந்தை யிவர்களிடத்தேயிருந்து
பித்தனாயானும் பிறந்திறந்தேன்பூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்குநிறைகின்றபொருளே! எண்ணிலாததாய் தந்தையர்கள் கர்ப்பத்திற்றங்கிப் பேதையனாகி இறப்பினும் பிறப்பினும் உட்பட்டேன்.

(கு—ரை.) எடுத்தசன்மத்திலேயே விசாரிக்கவேண்டிய உண்மையினைவிசாரித்து அவ்வழியிலேநின்று பெறவேண்டிய பேற்றினையடையாததால் அனேகசென்மங்கள் எடுக்கும்படி நேரிட்டதென்பார் 'பித்தனாயானும்' என்றனர், (உரு)

பெற்றனுத்தாள்தாயார் பிறந்தலுத்தேன்யானுமுன்றன்
பொற்றினைத்தாள்தந்து புகலருள்வாய்பூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்குநிறைகின்றபொருளே! தாய்மார்கள் எண்ணிலர்கள் என்னைப்பெற்று அலுத்துவிட்டார்கள், அடியேனும்பிறந்தலுத்துவிட்டேன் (இனியாகிலும்) தேவரீர் அழகிய இரண்டுதிருவடிகளைத்தந்தருளி அடைக்கலந்தந்தருளாய்.

(கு—ரை.) பெற்றெடுத்ததாய்மார்கட்கும், பிறப்பெடுத்ததற்கும் இவ்வளவென எண்ணற்குக்கூடாமையின் 'அலுத்தாள் அலுத்தேன்' என்றனர். இனியாகிலும் தடுத்தாண்டுகொள்ள வேண்டுமென்பார் 'புகலருள்வாய்' என்றனர். (உஎ)

உற்றாரழுதலுத்தா ருறன்முறையார்சுட்டலுத்தார்
பெற்றலுத்தாள்தாயார் பிறந்தலுத்தேன்பூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்குநிறைகின்றபொருளே! சுற்றத்தினர் அழுது அலுத்துப் போய்விட்டனர், உறவினர்தீயிலிட்டு அலுந்துப்போய் விட்டனர், தாய்மார்பெற்றலுத்து விட்டனர்கள், அடியேன்பிறந்தலுத்துவிட்டனன்.

(கு—ரை.) எடுத்தசென்மங்களிலே பெற்றதாய்மார்கட்கும், இறந்தபோதழுதசுற்றத்தினர்கட்கும் சுடுகாட்டிற்கொண்டுபோய் கொலுத்தினவர்களுக்கும் கணக்கில்லையெனவும் அங்ஙனமேஅடியேனும் அலுத்துப்போனேன் எடுத்தசென்னங்களால் எனவுங்கூறினர்.

பிரமன்படைத்தலுத்தான் பிறந்திறந்துநானலுத்தேன்
உரமுடையவக்கினிதா னுண்டலுத்தான்பூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்குநிறைகின்றபொருளே! பிரமதேவனேஉண்டாக்கிவருந்தினான், அடியேனேபிறப்பினும் இறப்பினுந்துன்புற்றேன், பலம்பொருந்திய நெருப்புகொளுத்தியலுத்திப்போய்விட்டது.

(கு—ரை.) அடிக்கடிபிறந்தும், அடிக்கடி இறந்தும் வருகிறகாலத்தில் முறையேபிரமன்படைக்கவும், அக்கினிகொளுத்தவும் வேண்டியிருத்தலினால் அவர்கள் அலுத்தனரெனவும் அவற்றால் நானுமங்ஙனமே அலுத்தேனெனவும் கூறினர். (௨௯)

எண்பத்துநான்கு நூறாயிரஞ்செனனமுஞ்செனித்துப்
புண்பட்டொழும் புலம்பினேன்பூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்குநிறைகின்ற பொருளே! எண்பத்துநான்கு நூறாயிரஞ்சென்மங்களிலும்பிறந்து துன்பமுற்றுத் துக்கமடைந்தேன் யான்.

(கு—ரை.) கன்மத்திற்குத்தக்கபடி பற்பலசென்மங்களிலுங்கட்டுப்பட்டிருக்க வேண்டுமென்பது நிச்சயமாகலின் எண்பத்துநான்கு நூறாயிரஞ்சென்மமென்றனர். (௩0)

என்னையறியாம லெனக்குள்ளேநீயிருக்க
உன்னையறியாம லுடலிழந்தேன் பூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்குநிறைகின்றபொருளே! நானறிந்துகொள்ளாதபடி என்னிடத்துத்தேவரீர் எழுந்தருளியிருக்கத் தேவரீரையறிந்துகொள்ளமாட்டாமல் தேகத்தைவிட்டு நீங்கினேன்.

(கு—ரை. சிவபெருமான் ஆன்மாக்கள்தோறும் அத்துவிதமாகக்கலந்திருந்தும் மலத்தடிப்பால் தெரிந்துகொள்ளாமலே இறத்தல் சகஜமாகலின் 'உடலிழந்தேன்' என்றனர். (௩௧)

கருவாயுருவாய்க் கலந்துலகெலாநீயாய்
அருவாகிநின்ற தறிகிலேன் பூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்குநிறைகின்றபொருளே! பிறப்பிலும், உருவத்தினிலுமிருந்து கொண்டிருப்பதேயல்லாமல் உலகமனைத்தும் சர்வவியாபியாய் அருவமாகநின்றஉண்மையினை அறிகின்றேனில்லை.

(கு—ரை.) பிறப்பினுக்கேதுவாகிய கருவினிடத்தும், விக்கிரகங்களிடத்து மற்றுமுலகனைத்தும் வியாபித்திருந்தும் விசாரித்து உண்மையினைத்தெரிந்து கொண்டேனில்லையென்பார் 'அறிகிலேன்' என்றனர். (௩௨)

செம்பொற்கமலத் திருவடியைப்போற்றமல்
பம்பைகொட்டவாடும் பசாசானேன்பூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்குநிறைகின்றபொருளே! செவ்வியஅழகியதாமரைமலர்போன்றநினது சரணத்தினைத்தோத்தரியாமல், உடுக்கைத்தட்டத்தலைவிரித்தாடும் பேயினையொத்தேன்.

(கு—ரை.) சிவபெருமான்திருவடியினைத் தரிசியாதவர்கள் எத்தகையினரேனும் பேய்ச்சென்மமெடுப்பார் என்பார் 'பசாசானேன்' என்றனர். (௩௩)

எனக்குள்ளேநீயிருக்க வுனக்குள்ளேநானிருக்க
மனக்கவலைதீர வரமருள்வாய்பூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்குநிறைகின்றபொருளே! என்னிடத்தேதேவரீர்வாழவும், தேவரீரிடத்தேநான்வாழவும் எனதுமனத்துன்பம் நீங்கிவாழவும் வரந்தந்தருளவேண்டும்.

(கு—ரை.) ஆன்மாவினிடத்துப் பரமான்மாஇரண்டறக்கலந்து அத்துவிதமாகவிருக்கினும் மலத்தடிப்பாலவ்வுண்மை தெரியவராதிருக்கிறபடியால் அதுதெரிந்துகொள்ளும்படி செய்யவேண்டுமென்பார் 'வரமருள்வாய்' என்றனர். (௩௪

எழுவகைத்தோற்றத் திருந்துவிளையாடினதைப்
பழுதறவேபாராமற் பயனழிந்தேன்பூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்குநிறைகின்றபொருளே! எழுவகையானபிறப்புக்களினும் தேவரீரெழுந்தருளி அவ்வப்பிறப்புகடோறும் நீகிருபை செய்துகொண்டு வந்திருக்கவதனைச்சூழ்ந்து தெரியாதுகெட்டேன் என்பார் 'பயனழிந்தேன்' என்றனர்.

(கு—ரை.) தேவர், மக்கள், விலங்கு, புள், ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரம் முதலியவகையில் சென்மமெடுக்குந்தோறும் உபகரிந்துவந்தவன் சிவபெருமானென்பதையறிந்து தேர்ந்துகொள்ளாததால் மேலும்மேலும் சென்மங்களுக்கேது வாயிற்றென்பார் 'பயனழிந்தேன்' என்றனர். (கூ௫)

சாதிபேதங்கள் தனையறியமாட்டாமல்
வாதனையானின்று மயங்கினேன்பூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்குநிறைகின்றபொருளே! சாதிவித்தியாசங்கள் தன்மையினைத்தெரிந்துகொள்ளமாட்டாமல் வேதனைபட்டுக்கொண்டிருந்து மயக்கமுற்றேன்.

(கு—ரை.) சாதிபேதங்கள் தொழிற்பாட்டினைக்குறித்து ஏற்பட்டதென்பதனை விசாரியாது அப்பேதத்தைச்சத்தியமென மதிலழுந்தினவனதலால் பலதுன்பத்திற்கேது வுண்டாயிற்றுஎன்பார் 'மயங்கினேன்' என்றனர். (கூ௬)

குலமொன்றாய்நீபடைத்த குறியையறியாமல்யான்
மலபாண்டத்துள்ளிருந்து மயங்கினேன்பூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்குநிறைகின்றபொருளே! குலமொன்றாகவே நீநிருட்டித்திருக்கவும் அந்தக்குறிப்பினை நான் தெரிந்துகொள்ளாமல் மலநிறைந்த தேகத்தினிற்கட்டுபட்டு மயக்கமுற்றேன்.

(கு—ரை.) மனிதசென்மமுற்று மொருவகைப் பட்டிருந்தும் அஃதுணராமல் கற்பித்துள்ள பேதங்களில்மொத்துண் டறிவுமயக்க முற்றேனென்பார் 'மயங்கினேன்' என்றனர். (கூஎ)

அண்டபிண்டமெல்லா மணுவுக்கணுவாகநீ
கொண்டவடிவின் குறிப்பறியேன்பூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்குநிறைகின்றபொருளே! அண்டத்திலேயும் பிண்டத்திலேயும் அணுவிற்கும்அணுவாகித் தேவரீர்வாய்ந்திருக்கும் வடிவத்தின்குறிப்பதனைத் தெரிந்துகொள்ளாதவனாயினேன்.

(கு—ரை.) அண்டோற்பத்திகட்கும், பிண்டோற்பத்திகட்கும் அதிசூக்குமகாரணமாகவிருந்து காரியப்படுத்துமுண்மையின் வடிவத்தைவிசாரித்துணர்ந்தே னில்லையென்பார் 'குறிப்பறியேன்' என்றனர். (கூஅ)

சகஸ்திரத்தின் மேலிருக்குஞ் சற்குருவைப்போற்றுமு
லகத்தினுடையாணவத்தா லறிவழிந்தேன்பூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்குநிறைகின்றபொருளே! ஆயிரமிதழுடன்கூடியதாமரைபோன்ற (இதயத்திலே) எழுந்தருளியிருக்கும் ஆசிரியனைத் தோத்தரியாமல் அவ்விருதயத்திலேயே யிருந்துகொண்டிருக்கும் அகங்காரத்தால்கெட்டேன்.

(கு—ரை.) இருதயத்திலேயே ஆசிரியராகியசிவபெருமான் வாழ்ந்தும் அகங்காரதத்துவம் தெரிந்துகொள்ளாதபடி தடுத்துக்கொண்டிருந்ததினால் 'அறிவழிந்தேன்' என்றனர். (கூகூ)

ஐந்துபொறியை யடக்கியுனைப்போற்றுமல்
நைந்துருகிநெஞ்சு நடுங்கினேன்பூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்குநிறைகின்றபொருளே! பஞ்சேந்திரியங்களை யடக்கித்தேவரீரைத்தரிசியாமல் வாடிமனமிளகி நடுக்கமுற்றேன்.

(கு—ரை.) இந்திரியவயங்கொண்டாலன்றிச் சிவபெருமான்றரிசனங்கிட்டுவது அருமையாகலின் அங்ஙனஞ்செய்யாது வீணாய்க்கெட்டேனென்பார் 'கலங்கினேன்' என்றனர். (௪௰)

என்னைத்திருக்கூத்தா லிப்படிநீயாட்டுவித்தாய்
உன்னையறியா துடலமிழ்ந்தேன் பூரணமே,

(பொ—ரை.) எங்குநிறைகின்றபொருளே! அடியேனை (என்கன்மத்திற்குத்தக்கபடி) பிரபஞ்சக்கூத்திலே இப்பிரகாரமாகத்தேவரீர்யாட்டுவித்தனை. தேவரீரைநானறியாமல் தேகமிழ்ந்தேன்.

(கு—ரை.) ஆன்மாக்களின் கன்மத்திற்குத்தக்கபடி அவரவர்கள்போகத்தினை யனுபவிக்கும்படிக் கூட்டிவைக்கின்றவனாகச் சிவபெருமானிருந்தும் அதுதெரியாது போயினேனென்பார் 'உடலமிழ்ந்தேன்' என்றனர். (௪௧)

நரம்புதசைதோலெலும்பு நாற்றத்துக்குள்ளிருந்து
வரம்பறியமாட்டாமல் மயங்கினேன் பூரணமே.

(பொ—ரை.) நரம்பு, மாமிசம், தோல், எலும்புமுதலிய வமைந்த நாற்றத்துடன்கூடிய தேகத்திலேயிருந்து தேவரீர்அளவைதெரிந்து கொள்ளாமல் மயக்கமுற்றேன்.

(கு—ரை.) உடலிலேகட்டுப்பட்டுக் கிடந்தேனேயன்றித் தேவரீர் சர்வவியாபக உண்மைகளைத்தெரிந்து கொள்ளாதிருந்தேன் என்பார் 'மயங்கினேன்' என்றனர். (௪௨

சிலந்தியுடைநூல்போற் சீவசெந்துக்குள்ளிருந்த
நலந்தனைத்தான்பாராமல் நலமழிந்தேன் பூரணமே.

(பொ—ளை.) எங்குநிறைகின்றபொருளே! சிலந்தி பூச்சியிலிருந்து நூல்உண்டானதுபோல ஆன்மாவினிடத்து நீதங்கியிருந்து நன்மையினைப்பார்த்தறியாமல் தீமையுற்றேன்.

(கு—ளை.) சிலந்தியானது தன்னுடலிலேயிருந்து நூலினையுண்டாக்கல்போல, தேவரீர்மாயையினிடத்திலிருந்து உலகத்தைக் காரியப்படுத்துமுண்மை விசாரித்துணராது விழலனேனென்பார் 'நலமழிந்தேன்' என்றனர். (௩௫)

குருவாய்ப்பரமாகிக் குடிலைசத்திநாதவிந்தாய்
அருவாயுருவான தறிகிலேன்பூரணமே.

(பொ—ளை.) எங்குநிறைகின்றபொருளே! குருவாகியும், பரம்பொருளாகியும், சுத்தமாயையாகியும், சத்தியாகியும், நாதமாகியும், விந்துவாகியும், அருவாகியும், உருவாகியும்நின்ற உண்மையினையறிந்தேனில்லை.

(கு—ளை.) சகலான்மக்களைத் தடுத்தாளும்பொருட்டு ஆசாரிய கோலங்கொண்டு வருபவனாகலின் குருவாயெனவும், எல்லாருக்கு மேலானவனாகலின் பரமாகியெனவும், சுத்தமாயையினையும் நாத விந்துக்களையும் காரியப்படுத்த பவனாகலின் குடிலைநாதவிந்தாயெனவும், சத்தியினைத்திருமேனிகொண்டுவிளங்குபவனாகலின்சத்தியெனவும், சொரூபத்தில் நிஷ்களமாயும் தடத்தத்தில் சகளமாயும்விளங்குபவனாகலின் அருவாயுருவானவெனவும்கூறினர். (௩௬)

ஒளியாய்க்கதிர்மதியா யுள்ளிருளாயக்கினியாய்
வெளியாகிநின்ற வியனறியேன்பூரணமே.

(பொ—ளா.) எங்குநிறைகின்றபொருளே! சோதியாய்ச் சூரியசந்திராய் ஆணவவிருளாய், தீயாய் ஆகாயமாயிருந்த ஆச்சரியத்தினைத் தெரியேன்.

(கு—ளா.) ஒளி, கதிர், மதி, மலம், அக்கினியாவும் சிவபெருமானையன்றிக் காரியப்படாதாகலினானும், தான் சிதாகாயமான வெளியாகினிற்பவனாகலினானும் 'வியனறியேன்' என்றனர். (சஙி)

இடையாகிப்பிங்கலையா யெழுந்தசுழிமுனையாய்
உடலுயிராய்நீயிருந்த வுளவறியேன்பூரணமே.

(பொ—ளா.) எங்குநிறைகின்றபொருளே! இடகலை நாடியாகியும் பிங்கலைநாடியாகியும், சுழிமுனைநாடியாகியும், உடலின்கண்ணே உயிராயும் தேவரீரெழுந்தருளியிருந்த தந்திரத்தினையறியேன்.

(கு—ளா.) மூவகைப்பட்ட பிராணவாயுகாரியப்படுவதும், உடலிலே உயிர் நிலைபெற்றிருத்தலும் சிவபெருமான் பிரேரேபனையாலாகலின் அவ்வுண்மை தெரிந்துகொள்ளவில்லையென்பார் 'உளவறியேன்' என்றனர். (சரு)

மூலவித்தாய்நின்று முளைத்துடல்தோறுமிருந்து
காலனெனவழிக்குங் கணக்கறியேன்பூரணமே.

(பொ—ளா.) எங்குநிறைகின்றபொருளே! (ஆன்மாக்கள் உண்டாதற்குக்) காரணமாயிருந்து தோன்றியபின் அவர்களுடலின் மன்னி இயமனாகவிருந்து சங்கரிக்கும் உண்மையறியேன்.

(கு—ளா.) ஆன்மாக்களினனுக்கிரகார்த்தமாக உண்டாக்குதலும் காத்தலும், அழித்தலும் ஆகிய தொழிலுண்மை தேரேனென்பார் 'கணக்கறியேன்' என்றனர். (சசா)

உள்ளும் புறம்புமா யுடலுக்குள் நீயிருந்த
தெள்ளளவு நானறியா திருந்தேனே பூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்குநிறைகின்றபொருளே! தேகத்தினிடத்து உள்ளேயும் வெளியிலேயும் எழுந்தருளியிருந்த தன்மையினைச் சிறிதும் தெரிந்துகொள்ளாதிருந்தேன்.

(கு—ரை.) கன்மத்திற்குத் தக்கபடி ஆன்மாவின் உயிருக்குயிராயிருந்து சேட்டிப்பித்தும், பிரபஞ்சபோகத்தினையூட்டுவித்தும் நிற்பவன் சிவபெருமானென்பதனைச் சிறிதும் தெரிந்துகொள்ளவில்லையென்பார். (அறியாதிருந்தேன்) என்றனர். (௪௮)

தாயாகித் தந்தையாய்த் தமர்கிளைஞர் சுற்றமெல்லாம்
நீயாகி நின்ற நிலையறியேன் பூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்குநிறைகின்ற பொருளே! அன்னையாகியும் பிதாவாகியும், உறவினராகியும், தேவரீராகியுமிருந்த நிலையினையறியேன்.

(கு—ரை.) ஒருவனுக்கு உலகத்தின்கண்ணே உதவியாகவிருப்பவனாக் கூட்டிவைப்பவனும் இவர்கட்கு அன்னியமாகவிருப்பவனும் சிவபெருமானேயென்னும் தன்மையினைத் தேரேனென்பார் 'நிலையறியேன்' என்றனர். (௪௯)

விலங்குபுள் ளூர்வனசரம் விண்ணவர்நீர்ச் சாதிமனுக்
குலங்களெழுவகையில் நின்ற குறிப்பறியேன் பூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்குநிறைகின்ற பொருளே! விலங்கு, புள், ஊர்வன, தாவரம், தேவர், நீர்வாழ்வன, மக்கள் ஆகிய பிறப்புக்கள் எழுவகையினுமிருந்த வகையறியேன்.

(கு—ரை.) எழுவகைப்பட்ட பிறப்புக்களினும் அவ்வவற்றின் கன்மத்திற்குத்தக்கபடி தனுகரண புவனபோகங்களைக் கூட்டிவைப்பவன் சிவபெருமானென்னும் கருத்தையறியேனென்பார் (குறிப்பறியேன்) என்றனர். (௩0)

ஆணாகிப்பெண்ணா யலியாகிவேற்றுருவாய்
மாணாகிநின்ற வகையறியேன்பூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்குநிறைகின்ற பொருளே! ஆணாகவும், பெண்ணாகவும், அலியாகவும், இவைகளைக்கடந்த வேறுபட்ட உருவமாகியும், பெருமையுடனின்ற தன்மையினையறியேன்.

(கு—ரை.) ஆன்மாவொன்றினை அதன்கன்மத்திற்குத் தக்கபடி அவன் ஆகவும், அவளாகவும், அலியாகவும், அதுவாகவும் சிருஷ்டிப்பவன் சிவபெருமானேயென்னும் தன்மை தெரிந்தேனில்லையென்பார். 'வகையறியேன்' என்றார். (௩௧)

வாலையாய்ப்பக்குவமாய் வளர்ந்துகிழந்தானாலும்
பாலையாய்நின்ற பயனறியேன்பூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்குநிறைகின்ற பொருளே! பாலை,வாலை,யௌவனம், மூப்பு ஆகியிருந்த பிரயோசனத்தினைத் தேரேன்.

(கு—ரை.) மரணமானது எப்போதுமேயிருக்கினும் பிராரத்துவவினை யனுபவிக்குமளவு தேகமிருக்குமாகலின் பலபருவங்களையில் தேகமிருப்பது கன்மத்தளவு என்பதாம். (௩௨)

பொய்யாய்ப்புவியாய்ப் புகழ்வாரிதியாகி
மெய்யாகிநின்ற வியனறியேன்பூரணமே.

(பொ—ரை.) பொய்யாகியும், பூமியாகியும், புகழப்படும் சமுத்திரமாகியும், மெய்யாகியும் இருந்த ஆச்சரியமறியேன்.

(கு—ரை.) தெய்வமில்லையென்பார்பால் பொய்யாகியும், உண்டென்பவர்பால் மெய்யாகியும், மண்-நீர் என இரண்டுகூறப்பட்ட பிரபஞ்சம் காரியப்படுதற்கேதுவாகியும் சிவபெருமானிருந்தவாகிய உண்மையினை யறியேனென்பார் 'நயமறியேன்' என்றனர். (௩௩)

பூவாய்மணமாகிப் பொன்னுகிமாற்றுகி
நாவாய்ச்சொல்லான நயமறியேன்பூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்குநிறைகின்ற பொருளே! பூவாகியும் அதன் வாசனையாகியும், பொன்னாகியும் அதன் மாற்றாகியும், நாவாகியும் அதன்சொல்லாகியுமுள்ள அருமையினையறியேன்.

(கு—ரை.) புட்பத்தில் மணமும், பொன்னில் மாற்றும், நாவில் சொல்லும் தாதான்மிய சம்பந்தமுற்றுச் சிவமும் சத்தியும் விளங்கும் மெய்யினைத்தேர்ந்தேனில்லையென்பார் 'நயமறியேன்' என்றனர். (௩௪)

முதலாய்நடுவாகி முப்பொருளாய்மூன்றுலகா
யிதமாகின்ற வியலறியேன்பூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்குநிறைகின்ற பொருளே! ஆதியாகவும், நடுவாகியும், (அந்தமாகியும்) முத்தேவர்களாகியும், மூன்றுலகங்களாகியும், நன்மையாகவும் இருந்த தன்மையினைத்தெரியேன்.

(கு—ரை.) ஆதியந்தமில்லாதவனாயிருந்தும், ஆதியந்தமுடையவன்போலிருந்து, மும்மூர்த்திகளை யதிட்டித்துக்கொண்டு மூவுலகங்களையும்காத்து எல்லாநன்மையினையும் ஆன்மகோடிகட்குச் செய்து

வருபமானுடைய தன்மையினைத் தேரேனென்பார் (இயலறியேன்) என்றனர். (ருரு)

ஊனாயுடலாயிரா யுண்ணிறைந்தகண்ணொளியாய்த்
தேனாய்ருசியான திறமறியேன்பூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்குநிறைகின்ற பொருளே! ஊனாகியும், உடலில் உயிராகியும், உயிருள்நிறைந்த கண்ணில்ஒளியாகியும், தேனாகியும் அதன் சுவையாகியும் இருக்குந்தன்மையினை யறியேன்.

(கு—ரை.) ஆன்மாவினுள் பரமான்மாவாகவிருந்து சேட்டிப்பிக்கிறதினாலேயே ஊனாதிகளிலிருத்தலினால் அவ்வுண்மையறியேனென்பார் 'திறமறியேன்' என்றனர். (ருசு)

வித்தாய்மரமாய் விளைந்தகனியாய்ப்பூவாய்ச்
சித்தாகிநின்ற திறமறியேன்பூரணமே.

(பொ—ரை.) வித்தாகியும் (அதன்காரியமான) மரமாகியும், (அம்மரத்திலுண்டாகும்) பழமாகியும் (அப்பழத்திற்கேதுவாகிய) புட்பமாகியும் அறிவுசொரூபமாகி நின்ற உண்மையறியேன்.

(கு—ரை.) அசித்தாயுள்ள ஒருவிதை பலவகையாகக் காரியப்படுகிறதற்கு ஏதுவாயுள்ள சித்துருபனாயுள்ளவனே காரணமென்பதனைத் தேரேனென்பார் 'திறமறியேன்' என்றனர். (ருஎ)

ஐவகையும்பெற்றுலக வண்டபகிரண்டமெல்லாந்
தெய்வமெனநின்ற திறமறியேன்பூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்குநிறைகின்ற பொருளே! பஞ்சகிருத்தியங்களைச்செய்து உலகமுழுவதினிலும் தெய்வமாக எழுந்தருளியிருக்கின்ற உண்மையறியேன்.

(கு—ரை.) இவ்வுலகத்தில் ஆன்மகோடிகட்குப் பஞ்சகிருத்தியநடத்த அதனாலேயே எல்லாரும் தெய்வமுண்டென்று வழிபடுதற்கேதுவாயுள்ள உண்மையறியேனென்பார் 'திறமறியேன்' என்றனர். (௫அ)

மனமாய்க்கனவாகி மாய்கையாயுள்ளிருந்து
நினைவாகிநின்ற நிலையறியேன்பூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்குநிறைகின்ற பொருளே! மனமாகியும், (அம்மனத்தில் விளையும்) கனவாகியும் மாயமாக உள்ளேயிருந்து நினைப்பவாயிருந்த நிலையினையறியேன்.

(கு—ரை.) உடலின்கண்ணே ஆன்மாவானது அவஸ்தாபேதமடைதற்குக் காரணமும் சிவபெருமானென்ற தன்மையினை யறியேனென்பார் 'நிலையறியேன்' என்றனர். (௫௯)

சத்திசிவமிரண்டாய்த் தான்முடிவிலொன்றாகிச்
சித்திரமாய்நின்ற திறமறியேன்பூரணமே.

(பொ—ரை) எங்குநிறைகின்ற பொருளே! சத்திசிவமென்றும் இரண்டுபொருளாகி, முடிவில் ஒருபொருளாகி விசித்திரத்தன்மையதாகவிருந்த உண்மையறியேன்.

(கு—ரை.) சிவமொன்றே புனர்சிருஷ்டியில் ஞாயிறும் அதனொளியும்போல இரண்டெனச் சிவசத்தியாகி லயகாலத்தில் சத்திசிவத்திலொடுங்கச் சிவமேயாயிருந்த உண்மையினை விசாரித்தறியேனென்பார் 'திறமறியேன்' என்றனர். (௬0)

பொறியாய்ப் புலனாகிப் பூதபேதப்பிரிவாய்
அறிவாகிநின்ற வளவறியேன்பூரணமே.

(பொ—ள்.) எங்குநிறைகின்ற பொருளே! ஐம்பொறிகளாக வும், ஐம்புலனாகவும், பூதங்களாகவும் அவற்றின் பேதங்களாகவும், அறிவு சொருபமாகவுமிருந்த அளவினையறியேன்.

(கு—ரை) ஞானேந்திரிய முதலிய தத்துவமனைத்தும் காரியப்படுதற்கேதுவாக அவற்றினைப் பிரேரேபித்தும் தாக்கற்றுச் சித்ரூபமாகவிருந்துகொண்டிருக்கிற தன்மையறியேனென்பார் 'அளவறியே' னென்றனர். (கூ௧)

வானிற்கதிர் மதியாய் வளர்துபின்னொன்றான துபோல்
ஊனுடலுக்குள்ளிருந்த வுயிர்ப்பறியேன்பூரணமே,

(பொ—ள்.) எங்குநிறைகின்ற பொருளே! ஆகாயத்தின்கண்ணே சூரிய சந்திரர்களாய் விளங்கிப் பிற்பாடு ஒருதன்மையான துபோல ஊனுடன்கூடிய தேகத்திற்குள்ளிருந்த பிராணனைத் தெரியேன்.

(கு—ரை.) சகலகேவலமற்ற அவசரத்தில் இரவு பகல் தோன்றாது அருளொளியொன்றே தோன்றுமென்பார் ஒன்றான துபோல் என்றும், தேகத்தினிடத்தே பிராணவாயு சஞ்சரிக்கும்விதமறியேனென்பார் 'உயிர்ப்பறியேன்' என்றனர். (கூ௨)

பொய்யும்புலையுமிகப் பொருந்தவீண்பேசலன்றி
ஐயோவுனைவுரைக்க வறிகிலேன்பூரணமே

(பொ—ள்.) எங்குநிறைகின்ற பொருளே! பொய்மையும், புலானுண்ணுதலையும், அதிகமாகப்பெற்று வீண்வார்த்தை பேசுதலேயொழிய அந்தோ! தேவரீரைத்தியானிக்கத் தெரிந்தேனில்லை.

(கு—ரை.) நாள்முழுவதும் பிழைத்தற்கும் பொய் பலபேசுத லும், உடலைப்பெருத்தற்குப் புலாலுண்ணுதலுமாகிக் காலத்தினைக் கழித்தேனேயன்றித் தெய்வசம்பந்தமாக வொன்றும் செய்தேனில் லையென்பார் 'அறிகிலேன்' என்றனர். (சுங)

நிரந்தரமாயெங்கு நின்றுவிளையாடினதைப்
பரமதுவேயென்னப் பதமறியேன்பூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்குநிறைகின்ற பொருளே! நித்தியமாகவெங் குமிருந்துகொண்டு விளையாடிக்கொண்டிருப்பதாகிய தன்னையே பரமப்பொருளென்றும் தன்மையினைத் தேரேன்.

(கு—ரை.) சர்வவியாபகமாக எங்குநிறைந்துகொண்டு பிரபஞ்ச காரியம் செய்துவராநின்ற வொரு பெரிய வஸ்துவே பொருளென்ப தனை யுணர்ந்துகொண்டே னில்லையென்பார் 'பதமறியேன்' என்ற னர். (சுச

கொல்வாய்பிறப்பிப்பாய் கூடவிருந்தேசிகிப்பாய்
செல்வாய்பிறர்க்குட் செயலறியேன்பூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்குநிறைகின்ற பொருளே! சங்காரம்செய்வாய் சிருஷ்டிப்பாய், உடனிருந்து காத்துவருவாய், உள்ளுணர்வாயிரு ந்துகொண்டிருப்பாய் இக்காரியத்தினைத் தேரேன்.

(கு—ரை.) ஆன்மாக்கட்கு முத்தொழில்செய்வதுடன் உள்ளு ம் புறம்புமாய் விளங்கும் காரியத்தைத் தெரிந்துகொண்டேனில்லை யென்பார் 'செயலறியேன்' என்றனர். (சுரு)

வாரிதியாய்வையமெல்லா மன்னுமண்டபிண்டமெல்லா
சாரதியாய்நின்ற தலமறியேபூரணமே. [ஞ்

(பொ—ரை.) எங்குநிறைகின்ற பொருளே! சமுத்திரமாய் உலகமனைத்தினு நிலைபெற்ற அண்டபிண்டமனைத்திலுமிருந்து நடத்துகின்றதன்மையினைத் தேரேன்.

(கு—ரை.) நீரும் நிலனுமாகப் பிரிந்துள்ள சர்வாண்டங்களாகிய தேரினைநடத்துகின்ற வொருசாரதியினையொப்பாக விருந்துகொண்டிருக்கின்ற இடந்தேரேன் என்பார் 'தலமறியேன்' என்றனர். (௬௬)

வித்தாய்மரமாய் வெளியாயொளியாநீ
சத்தாயிருந்த தரமறியேன்பூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்குநிறைகின்ற பொருளே! விதையாகி, மரமாகி, ஆகாயமாகி, பிரகாசமாகித் தேவரீர் உண்மையாயிருந்த தன்மை தேரேன்.

(கு—ரை.) யாவற்றிற்கும் காரணமாகியும் அவைக் காரியப்படுதற்கும் ஏதுவாயும், சிதாகாயமாகியும் அதனில் விளங்கும் அருட்சோதியாகியும், நித்தியவஸ்துவாகியும் இருந்ததன்மையுளரேன் என்பார் 'தரமறியேன்' என்றனர். (௬௭)

தத்துவத்தைப்பார்த்துமிகத் தன்னையறிந்தறிவால்
உய்த்துனைத்தான்பாராம லுய்வாரோபூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்குநிறைகின்ற பொருளே! தத்துவதரிசனம் செய்து பின்னர் ஆன்மாவாகிய தன்னைவிசாரித்துவிசாரித்த அறிவைக்கொண்டு ஆராய்ந்து உனைத்தரிசியாமல் வாழ்பவர் உச்சீவிப்பரோ.

(கு—ரை.) தத்துவதரிசனம், ஆன்மதரிசனம் செய்தபின்னர் சிவதரிசனம்செய்ய முயலாது வாழ்பவர் அடையவேண்டிய பிரயோசனத்தினையடையாரென்பார் 'உய்வரோ' என்றனர். (கஅ)

ஒன்றாயுயிரா யுடல்தோறுநீயிருந்தும்
என்றுமறியார்க ளேழைகள்தாம்பூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்குநிறைகின்ற பொருளே! ஒன்றாகியும், உயிராகியும், ஒவ்வொருதேகத்தும் நீ தங்கியிருந்தும் எக்காலத்தும் தெரிந்துகொள்ளார்கள் அறிவிலிகள்.

(கு—ரை.) ஒப்பற்ற ஒருதெய்வமாகவிருந்தும், உயிருக்குஉயிராயிருந்தும், உடலினைக் காரியப்படுத்தியும் இருந்துகொண்டிருக்கிற உண்மையினைக் கல்வியில்லாதவர்கள் தெரிந்துகொள்ளுதலில்லை என்பார் 'அறியாரேழை' என்றனர். (கக)

நேற்றென்றுநாளையென்று நினைப்புமறப்பாய்ப்படைத்
மாற்றமாய்நின்ற வளமறியேன்பூரணமே. [து

(பொ—ரை.) எங்குநிறைகின்ற பொருளே! நேற்றையதினமென்றும், நாளையதினமென்றும், நினைவையும், மறதியையுமடைந்து, வேறுபட்டிருக்கும் தன்மையறியேன்.

(கு—ரை.) இறந்தகாலம் எதிர்காலங்களில் கட்டுப்பட்டும் சகல கேவலமடைந்தும இவற்றைக்கடந்து வாழவேண்டிய வண்மையைத் தேரேன்என்பரி 'வளமறியேன்' என்றனர். (எ0)

மனம்புத்திசித்தி மகிழறிவாங்காரமதாய்
நினைவாந்தலமான நிலையறியேன்பூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்குநிறைகின்ற பொருளே! மனம், புத்தி, சித்தம்களிக்கின்ற அறிவென்னும் ஆங்காரம் ஆகியவிவைவிளைதற்கேதுவானவிடத்தின் நிலையினைத்தேரேன்.

(கு—ரை.) அந்தக்கரணம் நான்குமுண்டாதற்கேதுவாயுள்ள தத்துவத்தின் உண்மை தெரிந்து அவற்றையொடுக்கிக்கொண்டேனில்லையென்பார் 'நிலையறியேன்' என்றனர். (எ௬)

உருப்பேதமின்றி யுயர்ந்தசத்தபேதமதாய்க்
குருப்பேதமாய்வந்த குணமறியேன்பூரணமே

(பொ—ரை.) எங்குநிறைகின்ற பொருளே! உருவத்தினால் வேற்றுமையின்றிச்சொல்லின் சத்தபேதத்தினாலேயே கர்த்திரமணமுந்தென்ற உண்மையறியேன்.

(கு—ரை.) ஆண், பெண், அது என்னும் வேற்றுமைசொல்லின் சத்தத்தால் அமைந்த தேகவித்தியாசமேயன்றி (ஆன்மாவினுக்கொன்றுமில்லை) என்றும் உண்மை தேறேன் என்பார் 'குணமறியேன்' என்றனர். (எஉ)

சட்சமயபேதங்கள் தான்வகுத்துப்பின்னுமொரு
உட்சமயமுமைடென் றுரைத்தனையேபூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்குநிறைகின்றபொருளே! ஆறுவகையான சமயபேதங்களையுண்டாக்கி மேலும் இவற்றையெல்லாம் மடக்கிக்கொண்டிருக்கின்ற) உட்சமயமுளதென ஆசாரியகோலங் கொண்டெழுந்தருளித்தெரிவித்தனையே.

(கு—ரை.) அறுசமயங்களாவன:—பாடாணவாதசைவர், பேதவாதசைவர், சமவாதசைவர், சங்கிராந்தவாதசைவர், ஈசுவரவிகார

வாதசைவர், சிவாத்துவிதசைவர் ஆம். உட்சமயமாவது சுத்தாத்துவித சித்தாந்தவைதிக சைவம். (எரு)

முப்பத்திரண்டுறுப்பாய் மூனைந்துபடைத்துள்ளிருந்த
செப்படிவித்தை திறமறியேன்பூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்குநிறைகின்றபொருளே! முப்பத்திரண்டு அங்கங்களுடன் கூடிய ஒருஉடலினையுண்டாக்கி அவ்வுடலிலிருந்து கொண்டு செய்யும்காலத்தின் சாமர்த்தியத்தினையறியேன்.

(கு—ரை.) ஒருவனுக்கு கேசாதிபாதம்வரையிலுள்ள உறுப்புகள் முப்பத்திரண்டு இவ்வளவுமமைந்த ஒருவன்உயிருக் குயிராயிருந்து அவரவர்கள் கன்மத்திற்குத்தக்கபடிக் கூட்டிவைப்பவ னென்பார் 'செப்படிவித்தை' என்றனர். (எசு)

என்னதான்கற்றாலென் னெப்பொருளும்பெற்றாலென்
உன்னையறியாதா ருய்வரோபூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்குநிறைகின்றபெருளே! எவ்வளவுசாஸ்திரங்களைப்படித்திருந்தும் என்ன? எவ்வளவுசெல்வ மடைந்திருந்து மென்ன? தேவரீரைத்தெரிந்து கொள்ளாதவர் உச்சீவிப்பரோ

(கு—ரை.) தெய்வவுண்மை தேராதவர்கள் எவ்வளவுபடித்தாலும், எவ்வளவு செல்வமடைந்தாலும் சிறிதுபிரயோசனமில்லை யென்பதாம் (எள)

கற்றறிவோமென்பார் காணார்களுன்பதத்தைப்
பெற்றறியார்தங்களுக்குப் பிறப்பறுமோபூரணமே.

(பொ—ள்.) எங்கு நிறைகின்றபொருளே! கல்வி கற்றுத்தெரிந்து கொள்வமென்பார் (கற்றபின்) நின்பதத்தைக் காணார்கள்; உன்னருளைப்பெற்றறியாதவர் கட்குப்பிறப்பு நீங்குமோ.

(கு—ள்.) மெய்கண்டசாஸ்திர வாராய்ச்சியின்றி இலக்கியஇலக்கண நூல்கள் எவ்வளவுகற்றாலும் சிவபெருமான்உண்மை யினைத் தேரார் அவனருளையின்றிச் சனன மரணமுநீங்கார். (௭௬)

வானென்பாரண்டமென்பார் வாய்ஞானமேபேசித்
தானென்பார்வீணர் தனையறியார்பூரணமே

(பொ—ள்.) எங்குநிறைகின்றபொருளே! ஆகாயமேவிருப்பிடமென்பர், அண்டத்திலுள்ள (பதங்க) ளென்பர் வாசாகைங்கரியப் பேசித்தானே (தெய்வ) மென்பர் (இவரனைவரும்) தன்னையார்ச்சி செய்யாதவர்யாவர்.

(கு—ள்.) ஆன்மவிசாரணையில்லாதசிலர் சிவபெருமானுக்கும் பலஇடங்களைக் கற்பிப்பர். சிலர்தானே பிரமமெனப்பிதற்றிவாய் ஞானம்பேசித்திரிவர் என்பதாம். (௭௭)

ஆதியென்பாரந்தமென்பா ரதற்குணடுவாயிருந்த
சோதியென்பார்நாதத் தொழிலறியார்பூரணமே.

(பொ—ள்.) எங்குநிறைகின்றபொருளே! உற்பத்திசொல்லுவர், முடிவுசொல்லுவர், அவற்றிற்கு நடுவேயுள்ள சோதிசொரூபமென்பர் நாதசொரூபமாக விருக்கிறகாரியத்தை யறியார்.

(கு—ள்.) முப்பத்தைந்து தத்துவங்களையுங்கடந்த நாதசொரூபமாயுள்ள சிவத்தினுண்மையறியாதவர் பலவடிவ்மாகமுடிவுகட்டிக் கூறுவர் தங்கள்தங்கள் தெய்வத்திற்கென்பதாம். (௭௮)

மூச்சென்பாருள்ளமென்பார் மோகமெனுமோட்சமென்பார்
பேச்சென்பாருன்னுடைய பேரறியார்பூரணமே.

(பொ—ள.) எங்குநிறைகின்றபொருளே! சிலர்) பிராணவாயுவென்பர், (சிலர்) மவுனநிலையான மோட்சமென்பர், (சிலர்) சத்தரூபமென்பர் (இவரனைவரும்) தேவரீர்திருநாமத் தன்மையறியார்.

(கு—ள.) சிவபெருமானுக்குள்ள பெயரின்பரத்துவ உண்மையறியார் யாரும்பற்பலவிதமாகப் பிராணவாயுவே என்பாரும், மவுனநிலையேஎன்பாரும், சத்தரூபமேயென்பாரு மாகியுழலுவரென்பதாம். (௭௧)

பரமென்பார் பானுவென்பார் பாழ்வெளியாய்நின்ற
வரமென்பாருன்றன் வழியறியார் பூரணமே.

(பொ—ள.) எங்குநிறைகின்றபொருளே! (சிலர்) மேலானதென்பர், (சிலர்) சூரியனென்பர், (சிலர்) சூனியவெட்டவெளியாயிருக்கும் மேன்மைப்பொருளென்பர் (இவரனைவரும்) தேவரீர் (உண்மை) வழியறியார்.

(கு—ள.) சிவபெருமான் உண்மைத்தன்மையைப் பற்றிப் பிரதிபாதிக்கும் பதிநூல்களையாராய்ந்து பாராதார் பசுபாசநூல்களைக் கற்பித்தங்களுக்கு இஷ்டமானபடிபரத்துவம்சொல்லுவரென்பதாம்.

எத்தனைபேரோ வெடுத்தெடுத்துத் தானுரைத்தார்
அத்தனைபேர்க்கொன்றான தறிகிலேன்பூரணமே.

(பொ—ள.) எங்குநிறைகின்றபொருளே! உலகில்எண்ணிலாதவர் நின்பெருமையினைப் பற்பலவிதமாகவெடுத்துப் பேசினர் (அவ்

னம்பேசினும்) அத்தனைபெயருக்கும் நீயொருபொருளாகவே விள
ங்கிக்கொண்டிருக்கின்ற தன்மையறியேன்.

(கு—ரை.) சிவபெருமான் ஒருவனே அவரவர்கள் கன்மத்திற்
குத் தக்கபடி அவரவர்கள் துதிக்கின்றதெய்வமாகத் தானேயிருந்து
அனுக்கிரகிப்பானாகலின் 'ஒன்றானதறிகிலேன்' என்றனர். (அக)

நகாரமகாரமென்பார் நடுவேசிகாரமென்பார்
வகாரயகாரமென்பார் வகையறியார்பூரணமே.

(பொ—ரை.) நகரவெழுத்தென்பர், மகரவெழுத்தென்பர், நடு
வேயுள்ள சிகரவெழுத்தென்பர், வகரவெழுத்தென்பர், யகரவெழுத்
தென்பர் இவற்றினுண்மைவகையினையறியார்.

(கு—ரை.) நகாரம் திரோதானசத்தியெனவும், மகாரம் மல
மெனவும், சிகாரம் சிவமெனவும், வகாரம் சத்தியெனவும், யகாரம்
ஆன்மாவெனவும் உண்மையினை விசாரித்தறியாரென்பார் 'வகை
யறியார்' என்றனர். (அஉ)

மகத்துவமாய்க்காம மயக்கத்துக்குள்ளிருந்து
பகுத்தறியமாட்டாமற் பயனழிந்தேன்பூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்குநிறைகின்ற பொருளே! கௌரவமாய்க் கா
மமயக்கத்திற்சிக்குண்டு பிறித்தறியவாராது பிரயோசனமிழந்தேன்.

(கு—ரை.) காமமயக்கத்திற் கட்டுப்பட்டு அதிலதிகமாக அமிழ்
ந்துவிட்டமையின் அவ்வின்பத்திற் கன்னியமாக வேறு பெரியஇன்
பமொன்று உண்டென்னத் தெரிந்துகொள்வதற்கு ஏலாமையின்
'பயனழிந்தேன்' என்றனர். (அந)

உண்மைப்பொருளை யுகந்திருந்துபாராமற்
பெண்மயக்கத்தாலே பிறந்திருந்தேன்பூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்குநிறைகின்ற பொருளே! சத்தியமான பொருள்தன்னை விரும்பியிருந்து தரிசியாமல் மாதரிடத்துவைத்த வாசையால் வீணாகப்பிறந்திருந்தேன்.

(கு—ரை.) மனிதப்பிறப்பெடுத்தும் மாதரிடத்துவைத்துள்ள மோகத்தினாலே சிவபெருமான்தான் உண்மையானதெய்வமெனத் தெரிந்து தரிசித்தற்கேலாதவனாயினே னென்பதாம். (அச)

வாயாரவாழ்த்தி மகிழ்ந்துனைத்தான்போற்றாமல்
காயமெடுத்துக் கலங்கினேன்பூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்குநிறைகின்ற பொருளே! வாய்நிரம்ப வாழ்த்தெடுத்துச் சந்தோஷத்துடன் தோத்தரியாமல் தேகமெடுத்துக்கலக்கமுற்றேன்.

(கு—ரை.) எக்காலமும் உனைப்பாடுதலிலும், நின்னைக்கண்டு தரிசிப்பதிலும் பொழுதுபோக்காமலிருத்தலினாலே அனேகமானப் பிரபஞ்சகலக்கம்வந்து போராடுகிறதென்பார் 'கலங்கினேன்' என்றனர். (அரு)

சந்திரனைமேகமது தான்மறைத்தவாறதுபோற்
பந்தமுறயானுனைப் பார்க்கிலேன்பூரணமே.

(பொ—ரை.) சந்திரனை மேகமானது மறைத்துவிடுவதுபோன்று பாசத்தடிப்படைய (அதனால்) தேவரீரைத் தரிசித்தேனில்லை.

(கு—ை.) மேகமறைத்து விடுதலினாலே சந்திரனுக்கியற்கையாயுள்ள நிலவு தடைபடுவதுபோன்று ஆணவமலமறைத்துவிடுதலினாலே ஆன்மாவினுக்கியற்கையாயுள்ள நல்லறிவு தடைபட்டுச் சிவபெருமானைத் தரிசித்தற் கிடமில்லாமற் போயிற்றென்பதாம். (அசு)

செந்தாமரைத்தாளைத் தினந்தினமும் போற்றுமல்
அந்தரமாய்நின்றங் கலைந்தேனன்பூரணமே.

(பொ—ை.) எங்குநிறைகின்ற பொருளே! சிவந்த தாமரை போன்ற திருவடியினை நித்தியமும் தோத்தரியாமல் அனாதரவாயிருந்து உழன்றேன்.

(கு—ை.) சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவாலயத்துட்பிரவேசித்து அப்பெருமான் திருவடிகளைக் கண்களாரத் தரிசித்துத் தோத்தரியாதவர்கள் எச்சார்புமின்றி அலைவரென்பார் 'அலைந்தேன் நான்' என்றனர். (அஎ)

நீர்மேற்குமிழிபோல் நிலையற்றகாயமிதைத்
தாரகமென்றெண்ணிநான் றட்டழிந்தேன்பூரணமே.

(பொ—ை.) எங்குநிறைகின்ற பொருளே! ஜலத்தின்மேலே தோன்றும் குமிழினையொத்து நிலையில்லாத தேகத்தினை ஆதாரமென்று நினைத்துத் தடுமாறினேன்.

(கு—ை.) நீரினிடத்தே குமிழியானது தோன்றி மறைவதுபோல இவ்வுடல் இவ்வுலகினில் அடிக்கடி அதிசீக்கிரத்திற்றோன்றி மறையும் நிலையினையுடையதென்பதைச் சிறிதும் ஆலோசித்துப் பாராததால் சதமெனவெண்ணி உடலிற் பற்றுவைத்தலினால் தடுமாறினேன் என்பார் 'தட்டழிந்தேன்' என்றனர். (அஅ)

நெஞ்சமுருகி நின்னைந்துனைத்தான்போற்றிநெடு
வஞ்சகத்தைப்போக்க வகையறியேன்பூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்குநிறைகின்ற பொருளே! மனங்கசிந்து எண்ணித் தேவரீரைத் தோத்தரித்து(எனக்குள்ள)வஞ்சகத்தினைப்போக்கிக்கொள்ள வகையொன்று மறிந்துகொண்டேனில்லை.

(கு—ரை.) அன்புடனே மனநெக்குறுகச் சிவபெருமானைத் தோத்தரித்துவருவார்கட்கு மனத்தின்கண்ணே பிரபஞ்சசம்பந்தமாக நேரிடும் மயக்கம்வாராதென்பார் 'வகையறியேன்' என்றனர்.

எள்ளுக்குளெண்ணெய்போ லெங்குநிறைந்திருந்த
துள்ளமறியா துருகினேன்பூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்குநிறைகின்ற பொருளே! எள்ளுக்குள்ளோ எண்ணெய் வியாபித்திருப்பதுபோலச் சர்வவியாபகமாக நிறைந்துள்ள உண்மையினை மனத்தினிடத்தே தெரிந்துகொள்ளாது நைந்தேன்.

(கு—ரை.) சிவபெருமான் சர்வவியாபகமாக விருந்துகொண்டிருக்கும் தன்மையினை விசாரித்துணராத தன்மையினாலே அப்பெருமான் சம்பந்தமாகவிளையும் சந்தேகங்கட் கிடங்கொடுக்க மனம்வாடினேனென்பார் 'உருகினேன்' என்றனர். (௯0)

மாயாபிரபஞ்ச மயக்கத்திலேவிழுந்தே
யோயாச்சனன் மொழித்திலேன்பூரணமே.

(பொ—ரை.) காரியரூபமாயுள்ள உலகத்தின்கண்ணே மயங்கி நீங்காதபிறப்பினை நீக்கிக்கொண்டேனில்லை.

(கு—ரை.) பிரபஞ்ச மாயாகாரியமாகவென்று மிருத்தலின் இதனிடத்திற் பற்றுவைத்தல்கூடாதென்பதை யுணராது அதனிடத்து மோகம்கொண்டிருத்தலினாலே பிறப்பினுக்கேது வுண்டாயிற்றென்பார் 'ஒழிந்திலேன்' என்றனர். (௬௧)

பூசையுடன்புவன போகமெனும்போக்கியத்தால்
ஆசையுற்றேனானு மறிவழிந்தேன்பூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்குநிறைகின்ற பொருளே! சிறுதெய்வப்பூசையினும், உலகத்தின்கண்ணே அனுபவிக்கப்படும் போகவஸ்துக்களினும் அவாவைத்து வாழ்ந்ததினாலே அடியேனு மறிவுகெட்டேன்.

(கு—ரை.) சிவபூசையல்லாத வேறு அற்பபூசைகளிலும், உலகபோகமனுபவிப்பதிலுமே அவாவைவைத்துக் காலத்தினைக்கழித்துவந்ததினாலேயே நல்லறிவின்றி கெட்டேன் என்பார் 'அறிவிழந்தேன்' என்றனர். (௬௨)

படைத்துமழித்திடுவாய் பார்க்கிற்பிரமாவெழுத்தைத்
தொடைத்துச்சிரஞ்சீவியாய்த் துலங்குவிப்பாய்பூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்குநிறைகின்ற பொருளே! உண்டாக்கியும் சங்கரிப்பாய் ஆராயில் பிரமனாலேவிதித்த ஏற்பாட்டினை நீக்கி நித்தியனாகவிருந்து பிரகாசிக்கும்படி செய்வாய்.

(கு—ரை.) சிருஷ்டியாதி தொழிலினைத் தேவரீரேசெய்வதல்லாமல் வேறு தேவர்கள்விதித்துள்ள ஆணையையுமாற்றிவைக்கும் சர்வசாமர்த்தியத்துடன் விளங்குந் தெய்வம்நீயே யென்பார் 'துலங்குவிப்பாய்' என்றனர். (௬௩)

மந்திரமாய்ச்சாத்திரமாய் மறைநான்காய்நீயிருந்த
தந்திரத்தைநானறியத் தகுமோதான்பூரணமே.

(பொ—ரை.) மந்திர சொரூபியாகியும், சாஸ்திரத்தினால் பிரதிபாதிக்கப்படுபவனாயும், வேதநான்காலும் கொண்டாடப்படுபவனாயும், தேவரீர் எழுந்தருளியிருக்கு முளவினை அடியேன் தெரிந்து கொள்ளத்தகுமோ.

(கு—ரை.) வேதங்களினாலேயும் சாஸ்திரங்களினாலேயும் கொண்டாடப்படுகிற தெய்வமாகத் தேவரீரிருப்பதுடன் அவற்றால் பஞ்சபிரம மந்திரசொரூபி தேவரீரேயெனக் கூறுவதும் ஆகிய உண்மையினைச் சிற்றறிவினையுடைய நான்தெரிந்துகொள்ளத் தக்கவனேயோ.

அல்லாய்ப்பகலா யனவரதகாலமெனுஞ்
சொல்லாய்ப்பகுத்த தொடர்பறியேன்பூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்குநிறைகின்ற பொருளே! இரவாயும், பகலாயும், எல்லாக்காலமாயும், சொல்லாகியும் வகுத்துள்ள சம்பந்தத்தினை யறிந்தேனில்லை.

(கு—ரை.) இவ்வுலகத்தினைக் காலபேதத்தாலும், சத்தரூபத்தாலும் அமைத்துவைத்துள்ள சம்பந்தாசம்பந்தத்தினைச் சாஸ்திர மூலமாக விசாரித்து அவற்றினுண்மை தெரிந்துகொண்டேனில்லையென்பார் 'தொடர்பறியேன்' என்றனர். (௬௫)

நரகஞ்சுவர்க்கமென நண்ணுமிரண்டுண்டாயும்
அரகராவென்ப தறிகிலேன்பூரணமே.

(பொ—ரை.) நரகமெனவும், சுவர்க்கமெனவும் பொருந்திய இரண்டு இடங்களேற்பட்டிருந்தும் அரகரனெனச் சொல்லத் தேர்கிலேன்.

(கு—ரை.) சிவபெருமான் திருநாமங்களிலொன்றாகிய அரகர சப்தம்செய்பவர்க்கு மோட்சமும், சொல்லாதவர்கட்கு நரகமும் உண்டாமென்பதைத் தெரிந்திருந்தும் கன்மவசத்தால் அப்பெயரை யுச்சரிக்கும்வகைத் தெரிந்திலேன் என்பார் 'அறிகிலேன்' என்றனர்.

பாவபுண்ணியமென்னும் பகுப்பாய்படைத்தழித்திங்
காவலையுண்டாக்கிவைத்த வருளறியேன்பூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்குநிறைகின்ற பொருளே!பாவமெனவும் புண்ணியமெனவும் இருவகையாகவுண்டாக்கி, சிருட்டித்தும், சங்கரித்தும், பிரபஞ்சமுகமாக ஆசையினை விளைவித்தும்வைத்த திருவருளினுண்மையறியேன்.

(கு—ரை.), ஆன்மாக்களின் கன்மத்திற்குத் தக்கபடி இருவினை வகுத்தும் பிறப்பினும் இறப்பினும் செலுத்தியும், பிராரத்துவம் புசித்துத் தொலைக்குமாறு போகத்திலவாவினை யுண்டாக்கியும்செய்து வரும் திருவருள் விளையாட்டினைத்தேறேன் என்பார் 'அருளறியேன்' என்றனர். (கஎ)

சாந்தமென்றுங்கோபமென்றுஞ் சாதிபேதங்களென்றும்
பாந்தமென்றும்புத்தியென்றும் படைத்தனையேபூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்குநிறைகின்ற பொருளே! பொறுமையெனவும், கோபமெனவும், பலவகையான சாதிகளெனவும், பந்தமெனவும், புத்தியெனவும் உண்டாக்கினை.

(கு—ரை.) பொறுமை, கோபம், சாதி, பாசம், புத்திமுதலிய யாவும் ஆன்மாக்களினுடைய கன்மத்திற்குத் தக்கபடியே விளையுமாயினும் அக்கன்மத்தினைக் கூட்டிமுடிப்பவன் சிவபெருமானேயாகலின் 'படைத்தனையே' என்றனர். (கூஅ)

பாசமுடலாய்ப் பசுவதுவுந்தானுயிராய்
நேசமுடனீபொருளாய் நின்றனையேபூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்குநிறைகின்ற பொருளே! உடல் பாசமாகவும், உயிர் பசுவாகவும், தேவரீர் பதியாகவும், அன்புடனே எழுந்தருளினை.

(கு—ரை.) பாசசடமாகலினாலும், பசுசுதந்தரவீனனாகலினாலும் இரண்டினையும் கன்மத்திற்குத் தக்கபடி கூட்டி முடிப்பித்துக் கொண்டு இருப்பவன் பதியாகலின் திரிபதார்த்தமாகவும் நீயேயாயிருந்தனை யென்பார் 'நீபொருளாய் நின்றனை' என்றனர். (கூகூ)

ஏதிலடியாரிரங்கி யிகத்தில்வந்துன்றன்
பாதமதில்தாழப் பரிந்தருள்வாய்பூரணமே.

(பொ—ரை.) எங்குநிறைகின்ற பொருளே! குற்றமில்லாத சிவனடியார்கள் மனமிரங்கி இம்மையில்வந்து தேவரீர் திருவடியில் வணங்க அவர்கட்கு விருப்பத்துடன் திருவருள்புரிவை.

(கு—ரை.) தேவரீருடைய திருவடியில் அன்புமயமாகவிருந்து வணங்கசிந்து வணங்கும் உண்மைச் சிவனடியார்கட்கு வேண்டியவற்றைத் திருவருள்புரிவை யென்பார் 'பரிந்தருள்வாள்' என்றனர்.

நானேநீநீயேநா னுமிரண்டுமொன்றானால்
தேனின்ருசியதுபோற் றெவிட்டாய்நீபூரணமே.

(பொ—ள.) எங்குநிறைகின்ற பொருளே! (சிவமாந்தன்மை யடைய) நானே நீயாகவும், நீயே நானாகவும் இருவருமொருதன்மை யினையடைந்தால் அவ்வமயம் தேனினுடைய சுவையினைப்போல இனித்திடுவை.

(கு—ள.) ஆன்மாவும்பரமான்மாவும் இரண்டறக்கலந்து அத்துவிதமாகவிருந்த அவசரத்துவிளையும் சிவானந்தம் ஆன்மாவிற்குத் தேனினையொக்குமென்பார் 'தேனின்ருசியது' என்றனர். ஈண்டு முத்தியனுபவத்தில் தேனின்சுவையை ஒருபுடையுவமையாகக் கூறினமையின் ஏகான்மவாதத்தினை மறுத்தவாறாயிற்று. என்னை? அனுபவம் இரண்டுபதார்த்தினுக்கே யன்றி ஒன்றினுக்கின்மையின்.

முடிவிலொருசூனியத்தை முடித்துநின்றுபாராமல்
அடியிலொருசூனியத்தி லலைந்தேனேபூரணமே.

(பொ—ள.) எங்குநிறைகின்ற பொருளே! (தத்துவங்களையெல்லாங்கடந்த) முடிவில் சிதாகாயசொரூபமாக விளங்குகிற சூனியத்தினைத் தெரிந்திருந்து தரிசியாமல், ஆரம்பத்திலேயே யொன்றுமில்லையென (அறியாமையினாலே) சூனியத்தின்பாற் பட்டேன்.

(கு—ள.) ஈண்டு சூனியமென்பது விளங்காமைபொருட்டாம். தற்போதத்திற்கு விளங்காது சூனியமாகவிருக்கிற சிதாகாயசின்மயவெளியினை அருட்போதத்தைக்கொண்டு தரிசிக்கமுயலாமல், ஆரம்பத்திலேயே தற்போதங்கொண்டு யாவும் சூனியமென அறியாமையால் உழன்றேன். (௧0௨)

பூரணமாலைதனைப் புத்தியுடனோதினர்க்குத்
தாரணியில்ஞானந் தழைப்பிப்பாய்பூரணமே.

(பொ—ரை.) பூரணமாலையென்னும் இப்பிரபந்தத்தினை அன்புடனே படித்தார்க்கு இவ்வுலகில் ஞானத்தினை யருள்செய்வாய்

(கு—ரை.) ஆன்மாக்களின்பொருட்டு மனமிரங்கிக் கருணைகூர்ந்து நித்யாநித்ய உண்மையினைப் பூரணமாலையினில் விளக்கிக்காட்டினமையின் அந்நூல் சிவனடியார்கட்குப் பிரயோசனமாமாறு சிவபெருமானை ஆசிரியர்வணங்கிக்கேட்டுக்கொண்டவிதமாக இத்திருச்செய்யுளையருளினர். (௪௦௩)

பூரணமாலை முற்றிற்று.

பட்டினத்துப் பிள்ளையார்

நெஞ்சோடுமகிழ்தல்.

அன்றுமுதலின்றளவு மாக்கையொடுகூட்சியுமாய்
நின்றநிலையறிய நேசமுற்ருய்நெஞ்சமே.

(பொ—ளை.) மனமே! பிறந்தநாளாகிய அந்நாள்முதல் இன்றையதினம்வரையில் தேகத்துடனே தந்திரமாகவிருந்தநிலையினையறிந்துகொள்ள (என்பால்) விருப்பம்வைத்தனே.

(கு—ளை.) உடல்வந்தசற்குக்காரணமும் அவ்வுடலுடன் இன்றையதினம்வரையில் உயிர்சம்பந்தப்பட்டு நடத்திக்கொண்டுவருகிற தன்மையும் இத்தகையதென விசாரித்துத் தெரிந்துகொள்ளற்குக் காரணமாயிருந்தனே. (௧)

அங்கங்குணர்வா யறிவாகியேநிரம்பி
எங்கெங்குமானதிலே யேகரித்தாய்நெஞ்சமே.

(பொ—ளை.) மனமே! அவ்வவ்விடங்களில் அறிதற்கேதுவான அறிவாகியிருந்து, எவ்விடத்துமான எவற்றிலும் சலந்தனே.

(கு—ளை.) மனமானது எந்தெந்தபதார்த்தங்களில் தாவுகின்றதோ அவ்வப்பதார்த்தங்களின் மயமேயாகி அவற்றுடன்கலந்து வேற்றுமையின்றி யிருந்துகொண்டிருக்கின்றனே. (௨)

அலையாதபேரின்ப வானந்தவெள்ளத்தில்
நிலையாயுருவிறந்து நின்றனையேநெஞ்சமே.

(பொ—ளை.)மனமே! சலனமில்லாத பேரானந்தக்கடலில் சாசுவதமாகத்தங்கித் தலையெடாதிருந்தனே.

. . (பொ—ள.) சிவானந்தமாகிய சமுத்திரத்திலழுந்தித் தலையெடாதபடி அவ்வானந்தமே தனக்குரியசெயலாய்த்தற்போதமுளைவின்றியிருந்தனையென்பார் 'உருவிறந்து' என்றனர். ஈண்டுஉருவென்றது வேறுசெயல். (௩)

பாராமற்பதையாமற் பருகாமல்யாதொன்றும்
ஓராதுணர்வுடனே யொன்றினையேநெஞ்சமே.

(பொ—ள.) மனமே; நோக்காமலும், அவசரப்படாமலும், உண்ணாமலும், எத்தனையும் ஆராயாமலும், சிவபெருமானுடனே சேர்ந்தனையே.

(கு—ள.) பிரபஞ்சமுகமாக விருந்துகொண்டு யாதொருசீவச்செயலைச்செய்யாது சிவமயமாகவிருந்தனை யென்பார் 'ஒன்றினை' என்றனர். (௪)

களவிறந்துகொலையிருந்து காண்பனவுங்காட்சியும்போ
யளவிறந்துநின்றதிலே யன்புற்றாய்நெஞ்சமே.

(பொ—ள.) மனமே! (பிறபொருளைக்) கிரகிப்பதிலுமின்றி, கொலைத்தொழிலற்று, ஞாதுருஞானந்தோன்றாது எல்லையற்றபொருளினிடத்தே விருப்பம்வைத்தனை.

(கு—ள.) உலகிலேபற்று உண்டாதற்கேதுவாகிய செயலையொழித்துச் சிவபெருமானை யடைதிலிலேயவாவுற்றனை என்பார் 'அன்புற்றாய்' என்றார். (௫)

போர்சிறந்துகட்டிறந்து பின்னிறந்துமுன்னிறந்து
நீர்சிறந்துநின்றதிலே நேசமுற்றாய்நெஞ்சமே.

(பொ—ள.) மனமே! மவுனத்திற்குரியதாகி, ஏகதேசநோக்கிற்சரியதாகி, எதிர்காலம் இறந்தகாலங் குறித்தற்கில்லாமல், அசைவற்றவொரு பொருளினிடத்தே விருப்பம்வைத்தனை.

(கு—ள.) எவ்வகையானப் பிரபஞ்சசெயல்கட்கும் அப்பாற்பட்டுவிளங்கும் சிவபெருமானிடம் அவர்கொண்டனை யென்பார் 'நேசமுற்றாய்' என்றனர். (சு)

விண்ணிறந்துமண்ணிறந்துவெளியிறந்துவொளியிறந்து
எண்ணிறந்துநின்றதிலே யேகரித்தாய்நெஞ்சமே.

(பொ—ள.) மனமே! ஆகாயங்கிடந்தும், பூமிகிடந்தும், வெளிகிடந்தும், பிரகாசங்கிடந்தும், அளவற்றிருந்த வஸ்துவினிடத்தே வொன்றாகக்கலந்தனை.

(கு—ள.) பௌதிகசம்பந்தமாயுள்ள பொருள்களனைத்தினையுங்கடந்து விளங்கும்வியாபக வஸ்துவாகிய சிவபெருமானைகிரண்டறக்கலந்திருந்தனை. (எ)

பார்த்தவிடமெங்கும் பரமெனவேயுட்புறம்புங்
கோத்தபடியுண்மையெனக் கொண்டனையேநெஞ்சமே.

(பொ—ள.) மனமே! நோக்கிய விடங்கள்தோறும் சிவமயமெனவேயாகி அகமும்புறமு மொன்றாகக்கலந்திருத்தல் சத்தியமெனத்தெரிந்துகொண்டனை.

(கு—ள.) சிவத்தியானத்தடிப்பேறி உலகமனைத்தையும் சிவமயமாகக்கண்டு உள்ளும்புறம்பு மோரேதன்மையாகவுள்ள நிலையினைத்தெரிந்து கொண்டனையென்பார் 'உண்மையெனக்கொண்டனை' என்றனர். (அ)

ஊரிறந்துவொளியிறந்து வெளியிறந்து
சீரிறந்துநின்றதிலே சேர்ந்தனையேநெஞ்சமே

(பொ—ரை.) மனமே! தேசமிழந்து, பூதப்பிரகாசமொழிந்து, பூதாகாயமொழிந்து பிரபஞ்சச்சிறப் பொழிந்திருந்த நிலையினிலே கலந்தனையே.

(கு—ரை.) தனக்கெனஊர்முதலிய வொன்றுமில்லாது எவற்றினும் கடந்து விளங்கும்சிவபெருமான் திருவருளில் இரண்டறவிளங்கினையே என்பார் 'கலந்தனையே' யென்றனர். (கூ)

ஆண்பெண்ணலியென் றழைக்கவரிதாய்நிறைந்து
காண்பவரிதாயவிடங் கண்ணுற்றாய்நெஞ்சமே.

(பொ—ரை.) மனமே! அவன், அவள், அதுவெனவழைக்கத்தகுந்த வேற்றுமைப்பொருட்டன்மைக் கருமையாயிருந்து காண்டற்கரிய விடத்தினைத்தரிசித்தனை.

(கு—ரை.) இன்னதன்மையனென் றழைத்தற்கரிய சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்குமோர் இடத்தினைத்தெரிந்து கொண்டனையென்பார் 'கண்ணுற்றாய்' என்றனர். (கய)

ஆங்காரமச்ச மகற்றியறிவினொடு
தூங்காமற்றூங்கிச் சுகம்பெற்றாய்நெஞ்சமே

(பொ—ரை.) மனமே! அகங்காரம், பயம்நீங்கி ஞானமயமாகி தூங்காமலே தூக்கங்கொண்டு இன்பமுற்றாய்.

(கு—ரை.) சிவானந்தவின்பம் அடைதற்கிடையூறாயுள்ள அகங்காரமுதலியவொழித்துத் தற்போதமுன்னிட்டுத் தூங்காமல் அருட்

போதமுன்னிட்டுத் தூங்கிச்சிவானந்தமடைந்தனை யென்பார் 'சுக மூற்றாய்' என்றனர். (௧௧)

ஆதியாய்நின்ற வகண்டபரிபூரணத்தைச்
சாதியாநின்றவிடஞ் சார்வுற்றாய்நெஞ்சமே.

(பொ—ரை.) மனமே! எல்லாவகையான பொருள்களுக்கும் தலைமையாகவுள்ள வியாபகமான பரிபூரணவஸ்துவைத் தெரிவிக்கத்தகுந்த இடத்தினைச்சேர்ந்தனை.

(கு—ரை.) சிவபெருமானைத் தெரிந்துகொள்ளுதற் கேதுவாகிய திருவருளாகியவொரு இடத்தினை கலந்தாயென்பார் 'சார்வுற்றாய்' என்றனர். (௧௨)

விருப்புவெறுப்பில்லாத வெட்டவெளியதனில்
இருப்பேசுகமென் றிருந்தனையேநெஞ்சமே.

(பொ—ரை.) மனமே! விரும்புதற்கும் வெறுதற்கும் ஏதுவில்லாத சிதாகாயவெளியிலேயுள்ள வாழ்வேசுகமெனக் கொண்டனை.

(கு—ரை.) சகலகேவலமற்ற சிதம்பரவெளியே தனக்கிடமாக் கொள்ளுதல் இன்பமென்றுகொண்டனை யென்பார் 'சுகமென்றிருந்தனை' என்றனர். (௧௩)

ஆருமுறாப்பேறண்டத் தப்புறத்துமிப்புறத்தும்
நீருமுப்புமென்ன நிலைபெற்றாய்நெஞ்சமே.

(பொ—ரை.) மனமே! எவருமடைதற்குக்கூடாத அண்டத்தினுள்ளும் புறம்பும் நீருமுப்பும்போலக் கலந்தநிலையுற்றனை.

(கு—ரை.) நீரினிடத்தேஉப்புக் கலந்தபோது உப்பின்தடிப்பு நீங்கியதுபோல சிவபெருமான்திருவருள் வியாபகத்தில் மூனைவு தோன்றுதிருந்தனை யென்பார் 'நிலைபெற்றாய்' என்றனர். இதுஏக தேசஉவமானம். (௧௪)

உடனாகவேயிருந்த முணரவரியானோடு
கடனீருமாறும்போற் கலந்தனையேநெஞ்சமே.

(பொ—ரை.) மனமே! என்றும்கலந்திருந்தும் அறிதற்கருமை யாகவிருக்கின்ற பெருமானுடன் சமுத்திரமும்நதியும் போலக்கலந் தனையே.

(கு—ரை.) ஆன்மாவுடனிருந்து கொண்டிருந்தும் ஆணவத்தால் வெளிப்படாதுள்ள சிவபெருமானுடன் கடனீரும் ஆற்றுநீருமொன் றுறைற்போலச்சேர்ந்தனை யென்பார் 'கலந்தனை' என்றனர். இதுவும் ஒருபுடையொற்றுமையாகலின் ஏகதேசவுவமை. (௧௫)

நெடியகத்தைப்போக்கி நின்றசழக்கறுத்துப்
படிகத்துக்கும்பம்போற் பற்றினையேநெஞ்சமே.

(பொ—ரை.) மனமே! நீளப்பிதற்றுதலும், நிலையுற்றகுற்றங் களும் நீங்கிப்படிகப்பாண்டம்போலக் கிரகித்தனை.

(கு—ரை.) படிகத்தாற்செய்துள்ள வொருகுடமானது தனக்கு முன்னிட்ட நிறங்களைக்கிரகித்துத் தனக்கெனவொருநிறமின்றி யிரு த்தல்போலச் சார்ந்ததன்வண்ணமாய் நீயுநின்றனை யென்பார் 'பற்றி னை' என்றனர். (௧௬)

மேலாகியெங்கும் விளங்கும் பரம்பொருளிற்
பாலூறுமென்சுவைபோற் பற்றினையேநெஞ்சமே.

(பொ—ரை.) எவற்றினுக்கும்சிறந்து பிரகாசிக்கின்ற பெருமா னிடத்துப் பாலு மதன்சுவையும்போல விருந்தனை.

(கு—ரை.) பாலினின்றுநீங்காத சுவையினைப்போலச் சிவபெருமானிடத்து விளங்கினையென்பார் 'பற்றினை' என்றார். ஈண்டுகூறியஉவமையும் ஏகதேசமாகலின் குணகுணி பேத வுவமைகொள்ளாது ஒன்றிலொன்று விளங்குந்தன்மை மாத்திரங்கொள்ளுக. (கஎ)

நீரோடுதண்ணலிவிண்டு நீரானவாறேபோல்
ஊரோடுபேரில்லானோ டொன்றினையேநெஞ்சமே.

(பொ—ரை) மனமே! நீருடனேகுளிர்ச்சி பொருந்திய ஆலங்கட்டிபழையபடி நீரானதன்மைபோல ஊரும்பேருமற்ற சிவபெருமானுடன் பொருந்தினை.

(கு—ரை.) நீரும்ஆலங்கட்டியும் ஒருபுடையுவமையேயாகலின் தடிப்புநீங்குந்தன்மை யவ்வளவினுக்கே கொள்ளுக. (கஅ)

இப்பிறப்பைப்பாழ்ப்படுத்தி யிருந்தபடியேயிருக்கச்
செப்பவரிதாயவிடஞ் சேர்ந்தனையேநெஞ்சமே.

(பொ—ரை.) மனமே! எடுத்தசன்மத்தினைப் பாழாக்கிமவுனநிலையி லிருந்திடச்சொல்லற்கரிய இடத்தினை யடைந்தனை.

(கு—ரை.) மறுசென்மமுண்டாதற் கேதுவாகியதத்துவ சேஷ்டைகளை இச்சென்மத்திலேயே யொழித்துமவுனநிலை யடைந்தனையாகலின் திருவருளினையாதாரமாகப் பெற்றனையென்பார் 'சேர்ந்தனை' என்றனர். (கக)

மேலாம்பதங்களெல்லாம் விட்டுவிட்டாராய்ந்து
நாலாம்பதத்தி னடந்தனையேநெஞ்சமே.

(பொ—ரை.) மனமே! மேற்பட்டுள்ள (மும்மூர்த்திகளின்) பதங்களையெல்லாம் (விசாரித்து) நீங்கி (உண்மை) தேர்ந்துநாலாவது பதவியினைநாடிச்சேர்ந்தனை.

(கு—ரை.) நாலாம்பதமாவது பிரமனுலகு, விண்டுலகு, உருத்திரனுலகு மூன்றையுங்கடந்த துரியமூர்த்தியாகிய சிவபெருமான் சிதாகாயவுலகாம். (உ0)

கடங்கடங்கடோறுங் கதிரவனு டாடி
யடங்குமிடந்தானறிந் தன்புற்றாய்நெஞ்சமே.

(பொ—ரை.) மனமே! ஒவ்வொருபாண்டத்திலும் சூரியன்பிரதிம்பித்திருந்து கடமுடைந்தவழி பிரதிபிம்பம் சூரியனிற்சாரும் என்னும்உண்மைதெரிந்து விருப்பமுற்றனை.

(கு—ரை.) சூரியன்பாண்டங்கள்தோறும் தோன்றிப்பாண்டமுடைந்தவழிபிரதிபிம்பம் சூரியனைச்சாருமாறுபோல, மாயையானது உடல்தோறும் காரியப்பட்டிருந்து உடல்நீங்கிய காலத்துக் காரியமாயை காரணமாயையி லொடுங்குமென்பதாம். இப்பிரதிபிம்பத்தினைப் பிரமத்தின்மேலேற்றிக்கூறுவர் ஏகான்மவாதிகள். பிரமத்தின்கன்னியமாகவெல்லாம் சூனியமெனுமவரைப் பிரமம்பிரதி பிம்பிக்கவேறுவஸ்து ஏதெனக்கேட்டு அவரைமறுக்க. (உச)

கற்றவனுய்க்கேட்டவனுய்க் காணுனைய்க்காண்பவனுய்
உற்றவனுய்நின்ற நிலையொன்றுபட்டாய்நெஞ்சமே.

(பொ—ரை.) மனமே! (எல்லாம்) கற்றவனாகவும், எல்லார் (பிரார்த்தனையும்) கேட்டவனாகவும், (ஒருவருக்கும்) காணுதவனுகவும்

(அடியார்கட்கு) காண்பவனாகவும் (எல்லாரிடத்தும்) கலந்தவனாகவு முள்ள அவனிடத்தேகலந்தனை.

(கு—ரை.) ஆன்மாக்கள் சிவபெருமானையறியாதவர்களாக விருக்கினும் சிவபெருமான் தன்வியாபகத்து ளடங்கிய ஆன்மாக்களின் செயலினைத்தையும் தெரிந்துகொள்ளுவனென்பதாம். (உஉ)

நாலுவகைக்கரண நல்குபுலனைந்துமொன்றாய்ச்
சீலமுற்று நின்றநிலை சேர்ந்தனையேநெஞ்சமே.

(பொ—ரை.) மனமே! நான்குவகைப்பட்ட அந்தக்கரணங்களும், (விஷயங்களைக்) கொடுக்கும் ஐம்புலன்களும் ஒற்றுமைப்பட்டுச் சுத்தமான அவசரத்திலே கலந்தனை.

(கு—ரை.) கரணங்களும், புலன்களும் பிரபஞ்சமுகமான சேஷ்டைகளினின்று நீங்கியந்தர்முகமாக நடக்கும்அவசரத்தேகலந்தனையென்பார் 'சேர்ந்தனை' என்றனர். (உ௩)

விட்டிடமுந்தொட்டிடமும் விண்ணிடமுமண்ணிடமுங்
கட்டுமொருதன்மையெனக் கண்ணுற்றாய்நெஞ்சமே.

(பொ—ரை.) மனமே! நீங்கியஇடமும் அடைந்தஇடமும், ஆகாயமும், பூமியுஞ்சேர்ந்த ஒரேதன்மையுடையதெனப் பார்த்தனை.

(கு—ரை.) விட்டிடம்மண்ணிடம், தொட்டிடம் விண்ணிடம் இவற்றுள்விண் உயர்ந்ததில்லையெனவும், மண் தாழ்ந்ததில்லையெனவும் பேதம்கருதினையில்லை யென்பார் 'கண்ணுற்றாய்' என்றனர். (உ௪)

எந்தெந்தநாளு மிருந்தபடியேயிருக்க
அந்தச்சுகாதீத மாக்கினையேநெஞ்சமே.

(பொ—ரை.) மனமே! எக்காலமும் ஒருநிலையிலேயே தங்க அந்தஇன்மயமாகச் விருக்கச்செய்தனையே.

(கு—ரை.) எக்காலத்தும் ஒரேதன்மையான மவுனநிலையுடன் கூடிச்சிவானந்த மனுபவிக்கச் செய்தனைஎன்பார் 'ஆக்கினை' என்றனர். (உரு)

வாக்கிறந்துநின்ற மனோகோசரந்தனிலே
தாக்கறவேநின்றதிலே தலைசெய்தாய்நெஞ்சமே.

(பொ—ரை.) மனமே! சொல்லற்கடங்காத மனாதீதநிலையிலே யாதொன்றினும் சம்பதப்படாதநிலையிலே தலைமைவாய்ந்தாய்

(கு—ரை.) சொல்லாலெடுத்து விவகரித்தற்கும், மனத்தினாலெண்ணுதற்கும் அரியசுகாதீதநிலையிலே தனித்து நின்றனைஎன்பார் 'தலைசெய்தாய்' என்றனர். (உசு)

எத்தேசமுநிறைந்தே யெக்காலமுஞ்சிறந்து
சித்தாயசித்திடஞ் சேர்ந்தனையேநெஞ்சமே.

(பொ—ரை.) மனமே! எல்லாத்தேயங்களினும் பூரணமாகி, எப்போதும் சிறப்புற்றுவிளங்கும் அறிவுருபமாயுள்ள சிவத்திலடைந்தனையே.

(கு—ரை.) சர்வவியாபகமாய் எல்லாவற்றினு மேன்மையடைந்து சூக்குமசித்துருபமாகவிளங்கும் அறிவுமயமானபெருமானிடம் கலந்தனையென்பார் 'சேர்ந்தனை' என்றனர். (உஎ)

தாழாதேநீளாதே தன்மயமாய்நிறைந்து
வாழாதேவாழ மருவினையேநெஞ்சமே.

(பொ—ரை.) மனமே! தாழ்வுபடாமலும், உயர்வடையாமலும் ஒரேதன்மையினையுற்றுப் (பிரபஞ்சமுகமாக) வாழாமல் (திருவருளினை முன்னிட்டு) வாழக்கலந்தனை

(கு—ரை.) திருவருள்வியாபகத்திற் றிளைத்துஎன்றும் ஒருபடித்தாயிருக்குந்தன்மையினை யடைந்தாயென்பார் 'மருவினை' என்றனர். (உஅ)

உள்ளும்புறம்பு முவட்டாதவானந்தக்
கள்ளருந்திநின்றதிலே கண்ணுற்றாய்நெஞ்சமே.

(பொ—ரை.) மனமே! அகத்திலேயும் புறத்திலேயும் தெவிட்டாதசிவானந்தத்தே னருந்தியநிலையிலேயே இலட்சியம்வைத்தனை.

(கு—ரை.) எக்காலத்தும், எவ்வகையினும் விருப்புவெறுப்புண்டாகாத சிவானந்தசமுத்திரத்திற றிளைக்கக்கருதினையென்பார் 'கண்ணுற்றாய்' என்றனர். (உகூ)

வாதனைபோய்நிட்டையும்போய் மாமௌனராச்சியம்போய்
பேதமறநின்றவிடம்பெற்றனையேநெஞ்சமே.

(பொ—ரை.) மனமே! பிரபஞ்சவாசனை யொழிந்து, யோகம் கலைந்து, மவுனநிலையினின்று நீங்கி அபேதமாகவுள்ள திருவருணிலை யடைந்தனை.

(கு—ரை.) திருவருணிலையையடைதற்குச் சாதனமாயிதுகாறுமிருந்தவையெல்லாம் தாமேநெகிழ்ந்துவிடச் சாத்தியமுற்றாயென்பார் 'பெற்றனை' என்றனர். (கூ0)

இரதப்பிரிந்துகலந் தேகமாம்வாறேபோல்
விரகந்தவிர்ந்தணைல்பால் மேவினையேநெஞ்சமே.

(பொ—ரை.) மனமே! பாதரசம்பிரிக்தகாலத்து உடனேகலந்துவிடுமாறுபோல மோகநீங்கி அக்கினியினிடத்துப் பொருந்திணையே.

(கு—ரை.) ஒவ்வொருசமயம் பிரபஞ்சவிரகம் தாக்கியகாலத்து வெளிமுகப்படினும் அச்கணமேபழையபடி திருவருளிற்கலந்து விடுவையென்பார் 'மேவினை' என்றனர். ஈண்டுஅனல்என்றது அக்கினி சொரூபனுனசிவம். (கூக)

சோதியான்சூழ்பனீர் சூறைகொளுமாறேபோல்
நீதிகுருவின்றிருத்தாள் நீபெற்ருய்நெஞ்சமே.

(பொ—ரை.) மனமே! சூரியனுனவன்) தன்பிரகாசத்தால்தன்னைச்சூழ்ந்துள்ள பனிநீரினை நீக்கி விடுமாறுபோன்று நீதியுடன்கூடிய ஆசாரியன்மூர்த்தியின் அழகிய சரணங்களை நீயடைந்துவிட்டனை.

(கு—ரை.) சூரியன்பனியினை யொழித்தற்போல, ஆச்சாரியன் பிரபஞ்சவியாபரத்தினை யொழிக்கத்திருவருள்பெற்று அவனடியினையடைந்தனை யென்பார் 'நீபெற்ருய்' என்றனர். (கூஉ)

நெஞ்சோடுமகிழ்தல் முற்றிற்று.

பட்டினத்துப்பிள்ளையார் பாடற்றிரட்டினுக்கு, அறுபான்மும்மைநாயன்மாருள் ஒருவராயவாயிலார்நாயனர் பரம்பரையில்வந்தவரும், சுத்தாத்துவித சித்தாந்தவைதிகசைவ பிரவர்த்தகாசாரியரும், சென்னை மெய்கண்டசந்தானசபை அக்கிராசனுதிபதியுமாகிய, சித்தாந்தசரபம், அஷ்டாவதானம் பூவை கலியாணசுந்தரர் இயற்றிய

ஞானர்த்ததீபவுரை முற்றியது.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பட்டினத்துச்சுவாமிகள்சீடராகிய

பத்திரகிரியார்சரித்திரச்சுருக்கம்.

தவராஜ சிங்கமாகிய திருவெண்காட்டடிக ளென்னும் பட்டினத்துச் சுவாமிகள் சர்வ சங்கப் பரித்தியாக முற்றுக் காவிரிப்பூம் பட்டினத்தினின்றும் வெளியேறிச் சிவத்தலயாத்திரை செய்துவருகையில், பத்திரகிரி மகாராஜன் நகர்ப் புறத்திலுள்ள ஒரு விநாயகர் ஆலயத்தினையடைந்து சிவஞான நிஷ்டை கூடி யிருக்குஞ்சமயத்தில், கள்வர் சிலர் பத்திரகிரியரசன் மாளிகையிற் பிரவேசித்து வெகு திரவியங்களைக் கொள்ளையடித்துக் கொண்டு போகும்போது வழியில் தாங்கள் பிரார்த்தித்துக் கொண்டு வந்த விநாயகருக்குச் சமர்ப்பிக்க வெண்ணி ஓரிரத்தினமாலையை இருட்டில் அவ்விநாயகர் கோயிலில் சிவயோக நிஷ்டையிலிருந்த பட்டினத்தடிகளை விநாயக ரென்றெண்ணி யவர் கழுத்திற் போட்டுப் போயினர். உதயத்தில் கள்வரைத் தேடிக் கொண்டு புறப்பட்ட அரண்மனைக் காவலர்கள் பட்டினத்தடிகள் கழுத்தில் ஆபரண மிருக்கக்கண்டு இவரும் கள்வரைச் சேர்ந்தவரென பிடித்துக் கொண்டு போய் அரசன் முன்னிலையில் விடுக்க, அரசன் வினுக்கட்கெல்லாம் சிவ! சிவ! என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்த சுவாமிகளைப் பற்றி யொன்றுந் தோன்றாது அமைச்சனை நோக்கி நீ உன்னிஷ்டப்படி யாக்கினை தருகவென, அவ்வமைச்சன் கழுவேற்ற நியமித்தனன். அங்ஙனமே காவலர்கள் சுவாமிகளை யழைத்துக் கொண்டு போய் கழுமரத்தின் முன்னிறுத்த, சுவாமிகள் புன்னகை செய்து " என் செயலாவதி யாதொன்றுமில்லை யினித்தெய்வமே "

என்னுந் திருச்செய்யுளைப் பாடக் கழுமரம் எரிந்து விட்டது. அது கண்டார் அரசனுக்கு அறிவிக்க அரசன் திடுக்கிட்டு ஓடி வந்து சுவாமிகள் திருவடியில் விழுந்து நமஸ்கரிக்க அவ்வரசன் மனப்பக்குவத்தினை யுணர்ந்து தமது திருக்கண்களால் தீட்சிக்க உடனே யரசன் இராஜ கோலத்தினை நீக்கி உடன் தொடர "நீ திருவிடை மருதூரினுக்குச் செல்வாய்" எனக் கட்டளையிட்டு மீண்டும் தாம் அனேகமான சிவத்தலங்களை யடைந்து சிவதரிசனஞ் செய்து திருவிடைமருதூரில் கீழைக் கோபுர வாயிலில் வீற்றிருந்தருளினர். பத்திரகிரியாரும் ஆசாரியன் ஆணையை யேற்று அனேகமான சிவத்தலங்களைத் தரிசனஞ் செய்து கொண்டே திருவிடை மருதூரை யடைந்து குருவைத் தரிசித்துக் கொண்டு அவர் கட்டளைப்படி மேலைக் கோபுரவாயிலிலிருந்து கொண்டிருந்து தினம் பிச்சையேற்று வந்து குருநிவேதனஞ் செய்து மீதிச் சேடத்தை யுண்டு சிவநிஷ்டாபரராக விருந்தனர். இங்ஙனமாக, பத்திரகிரியாரிடம் ஒரு பெட்டை நாய்க் குட்டி வந்து வாலைக் குழைத்துத் தன் பசி நோயைக் குறிப்பித்து நிற்க, அதனை யறிந்து தனது சேடப்பிரசாதமளிக்கப் பசியாறி, அவருடன் கூடவே யிருந்து விட்டது. ஒரு நாள் மருதவாணர் ஒரு யாசகனைப் போல வேடங்கொண்டு பட்டினத்தாரிடஞ்சென்று அதிகப்பசியுள்ளவர்போல நடிக்க, பட்டினத்தடிகள் "யான் கோவணந் தாங்குவதே பாரமாக வுடையேன் மேற்குக் கோபுரவாயிலி லொரு சமுசாரியிருக்கின்றான்" அவனிட மேகினால் பசியாற்றுவனென, இது கேட்டு மருதவாணர் மேலைக் கோபுரவாயிலை யடைந்து, பட்டினத்துச் சுவாமிகள் புகன்றதையுரைக்கக்கேட்ட பத்திரகிரியார் இவ்வோடும், நாய்க்குட்டியுமோ என்னைச் சமுசாரியாக்கியது எனப்பாத்திரத்தை யெடுத்தெறிய, அது நாயிற் சிரத்திற் பட அது இறந்தது. மருதவாணர் மறைந்தனர். அந்நாயானது காசிராஜாவின் மகளாகப்பிறந்து வளர்ந்து பக்குவமடையத் தந்தை யறிந்து புரோகிதரை யழைத்துத் தனது புத்திரிக்குத்

தக்க நாயகன் நியமிக்க வேண்டுமென ஆலோசிக்கையில் இதுதெரிந்த பெண் பிதாவை நோக்கி, ஐய! யானொருவனுக் குரியவளல்லள். "திருவிடைமருதூரில் மேலைக்கோபுரவாயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் எனது குருநாதரிடம் ஒப்புவிப்பீர்" என அரசனதிசயித்து அவ்வுண்மை விசாரித்தறிந்து புத்திரியைப் பத்திரகிரியார் முன் கொணர்ந்துவிட, அவர் சிவநிஷ்டையி லிருந்து விழித்து நோக்க, அப்பெண் "அடிநாய் மீண்டும் திருவடியை நாடி வந்தது" என, யாவும் திருவுளத்திலறிந்த பத்திரகிரியார் எழுந்து அப்பெண்ணின் கரத்தினைப் பற்றிச் சென்று தனது ஆசிரியர் முன் விட்டு தேவரீர் உச்சிட்டமுண்டு வள்ர்ந்த நாய்க்கும் இப்பிறவி நோய் வரலாமோ வெனச் சுவாமிகள் "அவன் செயலன்றி யாவதொன்றுமில்லை" எனத் திருவருளை நாட அப்போது ஒரு அருட் பெருஞ்சோதி தோன்றி அதனில் அப்பெண்ணுடன் பத்திரகிரியார் மறைந்தருளினர். சுபம்.

இந்நூலுரையாசிரியரியற்றிய

பத்திரகிரியார் திருநட்சத்திர வெண்பா.

ஓங்குதிரு வெண்காட் டடியரடிகள் தண்ணருளைப்
பாங்குபெற வேபெற்ற பத்ரகிரி—யாங்கொளியாய்ச்
சித்திரை மாமகத்திற் சேர்ந்தனனே மாமருதூர்க்
கத்த னருளிற் கலந்து.

பத்திரகிரியார் பதாம்புயம் வாழ்க.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

—*—

பத்திரகிரியார்

மெய்ஞ்ஞானப்புலம்பலும்

ஞானார்த்ததீபவுரையும்.

விநாயகர்வணக்கம்.

முத்திதரும்ஞான மொழியாம்புலம்பல்சொல்ல
அத்திமுகவன்றன் அருள்பெறுவதெக்காலம்.

(பொழிப்புரை.) (ஆன்மகோடிகளின் மோட்சத்திற் கேதுவான) ஞானசம்பந்தமாகிய (அனுபவ) வார்த்தைகளால் (மெய்ஞ்ஞானப்) புலம்பலைப் பாட (அந்நூல் இடையூறின்றி முடிதற் பொருட்டு) யானை முகத்துடன் கூடிய (மூத்த பிள்ளையாரின்) திருவருளினை அடைதல் எக்காலம். என்றவாறு.

நூல்.

ஆங்காரமுள்ளடக்கி ஐம்புலனைச்சுட்டறுத்துத்
தூங்காமற்றூங்கிச் சுகம்பெறுவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (என்னோடொப்பாரில்லையென அகந்தைப்படுதற்கு காரணமாயுள்ள) ஆங்காரத் தத்துவம் (காரியப்படாதபடி) அடங்கச் செய்து (தைசத அகங்காரத்தினின்றுந் தோன்றும் மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவியென்னும் ஞானேந்திரியங்களாகிய) பஞ்சேந்திரியங்களைக் (காரியப்பட வொட்டாமல்) கெடுத்து (நித்திய சுழுத்தியினைப் போல வொன்றுந் தோன்றாதபடி) தூங்காமல் (திருவருளினை முன்னிட்டு அறிவுமயமாக விருந்து) தூங்கிச் சிவானந்த மடைவதெக்காலம், எ-று. (1)

நீங்காச்சிவயோக நித்திரைகொண்டேயிருந்து
தேங்காக்கருணைவெள்ளந் தேக்குவதுமெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (எண்ணெ யொழுக்குப் போலத் தொடர்ச்சியாய்) இடைவிடாது சிவராஜயோக சமாதியடைந்திருந்து (மாயாகாரியங்களால்) தளும்பாத சுகவாரி (என்னிடத்து) நிறைந்திருத்த லெக்காலம். எ-று. (2)

தேங்காக்கருணைவெள்ளந் தேக்கியிருந்துண்பதற்கு
வாங்காமல்விட்டகுறை வந்தடுப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) நிறைந்துள்ள கிருபா வெள்ளம் (என்னிடம்) ததும்பியிருந்து (அதனை) யனுபவித்தற்குப் பின் வாங்காமல் (பூர்வசென்மாந்தரபுண்ணிய) சேஷம் (என்னை) யடுத்து (அதனை யுண்ணும்படி செய்வது) எக்காலம். எ-று. (3)

ஓயாக்கவலையினு ளுள்ளுடைந்துவாடாமல்
மாயாப்பிறவி மயக்கறுப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (பிரபஞ்சத்தின் கண்ணே) நீங்கப் பெறாத (மண், பெண், பொன் என்பவற்றால் விளையும்) துன்பத்தினால் மனம் தளர்ச்சியடைந்து மெலியாமல் (அசுத்த) மாயா காரியத்தால் (உண்டாகும்) சென்மத்தினால் (விளையும்) மயக்கத்தினை யொழித்துக் கொள்வது எக்காலம். எ-று. (4)

மாயாப்பிறவி மயக்கத்தையூடறுத்துக்
காயாபுரிக்கோட்டை கைக்கொள்வதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) மாயை சம்பந்தத்தா லுண்டாகிய சென்மத்தால் விளையும் (பிரபஞ்ச) மயக்கத்தினை அடியோடு நீக்கித் தேக மென்னுங்

கோட்டை (நிலைபெறுமாறு காயசித்தியைச்) செய்து கொள்வது எக்காலம். எ-று. (5)

காயாபுரிக்கோட்டை கைவசமாய்கொள்வதற்கு
மாயாவனுபூதி வந்தடுப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (காயசித்தியினால்) தேகத்தினை நிலைபெறச் செய்து கொள்வதற்கு (சுத்த) மாயா சம்பந்தமாகச் சிவானுபூதி (என்னிடத்துச்) சுவானுபூதியாய் விளைவது எக்காலம். எ-று. (6)

சேயாய்சமைந்து செவிடூமைபோற்றிரிந்து
பேய்போலிருந்துன் பிரமைகொள்வதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (இவ்வுலகிலே) யொரு புத்திரனாகப்பிறந்து (பிரபஞ்ச சம்பந்தமான விஷயங்கள் கேளாத) செவிடனாகவும் (தற்போதவார்த்தைகளைப் பேசாத) ஊமையனாகவும் சஞ்சரித்துப் (பிசாசால் பிடியுண்டவன் தேகத்திலே யொருத்தர் பண்ணும் மிதாகிதங்கள் பிடித்த பேய்க்கேயாகத் தனக்குப் பாரமற நிற்பது போலச் சுதந்திரமின்றி) பேய்பிடிப்பான் போற்சஞ்சரித்து (சிவபெருமானாகிய) தேவரீரிடத்து மெய்யறிவு கொள்வது எக்காலம்-எ-று. (7)

பேய்போற்றிரிந்தும் பிணம்போற்கிடந்துபெண்ணைத்
தாய்போனினைத்துத் தவமுடிப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) பேய் ஆவேசம் கொண்டவனைப் போலச் (சுதந்திரமின்றி) யுலவி (பிரபஞ்ச வாசனை சிறிதும் தாக்காது நிருவிகற்ப சமாதியில் சலனமற்ற) பிணம்போற்றங்கி (உலகினுள்ள மாதர்களைத் தாய் மாரைப் போலப் பாவித்து (வாழும்) விரதத்தினைப் பூர்த்தி செய்து கொள்வது எக்காலம்-எ-று. (8)

என்னுந் திருச்செய்யுளைப் பாடக் கழுமரம் எரிந்து விட்டது. அது கண்டார் அரசனுக்கு அறிவிக்க அரசன் திடுக்கிட்டு ஓடி வந்து சுவாமிகள் திருவடியில் விழுந்து நமஸ்கரிக்க அவ்வரசன் மனப்பக்குவத்தினை யுணர்ந்து தமது திருக்கண்களால் தீட்சிக்க உடனே யரசன் இராஜ கோலத்தினை நீக்கி உடன் தொடர "நீ திருவிடை மருதூரினுக்குச் செல்வாய்" எனக் கட்டளையிட்டு மீண்டும் தாம் அனேகமான சிவத்தலங்களை யடைந்து சிவதரிசனஞ் செய்து திருவிடைமருதூரில் கீழைக் கோபுர வாயிலில் வீற்றிருந்தருளினர். பத்திரகிரியாரும் ஆசாரியன் ஆணையை யேற்று அனேகமான சிவத்தலங்களைத் தரிசனஞ் செய்து கொண்டே திருவிடை மருதூரை யடைந்து குருவைத் தரிசித்துக் கொண்டு அவர் கட்டளைப்படி மேலைக் கோபுரவாயிலிலிருந்து கொண்டிருந்து தினம் பிச்சையேற்று வந்து குருநிவேதனஞ் செய்து மீதிச் சேடத்தை யுண்டு சிவநிஷ்டாபரராக விருந்தனர். இங்ஙனமாக, பத்திரகிரியாரிடம் ஒரு பெட்டை நாய்க் குட்டி வந்து வாலைக் குழைத்துத் தன் பசி நோயைக் குறிப்பித்து நிற்க, அதனை யறிந்து தனது சேடப்பிரசாதமளிக்கப் பசியாறி, அவருடன் கூடவே யிருந்து விட்டது. ஒரு நாள் மருதவாணர் ஒரு யாசகனைப் போல் வேடங்கொண்டு பட்டினத்தாரிடஞ்சென்று அதிகப்பசியுள்ளவர்போல நடிக்க, பட்டினத்தடிகள் "யான் கோவணந் தாங்குவதே பாரமாக வுடையேன் மேற்குக் கோபுரவாயிலி லொரு சமுசாரியிருக்கின்றான்" அவனிடமேகினால் பசியாற்றுவனென, இது கேட்டு மருதவாணர் மேலைக் கோபுரவாயலை யடைந்து, பட்டினத்துச் சுவாமிகள் புகன்றதையுரைக்கக்கேட்ட பத்திரகிரியார் இவ்வோடும், நாய்க்குட்டியுமோ என்னைச் சமுசாரியாக்கியது எனப்பாத்திரத்தை யெடுத்தெறிய, அது நாயிற் சிரத்திற் பட அது இறந்தது. மருதவாணர் மறைந்தனர். அந்நாயானது காசிராஜாவின் மகளாகப்பிறந்து வளர்ந்து பக்குவமடைய‌த் தந்தை யறிந்து புரோகிதரை யழைத்துத் தனது புத்திரிக்குத்

தக்க நாயகன் நியமிக்க வேண்டுமென ஆலோசிக்கையில் இதுதெரிந்த பெண் பிதாவை நோக்கி, ஐய! யாரொருவனுக் குரியவளல்லள். "திருவிடைமருதூரில் மேலக்கோபுரவாயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் எனது குருநாதரிடம் ஒப்புவிப்பீர்" என அரசனதிசயித்து அவ்வுண்மை விசாரித்தறிந்து புத்திரியைப் பத்திரகிரியார் முன் கொணர்ந்து விட, அவர் சிவநிஷ்டையி லிருந்து விழித்து நோக்க, அப்பெண் "அடிநாய் மீண்டும் திருவடியை நாடி வந்தது" என, யாவும் திருவுளத்திலறிந்த பத்திரகிரியார் எழுந்து அப்பெண்ணின் கரத்தினைப் பற்றிச் சென்று தனது ஆசிரியர் முன் விட்டு தேவரீர் உச்சிட்டமுண்டு வள்ர்ந்த நாய்க்கும் இப்பிறவி நோய் வரலாமோ வெனச் சுவாமிகள் "அவன் செயலன்றி யாவதொன்றுமில்லை" எனத் திருவருளை நாட அப்போது ஒரு அருட் பெருஞ்சோதி தோன்றி அதனில் அப்பெண்ணுடன் பத்திரகிரியார் மறைந்தருளினர். சுபம்.

இந்நூலுரையாசிரியரியற்றிய

பத்திரகிரியார் திருநட்சத்திர வெண்பா.

ஓங்குதிரு வெண்காட் டியரடிகள் தண்ணருளைப்
பாங்குபெற வேபெற்ற பத்ரகிரி—யாங்கொளியாய்ச்
சித்திரை மாமகத்திற் சேர்ந்தனனே மாமருதூர்க்
கத்த னருளிற் கலந்து.

பத்திரகிரியார் பதாம்புயம் வாழ்க.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

—*—

பத்திரகிரியார்

மெய்ஞ்ஞானப்புலம்பலும்

ஞானர்த்ததீபவுரையும்.

விநாயகர்வணக்கம்.

முத்திதரும்ஞான மொழியாம்புலம்பல்சொல்ல
அத்திமுகவன்றன் அருள்பெறுவதெக்காலம்.

(பொழிப்புரை.) (ஆன்மகோடிகளின் மோட்சத்திற் கேதுவான) ஞானசம்பந்தமாகிய (அனுபவ) வார்த்தைகளால் (மெய்ஞ்ஞானப்) புலம்பலைப் பாட (அந்நூல் இடையூறின்றி முடிதற் பொருட்டு) யானை முகத்துடன் கூடிய (மூத்த பிள்ளையாரின்) திருவருளினை அடைதல் எக்காலம். என்றவாறு.

நூல்.

ஆங்காரமுள்ளடக்கி ஐம்புலனைச்சுட்டறுத்துத்
தூங்காமற்றூங்கிச் சுகம்பெறுவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (என்னேடொப்பாரில்லையென அகந்தைப்படுதற்கு காரணமாயுள்ள) ஆங்காரத் தத்துவம் (காரியப்படாதபடி) அடங்கச் செய்து (தைசத அகங்காரத்தினின்றுந் தோன்றும் மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவியென்னும் ஞானேந்திரியங்களாகிய) பஞ்சேந்திரியங்களைக் (காரியப்பட வொட்டாமல்) கெடுத்து (நித்திய சுழுத்தியினைப் போல வொன்றுந் தோன்றாதபடி) தூங்காமல் (திருவருளினை முன்னிட்டு அறிவுமயமாக விருந்து) தூங்கிச் சிவானந்த மடைவதெக்காலம், எ-று. (1)

நீங்காச்சிவயோக நித்திரைகொண்டேயிருந்து
தேங்காக்கருணைவெள்ளந் தேக்குவதுமெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (எண்ணெ யொழுக்குப் போலத் தொடர்ச்சியாய்) இடைவிடாது சிவராஜயோக சமாதியடைந்திருந்து (மாயாகாரியங்களால்) தளும்பாத சுகவாரி (என்னிடத்து) நிறைந்திருத்த லெக்காலம். எ-று. (2)

தேங்காக்கருணைவெள்ளந் தேக்கியிருந்துண்பதற்கு
வாங்காமல்விட்டகுறை வந்தடுப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) நிறைந்துள்ள கிருபா வெள்ளம் (என்னிடம்) ததும்பியிருந்து (அதனை) யனுபவித்தற்குப் பின் வாங்காமல் (பூர்வசென்மாந்தரபுண்ணிய) சேஷம் (என்னை) யடுத்து (அதனை யுண்ணும்படி செய்வது) எக்காலம். எ-று. (3)

ஓயாக்கவலையினா லுள்ளுடைந்துவாடாமல்
மாயாப்பிறவி மயக்கறுப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (பிரபஞ்சத்தின் கண்ணே) நீங்கப் பெறாத (மண், பெண், பொன் என்பவற்றால் விளையும்) துன்பத்தினால் மனம் தளர்ச்சியடைந்து மெலியாமல் (அசுத்த) மாயா காரியத்தால் (உண்டாகும்) சென்மத்தினால் (விளையும்) மயக்கத்தினை யொழித்துக் கொள்வது எக்காலம். எ-று. (4)

மாயாப்பிறவி மயக்கத்தையூடறுத்துக்
காயாபுரிக்கோட்டை கைக்கொள்வதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) மாயை சம்பந்தத்தா லுண்டாகிய சென்மத்தால் விளையும் (பிரபஞ்ச) மயக்கத்தினை அடியோடு நீக்கித் தேக மென்னுங்

கோட்டை (நிலைபெறுமாறு காயசித்தியைச்) செய்து கொள்வது எக்காலம். எ-று. (5)

காயாபுரிக்கோட்டை கைவசமாய்கொள்வதற்கு
மாயாவனுபூதி வந்தடுப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (காயசித்தியினால்) தேகத்தினை நிலைபெறச் செய்து கொள்வதற்கு (சுத்த) மாயா சம்பந்தமாகச் சிவானுபூதி (என்னிடத்துச்) சுவானுபூதியாய் விளைவது எக்காலம். எ-று. (6)

சேயாய்சமைந்து செவிடூமைபோற்றிரிந்து
பேய்போலிருந்துன் பிரமைகொள்வதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (இவ்வுலகிலே) யொரு புத்திரனாகப்பிறந்து (பிரபஞ்ச சம்பந்தமான விஷயங்கள் கேளாத) செவிடனாகவும் (தற்போதவார்த்தைகளைப் பேசாத) ஊமையனாகவும் சஞ்சரித்துப் (பிசாசால் பிடியுண்டவன் தேகத்திலே யொருத்தர் பண்ணும் மிதாகிதங்கள் பிடித்த பேய்க்கேயாகத் தனக்குப் பாரமற நிற்பது போலச் சுதந்திரமின்றி) பேய்பிடிப்பான் போற்சஞ்சரித்து (சிவபெருமானாகிய) தேவரீரிடத்து மெய்யறிவு கொள்வது எக்காலம்-எ-று. (7)

பேய்போற்றிரிந்தும் பிணம்போற்கிடந்துபெண்ணைத்
தாய்போனினைத்துத் தவமுடிப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) பேய் ஆவேசம் கொண்டவனைப் போலச் (சுதந்திரமின்றி) யுலவி (பிரபஞ்ச வாசனை சிறிதும் தாக்காது நிருவிகற்ப சமாதியில் சலனமற்ற) பிணம்போற்றங்கி (உலகிலுள்ள மாதர்களைத் தாய்மாரைப் போலப் பாவித்து (வாழும்) விரதத்தினைப் பூர்த்தி செய்து கொள்வது எக்காலம்-எ-று. (8)

கால்காட்டிக்கைகாட்டிக் கண்கள்முகங்காட்டி
மால்காட்டுமங்கையரை மறந்திருப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) செம்பஞ்சூட்டிய மிருதுவான கால்களைக் காட்டியும், கைகளினால் சாடை முதலிய காட்டியும் பற்பல சைகைகள் கண்களாற் காட்டியும் முகம் மினுக்கிக் காட்டியும் காம விச்சையினைக்காட்டியும் வாழுகின்ற (வேசிகளாகிய) மாதர்களை மறந்து தேவரீர் திருவருள் மயமாக இருப்பது எக்காலம்-எ-று. (9)

பெண்ணினல்லாராசைப் பிரமையினைவிட்டொழிந்து
கண்ணிரண்டுமூடிக் கலந்திருப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) பெண்டன்மையுடைய மாதர்களிடத்து வைக்கும் காமவாசையான மயக்கத்தினை நீக்கிப் பௌதிக சம்பந்தமான இரண்டு கண்களையு மூடிக் கொண்டு அறிவாகிய (கண்களைத் திறந்து) தேவரீர் திருவருளில் கலந்து சுகித்திருப்பது எக்காலம்-எ-று. (10)

வெட்டுண்டபுண்போல் விரிந்தவல்குற்றைதனிலே
தட்டுண்டுநிற்கை தவிர்வதுவுமெக்காலம்.

(பொ-ரை.) கத்தியினால் காயம்பட்ட புண்ணினைப்போலப் பிளப்பினையுடைய நிதம்பமென்கிற பாம்பின் படம்போன்றவதனிலே மனம் சிக்கிக்கொண்டு நிற்றலினின்று நீங்கியிருத்தலுமெக்காலம்-எ-று. (11)

ஆறாதபுண்ணி லழுந்திக்கிடவாமல்
தேறாதசிந்தைதனைத் தேற்றுவதுமெக்காலம்.

(பொ-ரை.) எவ்விதமான மருந்தினாலேயும் சௌக்கிய மடையாத புண்ணினைப்போலவிருக்கும் (அல்குல் ஆசையினில்) மனம் அழுந்தியிராமல் திருவருளினை யாராயாத சிந்தையினை நன்னெறியினில் சேர்ப்பது எக்காலம்-எ-று. (12)

தந்தைதாய்மக்கள் சகோதரரும்பொய்யெனவே
சிந்தைதனிற்கண்டு திருக்கறுப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) பிதா, மாதா, புத்திரர், சோதரரும் வந்தவாறும் போமாறும் மாயாஜாலமெனவே மனத்தினால் உண்மை விசாரித்துத் தெளிந்து பிரபஞ்ச மயக்கை யொழிப்ப தெக்காலம்-எ-று. (13)

மன்னுயிரைக்கொன்று வதைத்துண்டுழலாமல்
தன்னுயிர்போலெண்ணித் தவமுடிப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (ஆடு, கோழி, மச்ச முதலிய) ஜெந்துக்களைக்கொன்று (அவற்றை) உபத்திரவப்படுத்தி வயிராறத்தின்று பாவசொரூபிகளாகத் திரியாமல் தன்னுயிரைப் போலவே பிறவுயிர்களையும் பாவித்துக் கொல்லாவிரதத்தினைப் பூர்த்தி செய்வது எக்காலம்-எ-று. (14)

பாவியென்றேபேர்படைத்துப் பாழ்நரகில்வீழாமல்
ஆவிநின்றசூத்திரத்தை யறிவதினியெக்காலம்.

(பொ-ரை.) பிறருக்குத் தீங்கு செய்வதனால் பாவி யென்று யாரும் சொல்லும்படியான பேரை வகித்து அதற்குப் பலனாகப் பாழாகிய நரகத்தில் வீழ்ந்து வருந்தாமல் உயிரானது உடலில் நிலைத்து நின்ற இரகசியத்தினைத் தெரிவித்துக் கொள்வதெக்காலம்-எ-று. (15)

உளியிட்டகல்லு முருப்பிடித்தசெஞ்சாந்தும்
புளியிட்டசெம்பும் பொருளாவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) உளியைக் கொண்டு செதுக்கியமைத்த சிலாவுருவத்தினையும், செவ்விய சுண்ணாம்பு சாந்தினாலமைத்த வுருவத்தினையும், புளியினாற் சுத்தம் பண்ணப்பட்ட செம்பு விக்கிரகத்தையும், (சிலை, சாந்துரு, விக்கிரக மென்று சாமானியமாகப் பாவிக்காமல் அவற்

றையதிட்டித்துக் கொண்டு சிவபெருமான் அனுக்கிரகிக்கும் உண்மைப்) பொருள் இவ்வகையெனத் தெரிவது எக்காலம்-எ-று. (16)

வேடிக்கையுஞ்சொகுசு மெய்ப்பகட்டும்பொய்ப்பகட்டும்
வாடிக்கையெல்லா மறந்திருப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) பிரபஞ்ச வேடிக்கையிலும், அழகாக நடப்பதிலும், தேசத்தை யலங்கரித்துக் கொள்ளுவதிலும், பெரியாரைப் போல நடிப்பதிலும் செய்யும் வழக்கத்தினை யெல்லாம் மறந்து எவற்றினும் பற்றற்றிருப்பது எக்காலம்-எ-று. (17)

பட்டுடைபொற்பணியும் பாவனையுந்தீவினையும்
விட்டுவிட்டுன்பாதம் விரும்புவதுமெக்காலம்.

(பொ-ரை) பீதாம்பர முதலிய தரித்துக் கொள்ளுவதிலும், ஆபரணங்களால் அலங்காரம் செய்து கொள்வதிலும், பிறர் போல் நடித்தலிலும், கொடிய பாவங்கள் செய்தலிலு மிருந்து நீங்கித் தேவரீர் திருவடியினையே விரும்புவது எக்காலம்-எ-று. (18)

ஆமைவருமாட்கண் டைந்தடக்கஞ்செய்தாற்போல்
ஊமையுருக்கொண் டொடுங்குவதுமெக்காலம்.

(பொ-ரை.) ஆமையானது தனக்குச் சமீபத்தில் வரும் மனிதரைக் கண்டு நீரிலடைந்து தனது தலை நாலுகால் என்னு மைந்துறுப்புக்களையும் தன்னுடற்கு ளிழுத்துக் கொள்ளுதல் போல (மெய், வாய், கண், மூக்கு செவி யென்னு மைந்து இந்திரியங்களின் வழியே செல்லும் விஷயங்களையடக்கிக்கொண்டு) மவுனநிலையுற்று விவகாரமற்று ஒடுங்கியிருப்பது எக்காலம்-எ-று. (19)

தண்டிகையுஞ்சாவடியுஞ் சாளிகையுமாளிகையுங்
கண்டுகளிக்குங் கருத்தொழிவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (நிலையாக வொருவர்பாலிருக்கத் தகுந்ததல்லனவாகிய) பல்லக்கினையும், சத்திரத்தினையும், பணப்பையினையும், வீட்டினையும் பார்த்து எந்நாளுந் தனக்குச் சொந்தமெனச் சந்தோஷித்திருக்கும் எண்ணத்தினை நீக்குவது எக்காலம்-எ-று. (20)

அத்தனிருப்பிடத்தை ஆராய்ந்துபார்த்துநிதஞ்
செத்தசவம்போற் றிரிவதினியெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (பொதுத்தன்மையில் சருவ வியாபகமாகவும், சிறப்புத்தன்மையில் குருலிங்க சங்கமங்களிலும்) சிவபெருமானெழுந்தருளியிருக்கும் உண்மையிடமொவ்வொன்றையும் (மெய்கண்ட சாஸ்திரங்களைக் கொண்டு) விசாரித்துத் (திருவருளை முன்னிட்டுத்) தரிசித்து எந்நாளும் உயிர் நீங்கிய பிணம்போலப் பிரபஞ்ச சுதந்திரமின்றிச் சஞ்சரிப்பது எக்காலம்-எ-று. (21)

ஒழிந்ததருமத்தினைவைத் துள்ளெலும்புவெள்ளெலும்பாய்க்
கழிந்தபிணம்போலிருந்து காண்பதினியெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (பாவத்தினின்று) நீங்கிய (பதி)தருமத்தினை ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு உடலின் கண்ணேயுள்ள என்பு வெளுத்தவெலும்பாகித் தசைகழிந்த சவம்போலவாழ்ந்து உனைத்தரிசிப்பது எக்காலம்.

அற்பசுகமறந்தே யறிவையறிவாலறிந்து
கெர்ப்பத்தில்வீழ்ந்துகொண்ட கோளறுப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை,) (பிரபஞ்ச சம்பந்தமான) சிற்றின்பத்தினை மறந்து அறிவு சொரூபமாகவுள்ள சிவபெருமானை, திருவருளை முன்னிட்டவான்ம வறிவினாற்றெரிந்து பிறவியில் தங்கும்படி வாய்ந்த தீமையை நீக்கிக்கொள்வது எக்காலம்-எ-று. (23)

கருப்படுத்திஎன்னையமன் கைப்பிடித்துக்கொள்ளாமுன்
உருப்படுத்தியாள வுடன்படுவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) பிரமன் மனிதனாகப் பிறப்பித்து வாழ்ந்த பின்னர் என்றனை இயமன் பிடித்துக் கொண்டேகா முன்னம், சிவமாந்தன்மை செய்து ஆட்கொள்ளக் கருணை கூர்தல் எக்காலம்-எ-று. (24)

தூண்டுவிளக்கணைய தொடர்ந்திருள்முன்சூழ்ந்தாற்போல்
மாண்டுபிழைத்துவந்த வகைதெரிவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) தூண்டுகோலினையுடைய தீபமானது அணைந்து விட உடனே இருள் தொடர்ந்து எங்கும் சூழ்ந்து கொண்டு ஒளியும் இருளும் மாறி மாறி வருதல் போல அடிக்கடி இறந்து பிறந்து உலகில் வந்தவிதம் விருப்பு வெருப்பினால் விளைந்த கன்மத்தினாலெனத்தெரிந்து கொள்வது எக்காலம்-எ-று (25)

தூரியினின்மீன்போற் சுழன்றுமனம்வாடாமல்
ஆரியனைத்தேடி யடிபணிவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) பெருவலையினிற்பட்ட மீனைப்போல (பிரபஞ்சமாயா வலையிற் பட்டுத்) திரிந்து மனமிளைக்காமல் குருநாதனைத் தேடிக் (கண்டு) அவன்றிருவடியினை வணங்குவது எக்காலம். எ-று. (26)

எண்ணூறுகமிருந்து மெய்தாதவீடுபெற
வெண்ணீறுபூசி விளங்குவதுமெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (விபூதியினையணியாது) அனேகமான யுகங்களிருந்தாலும் அடையக் கூடாத மோட்சத்தினை யடைய வெண்மையான விபூதியினைத் தேகமனைத்தினிலும் சண்ணித்துக்கொண்டு (அதனால்) மோட்சவீட்டில் வாழ்ந்திருப்பது எக்காலம்-எ-று. (27)

அவவேடம்பூண்டிங் கலேந்துதிரியாமற்
சிவவேடம்பூண்டு சிறந்திருப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) புறச்சமயத்தினர்க்குரிய அப்பிரயோசனமான வேடத்தினைத் தரித்து இவ்வுலகில் நாய் போல அலைந்து உலவாமல் சைவ சமயத்திற்குறிய (விபூதி ருத்திராட்சமான மங்கள) வேடந் தரித்து (சிவஞானச் செல்வத்தில்) சிறப்படைந்து இருப்பதெக்காலம். (28)

அண்டருக்காநஞ்சருந்தி அம்பலத்திலாடுசிவன் [காலம்
தொண்டருக்குத் தொண்டனெனத் தொண்டுசெய்வதெக்

(பொ-ரை.) தேவர்களனைவரும் சாகாதிருக்கும் பொருட்டு விஷத்தினையுண்டு தில்லைச்சிற்றம்பலத்திலே ஆனந்த நிர்த்தனஞ் செய்யும் நடராஜமூர்த்தியின் அடியார்கட்கு அடியனென அவர்கட்கு பணிசெய்வது எக்காலம்-எ-று. (29)

பன்றிவடிவெடுத்துப் பாரிடந்துமால்காணக்
குன்றில்விளக்கொளியை கூறுவதுமெக்காலம்.

(பொ-ரை.) விஷ்ணுவானவர் பன்றியுருவினை யெடுத்து (நூறு வருஷ காலம்) பூமியினை யகழ்ந்தும் காணப்படாத திருவண்ணமலையின் (முடியில் விளங்கும்) ஞானதீபத்தினை (வாயாரச்) சொல்வதும் எக்காலம்-எ-று. (30)

தித்திக்குந்தெள்ளமிர்தை சித்தாந்தத்துட்பொருளை
முத்திக்குவித்தை முதனினைப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை,) (சிவனடியார்கள் உள்ளத்தில்) தித்திக்கும்படியான தெள்ளிய தேவாமிர்தம் போன்றவனை (வேதாந்தத்தைக் கடந்த வேதாந்த தரமாகிய) சித்தாந்தத்திலே (விளங்கும்) உட்பயனை (சுத்

தாத்துவித சித்தாந்த) முத்தியினுக்கு வித்தினை (எத்தேவர்கட்கும்) முதலாகத் தியானிப்பது எக்காலம்-எ-று. (31)

வேதாந்தவேதமெல்லாம் விட்டொழுந்தே நிஷ்டையி
ஏகாந்தமாக யிருப்பதினியெக்காலம். [லே

(பொ-ரை.) (ஆன்மகோடிகட்குப் பொதுவாகச் சொல்லப்பட்டுள்ள) உபநிடதங்களுடன் கூடிய வேத மனைத்தனையும் விட்டு (சத்திநிபாத உத்தமர்கட்குச் சிறப்பாகச்சொல்லப்பட்டுள்ள) சிவாகமத்தின் குறித்த நிஷ்டையினில் தனியாக விருப்பது இனியெக்காலம். (32)

மற்றிடத்தைத்தேடியென்றன் வாழ்நாளைப்போக்காமல்
உற்றிடத்தைத்தேடி யுறங்குவதுமெக்காலம்.

(பொ-ரை.) பகிர்முகமாகவுள்ள அந்நிய பிரபஞ்சத்தினைத் தேடி எனது ஆயுள் நாள்களை வீணுக்காமல் அந்தர்முகமாகவுள்ள அநந்நிய பிண்டத்தினைத் தேடி யுண்மை யறிந்து சிவானந்த யோக நித்திரையி லிருப்பது எக்காலம்-எ-று. (33)

இன்றுளோர்நாளை யிருப்பதுவும் பொய்யெனவே
மன்றுளோர்சொல்லும் வகையறிவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) இன்றையதின மிருப்பவர் அடுத்தநா ளிருப்பதுவும் நிச்சயமில்லையெனவே அறிவாளிகள் கூடிய சபையிலேயுள்ள பெரியோர்கள் சொல்லும் தன்மையினைத் தெரிவது எக்காலம்-எ-று. (34)

கஞ்சாவபினியுடன் கள்ளுண்டுவாடாமற்
பஞ்சாவமிர்தம் பருகுவதுமெக்காலம்.

(பொ-ரை.) அறிவை மயக்கும் விபரீதங்களிற் புத்தியினைச் செலுத்துகின்ற கஞ்சா, அபினி, கள் இவைகளைத் தின்றும், குடித்

தும் மயக்கமடையாமல் சிவபெருமானுக்கு அபிடேகித்த தயிர், பால், நெய், சருக்கரை, பழம் கூடிய பஞ்சாமிருதத்தினை உண்ணுவதும் எக்காலம்-எ-று. (35)

செஞ்சலத்தினூற்றிரண்ட ஜெனனமோக்ஷம்பெறவே
சஞ்சலத்தைவிட்டுன் சரணடைவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) கருப்பாசயத்தினில் சிவந்த இரத்தத்தினால் வடிவெடுத்த பிறப்பானது மோட்சமடையவே பிரபஞ்ச சம்பந்தமாகவுள்ள மாயாகாரிய துன்பத்தினின்று நீங்கித் தேவரீர் திருவடியினையடைவதெக்காலம்-எ-று. (36)

கும்பிக்கிரைதேடிக் கொடுப்பாரிடந்தோறும்
வெம்பித்திரிகை விடுப்பதினியெக்காலம்.

(பொ-ரை.) வயிற்றினுக்கென்று சாப்பாடு தேடி அது கொடுப்பாருடைய வீடுதோறும் மனம் புழுங்கித்திரிதலைத் தடுத்துக்கொண்டு இருக்குமிடந் தேடிவர வாழ்தல் எக்காலம்-எ-று. (37)

ஆடுகின்றசூத்திரந்தா னறுமளவுமேதிரிந்து
போடுகின்றநாள்வருமுன் போற்றுவதுமெக்காலம்.

(பொ-ரை.) உலகத்தில் சஞ்சரிக்கின்ற இந்தேகமானது சாமளவும் உலவி இறக்குநாளை யடைவதற்குமுந்தியே தேவரீரை துதிப்பது எக்காலம்-எ-று. (38)

நவசூத்திரவீட்டை நானென்றலையாமல்
சிவசூத்திரத்தைத் தெரிந்தறிவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) ஒன்பது துவாரங்களுடன்கூடிய உடலினை ஆன்மாவாகிய நானென்றலையாமல் சிவஞானபோத சூத்திரத்தினைப் படித்தறிவது எக்காலம்-எ-று. (39)

மறந்துமலசலங்கள் மாயும்புழக்கூட்டைவிட்டுக்
கரந்துனடியிணைக்கீழ்க் கலந்துநிற்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) அறிவு மயங்கி மலமும் சலமும் தாமே வழியும்படி இறந்துபோகும் புழுக்கள் நிறைந்த தேகத்தினின்றுநீங்கி நினது திருவருளில் மறைந்து தேவரீர் இரண்டு திருவடிக் கீழ் இரண்டறக் கலந்து தங்குவது எக்காலம்-எ-று. (40)

இம்மைதனிற்பாதகனு யிருவினைக்கீடாயெடுத்த
பொம்மைதனைப்போட்டுன்னைப் போற்றிநிற்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) இப்பிறப்பில் பாவியாக பூர்வஜென்மத்திற் செய்த நல்வினை தீவினைக்குத் தக்கபடி யெடுத்த பொம்மையாகிய உடலை நீக்கி விட்டுத் தேவரீரைத் தோத்தரித்து வாழ்வது எக்காலம்-எ-று. (41)

உப்பிட்டபாண்ட முடைந்துகருக்கொள்ளுமுன்னே
அப்பிட்டவேணியனுக் காட்படுவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) உப்பினையடைத்து வைத்துள்ள பானையுளுத்துப்போவதுபோல நிலையுற்றிராதபடி அழிந்து மறுபடியும் பிறவியெடுப்பதன் முன்னரே கங்காநதியினைத் தரித்த சடாபாரத்தினையுடைய பரமசிவனுக்கு அடிமையாவது எக்காலம். எ-று. (42)

சேவைபுரிந்து சிவரூபக்காட்சிகண்டு
பாவைதனைக்கழித்துப் பயனடைவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) ஆலய வழிபாடுசெய்து சிவலிங்கப்பெருமான் திருவுருவத்தினைத் தரிசித்து மாதர் மயக்கத்தினை நீக்கி மோட்சப் பிரயோசனத்தை யடைவதெக்காலம். எ-று. (43)

காண்டத்தைவாங்கிக் கருமேகமீண்டதுபோல்
பாண்டத்தைநீக்கிப் பரமடைவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (சமுத்திரத்தினின்றும், உப்புநீரைக் குடித்துக் கரிய மேகமானது திரும்பி நன்னீரைப் பொழிவது போல) தேகத்தினின்றும் (மலத்துடன் சம்பந்தித்த) உயிர் நீங்கித் திருவருளினைப் பொழிந்து மேலான பதத்தினை யடைவது எக்காலம். எ-று. (44)

சோற்றுத்துருத்திதனைச் சுமந்தலைந்துவாடாமல்
ஊற்றைச்சடம்போட் டுனையடைவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) சாதத்தினை யடைத்து வைக்கும் பையாகிய உடலைத் தாங்கி யிளைத்துப் போகாமல் அந்நாற்றமுற்ற தேகத்தை விட்டுத் தேவரீரை யடைவ தெக்காலம். எ-று. (45)

தொடக்கைச்சதமெனவே சுமந்தலைந்துவாடாமல்
உடக்கைத[illegible]யறிவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) ([illegible]களால் கட்டுப்பட்டுள்ள) தேகத்தினை நிச்சயமென (என்னன்)த் தாங்கித் திரிந்து இளைக்காமல் ஒருங்கு கூடியுள்ள தத்துவங்களை நீக்கித் தேவரீரைத் தெரிந்து கொள்வது எக்காலம். ()

ஆசைவலைப்பா[illegible]டுமாயாமல்
ஓசைமணி[illegible]ன்றிநிற்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (பிரபஞ்ச மென்னும்) ஆசையாகிய மாயாவலையில் சிக்கிக்கொண் [illegible] தத்துவத்திலே தோன்றும் அழகிய சிவச் சோதியிலிரண்டறக் கலந்து வாழுத லெக்காலம். எ-று. (47)

கூறரியநால்வேதங் கூப்பிட்டுங்காணாத
பாரரகசியத்தைப் பார்த்திருப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை.) சொல்லுதற் கருமையான வேதங்கள் முறையமிட்டும் அவற்றாற் காணப்படாது (சிவாகமங்களா லறியத்தகுந்த) பெரிய இரகசியப் பொருளாகிய சிவபெருமானைத் தரிசித்துக் கொண்டிருப்பதெக்காலம். எ-று. (48)

புல்லாய்விலங்காய்ப் புழுவாய் நரவடிவா
யெல்லாப்பிறப்பி னிருளகல்வதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) புல்லாகியும், மிருகமாகியும், புழுவாகியும், மனிதவடிவாகியும் (மற்ற) எல்லா வகையான பிறப்புகளிலேயும் (பிறப்புதற்கேதுவாகவுள்ள ஆணவமலமாகிய) இருளினின்று நீங்குவது எக்காலம்-எ-று. (49)

தக்கும்வகைக்கோர்பொருளும் சாராமலேநினைவில்
பக்குவம்வந்துன்னருளைப் பார்த்திருப்பதெக்காலம்,

(பொ-ரை.) (திருவருள்) கூடும்விதம் (பிரபஞ்ச சம்பந்தமான) ஒரு பொருளிலும் பற்று வையாமல், அறிவின் கண்ணே இருவினை யொப்படைந்து தேவரீர் திருவருளைத் தரிசித்துக் கொண்டிருப்பது எக்காலம். எ-று. (50)

பருவத்தலைவரொடும் பல்கியின்பங்கொள்வதற்குத்
தெரிவைப்பருவம்வந்து சிக்குவதுமெக்காலம்.

(பொ-ரை.) ஆன்ம பரிபாகக் காலத்திலாட்கொள்ளும் தலைவராகிய பெருமானுடன் கலந்து பேரின்பம் கொள்வதற்கு (இருபத்தாறு வயதிற்கு மேற்பட்ட) தெரிவை யெண்ணும் வயதடைந்து (திருவருளில்) மயங்குவதும் எக்காலம். எ-று. (51)

தெரிவையுறும்பக்குவத்தின் சீராட்டெல்லாமறிந்து
குருவையறிந்தேநினைத்துக் கும்பிடுவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) தெரிவைப் பெண் தன் வயதில் (உலக சீரனைத்தும் அறிந்து அனுபவித்தது போல) சிறப்பனைத்தும் எனது பக்குவமான காலத்தி லனுபவித்துப் பின்னர் குருநாதனை விசாரித்தறிந்து தியானித்து வணங்குவது எக்காலம். எ-று. (52)

வம்படிக்குமாதருடன் வாழ்ந்தாலுமன்னுபுளி
யம்பழமுமோடும்போ லாவதினியெக்காலம்.

(பொ-ரை.) உபத்திரவம் செய்யும் பெண்களுடன் கூடியிருந்தாலும் (மனமானது) புளியமோடும் அதனுள் பழமும் எங்ஙனம் பற்றற்றிருக்குமோ அங்ஙனம் வாய்ந்திருப்பது எக்காலம். எ-று. (53)

பற்றற்றுநீரிற் படர்தாமரையிலைபோல்
சுற்றத்தைநீக்கமனந் தூரநிற்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (பிரபஞ்ச சம்பந்தமான பொருள்களில்) ஆசையற்று ஜலத்திலே ததும்பிக் கொண்டிருக்கிற அழகிய தாமரையிலை (அந்நீரிற் பற்றற்றிருப்பது போல) சுற்றத்தாரினின்று நீங்கி மனம் தாக்கற்று வாழ்தல் எக்காலம். எ-று, (54)

சல்லாபலீலையிலே தன்மனைவிசெய்தசுகம்
சொல்லாரக்கண்டெனக்குச் சொல்வதினியெக்காலம்.

(பொ-ரை.) சரசவார்த்தையுடன் கூடிய கலவிக் காலத்திலே தன்னுடைய நாயகி தந்த இன்பத்தினைப் போல (தேவரீர் திருவருளுடன் கலந்தனுபவித்த பேரின்பத்தினை) சொல்லமையக் கண்டு அடியேனுக்கு எடுத்து ச்சொல்வது எக்காலம். எ-று. (55)

மருவமயற்புருடன் வருநேரங்காணுமல்
உருகுமனம்போலெனுள முருகுவதுமெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (தன்னைக் களவாகப்) புணரும் வேறு நாயகன் வர வேண்டிய காலத்தில் வரக் காணுத போது (ஒரு நாயகிக்கு) இரங்கும் மனம்போல, அடியேனுடைய நெஞ்சு தேவரீரை நோக்கிக் கரைவது எக்காலம். எ-று. (56)

தன்கணவன்றன்சுகத்திற் றன்மனம்வேருனதுபோல்
என்கருத்திலுன்பதத்தை யேற்றுவதுமெக்காலம்.

(பொ-ரை.) தன்னுடைய (சொந்த கணவனுடன்) சுகத்தையனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிற வொரு பெண் (வேறொரு நாயகன்மீதுள்ள மோகத்தினுல்) தன் மனம் வேறுபட்டிருப்பது போல (பிரபஞ்ச போகங்களை யானனுபவிக்கிற காலத்தும்) என் மனம் உன் வசமாகவிருந்து உருகுதல் எக்காலம். எ-று. (57)

கூடிப்பிரிந்துவிட்ட கொம்பனையைக்காணுமல்
தேடித்தவிப்பவன்போல் சிந்தைவைப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (வெகு காலமாகக்) கலந்திருந்து (திடீரென) நீங்கிய தன் மனைவியைக் காணுமல் எங்குந் தேடிச் சஞ்சலப்படுபவன் போலத் தேவரீரிடத்து மனம் வைப்பது எக்காலம். எ-று. (58)

எவ்வனத்தின்மோகம் எப்படியுண்டப்படிபோல்
கவ்வனத்தியானம் கருத்துவைப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) யவ்வாறு யெதுடைய பெண்ணின் மீது ஆசை நவுகை முண்டாமோ அது போன்று மனத்தியானத்தில் பரமனை நெஞ்சில் வைப்பது எக்காலம். எ-று. (59)

கண்ணாலருவி கசிந்துமுத்துப்போலுதிரச்
சொன்னபரம்பொருளைத் தொகுத்தறிவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) கண்களினால் (ஆனந்தக் கண்ணீர்) அருவியினைப் போலக்கசிந்து முத்தினைப்போலச் சிந்த (வேதாந்ததரத்தாற்) புகழப்பட்ட சிவபரம்பொருளினை ஆராய்ந்தறிவது எக்காலம். எ-று. (60)

ஆகமிகவுருக வன்புருகவென்புருகப்
போகவனுபூதி பொருந்துவதுமெக்காலம்.

(பொ-ரை.) உடல் புளகிக்க, அன்பு மேலிட, என்பு நெக்குவிடச் சிவபோகச் சிவானுபூதி நிலையினைப் பொருந்துவதும் எக்காலம்-எ-று.

நீரிற்குமிழிபோ னிலையற்றவாழ்வைவிட்டுன்
பேரிற்கருணைவெள்ளம் பெருக்கெடுப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) நீரினிலே யுதித்தொடுங்கும் குமிழினைப் போல நிலையில்லாத வாழ்க்கையை வெறுத்துத் தேவரீர் மீது ஆனந்த வெள்ளம் என்னிடத்துத் ததும்புவது எக்காலம். எ-று. (62)

அன்பையுருக்கி யறிவையதன்மேற்புகட்டித்
துன்பவலைப்பாசத் தொடக்கறுப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) அன்பினைப்பெருக்கி யதன்வழியாக வறிவைச் செலுத்திப் (பிரபஞ்சமுகமாகவுள்ள) தீமையான மாயாவலையின் சம்பந்தத்தை யொழித்துக் கொள்வதெக்காலம். எ-று. (63)

கருவின்வழியறிந்து கருத்தைச்செலுத்தாமல்
அருவிவிழிசொரிய அன்புவைப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) பிறப்பினுக் கேதுவாகவுள்ள நெறியினைத் தெரிந்து அந்நெறியினில் மனத்தினைச் செலுத்தாமல் விழிகளினின்றும் அருவி

யினைப் போல நீர் வழிய (தேவரீரிடத்து) அன்பு பாராட்டுவது எக்காலம். எ-று. (64)

தெளியத்தெளியத் தெளிந்தசிவானந்தத்தேன்
பொழியப்பொழியமனம் பூண்டிருப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) மனமானது அசைவற அசைவற நின்ற அவசரத்து கலக்கமற்ற சிவானந்தத் தேன் என்னுள் அடிக்கடி சொரிய அதனால் மனம் ஆனந்தங் கொண்டிருப்பது எக்காலம். எ-று. (65)

ஆதாரமூலத் தடியிற்கணபதியைப்
பாதாரவிந்தம் பணிந்துநிற்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (குய்யத்திற்கும் குதத்திற்கும் நடுவேயுள்ள) முக்கோணவடிவாகிய மூலாதாரத்தின் மத்தியிலெழுந்தருளி யிருக்கும் (ஓங்கார) கணபதியின் திருவடித் தாமரையினை வணங்கி யிருப்பது எக்காலம். எ-று. (66)

மண்வளைந்தநற்கீற்றில் வளைந்திருந்தவேதாவைக்
கண்வளைந்துபார்த்துள்ளே கண்டிருப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (மூலாதாரத்தின் இரண்டு விரற்கடைக்கு மேல்) பிருதிவியின் கூறாகிய நாற்கோண வடிவாகிய (சுவாதிட்டானத்தின் நடுவில்) எழுந்தருளியிருக்கும் பிரமாவை உன் முகமாகக் கண்ணை வைத்துப்பார்த்து மனத்தே தரிசித்திருப்பது எக்காலம். எ-று (67)

அப்புப்பிறைநடுவே யமர்ந்திருந்தவிட்டுணுவை
உப்புக்குடுக்கையுள்ளே யுணர்ந்தறிவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (சுவாதிட்டானத்தின் மேல் எட்டு விரற்கடைக்குமேலுள்ள நாபிக்கமலத்தில்) அப்புவின் கூறாகிய மூன்றாம்பிறை வடி

வாகிய (மணிபூரகத்தினடுவில்) எழுந்தருளியிருக்கும் விட்டுணுவை உப்பிட்ட குடுக்கைபோன்ற (நிலையற்ற) தேகத்தினுள்ளே தெரிந்து அறிவது எக்காலம். எ-று. (68)

மூன்றுவளையமிட்டு மூளத்தெழுந்தகோணத்தில்
தோன்றுமுருத்திரனைத் தொழுதுநிற்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (மணிபூரகத்தின்மேற் பத்துவிரற்கடை பிரமாண முள்ள இருதயத்தில்) தேயுவின் கூறாகிய முக்கோண வடிவாகிய (அனாகதத்தினடுவில்) எழுந்தருளி யிருந்த உருத்திர மூர்த்தியை வணங்கி நிற்பது எக்காலம். எ-று. (69)

வாயுவறுகோணமதில் வாழுமகேச்சுரனைத்
தோயும்வகைகேட்கத் தொடங்குவதுமெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (அனாகதத்தின்மேற் பத்து விரற்கடை பிரமாண முள்ள கண்டத்தில்) வாயுவின் கூறாகிய அறுகோண வடிவாகிய (விசுத்தியினடுவில்) எழுந்தருளியிருக்கும் மகேச்சுரனை அடையும் விதம் விசாரிக்க வாரம்பிப்பது எக்காலம். எ-று. (70)

வட்டவழிக்குள்ளே மருவுஞ்சதாசிவத்தைக்
கிட்டவழிதேடக் கிருபைசெய்வதெக்காலம்.

(பொ-ரை. (விசுத்தியின் மேல் பனிரண்டு விரற்கடை பிரமாண முள்ள லலாடத்தில்) ஆகாய கூறாகிய வட்ட வடிவாகிய (ஆஞ்ஞையினடுவில்) எழுந்தருளியிருக்கும் சதாசிவத்தினை நெருங்கும் வழி தேடக் கிருபை புரிவது எக்காலம்-எ-று. (71)

உச்சிக்கிடைநடுவே யோங்குகுருபதத்தை
நிச்சயித்துக்கொண்டிருந்து நேர்வதினியெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (அருதாரத்திற்கும் மேற்பட்ட) உச்சியின் மேல் விளங்கா நின்ற (சிவமாகிய) குருவின் றிருவடியை (மனத்தில் தியானஞ் செய்து கொண்டிருந்து) பொருந்துவது எக்காலம்-எ-று. (72)

பாராகிப்பார்மீதிற் பஞ்சவர்ணந்தானுகி
வேராகிநீமுளைத்த வித்தறிவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (முதல்வன் சந்நிதானத்தில் காரியப்படுந்தன்மையால்) பிருதுவியாகியும், அப்பிருதிவியுடன் ஐந்து வர்ணங்களோடு கூடிய ஐம்பூதமாகியும் அவற்றையுங் கடந்த வேறு பொருளாகித் தேவரீர் உதித்த காரணத்தினை யறிவதெக்காலம். எ-று. (73)

கட்டறுக்கவொண்ணுக் கருவிகரணுதியெல்லாஞ்
சுட்டறுத்துநிட்டையிலே தூங்குவதுமெக்காலம்.

(பொ-ரை.) பிரித்தற்கேலாத புறக் கருவிகளையும், அந்தக் கரண மாதியவற்றையும் காரியப்படாதபடிச் செய்து சிவயோக நிஷ்டையிலே அருட் சுழுத்தியிலே யிருப்பதும் எக்காலம்-எ-று. (74)

கள்ளக்கருத்தையெல்லாங் கட்டோடுவேறறுத்திங்
குள்ளக்கருத்தை யுணர்ந்திருப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (உலகத்தினடிக்கும்) வஞ்சகமான எண்ணத்தினை முழுவதும் அடியோடு நீக்கி இவ்விடத்து (சிவபெருமானே தெய்வமெனும்) சத்தியக் கருத்தைத் தெரிந்து வாழ்வது எக்காலம்-எ-று.

அட்டகாசஞ்செலுத்தி மவத்தைச்சடலத்துடனே
பட்டபாடத்தனையும் பகுத்தறிவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (வீணான) ஆடம்பரங்களை நடத்தும் துன்பத்திற்கேது வாகவுள்ள தேகத்துடனே அனுபவித்த செய லத்தனையையும் கூர்ந் தாலோசித்து (உண்மை) யறிவது எக்காலம். எ-று. (76)

அறிவிக்கருவியுட னவத்தைபடும்பாட்டையெல்லாம்
பிறியவுடனிருத்திப் பெலப்படுவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) அறிதற்கேதுவாகவுள்ள தத்துவங்களுடன் துன்பத் தையனுபவிக்கும் செயலை யெல்லாம் நீக்கித் (திருவருளுடன்) நிலை பெறச் செய்து ஆதாரப்படுவது எக்காலம்-எ-று. (77)

பூதம்பொறிகரணம் போந்தவிந்துநாதமுமாய்ப்
பேதம்பலவிதமும் பிறித்தறிவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) ஐம்பூதம், ஐம்பொறி, நாற்கரணங்களுடன் சம்மதித்த சிவமும், சத்தியுமாய்ப் பேதப்பட்ட பலவகையினைத்தையும் (உண்மை விசாரித்து) வெவ்வேறாகப்பகுத்து நிச்சயந் தெரிவது எக்காலம்-எ-று.

தோன்றாசைமூன்றுந் தொடர்ந்துவந்துசுற்றாமல்
ஊன்றாசைவேரையடி யூடறுப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (அவ்வவ்வமயங்களில்) உண்டாகாநின்ற (மண், பெண் பொன்) என்னும் மூன்றாசை தொடர்ந்து வந்து சூழ்ந்து கொள்ளா மல் (அங்ஙனம்) உண்டாதற்குக் காரணமாயுள்ள (அராக மென்னுந் தத்துவ) ஆசையினடியினை முற்று மொழிப்பதெக்காலம். எ-று. ()

புன்சனனம்போற்றுமுன்னே புரிவட்டம்போகிலினி
யென்சனனமீடேறு மென்றறிவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (எடுத்த சனனத்திலேயே அடைய வேண்டியவற்றை அதி சீக்கிரமடையாமல் காலங்கழித்து வந்து) இவ்வற்ப சென்னத்

தினை (நிலையென வெண்ணிக்) காத்துவரு முன்னரே (புரியட்டகமாகிய) சூக்கும தேகம் நீங்கி விடில் இனி யெந்தச் செனனத்தினைக் கொண்டு (நித்திய) வாழ்வடைதல் என்ன அறிவது எக்காலம்-எ-று.

நட்டநடுவினின்று நற்றிரோதாயியருள்
கிட்டவழிகாட்டிக் கிருபைசெய்வதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (ஆன்மாவின் இருதயத்திலேயிருந்து (பின்னர் அருளை விளைவிக்கும்) நல்ல திரோதாயி யென்னுஞ் சத்தியினது, சிவபெருமான் திருவருளினையடைய நெறியினைத் தெளிவித்துக் கருணை புரிவதெக்காலம்-எ-று. (81)

நானேநானென்றிருந்தேன் நடுவினிற்கட்டழகி
தானேவெளிப்படுத்தித் தருவனென்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (ஆன்மாவாகிய) நான் பிரமமாகிய நானென்றிருந்தேன் (அவ்வமயம்) எனதிருதயத்தில் திருவருட் சத்தி வலிய வெளிவந்து (எனக்கன்னியமாகிய முதல்வனொருவனைக்) கூட்டி வைப்பனென்ப தெக்காலம்-எ-று. (82)

அடர்ந்தமனக்காட்டை யஞ்செழுத்தாம்வாளாலே
தொடர்ந்துதொடர்ந்துவெட்டி சுடுவதினியெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (அஞ்ஞானத்தால்) நெருங்கியமனமாகிய வனத்தினைப் பஞ்சாக்கர மென்னும் வாளாயுதத்தினாலே அடிக்கடிச் சேதித்து (மறுபடியும் தலையெடாதபடி சிவத்தியானத்தால்) கொளுத்திவிடுவது எக்காலம்-எ-று. (83)

ஐந்துபொறிவழிபோ யலைந்துமிந்தபாழ்மனதை
வெந்துவிழப்பார்த்து விழிப்பதினியெக்காலம்.

(பொ-ரை.) பஞ்சேந்திரியங்களின் வழியாக சென்றலைந்த விந்த வீண் மனத்தினைத் தலையெடாதபடியிருக்கக் கண்டு (திருவருளினில்) பார்த்துக் கொண்டிருப்பது எக்காலம்-எ-று. (84)

இனமாண்டுசேர்ந்திருந்தோ ரெல்லாருந்தான்மாண்டு
சினமாண்டுபோகவருள் சேர்ந்திருப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை.) (பிரபஞ்ச சம்பந்தமான) இனமனைத்து நீங்க, தன்னுடன் சேர்ந்திருக்கத் தத்துவமனைத்து மொடுங்க, கோபமும் கெட்டுப் போகத் திருவருளிற் கலந்திருப்பது எக்காலம். எ-று. (85)

அமையாமனதமைப்பு மானந்தவீடுகண்டங்
கிமையாமனோக்கி யிருப்பதினியெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (ஒரு வழியிலும்) ஒடுங்காத மனமானது (திருவருளினால் கிடைக்கும் சிவானந்த வீட்டினைத் தரிசித்து அவ்விடத்தில் இமை கொட்டாது தரிசித்து வாழ்வது எக்காலம்-எ-று. (86)

கூண்டுவிடுஞ்சீவன்மெள்ளக் கோட்டாவிகொண்டார்போல்
மாண்டுவிடுமுன்னேநான் மாண்டிருப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை.) தேகத்தினை விட்டு நீங்கத் தகுந்த சீவனானது மெதுவாக கொட்டாவி விடுதல் போலத் (தேகத்தினை விட்டு நழுவு முன்) நான் (பிரபஞ்ச சேஷ்டையினின்று நீங்கித்) தன்னை மறந்திருப்பதெக்காலம். எ-று. (87)

ஊனிறைந்தகாய முயிரிழந்துபோகுமுன்னம்
நானிறந்துபோகவினி நாள்வருவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) மாமிசம் பொதிந்த உடலினின்றும் உயிர் வெளிப்பட்டும் போகுமுன்னர் நான் (அகங்காரமற்ற) வாழ்நாளடைவது எக்காலம்-எ-று. (88)

கெட்டுவிடுமாந்தர் கெர்விதங்கள்பேசிவந்து
சுட்டுவிடுமுன்னென்னைச் சுட்டிருப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) மாயையாலழியு மனிதர்கள் இறுமாப்பு வார்த்தைகள் பேசிக் கொண்டு வந்து எனதுடலைக் கொளுத்திவிடு முன்னர் (பிர பஞ்சச் சுட்டினை யொழித்து அந்தர் முகமாக) என்னுட் குறித்து நோக்கிக் கொண்டிருப்பது எக்காலம்-எ-று. (89)

தோலேணிவைத்தேறித் தூரநடந்தெய்க்காமல்
நூலேணிவைத்தேறி நோக்குவதுமெக்காலம்.

(பொ-ரை.) தோலினாகிய (உடலாகிய) ஏணியினை யாதாரமாகக் கொண்டு பலதேயஞ் சென்று இளையாமல் (மெய்கண்ட சாஸ்திர) நூல்களாதாரமாகச்சென்று (திருவருளைத்)தரிசிப்பது எக்காலம்-எ-று.

வாயோடுகண்மூடி மயக்கமுற்றுநில்லாமல்
தாயோடுகண்மூடி தழுவிநிற்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) வாயினையும் கண்களையு மாத்திர மூடிக் கொண்டு (மனமடங்காமல்) மயக்கத்தினையடைந்து வாழாமல் திருவருட் சத்தியுடன் (அறிவாகிய) கண்ணைச் செலுத்தி (அருளை) யனுபவித்து இருப்பது எக்காலம், எ-று. (91)

சாசினியெலாநடந்து காலோய்ந்துபோகாமல்
வாசிதனிலேறி வருவதினியெக்காலம்.

(பொ-ரை.) பிரபஞ்ச முழுது மலைந்து (உண்மை தேறாது) நடை இளைத்துப் போகாமல் (உசுவாச நிசுவாச) மென்கிற வாயுவாகிய (குதிரையின்) மேலிருந்து (யதனைத் தன்வசப்படுத்தி) வருவது எக்காலம்.

ஒலிபடருங்குண்டலியை யுன்னியுணர்வாலெழுப்பிச்
சுழுமுனையின்றாள்திறந்து தூண்டுவதுமெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (மூலாதாரத்தினின்று மெழும்பி)ப் பிரகாசத்துடன் விசிரிம்பிக்கும் (சுத்த மாயாரூபமாகிய) குண்டலி சத்தியைத் தியானித்து அறிவைக் கொண்டு உயர வெழச் செய்து அது சுழு முனை வரையிற் செல்ல அங்கு மறைவு நீங்கித் திருவருள் தோன்றுவதும் எக்காலம். எ-று. (93)

இடைபிங்கலைநடுவே யியங்குஞ்சுழுமுனையில்
தடையறவேநின்று சலித்திருப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (வலது மூக்கின் வழியாக வரும்) இடைகலைக்கும் (இடதுமூக்கின் வழியாக வரும்) பிங்கலைக்கும் நடுவேயுள்ள சுழுமுனை நாடியில் (சுவாசமிரண்டினையும் விடாது உள்ளேயிழுத்து) அசைவற விருந்து கொண்டிருப்பது எக்காலம். எ-று. (94)

மூலநெருப்பைவிட்டு முட்டிநிலாமண்டபத்தில்
பாலையிறக்கியுண்டு பசியொழிவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) மூலாதாரத்திலுள்ள அக்கினியினை எழுப்பி (மேலே சந்திர மண்டலத்தில்) தாக்கச் செய்து அந்நிலா விடத்தி னின்றும் அமுதத்தினைப் பெய்யச் செய்து உண்டு பசி தீர்ந்திருப்பது எக்காலம்-எ-று. (95)

ஆகவெளிக்குள்ளே யடங்காப்புரவிசெல்ல
ஏகவெளியி லிருப்பதினியெக்காலம்.

(பொ-ரை.) தேகத்தினுள்ளே இருதயா காயத்தில் (கட்டுக்கு) அடங்காத (வாசியென்னும்)குதிரையானது (வெளியேறாது) உள்ளே செல்ல (அப்போது அங்குத் தோன்றும்) சிதம்பராகாய சொரூபமாயதிலிருப்பது இனி எக்காலம். எ-று. (96)

பஞ்சரித்துப்பேசும் பலகலைக்கெட்டாப்பொருளில்
சஞ்சரித்துவாழ்ந்து தவம்பெறுவதெக்காலம்

(பொ-ரை.) (மெய்யினை யுணர்த்தாது சொற்சாலமாக) விஸ்தாரமாய்ப் பேசும் பலவகைப்பட்ட நூல்களுக்கு எட்டாத (உண்மைப்) பொருளாகிய திருவருளினில் கலந்து வாழ்ந்து வரும் தவமடைவதெக்காலம். எ-று. (97)

மலமுஞ்சலமுமற்று மாயையற்றுமானமற்று
நலமுங்குலமுமற்று நானிருப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (உணவினை நீக்குதலினாலே) மலமும் சலமும் நீங்கி, (பிரபஞ்ச பற்றுவையா திருத்தலினால்) மாயையினின்று நீங்கி, நல்லதென்று சொல்லப்படுகிற கொண்டாட்டங்களும், சாதியபிமானமும், நீங்கி நான் தனித்திருப்பது எக்காலம்-எ-று. (98)

ஓடாமலோடி யுலகைவலம்வந்துசுற்றித்
தேடாமலென்னிடமாய்த் தெரிசிப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (அன்பின் வழியே) யாத்திரை செய்யாமல், (வேடிக்கையாக) யாத்திரை புரிந்து பூமி முழுதும் சுற்றிச் (சிவபெருமானை முன்னிட்டுத்) தேடாமல் எனது சிதாகாயத்துள்ளே தரிசிப்பது எக்காலம்-எ-று. (99)

அஞ்ஞானம்விட்டே யருண்ஞானத்தெல்லைதொட்டு
மெஞ்ஞானவீடுபெற்று வெளிப்படுவதெக்காலம்.

(பொ-ரை,) (பிரபஞ்ச பற்றாகிய) அஞ்ஞானத்தினின்று நீங்கித் திருவருளை ஞானத்தினைப் பற்றி உண்மை ஞானத்தினைப் பயப்பிக்கும் மோட்சத்தினை யடைந்து (சிவனடியனென) வெளி வருவதெக்காலம்-எ-று. (100)

வெல்லுமட்டும்பார்த்து வெகுளியெலாம்விட்டகன்று
செல்லுமட்டுஞ்சிந்தை செலுத்துவதுமெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (தத்துவங்களை)ச் செயிக்கும் வரையில் செயித்துக் கோபமனைத்தினையும் நீங்கித் (திருவருளினை) எட்டும் வரையில் மனத்தினை விடுவதும் எக்காலம்-எ-று. (101)

மேலாம்பதந்தேடி மெய்ப்பொருளையுள்ளிருத்தி
நாலாம்பதந்தேடி நான்பெறுவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) மேன்பட்ட திருவருணிலையினை விசாரித்து உண்மை பொருளாகிய (சிவபெருமானை) மனத்திருத்திச் சிவசாயுச்சியத்தினை நாடி யதனை யானடைவது எக்காலம்-எ-று. (102)

எண்ணுததூரமெல்லா மெண்ணியெண்ணிப்பாராமல்
கண்ணாடிக்குள்ளொளிபோற் கண்டறிவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (சிவபெருமானைத் தரிசித்தற்கேது நினைவில்) எண்ணு த டீ (அறிவிற்கு) அதி தூரமாக யிருக்கும் நூல்களை நினைத்து நினைத்து (வீணுகப்) பாராமல் கண்ணாடிக்குள் ஒளியினைப் போல (மனத்தின் கண்ணே சந்தேகமின்றித்) தெரிந்து கொள்வது எக்காலம்-எ-று. (103)

என்னையறிந்துகொண்டே னெங்கோமானோடிருக்கும்
தன்மையறிந்து சமைத்திருப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) ஆன்மா வின்னதெனத் தெரிந்து கொண்டு அதன் பின் எமது தலைவனாகிய சிவபெருமானுடன் இரண்டறக் கலந்திருக்கும் தன்மையினைத் தெரிந்து அமைதல் எக்காலம்-எ-று. (104)

ஆறாதாரங்கடந்த வானந்தப்பேரொளியை
பேறாகக்கண்டுநான் பெற்றிருப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (மூலாதார முதல் ஆஞ்ஞையிறாகவுள்ள) ஆறாதாரங்களேயுங் கடந்த சிவானந்த சொரூபமாயுள்ள (அருட்)பெருஞ்சோதியை (நான் அடையும்) பாக்கியமாகத் தரிசித்து அதனை யடைந்திருப்ப தெக்காலம்-எ-று. (105)

ஆணவமாயத்தா லழிந்துடலம்போகாமுன்
காணுதலாலின்பமற்றுக் கண்டறிவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) ஆணவ மலத்தின் மயக்கத்தால் தேகம் அழிந்து படு முன்னே (சிவபெருமானைத்) தரிசனம் செய்தலால் பேரின்ப மடைந்து உண்மை தெரிவது எக்காலம்-எ-று. (106)

மும்மலமுஞ்சேர்ந்து முளைத்தெழுந்தகாயமிதை
நிர்மலமாய்க்கண்டுவினை நீங்கிருப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) ஆணவாதி மலங்களின் சம்பந்தத்தால் காரியப்பட்டு உருவாகிய இத்தேகத்தினை (அத்தேகத்தினுள்ள சீவகரணங்களைச் சிவகரணங்களாக்கிச் சுத்தமா யிருக்கக்கண்டு) செயலற்றிருப்ப தெக்காலம்-எ-று. (107)

முன்னைவினைகெடவே மூன்றுவகைகாட்சியினால்
உன்னைவெளிப்படுத்தி யுறுவதினியெக்காலம்.

(பொ-ரை.) பூர்வ பிராரத்துவம் நீங்கவே (தத்துவதரிசனம், ஆன்மதரிசனம், சிவதரிசனம்) என மூவகைப்பட்ட காட்சிகளி... நீரை என்னிடத்தினின்றுந் தரிசிக்கவேதுவாகி யடைவது எக்கா... (116)

கண்ணிணுளிபாய்ந்ததுவுங் கருத்தறிந்துகொண்டதுவும்
விண்ணிலொளிகண்டதுவும் வெளிப்படுவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) கண்ணினுள்ளே யோர் சிற்றொளி தங்கியிருப்பதும், மனமொன்றை தெரிந்துகொண்டதுவும், ஆகாயத்தில் அருட்சோதியைய தரிசித்ததுவும் ஆகிய உண்மை எனக்குப்புலப்படுவது எக்காலம்

கனவுகண்டாற்போலெனக்குக் காட்டிமறைந்தேயிருந்த
நினைவைப்பரவெளிமேல் நிறுத்துவதுமெக்காலம்.

(பொ-ரை.) கனவுகண்டு (உடனே மறந்தாற்போல) அடியேனுக்குத் (திருவருளினை) வெளிப்படுத்தி உடனே மறந்திருந்ததற் கேதுவாகிய எண்ணத்தினை (அங்ஙன மறையாதபடி) சிதாகாயத்தி னிறுத்துவதும் எக்காலம்-எ-று. (110)

ஆரென்றுகேட்டதுவு மறிவுவந்துகண்டதுவும்
பாரென்றுசொன்னதுவும் பகுத்தறிவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (தத்துவங்களை யார் யார் என்று விசாரித்துக்கொண்டு போனதும்) (அவ்விசாரணை முடிவில்) அறிவாகிய ஆன்மாவைத் தரிசித்ததுவும் (அவ்வான்மா தனக்கன்னியமாக முதல்வனொருவனுண்டென்னப் பரமான்மாவைப்) பாரென்று சொன்னதுவுமாகிய (உண்மையினை) விசாரித்தறிவதெக்காலம்-எ-று. (111)

நினைக்குநினைவுதொறும் நிறைந்தபரிபூரணத்தை
முனைக்குமேற்கண்டுகண்ணில் முளைத்தெழுப்பலெக்காலம்.

(பொ-ரை.) எண்ணும் எண்ணங்களிலிருந்து எண்ணுவிக்கும் வியாபகமான பரிபூரணமான பொருளைச் சுழுமுனைக்குமேலே தரிசித்து ஞானக்கண்ணினில் தோன்றும்படிச்செய்த லெக்காலம்-எ-று

முப்பாழும்பாழாய் முதற்பாழுஞ்சூனியமாய்
அப்பாழும்பாழா யன்புசெய்வதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (பிரகிருதி, அசுத்தமாயை, சுத்தமாயை) ஆகிய மூன் றும் சூனியமாகி (அதாவது அவைகளின் காரியம் தோன்றாமல்) இவைகட்கு முதலாவிருந்த விந்துதத்துவமும் சூனியமாய் அதன்மே லுள்ள நாததத்துவமும் சூனியமாய் இவற்றைக்கடந்த சிவத்தினிட த்தி லன்புபாராட்டுவது எக்காலம்-எ-று. (113)

சீயென்றெழுந்து தெளிந்துநின்றவான்பொருளை
நீயென்றுகண்டு நிலைபெறுவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) பிரபஞ்சத்தினைச் சீயெனவிகழ்ந்து என்னுளுதித்து மனத்தில் விளங்கநின்ற உயர்ந்த பரம்பொருளைத் தேவரீரென்னத் திடமுறுவது எக்காலம்-எ-று. (114)

வவ்வெழுத்துமவ்வெழுத்தும் வாளாகுஞ்சிவ்வெழுத்தும்
யவ்வெழுத்தினுள்ளே யடங்கிநிற்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (சத்திசொரூபமாகிய) வகரவெழுத்தும் (மலசொரூப மாகிய) மகரவெழுத்தும் (அஞ்ஞானத்திற்கு ஓர்) வாளாயுதம்போ ன்ற (சிவசொரூபமாகிய) சிகரவெழுத்தும் ஆன்மசொரூபமாகிய யக ரவெழுத்தில் சூக்குமமாக வடங்கிநிற்குந் (தன்மை யெனக்குத் தோ ன்றுவது) எக்காலம்-எ-று. (115)

எழுத்தெல்லாமாண்டிறந்தே யேகமாய்நின்றதிலே
அழுத்தமாச்சிந்தைவைத் தன்புகொள்வதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) எழுத்து வடிவாக விளங்குகின்ற அபரஞானமனை த்து நீங்கிப் (பரஞானத்தில்) தனியேநின்ற சிவத்திலே அசையாத படி எண்ணம் வைத்து அன்படைவது எக்காலம்-எ-று. (116)

அருவாகியுருவாகி ஆதியந்தமாகிநின்ற
குருவாகிவந்தெனையாட் கொண்டருள்வதெக்காலம்.

(பொ-ரை) நிஷ்களமாகிச் சகளமாகி எவற்றிற்கு முதலு முடிவு மாகி (நிலைபெற்ற) ஆசாரிய மூர்த்தியாகி எழுந்தருளி வந்து அடியேனை அடிமையாக வாட்கொள்வது எக்காலம்-எ-று. (117)

நானென்றறிந்தவனை நானறியாக்காலமெல்லாம்
தானென்றுநீயிருந்த தனையறிவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) நானென்பது இன்னதென்று அறிந்துகொண்ட ஆன்மாவை நான் தெரிந்துகொள்ளாத காலத்தில் அந்த வாத்துமாவே தானாகத் தேவரீர் அத்துவிதமாகவிருந்த தன்மையினை யறிந்துகொள்ளுதல் எக்காலம்-எ-று. (118)

என்மயமாய்க்கண்டதெல்லா மெண்ணிஎண்ணிபார்த்தபின்பு
தன்மயமாய்க்கொண்டதிலே சார்ந்துநிற்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (பிரபஞ்ச முழுவதும்) ஆன்மசொரூபமாகக் கண்டதெல்லாம் ஆலோசித்து ஆலோசித்துத் (திருவருளை முன்னிட்டுப்) பார்த்தபிறகு அவையனைத்தும் சிவமயமாகத் தரிசித்து அதிலே பொருந்திவாழ்த லெக்காலம்-எ-று. (119)

ஒளியிலொளியா முருப்பிறந்தவாறதுபோல்
வெளியில்வெளியான விதமறிவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) பூதப் பிரகாசத்தில் அருட்பிரகாசமாக வடிவு தோன்றியவாறு பூதாகாயத்தில் சிதாகாய சொரூபமான வகை தெரிவது எக்காலம். எ-று. (120)

ஒளியிட்டமெய்ப்பொருளை யுள்வழியிலேயடைத்து
வெளியிட்டுசாத்திவைத்து வீடுறுவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) சோதி சொரூபமாயுள்ள உண்மைச் சிவத்தை மனத்தின்கண்ணே வைத்துப் பிரகாசிக்கச் செய்து மவுனத்திளிறுத்திச் சிவபே றடைவது எக்காலம். எ-று. (121)

காந்தம்வலித்திரும்பைக் கரத்திலழுத்திக்கொண்டதுபோல்
பாய்ந்துபிடித்திழுத்துன் பதத்தில்வைப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) காந்தமானது வலிய இரும்பினைத் தன் வசம் பண்ணிக் கொண்டது போலத் (தேவரீர் அடியேன்பால்) வலிய ஆவேசித்துக் (கருணையாற்) பிடித்திழுத்துத் தேவரீர் பதத்தில் சேர்ப்பது எக்காலம். எ-று. (122)

பித்தாயங்கொண்டு பிரணவத்தையூடறுத்துச்
செத்தாரைப்போலே திரிவதினியெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (எதினும் பற்றற்ற) பைத்தியத் தன்மை கொண்டு, பிரணவத்தினைத் தியானித்து நடைப்பிணம் போலச் சஞ்சரிப்பதெக்காலம்-எ-று. (123)

ஒழிந்தகருத்தினைவைத் துள்ளெலும்புவெள்ளெலும்பாய்க்
கழிந்தபிணம்போலிருந்து காண்பதினியெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (பிரபஞ்ச வாசனையினின்ற) நீங்கியமனத்தினை (நிலையாக) வைத்து உடலின் கண்ணேயுள்ள எலும்பனைத்தும் வெள்ளையெலும்பாம்படி (இரத்த) நீங்கிய நடைப்பிணம் போல் வாழ்ந்து (உனைத்) தரிசிப்பதெக்காலம்-எ-று. (124)

ஆதிகபிலர்சொன்ன வாகமத்தின்சொற்படியே
சாதிவகையில்லாமற் சஞ்சரிப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) பூர்வ காலத்தில் கபில தேவர் (அகவலாகிய) நூலின் படியே சாதிபேதம் யாராட்டாமல் உலாவித் திரிவது எக்காலம்.

சூதுங்களவுந்தொடராவினையுஞ் சுட்டக்கா
ஊதுந்துருத்தியைப்போட் டுனையடைவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) வஞ்சனைச் செயலையும், திருட்டுத் தொழிலினையும், தொடர்ந்து வருகின்ற வினைகளையும் நீக்கிக் கொண்டால், (உலைக்களத்துவைத்து) ஊதும் தோற்பையினை யொத்த (உடலை) நீங்கித் தேவரீரை யடைவது எக்காலம்-எ-று. (126)

ஆசைவலைபாசத் தகப்பட்டுமாயாமல்
ஓசைமணிதீபத்தி லொன்றிநிற்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) பிரபஞ்ச ஆசையாகிய வலை யென்னும் பாசத்தில் சிக்கிக் கொண்டு அழியாமல் மணியினைப் போலச் சத்திக்கும் நாத தத்துவத்திலே விளங்கும் (அருட்) சோதியிலே கலந்து நிற்பது எக்காலம்-எ-று. (127)

கல்லாய்மரமாய் கயலாய்ப்பறவைகளாய்
புல்லாய்ப்பிறந்தஜென்மம் போதுமென்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) கல்லாகியும், மரமாகியும், மச்சமாகியும், பட்சிகளாகியும், புல்லாகியும், (இதுகாறும்) பிறந்த ஜென்மங்களே போதும் (இனிக் கீழிட்ட ஜென்மங்கள் வேண்டுவதில்லை யென்பது) எக்காலம். எ-று. (128)

தக்கும்வகைக்கோர்பொருளும் சாராமலேநினைவில்
பக்குவமாநின்னருளைப் பார்த்திருப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (அருளானது எனக்கு) உண்டாகும் விதமாகப் (பிரபஞ்ச சம்பந்தமான) ஒரு பொருளினிடத்தும் பொருந்தாமல் மனத்தின்கண்ணே தகுதியாகத் தேவரீர் திருவருளினைத் தரிசித்துக்கொண்டிருப்பதெக்காலம். எ-று. (129)

தூரோடிசைந்து சுழன்றுவருந்தத்துவத்தை
வேரோடிசைந்து விளங்குவதுமெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (பிரபஞ்ச) சேற்றிலழுந்தி (எந்நாளும் விஷயங்களில்) திரிந்துகொண்டிருக்கிற தத்துவத்தினை அடியோடே கிளர்ந்து (சினது திருவருளிலே) பிரகாசித்துக்கொண்டிருப்பது எக்காலம். எ-று.

பாசநடுவேறிப் பயந்தெழுந்தசித்திரத்தை
ஏசநடுமூலத் திருத்துவதுமெக்காலம்.

(பொ-ரை.) நமசியென்கின்ற வடியினடுவிலிருக்கிற மகரமென்கிற பாசத்தால் விளைந்த பிரபஞ்ச சித்திரத்தினை வெறுத்துவிட்டு மற்றைய விரண்டினையும் மூலாதாரத்திலே வைத்துத் தியானிப்பது எக்காலம். எ-று. (131)

ஓரின்பங்காட்டு முயர்ஞ்ஞானவீதிசென்று
பேரின்பவீடுகண்டு பெற்றிருப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) ஒப்பற்ற பேரின்பத்தினைக் கொடுக்கும் மேன்மையான (சித்தாந்த) ஞானவீதியிலே சென்று மோட்ச வீட்டினைத் தரிசித்துக்கொண்டிருப்ப தெக்காலம். எ-று. (132)

காரணமாய்வந்தென் கருத்தினுரைத்ததெல்லாம்
பூரணமாகக்கண்டு புகழ்ந்திருப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (பக்குவங்) காரணமாக வெழுந்தருளி வந்து அடியேன் மனத்தில் பதியும்படி உபதேசித்தனவெல்லாம் பூர்த்தியாக வனுபவித்துத் தேவரீரைத் தோத்தரித்துக்கொண்டிருப்பது எக்காலம்.

ஆபுங்கலைகளெல்லா மாராய்ந்துபார்த்ததற்பின்
நீயென்றுமில்லா நிசங்காண்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) ஆராயவேண்டிய சாத்திரங்களையெல்லாம் விசாரித்துணர்ந்த பிறகு தேவரீர் எக்காலத்தும் (எனக்கு அந்நிய) மில்லாத உண்மையினைத் தெரிந்துகொள்வதெக்காலம். எ-று. (134)

குறியாகக்கொண்டு குலமளித்தநாயகனைப்
பிரியாமற்சேர்ந்து பிறப்பறுப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) என்னை இலட்சியமாக வாட்கொண்டு (சிவனடியாரிற்சேரும்) குலமீந்த எனது தலைவனை நீங்காமல் கலந்து என்னுடைய பிறப்பினை யொழித்துக்கொள்ளுதல் எக்காலம். எ-று. (135)

மத்தடுத்துநின்று மருளாடுவார்போலே
பித்தடுத்துநின்னருளைப் பெற்றிருப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) உன்மத்தங் கொண்டிருந்து மருட்சி யுற்றுவோர்களைப் போல (உன்னிடத்திலே மோகங் கொண்டிருத்தலினால்) பைத்தியங் கொண்டவனைப் போல நினது திருவருளினை யடைந்திருப்பது எக்காலம்-எ-று. (136)

சாவாமல்செத்திருந்து சற்குருவின்பொன்னடிக்கீழ்
வேவாமல்வெந்திருக்க வேண்டுவதுமெக்காலம்.

(பொ-ரை,) (உயிர் நீங்கிய) பிணமாகாமல் நடைப்பிணம் போலிருந்து உண்மையாச்சாரியர் அழகிய திருவடிக் கீழ் பூதாக்கினியினில் வெந்து போகாமல் ஞானக்கினியால் வெந்திருக்க விரும்புவதும் எக்காலம்-எ-று. (137)

என்னையறியாம லிருந்தாட்டுஞ்சூத்திரமின்
தன்னையறிந்து தவம்பெறுவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) எனக்குச் சிறிதுந் தோன்றாத வண்ணம் பிரபஞ்சத்திலிருந்தும் ஆட்டி வைக்கின்ற கன்மமென்னும் சூத்திரம் தேவரீரைத் தெரிந்துக் கொள்ளும்படி செய்து தவத்தினை யடைவது எக்காலம். எ-று. (138)

உள்ளமறியா தொளித்திருந்தநாயகனை
கள்ளமனந்தெளிந்து காண்பதினியெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (திரோதானத்தால்) மனமானது அறியாதபடி மறைந்திருந்த எனது தலைவனை கள்ளத்துடன் (இதுகாறு மிருந்த) அம்மனம் திரோதன நீங்கித் தரிசிப்பதெக்காலம்-எ-று. (139)

வாசித்துங்காணமல் வாய்விட்டுப்போகாமல்
பூசித்துந்தோன்றாப் பொருள்காண்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (உலக நூல்களில் பலவற்றைப்) படித்துப் பார்த்தும் காணாமல், மவுனமாக விருந்து பூசித்து வந்தும் எதிர்படாதிருக்கும் பொருளைத் தரிசிப்பது எக்காலம்-எ-று. (140)

பன்னிரண்டுகாற்புரவி பாய்ந்துசெல்லடந்தட்டாமல்
பன்னிரண்டு சங்கிலிக்குட் பிணைப்பதினியெக்காலம்.

(பொ-ரை.) வெளியில் பனிரண்டங்குலம் பாயும் வாசியாகிய குதிரை ஆரவாரம் செய்ய வொட்டாமல் (உள்ளே நோக்கும்) பனிரண்டங்குல சங்கிலியாற் பிணித்திடுவது எக்காலம்-எ-று. (141)

நாட்டுக்காலிரண்டும்விட்டு நடுவுக்காலூடேபோய்
ஆட்டுக்காலிரண்டினுள்ளே யமர்ந்திருப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) மூக்கின் வெளியிலே விடுகின்ற இரண்டாகிய இரேசகபூரகங்களை விடாது கும்பத்தின் மூலமாகச் சென்று (சுழு முனையின்கண்) (முதல்வன்) நடனஞ் செய்கின்ற திருவடிக ளிரண்டின் மத்தியிலே யிருந்து கொண்டிருப்பது எக்காலம்-எ-று. (142)

பாற்பசுவைப்பூட்டி பதியில்வைத்துசீராட்டிக்
காற்பசுவையோட்டியதிற் கட்டிவைப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) என்பால் (பாசத்தன்மையால் வாய்ந்த) பசுத்துவத்தை நீக்கிப் பதித் தன்மையிலிருந்து திருவருட் சீராட்டி வாசியாகிய பிராண வாயுவை யுள்ளே நடத்தி இருதயத்திலேயே கட்டிவைப்பது எக்காலம். எ-று. (143)

பலவிடத்தேமனதைப் பாயவிட்டும்பாராமல்
நிலவறையினூடேபோய் நேர்படுவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (பூமியின் மேலே யிருந்து (பல இடங்களிலேயும் மனதைச் செலுத்தி (விஷயங்களைப் பார்த்துக் கொண்டிராமல் பூமியின் கீழே நிலவறை ஏற்படுத்தி யதனுள்ளிருந்து உனக் கெதிர்படுவது எக்காலம்-எ-று. (144)

காமக்கடல்கடந்து கரையேறிப்போவதற்கே
ஓமக்கனல்வளர்த்தி யுள்ளிருப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை,) போக வாசை யென்கிற சமுத்திரத்தினை நீக்கித் திருவருள் கரையேறி முத்தியிற் போவதற்கே சிவாக்கினியை உள்ளே மூட்டி உன்னிழலுக்குள் இருப்பது எக்காலம்-எ-று. (145)

உதயச்சுடர்மூன்று முள்வீட்டிலேகொளுத்தி
இதயத்திருநடன மினிக்காண்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) வளர்கின்ற ஆகவனீயம், தட்சணாக்கினியம், காருக பத்தியம் எனு மூன் றக்கினியையும் உடலுக்குள்ளே வளர்த்தி அவ்விருதயத்தின் கண்ணே விளையும் நடனத்தினை யினித் தரிசிப்பது எக்காலம். எ-று. (146)

வேதாந்தவேதமெல்லாம் விட்டேறியேகடந்து
நாதாந்தமூல நடுவிருப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) வேதவேதாந்தங்களை யெல்லாம் விசாரித்துக் கைவிட்டு அப்பாற்சென்று நாதசத்துவத்தைக் கடந்து விளங்குகின்ற விடத்தில் தங்குவது எக்காலம். எ-று. (147)

பட்டமற்றுக்காற்றிற் பறந்தாடுஞ்சூத்திரப்போல்
விட்டுவெளியாக விசுவசித்தலெக்காலம்.

(பொ-ரை.) காற்றாடியினையிழந்து காற்றினிடத்தே அசைந்தாடா நின்ற கயிற்றினைப்போல (பிரபஞ்ச விஷயங்களினின்றும்) நீங்கிச் சிதாகாயவெளியில் விரும்பியிருப்பது எக்காலம். எ-று. (148)

அட்டாங்கயோகமதற் கப்பாலுக்கப்பாலாய்
கிட்டாப்பொருளதனைக் கிட்டுவதுமெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (சிவராஜயோகத்தினைச் செய்யாது) எட்டுவிதமான யோகமார்க்கங்களைச் செய்ய அவற்றிற்கிட்டாது அதீதப்பட்டுத் தற்போத அறிவிற்கு எட்டாத வஸ்துவை அடைவது எக்காலம். எ-று.

ஒட்டாமலொட்டிநிற்கு முடலுமுயிரும்பிரித்தே
எட்டாப்பழம்பதிக்கிங் கேணிவைப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (திருவருட்) சம்பந்தப்படாமல் (தத்துவங்களால்) சம்பந்தப்பட்டிருக்கும் உடலும் (அதனுள்ளிருக்கும்) ஆன்மாவும் வேறுபிரிந்து (தற்போதத்தா) லெட்டக்கூடாத பழமையாகிய சிவபதத்திற்குத் (திருவருளாகிய) ஏணியினைச் சாத்துவது எக்காலம்-எ-று.

பாசத்தைநீக்கிப் பசுவைப்பதியில்விட்டு
நேசத்தினுள்ளே நினைந்திருப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) மலசம்பந்தமாகிய பாசங்களை யொழித்து ஆன்மாவை பதியிற் கலக்கச் செய்து சிவநேசத்தினுள்ளே எண்ணியிருப்பது எக்காலம். எ-று. (151)

ஆசாரநேய வனுட்டானமும்மறந்து
பேசாமெஞ்ஞானநிலைப் பெற்றிருப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) பிரபஞ்சமுகமாகவிருந்து செய்துவரும் சீலம், உறவு, அனுட்டான முதலிய (சாதனை) நழுவிவிட்டு மவுனமாகிய சிவஞான நிலையினை யடைந்திருப்பது எக்காலம். எ-று. (152)

பல்லாயிரங்கோடிப் பகிரண்டமும்படைப்பே
அல்லாதுவேறிலையென் றறிவதினியெக்காலம்.

(பொ-ரை.) எண்ணிக்கைக்கு அளவுபடாத பகிரண்டமனைத்தும் (ஒரு முதல்வனால்) காரியப்படுவதே யல்லாமல் (நிலையாக விருப்ப தன்று) என்னும் உண்மையறிவது இனி எக்காலம். எ-று. (153)

ஆதிமுதலாகிநின்ற அரியென்றவட்சரத்தை
ஓதியறிந்துள்ளே யுணர்வதினியெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (எழுத்துகளுக்கு) முதலாகநின்ற அரியென்ற எழுத்தினைச் சொல்லி அதன் (அதிட்டான மூர்த்தியாகிய விஷ்ணுவைத்) தெரிந்து (மணிபூரகமென்னும் மூன்றாவது ஆதாரத்திலே) தியானிப்பது எக்காலம். எ-று. (154)

சாத்திரத்தைச்சுட்டிச் சதுர்மறையைப்பொய்யாக்கிச்
சூத்திரத்தைக்கண்டு துயரறுப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) சாத்திரமனைத்தையும் படித்துப்பார்த்து நான்கு வேதங்களும் (முதல்வனைக்குறித்துத் தீர்மானமாகச் சொல்லாதகனால்) அவற்றை நீக்கி (சிவஞானபோத) சூத்திரத்தினை ஆராய்ந்து (உண்மை தெளிந்து) துன்பத்தினை யொழித்துக்கொள்ளுவ தெக்காலம்.

அல்லும்பகலுமென்ற னறிவையறிவாலறிந்து
சொல்லுமுறைமறந்து தூங்குவதுமெக்காலம்.

(பொ-ரை.) இரவும் பகலும் என்னுடைய அறிவினை திருவருளால் தெரிந்து வாய்ப்பேச்சினை விட்டு யோகநித்திரையிலிருப்பதும் எக்காலம். எ-று. (156)

இயங்குஞ்சராசரத்தி லெள்ளுமெண்ணெயும்போல்
முயங்குமந்தவேத முடிவறிவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) இயங்கியற்பொருளாகிய சரபதார்த்தங்களிலும், அசரபதார்த்தங்களிலும் எள்ளுக்குள் எண்ணெயைப்போலத் தங்கியிருக்கும் அந்த வேதாந்த பொருளையறிவது எக்காலம்-எ-று. (157)

ஊனாகியூனி லுயிராகியெவ்வுலகுந்
தானாகிநின்ற தனையறிவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) காரியப்படுத்தலினால் உடலாகி (அறிவித்தலால்) அவ்வுடலில் உயிராகி, எங்கும் வியாபித்தலால் உலகமனைத்துமாகி யிருந்த (முதல்வன்) தனையறிவது எக்காலம். எ-று. (158)

என்னைவிட்டுநீங்காம லென்னிடத்துநீயிருக்க
உன்னைவிட்டுநீங்கா தொருப்படுவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) எக்காலத்தும் என்னைப் பிரியாது (அத்துவிதமாக) என்னிடத்து தேவரீர் கலந்திருக்க (அவ்வுண்மை தெரிந்து) தேவரீரினின்றும் நானீங்காமல் கலந்திருக்க எண்ணுவது எக்காலம். எ-று.

இன்னதென்றுசொல்லவொண்ணா வெல்லையற்றவான்பொருளைச்
சொன்னதென்றுநானறிந்து சொல்வதினியெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (சொல்லாலே) இத்தகையதென்று சொல்லக்கூடாத அளவற்ற உயர்பொருளையே (ஆசாரியர் எனக்கு) உபதேசித்ததென்று தெரிந்து கொண்டு தியானிப்பது எக்காலம். எ-று. (160)

மனதையொருவில்லாக்கி வான்பொறியைநாணாக்கி
எனதறிவையம்பாக்கி யெய்வதினியெக்காலம்.

(பொ-ரை.) என்னுடைய மனமதனை வில்லாக வளைத்து அதற்குப் பெரிய இந்திரியத்தினை நாணாகப்பூட்டி அவ்வில்லினாலே என்

னுடைய அறிவினை அம்பாக வைத்து (ஆணவாதி மலங்களின்மேல்) பிரயோகிப்பது எக்காலம். எ-று. (161)

என்னையிறக்கவெய்தே யென்பதியையீடழித்த
உன்னைவெளியில்வைத்தே யொளித்துநிற்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) என்னைப் (பேசவொட்டாமல்) அடங்கச்செய்து (நான் ஆதாரமாக் கொண்டிருந்த) என் பிரபஞ்சத்தைத் தோன்றுமற்செய்த தேவரீரைச் சிதாகாயத்தில் வைத்து உன்னுடன் கலந்து நிற்பது எக்காலம். எ-று. (162)

கடத்துகின்றதோணிதனைக் கழைகள்குத்திவிட்டாற்போல்
நடத்துகின்றசித்திரத்தை நானறிவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (மீகாமனுல் கடலில்) செலுத்துகின்ற தோணியினை (அத்தோணியிலுள்ள சரக்காகிய) மூங்கில்கள் அத்தோணியைத் துளைசெய்து விட்டாற்போல, (ஆன்மாவால் உலகில்) செலுத்து கின்ற உடலினை (அவ்வுடலிலுள்ள) வினைகள் அவ்வுடலைக் கெடுத்து விட்ட விசித்திரத்தினை நான் தெரிந்து கொள்வது எக்காலம்-எ-று.

நின்றநிலைபேராம நினைவிலொன்றுசாராமல்
சென்றநிலைமுத்தியென்று சேர்ந்தறிவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) தியானத்திலிருக்கும் நிலையிலிருந்து அசையாமல், மனத்தில் பிரபஞ்ச விஷயங்களொன்றும் பொருந்தாமல், (சித்தாந்த வழியே) சென்ற நிலையான மோட்சமென்று திருவருளைச் சேர்ந்தறி வது எக்காலம். எ-று. (164)

பொன்னும்வெள்ளியும்பூண் பொற்பதத்தையுள்ளமைத்து
மின்னுமொளிவெளியே விட்டடைப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (வேதங்களையே) பொன் வெள்ளிச் சிலம்புகளாகத் தரித்திருக்கிற அழகிய பதத்தினை மனத்தின்கண்ணே வைத்து (அவ்விடத்தும்) பிரகாசிக்கின்ற சோதியாகிய சிதாகாயத்திலே என்னை உட்புகுத்துவது எக்காலம். எ-று. (165)

கூட்டிலடைப்பட்டபுழு குளவியுருக்கொண்டதுபோல்
வீட்டிலடைப்பட்டருளை வேண்டுவதுமெக்காலம்.

(பொ-ரை.) குளவியினாற் கட்டப்பட்ட கூண்டில் அடைப்பட்ட புழுவானது குளவி வடிவினைப் பெற்றதுபோல, உடலிலடைப்பட்ட உயிர் திருவருளுருவமாக அடைவது எக்காலம்-எ-று. (166)

கடலிலொளித்திருந்த கனலெழுந்துவந்தாற்போல்
உடலிலொளித்தசிவ மொளிசெய்வதெக்காலம்.

(பொ-ரை.), சமுத்திரத்தில் மறைந்திருந்த வடவாமுகாக்கினி வெளிவந்தாற்போல, தேகத்தில் (இதுகாறும் அத்துவிதமாக விருந்து திரோதானத்தால் மறைந்திருந்த) சிவம் வெளிப்பட்டொளிர்வது எக்காலம்-எ-று. (167)

அருணப்பிரகாச மண்டமெங்கும்போர்த்ததுபோல்
கருணைத்திருவடியிற் கலந்துநிற்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) சூரியப்பிரகாசமானது உலகமெங்கும் வியாபித்தது போல திருவருள் வியாபகத்தில் (வியாப்பியமாக) திருவடியில் (இரண்டறக்) கலந்து இருப்பது எக்காலம்-எ-று. (168)

பொன்னிற்பலவிதமாய் பூஷணமுண்டானதுபோல்
உன்னிற்பிறந்ததுன்னி லொடுங்குவதுமெக்காலம்.

(பொ-ரை.) பொன்னிடத்தினின்றும் பலவிதமான ஆபரணங்கள் (தட்டானல்) காரியப்பட்டதுபோல, உன்னிடத்துள்ள பரிக்கிரக சத்தியாகிய மாயையினின்றும் (நின்னுல் காரியப்பட்டு) மறுபடியும் நின்னுடைய மாயையில் ஒடுங்குவதும் எக்காலம். எ-று. (169)

நாயிற்கடைப்பிறப்பாம் நான்பிறந்ததுன்பமற
வேயிற்கனலொளிபோல் விளங்குவதுமெக்காலம்,

(பொ-ரை.) நாயினும் கடையாகிய பிறப்பாகும் நான் எடுத்த சன்ம மொழிய, மூங்கிலிலிருந்து உண்டாகிய அனல் (அம்மூங்கிலினை அவ்வனல்மயமாக ஆக்கிவிடுவதுபோல என்னுடலிலிருந்து அருள்வெளி வந்து என்னுடலை அருள்மயமாக) விளக்குவது எக்காலம். எ-று, ()

சூரியகாந்திவெளி சூழ்ந்துபஞ்சைசுட்டதுபோல்
ஆரியன்றேற்றத் தருள்பெறுவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) சூரியனுடைய ஒளியானது (கண்ணாடிமூலமாக) பஞ்சினைக் கொளுத்தியதுபோல, ஆசாரியன் பார்வையால் (உடல்மூலமாக மலத்தினைக்கொளுத்த) திருவருள் பெறுவதெக்காலம்-எ-று. ()

இரும்பிற்கனன்மூட்டி யிவ்வுருபோயவ்வுருவாய்க்
கரும்பிற்சுவைரசத்தைக் கண்டறிவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) இரும்பினிடத்தில் அக்கினியை மூட்ட இவ்விரும்புருவமாறி அவ்வக்கினியுருவாய் (விளங்குதல்போலத்) திருவருளை உடலில் மூட்ட இவ்வுடல் அத்திருவருளுருவாய் விளங்க (அக்காலத்தில் விளையும்) கரும்பினிடத்தினின்றும் உண்டாகிற சுவையுடன் கூடிய இரசத்தினை யொத்த (சிவத்தினைத்) தெரிந்து கொள்வது எக்காலம். எ-று. (172)

கருக்கொண்டமுட்டைதனைக் கடலாமைதானினைக்க
உருக்கொண்டவாறதுபோ லுனையடைவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) கடலாமையானது தன்னிடத்துற்பவித்த தன்னு டைய முட்டையினை கடற்கரையில்விட்டு மறுபடியும் ஒருக்கால் நினைக்க அம்முட்டை உருக்கொண்டதுபோல, ஆச்சாரியர் என்னை நினைக்க யான் அருளுருவமடைவதும் எக்காலம்-எ-று. (173)

வீடுவிட்டுப்பாய்ந்து வெளியில்வருவார்போல்
கூடுவிட்டுப்பாயுங் குறிப்பறிவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) தாம் வாழ்கின்ற வீட்டினைவிட்டு நீங்கி வெளிவருவார்களைப்போல உடலைவிட்டு நீங்கி வெளிவரும் நாளின் குறிப்பினைத் தெரிந்துகொள்வது எக்காலம். எ-று. (174)

கடைந்தவெண்ணெய்மோரிற் கலவாதவாறதுபோல்
உடைந்துதமியே னுனைக்காண்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) தயிரினின்றும் கடைந்து எடுத்த வெண்ணெயானது மறுபடியும் மோரிற் கலவாததுபோல, மலத்தினின்றும் வெளிப்பட்ட நான் மறுபடியும் அம்மலத்திற் கலவாதபடி தேவரீரைத் தரிசிப்பது எக்காலம்-எ-று. (175)

இருளைவெளிவிழுங்கி யேகவுருக்கொண்டாற்போல்
அருளைவிழுங்குமிரு ளகன்றுநிற்பதெக்காலம்,

(பொ-ரை.) பூதவிருளினைச் சூரிய வொளிக்கெடுத்து ஒளிமயமாக விருந்ததுபோல, அருளினால் ஆணவவிருள் கெட அவ்வருள்மயமாக நிற்பது எக்காலம். எ-று, (176)

மின்னெழுந்துமின்னொடுங்கி விண்ணிலுறைந்தாற்போல்
என்னுணின்றதென்னுள்ளே யானறிவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) மின்னலானது ஆகாயத்திலிருந்தும் உண்டாகி அம் மின்னல் ஆகாயத்திலொடுங்கித் தங்கியதுபோல, என்னிடத்து மறைந்து கிடக்கும் அருளானது என்னிடத்திலிருந்தும் வெளிப்பட்டு மறுபடியும் என்னிடம் தங்குவது எக்காலம். எ-று. (177)

கண்டபுனற்குடத்திற் கதிரொளிகள்பாய்ந்தாற்போல்
கொண்டசுரூபமதைக் கூறறிவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) வடிவுடன் கூடிய சலநிறைந்த பாண்டங்கள்தோறும் சூரியவொளி பிரகாசித்தாற்போல, பிரபஞ்சபதார்த்தங்கள் தோறும் மாயை கலந்திருக்கும் மாயா சொரூபத்தின் கூறுபாட்டினை (என்னினின்றும் பிரித்தறிவது) எக்காலம்-எ-று, (178)

பூணுகின்றபொன்னணிந்தாற் பொன்சுமக்குமோவுடலைக்
காணுகின்றவென்கருத்திற் கண்டறிவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) ஆபரணங்களாகப் பொன்னினைப் பூண்டால் அப் பொன் உடலைப் பொன் சுமக்குமோ (சுமக்காது பொன்னினை யுடலே சுமக்கும் அதுபோல) திருவருளினைப் பெறுகின்ற என் மனத்தில் திருவருள் என்னைத் தாங்காமல் நான் திருவருளைத் தாங்குமாறு தெரிந்து கொள்வது எக்காலம்-எ-று. (179)

செம்பிற்களிம்புபோற் சிவத்தைவிழுங்குமிக
வெம்பிநின்றமும்மலத்தை வேறுசெய்வதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) செம்பினைக் களிம்பு மறைத்துக்கொண் டிருப்பது போல சிவம் தோன்றுதவாறுபோல என்னை மறைத்து தன்பத்துடனின்ற மும்மலங்களை என்னிடத்திலிருந்தும் பிரிப்பது எக்காலம்.

ஆவியுங்காயமும்போ லாத்துமத்துநின்றதனைப்
பாவியறிந்துமனம் பற்றிநிற்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) உயிரும் உடலும் அபேதமாக கலந்திருத்தற் போலத் (தேவரீர்) என் ஆன்மாவினிடத்து (அபேதமாக அத்துவிதத்தன்மையிற்) கலந்திருத்தலைப் பாவியாகிய நான் தெரிந்து மனம் பற்றுக்கொண்டு வாழ்வது எக்காலம்-எ-று. (181)

ஊமைக்கனாக்கண் டுரைக்கறியாவின்பமதை
நாமறிந்துகொள்வதற்கு நாள்வருவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) ஒரு ஊமையானவன் (ஒரு உத்தமமான) கனவினைக் கண்டு (அதனைப் பிறருக்குச்) சொல்ல வகையற்று தானே சந்தோஷிக்கும் இன்பத்தினையொக்க நாமுன்னையறிந்து கொண்டு (வெளியிடக்கூடாத) சுகத்தை யனுபவித்தற்குப் பாகம் வருவது எக்காலம்.

சாகாசிவனடியைத் தப்பாதாரெப்போதும்
போகாவுடலகன்று போவரென்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (எக்காலத்தும் அழியாத) சிவபெருமானின் றிருவடியினைத் தியானித்தினின்றும் நீங்காதார் எக்காலத்தும் (மண்ணில் வீழ்ந்து) அழியாத உடலுடனே (பூமியினின்றும்) நீங்கி மோட்சமடைவரென்பதனை யறிவதெக்காலம்-எ-று. (183)

நிட்டைதனைவிட்டு நினைவறிவுதப்பவிட்டு
வெட்டவெளியில் விரவிநிற்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (உபாசனை பலிக்கும் வரையில் நிஷ்டைகூடிப் பின்) அந்நிஷ்டையினை மறந்து (முன்னிலைச்சுட்டாக) [illegible]ணும் எண்ணத்தையு நீக்கிச் சிதாகாயத்தில் கலந்து நிற்பது எக்காலம்-எ-று. (184)

வெட்டவெளிதன்னில் விளைந்தவெம்பாசத்தை
திட்டமுடன்கண்டு தெளிவதினியெக்காலம்.

(பொ-ரை.) திருவருள் வியாபகத்திலிருந்து கொண்டு எனக்கு அநாதியாக வுண்டாகிய ஆணவமலத்தின் உண்மையினைத் தெரிந்து அதனினின்று நீங்கியிருப்பது எக்காலம்-எ-று. (185)

எங்கும்பரவடிவா யென்வடிவுநின்வடிவாய்க்
கங்குல்பகலின்றியுனைக் கண்டிருப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) எவ்விடத்தும் சிவமயமாய், என்னுடைய சீவசொரூபம் சிவசொரூபமாய், சகல கேவலமற்று உன்னைத் தரிசித்துக்கொண்டிருப்ப தெக்காலம்-எ-று. (186)

உண்டதுவுமாதருடன் கூடிச்சேர்ந்தின்பங்
கண்டதுவுநீயெனவே கண்டுகொள்வதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) பிரபஞ்சபோக மனுபவித்ததும், பெண்களுடன் கலந்து சிற்றின்பத்தினை நுகர்ந்ததும் (என்னுடைய கன்மத்திற்குத் தகுந்தபடி) தேவரீரே கூட்டிவைத்தீரென்னு (முண்மையினைத்) தெரிந்துகொள்வது எக்காலம்-எ-று. (187)

ஈமென்றுகேட்டதுவு மென்னுள்ளேநின்றதுவும்
ஓமென்றுசொன்னதுவு முற்றறிவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (நான் நிஷ்டைகூடி யிருந்தகாலத்தில்) என் காதினிடத்து ஈம் என்ற நாதமுண்டானதுவும், பின்னரென்னுள்ளத்தில் (ஓர் குண்டலிசத்தி) நிலையுற்றதுவும் அது ஓங்காரத்துடன் சப்தித்ததுவும் (ஆகிய விஷயங்களின் உண்மைநிலையுறச்) சிந்தித்தறிவது எக்காலம்-எ-று. (188)

சத்தம்பிறந்தவிடந் தன்மயமாய்நின்றவிடஞ்
சித்தம்பிறந்தவிடந் தேர்ந்தறிவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) நாதோற்பத்திக்குக் காரணமாகவுள்ள மூலாதாரத்தையும், சுட்டின்றித் தான் திருவருள் மயமாகநின்ற அவசரத்தையும், மனோவிருத்திக்கு ஆதாரத்தையும் விசாரித்தறிவது எக்காலம்.

போக்கும்வரவும் புறம்புள்ளுமாகிநின்றும்
தாக்குமொருபொருளைச் சந்திப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (சகளவடிவினையுற்று ஆன்மாக்களின் அனுக்கிரக நிமித்தமாக) காட்சிகொடுத்தருளுதலும் மறைந்தருளுதலும் செய்து, (நிஷ்களவடிவினையுற்று) எங்கும் வியாபகமாகி பிரயஞ்சத்தில் அதிஷ்டித்துக் கொண்டிருக்கும் ஒப்பற்ற வஸ்துவைத் தரிசிப்பது எக்காலம்-எ-று. (190)

நானெனவுநீயெனவு நாமிரண்டுமற்றொன்றும்
நீயெனவேசிந்தைதனி னேர்படுவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) சுதந்தரமாக நானென்னு மொருவனிருப்பதாகவும், எனக்கு அன்னியமாக நீயொருவனிருப்பதாகவும் சொல்லும் நாம் அப்பேதத்தன்மை யிரண்டு நீங்கி என்னிடத்தில் அனன்னியமாகப் பொருந்தியிருப்பது தேவரீர் எனவே என் மனத்தில் உதயமாவது எக்காலம்-எ-று. (191)

அறிவையறிவாலறிந்தே யறிவுமறிவுதனில்
பிறிவுபடநில்லாமல் பிடிப்பதினியெக்காலம்.

(பொ-ரை.) ஆன்ம அறிவை திருவருளை முன்னிட்ட அறிவினால் தெரிந்து அங்ஙனமறிந்த அறிவினில் வேறுபட்டு நில்லாமல் அத்திருவருண்மயமாக சம்மதிப்பது எக்காலம்-எ-று. (192)

நீடும்புவனமெல்லாம் நிறைந்துசிந்தூரமதாய்
ஆடுந்திருக்கூத்தை யறிவதினியெக்காலம்.

(பொ-ரை.) பெரிய புவனமனைத்தும் வியாபித்து அப்புவன முழுவதும் பஸ்மமாகும்படி (சர்வசங்காரகாலத்தில்) நடனம் செய்யும் அழகிய கூத்தின் (உண்மையினைத்) தெரிந்துகொள்வது எக்காலம்.

தித்தியென்ற கூத்துத் திருச்சிலம்பினோசைகளும்
பத்தியுடனேகேட்டுப் பணிவதினியெக்காலம்.

(பொ-ரை.) தித்தியென்றதான வொத்துடன் நடிக்கும் திருக்கூடத்தில் (திருவடியிலுண்டாகிற) அழகிய (வேதச்) சிலம்பின் சப்தங்களையும் பத்தியுடனே அடியேன் கேட்டுத் (தில்லைச்சிற்றம்பலத்திலே) வணங்குவது எக்காலம்-எ-று. (194)

நயனத்திடைவெளிபோய் நண்ணும்பரவெளியில்
சயனத்திருந்து தலைப்படுவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) இரண்டு நேத்திரங்கட்கும் மத்தியிலுள்ள கோதண்டத்தானத்தில் தியானங்கூடியிருந்து அங்குத்தோன்றும் சிதாகாய வெளியில் திருவருட்சுழுத்தி கூடியுன்னுடனே வாழ்தல் எக்காலம்.

அருவிமலைநடுவே யாயிரக்கால்மண்டபத்தில்
திருவிளையாடற்கண்டு தெரிசிப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) அமிர்த தாரையாகிய அருவியோடி வருகின்ற சந்திர மண்டல மேருவினிடையிலுள்ள அனேகமாயிரமான நரம்புகளாகிய கால்களாலே தாங்கப்பெற்ற பிரமரந்திரமண்டபத்தில் தெய்வத் திருவிளையாட்டினைத் தரிசிப்பது எக்காலம்-எ-று. (196)

மீனைமிகவுண்டுநக்கி விக்கிநின்றகொக்கதுபோல்
தேனைமிகவுண்டுநக்கி தெவிட்டிநிற்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) மீன்களை அதிகமாகப் பிடித்துண்டு விக்கிக்கொண்டு நின்ற கொக்கினைப்போல, சிவானந்தத்தேனைத் திருப்தியாகவுண்டு தேக்கெறிந்துகொண்டு இருப்பது எக்காலம்-எ-று. (197)

பொல்லாதகாயமதைப் போட்டுவிடுக்குமுன்னே
கல்லாவின்பால்கறப்பக் கற்பதினியெக்காலம்.

(பொ-ரை.) தீவினையாலாகிய உடலினைப் பூமியிலே கிடத்திவிடு முன்னேயே (அவ்வுடலின்கண்ணேயுள்ள) கற்றபசுவாகிய (ஆன்மாவினின்றும் ஞானப்) பாலினைக் கறந்தடைவதற்கு (வேண்டிய சாதனங்களை) தெரிந்துகொள்ளுதலினி எக்காலம். எ-று. (198)

வெட்டவெளிக்குள்ளே விளங்குஞ்சதாசிவத்தைக்
கிட்டவரத்தேடிக் கிருபைசெய்வதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) சிதாகாய வெளியிலே பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும் (அருவுருவமாகிய) சதாசிவமூர்த்தியினைச் சமீபத்தில் தரிசனம் செய்யும்படி வரவிசாரித்து அதனால் கருணையடைவது எக்காலம்-எ-று. ()

பேரறிவிலேமனதை பேராமலேயிருத்தி
ஓரறிவிலென்னாளு மூன்றிநிற்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) பெரிய திருவருள் மயமாகிய வறிவினிடத்தே மனதினை யசையாதபடி நிறுத்தி ஒப்பற்ற அந்த அறிவின்கண்ணே எந்நாளு நிலையுற்றுத் தங்குவது எக்காலம், எ-று. (200)

தன்னுயிரைக்கொண்டு தான்றிரிந்தவாறதுபோல்
உன்னுயிரைக்கொண்டிங் கொடுங்குவதுமெக்காலம்.

(பொ-ரை.) தனது ஆன்மசுதந்தரத்தினால் தான் உலகத்திற் சஞ்சரித்து வாழுதல்போல, தேவரீர் திருவருளினை யாதரவாகக்கொண்டு இவ்வுலகில் (சீவன்முத்தனாகத்) திரிந்துவருதல் எக்காலம். எ-று. ()

சேற்றிற்கிளைநாட்டுந் திடமாமுடலைபினிக்
காற்றிலுழல்சூத்திரமாய்க் காண்பதினியெக்காலம்.

(பொ-ரை.) சேற்றினிடத்தே யொரு விருட்சத்தின் கிளையினை நடுதலினால் பலங்கொண்டிராததுபோல, தேகத்தினை யினிமேல் பிராணவாயுவாகிய காற்றிலே சஞ்சரிக்கின்ற காற்றாடியென வுண்மையறிவது எக்காலம். எ-று. (210)

என்வசமுங்கெட்டிங் கிருந்தவசமும்மழிந்து
தன்வசமுங்கெட்டருளைச் சார்ந்திருப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) உடலின் சுதந்தரமுநீங்கி, உலகின் சுதந்தரமுநீங்கி, ஆன்மாவின் சுதந்தரமுநீங்கித் திருவருளினின் சுதந்தரத்தில் வாழ்ந்திருப்ப தெக்காலம்-எ-று. (211)

தன்னை மறந்து தலத்துநிலைமறந்து
சன்மமறந்து கதிபெறுவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) உடற்செய்கைகளை யிழந்து, பிரபஞ்ச காரியங்களை யிழந்து, கன்மத்தால் விளையும் போகங்களையிழந்து மோட்சமடைவது எக்காலம்-எ-று. (212)

என்னையென்னிலேமறைந்தே யிருந்தபதியும்மறந்து
தன்னையுந்தானேமறந்து தனித்திருப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) உடலினை யென்னிடத்தே மறந்து, இதுகாறும் வாழ்ந்துவந்த பூமியையுமறந்து, ஆன்மாவாகிய தன்னையும் தானே மறந்து தனித்துவாழ்வது மெக்காலம்-எ-று. (213)

தன்னையுந்தானேமறந்து தலைவாசற்றாழ்போட்டே
உன்னைநினைந்துள்ளே யுறங்குவதுமெக்காலம்.

(பொ-ரை.) ஆன்மாவாகிய தன்னையும் ஆன்மா காரணமாகவே மறந்து, பிரபஞ்சவாசனை நுழைதற்கேதுவாகவுள்ள மனவாயிலை யடைத்துத் தேவரீரைத் தியானித்துக்கொண்டு சிவயோக நித்திரையிலிருப்பது எக்காலம். எ-று. (214)

இணைபிரிந்தபோதலறி யின்பமுறுமன்றிலைப்போல்
துணைபிரிந்தபோதருணூல் தொடர்ந்துகொள்வதெக்காலம்.

(பொ-ரை,) உற்றதுணையாக விருந்த ஆண்பட்சியாகிலும் பெண் பட்சியாகிலும் ஒன்றைவிட்டு ஒன்று நீங்கியபோது கூச்சலிட்டுப் பழையபடி விருப்பத்தினை நாடும் அன்றிற்பட்சிகளைப்போல தனக்கு உற்ற உதவியாகவிருந்த ஆசிரியரைப் பிரியநேரிட்டபோது வேறு சிந்தனையன்றி ஞானசாத்திரங்களாகிய (மெய்கண்ட) நூல்களை யாராய்ச்சியாக வைத்துக்கொள்வது மெக்காலம்-எ-று. (215)

ஆட்டமொன்றுமில்லாம லசைவுசற்றுங்காணமல்
தேட்டமற்றவான்பொருளைத் தேடுவதுமெக்காலம்.

(பொ-ரை.) சலனமென்பது சிறிதுமில்லாமல், சோர்வென்பது சிறிதுந்தோன்றமல், சலனமற்ற உயர்ந்த திருவருளினை யாராய்வது மெக்காலம்-எ-று. (216)

முன்னை வினையாலறிவு முற்றாமற்பின் மறைந்தால்
அன்னை தனைத்தேடி யமுதுண்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) பூர்வ ஜென்மாந்தர வினையின்படி அறிவு அழுந்தாமல் ஒருக்கால் திரோதான சத்தியால் மறைந்தாலும் திருவருட்சத்தியினை நாடி ஞானாமிர்தம் உண்பது எக்காலம். எ-று. (217)

கள்ளுண்டவர்போற் களிதருமானந்தமதாற்
றள்ளுண்டுநின்றாடித் தடைபடுவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) கள்ளினைக் குடித்தவர் போலச் சந்தோஷத்தினை விளைவிக்கும் சிவானந்தந் தன்னால் அசைதல் பெற்று ஆனந்தக்கூத்தாடிப் (பிரபஞ்சம் தோன்றாதபடி திருவருள்) தடையுறுதல் எக்காலம். எ-று. (218)

தானென்றவாணவமுந் தத்துவமுங்கெட்டொழிந்தே
ஏனென்றபேச்சுமிலா திலங்குவதுமெக்காலம்.

(பொ-ரை.) தான் என்று செருக்குகின்ற ஆணவமலமும், தத்துவங்களின் காரியப்பாடும் நீங்க ஏன் என்கிற சொல்லுமில்லாதபடி மவுனமுற்றிருப்பதும் எக்காலம். எ-று. (219)

நானவனைக்காண்பதெல்லா ஞானவிழியாலறிந்து
தானவனாய்நின்று சரணடைவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (ஆன்மாவாகிய) நான் முதல்வனுடைய (பிரேரகத்தாலேயே எல்லாவற்றையுங்) காணுவனென்றும் உண்மையினையெல்லாம், ஞானநேத்திரத்தபுற்றெரிந்து தான் (சிவோகம்பாவனையில்) முதல்வனாகவேயிருந்து திருவடியினையடைவது எக்காலம்-எ-று. ()

கானந்தமில்லாத தற்பரத்தினொடுருவி
ஆனந்தங்கண்டே யமர்ந்திருப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) ஆன்மாவாகிய தான் முடிவில்லாத சிவபெருமானின் (திருவருளில்) இளைத்து சிவானந்த மனுபவித்தே பொருந்தியிருப்பது எக்காலம். எ-று. (221)

உற்றவெளிதனிலே உற்றுப்பார்த்தந்தரத்தே
மற்றமறமாய்கை மாள்வதினியெக்காலம்.

(பொ-ரை.) பொருந்திய சிதாகாய வெளியிலே ஞானநோக்கால் பார்த்து அவ்வெளியிலே (அம்மயமாயிருந்து) வேறற மாய்கையானது நீங்குவது எக்காலம்-எ-று. (222)

எடலர்ந்தபங்கயமு மிருகருணேநேத்திரமுந்
தோடணிந்குண்டலமுந் தோன்றுவதுமெக்காலம்.

(பொ-ரை.) புறவிதழ் அவிழப்பெற்ற தாமரையிணைப் போன்ற திருமுகமும், கருணைவழியாநின்ற இரண்டு கருணை நேத்திரங்களும், வளையந்தரித்த குண்டலங்களுடன் கூடிய (செவிகளும்) கூடிய தேவரீர் எனக்கு முன்னே தரிசனம் கொடுத்தருளுவதும் எக்காலம்-எ-று.

ஐயாறுமாறு மகன்றுவெறுவெளியில்
மையிருளில்நின்றமன மாள்வதினியெக்காலம்.

(பொ-ரை.) முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் கடந்து சிதாகாயத்தில் (கலந்து) ஆணவமயக்கத்திலிருந்த மனமொடுங்குவதினி யெக்காலம்.

காட்டுமருண்ஞானக் கடலிலன்புகப்பல்விட்டு
மூட்டுங்கருணைக்கடலின் மூழ்குவதுமெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (ஆசாரியமூர்த்தி) காட்டும் திருவருளாகிய ஞான சமுத்திரத்தில் அன்பாகிய கப்பலினை நடத்திவிளையும் அக்கருணை சமுத்திரத்தில் திளைப்பதும் எக்காலம்-எ-று. (225)

நானுரோநீயாரோ நன்றும்பரமான
நானுரோவென்றுணர்ந்து தவமுடிப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) நான் என்னும் தன்மைச் சுட்டினுக்கும், நீயென்னு முன்னிலைச் சுட்டிற்கும், நல்ல ஞானபரவெளியாவிருக்கிற தான் என்னும் படர்க்கைச் சுட்டிற்கும் இலக்கு எவரோவென ஆராய்ந்து தவத்தினை முடிப்பது எக்காலம்-எ-று. (226)

எவரெவர்களெப்படிகண் டெந்தப்படிநினைத்தார்
அவரவர்க்கப்படிநின் றானென்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (ஆன்மாக்கள் தங்கள் கன்மத்திற்குத் தக்கபடி) எவ்வெவர்கள் முதல்வனை எந்தவிதமாகத் தரிசித்து எந்தவிதமாக எண்ணினரோ, அவ்வவர்கட்கு அந்தவிதமாகவே காட்சிகொடுத்தருளுவன் என்னு முண்மையறிவது மெக்காலம்-எ-று. (227)

உற்றுற்றுப்பார்க்க வொளிதருமானந்தமதை
நெற்றிக்குநேர்கண்டு நிலைப்பதினியெக்காலம்.

(பொ-ரை.) இலக்காக மனத்தைவைத்து நோக்க அவ்விடத்துத் தோன்றும் அருட்பெருஞ் சோதியினை இருபுருவங்கட்கு மத்தியிலுள்ள (கோதண்டதானத்தில்) நேரே தரிசித்து நிலைத்திடுவது எக்காலம்-எ-று. (228)

விளங்குகின்றதாரகைகளை வெய்யோன்மறைத்தாற்போல்
களங்கமறவுன்காட்சி கண்டிடுவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) பிரகாசிக்கின்ற நட்சத்திரக் கூட்டங்களை சூரியன் மறைத்தாங்கு அடியேன் மாயா சம்பந்தமான காரியங்களெல்லா மறைய ஞானசூரியனைத் தரிசிப்பது எக்காலம். எ-று (229)

என்னையேநானறியே னிந்தவண்ணஞ்சொன்னதெல்லா
முன்னையோர்கைக்கொள்ள முன்பணிவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) ஆன்மாவாகிய தன்னையே இன்ன விலக்கண முடையதென வறியேன் என்று சொன்ன யாவும் சிவஞானிகள் சம்மதப்படும்படி தெரிந்துகொண்டு பெருமான் சந்நிதானத்திலே பணிவது எக்காலம்-எ-று (230)

ஐஞ்சுகரத்தானையடியிணைபைப்போற்றிசெய்து
நெஞ்சிற்பொருந்தி நிலைபெறுவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) ஐந்து திருக்கரங்களுடன் கூடிய விநாயகக்கடவுளின் இரண்டு திருவடிகளைத் தோத்திரம் செய்து அவர் திருவுருவத்தினை மனத்திற்பதித்து திருவருணிலையடைவது எக்காலம்-எ-று. (231)

மெய்ஞ்ஞானப் புலம்பல் இடையூறின்றி முடிதற்பொருட்டும், முடிந்ததின்பொருட்டும் முதலிலும் கடையிலும் மூத்தபிள்ளையார் வணக்கம் கூறினராயினர்.

இம்மெய்ஞ்ஞானப் புலம்பலுக்கு, அறுபான் மும்மை நாயன்மார்களிலொருவராகிய வாயிலார் நாயனர் பரம்பரையில் வந்தவரும், சுத்தாத்துவித சித்தாந்த வைதிக சைவபிரவர்த்தகாசாரியரும், மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்து மகாவித்துவான்களிலொருவரும், சென்னை மெய்கண்ட சந்தானசபை அக்கிராசனாதிபதியுமாகிய சித்தாந்தசரபம் அஷ்டாவதானம் பூவை - கலியாணசுந்தரர் இயற்றிய

ஞானர்த்ததீபவுரை

முற்றியது.

[illegible]

B. M. S. பாகவதர்.

கதா-ஜோதி வியாபாரம் & கலிவர்த்தமானம்

No. 22-33 வகுப்பு கலவி.

விலாசகன்

50

½

Cwdg - 10720
But not listed

Checked
6086

